Stjórnartíðindi
1955 - B-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 76, 117, 202, 305, 377, og 534.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1955

B-DEILD

REYKJAVÍK 1955
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.
Verðlagsskrár.
Reikningar.
Skrá yfir hlutafélög.
Skrá yfir samvinnufélög.
Firmatilkynningar, skrá.
Vörumerkjaauglýsingar.
Auglýsing um útkomin lög m. m.
Embætti, sýslanir m. m.
Erlendir sendiherrar og ræðismenn.
Heiðursmerki.
Einkaleyfi.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Stjórnarráðsbréf, auglýsingar, reglugerðir o. fl.	
1	4. jan.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá Rafveitu Eskifjarðar nr. 38 20. marz 1951	1
2	6. jan.	Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 48 20. apríl 1951, um breytingu á reglugerð um hafnargjöld landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 172 28. okt. 1949	1
3	S. d.	Reglugerð um breytingu á reglugerð um fluglið, nr. 184 1. nóv. 1949	2
4	7. jan.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkurkauptún nr. 121 7. des. 1935	2—3
5	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 24 5. marz 1954 um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar	3—4
6	S. d.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Sandgerði í Miðneshreppi, nr. 64 21. apríl 1948, sbr. reglugerð nr. 272/1950	4
7	10. jan.	Auglýsing um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Reykjavík, nr. 213 23. des. 1947	4—5
8	S. d.	Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Jóhanns Ellertssonar	5—6
9	14. jan.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar	6—8
10	17. jan.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 181 3. okt. 1953, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins	9
11	18. jan.	Arðskrá fyrir fiskræktar- og veiðifélag Laugdælinga	9

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
12	22. jan.	Auglýsing um leiðréttingar og viðauka við reglur um lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga	10
53	26. jan.	Auglýsing um umferð og umferðarmerki í Reykjavik	77—82
13	1. febr.	Jarðræktarsamþykkt fyrir Búnaðarfélag Skeggjastaðahrepps í Norður-Múlasýslu	10—14
14	2. febr.	Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu	14—22
15	S. d.	Gjaldskrá um heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík og Ólafsvík	23
16	5. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá fyrir eftirlit með öryggisráðstöfunum á vinnustöðum, nr. 233 30. des. 1952	24
17	S. d.	Reglugerð um breytingu á starfsreglum fyrir öryggiseftirlit ríkisins, nr. 21 18. febr. 1953	25
18	7. febr.	Reglugerð um holræsi í Seltjarnarneshreppi	25—26
19	16. febr.	Reglugerð um holræsagerð í Kópavogshreppi	26—27
20	S. d.	Gjaldskrá yfir rannsóknir, er Atvinnudeild Háskólans annast	28—37
21	17. febr.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 47 8. apríl 1949	37
25	S. d.	Reglugerð fyrir Gæzluvistarhælið að Gunnarsholti	40—41
22	21. febr.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Akraneskaupstað, nr. 207 7. nóv. 1947, sbr. reglugerð nr. 107 6. ágúst 1954, um breyting á þeirri reglugerð	38
23	S. d.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Sauðárkrók, nr. 67 14. maí 1949, sbr. reglugerð nr. 49 20. marz 1953, um breytingu á þeirri reglugerð	38—39
24	22. febr.	Auglýsing um breytingu á reglum um fjörefnablöndun smjörlíkis, nr. 41 27. apríl 1935	40
26	25. febr.	Auglýsing um breytingu á gjaldskrá héraðslækna	41
27	S. d.	Auglýsing um greiðslur sjúkrasamlaga fyrir læknisverk	42
28	1. marz	Auglýsing um breytingar á lyfjaverði	42
29	3. marz	Staðfesting forsetans á skipulagsskrá Minningarsjóðs hjónanna Sveins Gunnarssonar og Margrétar Árnadóttur frá Mælifellsá í Skagafirði	42—43
30	4. marz	Samþykkt um breyting á jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarfélag Vestur-Dalasýslu, nr. 70 19. febr. 1947	43—44
42	10. marz	Reglugerð um fasteignaskatt í Siglufjarðarkaupstað	59
45	11. marz	Auglýsing um framlengingu ökukennararéttinda	64
47	S. d.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50 1946 um almannatryggingar	65—66
43	14. marz	Fiskveiðisamþykkt fyrir Vestmannaeyjar	61—63
48	21. marz	Reglugerð fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík	67—72
41	22. marz	Bréf félagsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Borgarfjarðarsýslu, um breyting á hreppamörkum Skorradals- og Hvalfjarðarstrandarhreppa	59

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
46	22. marz	Auglýsing um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Hafnarfirði, nr. 97 19. júní 1944	64
49	25. marz	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur	72—74
50	30. marz	Auglýsing um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Hellissands, nr. 2 2. jan. 1953	75
44	31. marz	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 101 19. maí 1943, um orlof	63
51	6. apríl	Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Gjafasjóð Árna Sveinssonar	75—76
52	S. d.	Auglýsing um eftirlitsgjald af fóðurblöndum	77
54	15. apríl	Samþykkt um forkaups- og forleigurétt á lóðum og fasteignum á Flateyri	82
55	16. apríl	Auglýsing um breyting á ljósmæðrareglugerð nr. 103 23. okt. 1933, varðandi gjaldskrá ljósmæðra	83
56	19. apríl	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps	83—85
58	4. maí	Reglugerð fyrir barnavernd í Hafnarfirði	102—103
77	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar	140—142
57	5. maí	Auglýsing um staðfestingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað	85—102
78	7. maí	Samþykkt um lokun sölubúða í Stykkishólmi	142—143
59	17. maí	Samþykkt um fuglaveiðar í Drangey	104—105
83	S. d.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps	147—149
106	S. d.	Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á samþykktum byggingarsamvinnufélaga	208
79	20. maí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 45 11. marz 1946, um vinnutíma starfsmanna ríkisins og ríkisfyrirtækja	143—144
84	S. d.	Reglugerð fyrir vatnsveitu Búðakauptúns	149—151
107	24. maí	Gjaldskrá héraðsrafmagnsveitna ríkisins	209—212
80	25. maí	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Stykkishólms, nr. 148 5. nóv. 1948	144
108	31. maí	Reglugerð um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum	112—214
85	9. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur	151—153
86	10. júní	Reglugerð fyrir Rafveitu Hofsóss	154—161
87	11. júní	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Hofsóss	161—163
88	13. júní	Samþykkt um fuglaveiði í Grímsey	163
89	16. júní	Samþykkt um fuglaveiði í Vestmannaeyjum	164
91	20. júní	Auglýsingar um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu	165—166
92	22. júní	Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Þjóðhildarsjóð	166
93	S. d.	Auglýsing um breyting á samþykkt fyrir Vatnafélag Mýrahrepps, Austur-Skaftafellssýslu, nr. 206. 4. des. 1951	167
94	23. júní	Auglýsing um niðurfærslu aðflutningsgjalda	167
95	28. júní	Samþykkt fyrir Vatnafélag Borgarhafnarhrepps	168—169
82	5. júlí	Reglugerð um reiðhjól með hjálparvél	145—146

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
90	15. júlí	Auglýsing um umferð í Reykjavík	165
96	28. júlí	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 4 7. jan. 1955, um breyting á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkurkaupstún, nr. 121 7. des. 1935	170
97	S. d.	Jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarsamband Seyðisfjarðar	170—172
98	9. ágúst	Reglugerð fyrir íbúðalán veðdeildar Landsbanka Íslands	173—178
99	10. ágúst	Samþykkt fyrir fiskræktar- og veiðifélag Laxár í Borgarfjarðarsýslu	178—181
100	S. d.	Hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað	181—193
116	13. ágúst	Reglur um hreindýraveiðar í Múlasýslum árið 1955	220—230
101	18. ágúst	Reglugerð um úthlutun húsnæðismálastjórnar á íbúðarlánum	194—195
109	29. ágúst	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 72 24. júní 1937, um gerð og notkun bifreiða	215
102	30. ágúst	Starfsreglur fyrir flugráð	195—197
103	3. sept.	Byggingarsamþykkt fyrir Árnessýslu	197—201
104	S. d.	Byggingarsamþykkt fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu	201—204
105	S. d.	Byggingarsamþykkt fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu	205—208
110	12. sept.	Staðfesting forsetans á viðaukaskipulagsskrá fyrir Landgræðslusjóð	215—216
117	15. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 14 frá 28. jan. 1953, um breyting á reglugerð nr. 34 frá 26. febr. 1952, um íslenzkar getraunir	231
111	20. sept.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 181 3. okt. 1953, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins	216
118	24. sept.	Reglugerð um fasteignaskatt í Miðneshreppi	231—232
112	29. sept.	Reglugerð um iðnskóla	217—226
119	1. okt.	Auglýsing um breytingar á lyfjaverði	232
120	12. okt.	Auglýsing um breyting á kærufresti til ríkisskattanefndar	233
121	14. okt.	Reglur um félagsheimilið Skjólbrekku	233—235
122	19. okt.	Auglýsing um virðingar til brunatryggingar á húseignum samkvæmt lögum nr. 59 24. apríl 1954	235—236
123	S. d.	Arðskrá fyrir fiskræktar- og veiðifélagið Blanda í Húnavatnssýslu	236—237
115	24. okt.	Bréf fjármálaráðuneytisins til vélaverkstæðisins Foss, um tollflokkun á vélum til brýningar sláttuvélarblaða	229
125	25. okt.	Reglugerð fyrir Rafveitu Raufarhafnar	239—245
126	26. okt.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Raufarhafnar	246—247
127	27. okt.	Heilbrigðissamþykkt fyrir Hafnarfjarðarkaupstað	247—265
128	31. okt.	Samþykkt fyrir Veiðifélag Rangæinga	265—267
129	3. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 15 20. febr. 1936, um framhaldsnám kandidata í læknisfræði til að geta öðlazt ótakmarkað lækningaleyfi, og um sérmenntun lækna til að geta öðlazt sérfræðingaleyfi	267—268

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
130	9. nóv.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 61 14. júní 1933, um raforkuvirki	268
131	10. nóv.	Gjaldskrá um heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík, Ólafsvík, Höfðakaupstað, Hvammstanga, Grafarnesi og Höfnum á Reykjanesi	269
132	15. nóv.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Neskaupstaðar, nr. 154 11. nóv. 1948	270
133	17. nóv.	Auglýsing um að niður falli vegabréfaskylda og dvalarleyfa fyrir ríkisborgara Norðurlandanna	271
134	18. nóv.	Reglugerð um opinber reikningsskil	271—276
135	19. nóv.	Gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss	277—279
136	28. nóv.	Reglugerð um lyf og læknisáhöld í íslenzkum skipum	280—286
138	1. des.	Reglugerð um heimilishjálp í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu	287—288
124	5. des.	Starfsreglur fyrir öryggisráð	238
139	8. des.	Auglýsing um umferð í Reykjavík	288
140	16. des.	Auglýsing um innheimtu skemmtanaskatts árið 1956	288
141	21. des.	Reglugerð um breyting á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 163 13. des. 1944	289—291
142	22. des.	Auglýsing um nýja lyfsöluskrá I	291
144	23. des.	Gjaldskrá fyrir rafmagnsstöðina í Vík í Mýrdal	298—300
137	27. des.	Auglýsing um notkun heimildar laga nr. 91/1955, um innheimtu ýmissa gjalda 1956 með viðauka	286
143	S. d.	Reglugerð um söluskatt	292—298
146	S. d.	Auglýsing um niðurfelling aðflutningsgjalda af nokkrum vörutegundum	300
145	28. des.	Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 230 22. des. 1952, um breyting á reglugerð nr. 107 5. ágúst 1949, um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga	300
147	30. des.	Reglugerð um tekjuskatt og eignarskatt	301—376
148	S. d.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness, nr. 60 4. maí 1951	379—380
		Verðlagsskrár.	
60		Fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	106—107
61		— Suður-Múlasýslu og Neskaupstað	108—109
62		— Skaftafellssýslu	110—111
63		— Vestmannaeyjakaupstað	112—113
64		— Rangárvallasýslu	114—115
65		— Árnessýslu	116—117
66		— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Keflavík, Hafnarfjarðarkaupstað og Reykjavík	118—119
67		— Mýrasýslu, Borgarfjarðarsýslu og Akraneskaupstað	120—121
68		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	122—123
69		— Dalasýslu	124—125

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
70		Fyrir Barðastrandarsýslu	126—127
71		— Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað	128—129
72		— Strandasýslu	130—131
73		— Húnavatnssýslu	132—133
74		— Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað	134—135
75		— Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar-, Siglufjarðar- og — Ólafsfjarðarkaupstað	136—137
76		— Þingeyjarsýslu og Húsavíkurkaupstað	138—139
		Reikningar árið 1954.	
		I. Sjóðir undir umsjón Stjórnarráðsins.	
81		Minningarsjóður Hannesar Hafstein	144
149		Kanadasjóður til styrktar íslenzkum námsmönnum	380—381
150		Berklavarnasjóður Ólafs Halldórssonar konferensráðs	381
151		Styrktarsjóður til Sviþjóðarferða	382
153		Styrktarsjóður Páls Jónssonar	384
154		Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar	384
156		Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	386
157		Styrktarsjóður Christians konungs hins Tíunda og Alexandrine drottningar	386
158		Gjafasjóður W. Fiskes til Grímseyinga	387
159		Styrktarsjóður Gísla Jón Nikulássonar	387
160		Styrktarsjóður Þórarins Tulinius	388
161		Minningarsjóður hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur	388—389
162		Styrktarsjóður W. Fischers	389
163		Sjóðurinn „Stígur“	390
164		Styrktarsjóður þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	390—391
165		Minningarsjóður hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi	391
166		Minningarsjóður Vestur-Ísafjarðarsýslu	391
167		Styrktarsjóður sjómanna	392
179		Styrktarsjóður Frederiks konungs Áttunda	430
182		Styrktarsjóður Christians konungs Níunda	450
183		Styrktarsjóður V. Giga's	450
184		Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds	451
185		Gjafasjóður G. Liebe's	451
186		Styrktarsjóðurinn Þorvaldarminning	452
187		Styrktarsjóður verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti	452
		II. Sjóðir undir umsjá biskups.	
31		Hinn Almenni kirkjusjóður Íslands	44
31		Skýrsla um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði	45—51

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
32		Árgjaldasjóður	51—52
33		Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar	52
34		Dalhoffslegat	53
35		Minningsarsjóður Flekkudalshjóna	53
36		Styrktarsjóður Hjálmars kaupmanns Jónssonar	54
37		Prestsekknasjóður	54—55
38		Minningarsjóður Sigurðar Melsted	55
39		Minningarsjóður Ingunnar Knútsdóttur og Sigríðar Kristjánsdóttur	56
40		Gjafasjóður Thoru Melsted	56
		III. Bankareikningar.	
114		Yfirlit um hag Búnaðarbanka Íslands 30. júní 1955	227—228
176		Reikningar Búnaðarbanka Íslands	398—407
180		Reikningar Landsbanka Íslands	431—445
181		Reikningar Útvegsbanka Íslands	445—449
		IV. Ýmsir reikningar.	
113		Styrktar- og sjúkrasjóður vitavarða Íslands	226—227
152		Söfnunarsjóður Íslands	382—384
155		Lánasjóður stúdenta	385
168		Tryggingarsjóður sparisjóða	392—393
169		Minningarsjóður Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka	393
170		Gerðuminning	393—394
171		Fiskveiðasjóður Íslands	394
172		Styrktarsjóður verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík	395
173		Styrktarsjóður læknishjónanna Ingibjargar Ísleifsdóttur og Ólafs Finsens, Akranesi	395—396
174		Styrktarsjóður verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík	396
175		Áburðarverksmiðjan h.f.	397—398
177		Minningargjafasjóður Landsspítala Íslands	407
178		Reikningur Tryggingastofnunar ríkisins.	408—430
188		**Húsaleiguvísitala**	453
189		**Vísitala framfærslukostnaðar í Reykjavík**	453
190		**Skrá um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaðinu**	453—455
191		**Skrá um ný samvinnufélög samkv. Lögbirtingablaðinu**	455
192		**Skrá yfir firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaðinu**	455—462
193		**Vörumerkjaauglýsingar**	462—542

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Auglýsingar um útkomin lög m. m.	57 377—378
		Embætti, sýslanir m. m.	543—548
		Erlendir sendiherrar og ræðismenn	548—552
		Heiðursmerki Fálkaorðunnar	552—556
		Erlend heiðursmerki	556—557
		Einkaleyfi	557—558

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Áburðarverksmiðjan h.f., reikn., 397—398.
Aðflutningsgjöld, niðurfærsla, augl. 94, 300.
Adenauer, Konrad, dr., forsætisráðherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, hm., 553.
Agnar Kl. Jónsson, ambassador, 548.
Ahlén, David, hljómsveitarstjóri, hm., 554.
Akraneskaupstaður, hafnarreglugerð, br., 38; rafveita, gjsk., br., 379—380.
Akureyrarkaupstaður, heilbrigðissamþykkt, 85—102; rafveita, gjsk., 140—142.
Alexander Jóhannesson, prófessor, dr. phil., hm., 553.
Almannatryggingar, innheimta iðgjalda, rg., br., 3—4, 65—66.
Almenni Kirkjusjóður, sjr., 44; skýrsla um eign, 45—51.
Andersen, Hans G., fastafulltrúi hjá NATO, hm., 553.
Andersen-Rysst, Thorgeir, sendiherra, 549, ambassador, 551.
Andvord, Richard, kammerherra, hm., 555.
Árgjaldasjóður, reikn., 51—52.
Arinbjarnar, Halldór, lækningaleyfi, 545.
Arnbjörn Ólafsson, cand. med. & chir., settur héraðslæknir, 548.
Árnessýsla, fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár, 14—22; byggingarsamþykkt, 197—201.
Árni Árnason, héraðslæknir, lausn, 546.
Árni Sigurðsson, sóknarprestur, 545.
Árni Sveinsson, gjafasjóður, sk., 75—76.
Ásgeir Þorsteinsson, verkfræðingur, hm., 553.
Ásta Jónsdóttir, sendiherrafrú, hm., 556.
Atvinnudeild Háskólans, rannsóknir, gjsk., 28—37.

B.

Bace, Makso, sendiherra, 550.
Bangert, Emilius, prófessor, hm., 554.
Barðastrandarsýsla, byggingarsamþykkt fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu, 201—204.
Barnavernd í Hafnarfirði, rg. 102—103.
Barroso, Sebastio Gomes, forstjóri, hm., 554.
Bearnson, John Y, Utah, hm., 554.
Beck, Joseph, forsætisráðherra, hm., 554.
Begtrup, Bodil, sendiherra, 550, 551, ambassador, 551.
Benedikt Jónasson, vararæðismaður, 549.
Benedikz, Eiríkur, sendiráðunautur, hm., 553.
Berklasjúklingar, samband, vöruhappdrætti, rg., br., 300.
Bernharð Stefánsson, alþingismaður, hm., 553.
Bifreiðar, gerð og notkun, rg., br., 215.
Bittenfeld v., Hans Heinrich, sendiherra, hm., 554.
Bjarni Ásgeirsson, ambassador, 546.
Bjarni Benediktsson, ráðherra, 544, hm., 556.
Bjarni Guðmundsson, blaðafulltrúi, hm., 556.
Bjarni amtm. Þorsteinsson og frú Þórunn Hannesd., sjr., 386.
Björge, Knut, vararæðismaður, 543.
Björgvin Jónsson, vararæðismaður, 552.
Björn Björnsson, ræðismaður, hm., 554.
Björn Helgason, lögfræðingur, löggiltur til að annast niðurjöfnun sjótjóns, 547.

Björn Ingvarsson, lögreglustjóri á Keflavíkurflugvelli, 543.
Björnsson, Henrik Sv., forsetaritari, hm., 556.
Blæhr, Gunnar sendiráðsritari, 552.
Blönduós, heimtaugagjald til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk. 23, 269.
Bodson, Victor, samgöngumálaráðherra, hm., 554.
Bommen, Arne Vincent, konungsritari, hm., 555.
Borchenius, Vilhelm, hæstaréttarlögmaður, hm., 554.
Borgarfjarðarsýsla, fiskræktar- og veiðifélag Laxár, sþ., 178—181.
Borgarhafnarhreppur, vatnafélag, sþ. 168—169
Boye, Thore Albert, deildarstjóri í norska utanríkisráðuneytinu, hm., 555.
Braadland, Magne, kommandör, hm., 555.
Briem, Helgi P., sendiherra, lausn, 545. ambassador, 548.
Brüel, Erik, ritstjóri, dr. juris, hm., 554.
Brun, Johannes, ofursti, hm., 555.
Brun, Sven, rithöfundur, hm., 555.
Brunatryggingar á húseignum, virðingar, augl., 235—237.
Brynjúlfur Árnason, deildarstjóri í félagsmálaráðuneytinu, 543.
Brynjúlfur Dagsson, héraðslæknir, 544.
Búðakauptún, vatnsveita, rg., 149—151.
Búnaðarbanki Íslands, yfirlit um hag, 227—228; reikn., 398—407.
Byggingarsamvinnufélög, staðfesting félagsmálaráðuneytisins á samþykktum, augl., 208.
Byggingarsamþykktir: Árnessýsla, 197—201; Vestur-Barðastrandarsýsla, 201—204; Vestur-Ísafjarðarsýsla, 205—208.

C.

Carter, Kate B., frú, Utah, hm., 554.
Cassens, Hans C., verzlunarráðunautur, 548.
Castberg, Frede, háskólarektor, hm., 555.
Christian konungur IX., sjr. 450.
Christiansen, Otto, ræðismaður, hm., 556.
Christensen, Sigurd, hm., 552.
Christiansen, Thorbjörn, chargé d'affaires a. i., 549, 551.
Christensen, Viggo, sendiráðsritari, 550, 551. 552, hm., 554.
Claessen, Arent, aðalræðismaður, 550, 551.
Claessen, Jean E., gegnir aðalræðismannsstörfum, 550, 551.

D.

Dalasýsla, jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarsamband Vestur-Dalasýslu, br., 43—44.
Dalhoffslegat, sjr. 53.
Dalvík, heimtaugagjald til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk., 23, 269.
Davíð Stefánsson, skáld, hm., 553.
Dillon, Thomas P., ræðismaður, 549, 550.
Djúpavíkurhérað, héraðslæknir Hólmavíkurhéraðs settur, 547.
Drangey, fuglaveiðar, sþ., 104—105.
Dunher, Jens Gram, hallarstjóri, hm., 555.
Dupont-Nielsen, Hother, pósteftirlitsmaður, hm., 554.
Dvalarleyfi og vegabréfaskylda fyrir ríkisborgara Norðurlanda falli niður, augl., 271.

E.

Eckare v., Felix, upplýsingastjóri, hm., 554.
Effenberg, Herwig, verzlunarráðunautur, 548.
Eftirlitsgjald af fóðurblöndum, augl., 77.
Eggert G. Þorsteinsson, múrari, skipaður í Öryggisráð, 546.
Eignarskattur og tekjuskattur, rg., 301—376.
Einar Jóhannesson, stud. med. & chir., staðgöngumaður héraðslæknis, 543.
Einar Ólafur Sveinsson, dr., prófessor, hm., 556.
Eiríkur Kristófersson, skipherra, hm., 556.
Eldjárn, Þórarinn K., bóndi, hm., 553.
Engvik, Ottar Birting, ofursti, hm., 555.
Erlendur Konráðsson, héraðslæknir, lausn, 547.
Ermochine, P. K., sendiherra, 550, 551.
Eskifjörður, rafveita, gjsk., br., 1.
Eulen-Shelpin von, Sten Hansson, sendiherra, 551.
Evensen, Hans Edward, vararæðismaður, 543.
Eylands, Valdimar J., prestur, hm., 554.

F.

Falch, Frank M., forstjóri, hm. 556.
Falsen, G. B., ráðhússtjóri, hm., 555.
Fasteignaskattur í Siglufjarðarkaupstað, rg., 59—60; Miðneshreppi, rg., 231—232.
Félagsheimilið Skjólbrekka, r., 233—235.
Fenger, Hilmar, gegnir störfum, sem belgiskur ræðismaður, 551.
Finsen, Ingibjörg og Ólafur, læknishjón, sjr. 395—396.
Finsen, Vilhjálmur, sendiherra, lausn, 545.
Finzi, Paolo Vita, sendiherra, 551.
Firmatilkynningar, skrá, 455—462.
Fischer, W., sjr. 389.
Fiske, W., sjr. 387.
Fiskræktar- og veiðifélag Laugdælinga, arðskrá, 9; Laxár í Borgarfjarðarsýslu, sþ., 178—181.
Fiskveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, 61—63.
Fiskveiðasjóður Íslands, reikn., 394.
Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu, 14—22.
Fladmo, Arvid, hljómsveitarsjóri, hm., 556.
Flateyjarhérað, héraðslæknar í Reykhólahéraði og Stykkishólmshéraði settir, 546.
Flateyri, forkaups- og forleiguréttur á lóðum og fasteignum, sþ., 82.
Flekkudalshjón, sjr. 53.
Flugmál, um fluglið, rg., br. 2.
Flugráð, starfsreglur, 195—197.
Fóðurblöndur, eftirlitsgjald, augl., 77.
Forkaups- og forleiguéttur á lóðum og fasteignum á Flateyri, sþ. 82.
Foss„ vélaverkstæði, bréf fjármálaráðuneytisins um tollflokkun á vélum til brýningar sláttuvélarblaða, 229.
Framfærslukostnaður í Reykjavík, vísitala, 453.
Frederik konungur VIII., sjr. 430.
Friðjón Þórðarson, sýslumaður, 543.
Friðrik Friðriksson, settur héraðslæknir, 548.
Friedmann-Pants, Rolf, dr., sendiráðunautur, hm., 554.
Friedrich, friherra von Lupin, deildarstjóri, hm., 553.
Fuglaveiðar í Drangey, sþ., 104—105; Grímsey, sþ., 163; Vestmannaeyjum, sþ., 164.

G.

Garðar Þ. Guðjónsson, héraðslæknir, lausn, 543.
Garðar P. Jónsson, cand. med. & chir., lækningaleyfi, 548.
Gerðahreppur, rafveita, gjsk., 147—149.
Gerðuminning, sjr. 393—394.
Getraunir, rg., 231.
Gibson, William M., ræðismaður, 550, 551.
Gigas, V. sjr., 450.
Gísli Jónsson, forseti efri deildar Alþingis, hm., 553.
Gísli Jón Nikulásson, sjr., 387.
Gjellum, Sverre, Julius, fulltrúi, hm., 556.
Gnúpverjahreppur, Árnessýslu, heimilishjálp, rg., 287—288.
Grafarnes, heimtaugagjöld til rafmagnsveitna ríkisins, gjsk., 269.
Grímsey, fuglaveiði, sþ. 163.
Grímur Grímsson, sóknarprestur, 544.
Grindavík, rafveita, gjsk., 151—153.
Grothues, H., dr., yfirbókavörður, hm., 555.
Gröndal, Benedikt, verkfræðingur, skipaður í Öryggisráð, 546.
Grönvold, Odd, höfuðsmaður, hm., 555.
Guðjón Guðnason, héraðslæknir, lausn, 543.
Guðmundur J. Guðmundsson, skipaður í Öryggisráð, 546.
Guðmundur Jóhannesson, cand. med. & chir., settur héraðslæknir, 548.
Guðmundur Óli Ólafsson, sóknarprestur, 543.
Guðrún Jónasson, frú, formaður kvennadeildar Slysavarnarfélags Íslands, hm., 553.
Guðrún Pétursdóttir, frú, hm., 553.
Gunnar Gíslason, skipstjóri, hm., 556.
Gunnar Jóhannesson, sóknarprestur, prófastur, 543.
Gunnarsholt, Gæzluvistarhælið, rg., 40—41.

H.

Hafnarfjörður, rafveita, gjsk., 6—8; sölubúðir og sendisveinar, sþ., br., 64; barnavernd, rg., 102—103; heilbrigðissamþykkt, 247—265.
Hafnarreglugerðir: Keflavík og Njarðvíkur, br., 1; Húsavíkurkauptún, br. 2—3; Sandgerði á Miðnesi, br., 4; Reykjavík-

urhöfn, br. 37; Akraneskaupstaður, br., 38; Sauðárkrókur, br., 38—39; Húsavíkurkauptún, br. 170; Ísafjarðarkaupstaðar, 181—193; Neskaupstaður, br., 289—291.
Hafnir á Reykjanesi, heimtaugagjöld til rafmagnsveitna ríkisins, 269.
Hajdu, József, sendiherra, 552.
Hallberg, Peter, docent, hm. 555.
Hallstein, Walter, próf., dr., hm., 553.
Hamer, Pierre, dr., flugmálastjóri, hm., 554.
Hannes Guðmundsson, sóknarprestur, 545.
Hannes Guðmundsson, stjórnarráðsfulltrúi, 543.
Hannes Hafstein, sjr. 144.
Hannes Jónsson, stjórnarráðsfulltrúi, 545. sendiráðsritari, 547.
Hansen, Hans Adolf, framkvstj. hm., 555.
Harald Noregsprins, hm., 555.
Harmen, E. G., ræðismaður, 550, 551, 552.
Hartmann, Finn, forstjóri, hm., 554.
Heiberg, Gustav, skrifstofustjóri, hm., 555.
Heilbrigðissamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað, 85—102; Hafnarfjarðarkaupstað, 247—265.
Heimilishjálp í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu, rg., 287—288.
Helga Sigurðardóttir, skólastjóri, hm., 553.
Helgi Arason, Fagurhólsmýri, hm., 553.
Helgi Elíasson, fræðslumálastjóri, hm., 556.
Helgi Jónasson, héraðslæknir, lausn, 545.
Hellissandur, heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk. 23, 269; vatnsveita, rg., br., 75.
Henderson, J. Thyne, sendiherra, 549, 551. 552.
Héraðslæknar, gjaldskrá, br., 41.
Herold, Olle, framkvstj., hm., 554.
Heuss, Theodor, forseti Sambandslýðveldisins Þýzkalands, hm., 553.
Hjálmar Jónsson, sjr., 54.
Hjalti Björnsson, ræðismaður, 549.
Hlíðdal, Guðmundur, póst- og símamálastjóri, hm., 556.
Hlutafélög, ný, skrá, 453—455.
Hlutatryggingasjóður bátaútvegsins, rg., br., 9.
Hofsós, rafveita, rg., 154—161, gjsk., 161—163.
Hólmavík, heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk., 23, 269.
Holræsagerð í Kópavogshreppi, rg., 26—27.
Holræsi í Seltjarnarneshreppi, rg., 25—26.
Hrafnkell Helgason, stud. med. & chir., settur héraðslæknir. 543.
Hreindýraveiðar í Múlasýslum, r., 229—230.
Hreppamörk Skorradals- og Hvalfjarðarstrandarhreppa, br., bréf félagsmálaráðun., 59.
Hurgronje, J. W. Snouck, fv. sendiherra, hm., 554.
Húsaleiguvísitala, 453.
Húsavík, hafnarreglugerð, br., 2—3, br., 170.
Húsnæðismálastjórn, úthlutun á íbúðarlánum, rg., 194—195.
Hutshinson, Donald, D., hershöfðingi, hm., 554.
Hval, Ella, leikkona, hm., 556.
Hvalfjarðarstrandarhreppur, hreppamörk, br., 59.
Hvammstangi, heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk., 269.
Höfðakaupstaður, heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk., 269.
Hörður Bjarnason, húsameistari ríkisins, hm., 556.
Hövik, Erling, ræðismaður, hm., 556.

I. Í.

Íbúðalán veðdeildar Landsbanka Íslands, rg., 173—178; úthlutun húsnæðismálastjórnar, rg., 194—195.
Iðnskólar, rg., 217—226.
Ingimar Ingimarsson, sóknarprestur, 546.
Ingólfur Jónsson, ráðherra, hm., 557.
Ingólfur Þórðarson, kennari, 543.
Ingunn Knútsdóttir og Sigríður Kristjánsdóttir, sjr. 56.
Innheimta, ýmissa gjalda 1956 með viðauka skv. l. 91/1955, augl., 286; skemmtanaskatts árið 1956, augl., 288.
Ísafjarðarkaupstaður, hafnarreglugerð, 181—193.

Ísafjarðarsýsla, byggingarsamþykkt fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu, 205—208.
Íslenzkar getraunir, rg., br., 231.
Ivanov, Vassili, annar sendiráðsritari, 549, 550.

J.

Jack, Robert, sóknarprestur, 546.
Jakobsen, Thomas, hafnarstjóri, hm., 556.
Jakob Óskar Ólafsson, vararæðismaður, 552.
Jakobsen, Arnt-Jakob, skrifstofustjóri, hm., 555.
Jalas, Jussi, hljómsveitarstjóri, hm., 554.
Jarðeldasjóður, sjr. 390—391.
Jarðræktarsamþykkt, fyrir Búnaðarfélag Skeggjastaðhrepps í Norður-Múlasýslu, 10—14; Ræktunarsamþykkt Vestur-Dalasýsla, br., 43—44; Ræktunarsamband Seyðisfjarðar 170—172.
Jóhann Ellertsson, sjóður, sk., 5—6.
Jóhann Jóhannesson og Sigurbjörg Guðnadóttir, sjr., 388—389.
Johanssen, E. K., framkvstj., hm., 555.
Jón Ásbjörnsson, hæstaréttardómari, hm., 553.
Jón Eiríksson, Kollektusjóður, sjr., 52.
Jón G. Hallgrímsson, cand. med. & chir., settur héraðslæknir, 547.
Jón Pálmason, alþingismaður, hm., 553.
Júlíus Sigurjónsson, prófessor, formaður Öryggisráðs, 546.
Jörundur Brynjólfsson, forseti sameinaðs Alþingis, hm., 553.

K.

Kaiber, Manfred, dr., ríkisritari, hm., 553.
Kanadasjóður, sjr. 380—381.
Keflavík, hafnargjöld, rg., br., 1; rafveita, gjsk., 72—74.
Kilb, Hans, dr., skrifstofustjóri, hm., 554.
Kjartan Árnason, héraðslæknir, 546, 547.
Kjartan Magnússon, lækningaleyfi, 547.
Knight, William Edward, annar sendiráðsritari og ræðismaður, 549; 550.
Knutsen, Sverre, Oskar, major, hm., 555.
Knútur Hallsson, stjórnarráðsfulltrúi, 547.
Knútur Kristinsson, héraðslæknir, lausn, 544, settur, 545.
Kofoed-Hansen, Agnar, flugmálastjóri, hm., 556.
Kolbeinn Kristófersson, læknir, sérfræðingur, 545.
Kolka, Páll V. G., héraðslæknir, hm., 553.
Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, sjr. 52.
Koltonski, Walter R., aðalræðismaður, 545.
Kópavogshreppur, holræsagerð, rg., 26—27.
Krabbe, Knud Haraldsson, dr. med., hm., 554.
Kristensen, Aksel, lyfsöluleyfi, 545.
Kristinn Guðmundsson, dr., ráðherra, hm., 557.
Kristján Sigurðsson, cand. med. & chir., ráðinn aðstoðarlæknir, 546; settur héraðslæknir, 548.
Krogh, Ivar Giæver, aðalræðismaður, hm., 555.
Kuhle, Herbert, sendiráðsritari, 549, 552.
Kuhn, Hans, dr., forstjóri Nordische Institut við háskólann í Kiel, hm., 555.
Kærufrestur til ríkisskattanefndar, augl., br., 233.

L.

Lánasjóður stúdenta, sjr., 385.
Landgræðslusjóður, viðaukaskipulagsskrá, 215—216.
Landsbanki Íslands, íbúðarlán veðdeildar, rg., 173—178; reikn., 431—445.
Landsspítali Íslands, Minningargjafasjóður, sjr., 407.
Larsen, Oscar, ræðismaður, hm., 556.
Lárus Jónsson, læknir, settur héraðslæknir, 543.
Lárus A. Sigurðsson, læknir, hm., 552.
Laugdælingar, fiskræktar- og veiðifélag, arðskrá, 9.
Liebe, C., sjr. 451.
Líndal, Walter, dómari, hm., 552.
Linnet, Henrik, héraðslæknir, 547.
Ljósmæður, rg., br., 83.
Lokunartími sölubúða, sþ.: Hafnarfjörður, br. 64; Stykkishólmur, 142—143.
Lutey, John Kent, aðalræðismaður, 546.
Lydvo, Olov, fulltrúi, hm., 556.
Lyf og læknisáhöld í íslenzkum skipum, rg., 280—286.
Lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga, r., leiðréttingar og viðauki, augl., 10.
Lyfjaverð, breytingar, augl., 42. 232.
Lyfsöluskrá I, ný, augl., 291.

Læknisfræði-kandidatar, framhaldsnám, lækningaleyfi, sérfræðingaleyfi, rg., 267—268.
Læknisverk, um greiðslur sjúkrasamlaga, augl., 42.
Lög útkomin, augl. 57, 377—378.
Lögbirtingablaðið, gjald fyrir tilkynningar o. fl., augl., 165—166.

M.

Maasalo, Armas, prófessor, hm., 554.
Madsen, Hans, K., vélaumsjónarmaður, hm., 554.
Magnús R. Gíslason, tannlækningaleyfi, 544.
Magnús Jónsson, fréttastjóri, Ríkisútvarpsins, hm., 557.
Magnús V. Magnússon, skrifstofustjóri, hm., 553. 557.
Margrét Árnadóttir, sjóður, sk., 42—43.
Margrét Guðnadóttir, stud. med. & chir., héraðslæknir, sett, 543.
Margrét Pétursdóttir, ritari, hm., 552.
Maurstad, Alfred, leikari, hm., 555.
Meinstorp, Ernst, fulltrúi, hm., 552.
Mellegård, Jakob, aðalræðismaður, 546.
Melsted, Jón, prófastur, og frú Steinunn Bjarnadóttir, Melsted, sjr., 451.
Melsted, Sig., sjr., 55.
Melsted, Thora, sjr., 56.
Mersech, Gerard, deildarstjóri, hm., 553.
Miðneshreppur, rafveita, gjsk. 83—85; fasteignaskattur, rg., 231—232.
Mohr, Christian, protokollsjef, hm., 555.
Muccio, J. J., sendiherra, 549, 550, 551, ambassador, 552.
Múlasýslur, hreindýraveiðar, r., 229—230.
Müller, Hans Severin, fulltrúi, hm., 552.
Möller, Baldur, deildarstjóri í dómsmálaráðuneytinu, 548.
Möller, Jakob, fv. sendiherra, hm., 553.
Möller, Þórður, læknir, sérfræðingur, 547.

N.

Natos de, Luiz de Castro e Almeide Mendes Norton, sendiherra, 550.
Neskaupstaður, rafveita, gjsk., br., 270; hafnarreglugerð, br., 289—291.
Niels P. Sigurðsson, stjórnarráðsfulltrúi, hm., 557.
Njarðvíkur, hafnargjöld, rg., br., 1.
Norður-Múlasýsla, jarðræktarsamþykkt fyrir Búnaðarfélag Skeggjastaðahrepps, 10—14.
Nordbö, Narve, höfuðsmaður, hm., 555.
Nordal, Sigurður, ambassador, 547.
Norland, Sigurður, sóknarprestur, lausn, 544.
Nuechterlein, Donald E., aðstoðar-attaché, 548.
Nygaard, Egil, Andreas, deildarstjóri í norska utanríkisráðuneytinu, hm., 555.
Nösen, Ragnar, ræðismaður, hm., 556.

O. Ó.

Obermann, Johannes, aðalræðismaður, lausn, 548.
Oddstad, Andrés Fjeldsted, læknir, hm., 554.
Ólafsvík, heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins, gjsk., 23, 269.
Ólafur Bjarnason, bóndi, hm., 553, 557.
Ólafur Björnsson, héraðslæknir, 545.
Ólafur Halldórsson, konferensráð, sjr., 381.
Ólafur Jensson, cand. med. & chir., ráðinn aðstoðarlæknir, 546.
Ólafur Sveinsson, cand. med. & chir., aðstoðarlæknir, 544, settur héraðslæknir, 548.
Olano, Fernando Gracia, sendiherra, 550.
Olesen, Chr. H., forstjóri, hm., 554.
Olsen, Carl, aðalræðismaður, 551, 552.
Omang, Reidar, skjalavörður, hm., 555.
Onsager, Lars Geeumyden, soussjef, hm., 555.
Opinber reikningsskil, rg., 271—276.
Oppler, Kurt, sendiherra, 549, 550, 552; hm., 554.
Orgland, Ivar, sendikennari, hm., 556.
Orlof, rg., br., 63.

P.

Páll Gíslason, læknir, sérfræðingur, 546.
Páll Ísólfsson, tónskáld, hm., 553.
Páll Jónsson, sjr., 384.
Páll Ólafsson, ræðismaður, lausn, 543.
Petersson, A. J. T., undirofursti, hm., 555.
Pétur Benediktsson, sendiherra, lausn, 547.
Pétur Sigurðsson, forstjóri Landhelgisgæzlunnar, hm., 557.
Póstafgreiðslur, launakjör, rg., 212—214.
Prestsekknasjóður, sjr., 54—55.
Prost, Victor, aðalræðismaður, 547.

R.

Raforkuvirki, rg., br., 268.
Rafveitur: Eskifjarðar, gjsk., br., 1; Hafnarfjörður, gjsk., 6—8; heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík og Ólafsvík, gjsk., 23; Keflavíkur, gjsk. 72—74; Miðneshrepps, gjsk., 83—85; Akureyrar, gjsk., 140—142; Stykkishólms, gjsk., br., 144; Gerðahrepps, gjsk., 147—149; Grindavíkur, gjsk., 151—153; Hofsóss, rg., 154—161, gjsk. 161—163; héraðsrafmagnsveitur ríkisins, gjsk., 209—212; Raufarhafnar, rg., 239—245, gjsk., 246—247; heimtaugagjald til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík, Ólafsvík, Höfðakaupstað, Hvammstanga, Grafarnesi og Höfnum á Reykjanesi, gjsk., 269; Neskaupstaðar, gjsk., br., 270; Selfoss, gjsk., 277—279; rafmagnsstöðin í Vík í Mýrdal, gjsk., 298—300; Akraness, gjsk,. br., 379—380.
Ragnar Fjalar Lárusson, sóknarprestur, 543.
Rangæingar, veiðifélag, sþ., 265—267.
Rannsóknir, Atvinnudeild Háskólans, gjsk., 28—37.
Rasmussen,Birgir,fiskifræðingur,hm.,554.
Ratkje, Otto, fulltrúi, hm., 554.
Raufarhöfn, rafveita, rg., 239—245, gjsk., 246—247.
Reiðhjól með hjálparvél, rg., 145—146.
Reikningsskil, opinber, rg., 271—276.
Reykjavík, vatnsskattur, augl., br., 4—5; hafnarrg., br., 37; stýrmannaskólinn, rg., 67—72; umferð og umferðarmerki, augl., 77—82, 165; umferð, augl., 288; Styrktarsjóður verkamanna- og sjómannafélaga, sjr., 396; vísitala framfærslukostnaðar, 453.
Ríkisskattanefnd, kærufrestur, augl., br., 233.
Rocksen, Gunnar, vararæðismaður, 549.
Rogatnick, Joseph H., fv. starfsm. sendiráðs Bandaríkjanna, hm., 555.
Rósar V. Eggertsson, tannlækningaleyfi, 544.
Röed, Arne J., hallarintendant, hm., 555.
Rögnvaldur Jónsson, cand. theol., settur sóknarprestur, 544.

S.

Samband íslenzkra berklasjúklinga, vöruhappdrætti, rg., br., 300.
Samvinnufélög, ný, skrá, 455.
Sandgerði, hafnarreglugerð, br., 4.
Sandvik, Tryggve, hershöfðingi, hm., 555.
Sandvold, Arild, dómorganisti, hm., 556.
Sauðárkrókur, hafnarrg., br., 38—39.
Selfoss, rafveita, gjsk. 277—279.
Seltjarnarneshreppur, holræsi, rg., 25—26.
Sendisveinar, sþ.: Hafnarfjörður, br., 64.
Seyðisfjörður, jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarsamband, 170—172.
Shcelokov, Alexei G., verzlunarráðunautur, 552.
Siegwarth, F. K., skipherra, hm., 555.
Siglufjarðarkaupstaður, fasteignaskattur, rg., 59—60.
Shivers, Forrest, attaché, 549.
Sigríður Kristjánsdóttir, sjr., 56.
Sigtryggur Klemensson, skrifstofustjóri, hm., 553.
Sigurður Bjarnason, forseti neðri deildar Alþingis, hm., 553.
Sigurður Haukur Guðjónsson, sóknarprestur, 544.
Sigurður Jóhannsson, vegamálastjóri, 548.
Sigurður Kristjánsson, sóknarprestur, settur prófastur, 544.
Sigurður Samúelsson, prófessor í lyflæknisfræði 547.
Sigurgeir Jónsson, bæjarfógeti, 545.
Simenson, William C., aðstoðar-attaché, 549.
Símstöðvar og póstafgreiðslur, launakjör, rg., 212—214.
Sirén, Johan Sigfrid, prófessor, hm., 555.
Sissener, Einar, leikari, hm., 555.
Sjómanna-styrktarsjóður, sjr. 392.
Sjúkrasamlög, greiðslur fyrir læknisverk, augl., 42.
Skalmerud, Svein, lögreglustjóri, hm., 555.
Skarzyuska-Markússon, Alicia Zofia, tannlækningaleyfi, 544.
Skåsheim, Anders, rithöfundur, hm., 554.
Skaup, Arne, viðskiptamálaráðherra, hm., 554.
Skip, íslenzk, lyf og læknisáhöld, rg., 280—286.
Skemmtanaskattur, innheimta árið 1956, augl., 288.

Skipulagsskrár, staðfesting: Minningarsjóður Jóhanns Ellertssonar, 5—6; hjónanna Sveins Gunnarssonar og Margrétar Árnadóttur frá Mælifellsá í Skagafirði, 42—43; Gjafasjóður Árna Sveinssonar, 75—76; Þjóðhildarsjóður, 166; Landgræðslusjóður, 215—216.
Skjólbrekka, félagsheimili, r., 233—235.
Skorradalshreppur, hreppamörk, br., 59.
Skovgaard, Peter, Viborg, hm., 554.
Skylstad, Rasmus Ingvald, utanríkisráð, hm., 555.
Sláttuvélarblöð, bréf fjármálaráðuneytisins um tollflokkun á vélum til brýningar, 229.
Smith-Kielland, Ingv., hirðstallari, hm., 555.
Smjörlíki, fjörefnablöndun, augl., br., 40.
Snorri Jónsson, aðstoðarlæknir, 545.
Snorri P. Snorrason, læknir, sérfræðingur, 548.
Sousa, de, Glauco Ferreira, sendiherra, 549.
Spinelli, Ferdinando, vararæðismaður, 545.
Stabell, Bredo, deildarstjóri í norska utanríkisráðuneytinu, hm., 555.
Stangerup, Hakon, ritstjóri, dr. phil., hm., 554.
Starfsmenn ríkisins og ríkisfyrirtækja, vinnutími, rg., br., 143—144; launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum, rg., 212—214.
Stefán Lárusson, sóknarprestur, 546.
Steinunn Sighvatsdóttir og Magnús Ólafsson, sjr. 391.
Stephensen, Þórir, sóknarprestur, 545.
Stígur, sjr. 390.
Stúdentar, lánasjóður, sjr., 385.
Stykkishólmur, lokun sölubúða, sþ., 142—143; rafveita, gjsk., br. 144.
Stýrimannaskólinn í Reykjavík, rg., 67—72.
Styrktar- og sjúkrasjóður vitavarða Íslands, sjr., 226—227.
Suarex, Francisco, ræðismaður, hm., 554.
Sundberg, John, hljómsveitarstjóri, hm., 554.
Sunde, Leif, ofursti, hm., 555.
Sveinn Gunnarsson og Margrét Árnadóttir, sjóður, sk., 42—43.
Sveinn B. Valfells, forstjóri, skipaður í Öryggisráð, 546.
Svíþjóðarferðir, sjr. 382.
Söfnunarsjóður Íslands, reikn., 382—384.
Sölubúðir, lokunartími, sþ., Hafnarfjörður, br., 64; Stykkishólmur, 142—143.
Söluskattur, rg., 292—298.
Sörensen, Christoffer, ræðismaður, hm., 556.
Sörensen, Gunnar Wilkens, vélstjóri, hm., 554.

T.

Tekjuskattur og eignarskattur, rg., 301—376.
Theodor S. Georgsson, vararæðismaður, 550.
Thorarensen, Ólafur, bankastjóri, hm., 553.
Thorlacius, Birgir, skrifstofustjóri, hm., 553. 556.
Thorlacius, Kristján, deildarstjóri í fjármálaráðuneytinu, 548.
Thorlacius, Þorleifur, sendiráðsritari, hm., 557.
Thoroddsen, Gunnar, borgarstjóri í Reykjavík, hm., 553.
Thoroddsen, Katrín yfirlæknir, 546.
Thors, Ólafur, forsætisráðherra, 544, hm., 557.
Thors, Thor, ambassador, 546.
Thorsteinsson, Pétur, sendiherra, 545, ambassador, 548.
Tollflokkun á vélum til brýningar sláttuvélarblaða, bréf fjármálaráðuneytisins til vélaverkstæðisins Foss, 229.
Tómas Á. Tómasson, hagfræðingur, fulltrúi í utanríkisþjónustu Íslands, 547.
Torfi Bjarnason, héraðslæknir, 547.
Toumanoff, Vladimir I., vararæðismaður, 552.
Tryggingarsjóður sparisjóða, sjr. 392—393.
Tryggingastofnun ríkisins, reikn., 408—430.
Tryggvi Þorfinnsson, skólastjóri, 545.
Tulinius, Þórarinn, sjr., 388.

U. Ú.

Umferð og umferðarmerki í Reykjavík, augl., 77—82; 165; 288.
Urban, Iason, sendiherra, 551.
Útvegsbanki Íslands, h.f., reikn., 445—449.

V. W.

Valgerður Vilhjálmsdóttir, símastúlka, 546.
Vatnafélög: Mýrahrepps, Austur-Skaftafellssýslu, sþ., br., 167; Borgarhafnarhrepps, sþ., 168—169.
Vatnsveitur: Hellissands, rg., br. 75; Búðakauptúns, rg., 149—151.
Weber, Heinz, túlkur, hm., 554.
Vegabréfaskylda og dvalarleyfi fyrir ríkborgara Norðurlanda falli niður, augl., 271.
Veiðifélög, Laugdælinga, arðskrá, 9; Laxár í Borgarfjarðarsýslu, sþ., 178—181; Rangæinga, sþ., 265—267.
Welhaven, Kristian, fv. lögreglustjóri, hm., 555.
Verðlagsskrár, 106—139.
Verkamanna- og sjómannafélaga-styrktarsjóður, Reykjavík, sjr. 396.
Vestmannaeyjar, fiskveiðasamþykkt, 61—63; fuglaveiðar, sþ., 164.
Vestur-Barðastrandarsýsla, byggingarsamþykkt, 201—204.
Vestur-Dalasýsla, jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarsamþykkt, br., 43—44.
Vestur-Ísafjarðarsýsla, byggingarsamþykkt, 205—208; sjr. 391.
Widding, Ole, dr. phil., lektor, hm., 553.
Vierset, Charles, fv. sendiherra, hm., 554.
Vík í Mýrdal, rafmagnsstöð, gjsk., 298—300.
Víkingur H. Arnórsson, héraðslæknir, lausn, 546.
Vinnutími starfsmanna ríkisins og ríkisfyrirtækja, rg., br., 143—144.
Winsnes, Egil, fulltrúi, hm., 556.
Vísitala, húsaleiga, 453; framfærslukostnaðar í Rvík, 453.
Vitaverðir, styrktar- og sjúkrasjóður, sjr., 226—227.
Witt, William, H., ræðismaður, 548.
Vöruhappdrætti sambands íslenzkra berklasjúklinga, rg., br., 300.
Vörumerkjaauglýsingar, 462—542.

Þ.

Þjóðhildarsjóður, sk., 166.
Þjóðjarðalandsetar, sjr., 452.
Þórarinn Þórarinsson, skólastjóri, hm., 553.
Þórður Oddgeirsson, sóknarprestur, lausn og settur sóknarprestur, 544.
Þorgils Benediktsson, cand. med. & chir., aðstoðarlæknir, 544; settur héraðslæknir, 546, 547.
Þórleif Kr. Sigurðardóttir, sjr., 393.
Þorleifur Kristmundsson, sóknarprestur, 544.
Þorsteinn Jóhannesson, sóknarprestur og prófastur, lausn, 544.
Þorvaldarminning, sjr., 452.

Ö.

Öhrvall, Leif, sendiherra, 549, 550.
Ökukennararéttindi, framlenging, augl., 64.
Örner, J. A., kapteinlautinant, hm., 555.
Öryggiseftirlit ríkisins, rg., br., 25.
Öryggisráð, starfsreglur, 238.
Öryggisráðstafanir á vinnustöðum, augl., br., gjsk. 24.
Östgaard, Nicolai Ramm, ofursti, hm., 555.

Skammstafanir:

augl. = auglýsing.
br. = breyting.
gjsk. = gjaldskrá.
hm. = heiðursmerki.
r. = reglur.
rg. = reglugerð.
reikn. = reikningur.
sjr. = sjóðreikningur.
sk. = skipulagsskrá.
sþ. = samþykkt.

AUGLÝSING

1
4. jan.

um breytingu á gjaldskrá fyrir Rafveitu Eskifjarðar nr. 38 20. marz 1951.

Liður C-2 í I. kafla gjaldskrárinnar hljóði svo:
Um kwst-mæli til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl er yfir 40 kw:

Fyrstu	50	þús.	kwst.	ársnotkun	á	55	aura	hver kwst.
Næstu	100	—	—	—	—	50	—	— —
—	100	—	—	—	—	43	—	— —
Umfram	250	—	—	—	—	38	—	— —

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 4. janúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

2
6. jan.

um breytingu á reglugerð nr. 48 20. apríl 1951, um breytingu á reglugerð um hafnargjöld landshafnarinnar í Keflavík og Njarðvíkum, nr. 172 28. okt. 1949.

1. gr.

Orðið „sement“ í 1. flokki vörugjaldskrárinnar í 1. gr. reglugerðarinnar, falli niður.

2. gr.

3. flokkur vörugjaldskrár 1. gr. reglugerðarinnar orðist svo:
Hraðfrystur fiskur, harðfiskur, þurr saltfiskur og sement.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 25 23. apríl 1946, um landshöfn í Keflavíkur- og Njarðvíkurhreppum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. janúar 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

4. dag marzmánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3
6. jan.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð um fluglið, nr. 184 1. nóv. 1949.

1. gr.

Síðasta málsgrein 14. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Réttindi til blindflugs falla niður við endurnýjun skírteinis, hafi flugmaður ekki stundað og skráð blindflug eða gerviblindflug sem svarar 1 klst. á mánuði að meðaltali, frá því að réttindi voru veitt eða skírteinið gefið út eða síðast endurnýjað. Atvinnuflugmenn með meira próf og flugstjórar fá ekki endurnýjun á skírteini í sama réttindaflokki, nema þeir gangi undir próf í blindflugi á því sem næst sex mánaða fresti. Próf þetta skal tekið undir umsjón Loftferðaeftirlitsins eða þess, er það tilnefnir.

Loftferðaeftirlitið setur nánari reglur um tilhögun prófsins, í samræmi við ákvæði þessarar greinar, um veitingu blindflugsréttinda.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 14. júní 1929, um loftferðir, og lögum nr. 119 28. des. 1950, um stjórn flugmála.

Samgöngumálaráðuneytið, 6. janúar 1955.

Ingólfur Jónsson.

Páll Pálmason.

4
7. jan.

REGLUGERÐ

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkurkauptún nr. 121 7. des. 1935.

1. gr.

32. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist svo:

Vörugjaldskrá:

1. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:
   Kornvara, garðávextir, hey, fóðurbætir, áburður, kol, koks, salt, sement, brennisteinn.
2. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
   Eldfastur leir og steinn, gólfflísar, þakhellur, þakjárn, veggflísar, efni til múrhúðunar og byggingarefni, annað en trjáviður, og ekki annars staðar talið.
3. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
   Veiðarfæri og efni í þau, fiskumbúðir, pokar, benzín, olíur og útgerðarvörur, ekki annars staðar taldar.
4. flokkur. Gjald kr. 3.50 fyrir hver 100 kg:
   Sykur, smjörlíki, mör, tólg, kjöt.
5. flokkur. Gjald kr. 4.00 fyrir hver 100 kg:
   Járn, vélar, vélahlutar, saumur, gler, krossviður, málningavörur, og efni í þær, lakk, kítti, lím, gibs, veggfóður, korkur, korkvörur og efni til iðnaðar.

6. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 10 kg: 4
Allar aðrar vörur, sem gjald er tekið af eftir þyngd, og ekki eru annars 7. jan.
staðar taldar.
7. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hvert teningsfest:
Trjáviður.
8. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hvert teningsfet:
Húsgögn, hljóðfæri og allar vörur aðrar, sem reiknast í teningsfetum.
9. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hvert stykki:
Kindaskrokkar, tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett.
10. flokkur. Gjald kr. 10.00 fyrir hvert stykki:
Stórgripir, sauðfé, loðdýr.
11. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hverja tunnu af saltsíld.
12. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hvert mál síldar, sem flutt er á land til bræðslu, þar með talin úrgangssíld.
13. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 200 kg:
Hrogn, saltfiskur, fullverkaður fiskur, ísvarinn fiskur, söltuð þunnildi, fiski- og síldarmjöl.
14. flokkur. Gjald kr. 3.00 fyrir hver 100 kg:
Lýsi, sundmagi, skreið, fiskroð, niðursoðinn fiskur, hraðfrystur fiskur, reyktur fiskur.
15. flokkur. Skip og bátar, sem leggja afla sinn á land í Húsavíkurkaupstað, annan en síld, greiða ½% af heildaraflanum, og eru útgerðarmenn skipanna og kaupendur fiskjarins ábyrgir fyrir gjaldinu.

2. gr.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi auglýsingar nr. 73 12. maí 1948 og auglýsing nr. 132 30. júní 1950.

Samgöngumálaráðuneytið 7. janúar 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ 5

7. jan.

um breyting á reglugerð nr. 24 5. marz 1954 um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar.

2. töluliður, síðari málsgr., orðist svo:

Til loka febrúarmánaðar 1955 skulu iðgjöld samkv. 112. gr. laga nr. 50/1946, vegna lögskráðra sjómanna, vera sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 9.00 á viku
– 2. — ..... — 6.75 – —

Árið 1955 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkv. 107. gr. eins og hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:
Karlar ..... kr. 350.00
Ógiftar konur ..... — 250.00

5 7. jan.

Á 2. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 250.00
Ógiftar konur	— 180.00

Reglugerðarbreyting þessi, sem gerð er samkv. lögum nr. 116 1954, um breyting á lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, gengur í gildi 1. janúar 1955.

Félagsmálaráðuneytið, 7. janúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

6 7. jan.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Sandgerði í Miðneshreppi, nr. 64 21. apríl 1948, sbr. reglugerð nr. 272/1950.

1. gr.

Öll hafnargjöld samkvæmt hafnarreglugerðinni skulu innheimtast með 25% viðauka, til ársloka 1955.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 7. janúar 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

7 10. jan.

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð um niðurjöfnun og innheimtu vantsskatts í Reykjavík, nr. 213 23. des. 1947.

1. gr.

1. gr. 1. málsgr. orðist svo:

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem standa við vegi eða opin svæði, þar sem vatnsæðar liggja, skal greiða árlegan vatnsskatt, 2% af fasteignamatsverði hússins.

2. gr.

2. gr. 2. málsgr. orðist svo:

Aukavatnsskatt skv. 1. málsgr. skal innheimta samkvæmt mæli með 80 aura verði fyrir hvern teningsmetra.

Reglugerðarbreyting þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefur samið og sam- 7
þykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 10. jan.
5. júní 1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 10. janúar 1955.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Jóhanns Ellertssonar, 8
útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 10. janúar 1955. 10. jan.
Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Jóhanns Ellertssonar.

1. gr.
Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Jóhanns Ellertssonar.

2. gr.
Sjóðurinn er stofnaður á jarðarfarardegi Jóhanns Ellertssonar, þann 13. nóvember 1952, með 1000.00 króna framlagi frá U. M. F. Æskan í Staðarhreppi og kr. 1965.00 frá öðrum vinum hins látna, samtals krónum 2965.00, og er fé þetta ávaxtað í Sparisjóði Sauðárkróks.

3. gr.
Afla skal sjóðnum tekna með frjálsum samskotum, merkjasölu, eða öðru því, sem stjórn hans þykir tiltækilegt á hverjum tíma.

4. gr.
Ávaxta skal sjóðinn í Sparisjóði Sauðárkróks eða annarri tryggri peningastofnun. Stjórn sjóðsins er þó heimilt að lána úr honum einstaklingum eða félagssamtökum í Staðarhreppi gegn öruggu veði fyrir greiðslu vaxta og höfuðstóls og þannig, að sjóðurinn geti aldrei hlotið tjón af.

5. gr.
Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða, en þegar hann er orðinn kr. 10000.00 má úr því verja árlega ¼ hluta vaxtatekna hans til fátæks barns eða gamalmennis í Staðarhreppi. Þá úthlutun skulu annast formaður U. M. F. Æskunnar, hreppstjóri Staðarhrepps og sóknarprestur Reynistaðarsóknar.

6. gr.
Stjórn sjóðsins skal vera hin sama og U. M. F. Æskunnar. Skal hún árlega leggja reikning sjóðsins fyrir aðalfund félagsins, endurskoðaðan af endurskoðendum þess. Hætti U. M. F. Æskan störfum, skal það ungmennafélag, sem síðar er stofnað í Staðarhreppi, annast rekstur sjóðsins á sama hátt.
Ef ekkert ungmennafélag starfar í Staðarhreppi, skal stjórn sjóðsins skipuð hreppstjóra Staðarhrepps, sóknarpresti Reynistaðarsóknar og einum manni tilnefnd-

8 um af hreppsnefnd Staðarhrepps, og skulu þeir annast rekstur sjóðsins á þann hátt,
10. jan. sem gert er ráð fyrir í skipulagsskrá þessari.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

9
14. jan.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.25 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 60 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 11.00 á ári af hverjum fermetra (m^2) gólfflatar, er lýsa skal. Þar, sem gólffletir eru tiltölulega stórir miðað við ljósmagn, er heimilt að veita afslátt á fastagjaldi skv. reglum, er rafveitustjóri setur. Minnsta fastagjald skal þó vera kr. 275.00 á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 45 aura hver kwst., og auk þess fastagjald, kr. 42.00 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Heimilt skal að miða fastagjald við gólfflöt, og skal þá greiða kr. 5.00 á ári af hverjum fermetra.

C. Vélanotkun.

1. Um einn kwst.mæli, þannig:

Fyrir fyrstu	1000	kwst.	ársnotkun	130	aura	hver	kwst.
— næstu	2000	—	—	120	—	—	—
— —	4000	—	—	105	—	—	—
— —	8000	—	—	85	—	—	—
— —	15000	—	—	65	—	—	—
— —	30000	—	—	50	—	—	—
— umfram	60000	—	—	30	—	—	—

2. Um mæla þannig reiknað, enda sé vélaafl minnst 20 kw:

300 kr.	árskw.	fyrir	fyrstu	50 kw.
250 —	—	—	næstu	50 —
200 —	—	—	umfram	100 —

Auk þess greiðist kwst.gjald, er reiknast þannig, miðað við eitt ár:

Fyrstu	200 000	kwst. á	15	aura hver kwst.
Umfram	200 000	— —	11	— — —

3. Um einn kwst.mæli á 80 aura hver kwst. fyrstu notkunar, en á 50 aura hver kwst. af notkun umfram 1000 kwst. á ári á hvert kw. vélaafls. Minnsta greiðsla samkvæmt þessum lið skal þó vera 800 kr. á ári fyrir hvert kw. vélaafls.

D. Hitun.

1. Til hitunar húsa, enda sé rafmagnsupphitun aðalupphitun hússins, um sérmæli fyrir hitalögnina:

a. Á 35 aura hver kwst.
b. Á 20 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í eina klst. um hádegið.
c. Á 16 aura hver kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en eina og hálfa klst. í senn.
d. Á 8 aura hver kwst. næturnotkunar, er fram fer frá kl. 22 til kl. 8, enda sé notuð eingöngu, eða því nær eingöngu næturraforka til upphitunar hússins. Þar, sem því verður viðkomið, má rafveitustjóri takmarka næturnotkun við allt að 8 klst.

Tilgreint verð á D 1 má miða við útsöluverð á kolum kr. 450.00 hvert tonn og olíu (gasolíu) 70 aura hver lítri (heimflutt), og er heimilt að halda þessu hlutfalli milli D 1 annars vegar og kola og olíu hins vegar, með breyttu verðlagi á hinu síðarnefnda. Skal þá reikna verð á D 1 við hvert eldsneytið fyrir sig og taka síðan meðaltal. Standi verðið þannig á hluta úr eyri, má hækka eða lækka í hálfan eða heilan eyri, eftir því sem nær er.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar:

1. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
2. Að notandi kosti sjálfvirkan segulrofa fyrir hitalögnina, enda leigi rafveitan sérstaka skiptiklukku fyrir hann samkv. mælagjaldskrá.
3. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkv. fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, þegar þess er krafizt.
4. Að húsin fullnægi þeim minnstu kröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.

2. Til hitunar í handiðn, iðnaði eða atvinnurekstri um tvígjaldsmæli á 13 aura hver kwst. frá kl. 22 til kl. 8 og á 65 aura hver kwst. frá kl. 8 til 22.

E. Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.mæli á kr. 1.40 hver kwst.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki rafveitustjórnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækis, sem nota skal fyrir veitu hverri. Heimilt er að taka leigu fyrir mælitæki, er nemur allt að 20% af meðalverði hverrar tegundar.

III. HEIMTAUGAGJÖLD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsum og mannvirkjum, á þann hátt, sem hér segir:

Fyrir jarðlínuheimtaug:

Grunngjald kr. 780.00 og auk þess

0.8% af brunabótamati upp að 200 þús. kr.
og 0.2% — — umfram 200 — —

Fyrir loftlínuheimtaug

greiðist 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

9 14. jan. Þar, sem brunabótamat er gamalt, skal heimtaugargjaldið miðast við umreiknað brunabótamat eftir vísitölu byggingarkostnaðar, er Hagstofa Íslands reiknar út.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 m, loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 qmm, skal húseigandi kosta það, sem þar er fram yfir.

Standi sérstaklega á, eða séu óvenjulega miklir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaks endurgjald af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrir fram.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi.

Ef breytt er um heimtaug úr loftlínu í jarðlínu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á loftlínu- og jarðlínuheimtaug, eins og sá mismunur er í gjaldskrá, sem í gildi er, þegar breytingin fer fram. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu eða rask, sem af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við slíka breytingu, getur stjórn rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði stofntaugarinnar.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar lokið er lagningu heimtaugar.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 25 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt 25 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2 apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar, nr. 18 8. febrúar 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. janúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

10
17. jan.

um breyting á reglugerð nr. 181 3. okt. 1953, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

1. gr.

26. og 34. liður í b-lið 3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

26. svæði: Dalvík, Hrísey, Árskógsströnd, Grenivík, 1. apríl til 15. desember.
34. svæði: Fáskrúðsfjörður, 1. febrúar til 31. maí, 1. júní til 30. nóvember.

2. gr.

Aftan við o-lið 3. gr. komi nýr liður, svo hljóðandi:

10. svæði: Hornafjörður, 1. marz til 11. maí.

Reglugerðarbreyting þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 17. janúar 1955.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

ARÐSKRÁ

11
18. jan.

fyrir fiskræktar- og veiðifélag Laugdælinga.

Arður og gjöld skiptast milli eftirtaldra jarða sem hér segir:

Hagakot	12 ½	eining
Strandsel	12 ½	—
Blámýri	12 ½	—
Hrafnabjörg	12 ½	—
Birnustaðir	12 ½	—
Laugarból	12 ½	—
Eiríksstaðir	12 ½	—
Efstidalur	12 ½	—
	Alls 100	einingar

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. okt. 1941 til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 18. janúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

12 22. jan.

AUGLÝSING

um leiðréttingar og viðauka við reglur um lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga.

Samkvæmt 3. tölulið 21. gr. laga nr. 51/1951, um breyting á lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar og viðauka við þau, hafa verið gefnar út leiðréttingar og viðauki (IV) við reglur, sem um getur í auglýsingu nr. 41 31. marz 1951, um lyfjagreiðslur sjúkrasamlaga, sbr. auglýsingu nr. 153 8. ágúst 1951, auglýsingu nr. 234 30. desember 1952 og auglýsingu nr. 16 12. febrúar 1954, til þess að öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 22. janúar 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

13 1. febr.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Búnaðarfélag Skeggjastaðahrepps í Norður-Múlasýslu.

Búnaðarfélag Skeggjastaðahrepps í Norður-Múlasýslu gerir á grundvelli laga nr. 7 12. janúar 1945, svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir félagssvæði Búnaðarfélags Skeggjastaðahrepps í Norður-Múlasýslu.

2. gr.

Búnaðarfélagið tekur að sér á þann hátt, sem fyrir er mælt í samþykkt þessari, eftirgreind verkefni á öllum jörðum á samþykktarsvæðinu að þeim undanskildum, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaga, nr. 45 17. maí 1950, um búferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðarframræslu á landinu að opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af héraðsráðunaut eða trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á túnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnsluaðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn héraðsráðunauts eða trúnaðarmanns Búnaðarfélags.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna og garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir 2. lið.

4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum, eftir fyrirsögn héraðsráðunautar eða trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands. 13 1. febr.

II. KAFLI
Skipun og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Stjórn Búnaðarfélags Skeggjastaðahrepps fer með öll mál, er varða ræktunarsamþykkt þessa og framkvæmdir á grundvelli hennar, samkvæmt þeim lögum og reglum, sem gilda fyrir búnaðarfélagið um verkaskiptingu innan stjórnarinnar og framkvæmdir á vegum félagsins.

4. gr.

Stjórn búnaðarfélagsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til skurða- og lokræsagerðar, svo og á jarðvinnsluvélum, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum að hafa samráð við vélanefnd ríkisins um kaup og val vélanna.

5. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna á hverjum tíma.

6. gr.

Stjórnin annast allan rekstur vélanna. Henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga við hina einstöku framkvæmdaaðila á samþykktarsvæðinu, og ákveður á hverjum tíma og í hverri röð verkefnin eru tekin, sem unnið skal að.

7. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn. Getur hún með erindisbréfi falið honum framkvæmdastjórn og daglegan rekstur og umsjón með verkstjórn vinnuflokka.

8. gr.

Allir samningar, er stjórn og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd búnaðarfélagsins samkvæmt samþykktum þessum eða ályktunum aðalfunda þess, eru skuldbindandi fyrir félagsheildina og búnaðarfélagið, er að samþykkt stendur, án þess að það hafi verið sérstaklega undir það borið. Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi búnaðarfélagsins.

III. KAFLI
Um tilhögun framkvæmda.

9. gr.

Skylt er stjórn búnaðarfélagsins fyrir janúarlok ár hvert að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal þar tilgreint hverjar jarðabætur óskað er að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra.

Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig varðandi vinnu þá, er þeir biðja um.

13 1. febr.

10. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræðir í 9. gr., ber stjórn búnaðarfélagsins í samráði við framkvæmdastjóra að semja starfs- og rekstursáætlun fyrir yfirstandandi ár. Framkvæmdastjórn er skylt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því, sem við verður komið.

11. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að þær jarðir, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því, sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði við flutning véla og verkfæra.
2. Að túnasléttun, að öðru jöfnu, sé látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum.
3. Að land það, sem brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt að dómi héraðsráðunauts eða trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
4. Að framræsla bithaga komi að jafnaði því aðeins til greina að fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garð- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo því marki verði náð, að allur heyskapur verði tekinn á vélfæru landi.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

12. gr.

Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur. greiðist af verkkaupanda þeim, er um getur í 9. gr. þessarar samþykktar. Heimilt er stjórn búnaðarfélagsins að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktöxtum meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðarreikningsskil séu byggð á kostnaðarverði eins og það verður samkvæmt rekstursreikningi hvers árs. Áætlaðir verktakar séu miðaðir við tímaeiningu.

13. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, kostnaður við flutninga þeirra milli vinnustaða, viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, geymslukostnaður, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður.

Heimilt er búnaðarfélagsstjórn að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættuþóknun, er nemi allt að 5% af heildarkostnaði hvers árs.

14. gr.

Aðalfundur búnaðarfélagsins getur heimilað framkvæmdastjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþykktar, í ákvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing af því, sem vinna á.

15. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn á þeim tímum, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni fyrir búendur, hreppsfélag eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu, þó þau falli ekki undir ákvæði 2. gr., ef tryggt er, að það sé hagkvæmt fyrir búnaðarfélagið, enda sé tryggt, að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo að það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

16. gr.

Rekstursafgangur af áhættuþóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 15. gr., skal leggjast í stofnsjóð búnaðarfélagsins og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hann gilda, sbr. 18. gr.

V. KAFLI
Fjáröflun og tryggingar.

17. gr.

Búnaðarfélagið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Stofnfjárhæð hans er 230 þús. kr.

1. Búnaðarfélagið leggur fram ¼ hluta stofnfjárins sem óafturkræft framlag.
2. Búnaðarfélagið tekur að láni ¼ hluta stofnfjárins með tryggingum í eignum félagsins eða með öðrum þeim tryggingum, er lánsstofnun sú, er lánið veitir, tekur gildar.
3. Helmingur stofnfjárins er framlag framkvæmdasjóðs ríkisins samkvæmt ákvæðum 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum. Rennur styrkurinn í stofnsjóð jafnóðum og styrkgreiðslur fara fram.
4. Auk þess leggjast í stofnsjóð árlegar tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 16. gr.

18. gr.

Stofnfjárframlag búnaðarfélagsins greiðist til stjórnar félagsins þá er samþykkt þessi hefur öðlazt gildi.

19. gr.

Komi í ljós síðar að áliti framkvæmdastjórnar að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um stofnfjáraukningu. Sé stofnfjáraukningin samþykkt af aðalfundi er hún bindandi fyrir búnaðarfélagið.

20. gr.

Heimilt er framkvæmdastjórn að taka reksturslán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr ríkissjóði samkvæmt ákvæðum II. kafla jarðræktarlaga.

21. gr.

Skylt er samþykktaraðilum að hafa greitt til framkvæmdastjórnar ¾ af áætluðu kostnaðarverði að frádregnum jarðabótastyrk þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað áður en verkið er hafið. Eftirstöðvarnar greiðast með gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI
Um reikningshald og endurskoðun.

22. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Aðalfundur skal haldinn fyrir 15. marz ár hvert og skal reikningsskilum lokið svo tímanlega, að endurskoðun geti farið fram fyrir þann tíma. Skulu endurskoðendur sannprófa, að reikningum beri saman við bækur framkvæmdastjórnar.

23. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kjörnir á aðalfundi búnaðarfélagsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reksturinn sem bezt og hafa eftirlit með starfrækslu framkvæmdastjórnar í hvívetna.

13 1. febr.

24. gr.

Endurskoðaðir reikningar skulu lagðir fram til samþykktar á aðalfundi búnaðarfélagsins. Þar gefur framkvæmdastjórn skýrslu um starfsemina, svo og endurskoðendur, ef tilefni er til þess.

VII. KAFLI

Um breyting samþykkta og hvernig samþykkt verði úr gildi felld.

25. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytinga á samþykkt þessari frá búnaðarfélaginu eða framkvæmdastjórn, skulu lagðar fyrir aðalfund búnaðarfélagsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með a. m. k. ⅗ atkvæðisbærra fulltrúa, skal stjórn búnaðarfélagsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

26. gr.

Samþykktir þessar má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um að tilgangi samþykktar verði ekki náð, og lögmætur aðalfundur búnaðarfélagsins samþykki það með a. m. k. ⅗ atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

27. gr.

Með brot á samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

28. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi, er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Samþykkt þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 7 12. jan. 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febr. 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 1. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

14 2. febr.

FJALLSKILAREGLUGERÐ

fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu.

I. KAFLI

Um upprekstur og vorsmölun.

1. gr.

Öllum fjáreigendum í hreppnum er heimilt að reka fénað sinn til afréttar á sumrum. Þó er mönnum skylt að reka til afréttar, ef fénaður þeirra veldur ágangi á lönd annarra. Skal sá, er fyrir slíkum ágangi verður, gera kröfu á hendur fjáreiganda, að hann reki fé sitt til afréttar eða taki það í örugga vörzlu. Þverkallist fjáreigandi við slíkri kröfu, sker hreppsnefnd úr um réttmæti hennar. Sé krafan

réttmæt að dómi hreppsnefndar, skal hún láta reka féð til afréttar á kostnað fjár- 14
eiganda. 2. febr.

Að öðru leyti vísast til IV. kafla lögreglusamþykktar Árnessýslu.

2. gr.

Ef fé er ekki rekið til afréttar, eða fé úr rekstri er skilið eftir í heimahögum án ráðstöfunar, taka hlutaðeigandi bændur það til gæzlu og tilkynna það jafnframt hreppsnefndinni. Ráðstafar hún þá fénu. Rétt er, að hún láti reka féð á réttan afrétt á kostnað þeirra, er féð skildu eftir, ef það hefur verið skilið eftir að nauðsynjalausu. Liggur sá reikningur undir úrskurð sýslumanns, og heimtir hann endurgjaldið af hlutaðeigendum, svo og ákveður sekt, ef þurfa þykir.

3. gr.

Þegar saman liggja afréttarlönd tveggja hreppa eða fleiri, og einn þeirra eða fleiri verða fyrir sérstökum ágangi á heimalönd sín eða afrétti frá hinum, þá skal sá hreppurinn eða þeir, er fyrir ágangi verða, eiga kröfurétt um, að fram fari mat þriggja óvilhallra manna, skipaðra af sýslumanni, á bótum fyrir ágang, ef ekki tekst samkomulag.

Skal matsmönnum greidd þóknun úr hlutaðeigandi sveitarsjóði.

4. gr.

Eigi má hreppsnefnd eða einstaklingar taka utanhreppsfé né hross til göngu í afréttarland hreppsins nema fyrir liggi skjalfest samþykki þess eða þeirra hreppa, er aðliggjandi afréttarlönd eiga, ásamt skjalfestu samþykki þeirra bænda, sem heimalönd eiga að afrétti. Hið sama gildir um heimalönd, sem notast sem afréttur.

Enginn má taka utansveitarfé í heimalönd sín nema girt sé öruggri, sauðheldri girðingu eða með samþykki allra nágrannabænda og hreppsnefndar. Þó ber sá, sem slíkan fénað tekur, fulla ábyrgð á, ef sá fénaður veldur ágangi eða skemmdum á annarra löndum.

5. gr.

Hreppsnefndin hefur rétt til að afstýra yfirgangi af utansýslugripum, sauðfé, nautpeningi og hrossum, sem heimildarlaust eru á afréttinn komnir, og hefur hún í því skyni vald til að fyrirskipa smölun á stærra eða minna svæði á afrétti og heimalöndum, þegar henni þykir þurfa.

6. gr.

Einn sé foringi fyrir hverjum rekstri. Hann skipar fyrir um alla nánari tilhögun á rekstri þeim, er honum er trúað fyrir, og sér um, að reglum þessum sé hlýtt, og ber ábyrgð á því.

Sérstaklega ber honum að sjá um, að rekstrinum sé haganlega dreift og ær látnar taka lömb sín.

7. gr.

Allir, sem jörð eða jarðarhluta hafa, er búfjárhagar fylgja, skulu smala þá á vorum, þegar rýja þarf sauðfé eða reka það eða stóðhross á afrétt, allt eftir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Vanræki einhver slíka smölun, þá er nágrönnunum heimilt að smala landið og reka fénað í aðhald til sundurdráttar, en haga skulu þeir framkvæmdum svo, að landsnotanda verði sem minnst mein að, og aldrei má reka hans eigin fénað úr hagagirðingu, nema hann leyfi.

Hreppsnefnd getur einnig látið smala landið á kostnað þess, er á að gera það.

14 2. febr.

8. gr.

Nú finnast sauðkindur, sem sloppið hafa úr heimahögum, eða fjarri eiganda, órúnar, eða ómörkuð unglömb. Er þá finnanda skylt að handsama þær og koma þeim áleiðis til eiganda, ef hann er í nágrenni, að öðrum kosti rýja þær, ef tími er til þess kominn, og marka unglömb. Skal hann gera eiganda full skil á ull og grein fyrir marki og öðrum einkennum á hverri kind, er hann hefur rúið eða markað. Geti finnandi eigi með vissu vitað, hver er eigandi slíkra kinda, ber honum að inna af hendi sömu skil við hreppstjóra í sínum hreppi. Hreppstjóri ráðstafar ull eins og öðru óskilafé.

Í ómakslaun færi finnandi allt að 5 kr. fyrir að rýja kind og 10 kr. fyrir að marka lamb, ef eigi umsemst öðruvísi.

II. KAFLI

Um fjallskil.

9. gr.

Allir, sem jörð hafa til ábúðar eða umráða, og allir, sem hafa sauðfé og stóðhross undir höndum, eru skyldir til að inna af höndum fjallskil eftir fyrirmælum hreppsnefnda. Fjallskil skal leggja á sauðfé og stóðhross eftir tölu við fóðurskoðun, þar sem það er fóðrað að vetrinum, nema það sé rekið á annan afrétt og fjallskil gerð af því þar. Við niðurjöfnun fjallskila jafngildir 1 stóðhross 5 sauðkindum. Heimilt er hreppsnefnd að gefa eftir allt að ¼ af fjallskilum af því fé, sem heima gengur í öruggri sauðheldri girðingu. Heimilt er hreppsnefnd að leggja allt að helmingi alls fjallskilakostnaðar á landverð jarða eftir gildandi fasteignamati. Við niðurjöfnun skal þó fráskilja landverð, sem stafar af hlunnindum.

Nú hefur fjáreigandi ekki lögbýli til afnota, skal þá leggja á féð allt fjallskilagjaldið.

10. gr.

Hreppsnefnd hver skal sjá um, að fullkomin smölun á afrétti hreppsins fari fram á hverju hausti til fjallsafns og skilarétta. Hefur hreppsnefndin vald til að gefa um þetta efni þær reglur og fyrirskipanir, er hún telur hagkvæmar og nauðsynlegar til tryggingar vandlegri smölun. Sá, sem óréttri þykist beittur, á rétt á að kæra málið fyrir hreppsnefnd og síðan sýslunefnd, en engu að síður er honum skylt að inna fjallskilin af höndum, þótt hann bíði úrskurðar í máli sínu. Ef úrskurður gengur honum í vil, skal endurgjalda honum fjallskilin samkvæmt úrskurðinum. Hverjum þeim, sem ekki innir fjallskil af höndum samkvæmt fyrirlagi hreppsnefndar, skal skylt að greiða sem nemur hálfum öðrum fjallskilum hans sjálfs í fjallskilasjóð. Eindagi fjallskila skal vera 30. nóvember.

11. gr.

Hreppsnefnd boðar með fjallseðli 3 vikum fyrir fyrstu fjallsöfn, hvernig leitum skuli hagað og hverjir fari í utansveitarréttir. Að afloknu fyrsta fjallsafni, skal réttað í Þingvallahreppi mánudaginn í 22. viku sumars, Laugardalshreppi þriðjudaginn, Grímsneshreppi, Selvogshreppi, Grafningshreppi og Biskupstungnahreppi miðvikudaginn í sömu viku, í Ölfushreppi fimmtudaginn í 23. viku sumars.

12. gr.

Hreppsnefndinni ber að ráða leitarstjóra, einn eða fleiri, við afréttarsmölun. Hefur hann, eða þeir, öll ráð og fyrirsögn á hendi á afréttinum, skipar í leitir og ræður sérhverju öðru, er smöluninni viðvíkur, allt þangað til safnið er komið til almenningsrétta, og er leitarmönnum skylt að hlýða honum meðan á þessu stendur. Einnig skal hann sjá um, að leitir gangi ekki inn á annarra afrétti.

13. gr. 14
Sérhver leitarmaður skal vera með fullri heilsu og fær um að gegna starfi 2. febr.
sínu að áliti leitarstjóra og tveggja manna, sem hann kveður með sér, og vel útbúinn að hestum, matvælum, fatnaði, skóklæðum og tjaldrúmi. Hann hafi einnig duglegan fjárhund, ef þess er kostur. Skal haga svo til, að hinir markglöggvustu, sem völ er á, séu sendir í utansveitarréttir.

Ef leitarstjóri með 2 tilkvöddum mönnum, sem bezt eru til fallnir, gerir einhvern fjallmann afturreka fyrir einhvern brest á því, sem áður er talið, eða fyrir óhlýðni, er að álíta sem hlutaðeigandi búandi hafi engin fjallskil gert, en skjóta má hann úrskurði leitarstjóra til hreppsnefndar til endanlegra úrslita.

14. gr.
Haga skal fjallgöngum svo, þar sem því verður við komið, að eigi verði misgöngur hreppa á milli. Skulu hreppsnefndir þær, sem hlut eiga að máli, koma sér saman um, hvernig því verði við komið. Einnig skulu leitarstjórar sjá um, að fé sé ekki látið að óþörfu of fljótt inn í gerði eða réttir.

15. gr.
Fjallskilasjóður skal vera í hverjum hreppi. Í hann skal renna andvirði óskilafjár, sem selt er í hreppnum, og allt það gjald, sem hreppsnefnd leggur á sauðfé, stóðhross og jarðarhundruð. Skal það gjald jafnan vera svo hátt, að nægi til afréttarsmölunar, réttaviðhalds og hirðingar fjár úr utansveitarréttum o. fl.

Reikningur fjallskilasjóðs skal fylgja hreppsreikningi til sýslunefndar ár hvert og vera endurskoðaður sem hreppsreikningurinn.

III. KAFLI
Um almenningsréttir.

16. gr.
Hreppsnefndin sér um, að almenningsréttum hreppsins með tilheyrandi dilkum sé vel við haldið, og heyri þar til eigi aðeins, að allir veggir þeirra séu stæðilegir um réttartímann og nægilega háir, heldur einnig, að sauðheld grind sé í hverjum dilkdyrum og almenningsréttinni svo hagað, að eigi standi í henni vatn til óhægðar við fénaðarhirðingu. Við sérhverjar almenningsréttir skal utansveitarmönnum heimilt að fá að byggja sér dilk fyrir fé sitt. Nægilegt rúm þarf að vera í hverjum dilk til þess að enginn þurfi að hleypa út úr þeim fyrr en að afstöðnum réttum eða þegar hreppsnefndin eða sá, sem í hennar umboði stjórnar réttahaldi, leyfir. Bygging á almenningsréttum og safngerðum, þar sem þau eru til, hvílir á öllum gjaldendum hreppsins, og skal hún, ef hreppsnefnd skipar ekki öðruvísi fyrir, vera fullger næsta kvöld fyrir réttadag, og skal hreppsnefndin tafarlaust láta vinna verkið á þeirra kostnað, sem þá hafa ekki lokið skyldu sinni. Drátt skal byrja þegar markljóst er. Skylt er hreppsnefnd að senda svo marga menn í útréttir, að eigi þurfi að koma meir en 200 fjár á hvern mann til dráttar og rekstrar.

17. gr.
Heimilt er hreppsnefndum að hafa réttir til sundurdráttar sauðfjár á þeim stöðum, sem þykir bezt henta.

18. gr.
Hreppsnefnd skipar fyrir um innrekstur og réttahöld, ákveður hvenær réttum sé lokið, og gætir þess vandlega, að allt fari þar fram í sem beztri röð og reglu.

14 19. gr.

2. febr. Vilji hreppsnefnd breyta til um réttastaði, þarf hún til þess samþykki meiri hluta búenda.

IV. KAFLI
Um skilaréttir og eftirleitir.

20. gr.

Eftirleitir og byggðasöfn skulu fara fram svo tímanlega, að skilarétt verði haldin fyrir Selvogshrepp: 1. fimmtudaginn í 25. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 2. viku vetrar. Fyrir Ölfushrepp: 1. föstudaginn í 25. viku sumars, 2. föstudaginn í 2. viku vetrar. Fyrir Grafningshrepp: 1. fimmtudaginn í 24. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 2. viku vetrar. Fyrir Þingvallahrepp: 1. þriðjudaginn í 23. viku sumars, 2. þriðjudaginn í 1. viku vetrar. Fyrir Grímsneshrepp: 1. fimmtudaginn í 24. viku sumars, 2. fimmtudaginn í 26. viku sumars. Fyrir Laugardalshrepp: 1. miðvikudaginn í 23. viku sumars, 2. miðvikudaginn í 25. viku sumars. Fyrir Biskupstungnahrepp: 1. föstudaginn í 24. viku sumars, 2. þriðjudaginn í 25. viku sumars, 3. föstudaginn í 26. viku sumars. Til fyrstu skilaréttar skal auk sauðfjár smala nautum og hrossum og reka til rétta bæði úr afrétti og heimalöndum.

21. gr.

Fari einhverjir í eftirleit á afrétti viðkomandi hreppa að afloknum þeim eftirleitum, sem hreppsnefndir láta gera samkvæmt þessari reglugerð, fær finnandi í þóknun 20% af andvirði þess fjár, er hann finnur. Greiðist upphæðin úr fjallskilasjóði nema þegar um utanhreppsfénað er að ræða. Eftir seinustu skilarétt má enginn hafa óskil í fé sínu 14 dögum lengur. Skal hann hafa fært þau hreppstjóra innan þess tíma.

22. gr.

Byggðasöfnin skulu fara fram deginum á undan skilarétt og endranær, þegar hreppsnefnd ákveður. Hver og einn skal þá skyldur að smala heimaland sitt og að hlýðnast þeim fyrirskipunum hreppsnefndar, er miða til tryggingar því, að vel sé smalað, og skal síðan allt óskilafé byrgt inni næstu nótt og rekið til almenningsrétta daginn eftir í tækan tíma.

Verði einhver uppvís að því að smala heimaland sitt slælega í byggðasöfnum, hefur hreppsnefndin vald til að setja umsjónarmenn við smölun hans eða láta aðra framkvæma hana, hvort tveggja á kostnað hins seka.

V. KAFLI
Um mörk sauðfjár og hrossa og markaskrár.

23. gr.

Hver maður skal einkenna fé sitt og þau hross, sem á afrétt ganga, með glöggu marki á eyrum. Soramarkað sauðfé skal vera hornamarkað, ef það er hyrnt.

Brennimörk og hrossamörk hreppanna eru þessi:

Hreppar:	Brennimörk:	Hrossamörk:
Selvogshreppur	A 1	Standfjöður framan
Ölfushreppur	A 2	Tvö stig aftan
Hveragerðishreppur	A 17	Vaglskora framan
Grafningshreppur	A 3	Lögg framan
Þingvallahreppur	A 4	Lögg aftan

Hreppar:	Brennimörk:	Hrossamörk:
Grímsneshreppur	A 5	Biti framan
Biskupstungnahreppur	A 6	Biti aftan
Laugardalshreppur	A 16	Tveir bitar framan

Allt sauðfé skal brennimerkt með hreppsbrennimarki á vinstra horni og hross á vinstra hóf, ef því verður við komið.

Hrossamörk hreppanna eru á vinstra eyra.

24. gr.

Fé skal draga eftir mörkum. Markið helgar eiganda kind, nema sönnun komi fyrir að annar eigi. Úr öllum ágreiningi, sem rísa kann út af vafamörkum, skera marklýsingamenn. Ef kind er með brennimarki eða hornamarki annars en þess, er eyrnamarkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið, og skal hann þá, ef eigandi eyrnamarksins krefst þess, gera grein fyrir, hvernig hann hefur eignazt kindina. Kind, sem hefur eyrnamark eins, hornamark annars og brennimark hins þriðja, skal talin eign þess, sem brennimarkið á, þó skal hann, ef krafizt er, gera grein fyrir, hvernig hann hefur eignazt hana.

25. gr.

Enginn má taka upp mikil særingamörk og mörk, sem vandi er að marka svo að auðþekkileg séu. Þessi mörk eru: Afeyrt, netnál, hvathamrað, rifa í hálfan stúf, þrírifað, þrístúfrifað, sýlt í stúf, tvísýlt í stúf, blaðstúfrifað, geirrifað, geirstúfrifað, miðhlutað í sneitt, sýlrifað, tíglað. Mörk þau, er bann er lagt við að taka upp, mega ekki ganga að erfðum, gjöfum eða kaupum og sölum. Séu fleiri mörk en hér eru talin, sem sýslunefnd kynni að vilja banna, skulu þau auglýst í markaskrá sýslunnar.

26. gr.

Sýslunefnd sér um að láta prenta markaskrá sýslunnar a. m. k. 8. hvert ár. Skal hver markeigandi koma marki sínu í hana og borga fyrir það, það sem sýslunefnd ákveður, en hver markeigandi fær ókeypis eitt eintak af markaskránni. Einnig skal sýslunefnd sjá um að nægilega mörg eintök af markaskránni séu send ókeypis til allra hreppstjóra í þeim sýslum, sem fjársamgöngur eru við.

Gjald það, sem sýslunefnd ákveður fyrir mörkin, skal ætíð vera svo hátt, að það nægi fyrir öllum kostnaði við söfnun marka og útgáfu markaskrárinnar. Ef afgangur verður, þegar allur kostnaður er greiddur, skal hann borgast í sýslusjóð.

27. gr.

Sýslunefnd kýs einn mann til 8 ára í senn til þess að hafa umsjón með upptöku marka og búa markaskrána undir prentun.

Markaumsjónarmaður skal sjá um að mörk, sem tekin eru upp, séu hvorki eins né of lík þeim mörkum, sem til eru í sýslunni, eða í gildandi markaskrám nærliggjandi sýslna, sem fjársamgöngur eiga við Árnessýslu.

Vilji einhver taka upp nýtt mark á milli þess sem markaskrá er prentuð, skal hann tilkynna það umsjónarmanni og fá til þess leyfi hans. Að því fengnu skal hann láta prenta það á sinn kostnað í Lögbirtingablaðinu og er það þá fyrst heimilt til notkunar.

28. gr.

Þeir, sem nota mörk á sauðfé eða hross, sem ekki eru prentuð í markaskrá sýslunnar, svo og þeir, sem hafa flutt inn í sýsluna eftir að markaskrá var prentuð, skulu lýsa mörkum sínum á fyrstu vorhreppaskilum eftir að þeir eru fluttir inn

14 í hreppinn. Skal þá hreppsnefnd skrifa þau upp og sjá um, að þau verði bréflega
2. febr. tilkynnt hreppstjórum í nálægum hreppum, bæði utan sýslu og innan, þar sem von getur verið fjár eða hrossa. Sé þetta vanrækt af markeiganda eða marknotanda, getur hann ekki krafizt bóta úr fjallskilasjóði, þótt fé hans og hross verði eftir í útréttum og falli á það kostnaður.

29. gr.

Sýslunefnd Árnessýslu skal leita samvinnu við sýslunefndir Gullbringu- og Kjósarsýslu, Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, Austur- og Vestur-Húnavatnssýslu, Skagafjarðarsýslu og Rangárvallasýslu um ráðstafanir til þess af afstýra sammerkingum á þeim svæðum, er fjársamgöngur geta komið fyrir á.

VI. KAFLI
Um meðferð á óskilafénaði.

30. gr.

Kalineyrt og eyrnalaust fé og ómerkinga skal sérhver reka til almenningsrétta, bæði í fjallsöfnum og byggðasöfnum, og skal hreppsnefndin sjá um, að allt slíkt fé sé dregið í dilk sér. Haldi einhver slíku fé frá réttum eða dragi sér það og marki án leyfis hreppsnefndar með launung eða ofríki, hefur hann eigi aðeins fyrirgert hinni sömu kind, þótt móðir helgi sér á eftir, heldur skal hann og sæta sektum allt að 50 krónum. Leiða skal ær að dilkum og leyfa mönnum með öðru móti að sanna eignarrétt sinn með óbrigðulum einkennum, en eigi af fjárbragði einu saman. Í öllum hreppum fjallskilasvæðisins skal allt óskilafé, þar með talið allt fé, sem vafi leikur á hver eigi sakir sammerkinga, ómerkingar, kalineyrt og eyrnalaust, sem enginn getur helgað sér, þegar í fyrstu rétt selt við opinbert uppboð, fjallskilasjóði til tekna, og síðan á sama hátt í hverri skilarétt. Um eldri ómerkinga, er koma fyrir í fjallsöfnum, gildir hið sama sem um ómörkuð lömb.

Óskilafénað, sem finnst eða fram kemur eftir réttir, og verður ekki komið til eiganda, skal reka til hreppstjóra í þeim hreppi, er fénaðurinn fannst í, og skal hann að því búnu seldur við opinbert uppboð svo fljótt sem verða má.

31. gr.

Öll óskilahross, sem fyrir koma í fyrri skilarétt, skal þegar taka í gæzlu og gefa þá þegar út lýsingu á þeim til allra þeirra hreppa, er líkindi kynnu að vera til að þau væru frá, og gæta þeirra til síðari skilaréttar, en selja þá það af þeim, sem enginn getur helgað sér, sem annan óskilafénað. Gæzlukaup fyrir hvert hross er 5 kr. um sólarhringinn, en hálfu minna fyrir folald, er fylgir móður.

32. gr.

Innan janúarmánaðarloka ár hvert skal hreppstjóri semja skýrslu um mörk, lit og önnur einkenni á óskilafénaði, er seldur hefur verið hreppnum á næstliðnu ári og láta birta hana í Lögbirtingablaðinu fyrir lok febrúarmánaðar næsta á eftir.

33. gr.

Til næstu veturnótta á eftir á eigandi aðgang að verði seldra kinda, en borgi allan löglegan áfallinn kostnað. Hafi þá enginn eigandi gefið sig fram, fellur andvirði í fjallskilasjóð þess hrepps, er óskilaféð var selt í. Hross hefur eigandi rétt til að helga sér til fardaga næstu á eftir og fá annaðhvort verð þeirra eða þau sjálf gegn því að borga allan áfallinn kostnað.

34. gr. 14

Til þess að geta sannað eignarrétt sinn á sauðfé verður eigandi að hafa lög- 2. febr.
heimilt og augljóst mark. Gefi 2 eða fleiri sig fram sem eigendur að sama marki, er hreppstjóri eigi skyldur að afhenda kindina úr vörzlu eða greiða verð hennar eftir sölu, fyrr en einhver þeirra hefur löglega sannað eignarrétt sinn. Farið skal eftir skrásettum eða auglýstum eyrna- og brennimörkum, en því aðeins eftir óskrásettum og óauglýstum mörkum, að eigandi gefi skýringar um þau.

VII. KAFLI
Almenn ákvæði.

35. gr.

Hverjum rekstri skulu fylgja nægilega margir menn, vandaðir, duglegir og vel útbúnir. En það telst nægileg tala, ef tveir menn reka allt að 100 fjár. 4 menn allt að 400 fjár, og séu fleiri menn eftir líkri tiltölu, ef fleira fé er rekið í einum rekstri, en ekki mega þeir jafnframt hafa annað á hendi, ef ekki er betur mannað. Ekki mega að jafnaði vera færri en tveir rekstrarmenn, hvað fátt sem rekið er.

36. gr.

Hvort sem rekstrarmenn eru fleiri eða færri, skal ávallt einn vera yfirmaður, er annist um, að þessum rekstrarreglum sé hlýtt, og ber hann ábyrgð á því gagnvart þeim, er kynnu að kæra, en hann á aftur aðgang að samrekstrarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvílir ábyrgðin aðeins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, ef brotið er svo vaxið, að það heyri undir almenn hegningarlög.

37. gr.

Allt fé í sölurekstrum skal vera merkt með ákveðnu rekstrarmarki, er sé svo glöggt, að það sjáist tilsýndar í bjórtu, og svo traust, að það máist ekki af, þó að votviðri gangi.

38. gr.

Reka skal fénað hægt og gætilega og eigi hundbeita og hafa áfanga ekki of langa. Á girtum og friðlýstum svæðum má eigi æja, heldur ekki í slæjulöndum fyrir eða um heyannir. Að öðru leyti er áning heimil hvar sem er í byggð eða óbyggð.

39. gr.

Svo skal rekstrum haga, að sem minnstur bagi verði að á þeim löndum, sem um er rekið. Varast skal, að rekstrum lendi saman við annað fé, ef hjá því verður komizt. Eigi má halda áfram með rekstra úr því að farið er að skyggja til muna, nema brýna nauðsyn beri til að ná í áfanga, og aldrei eftir að dimmt er orðið. Svo má og aldrei leggja upp með rekstra fyrr en markljóst er orðið.

40. gr.

Nú ber svo til, að öðru fé lendir saman við rekstur. Skal þá stöðva rekstur-inn, ef á ferð er, en ella halda kyrru fyrir og eigi leggja af stað aftur með hann, ef í byggð er, fyrr en búið er að rannsaka hann af 2 tilkvöddum skilríkum mönnum. Getur enginn skorazt undan slíkri rannsókn, er til þess er fær, og ber að gera það ókeypis, ef það tekur ekki yfir 2 klukkustundir. Ella ber rekstrarmönnum að greiða þóknun fyrir eftir úrskurði sýslumanns, ef á greinir, en aðgang eiga rekstrarmenn með þá borgun að eigendum fjárins, ef þeim hefur ekki verið sjálfum um að kenna.

14 2. febr.

41. gr.

Telja skal fé í rekstrunum, hvenær sem viðstaða verður svo, að fé dreifi sér nokkuð til muna, bæði þegar staðar er numið og haldið af stað aftur. Vanti þá fé í reksturinn, skal gera aðvart um það á næsta bæ, sem að er komið, og biðja fyrir það, sem vanta kann. En ef fleira fé er komið í reksturinn en honum á að fylgja, skal á næsta bæ, sem að er komið, rétta reksturinn, skilja það frá, sem að er komið, og sjá um að það komizt í átthaga sína, eigendum að skaðlausu.

42. gr.

Verði einhver sannur að því að hafa tekið annarra fé í rekstur heimildarlaust, skal hann bæta það eigendum að fullu eftir samkomulagi eða eftir mati óvilhallra manna, sem sýslumaður tilnefnir, ef með þarf. Sannist það, að slíkt hafi verið gert af skeytingarleysi, varðar það að auki sektum, 40—200 krónum fyrir hverja kind, sem þannig er tekin, þó eigi yfir 4000 krónum, er renni í sveitarsjóð þess hrepps, er land á þar sem brotið var framið, nema því aðeins, að brotið heyri undir almenn hegningarlög.

43. gr.

Um öll þau atriði, sem ekki er á minnzt í reglugerð þessari, en eru samkynja eða skyld að efni, ráða hreppsnefndir því, er snertir þeirra eigin sveitir, þó þannig, að ekki komi í bág við landslög né reglugerð þessa, né skerði rétt annarra sveitarfélaga. Hreppsnefndir skulu bera undir sveitunga sína atriði, er að þessu lúta og almenning varða, og ber þeim að taka sem mest tillit til óska almennings, ef á rökum eru reistar, en skera verða hreppsnefndir úr sjálfar, ef á greinir. Úrskurðum hreppsnefnda má skjóta til sýslunefndar, sem hefur yfirumsjón fjallskilamálanna í sínum höndum. Sýslunefnd ræður í þeim atriðum, er hagsmunir tveggja hreppa eða fleiri í sýslunni rekast á. Hún getur og leyft, að þessi mál, sem að lögum bera undir hana, séu lögð í gerð. Stjórnarráð ræður, ef í málum þessum greinir á við aðrar sýslur.

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, 40—4000 krónum. Sektarfé rennur í sveitarsjóð eða fjallskilasjóð þess hrepps, sem brotið er framið í. Ef brotið er framið í afrétti, skal líta svo á, að brotið sé framið í þeirri sveit, sem á afréttinn. — Ef sveitarstjórn fær rökstuddan grun eða vitneskju um brot á reglugerðinni, kærir hún það tafarlaust fyrir sýslumanni, sem fer með það eins og lög og reglugerð þessi ákveða.

45. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á reglugerð þessari, skal farið með sem almenn lögreglumál.

46. gr.

Fjallskilareglugerð fyrir hreppana vestan Hvítár og Ölfusár í Árnessýslu, nr. 83/1941, er úr gildi felld.

Reglugerð þessi, sem sýslunefnd Árnessýslu hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt 41. gr. sveitarstjórnarlaganna, nr. 12 31. maí 1927, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 2. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

GJALDSKRÁ

15
2. febr.

um heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík og Ólafsvík.

I. Orkuveitusvæði.

Gjaldskrá þessi gildir á orkuveitusvæðum kauptúnanna Blönduóss, Dalvíkur, Hellissands, Hólmavíkur og Ólafsvíkur.

Orkuveitusvæði hvers þessara kauptúna telst það svæði, sem staðfestur skipulagsuppdráttur kauptúnsins nær yfir á hverjum tíma.

II. Heimtaugagjöld.

Af hverri húsveitu á orkuveitusvæðinu, sem tengd er við héraðsrafmagnsveitu ríkisins, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við vátryggingarupphæð húsa og mannvirkja á þann hátt, er hér segir:

Grunngjald

af loftlínuheimtaug	.....	1000.00 kr.
af jarðlínuheimtaug	.....	1500.00 —

og auk þess

0.12%	af vátryggingarupphæð	upp að	500 000.00 kr.	og
0.06%	—	umfram	500 000.00	—

Ef vátryggingarupphæð er augsýnilega of lág eða hús ómetin, getur rafmagnsveitustjóri innheimt heimtaugargjald til bráðabirgða samkvæmt áætluðu mati.

Fyrir ofangreint gjald fæst ein heimtaug, en óski húseigandi fleiri heimtauga, greiðist allur kostnaður af þeim, sem umfram eru, samkvæmt reikningi. Ef lengd jarðlínuheimtaugar er meiri en 25 m og loftlínuheimtaugar meiri en 60 m og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm², skal húseigandi greiða allan kostnað af því, sem fram yfir er.

Rafmagnsveitustjóri ákveður hvort lögð er loftlínu- eða jarðlínuheimtaug, og sé loftlínuheimtaug breytt í jarðlínu, samkvæmt ákvörðun hans, skal húseigandi greiða mismun grunngjalds, 500 kr.

Nú hefur rafmagnsveitustjóri ákveðið loftlínuheimtaug, en húseigandi óskar eftir jarðlínuheimtaug, og er þá heimilt að verða við þeirri beiðni gegn því, að húseigandi greiði fyrir jarðlínuheimtaugina samkvæmt reikningi héraðsrafmagnsveitna ríkisins.

Heimtaugargjald skal greitt að hálfu áður en lagning heimtaugar er hafin og að fullu áður en straumi er hleypt á heimtaugina.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2 apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 2. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

16
5. febr.

AUGLÝSING

um breytingu á gjaldskrá fyrir eftirlit með öryggisráðstöfunum á vinnustöðum, nr. 233 30. des. 1952.

1. gr.

C-liður 1. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Í hvert sinn, sem skip, sem flytur vörur og er yfir 100 smálestir að stærð, kemur í höfn til losunar eða lestunar, skal það greiða fastagjald kr. 50.00 og auk þess kr. 0.05 af hverri smálest, sem losuð er úr því eða lestuð í það.

Af losun og lestun vöruflutningaskips, sem er minna en 100 smálestir að stærð, og af losun og lestun fiskiskipa greiðist ekki gjald.

2. gr.

Nýr liður bætist við 1. gr. gjaldskrárinnar, svo hljóðandi:

I. Gasmæling kerja og geyma.

Fyrir hverja gasmælingu kers eða geymis í landi greiðist kr. 75.00.

Fyrir gasmælingu olíugeyma í skipum greiðist kr. 75.00 fyrir fyrsta geymi og síðan kr. 25.00 fyrir hvern geymi. Fyrir gasmælingu vélarúms eða dælurúms greiðist ekki gjald sérstaklega, ef mæling í þeim er framkvæmd samhliða mælingu í geymum, að öðrum kosti greiðist kr. 25.00 af hverju rúmi, sem mælt er.

Sé gasmæling framkvæmd að nóttu eða á helgidegi samkvæmt ósk eiganda eða notanda geymis eða skips, skal greiða þeim starfsmanni öryggiseftirlitsins, sem mælinguna framkvæmir, kr. 200.00 aukalega vegna nætur- eða helgidagavinnu.

3. gr.

2. mgr. 2. gr. gjaldskrárinnar orðist þannig:

Þó skoðun fari fram oftar en einu sinni á ári, greiðist skoðunargjald aðeins einu sinni, nema framkvæma þurfi auka eftirskoðun vegna vanrækslu á framkvæmd fyrirskipaðra umbóta, en fyrir slíka skoðun greiðist fullt gjald sbr. 10. gr. starfsreglna fyrir öryggiseftirlit ríkisins.

4. gr.

Ný grein, sem verður 3. gr., komi á eftir 2. gr. gjaldskrárinnar, og greinatalan breytist því til samræmis, svo hljóðandi:

Reynist tekjur eftirlitsins ekki nægar samkvæmt gjaldskrá þessari til þess að standa undir kostnaði við framkvæmd eftirlitsins, er öryggismálastjóra heimilt að hækka gjöldin um allt að 25%.

Gjaldskrárbreyting þessi er hér með sett samkvæmt 45. gr. laga nr. 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 5. febrúar 1955.

Ingólfur Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

17
5. febr.

um breytingu á starfsreglum fyrir öryggiseftirlit ríkisins, nr. 21 18. febr. 1953.

1. gr.

10. gr. starfsreglnanna orðist þannig:

Að lokinni fyrstu skoðun fyrirtækis ár hvert, gefur öryggiseftirlitið út reikning fyrir eftirlitsgjaldi fyrirtækisins og afhendir hann viðkomandi lögreglustjóra (tollstjóranum í Reykjavík) til innheimtu.

Hafi athugasemdir verið gerðar við öryggisbúnað eða hollustuháttu fyrirtækis við fyrstu skoðun á árinu, skal fyrsta eftirskoðun, sem framkvæmd er að umbótafresti liðnum, framkvæmd eiganda fyrirtækisins að kostnaðarlausu. Hafi verið vanrækt að framkvæma fyrirskipaðar umbætur, svo þeim sé ekki lokið, þegar eftirskoðun er gerð og eftirlitsmaður veitir nýjan frest til umbótanna, skal eigandi fyrirtækis greiða fullt gjald fyrir hverja skoðun, sem gera þarf umbótanna vegna, umfram fyrstu eftirskoðun. Þurfi eftirlitsmaður að takast ferð á hendur vegna slíkra eftirskoðana, skal eigandi fyrirtækisins einnig greiða allan ferðakostnaðinn.

Ef aukaskoðun er gerð að ósk eiganda fyrirtækis, vegna umbóta eða breytinga, sem hann hyggst gera eða hefur þegar framkvæmt, framkvæmir eftirlitið slíka skoðun, án þess að greiða þurfi gjald fyrir.

2. gr.

Ákvæði þessi öðlast þegar gildi.

Breyting þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 5. febrúar 1955.

Ingólfur Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

18
7. febr.

um holræsi í Seltjarnarneshreppi.

1. gr.

Þegar hreppurinn hefur látið leggja holræsi í veg, götu eða annað opið svæði, er þeim húseigendum, er þar eiga hús að eða í námunda við og í holræsið geta náð, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skolp frá því út í aðalræsið ásamt rigningarvatni, ef hægt er að koma því við. Vanræki einhver að láta gera holræsi innan hæfilegs frests, sem hreppsnefnd setur, getur hún látið vinna verkið á kostnað húseiganda.

2. gr.

Öll framkvæmdastörf, sem aðalholræsakerfi hreppsins varða, svo sem viðhald, endurbætur, viðauka og umsjón alla, annast oddviti eða maður, sem hreppsnefnd kann að fela það. Þóknun fyrir þau störf, og einnig fyrir reikningshald eða annað vegna holræsagerðarinnar ákveður hreppsnefnd.

18 7. febr. Engum er heimilt að leggja ræsi í aðalræsi, nema að fengnu leyfi ofangreindra aðila, og er mönnum skylt að hlíta fyrirmælum þeirra um gerð og legu ræsis og annað það, er máli skiptir í sambandi við það.

3. gr.

Kostnaður allur við aðalholræsakerfið greiðist úr hreppssjóði. Til þess að standast þann kostnað, ber hverjum húseiganda, sem á hús við götu, veg eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt í, að greiða tengigjald um leið og hann tengir við aðalræsið, er nemur 2% af fasteignamati hússins, en þó ekki lægra en kr. 300.00.

Auk tengigjalds greiðir hver húseigandi í holræsagjald til hreppsins árlega af hverju húsi 1% af fasteignamati þess.

4. gr.

Hið árlega holræsagjald, sem og tengigjald, getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað um allt að 50% án staðfestingar ráðuneytisins.

5. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu tengigjalds og holræsagjalds gagnvart hreppsnefnd. Kröfur, sem hreppsnefnd kann að öðlast samkv. 1. og 3. gr., má taka lögtaki á kostnað gjaldanda, og eru gjöld þessi tryggð með lögveði í húseigninni í næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjalds er 1. júlí ár hvert, er greiðist oddvita.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 500.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Með mál út af reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Seltjarnarneshrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt lögum nr. 15. 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

19 16. febr.

REGLUGERÐ

um holræsagerð í Kópavogshreppi.

1. gr.

Þegar hreppurinn hefur látið leggja holræsi í veg, götu eða annað opið svæði, er þeim húseigendum, er þar eiga hús að eða í námunda við og í holræsið geta náð, skylt að leggja á sinn kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skolp frá því út í aðalræsið ásamt rigningarvatni, ef hægt er að koma því við. Vanræki einhver að láta gera holræsi innan hæfilegs frests, sem hreppsnefnd setur, getur hún látið vinna verkið á kostnað húseiganda.

2. gr.

Öll framkvæmdastörf, sem holræsakerfi hreppsins varða, svo sem viðhald, endurbætur og umsjón alla, annast hreppsnefnd eða maður, sem hún felur það.

Þóknun fyrir þau störf og einnig fyrir reikningshalds eða annað vegna holræsa- 19
gerðarinnar ákveður hreppsnefnd. 16. febr.

Engum er heimilt að leggja ræsi í aðalræsi, nema að fengnu leyfi ofangreindra aðila, og er mönnum skylt að hlíta fyrirmælum þeirra um gerð og legu ræsis og annað það, er máli skiptir í sambandi við það.

3. gr.

Kostnaður allur við aðalholræsakerfið greiðist úr hreppssjóði. Til þess að standast þann kostnað, ber hverjum húseiganda, sem á hús að eða í námunda við götu, veg eða opið svæði, sem holræsi er lagt í, að greiða tengigjald um leið og hann tengir ræsi við aðalræsi, kr. 750.00 miðað við hús með einni íbúð. Hækkar gjald þetta um kr. 375.00 fyrir hverja íbúð í húsi umfram eina.

Nú eru hús sambyggð, en aðskilin með brunagöflum, og telst þá sérstakt hús sá hluti, sem er milli brunagafla. Ef fleiri íbúðir en ein eru í húsi og íbúðir séreign, skal heildarupphæð tengigjaldsins skiptast milli eigenda íbúðanna hlutfallslega eftir tölu íbúðanna, er þeir eiga.

Auk tengigjalds greiði hver húseigandi í holræsagjald til hreppsins kr. 150.00 árlega af hverju húsi, en kr. 75.00 á íbúð í húsi umfram eina, og enn fremur 5 af þúsundi af fasteignamati húsanna.

4. gr.

Hið árlega holræsagjald, sem og tengigjaldið, getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað um allt að 50% án staðfestingar ráðuneytisins.

5. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu tengigjalds og holræsagjalds gagnvart hreppsnefnd. Kröfur, sem hreppsnefnd kann að öðlast samkv. 1. og 3. gr., má taka lögtaki á kostnað gjaldanda, og eru gjöld þessi tryggð með lögveði í húseigninni í næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

Gjalddagi holræsagjalds er 1. apríl ár hvert.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Með mál út af reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Kópavogshrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkv. lögum nr. 15 20. júní 1923, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 16. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

20
16. febr.

GJALDSKRÁ

yfir rannsóknir, er Atvinnudeild Háskólans annast.

Samkvæmt lögum nr. 68 7. maí 1940, um náttúrurannsóknir, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

1. gr.

Gjöld fyrir almennar rannsóknir, sem Iðnaðardeild Atvinnudeildar Háskólans annast, skulu vera sem hér segir:

I. Benzín og aðrar steinolíur.

Blossamark undir 0° C.	kr.	80.00
Blossamark yfir 0° C.	—	40.00
Brennisteinn, ákvörðun	—	95.00
Conradson carbon	—	105.00
Eðlisþyngd (pyknometer)	—	35.00
Eimingarleifar	—	40.00
Gúm-innihald	—	80.00
Móðumark	—	65.00
Storknunarmark	—	100.00
Vatn og óhreinindi (í skilvindu)	—	25.00
Viskositet	—	50.00
Stigeiming (A.S.T.M.)	—	100.00
Tetraetylblý (TEL/Imp. gal.)	—	75.00

II. Byggingarefnarannsóknir.

Steinefni:

Ákvörðun á rúmþyngd	—	30.00
Ákvörðun á eðlisþyngd	—	50.00
Ákvörðun á raka	—	25.00
Lífræn óhreinindi (húmus) eitt sýnishorn	—	30.00
Lífræn óhreinindi 2–n. per sýnishorn	—	10.00
Leirákvörðun, eitt sýnishorn	—	30.00
Leirákvörðun 2–n. per sýnishorn	—	10.00
Kornastærðadreifing í sandi (+ 4a)	—	100.00
Kornastærðadreifing í möl	—	120.00
Kornastærðadreifing í ofaníburð	—	120.00
Blöndunarlínurit	—	40.00
Veðrunarprófun (með natríum súlfati)	—	400.00
Kleifni og hrökkni	—	200.00

Sement:

Prófþjálni (Normalkonsistans)	—	50.00
Storknunartími	—	90.00
Myndheldni (suðuprófun)	—	90.00
Myndheldni (28 daga prófun)	—	90.00
Sáldurprófun	—	80.00
Burðarþolsprófun per 7 cm tening	—	25.00

Togþolsprófun per prófun	kr.	25.00	**20**
Prófun 1—4+7 og 28 daga styrkleiki	—	450.00	16. febr.
Prófun 1—4+1, 3, 7 og 28 daga styrkleiki	—	600.00	
Steinsteypa:			
Burðarþolsmælingar á aðsendum sýnishornum, 10 cm teningum, minnst 3 stk.	—	10.00	
— 20 cm teningum	—	25.00	
— 15×30 cm sívalningur	—	20.00	
Afrétting á sýnishorn per sýnishorn	—	5–10.00	
Prófun á aðsendri steypu, keilusig, rúmþyngd, 7 og 28 daga burðarþol	—	100.00	
Prófsteypur, v/s tala, rúmþ. keilusig 7 og 28 daga burðarþol	—	150.00	
Byggingarsteinar:			
Rúmþyngd og brotþol pr. stk.	—	75.00	
Afrétting	—	15.00	
Asfalt og tjara:			
Viskositetmæling, S.R.T. eða Engler, ein mæling	—	75.00	
Viskositetmælingar, S.R.T. eða Engler, fleiri en ein mæling per mælingu	—	60.00	
Bræðslumark (K og H) á mælingu	—	60.00	
Bindiefnisákvörðun (með extraktion)	—	115.00	
Stigeining	—	150.00	
Viðloðun (einföld vatnsprófun)	—	60.00	
Emulsion (Pröver for Optörring) fyrir klst. tilraun	—	30.00	
Emulsion (Pröver for Optörring) fyrir sólarhrings tilraun	—	40.00	
Einangrunarmælingar fyrir hverja	—	125.00	
Málmar:			
Harka (Brinell), minnst 3 prófanir á sýnishorni, per prófun	—	20.00	
Togþol: látmörk (flydegrænse) og brotmörk (minnst 2 prófanir), per prófun	—	60.00	
Togþol: látmörk, brotmörk E módull, brotlenging með línuriti (minnst tvær prófanir)	—	120.00	
III. Eldsneyti.			
Anilin mark, diesel index.	—	100.00	
Aska í föstu eldsneyti	—	35.00	
Botnfall í kyndingarolíum (í skilvindu)	—	50.00	
Benzól extraktion	—	80.00	
Brennisteinn (án hitagildisákv.)	—	75.00	
Eðlisþyngd	—	30.00	
Hitagildi — efra	—	120.00	
Hitagildi — neðra	—	175.00	
Rennslimark (pour point)	—	60.00	
Undirbúningur á föstu eldsneyti undir rannsókn	—	80.00	
Vatn, aska og efra hitagildi	—	175.00	
Vatnsefni og kolefni	—	175.00	
Viskositet í kyndingarolíum	—	50.00	

20 **IV. Feiti og feitar olíur.**

16. febr.

Aska	kr.	40.00
Bræðslumark	—	50.00
Eðlisþyngd (pyknometer)	—	40.00
Fituinnihald, ákvörðun	—	60.00
Joðtala	—	65.00
Ljósbrot (refractive index)	—	30.00
Litur (Lovibond einingar)	—	25.00
Ósápuhæft	—	100.00
Polenske tala	—	70.00
Reichert-Meissel tala	—	70.00
Sáputala	—	60.00
Sterkja, ákvörðun	—	70.00
Óbundnar fitusýrur	—	30.00
Vatnsinnihald (með toluol)	—	40.00
Vatn og óhreinindi (í skilvindu)	—	25.00
A-vítamín (beint)	—	35.00
A-vítamín með sápun	—	125.00
A-vítamín, Morton og Stubb með leiðréttingu, ein mæling	—	125.00
A-vítamín, Morton og Stubb með leiðréttingu, tvær mælingar	—	200.00

V. Fóðurefni.

Ammoníak	—	30.00
Aska	—	30.00
Aska og sandur	—	45.00
Fita (með eterextraktion)	—	45.00
Fosfat	—	60.00
Hráprótein	—	50.00
Hreinprótein (Stutzer)	—	75.00
Járn	—	55.00
Kalíum	—	90.00
Meltanlegt protein	—	80.00
Rokgjarnar sýrur í votheyi	frá —	80.00
Kalsíum	—	45.00
Salt	—	30.00
Sandur	—	35.00
Sykur (með pólarísation)	—	50.00
Sykur (með Fehlingsvökva)	—	65.00
Tréni (samkv. Weende)	—	60.00
Sterkja (ákvörðun)	—	70.00
Vatn (eða þurrefni)	—	30.00
Vatn, aska, hráprótein, fita og tréni	—	185.00
Vatn, salt, hráprótein, fita og aska	—	150.00
Vatn, aska, hráprótein, fita, tréni, hreinprótein og meltanlegt hreinprótein	—	290.00
Efnagreining á fóðurmjöli til útflutnings, vatn, aska, hráprótein, fita og aska:		
Fyrir mjölmagn 50 tonn	—	150.00
Fyrir mjölmagn 50—100 tonn	—	250.00
Fyrir mjölmagn 100—500 tonn	—	350.00
Fyrir mjölmagn 500 tonn og meira	—	450.00

Hliðstæð stighækkun gildir fyrir efnagreiningu á lýsi til útflutnings, sjá kafla IV.

Gjald fyrir vottorð um efnagreiningu á útflutningsafurðum reiknast auk rannsóknar ..... kr. 50.00

VI. Gerla- og mjólkurrannsóknir.

Smásjárrannsóknir, einföld	kr.	10.00 til 25.00
Smásjárrannsóknir með litun	—	20.00 til 50.00
Gerlatalning í mjólk, með ræktun	kr.	45.00
Gerlatalning í mjólk, með smásjá	—	35.00
Gerlatalning í rjómaís	—	50.00
Gerlatalning í vatni, á agar og gelatine	—	80.00
Cóli-títer í mjólk	—	35.00
Cóli-títer í vatni, forprófun	—	40.00
Cóli-títer í vatni, aðalprófun	—	75.00
Litprófun	—	20.00
Katalase	—	25.00
Trommsdorf	—	10.00
Alizarol-prófun	—	10.00
Sýrustig í mjólk	—	10.00
Storchs-prófun	—	10.00
Fosfatase-prófun	—	50.00
Fosfatase-prófun (rapid)	—	15.00
Eðlisþyngd í mjólk	—	15.00
Feiti í mjólk	—	10.00
Klórtíter	—	25.00
Þurrefni í mjólk	—	30.00

VII. Leir og steintegundir.

1. Vatn, óbundið (þurrkun við 105° C.)	—	30.00
2. Vatn, óbundið (þurrkun við 180° C.)	—	45.00
3. Glæðitap	—	40.00
4. Kísilsýra	—	85.00
5. Járn (alls)	—	75.00
6. Járn (ferró)	—	50.00
7. Alúmínium	—	150.00
8. Kalsíum	—	150.00
9. Magníum	—	150.00
10. Mangan	—	80.00
11. Kalíum og natríum (aðgreint)	—	200.00
12. Títaníum	—	100.00
13. Fosfat	—	80.00
14. Efnarannsókn 3—7	—	300.00
15. Efnarannsókn 3—9	—	400.00
16. Efnarannsókn 3—13	—	800.00
17. Kalk ($CaCO_3$)	—	50.00
18. Kalk og $MgCO_3$ (aðgreint)	—	65.00
19. Sulfat	—	100.00
20. Brennisteinn (alls) í brennisteinsjárni	—	70.00

Gjald fyrir athuganir á steinefnum, sem ekki eru tilgreind hér, ákveðast með hliðsjón af þessari gjaldskrá og þeim tíma og kostnaði, er slíkar athuganir krefjast (sjá gr. 2).

20 VIII. Málmar og sambræðingar málma.

16. febr.

Aluminium-sambræðingar:

Blý, tin, járn og zink	kr.	320.00
Blý, eir og tin	—	250.00
Járn, zink, nikkel og mangan	—	320.00
Mangan og silicium	—	200.00

Blý-sambræðingar:

Blý ákvörðun	—	100.00
Blý og tin	—	160.00
Blý, tin, antimon	—	200.00
Blý, tin, antimon, eir, zink og járn	—	400.00

Gull:

Gull og silfur	—	200.00
Gull, silfur og eir	—	260.00

Eir-sambræðingar:

Eir	—	100.00
Eir og tin	—	160.00
Eir, tin og antimon	—	220.00
Eir og zink	—	160.00
Eir og blý	—	160.00
Eir, blý, tin, zink, járn og antimon	—	400.00

Steypujárn og stál:

Kolefni (bundið og óbundið)	—	120.00
Grafít	—	160.00
Fosfór	—	100.00
Brennisteinn	—	100.00
Silicium	—	100.00
Kolefni, silicium, brennisteinn, fosfór, mangan	—	500.00

Tin-sambræðingar:

Tin	—	100.00
Tin og blý	—	160.00
Tin og antimon	—	160.00
Tin, antimon og arsen	—	240.00

Zink-sambræðingar:

Zink	—	100.00
Zink og blý	—	160.00
Zink, eir, blý, tin, járn og aluminium	—	400.00

Gjald fyrir ákvarðanir, sem ekki eru tilgreindar hér að ofan, reiknast yfirleitt fyrir hverja ákvörðun kr. 100.00.

Gjöld fyrir efnagreiningar á málmsteinum reiknast samkvæmt kafla VII og VIII.

IX. Matvæli og niðursuðuvörur: **20**

16. febr.

Matvæli:

Vatn	kr.	30.00
Prótein	—	50.00
Sykur	—	65.00
Sterkja	—	70.00
Aska	kr.	35.00—50.00
Alkalitet í ösku	kr.	30.00
Aska og sandur	—	45.00
Sýra titr.	—	30.00
Alkohól	—	45.00
Ammoníak	—	30.00
Mjólkursykur	—	80.00
Salt	—	30.00
Fita	—	55.00
Smjörsýrutala	—	80.00
A-vítamín, beint	—	35.00
A-vítamín með sápun	—	125.00
C-vítamín með extraktion	—	80.00
Karotin	—	80.00
Kalsíum	—	60.00
Fosfat	—	75.00
Járn	—	60.00
Eter eða alkohól-extrakt	—	65.00
Ilmolíur	—	90.00
Litarefni, prófun	—	25.00
Peroxid-tala	—	75.00
Joðtala	—	65.00
Sáputala	—	60.00
Ósápuhæft	—	100.00
Rokgjarnar sýrur	frá —	80.00

Niðursuðuvörur:

Mat:

Kassar, 1—25	pr. kassa	—	1.75
Kassar, 26—100	— —	—	1.25
Kassar, 101—500	— —	—	0.75
Kassar, 501—1000	— —	—	0.60
Kassar, 1001—2000	— —	—	0.50
Kassar, 2001—5000	— —	—	0.30
Kassar, fleiri en 5000	— —	—	0.25

Prófanir:

1—3 dósir	pr. dós	—	25.00
4—12 dósir	— —	—	15.00
Meira en 12 dósir	— —	—	10.00

Ath.: Ofangreint gjald fyrir prófanir miðast við, að athuganir séu framkvæmdar að staðaldri.

20 **X. Salt.**

16. febr.

1. Klórid	kr.	30.00
2. Kalsíum	—	50.00
3. Magníum	—	50.00
4. Súlfat	—	50.00
5. Óleysanlegt í vatni	—	50.00
6. Raki og bundið vatn	—	50.00
7. Járn	—	50.00
8. Kopar	—	60.00
9. Efnarannsókn 1—8	—	300.00

XI. Sápa og þvottaefni.

Alkali, alls	—	50.00
Alkali, óbundið	—	60.00
Alkali, bundið feitisýrum	—	60.00
Alkali, bundið karbonati	—	60.00
Alkalisilikat	—	75.00
Feiti, óbundin	—	100.00
Feitisýrur, alls	—	70.00
Súrefnisjafngildi bleikiefna	—	60.00
Vatn	—	50.00
Feitisýrur og alkali, alls ób., bundið feitisýrum, bundið karb.	—	275.00

XII. Smurningsolíur.

Blossamark allt að 200° C.	—	40.00
Blossamark yfir 200° C.	—	50.00
Eðlisþyngd	—	30.00
Viskositet	—	50.00
Kolefni (Conradson)	—	90.00
Móðumark	—	50.00
Aska	—	50.00
Fituefni (prófun)	—	30.00
Fituefni (ákv. sáputölu)	—	60.00
Ljósbrot	—	25.00
Sýrutala, alls	—	30.00
Sýrutala vatnsleysanlegra efna	—	80.00
Óleysanlegt í pentan og benzol	—	80.00
Rennslimark	—	60.00
Þynning (dilution)	—	65.00

XIII. Vatn.

Steinefni, alls	—	40.00
Ammoníak, prófun	—	20.00
Ammoníak, ákvörðun	—	45.00
Nitrit, prófun	—	25.00
Nitrit, ákvörðun	—	50.00
Klorid	—	30.00
Súlfat	—	45.00
Kolsýra, alls	—	35.00
Kolsýra, óbundin	—	25.00
Hydroxyl	—	25.00

Bikarbonat	kr.	25.00	**20**
Kísilsýra	—	55.00	16. febr.
Kalsíum	—	70.00	
Klór, uppleyst	—	45.00	
Magníum	—	75.00	
Járn	—	40.00	
Mangan	—	50.00	
Flúoríd	—	50.00	
Brennisteinsvetni, prófun	—	20.00	
Brennisteinsvetni, ákvörðun	—	70.00	
Natríum og kalíum, óaðgreint	—	95.00	
Natríum og kalíum, aðgreint	—	140.00	
Súrefni, uppleyst	—	40.00	
Harka H°	—	50.00	
KP-tala (kalíum permanganattala)	—	50.00	
Svifefni (suspenderuð efni)	—	40.00	
Litur	—	25.00	
Sýrustig (pH)	—	20.00	
Efnarannsóknir varðandi hollustu (NH_3, NO_2, NO_3, Fe, H°, F, KP-tala, pH)	—	230.00	
Efnarannsókn varðandi ketilvatn (H°, Cl, alkalinitet, pH)	—	100.00	
Efnarannsóknir varðandi steinefni (PO_4, Cl, SO_4, SiO_2, Ca, Mg) og hollustu	—	550.00	

XIV. Ýmsar algengar ákvarðanir.

Aska í mjöli o. fl.	—	30.00	
Blossamark 0° til 200° C.	—	40.00	
Blossamark yfir 200° C.	—	50.00	
Botnfall í tærum vökvum (í skilvindu)	—	20.00	
Bræðslumark	—	40.00	
Eðlisþyngd vökva í pyknometri	—	40.00	
Eðlisþyngd vökva með flotvog	—	25.00	
Eðlisþyngd vökva með Westphalvog	—	30.00	
Eðlisþyngd fastra efna í pyknometri	—	40.00	
Eiming með gufu (reykul efni)	—	70.00	
Extraktion í Soxhletáhaldi	—	45.00	
Glæðitap	—	40.00	
Joðtala	—	65.00	
Köfnunarefni (Kjeldahl)	—	50.00	
Ljósbrot vökva (refractive index)	—	30.00	
Normal-upplausnir, lögun og innstilling (allt að 5 l)	—	100.00	
Raki, þurrkun við 105° C.	—	30.00	
Sáputala	—	60.00	
Stigeiming til ákvörðunar vínanda	—	60.00	
Stigeiming (A.S.T.M.)	—	100.00	
Storknunarmark feiti	—	50.00	
Suðumark	—	40.00	
Storknunarmark olíu	—	60.00	
Sykur með polarísation	—	40.00	
Sýrutala	—	30.00	
Sýrustig (pH)	—	20.00	

20	Vatn með toluoleimingu	kr.	40.00
16. febr.	Viskositet	—	50.00

2. gr.

a. Gjald fyrir prófanir, sem ekki eru tilgreindar í þessari skrá, ákveðst með hliðsjón af sambærilegum prófunum eða í samræmi við þann tíma og kostnað, sem slíkar athuganir krefjast.

b. Gjaldskrá sú, er að framan greinir, miðast við, að rannsókn fari fram á rannsóknastofum Iðnaðardeildar án óeðlilega mikils undirbúnings á sýnishornum þeim, er rannsökuð eru.

c. Vegna töku sýnishorns eða annarra starfa utan Atvinnudeildarinnar reiknast auk ferðakostnaðar fullt kaup sérfræðings (sjá þó grein 3).

3. gr.

Við ýmsar jarðfræðilegar athuganir framkvæmdar af jarðfræðingi Iðnaðardeildar reiknast auk fullrar kaupgreiðslu og ferðakostnaðar einnig álitsgerð, sem metin er með hliðsjón af mikilvægi verkefnisins.

4. gr.

Deildarstjóra er heimilt að veita afslátt á gildandi gjaldskrá, ef um er að ræða stór rannsóknar verkefni, er hafa vísindalegt eða almennt hagnýtt gildi.

Afsláttur má vera sem hér segir:

Fyrir verkefni 3—10 þús. kr. samkv. gjaldskrá	.....	10%
— — 10—30 — — — —	.....	20%
— — yfir 30 — — — —	.....	25%

Ath.: Athuganir, sem fela í sér fast eftirlit falla ekki undir þessi ákvæði.

5. gr.

Gjöld fyrir rannsóknir, er Búnaðardeild Atvinnudeildar Háskólans annast, skulu vera sem hér segir:

I. Jarðvegsrannsóknir.

1. Sýrustig jarðvegs kr. 25.00 pr. sýnishorn.
   Sýrustig jarðvegs — 20.00 pr. sýnishorn, þegar fleiri en 5 sýnishorn eru send í einu af sama aðila.

II. Skordýrarannsóknir.

1.	Skordýr og önnur meindýr ákvörðuð til dýrafl. eða tegundar	kr.	25.00—65.00
2.	Rannsókn á matvælum, plöntum og fleiri vörum, hvort meindýr séu eða ekki:		
	a. Smásendingar	kr.	35.00
	b. Húsgögn eða stærri sendingar	—	65.00
	c. Einstakar plöntur	—	30.00
3.	Mat á vöru, hvort nothæf sé til neyzlu eða ekki vegna skemmda af völdum meindýra.....	—	35.00–130.00

III. Jurtasjúkdómarannsóknir.

Ákvörðun sjúkdóms á aðsendu sýnishorni		—	35.00

IV. **Skoðun vöru** (sbr. reglugerð með innflutningi plantna o. fl., þegar heilbrigðisvottorð vantar) ..... kr. 35.00–130.00 **20** 16. febr.

V. **Ofangreint verð** miðast við, að rannsókn fari fram í Atvinnudeild Háskólans. Verði skoðun á vöru, gróðri o. s. frv. að fara fram utan Atvinnudeildar, skal reikna útlagðan ferðakostnað og kaup sérfræðings.

Gjaldskrá þessi öðlast gildi 1. apríl 1955, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá yfir rannsóknir, er Atvinnudeild Háskólans annast, nr. 218 21. desember 1951.

Atvinnumálaráðuneytið, 16. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ **21**

17. febr.

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reykjavíkurhöfn, nr. 47 8. apríl 1949.

1. gr.

8. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Ekki má kasta í höfnina kjölfestu, ösku, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, vöruleifum, umbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað, sem hafnarstjóri vísar til.

Ekki má láta renna í höfnina olíur eða vatn mengað olíum.

Þegar olía er látin í skip eða tekin úr því, skal þess gætt, að ekki renni neitt í höfnina, á bryggjur eða á skipsþilfar.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 17. febrúar 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

22 21. febr.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Akraneskaupstað, nr. 207 7. nóv. 1947, sbr. reglugerð nr. 107 6. ágúst 1954, um breytingu á þeirri reglugerð.

1. gr.

A-liður 14. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Skip og bátar 5—200 smálestir brúttó, sem eru eign manna búsettra á Akranesi og gerðir eru út þaðan til fiskveiða eða flutninga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Akranesi a. m. k. tveggja mánaða tíma á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 10 krónur af hverri brúttósmálest skips eða báts, þó ekki yfir 1000 krónur fyrir einn bát eða skip og aldrei minna en 100 krónur. Vélbátar, minni en 5 smálestir brúttó, skulu greiða 100 króna lestagjald á ári.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. febrúar 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

23 21. febr.

REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Sauðárkrók, nr. 67 14. maí 1949, sbr. reglugerð nr. 49 20. marz 1953, um breytingu á þeirri reglugerð.

1. gr.

38. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

1. flokkur. Gjald kr. 1.25 hver 100 kg:
   Kol, salt.
2. flokkur. Gjald kr. 1.40 hver 100 kg:
   Kornvörur, fóðurvörur, áburður, kartöflur.
3. flokkur. Gjald kr. 1.50 hver 100 kg:
   Saltfiskur, frosinn fiskur, frosin síld.
4. flokkur. Gjald kr. 2.00 hver 100 kg:
   Járn, járnvörur, sement, pappír til húsagerðar, vörur til símlagna og girðinga, veiðarfæri, tvistur, pokar, fiskumbúðir, mjólk.
5. flokkur. Gjald kr. 2.40 hver 100 kg:
   Brennsluolía, benzín, smurolíur.
6. flokkur. Gjald kr. 2.50 hver 100 kg:
   Kjöt, gærur, slátur.
7. flokkur. Gjald kr. 3.00 hver 100 kg:
   Kaffi, sykur, smjörlíki, skreið.

8. flokkur. Gjald kr. 3.50 hver 100 kg:
Bifreiðavarahlutar, vélar, varahlutir í vélar.

9. flokkur. Gjald kr. 0.60 hver 10 kg:
Málningarvörur, kítti, lím, gibs, ávextir nýir og þurrkaðir, veggfóður, korkvörur, linoleum, gúmmí, pappír, olíufatnaður.

10. flokkur. Gjald kr. 1.20 hver 10 kg:
Blikkvörur, leirvörur, saumavélar, hreinlætisvörur, glervörur, burstavörur, eldhúsáhöld, dívanteppi, leður, lyfjavörur.

11. flokkur. Gjald kr. 1.80 hver 10 kg:
Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, kvikmyndir, hljóðfæri, sportvörur, skotfæri, sælgæti, peningaskápar, leikföng, klukkur, mælar, símar, áttavitar.

12. flokkur. Gjald kr. 3.20 hver 10 kg:
Tóbaksvörur, vín, spíritus.

13. flokkur. Gjald kr. 0.60 hvert teningsfet:
Timbur.

14. flokkur. Gjald kr. 0.75 hvert teningsfet:
Aðrar vörur, sem reiknast eftir máli.

15. flokkur. Gjald fyrir:

Full lýsis- og olíuföt	kr. 4.20	fyrir hvert stk.	
Tómar ståltunnur, smurolíuföt, öl og gosdrykkjakassar fullir, síldartunnur fullar ..	— 2.00	—	— —
Sauðfé	— 2.00	—	hverja kind.
Stórgripi	— 10.00	—	hvern grip.

16. flokkur. Gjald kr. 4.00 hver 100 kg:
Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd, ótaldar annars staðar.
Hluti úr gjaldeiningu reiknast sem heil gjaldeining.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. febrúar 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

24 22. febr.

AUGLÝSING

um breytingu á reglum um fjörefnablöndun smjörlíkis, nr. 41 27. apríl 1935.

2. gr. reglnanna orðist svo:
Í hverju grammi smjörlíkis skulu vera 30 alþjóðaeiningar af A-fjörefni og 3 alþjóðaeiningar af D-fjörefni.

Breyting þessi er gerð með heimild í lögum nr. 61 28. janúar 1935, sbr. lög nr. 32 19. júní 1933, um tilbúning og verzlun með smjörlíki o. fl., til að öðlast gildi 15. marz 1955. Jafnframt er úr gildi felld auglýsing um sama efni frá 13. janúar 1941.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. febrúar 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Gunnl. E. Briem.

25 17. febr.

REGLUGERÐ

fyrir Gæzluvistarhælið að Gunnarsholti.

1. gr.
Nafn stofnunarinnar er Gæzluvistarhælið að Gunnarsholti.

2. gr.
Tilgangur stofnunarinnar er að taka til vistar og gæzlu ofdrykkjumenn, er lokið hafa dvöl á Kleppsspítala eða á væntanlegu drykkjumannahæli, og sjá þeim fyrir góðri aðbúð og hollum athöfnum þeim til styrktar, á meðan þeir eru að breyta um viðhorf til áfengisneyzlu.

3. gr.
Tekjur stofnunarinnar verða: Daggjöld vistmanna, annar væntanlegur ágóði af rekstri, styrkir frá gæzluvistarsjóði og fleirum, gjafir, áheit og annað, er til fellur.

4. gr.
Ráðsmaður hefur á hendi daglega stjórn og rekstur stofnunarinnar í samráði við lækni hennar um allt, er varðar aðbúnað vistmanna og skipti við þá.
Stjórnarnefnd Ríkisspítalanna annast fjárreiður og reikningshald stofnunarinnar.

5. gr.
Stofnunin gerir sér far um að sjá vistmönnum fyrir starfi við hvers eins hæfi, og er til þess ætlazt, að þeir vinni minnst þrjár stundir hvern virkan dag. Laun þeirra skulu ákveðin kr. 10.00 á klukkustund fyrstu þrjá mánuði vistartímans, kr. 11.00 næstu þrjá og kr. 12.00 upp frá því. Þriggja stunda vinnulaun ganga upp í hluta sjúklings í greiðslu daggjalda. Læknir stofnunarinnar ákveður, hver starfi hæfir vistmanni og hve margar stundir hann skuli vinna á degi hverjum.

6. gr.
Sérhver vistmaður er skyldur að hegða sér vel og hlíta í hvívetna heimilisreglum stofnunarinnar. Vistmenn mega ekki fara frá hælinu nema í fylgd með

ráðsmanni eða starfsmönnum stofnunarinnar samkvæmt fyrirmælum ráðsmanns. 25
Aldrei mega vistmenn sækja dansleiki eða aðrar skemmtanir, þar sem ætla má, að 17. febr.
vín verði haft um hönd.

Læknir stofnunarinnar getur veitt þeim vistmönnum, sem dvalizt hafa þrjá mánuði eða lengur á hælinu, fjarvistarleyfi í 2—3 daga í senn, enda telji hann, að treysta megi þeim til að fara vel með slík leyfi.

Allir vistmenn skulu vera viðstaddir til viðtals við lækni stofnunarinnar, þegar hann kemur á staðinn.

7. gr.

Nú veikist vistmaður af langvinnum sjúkdómi eða reynist af öðrum ástæðum ekki fær um að stunda minnst þriggja klukkustunda vinnu á dag, og skal þá leitazt við að koma honum á aðra viðeigandi heilbrigðisstofnun til lækninga, svo fremi ekki reynist unnt að ráða bót á sjúkdómnum á staðnum að dómi læknis stofnunarinnar. Slíkur sjúklingur á síðar að fengnum bata og vinnuhæfni forgangsrétt að vist á hælinu að nýju.

8. gr.

Tímalengd hælisvistarinnar fer eftir úrskurði læknis stofnunarinnar innan þeirra marka, sem leiðir af ákvæðum 10. gr. laga nr. 55/1949, en gert er ráð fyrir minnst hálfs til eins árs dvöl. Skulu vistmenn brottskráðir til reynslu í hálft ár áður en þeir verða að fullu brottskráðir.

Byrji vistmaður að neyta áfengis að nýju, gefst honum að jafnaði kostur á vist aftur.

Áfengisvarnaráð skipar ármenn (social workers) fyrir hælið eftir þörfum, og skulu þeir starfa fyrir og aðstoða vistmenn innan heimilis og utan. Áður en vistmaður er brottskráður til reynslu, skal hælið eða ármenn þess ávallt leitast við að útvega honum starf og dvalarstað, er telja má vera við hans hæfi, ef hann hverfur ekki að ákveðnu heimili og atvinnugrein.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 55 25. maí 1949, sbr. lög nr. 91 29. des. 1953, um breyting á þeim lögum, öðlast þegar gildi.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 17. febrúar 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

AUGLÝSING

26
25. febr.

um breyting á gjaldskrá héraðslækna.

Frá og með 1. marz þ. á. og þangað til öðruvísi verður ákveðið, hækka allir liðir gjaldskrár héraðslækna (sbr. auglýsingar ráðuneytisins nr. 2 11. jan. 1933, nr. 30 1. marz 1943 og nr. 15 6. febr. 1952) um 66⅔%, þannig að almennt viðtalsgjald, sem samkvæmt hinni upphaflegu gjaldskrá 1933 var 2 krónur, verður 10 krónur, og aðrir liðir samsvarandi.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 25. febrúar 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

27
25. febr.

AUGLÝSING

um greiðslur sjúkrasamlaga fyrir læknisverk.

Að gefnu tilefni er vakin athygli stjórna sjúkrasamlaga á því, að sjúkrasamlögum er óskylt, nema sérstaklega sé um annað samið, að greiða læknum, hvort heldur eru héraðslæknar eða aðrir læknar, hærri gjöld fyrir læknisverk á vegum samlaganna en samkvæmt því, sem fyrir er mælt í hinum opinberu læknagjaldskrám, þ. e. gjaldskrá fyrir héraðslækna (auglýsingar nr. 2 11. janúar 1933, nr. 30 1. marz 1943 og nr. 15 6. febrúar 1952 og auglýsing dags. í dag) og gjaldskrá fyrir lækna, aðra en héraðslækna (auglýsing nr. 102 23. október 1933).

Heilbrigðismálaráðuneytið, 25. febrúar 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

28
1. marz

AUGLÝSING

um breytingar á lyfjaverði.

Lyf og vinna samkvæmt lyfsöluskrá I frá 1. marz 1954 skal frá og með 1. marz 1955 hækka um 5% frá greindu verði í þessari lyfsöluskrá.

Enn fremur leiðréttist eftirfarandi verð í lyfsöluskrá II frá 1. sept. 1954 þannig:

Benadryl, P. D. C., Caps. x 50 ..... kr. 28.30

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 1. marz 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

29
3. marz

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Sveins Gunnarssonar og Margrétar Árnadóttur frá Mælifellsá, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 3. marz 1955.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

Minningarsjóðs hjónanna Sveins Gunnarssonar og Margrétar Árnadóttur frá Mælifellsá í Skagafirði.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Sveins Gunnarssonar og Margrétar Árnadóttur frá Mælifellsá.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Árna Sveinssyni frá Mælifellsá í Skagafirði til minningar um foreldra hans.

3. gr. 29

Stofnfé sjóðsins er 10 000 — tíu þúsund — krónur, og hefur Árni Sveinsson 3. marz
afhent Styrktarfélagi lamaðra og fatlaðra féð. Sjóðurinn skal vera í vörzlu félagsins, og skal stjórn sjóðsins ávaxta fé hans á tryggan hátt.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja lamað og fatlað fólk.

5. gr.

Tekjur sjóðsins eru vextir og gjafir, er sjóðnum kynnu að berast. Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða. Úthlutun styrkja úr sjóðnum má hefjast, þegar höfuðstóll sjóðsins nemur 30 000.00 — þrjátíu þúsund — krónum og mega styrkir þá nema hálfum ársvöxtum sjóðsins, en hinn hluta vaxtanna skal ávallt leggja við höfuðstólinn.

6. gr.

Í stjórn sjóðsins skulu vera þeir menn, er skipa stjórn Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra í Reykjavík á hverjum tíma. Stjórnin skal halda gerðabók fyrir sjóðinn, og í hana skal færa fundargerðir stjórnarinnar og skrá styrkveitingar úr sjóðnum og annað, er varðar hag hans.

Ársreikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda, og skal árlega birta þá í Lögbirtingablaðinu.

7. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari og hún birt í B-deild Stjórnartíðinda.

Reykjavík, 29. desember 1954.

Árni Sveinsson.

SAMÞYKKT 30

4. marz

um breyting á jarðræktarsamþykkt fyrir Ræktunarsamþykkt Vestur-Dalasýslu, nr. 70 19. febr. 1947.

18. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa.

Stofnfjárhæð hans er kr. 235 000.00. Meðtalið stofnfjárframlag frá Búnaðarsambandi Dalasýslu. Stofnfé stofnsjóðs er:

1. Fast gjald af hverju lögbýli kr. 675.00 á sambandssvæðinu (undanskilin eyjabýli). Tvíbýli telst 2 lögbýli. Alls kr. 63 500.00.
2. Frá Búnaðarsambandi Dalasýslu kr. 12 500.00.
3. Hluta stofnfjárins, allt að kr. 44 000.00, tekur ræktunarsambandið að láni, eftir því sem þörf krefur, vegna vélakaupa sambandsins.
4. Framlög ríkissjóðs til kaupa á ræktunarvélum og vélavinnsluáhöldum samkvæmt lögum nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, renna í stofnsjóð jafnóðum og þau greiðast til vélakaupa ræktunarsambandsins — og nema þannig allt að helmingi stofnfjárins.
5. Auk þessa fjár leggjast í stofnsjóð tekjur þær, sem inn koma samkvæmt ákvæðum 17. greinar samþykktarinnar.

30 4. marz Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. jan. 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febr. 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 4. marz 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

31

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld hins Almenna kirkjusjóðs Íslands árið 1954.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun		kr. 2373790.58
2.	Innlög á árinu		— 234802.71
3.	Vextir á árinu:		
	a. Af lánum	kr. 49626.20	
	b. — skuldabréfum	— 35619.25	
	c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 18251.53	
			— 103496.98
4.	Endurgreitt af lánum		— 99639.84
5.	Til jafnaðar við gjaldalið 2		— 603000.00
6.	Til jafnaðar við gjaldalið 4		— 63477.43
			Kr. 3478207.54

Gjöld:

1.	Úttekið af innstæðum		kr. 138169.87
2.	Lán veitt		— 603000.00
3.	Kostnaður		— 8800.00
4.	Vaxtaafgangur		— 63477.43
5.	Til jafnaðar við tekjulið 4		— 99639.84
6.	Eign í árslok:		
	a. Í lánum kirkna	kr. 1578456.19	
	b. Í skuldabréfum	— 705600.02	
	c. Í Landsbanka Íslands	— 281064.19	
			— 2565120.40
			Kr. 3478207.54

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

SKÝRSLA 31

um eign kirkna í hinum Almenna kirkjusjóði árið 1954.

	Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
	N.-Múlaprófastsdæmi:					
1.	Skeggjastaðakirkja ...	9272.50	–	–	417.26	9689.76
2.	Hofteigskirkja	4593.04	–	–	219.55	4812.59
3.	Kirkjubæjarkirkja	10699.97	–	–	481.50	11181.47
4.	Hjaltastaðarkirkja	4480.77	–	–	201.63	4682.40
5.	Eiðakirkja	2790.10	–	–	125.55	2915.65
6.	Vopnafjarðarkirkja ...	–	1000.00	1000.00	15.00	15.00
7.	Ásskirkja	11005.16	–	11000.00	277.50	282.66
8.	Möðrudalskirkja	290.98	150.00	–	17.58	458.56
9.	Valþjófsstaðarkirkja ..	4512.27	308.55	–	215.74	5036.56
10.	Hofskirkja í Vopnaf. .	3693.08	–	–	166.18	3859.26
11.	Húsavíkurkirkja	1469.92	–	–	66.15	1536.07
12.	Sleðbrjótskirkja	1814.72	–	–	81.66	1896.38
13.	Bakkagerðiskirkja	29.86	–	–	1.34	31.20
14.	Njarðvíkurkirkja	885.01	–	–	39.82	924.83
	S.-Múlaprófastsdæmi:					
15.	Klippstaðarkirkja	1150.19	–	–	51.75	1201.94
16.	Seyðisfjarðarkirkja ...	108.59	–	–	4.88	113.47
17.	Djúpavogskirkja	152.08	–	–	7.11	159.19
18.	Vallaneskirkja	11.33	–	–	0.50	11.83
19.	Þingmúlakirkja	1202.41	–	–	54.11	1256.52
20.	Mjóafjarðarkirkja	2.76	–	–	0.11	2.87
21.	Neskirkja í Norðfirði .	330.81	–	–	14.88	345.69
22.	Stöðvarkirkja	25.56	–	–	1.14	26.70
23.	Heydalakirkja	15995.20	–	–	719.78	16714.98
24.	Hofskirkja í Álftaf. ...	995.86	–	–	44.81	1040.67
25.	Kolfreyjustaðarkirkja .	104.96	–	108.50	3.54	0.00
26.	Berufjarðarkirkja	152.08	–	–	6.84	158.92
27.	Berunesskirkja	152.08	–	–	6.84	158.92
28.	Hallormsstaðarkapella	114.73	–	–	5.16	119.89
	A.-Skaftafellsprófastsd.:					
29.	Stafafellskirkja	8464.31	–	–	380.89	8845.20
30.	Einholtskirkja	1.39	–	–	0.06	1.45
31.	Kálfafellsstaðarkirkja .	103.64	–	–	4.66	108.30
32.	Hofskirkja í Öræfum .	9135.45	–	–	411.09	9546.54
33.	Bjarnanesskirkja	1502.80	–	–	67.62	1570.42
34.	Kirkjubygg.sj., Höfn ..	36384.96	10085.00	–	1863.59	48333.55
	V.-Skaftafellsprófastsd.:					
35.	Prestsbakkakirkja	13491.86	245.00	–	611.29	14348.15
36.	Reyniskirkja	3183.90	–	–	143.28	3327.18

Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
37. Grafarkirkja	7348.31	–	–	330.67	7678.98
38. Kálfafellskirkja	7350.24	–	–	330.76	7681.00
39. Skeiðflatarkirkja	3336.80	–	–	150.16	3486.96
40. Langholtskirkja	15981.21	–	–	719.15	16700.36
41. Þykkvabæjarkl.kirkja .	3518.57	–	–	158.33	3676.90
42. Víkurkirkja	199.89	–	–	9.00	208.89
Rangárvallaprófastsd.:					
43. Hábæjarkirkja	96.38	.	–	4.34	100.72
44. Árbæjarkirkja	127.60	–	–	5.73	133.33
45. Stórólfshvolskirkja ...	807.20	33.33	–	37.19	877.72
46. Oddakirkja	116.80	53.34	–	6.27	176.41
47. Kálfholtskirkja	2416.15	–	2400.00	72.66	88.81
48. Krosskirkja	5766.40	–	–	259.49	6025.89
49. Ásólfsskálakirkja	53.11	–	–	2.38	55.49
50. Akureyjarkirkja	1621.02	–	–	72.94	1693.96
51. Eyvindarhólakirkja ...	12862.62	700.00	–	581.44	14144.06
53. Breiðabólsstaðarkirkja	1041.20	–	–	46.85	1088.05
53. Hlíðarendakirkja	2249.87	–	–	101.24	2351.11
54. Skarðskirkja	14958.12	1344.30	–	678.15	16980.57
55. Marteinstungukirkja ..	2410.21	–	–	108.46	2518.67
56. Hagakirkja	145.46	–	145.46	4.35	4.35
57. Stóradalskirkja	772.28	–	–	34.75	807.03
58. Keldnakirkja (bygg.sj.)	2614.28	33.33	–	118.51	2766.12
59. Voðmúlastaðakapella .	2706.12	10.00	–	121.88	2838.00
Árnesprófastsdæmi:					
60. Mosfellskirkja í Grn. ..	196.24	–	–	8.83	205.07
61. Búrfellskirkja	228.12	–	–	10.26	238.38
62. Þingvallakirkja	2231.96	–	–	100.44	2332.40
63. Úlfljótsvatnskirkja ...	730.00	–	–	32.85	762.85
64. Strandarkirkja	1436944.54	203158.96	–	68992.13	1709095.63
65. Haukadalskirkja	868.04	–	–	39.06	907.10
66. Torfastaðakirkja	638.74	–	–	28.73	667.47
67. Gaulverjabæjarkirkja .	541.87	–	–	24.38	566.25
68. Bræðratungukirkja	691.60	–	–	31.12	722.72
69. Hraungerðiskirkja	2392.23	–	–	107.65	2499.88
70. Laugardælakirkja	769.18	–	–	34.61	803.79
71. Stokkseyrarkirkja	1163.08	–	–	52.33	1215.41
72. Villingaholtskirkja	866.30	–	–	38.98	905.28
72. Ólafsvallakirkja	3756.60	–	–	169.04	3925.64
74. Stóra-Núpskirkja	304.17	–	–	13.69	317.86
75. Miðdalskirkja	3689.62	–	–	166.02	3855.64
76. Hrepphólakirkja	304.17	–	–	13.69	317.86
77. Eyrarbakkakirkja	6997.33	–	–	314.88	7312.21
78. Hrunakirkja	1642.48	–	–	73.91	1716.39
79. Kotstrandarkirkja	62.15	–	–	2.80	64.95
80. Tungufellskirkja	1642.48	–	–	73.91	1716.39
81. Úthlíðarkirkja	8853.61	–	–	398.41	9252.02

	Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
82.	Skálholtskirkja	6303.04	846.15	–	297.83	7447.02
83.	Hjallakirkja	1369.14	–	–	61.60	1430.74
84.	Stóruborgarkirkja	11781.08	–	10000.00	477.64	2258.72
	Kjalarnessprófastsd.:					
85.	Landakirkja, Vestm. ..	231.56	–	–	10.64	242.20
86.	Grindavíkurkirkja	1719.95	–	–	77.40	1797.35
87.	Kirkjuvogskirkja	972.21	–	–	43.75	1015.96
88.	Brautarholtskirkja	801.10	–	–	36.04	837.14
89.	Reynivallakirkja	4691.56	–	–	211.11	4902.67
90.	Lágafellskirkja	597.46	–	–	26.88	624.34
91.	Viðeyjarkirkja	0.00	50.00	.	0.38	50.38
92.	Útskálakirkja	344.38	–	–	15.50	359.88
93.	Hvalsnesskirkja	1272.15	370.00	–	65.87	1708.02
94.	Keflavíkurkirkja	295.40	–	–	13.29	308.69
95.	Kálfatjarnarkirkja	161.88	150.00	–	8.41	320.29
96.	Bessastaðakirkja	113.61	–	–	5.11	118.72
97.	Hafnarfjarðarkirkja ..	21322.65	–	–	959.52	22282.17
98.	Saurbæjarkirkja, Kjal.	136.17	–	–	6.13	142.30
	Reykjavíkurprófastsd.:					
99.	Dómkirkjan	32758.43	–	–	1474.13	34232.56
	Borgarfjarðarprófastsd.:					
100.	Saurbæjarkirkja	4292.17	–	–	193.15	4485.32
101.	Leirárkirkja	608.33	–	–	27.37	635.70
102.	Hallgrímsk. í Saurbæ ..	86709.07	170.00	86709.07	904.79	1074.79
103.	Reykholtskirkja	359.10	–	–	16.15	375.25
104.	Stóra-Ásskirkja	730.00	–	–	32.85	762.85
105.	Lundarkirkja	2202.56	–	–	99.11	2301.67
106.	Hvanneyrarkirkja	388.11	–	–	17.46	405.57
107.	Bæjarkirkja	95.97	–	–	4.41	100.38
108.	Fitjakirkja	2185.35	–	–	98.34	2283.69
109.	Gilsbakkakirkja	322.01	–	–	14.49	336.50
110.	Síðumúlakirkja	2210.85	–	–	99.49	2310.34
	Mýraprófastsdæmi:					
111.	Stafholtskirkja	114.57	–	–	5.15	119.72
112.	Hjarðarholtskirkja	7.36	–	–	0.32	7.68
113.	Hvammsk. í Norðurárd.	2821.42	1400.00	–	132.52	4353.94
114.	Norðtungukirkja	16.73	100.00	–	1.50	118.23
115.	Borgarkirkja	210.17	–	–	9.45	219.62
116.	Álftanesskirkja	1500.55	75.00	–	68.08	1643.63
117.	Álftártungukirkja	156.92	–	–	7.06	163.98
118.	Staðarhraunskirkja ...	2478.93	–	2450.00	59.47	88.40
119.	Akrakirkja	2478.93	–	–	111.55	2590.48
120.	Kirkjusj. Borgarness ..	674.99	–	–	30.37	705.36

31

	Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
	Snæfellsnessprófastsd.:					
121.	Miklaholtskirkja	3733.35	–	–	167.99	3901.34
122.	— viðhaldssjóður	1216.64	–	–	54.74	1271.38
123.	Breiðabólsstaðarkirkja	6353.83	–	–	285.92	6639.75
124.	Narfeyrarkirkja	2041.56	–	–	91.86	2133.42
125.	Fáskrúðarbakkakirkja	1455.54	–	–	65.49	1521.03
126.	Ytri-Rauðamelskirkja .	6239.64	–	–	280.78	6520.42
127.	Kolbeinsstaðakirkja ..	2966.41	–	–	133.49	3099.90
128.	Ólafsvíkurkirkja	1095.00	–	–	49.27	1144.27
129.	Ingjaldshólskirkja	49.71	–	–	2.24	51.95
130.	Brimilsvallakirkja	1095.00	–	–	49.27	1144.27
131.	Helgafellskirkja	1432.59	–	–	64.46	1497.05
132.	Bjarnarhafnarkirkja ..	202.77	–	–	9.12	211.89
133.	Setbergskirkja	333.54	–	–	15.00	348.54
134.	Kirkjusj. Grafarness ..	34543.73	10901.00	–	1797.25	47241.98
135.	Staðastaðarkirkja	1095.00	–	–	49.27	1144.27
136.	Búðakirkja	191.26	–	–	8.60	199.86
137.	Stykkishólmskirkja ...	202.78	–	–	9.12	211.90
	Dalaprófastsdæmi:					
138.	Stóra-Vatnshornskirkja	2391.70	–	–	107.62	2499.32
139.	Kvennabrekkukirkja ..	1275.66	–	1000.00	27.42	303.08
140.	Snóksdalskirkja	8961.25	–	–	403.25	9364.50
141.	Hjarðarholtskirkja	2357.26	–	–	106.07	2463.33
142.	Hvammskirkja	1766.32	–	–	79.48	1845.80
143.	Dagverðarnesskirkja ..	1703.31	–	–	76.64	1779.95
144.	Staðarhólskirkja	228.68	–	–	10.29	238.97
145.	Staðarfellskirkja	1703.31	–	–	76.64	1779.95
146.	Skarðskirkja	4014.95	–	–	180.67	4195.62
147.	Garpsdalskirkja	4014.95	–	–	180.67	4195.62
	Barðastrandarprófastsd.:					
148.	Bíldudalskirkja	284.90	–	–	12.82	297.72
149.	Selárdalskirkja	7446.10	–	–	335.07	7781.17
150.	Saurbæjarkirkja	2133.20	–	–	95.99	2229.19
151.	Sauðlauksdalskirkja ..	801.86	1100.00	–	48.45	1950.31
152.	Breiðavíkurkirkja	2133.20	–	–	95.99	2229.19
153.	Staðarkirkja á Reykjan.	4008.64	1000.00	–	191.63	5200.27
154.	Flateyjarkirkja	350.40	29.37	–	16.33	396.10
155.	Gufudalskirkja	1110.03	–	–	49.95	1159.98
156.	Skálmarnessmúlak. ...	884.97	29.38	–	40.38	954.73
157.	Brjánslækjarkirkja ...	939.74	–	–	42.28	982.02
158.	Hagakirkja	912.50	–	–	41.06	953.56
159.	Reykhólakirkja	2495.15	–	–	112.27	2607.42
160.	Stóra-Laugardalskirkja	5702.52	–	–	256.61	5959.13
161.	Eyrarkirkja	681.34	–	–	57.64	738.98

	Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
	V.-Ísafjarðarprófastsd.:					
162.	Flateyrarkirkja	340.66	–	–	15.33	355.99
163.	Holtsk. í Önundarf. ...	9.28	–	–	0.41	9.69
164.	Kirkjubólskirkja	340.66	–	–	15.33	355.99
165.	Mýrakirkja	834.25	–	822.92	20.01	31.34
166.	Sæbólskirkja	237.03	–	–	10.66	247.69
167.	Staðark. í Súgandaf. ..	152.88	–	–	6.87	159.75
168.	Hraunskirkja	8093.47	–	–	364.20	8457.67
169.	Núpskirkja	1851.50	–	–	83.31	1934.81
170.	Þingeyrarkirkja	455.07	–	–	20.47	475.54
	N.-Ísafjarðarprófastsd.:					
171.	Ísafjarðarkirkja	54203.64	–	–	2439.16	56642.80
172.	Nauteyrarkirkja	2849.00	–	–	128.20	2977.20
173.	Vatnsfjarðarkirkja	270.18	–	–	12.16	282.34
174.	Unaðsdalskirkja	2849.00	–	–	128.20	2977.20
175.	Hólskirkja í Bolungav.	1399.14	–	–	63.00	1462.14
176.	Ögurkirkja	3759.45	–	–	169.17	3928.62
177.	Eyrarkirkja	3759.45	–	–	169.17	3928.62
178.	Staðarkirkja í Aðalvík	112.85	–	–	5.12	117.97
	Strandaprófastsdæmi:					
179.	Staðarkirkja í Steingrf.	9798.57	–	–	440.93	10239.50
180.	Prestsbakkakirkja	5946.82	–	5000.00	223.85	1170.67
181.	Staðarkirkja í Hrútaf. .	669.90	150.00	462.50	20.25	377.65
182.	Árnesskirkja	8800.90	100.00	3665.17	390.04	5625.77
183.	Óspakseyrarkirkja	720.04	–	–	32.40	752.44
184.	Kollafjarðarnesskirkja	27.32	–	–	1.22	28.54
	Húnavatnsprófastsdæmi:					
185.	Staðarbakkakirkja	254.57	–	–	11.45	266.02
186.	Kirkjuhvammskirkja ..	152.08	–	–	6.84	158.92
187.	Hofskirkja á Skagastr.	2529.43	–	–	113.82	2643.25
188.	Bergstaðakirkja	171.48	–	–	7.71	179.19
189.	Höskuldsstaðakirkja ..	10449.21	–	–	470.21	10919.42
190.	Efra-Núpskirkja	193.24	–	–	8.69	201.93
191.	Bólstaðarhlíðarkirkja .	1488.36	–	–	66.98	1555.34
192.	Blönduósskirkja	6769.64	–	5000.00	248.35	2017.99
193.	Holtastaðakirkja	1488.36	–	–	66.98	1555.34
194.	Spákonufellskirkja	28.37	–	–	1.28	29.65
195.	Þingeyrakirkja	324.45	–	–	14.60	339.05
196.	Tjarnarkirkja	4.79	–	–	0.21	5.00
197.	Undirfellskirkja	324.45	–	–	14.60	339.05
198.	Auðkúlukirkja	4309.12	–	–	193.90	4503.02
199.	Svínavatnskirkja	1216.64	–	–	54.75	1271.39
200.	Breiðabólsstaðarkirkja	577.75	–	–	25.99	603.74
201.	Víðidalstungukirkja ..	577.75	–	–	25.99	603.74

31

	Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
	Skagafjarðarprófastsd.:					
202.	Sauðárkrókskirkja	9743.49	–	–	438.45	10181.94
203.	Reynistaðarkirkja	762.55	–	–	34.31	796.86
204.	Rípurkirkja	321.73	–	–	14.47	336.20
205.	Glaumbæjarkirkja	538.44	–	–	24.23	562.67
206.	Reykjakirkja	680.72	–	–	30.63	711.35
207.	Mælifellskirkja	811.92	50.00	–	36.54	898.46
208.	Barðskirkja	4695.13	–	–	211.27	4906.40
209.	Hólakirkja	580.25	–	–	26.11	606.36
210.	Árbæjarkirkja	680.72	–	–	30.63	711.35
211.	Goðdalakirkja	3556.70	–	–	160.05	3716.75
212.	Silfrastaðakirkja	770.55	–	–	34.67	805.22
213.	Miklabæjarkirkja	3418.57	–	–	153.83	3572.40
214.	Flugumýrarkirkja	812.72	–	–	36.57	849.29
215.	Ketukirkja	1613.05	–	–	72.58	1685.63
216.	Viðvíkurkirkja	1792.95	–	–	80.68	1873.63
217.	Hvammskirkja í Laxd.	833.25	–	–	37.49	870.74
218.	Knappstaðakirkja	1733.88	–	–	78.02	1811.90
219.	Hofskirkja	456.24	–	–	20.53	476.77
220.	Fellskirkja	26.94	–	–	1.21	28.15
221.	Víðimýrarkirkja	705.47	–	–	31.74	737.21
222.	Hofsstaðakirkja	304.17	–	–	13.68	317.85
	Eyjafjarðarprófastsd.:					
223.	Grímseyjarkirkja	187.71	–	–	8.44	196.15
224.	Glæsibæjarkirkja	1466.72	–	–	66.00	1532.72
225.	Hólakirkja	228.12	–	–	10.26	238.38
226.	Kaupangskirkja	243.29	–	–	10.94	254.23
227.	Grundarkirkja	228.12	–	–	10.26	238.38
228.	Saurbæjarkirkja	11227.25	–	–	505.22	11732.47
229.	Möðruvallakirkja	228.12	–	–	10.26	238.38
230.	Munkaþverárkirkja ...	5770.49	–	5700.00	122.61	193.10
231.	Akureyrarkirkja	137.26	–	–	6.17	143.43
232.	Lögmannshlíðarkirkja	4162.89	–	–	187.33	4350.22
233.	Bakkakirkja	866.87	–	–	39.00	905.87
234.	Bægisárkirkja	2842.42	–	2500.00	90.40	432.82
235.	Urðakirkja	1642.48	–	–	73.91	1716.39
236.	Vallakirkja	195.91	–	–	8.82	204.73
237.	Upsakirkja	1642.48	–	–	73.91	1716.39
238.	Stærra-Árskógskirkja .	406.85	–	206.25	13.13	213.73
239.	Hríseyjarkirkja	1642.48	–	–	73.91	1716.39
240.	Möðruvallakl.kirkja ..	5860.70	1000.00	–	289.98	7150.68
	S.-Þingeyjarprófastsd.:					
241.	Laufásskirkja	3043.48	100.00	–	136.95	3280.43
242.	Svalbarðskirkja	1596.86	–	–	71.86	1668.72
243.	Hálskirkja	2503.82	–	–	112.66	2616.48
244.	Ljósavatnskirkja	1630.30	–	–	73.36	1703.66
245.	Þóroddsstaðarkirkja ..	2057.60	–	–	92.59	2150.19

	Kirkjur	Eign í árslok 1953 Kr.	Lagt inn Kr.	Tekið út Kr.	Vextir Kr.	Eign í árslok 1954 Kr.
246.	Lundarbrekkukirkja ..	1630.30	–	–	73.36	1703.66
247.	Skútustaðakirkja	4204.50	–	–	189.20	4393.70
248.	Reykjahlíðarkirkja	4426.10	–	–	199.17	4625.27
249.	Brettingsstaðakirkja ..	3695.18	–	–	166.28	3861.46
250.	Illugastaðakirkja	20.80	–	–	0.94	21.74
251.	Einarsstaðakirkja	782.72	–	–	35.22	817.94
252.	Grenjaðarstaðarkirkja .	6037.17	–	–	271.67	6308.84
253.	Grenivíkurkirkja	1772.56	–	–	79.76	1852.32
254.	Þönglabakkakirkja	6772.89	–	–	304.78	7077.67
255.	Þverárkirkja	782.72	–	–	35.22	817.94
256.	Nesskirkja	56.77	–	–	2.55	59.32
257.	Flateyjarkirkjusjóður .	12695.28	–	–	571.28	13266.56
	N.-Þingeyjarprófastsd.:					
258.	Skinnastaðarkirkja ...	2750.36	–	–	123.77	2874.13
259.	Snartarstaðakirkja	708.67	–	–	31.89	740.56
260.	Raufarhafnarkirkja ...	78.19	60.00	–	4.18	142.37
261.	Svalbarðskirkja	144.77	–	–	6.51	151.28
262.	Víðihólskirkja	44.18	–	–	1.99	46.17
263.	Sauðanesskirkja	333.29	–	–	14.99	348.28
		2300233.69	234802.71	138169.87	104776.44	2501642.97

Sé vaxtaafgangsupphæðinni, kr. 63477.43, bætt við ofangreinda upphæð — eign kirknanna í árslok —, kr. 2501642.97, verður eign sjóðsins í árslok eins og segir í aðalreikningnum, kr. 2565120.40.

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs árið 1954.

Tekjur:

1.	Eign í ársbyrjun:			
	a. Veðdeildarbréf	kr.	200.00	
	b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	3882.18	
				kr. 4082.18
2.	Vextir á árinu:			
	a. Af veðdeildarbréfum	kr.	10.00	
	b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	194.47	
				— 204.47
				Kr. 4286.65

32

Gjöld:

Eign í árslok:

a. Veðdeildarbréf	kr.	200.00
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	4086.65
	Kr.	4286.65

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

33

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	3600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	22356.54	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	28971.70	
			kr. 54928.24
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	180.00	
b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	1162.54	
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	517.79	
			— 1860.33
3. Til jafnaðar við gjaldalið 1			— 25000.00
			Kr. 81788.57

Gjöld:

1. Keypt skuldabréf			kr. 25000.00
2. Eign í árslok:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	3600.00	
b. Skuldabréf	—	25000.00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	23519.08	
d. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	4669.49	
			— 56788.57
			Kr. 81788.57

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

REIKNINGUR 34

yfir tekur og gjöld Dalhoffslegats árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Veðdeildarbréf	kr. 1200.00		
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	kr. 8616.30		
		kr.	9816.30
2. Vextir á árinu:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr. 60.00		
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 433.05		
		—	493.05
		Kr.	10309.35

Gjöld:

Eign í árslok:		
a. Veðdeildarbréf	kr.	1200.00
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	9109.35
	Kr.	10309.35

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

REIKNINGUR 35

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Flekkudalshjóna fyrir árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	55741.73
2. Vextir	—	2885.60
	Kr.	58627.33

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	1000.00
2. Eign í árslok:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	—	57627.33
	Kr.	58627.33

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

36

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hjálmars kaupmanns Jónssonar 1. september 1953 til 31. ágúst 1954.

Tekjur:

1. Eign 1. sept. 1953:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	5000.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands nr. 637	—	24275.35	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands nr. 3913	—	69.82	
			kr. 29345.17
2. Vextir:			
a. Af veðdeildarbréfum	kr.	225.00	
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands nr. 637	—	1250.77	
c. — innstæðu í Landsbanka Íslands nr. 3913	—	3.62	
			— 1479.39
			Kr. 30824.56

Gjöld:

1. Úthlutað á árinu			kr. 800.00
2. Eign í lok reikningsárs:			
a. Veðdeildarbréf	kr.	4000.00	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands nr. 637	—	25951.12	
c. Innstæða í Landsbanka Íslands nr. 3913	—	73.44	
			— 30024.56
			Kr. 30824.56

Reykjavík, 18. október 1954.

Í stjórn sjóðsins:

Ásmundur Guðmundsson.

Páll Einarsson. **Björn Magnússon.**

37

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun			kr. 233574.44
2. Vextir:			
a. Af verðbréfum	kr.	605.00	
b. — veðskuldabréfum	—	337.50	
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	6682.69	
d. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	3138.81	
			— 10764.00

3. Gjafir		kr.	2385.00 37
4. Til jafnaðar við gjaldlið 2		—	45000.00
		Kr.	291723.44

Gjöld:

1. Úthlutað		kr.	4900.00
2. Keypt verðbréf og skuldabréf		—	45000.00
3. Eign í árslok:			
a. Verðbréf	kr. 27100.00		
b. Skuldabréf	— 42000.00		
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 135191.75		
d. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 37531.69		
		—	241823.44
		Kr.	291723.44

Biskup Íslands, Reykjavík, 21. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

REIKNINGUR 38

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Sigurðar Melsted árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Verðbréf	kr. 1000.00		
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	— 5230.75		
		kr.	6230.75
2. Vextir:			
a. Af verðbréfum	kr. 50.00		
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	— 263.37		
		—	313.37
		Kr.	6544.12

Gjöld:

Eign í árslok:			
a. Verðbréf		kr.	1000.00
b. Innstæða í Landsbanka Íslands		—	5544.12
		Kr.	6544.12

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

39

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Ingunnar Knútsdóttur og Sigríðar Kristjánsdóttur fyrir árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	45546.10	
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	489.53	
			kr. 46035.63
2. Vextir:			
a. Af innstæðu í Söfnunarsjóði	kr.	2368.39	
b. — innstæðu í Landsbanka Íslands	—	24.45	
			— 2392.84
			Kr. 48428.47

Gjöld:

Eign í árslok:		
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	47914.49
b. Innstæða í Landsbanka Íslands	—	513.98
		Kr. 48428.47

Biskup Íslands, Reykjavík, 20. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

40

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Thoru Melsted árið 1954.

Tekjur:

1. Frá fyrra ári: Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	2458.81
2. Vextir	—	127.85
		Kr. 2586.66

Gjöld:

Eign í árslok:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	2586.66
		Kr. 2586.66

Biskup Íslands, Reykjavík, 30. janúar 1955.

Ásmundur Guðmundsson.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1955.

Lög um samkomudag reglulegs Alþingis 1955, undirskrifuð af forsetanum 12. febrúar 1955, nr. 1.

Lög um að gjafir til Krabbameinsfélags Íslands skuli dregnar frá skattskyldum tekjum gefanda við álagningu skatta til ríkis og bæjar eða sveitar, undirskrifuð af forsetanum 21. febrúar 1955, nr. 2.

Lög um skógrækt, undirskrifuð af forsetanum 6. marz 1955, nr. 3.

Lög um breyting á lögum nr. 116 30. des. 1943, um ættaróðal og erfðaábúð, undirskrifuð af forsetanum 14. marz 1955, nr. 4.

Lög um stýrimannaskólann í Reykjavík, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 5.

Auglýsing um viðbótarsamning við millirikjasamninginn frá 20. júli 1953, milli Íslands, Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar, um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir, undirskrifuð af utanríkisráðherra 16. marz 1955, nr. 6.

Lög um breyting á lögum nr. 25/1946, um landshöfn í Keflavíkur- og Njarðvíkurhreppum, undirskrifuð af forsetanum 22. marz 1955, nr. 7.

Lög um breyting á lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 8.

Lög um Brunabótafélag Íslands, undirskrifuð af forsetanum 23. marz 1955, nr. 9.

Lög um breyting á lögum nr. 56/1949, um eyðingu refa og minka, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 10.

Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda, undirskrifað af forsetanum 24. janúar 1955, nr. 11.

Lög um breyting á lögum nr. 43 9. maí 1947, um innlenda endurtryggingu, stríðsslysatryggingu skipshafna o. fl., undirskrifuð af forsetanum 23. marz 1955, nr. 12.

Lög um viðauka við bifreiðalög, nr. 23 16. júní 1941, með áorðnum breytingum, undirskrifuð af forsetanum 31. marz 1955, nr. 13.

Lög um breyting á lögum nr. 44 19. júní 1933, um stofnun happdrættis fyrir Ísland, undirskrifuð af forsetanum 4. apríl 1955, nr. 14.

Lög um stofnun prófessorsembættis í læknadeild Háskóla Íslands í lífeðlis- og lífefnafræði, undirskrifuð af forsetanum 6. apríl 1955, nr. 15.

Læknaskipunarlög, undirskrifuð af forsetanum 9. apríl 1955, nr. 16.

Lög um breyting á lögum nr. 38/1951, um landshöfn í Rifi á Snæfellsnesi, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 17.

Fjáraukalög fyrir árið 1952, undirskrifuð af forsetanum 12. apríl 1955, nr. 18.

Lög um breyting á lögum nr. 124 22. des. 1947, um dýralækna, undirskrifuð af forsetanum 13. apríl 1955, nr. 19.

Lög um breyting á lögum nr. 29 9. apríl 1947, um vernd barna og ungmenna, undirskrifuð af forsetanum 16. apríl 1955, nr. 20.

Lög um lækningaferðir, undirskrifuð af forsetanum 27. apríl 1955, nr. 21.

Lög um breytingar á almennum hegningarlögum, nr. 19 frá 12. febr. 1940, undirskrifuð af forsetanum 3. maí 1955, nr. 22.

Lög um landshöfn í Keflavíkurkaupstað og Njarðvíkurhreppi, undirskrifuð af forsetanum 6. maí 1955, nr. 23.

Lög um samþykkt á ríkisreikningnum fyrir árið 1952, undirskrifuð af forsetanum 7. maí 1955, nr. 24.

23. dag maímánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Lög um breyting á lögum nr. 23 16. febr. 1953, um leigubifreiðar í kaupstöðum, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 25.

Lög um breyting á lögum nr. 7 12. jan. 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, undirskrifuð af forsetanum 8. maí 1955, nr. 26.

Lög um breyting á lögum nr. 20 31. jan. 1952, um landnám, nýbyggðir og endurbyggingar í sveitum, undirskrifuð af forsetanum 9. maí 1955, nr. 27.

Lög um breyting á lögum nr. 55 25. maí 1949, um meðferð ölvaðra manna og drykkjusjúkra, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 28.

Lög um breyting á jarðræktarlögum, nr. 45 17. maí 1950, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 29.

Lög um bæjarstjórn í Kópavogskaupstað, undirskrifuð af forsetanum 11. maí 1955, nr. 30.

Lög um breyting á lögum nr. 36/1952, um opinbera aðstoð við byggingar íbúðarhúsa í kaupstöðum og kauptúnum, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 31.

Lög um breyting á lögum nr. 101 30. des. 1943, um lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins, og á lögum nr. 40 15. febr. 1945, um breyting á þeim lögum, undirskrifuð af forsetanum 14. maí 1955, nr. 32.

Lög um samræmingu á mati fasteigna, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 33.

Lög um breyting á lögum nr. 103 30. des. 1943, um lífeyrissjóð hjúkrunarkvenna, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 34.

Lög um breyting á lögum nr. 102 30. des. 1943, um lífeyrissjóð barnakennara og ekkna þeirra, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 35.

Lög um breyting á vegalögum, nr. 34 22. apríl 1947, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 36.

Lög um breyting á lögum nr. 1 5. jan. 1938, um síldarverksmiðjur ríkisins, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 37.

Lög um framlengingu á gildi nokkurra bráðabirgðaákvæða í lögum nr. 46/1954, um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 38.

Lög um breyting á lögum nr. 66 31. maí 1947, um Ræktunarsjóð Íslands, undirskrifuð af forsetanum 16. maí 1955, nr. 39.

Lög um Fiskveiðasjóð Íslands, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 40.

Lög um greiðslu kostnaðar við skóla, sem reknir eru sameiginlega af ríki og sveitarfélögum, undirskrifuð af forsetanum 17. maí 1955, nr. 41.

Lög um almenningsbókasöfn, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1955, nr. 42.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 43.

Heilsuverndarlög, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 44.

Lög um iðnskóla, undirskrifuð af forsetanum 16. maí 1955, nr. 45.

Lög um breyting á lögum nr. 111 27. des. 1954, um greiðslu verðlagsuppbótar á laun opinberra starfsmanna, undirskrifuð af forsetanum 18. maí 1955, nr. 46.

Lög um breyting á lögum nr. 43/1954, um Kirkjubyggingasjóð, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 47.

Lög um framlengingu á gildi laga nr. 33 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands, undirskrifuð af forsetanum 16. maí 1955, nr. 48.

Lög um heimild handa ríkisstjórninni til að kaupa togarann Vilborgu Herjólfsdóttur, undirskrifuð af forsetanum 16. maí 1955, nr. 49.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán til togarakaupa fyrir Neskaupstað, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 50.

Lög um ráðstöfun á greiðsluafgangi ríkissjóðs árið 1954, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 51.

Lög um breyting á lögum nr. 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, undirskrifuð af forsetanum 20. maí 1955, nr. 52.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að kaupa jörðina Dísastaði í Breiðdal, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 53.

Forsetabréf um þinglausnir, undirskrifað af forsetanum 11. maí 1955, nr. 54.

Lög um húsnæðismálastjórn, veðlán til íbúðabygginga og útrýmingu heilsuspillandi íbúða, undirskrifað af forsetanum 20. maí 1955, nr. 55.

Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands, undirskrifuð af forsætisráðherra 21. maí 1955, nr. 56.

Bréf félagsmálaráðuneytisins til sýslumannsins í Borgarfjarðarsýslu, um breyting á hreppamörkum Skorradals- og Hvalfjarðarstrandarhreppa. 41 22. marz

Samkvæmt beiðni frá Jóni og Þorsteini Böðvarssonum, bændum í Grafardal, og meðmælum hreppsnefnda Skorradals- og Hvalfjarðarstrandarhreppa og sýslunefndar Borgarfjarðarsýslu, vill ráðuneytið hér með, samkvæmt ákvæðum 3. gr. sveitarstjórnarlaga, nr. 12 31. maí 1927, skipa svo fyrir um breyting á hreppamörkum Skorradalshrepps og Hvalfjarðarstrandarhrepps:

1. Jörðin Grafardalur tilheyrir framvegis Hvalfjarðarstrandarhreppi. Hreppamörk Skorradalshrepps og Hvalfjarðarstrandarhrepps breytist í samræmi við það.
2. Ofangreind breyting á hreppamörkum Skorradals- og Hvalfjarðarstrandarhreppa skal miðast við 1. apríl 1955.

Samkomulag hefur náðst milli sveitarstjórna nefndra hreppa um greiðslu bóta vegna flutnings jarðarinnar Grafardals úr Skorradalshreppi í Hvalfjarðarstrandarhrepp.

Þetta tilkynnist yður hér með, herra sýslumaður, til frekari aðgerða og birtingar.

REGLUGERÐ 42 10. marz

um fasteignaskatt í Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.

Til bæjarsjóðs Siglufjarðar skal greiða fasteignaskatt samkvæmt lögum nr. 67 12. apríl 1945 og lögum nr. 29 4. febr. 1952 af fasteignum í lögsagnarumdæmi Siglufjarðar, eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir.

2. gr.

Árlega skal greiða fasteignaskatt:

a. Af venjulegum íbúðarhúsum með lóðum, túnum og görðum 0,8%.
b. Af íbúðarhúsum, sem í er verzlun, skrifstofur, vinnustofur, verkstæði o. fl. þess háttar 2,5%.
c. Af óbyggðum lóðum 4%.
d. Af verksmiðjum, síldarsöltunarstöðvum, frystihúsum og öllum öðrum fasteignum en þeim, sem um ræðir í a-, b- og c-lið, 3,5%.

42 10. marz

3. gr.

Skattinn skal reikna af heilum hundruðum fasteignamatsverðs, en því sem umfram er, skal sleppa, og nái fasteignamatsvirðing eignar ekki 100.00 krónum, greiðist enginn skattur.

4. gr.

Eigendi fasteignar greiðir skattinn, nema um leigujarðir, leigulóðir eða um önnur samningsbundin jarðarafnot sé að ræða, þá greiðir ábúandi eða leigjandinn skattinn.

5. gr.

Gjalddagi fasteignaskatts samkvæmt reglugerð þessari skal vera 1. apríl ár hvert, í fyrsta skipti 1955. Skattinn ber að greiða hjá bæjargjaldkera.

6. gr.

Af fasteignaskatti, sem eigi er greiddur tveim mánuðum eftir gjalddaga, skal greiða sömu dráttarvexti og greiða ber af útsvörum og tíðkast á hverjum tíma.

7. gr.

Undanþegnar fasteignaskatti samkvæmt reglugerð þessari eru allar fasteignir bæjarsjóðs Siglufjarðar, aðrar en lóðir og lönd, sem seldar eru á leigu, enn fremur eru undanþegnar kirkjur, samkomuhús og íþróttahús, sem ekki eru leigð út til skemmtana, skólahús, barnahæli, sjúkrahús, svo og aðrar eignir, sem undanþegnar eru samkvæmt 4. gr. laga nr. 67 1945.

Ef ágreiningur verður um skattskyldu fasteignar, sker ráðherra úr, en heimilt er aðiljum að skjóta málinu til dómstólanna.

8. gr.

Fasteignaskattinum fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem hann er lagður á, og skal ásamt dráttarvöxtum í tvö ár frá gjalddaga ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum, er á eigninni hvíla. Ef hús brennur, eftir að skatturinn er fallinn í gjalddaga, er sami forgangsréttur fyrir honum í brunabótafjárhæð hússins.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðar hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 67 12. apríl 1945, sbr. og lög nr. 29 4. febrúar 1952, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Staðfesting ráðuneytisins á upphæð fasteignaskatts samkvæmt 2. gr. reglugerðarinnar er bundin við núgildandi fasteignamat.

Jafnframt er úr gildi numin reglugerð um fasteignaskatt í Siglufjarðarkaupstað, nr. 72 31. marz 1946, svo og auglýsing nr. 74 31. marz 1952, um breyting á þeirri reglugerð.

Félagsmálaráðuneytið, 10. marz 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

FISKVEIÐASAMÞYKKT

43
14. marz

fyrir Vestmannaeyjar.

I. KAFLI

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Vestmannaeyjar og nær til allra báta, sem ganga þar til fiskjar yfir vertíð.

2. gr.

Frá 1. degi janúar til 1. apríl, að báðum dögum meðtöldum, má eigi fara til fiskjar með línu seinna að degi en til kl. 12 á hádegi.

Frá 1. janúar til 15. febrúar má eigi fara til fiskjar með línu fyrr en kl. 3 f. h. og frá 15. febrúar til 15. marz kl. 2 f. h., og frá 15. marz til 15. apríl kl. 1 f. h., og skal farið eftir sólar- eða meðaltíma.

Sé róið með línu á tímabilinu frá 15. apríl til 11. maí, að báðum dögum meðtöldum, má róa á öllum tímum, nema frá kl. 12 á hádegi til kl. 7 að kvöldi.

Sé róið með línu í ágúst til desember, má ekki róa fyrr en hér segir: Í ágúst kl. 24, í september kl. 1 f. h., í október kl. 2 f. h., í nóvember kl. 3 f. h., í desember kl. 3 f. h.

Bátar, sem ætla sér að róa á miðin austan Dyrhólaeyjar, mega fara 2 klukkustundum fyrir tímann, en ekki á tímanum þar á milli.

Bátar þeir, sem fara á þessum tíma, mega alls ekki leggja línu sína vestan Dyrhólaeyjar, þó mega þeir í þeim tilfellum, að veður hamli fiskveiðum austan Dyrhólaeyjar eða vélbilun hafi tafið, leggja vestan Dyrhólaeyjar, en þá skulu þeir í öllum tilfellum bíða báta þeirra, sem róa á venjulegum tíma, og sameinast þeim áður en þeir fara að leggja.

3. gr.

Nefnd sú, sem kosin er samkv. 5. gr. hér á eftir, lætur gefa merki (ljósmerki) úr landi þegar tíminn er kominn. Öllum bátum er heimilt að fara út á Vík, en þó ekki utar en í línu, sem ákveðin er með tveimur hvítum ljósum. Ljós þessi eru sett upp ofanvert við Helli á Urðum, þannig að þau mynda beina línu í Klettsnef, þegar þau bera saman. Út fyrir þessa línu má enginn bátur fara fyrr en merki er gefið, og telst það fullt brot á samþykktinni, ef nokkur bátur fer að einhverju leyti út fyrir línuna. Á leið út af Botninum má enginn bátur fara með meiri ferð en svo, að báturinn láti sæmilega að stjórn.

Eftirlitsbátarnir skulu dreifa sér á ofangreinda línu, svo að þeir geti nákvæmlega fylgzt með öllum brotum á samþykkt þessari, og leyfist þeim að sjálfsögðu að fara út fyrir línuna til eftirlits.

Smábátar (trillubátar) mega þó ekki fara út fyrir hafnargarðana fyrr en ljósmerki hefur verið gefið.

Heimilt er bátum að fara inn fyrir Eiði áður en ljósmerki er gefið í landi, þó mega þeir ekki fara vestar en svo, að aðeins sjáist græna innsiglingarljósið á Friðarhafnar-bryggju, og ekki norðar en merkið: Brekaflái á Bjarnarey í Faxasker að norðan.

Skulu bátarnir halda sig innan þessara merkja, þar til ljósmerki er gefið úr landi.

4. gr.

Formenn skulu gæta þess, að leggja ekki á Leiðina of nærri hver öðrum, heldur með hæfilegu millibili. Þegar Leiðin er athugaverð, má eigi leggja bátum á hana

43 hverjum á móti öðrum, heldur skal beðið eftir þeim bát, sem á Leiðina hefur lagt.
14. marz Bátur, sem af sjó kemur, hefur forgangsrétt og fyrir vélbáti gengur róðrarbátur. Þegar margir bátar fara saman út eða inn Leiðina, mega þeir ekki fara hraðar en svo, að þeir láti vel að stjórn.

5. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja kýs árlega 9 bátaformenn, þó aldrei færri en að áttundi hver formaður sé gæzlunefndarmaður, til þess að hafa eftirlit með að fyrirmælum samþykktar þessarar sé hlýtt.

Skulu gæzlumenn auðkenna báta sína með einu vinnuljósi á miðþilfari, og er öllum öðrum bátum óheimilt að nota slíkt merki.

Brot á ákvæðum þessarar greinar telst sem tímabrot.

II. KAFLI

6. gr.

Allir bátar, sem fiskveiðar stunda við Vestmannaeyjar, eru skyldir að hafa veiðarfæri sín greinilega merkt. Skal þess vandlega gætt, að engin merki séu svo lík, að ekki sé auðvelt að greina á milli.

7. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyja kýs árlega þriggja manna nefnd, er eftirlit hefur með því, að hlýtt sé ákvæðum 6. gr. Jafnframt skal nefndin halda nákvæma skrá yfir öll merkin. Síðan skal prenta merkjaskrá þessa og fær hver bátur eitt eintak gegn lágu gjaldi.

Kostnaður við prentun og skrásetningu merkjanna greiðist úr hafnarsjóði.

8. gr.

Aðkomubátar eru skyldir að tilkynna merki sín áður en þeir byrja hér fiskveiðar. Nefndin gætir þess, að merki aðkomubáta séu ekki hin sömu eða of lík þeim, sem fyrir eru, og taki þau síðan á merkjaskrá, og sjái um að tilkynna þau opinberlega.

9. gr.

Enginn bátur má leggja net undir Sandi án útfara. Við hvert útfaraakkeri skal vera að minnsta kosti 5 faðma keðja. Við akkeri, sem vegur 25 kg, má í hæsta lagi leggja 8 netum. Við akkeri, sem vegur 35 kg, má mest leggja 12 netum, og aldrei fleiri net í trossu undir Sandi. Útfarann skal hafa á þeim enda, sem fjær er landi.

10. gr.

Netadufl skulu útbúin með stöng, sem stendur upp í straumlausu, og flögg úr stinnu efni, svo að þau standi jafnan út frá skafti duflsins.

11. gr.

Öll veiðarfæri, sem notuð eru gagnstætt ákvæðum samþykktar þessarar, mega umsjónarmenn taka og flytja í land, en tafarlaust skulu þeir tilkynna lögreglustjóra upptökuna og alla málavöxtu, og má hann með úrskurði ákveða, að veiðarfærin skulu höfð í haldi, unz eigandi eða umboðsmaður hans sýnir vottorð um það, að sá, er veiðarfærin voru tekin upp fyrir, sé sýknaður með dómi eða málsókn gegn honum falli niður eða að hann hafi greitt sektir þær, er honum hafi verið gerðar eða sett fullgilda tryggingu fyrir þeim.

12. gr. 43

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 200—5000 krónum. Viðurlög við 14. marz
brotum á 2. gr. skulu vera minnst 500 krónur við fyrsta brot, og hækka síðan um 1000 krónur við hvert ítrekað brot upp í hámark. Sektarfé gangi til hafnarsjóðs Vestmannaeyja.

13. gr.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála.

14. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað, og er þá jafnframt úr gildi felld eldri fiskveiðisamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, nr. 79 14. marz 1947.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur gert samkvæmt lögum nr. 86 14. nóv. 1917, og síðari breytingum á þeim, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 14. marz 1955.

Ólafur Thors.

Gunnl. E. Briem.

REGLUGERÐ 44

31. marz

um breyting á reglugerð nr. 101 19. maí 1943, um orlof.

1. gr.

Í stað 3. gr. komi ný grein, svo hljóðandi:

Orlofsfé skal standa á heilum krónum þannig, að 50 aurar telst heil króna, en minni upphæð sleppt.

Gerð orlofsmerkja skal vera þessi: Stærð 20.5×24.5 millimetrar, ofantil inn á milli tveggja hringa standi orðið: ORLOF og neðantil orðið: KRÓNUR, en á miðju merkinu innan hringanna standi gildi hvers merkis í tölustöfum. Merkin skulu gefin út í 5 mismunandi verðgildum: 1 króna, 2 krónur, 5 krónur, 10 krónur og 50 krónur. 1, 2 og 5 krónu merkin séu brún, 10 krónu merkin græn og 50 krónu merkin blá.

2. gr.

Reglugerð þessi gengur í gildi 1. maí 1955. Falla þá úr gildi 10, 20 og 50 aura orlofsmerkin, en þeim fæst skipt á póstafgreiðslum fyrir önnur orlofsmerki fram til 1. júlí 1955.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 16 26. febr. 1943, um orlof, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 31. marz 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

45
11. marz

AUGLÝSING

um framlengingu ökukennararéttinda.

Með skírskotun til þess að lög og reglugerðir um umferða- og bifreiðamál eru nú í endurskoðun, framlengjast hér með löggildingar manna til ökukennslu samkvæmt 1. mgr. og 3. mgr. 21. gr. bifreiðalaga og reglugerð nr. 178 frá 13. desember 1948, um kennslu og próf fyrir bifreiðastjóra, og reglugerð nr. 58 27. marz 1953, um breyting á þeirri reglugerð, til 31. marz 1956.

Í dómsmálaráðuneytinu, 11. marz 1955.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

46
22. marz

AUGLÝSING

um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Hafnarfirði, nr. 97 19. júní 1944.

1. gr.

Í 1. mgr. 2. gr. samþykktarinnar skulu falla niður orðin „nema föstudaga, þá skal lokað eigi síðar en kl. 7 síðdegis".

2. gr.

3. mgr. 2. gr. orðist svo:

Á tímabilinu frá og með 1. okt. til 31. des. skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 16 á laugardögum. Á tímabilinu frá og með 1. jan. til 30. apríl skal loka eigi síðar en kl. 13 á laugardögum og á tímabilinu frá og með 1. maí til 30. sept. skal loka eigi síðar en kl. 12 á laugardögum. Á tímabilinu frá og með 1. janúar til 30. september er heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 19 á föstudögum.

3. gr.

Breyting þessi öðlast þegar gildi.

Samþykkt þessi, sem gerð er af bæjarstjórn Hafnarfjarðarkaupstaðar samkv. lögum nr. 17 1. febr. 1936, staðfestist hér með, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 76 frá 30. apríl 1953, um breyting á samþykkt um lokunartíma sölubúða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Hafnarfirði, nr. 97 19. júní 1944.

Félagsmálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

47
11. marz

um breyting á reglugerð nr. 11 18. jan. 1947, um innheimtu iðgjalda o. fl., samkv. lögum nr. 50 1946 um almannatryggingar.

Ákvæði til bráðabirgða við reglugerðina orðist svo:

Árið 1955 skulu iðgjöld samkv. 107. og 112. gr. tryggingalaga nr. 50/1946, sbr. 27., 28. og 29. gr. laga nr. 116/1954, vera sem hér segir:

1. Iðgjöld hinna tryggðu samkvæmt 107. gr. laga nr. 50/1946:

a. Kvæntir karlar:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 755.00
— 2. — ..... — 605.00

b. Ókvæntir karlar:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 680.00
— 2. — ..... — 547.00

c. Ógiftar konur:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 506.00
— 2. — ..... — 406.00

2. Iðgjöld þegna þeirra ríkja, sem gagnkvæmissamninga hafa um tryggingar við Ísland:

A. Þegnar Finnlands, Noregs og Svíþjóðar:

a. Kvæntir karlar:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 604.00
— 2. — ..... — 484.00

b. Ókvæntir karlar:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 544.00
— 2. — ..... — 438.00

c. Ógiftar konur:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 405.00
— 2. — ..... — 325.00

B. Þegnar Danmerkur, aðrir en þeir, sem lög nr. 85 9. okt. 1946 veita sama rétt og íslenzkum ríkisborgurum:

a. Kvæntir karlar:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 453.00
— 2. — ..... — 363.00

b. Ókvæntir karlar:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 408.00
— 2. — ..... — 328.00

c. Ógiftar konur:
Á 1. verðlagssvæði ..... kr. 304.00
— 2. — ..... — 244.00

31. dag maímánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

47 11. marz

3. Árið 1955 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkv. 107. gr. eins og þau eru ákveðin í 1. og 2. lið hér á undan, sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 350.00
Ógiftar konur	— 250.00

Á 2. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 250.00
Ógiftar konur	— 180.00

4. Félagsmenn sérsjóða samkv. 133. gr. laga nr. 50/1946, skulu árið 1955 greiða iðgjald sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 250.00
Ókvæntir karlar	— 214.00
Ógiftar konur	— 154.00

Á 2. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 196.00
Ókvæntir karlar	— 154.00
Ógiftar konur	— 116.00

5. Iðgjöld atvinnurekenda samkv. 112. gr. laga nr. 50/1946, sbr. 27. gr. laga nr. 116/1954:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 9.05 á viku.
— 2. —	— 6.80 - —

Til loka febrúarmánaðar 1955 skulu iðgjöld samkv. 112. gr. laga nr. 50 1946, vegna lögskráðra sjómanna, vera sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði	kr. 9.00 á viku.
— 2. —	— 6.75 - —

6. Iðgjöld samkvæmt 107. og 112. gr. og framlög samkv. 114. og 116. gr. laga nr. 50 1946, sbr. 29. gr. laga nr. 116/1954, skulu innheimt með álagi samkv. vísitölu þeirri, sem uppbætur á laun, er ekki fara fram úr kr. 1830.00 á mánuði, miðast við í marzmánuði það ár, sem gjöldin eru á lögð. Iðgjöld vegna lögskráðra sjómanna samkv. 112. gr. laga nr. 50/1946 skulu innheimt með álagi samkv. vísitölu janúarmánaðar, þar til vísitöluálag ársins hefur verið ákveðið.
7. Skírteinagjald samkv. 127. gr. laga nr. 50/1946 ber að greiða með janúargreiðslu iðgjalds og skírteinin eða kvittun því aðeins afhent, að skírteinisgjaldið og janúargreiðslan hafi verið innt af hendi.

Reglugerðarbreyting þessi, sem gerð er samkv. lögum nr. 116 1954, um breyting á lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, gengur í gildi þegar í stað.

Jafnframt eru úr gildi felldar auglýsingar nr. 24 frá 5. marz 1954 og nr. 5 frá 7. janúar 1955.

Félagsmálaráðuneytið, 11. marz 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

48
21. marz

fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík.

Samkvæmt lögum nr. 5 14. marz 1955, um stýrimannaskólann í Reykjavík, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

I. KAFLI
Um markmið skólans og skipulag.

1. gr.

Markmið stýrimannaskólans er að veita þá kunnáttu, er þarf til þess að standast fiskimannapróf, farmannapróf og skipstjórapróf á varðskipum ríkisins.

2. gr.

Skólinn starfar í þessum deildum:

1. Tveggja ára deild undir fiskimannapróf.
2. Þriggja ára deild undir farmannapróf.
3. Sérstök deild undir skipstjórapróf á varðskipum ríkisins og gangi nemendur í hana a. m. k. fjóra mánuði, eftir að þeir hafa lokið farmannaprófi.

3. gr.

Hverri kennsludeild skal skipta, ef þörf krefur, í kennslubekki. Í hverjum kennslubekk mega að jafnaði ekki vera fleiri en 20 nemendur.

Þetta ákvæði gildir þó eigi, þegar fyrirlestrar eru fluttir.

Engin kennsludeild starfar með færri en 4 nemendum, nema leyfi ráðuneytisins komi til.

II. KAFLI
Um kennsluna.

4. gr.

Í skólanum skal kenna: Stærðfræði, siglingafræði, íslenzku, dönsku, ensku, eðlisfræði, vélfræði, sjórétt, veðurfræði, hjúkrunarfræði, bókhald, viðskiptafræði, sjómennsku og líkamsæfingar, auk þeirra fræðigreina, sem krafizt er sérstaklega fyrir skipstjóra á varðskipum ríkisins.

5. gr.

Reglur um það, hverju takmarki kennslunni er ætlað að ná í hverri grein, setur ráðuneytið með prófreglugerð.

III. KAFLI
Um inntöku nemenda og burtför úr skóla.

6. gr.

Inntökubeiðni nýsveina í skólann skal vera skrifleg og komin til skólastjórans eigi síðar en 1. ágúst. Beiðninni skulu fylgja vottorð um þau atriði, er um getur í 7. gr., og vottorð um siglingatíma samkvæmt 8. gr.

48 7. gr.

21. marz Þessi eru almenn inntökuskilyrði:

1. Að hafa þá sjón, heyrn og málfæri, sem yfirmannsstaða heimtar.
2. Að kunna sund.
3. Að vera ekki haldinn af neinum næmum sjúkdómi eða líkamskvilla, er orðið geti öðrum nemendum skaðvænn.
4. Að hafa óflekkað mannorð.

8. gr.

Til þess að verða tekinn í skólann, ber umsækjanda að leggja fram vottorð um ⅔ hluta þess siglingatíma, sem krafizt er í lögum um atvinnu við siglingar, til þess að geta fengið það stýrimannsskírteini, sem prófið veitir. Við inntöku nemenda í undirbúningsdeild fiskimannaprófs skal miðað við þann siglingatíma, sem krafizt er til þess að fá hið meira stýrimannsskírteini á fiskiskipi.

Allan siglingatíma skal sanna með sjóferðabók eða vottorði skráningarstjóra.

Til þess að verða tekinn í deild þá, er býr menn undir skipstjórapróf á varðskipum ríkisins, skal umsækjandi hafa lokið farmannaprófi með ekki lægri meðaleinkunn en 6.

9. gr.

Aðgang að skólanum geta nýir nemendur ekki fengið eftir að kennsla er byrjuð. Þó má skólastjóri, þegar sérstaklega stendur á, veita undanþágu frá þessu ákvæði.

Nú sannar umsækjandi með prófi, að hann hafi þá kunnáttu, sem fyrsti bekkur fiskimanna- eða farmannadeildar veitir, og má þá setja hann í síðari bekk fiskimannadeildar, eða í annan bekk farmannadeildar, eftir því sem við á.

Í janúarlok ár hvert skulu nemendur í fyrstu bekkjum farmanna- og fiskimannadeildar ganga undir próf í íslenzku, dönsku, ensku og stærðfræði. Próf þetta skal haldið af kennurum skólans, og þeir einir, sem það standast, verða fluttir í eldri deild að hausti. Þegar sérstaklega stendur á, og kennurum ber saman um, að nemandi hafi næga kunnáttu í þessum námsgreinum, getur skólastjóri þó veitt honum undanþágu frá þessu prófi.

Til þess að standast prófið þarf einkunnina 4 í skriflegri stærðfræði og í íslenzkri ritæfingu, og einkunnina 3 í munnlegri dönsku og munnlegri ensku, enda sé miðað við sama einkunnastiga og við burtfararpróf.

Próf þetta má einnig halda áður en skólinn tekur til starfa að haustinu, og er kennurum skólans auk þess heimilt að halda áður tveggja vikna námskeið við skólann í áðurgreindum námsgreinum og öðrum, sem krafizt er til inntöku í eldri deildir.

Þá skal og halda próf upp úr 2. bekk farmannadeildar í lok marzmánaðar ár hvert. Prófið skal haldið af kennurum skólans, og skal prófað í þessum námsgreinum: Stærðfræði, siglingafræði, íslenzku, dönsku, ensku, siglingareglum og skipagerð.

Til þess að standast prófið þarf nemandinn að fá einkunnir sem hér segir:

Í stærðfræði, minnst 4 stig fyrir eina skriflega úrlausn.
Í siglingafræði, minnst 8 stig fyrir 2 skriflegar úrlausnir.
Í íslenzku, minnst 4 stig fyrir eina skriflega úrlausn.
Í siglingareglum, minnst 4 stig fyrir eina munnlega úrlausn.
Í meðaleinkunn, minnst 4 stig.

Farið skal eftir sama einkunnastiga og við burtfararpróf.

Þeir einir, sem standast þetta próf, verða færðir í 3. bekk farmannadeildar að hausti. Þegar sérstaklega stendur á, og kennurum ber saman um, að nemandi hafi

næga kunnáttu í þessum námsgreinum, getur skólastjóri þó veitt honum undan- 48
þágu frá þessu prófi. 21. marz

IV. KAFLI
Um kennara skólans.

10. gr.

Kennarar skólans eru:

1. Fastir kennarar: skólastjóri, fjórir kennarar í siglingafræði og tungumálakennari.
2. Stundakennarar, eftir þörfum, og setur ráðuneytið þá samkvæmt tillögum skólastjóra.

11. gr.

Ráðuneytið ákveður kennslustundafjölda skólastjóra og kennaranna.

12. gr.

Eftir atvikum má, í samráði við vélskólann, skipta tungumálakennslu þess skóla og stýrimannaskólans milli tungumálakennara skólanna þannig, að hvor tungumálakennari kenni það eða þau tungumál í báðum skólunum, sem hann er færari í.

13. gr.

Allir kennarar skólans eiga af fremsta megni að styðja að góðri reglu við skólann og láta sér annt um, að kennslan nái tilgangi sínum. Kennurum ber jafnan að vera komnir í skólann, áður en kennslustund þeirra byrjar, og fara tafarlaust inn í sína kennslustofu, þegar inn er hringt.

V. KAFLI
Um stjórn skólans.

14. gr.

Skólastjórinn hefur á hendi stjórn skólans undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins. Hann skal sjá um, að góðri reglu sé haldið í skólanum og hafa á hendi reikningshald skólans og eftirlit með viðhaldi hans, ræsting o. s. frv.

Við hver áramót skal skólastjóri senda ráðuneytinu aðalreikning með fylgiskjölum yfir það, sem skólinn hefur notað umliðin ár.

Að afloknum burtfararprófum skal skólastjóri senda ráðuneytinu greinilega skýrslu um ásigkomulag skólans, kennsluna og prófin.

15. gr.

Skólastjórinn skal sjá um, að í skólanum séu eftirtaldar bækur: Prófbók, bréfabók, áhaldabók og dagbók, og að reglulega sé í þær ritað, eftir því sem við á.

VI. KAFLI
Um nemendur skólans.

16. gr.

Nemendur eiga í kennslustundum sem utan þeirra að sýna kennurum sínum virðingu og hlýðni.

48 21. marz

17. gr.

Nemendur skulu jafnan vera komnir í skólann á hverjum kennsludegi, áður en kennsla byrjar, og geti nemandi eigi sótt skólann sakir sjúkleika eða af öðrum gildum ástæðum, skal hann samdægurs senda skólastjóra tilkynningu um það, en skólastjóra ber að grennslast eftir, á hvaða rökum afsakanir eru byggðar, sé eigi sent læknisvottorð.

18. gr.

Nemendur skulu ávallt vera siðprúðir og ástundunarsamir og ekki viðhafa áflog eða ryskingar í skólahúsinu. Reykingar eru aðeins leyfðar á tilteknum stöðum, eftir tilvísun skólastjóra.

19. gr.

Valdi nemandi skemmdum á kennsluáhöldum eða öðrum munum skólans, skal hann bæta þær að fullu.

20. gr.

Skyldir eru nemendur að hlýða sérhverjum þeim reglum og fyrirskipunum, sem með samþykki ráðuneytisins kunna að verða settar, til að styðja að reglu og aga í skólanum.

21. gr.

Brjóti nemandi gegn góðri reglu og velsæmi eða sýni ókurteisi eða óhlýðni eða sé óreglusamur og skólavera hans teljist skaðleg fyrir skólann eða gagnslaus fyrir nemandann sjálfan, getur skólastjóri vísað honum burt úr skólanum um stundarsakir.

Telji kennarar skólans nauðsynlegt að vísa honum burt fyrir fullt og allt, skal til þess fengið leyfi ráðuneytisins.

VII. KAFLI

Um kennslutíma og leyfi.

22. gr.

Skólaárið byrjar 1. október og endar 30. september.

23. gr.

Á viku hverri skulu í hverjum bekk vera allt að 36 kennslustundir. Hver kennslustund sé 50 mínútur, en hlé milli kennslustunda 10 mínútur. Skólastjóri semur stundatöflu fyrir hvert skólaár og leggur hana undir úrskurð ráðuneytisins.

24. gr.

Stundafjöldi námsgreinanna á viku skal vera sem hér segir:

Námsgreinar	Fiskimannaprófsnemendur Fyrri bekkur	Síðari bekkur	Farmannaprófsnemendur 1. bekkur	2. bekkur	3. bekkur	Nemendadeild skipstjóraefna á varðskipum
Stærðfræði	10	3	12	4	3	6
Siglingafræði	3	11	3	9	11	
Íslenzka	6	4	6	4	3	„
Danska	4	3	4	2	2	„
Enska	3	3	4	3	2	3
Þýzka	„	„	„	„	„	5
Sjóréttur	„	2	„	2	1	„
Heilsufræði	1	1	1	1	1	„
Bókhald	„	1	„	1	1	„
Viðskiptafræði	„	„	„	„	1	„
Eðlisfræði	„	1	1	1	1	„
Vélfræði	„	2	„	2	2	„
Landafræði og veðurfræði	„	1	„	1	1	„
Sjómennska	7	6	7	8	9	„
Alþjóðaréttur og skýrslur	„	„	„	„	„	3
Alþjóðamerki	„	„	„	„	„	4
Líkamsæfingar	2	2	2	2	2	3
Samtals á viku	36	40	40	40	40	24

Enn fremur er öllum fiskimannaprófsnemendum skylt að hlýða á fyrirlestra í sjómennsku tvisvar á mánuði. Nemendur skulu og njóta tilsagnar í björgun úr sjávarháska, eigi sjaldnar en fjórum sinnum á vetri.

Heimilt er skólastjóra að fella niður kennslu í sjóvinnu, síðari hluta vetrar, en þó eigi fyrr en í lok janúarmánaðar.

Færa má til stundafjölda í námsgreinum hverrar deildar, ef þess er þörf.

25. gr.

Þessi skulu vera lögboðin leyfi:

1. Jólaleyfi, er nær frá 23. desember til 4. janúar, að báðum þeim dögum meðtöldum.
2. Páskaleyfi, er nær frá miðvikudegi fyrir skírdag til þriðja í páskum, að báðum þeim dögum meðtöldum.
3. Sumardagurinn fyrsti.
4. Mánaðarfrí, einn dag í október, nóvember, febrúar og marz.

VIII. KAFLI
Um skólalækni o. fl.

26. gr.

Heilsufræðikennari stýrimannaskólans er læknir skólans og hefur hann eftirlit með, að fullnægt sé fyrirmælum um hreinlæti og allt, sem lýtur að almennum heilbrigðismálum við skólann.

27. gr.

Ráðuneytið setur reglur um það, hvernig burtfararprófum skuli hagað, og hvað útheimtist til að standast þau. Það gefur og út fyrirmynd fyrir prófvottorðum.

48 28. gr.

21. marz Reglugerð þessi öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Reglugerð fyrir stýrimannaskólann í Reykjavík, nr. 71 17. apríl 1953, er úr gildi fallin.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. marz 1955.

Bjarni Benediktsson.

Páll Pálmason.

49

25. marz

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Keflavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Keflavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.04 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.78 hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 9.00 á ári af hverjum fermetra gólffletar í rúmi því er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 af fermetra á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 46 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 3.00 á mánuði, af hverju herbergi íbúðar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö.

Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við sameiginlegt flatarmál þeirra, þannig, að hverjir 10 m^2 jafngildi einu herbergi og 5 m^2 hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.14 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 190.00 til kr. 225.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, með fasttengdum vélum, 46 aura hver kwst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fasttengdra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw:
   a. Um kwst.mæli á 34 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Notandi kosti klukkurofa fyrir vélalagnir eða tvígjaldsmæli, sem settur er til eftirlits með að rofið sé á tilskildum tímum.
   b. Um tvígjaldsmæli á kr. 2.00 hver kwst. í 1½ klst. tvisvar sinnum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en á 34 aura hver kwst. utan þeirra tíma.
   c. Um tvígjaldsmæli á kr. 2.00 hver kwst. í 1½ klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar, en þó eigi lengur en 1 klst. í senn, en á 36 aura hver kwst. utan þessa tíma.

4. Um mæli á kr. 600.00 fyrir hvert kwst. mesta notaðs afls á árinu, mælt sem 15 mínútna meðalálag og auk þess 16 aura á notaða kwst. 49 25. marz
5. Ef ekki eru tök á að mæla mesta notað afl, má selja þannig: Um mæli á kr. 400.00 fyrir hvert uppsett kw. vélanna, og auk þess 16 aura á notaða kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 23 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina, og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra, og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkusala.

1. Raforku til suðu má selja til gistihúsa, veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 58 aura hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutæki fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.14 hver kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 23 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til kl. 22, eða um tvígjaldsmæli á 23 aura hver kwst. á tímanum frá kl. 22 til 8.30, og kr. 1.14 hver kwst. frá kl. 8.30 til kl. 22.
4. Til gatnalýsingar á 50 aura hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskyldu samþykki rafveitustjórnar, selja raforkuna eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 3.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 amp.	— 9.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 13.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

49
25. marz

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Heimtaugargjöld innan lögsagnarumdæmis Keflavíkur skal miða við rúmmál húsa á þann hátt, sem hér segir:

Rúmmál húsa, teningsmetrar:	*Heimtaugargjöld: Loftlína:*	*Jarðstrengur:*
Allt að 99 m³	800.00	1 200.00
100 til 199 —	1 000.00	1 500.00
200 — 299 —	1 600.00	2 320.00
300 — 399 —	1 700.00	2 465.00
400 — 499 —	1 800.00	2 520.00
500 — 599 —	2 000.00	2 800.00
600 — 699 —	2 200.00	2 970.00
700 — og yfir	2 500.00	3 375.00

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar að tengingu lokinni. Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar, og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi bæjarstjórn breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem rafveitunefnd Keflavíkur hefur samið og bæjarstjórn Keflavíkur samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Keflavíkur, nr. 12 4. febr. 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. marz 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

50
30. marz

um breyting á reglugerð fyrir vatnsveitu Hellissands, nr. 2 2. jan. 1953.

1. gr.

10. gr. orðist svo:

Af öllum íbúðarhúsum í Hellissandskauptúni, sem vatn nota, skal greiða vatnsskatt, kr. 365.00 á ári og 1% af fasteignamati húsa. Auk þess skal greiða kr. 200.00 á ári fyrir hverja íbúð, sem búið er í umfram eina í hverju húsi.

Fyrir önnur vatnsafnot skal greiða sem hér segir:

a. Af hverri smálest af innvegnum fiski í fiskiðjuver kr. 2.00.
b. Af tonni af mjöli í verksmiðju kr. 8.00.
c. Af kælivatni vegna véla samkv. vatnsmæli kr. 0.90 á tunnu af fyrstu 1000 tn., en kr. 0.50 á tonn eftir það.
d. Fyrir saltfiskþvott kr. 0.50 á smálest hverja af fiski.

Fyrir önnur vatnsafnot, svo sem í sláturhús, beitingahús o. fl., skal greiða gjald eftir samkomulagi við hreppsnefnd.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi, sem hreppsnefnd Neshrepps utan Ennis hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 30. marz 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Gjafasjóð Árna Sveinssonar, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 6. apríl 1955. 51
6. apríl

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Gjafasjóð Árna Sveinssonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Gjafasjóður Árna Sveinssonar, og er stofnaður af Árna Sveinssyni frá Mælifellsá, í tilefni af og í minningu um góð kynni hans af Svínvetningum.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er kr. 6000.00 — sex þúsund krónur —, sem gefnar eru af stofnandanum. Hann skal jafnan ávaxtaður í tryggri peningastofnun. Heimilt skal þó að fela Búnaðarfélagi Svínavatnshrepps ávöxtun hans, enda greiði það þá 1% hærri vexti af upphæðinni, en almennir innlánsvextir bankanna eru hverju sinni. Jafnan skal leitast við að vextir séu a. m. k. 6%.

51 6. apríl

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru vextir af höfuðstólnum, svo og framlög, sem Kvenfélag Svínavatnshrepps eða aðrir kunna til hans að leggja.

Allir vextirnir skulu leggjast við höfuðstólinn þar til sjóðurinn er orðinn kr. 30000.00 — þrjátíu þúsund krónur —. Þegar hann hefur náð þeirri upphæð má úthluta hálfum vöxtunum samkvæmt 4. gr. Hinn helmingurinn skal leggjast við höfuðstólinn, þar til hann er orðinn kr. 100000.00 — eitt hundrað þúsund krónur —. Þá má úthluta 4/5 hlutum vaxtanna, en jafnan skal leggja 1/5 hluta þeirra við höfuðstólinn. Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er hvers konar líknarstarfsemi innan Svínavatnshrepps. En sé að dómi sjóðstjórnarinnar ekki þörf fjárveitingar í því augnamiði eitthvert ár, þá má nota það fé, sem til úthlutunar fellur það ár, til að prýða kirkjur, kirkjugarða, aðalsamkomustað sveitarinnar eða til einhvers annars menningarauka fyrir sveitarfélagið.

5. gr.

Kvenfélag Svínavatnshrepps er eigandi sjóðsins og er félagsstjórnin jafnan stjórn hans. Sér hún um reikningshald hans og úthlutar úr honum samkv. 4. gr.

Stjórnin skal halda sérstaka gerðabók fyrir sjóðinn og í hana skal skrá allar gerðir viðkomandi honum. Í hana skulu og árlega innfærðir reikningar hans. Stjórnin vinni kauplaust, en útlagður kostnaður vegna reikningshaldsins má greiðast af vöxtum sjóðsins.

6. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið, og skulu reikningarnir endurskoðaðir af endurskoðanda sveitarsjóðsreikninga Svínavatnshrepps, og jafnan lagðir fram endurskoðaðir á aðalfundi Kvenfélags Svínavatnshrepps til samþykktar.

7. gr.

Verði Kvenfélag Svínavatnshrepps lagt niður eða hætti það störfum, skal kosin stjórn sjóðsins af húsfreyjum í Svínavatnshreppi úr þeirra hópi. Skal sú kosning framkvæmd samhliða sveitarstjórnarkosningum og gilda sama kjörtímabil. Skal kjörstjórn sveitarstjórnarkosninganna sjá um þessa stjórnarkosningu.

Þar til kosning hefur farið fram skal síðasta stjórn kvenfélagsins annast stjórnarstörf sjóðsins.

Rísi síðan upp kvenfélag í Svínavatnshreppi að nýju eða annað hliðstætt félag, tekur stjórn þess félags við störfum sjóðsstjórnarinnar á meðan það félag starfar. En leggist það niður skal kosin stjórn á ný, svo sem fyrir er mælt um í fyrstu málsgrein þessarar greinar.

8. gr.

Leita skal staðfestingar stjórnarvaldanna á skipulagsskrá þessari.

14. janúar 1955.

Árni Sveinsson,
Keflavík.

AUGLÝSING

52
6. apríl

um eftirlitsgjald af fóðurblöndum.

Samkvæmt 5. gr. laga nr. 63 31. maí 1947, um eftirlit með framleiðslu og verzlun með fóðurvörur, hefur ráðuneytið ákveðið, að ákvæði auglýsingar nr. 202 25. okt. 1947, um eftirlitsgjald af fóðurblöndum, skuli gilda óbreytt árið 1955.

Atvinnumálaráðuneytið, 6. apríl 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

53
26. jan.

um umferð og umferðarmerki í Reykjavík.

I.

Aðalbrautir.

Samkvæmt heimild í umferðarlögum nr. 24 frá 16. júní 1941, 7. gr., hefur bæjarstjórn Reykjavíkur samþykkt, að eftirtaldir vegir og götur í Reykjavík skuli teljast aðalbrautir:

1. Aðalstræti.
2. Austurstræti.
3. Bankastræti.
4. Borgartún.
5. Fríkirkjuvegur.
6. Hafnarstræti.
7. Hringbraut.
8. Hverfisgata.
9. Laugavegur.
10. Lækjargata.
11. Miklabraut.
12. Skúlagata.
13. Snorrabraut.
14. Sóleyjargata.
15. Túngata.
16. Vesturgata.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið hefur sett fyrirmæli um, að eftirtaldir vegkaflar í Reykjavík og nágrenni skuli teljast aðalbrautir:

1. **Suðurlandsbraut** frá vegamótum Laugarnesvegar, að þeim meðtöldum, að Geithálsi, þó að undanskildum vegamótum Mosfellssveitarvegar, sbr. 2. lið, niðurlag.
2. **Mosfellssveitarvegur** frá vegamótum Suðurlandsbrautar innan við Elliðaár að vegamótum Þingvallavegar, að báðum vegamótum meðtöldum. Um hin fyrrtöldu vegamót helzt forréttur Mosfellssveitarvegar óskertur, en forréttur Suðurlandsbrautar fellur niður.
3. **Reykjanesbraut (Hafnarfjarðarvegur)** frá Miklatorgi að vegamótum Norðurbrautar, ofan við Hafnarfjörð, að báðum vegamótum meðtöldum.

Aðalbrautir njóta þess forréttar, að umferð bifreiða og annarra ökutækja frá vegum, er að þeim liggja, skal skilyrðislaust víkja fyrir umferð aðalbrautar eða staðnæmast, áður en beygt er inn á aðalbraut, ef þess er þörf.

Eftirtalin gatnamót njóta aðalbrautarréttar:

1. **Gatnamót Túngötu, Bræðraborgarstígs og Holtsgötu,** þannig að umferð um Bræðraborgarstíg beri að víkja fyrir umferð um Túngötu og Holtsgötu.

53 26. jan.

2. **Gatnamót Austurstrætis og Aðalstrætis,** þannig að umferð um Austurstræti beri að víkja fyrir umferð um Aðalstræti.
3. **Gatnamót Aðalstrætis, Vesturgötu og Hafnarstrætis,** þannig að umferð um Vesturgötu beri að víkja fyrir umferð um Aðalstræti.
4. **Gatnamót Borgartúns, Sundlaugavegar og Laugarnesvegar,** þannig að umferð um Laugarnesveg beri að víkja fyrir umferð um Borgartún og Sundlaugaveg.

Hringaksturstorg hafa algeran aðalbrautarrétt, sem helzt óbreyttur, þótt aðalbraut liggi að þeim.

Nöfnin á torgunum eru þessi:

1. **Kaplaskjól.** Að því liggja Nesvegur og Ægissíða.
2. **Hagatorg.** Að því liggja Hagamelur, Nesvegur og Birkimelur.
3. **Skúlatorg.** Að því liggja Skúlagata, Borgartún og Snorrabraut.
4. **Miklatorg.** Að því liggja Reykjanesbraut, Miklabraut, Flugvallarbraut, Hringbraut og Snorrabraut.
5. **Eskitorg.** Að því liggja Eskihlíð, Hamrahlíð, Litlahlíð og Langahlíð.
6. **Hringteigur.** Að honum liggja Laugarnesvegur, Lækjarteigur, Kirkjuteigur og Hofteigur.
7. **Melatorg.** Að því liggja Suðurgata og Hringbraut.

II.

Einstefnuakstur.

Samkvæmt ályktun bæjarstjórnar Reykjavíkur hefur verið ákveðinn einstefnuakstur um eftirtaldar götur og götukafla:

1. Amtmannsstígur, akstursstefna frá Ingólfsstræti að Skólastræti.
2. Austurstræti, akstursstefna frá Lækjargötu að Aðalstræti.
3. Bankastræti, akstursstefna frá Skólavörðustíg að Lækjargötu.
4. Bergstaðastræti, akstursstefna frá Skólavörðustíg að Laugavegi.
5. Bollagata, akstursstefna frá Rauðarárstíg að Auðarstræti.
6. Brattagata, akstursstefna frá Mjóstræti að Aðalstræti.
7. Fischersund, akstursstefna frá Aðalstræti að Mjóstræti.
8. Grettisgata, akstursstefna frá Vegamótastíg að Rauðarárstíg.
9. Grófin, akstursstefna frá Fischersundi að Vesturgötu.
10. Guðrúnargata, akstursstefna frá Gunnarsbraut að Rauðarárstíg.
11. Haðarstígur, akstursstefna frá Freyjugötu að Nönnugötu.
12. Hafnarstræti, akstursstefna frá Aðalstræti að Kalkofnsvegi.
13. Hátún, akstursstefna frá Höfðatúni að Laugarnesvegi.
14. Hellusund, akstursstefna frá Bergstaðastræti að Grundarstíg.
15. Hrefnugata, akstursstefna frá Gunnarsbraut að Rauðarárstíg.
16. Hverfisgata, akstursstefna frá Ingólfsstræti að Laugavegi (við Hlemmtorg).
17. Ingólfsstræti, akstursstefna frá Bankastræti að Amtmannsstíg.
18. Karlagata, akstursstefna frá Skarphéðinsgötu að Snorrabraut.
19. Kirkjugarðsstígur, akstursstefna frá Suðurgötu að Garðastræti.
20. Kjartansgata, akstursstefna frá Rauðarárstíg að Gunnarsbraut.
21. Klapparstígur, akstursstefna frá Hverfisgötu að Grettisgötu.
22. Laugavegur, akstursstefna frá Þverholti við Hlemmtorg að Skólavörðustíg.
23. Lokastígur, akstursstefna frá Týsgötu að Njarðargötu.
24. Mánagata, akstursstefna frá Skarphéðinsgötu að Snorrabraut.
25. Meðalholt, akstursstefna frá Einholti að Háteigsvegi.
26. Miðtún, akstursstefna frá Laugarnesvegi að Höfðatúni.

27. Mjóstræti, aksturssstefna frá Fischersundi að Bröttugötu.
28. Norðurstígur, aksturssstefna frá Vesturgötu að Tryggvagötu.
29. Skarphéðinsgata, aksturssstefna frá Snorrabraut að Skeggjagötu.
30. Skeggjagata, aksturssstefna frá Snorrabraut að Rauðarárstíg.
31. Skólastræti, aksturssstefna frá Bankastræti að Amtmannsstíg.
32. Smiðjustígur, aksturssstefna frá Laugavegi að Lindargötu.
33. Spítalastígur, aksturssstefna frá Þingholtsstræti að Ingólfsstræti.
34. Thorvaldsensstræti, aksturssstefna frá Vallarstræti að Kirkjustræti.
35. Tjarnargata, aksturssstefna frá Kirkjustræti að Vonarstræti.
36. Traðarkotssund, aksturssstefna frá Laugavegi að Hverfisgötu.
37. Vallarstræti, aksturssstefna frá Pósthússtræti að Thorvaldsensstræti.
38. Vegamótastígur, aksturssstefna frá Laugavegi að Grettisgötu.
39. Veghúsastígur, aksturssstefna frá Klapparstíg að Vatnsstíg.
40. Vífilsgata, aksturssstefna frá Snorrabraut að Skarphéðinsgötu.
41. Þingholtsstræti, aksturssstefna frá Amtmannsstíg að Bankastræti.

Á tvískiptum götum, þ. e. götum, sem skipt hefur verið í tvær akbrautir, er einstefnuakstur um hvora akbraut fyrir sig, þannig að ökumönnum ber ávallt að aka eftir vinstri götuhelmingi (vinstri akbraut), þannig að tunga sú, er skiptir götunni, verði þeim á hægri hönd.

Tvískiptar götur eru þessar:

1. Hringbraut.
2. Lækjargata.
3. Snorrabraut.
4. Miklabraut.

Ályktun bæjarstjórnar Reykjavíkur frá 26. júní 1940 og 5. september 1940:

Bæjarstjórn ákveður að setja þær umferðarreglur á götum, þar sem einungis er leyfður einstefnuakstur, að þar megi ekki leggja bifreiðum nema hægra megin á akbrautinni; þó megi bifreiðar nema staðar vinstra megin til afgreiðslu þegar í stað, en öll bið sé bönnuð þeim megin á götunni.

Ályktun bæjarstjórnar Reykjavíkur frá 15. ágúst 1940:

Á götum, þar sem fyrirskipaður er einstefnuakstur, má skilja eftir reiðhjól einungis við gangstétt vinstra megin og svo í reiðhjólagrindum, sem settar eru á gangstéttina með samþykki lögreglunnar.

III.

Bifreiðastöður bannaðar.

Samkvæmt ákvörðun bæjarstjórnar Reykjavíkur hafa bifreiðastöður verið bannaðar á eftirgreindum götum:

1. **Aðalstræti.**
2. **Haðarstíg.**
3. **Kirkjustræti.**
4. **Skólastræti.**
5. **Traðarkotssundi.**
6. **Ásvallagötu,** norðan megin, á 20 m svæði við horn það, er myndast framan við húsið nr. 22.
7. **Hafnarstræti,** framan við húsið nr. 22.
8. **Hverfisgötu,** sunnan megin, á þeim stöðum, þar sem gatan hefur ekki fulla breidd.
9. **Ingólfsstræti,** austan megin, frá Hverfisgötu að Lindargötu.
10. **Nýlendugötu,** norðan megin á götunni.
11. **Skólavörðustíg,** við norðausturgangstétt, milli Laugavegar og Vegamótastígs.

53 12. **Tryggvagötu,** norðan megin, frá Pósthússtræti að Ægisgötu og enn fremur framan
26. jan. við Verkamannaskýlið.
13. **Vesturgötu,**
a. sunnan megin, frá Vesturgötu 5 að Ægisgötu.
b. norðan megin, frá Aðalstræti að Norðurstíg.
14. **Þverholti,** milli Stakkholts og Laugavegar.

Bifreiðastæði eru bönnuð með öllu á 20 metra svæði hjá öllum viðkomustöðum strætisvagna, 10 metra hvorum megin við stöðvarmerkin, báðum megin á götunni.

IV.
Bifreiðastöður takmarkaðar við 15 mín.

Ákveðið hefur verið að takmarka bifreiðastöður við 15 mínútur á tímabilinu kl. 9—19 alla virka daga á eftirtöldum götum:

1. Austurstræti.
2. Bankastræti.
3. Laugavegi.
4. Hafnarstræti.
5. Skólavörðustíg, frá Bankastræti að Týsgötu.

V.
Umferðarljós.

Eftirfarandi reglur gilda um öll umferðarljósmerki hér í bæ, þ. e.:

1. Grænt ljós merkir: Akið áfram.
2. Gult ljós merkir: Aðvörun um ljósaskiptingu. (Þau ökutæki, sem komin eru út á krossgötuna (gangbrautina), skulu halda áfram, en önnur nema staðar og halda kyrru fyrir, viðbúin að aka af stað, þegar græna ljósið kemur.)
3. Rautt ljós merkir: Nemið staðar (haldið kyrru fyrir).

Vegfarendum til nánari leiðbeiningar logar stundum gult ljós jafnframt rauðu ljósi rétt áður en ljósaskipti verða og grænt ljós kemur.

VI.
Umferðarmerki.

A. Aðvörunarmerki.

1. **Aðalbrautarmerki** standa við hver vegamót, þar sem hliðargötur skera aðalbrautir. Einnig við hringaksturstorg. Merkið táknar forrétt þann, er aðalbrautir njóta. Lýsing: Ferhyrnd málmplata með ávölum hornum, máluð gul í svartri umgerð með svörtum stöfum. Áletrun: Stanz-Aðalbraut-Stop.
2. **Akið varlega.** Merki með þessari áletrun standa við akbrautir, þar sem sérstök hætta er á ferð, svo sem í nánd við skóla, barnaheimili, leikvelli o. þ. h. Þau tákna, að ökumönnum beri að sýna sérstaka gát í akstri. Þau eru ferhyrnd að lögun, hvítur grunnur og rauðir stafir. Yfir sumum þeirra er rauð, hringlaga plata (skjöldur). Við framangreinda áletrun er bætt orðunum: Barnaheimili eða skóli o. þ. h., eftir því, sem við á.
3. **Akið hljóðlega. Sjúkrahús.** Merki með þessari áletrun eru í nánd við sjúkrahús. Um þau á að öðru leyti við, það sem sagt er undir 2. lið hér að framan. Sums staðar eru þessi merki sameinuð og er þá áletrunin: Akið varlega og hljóðlega. Barnaheimili. Sjúkrahús.
4. **Örvar** eru all víða festar upp til að gefa umferðarstefnuna til kynna, svo sem við hringaksturstorg. Skal aka í þá átt, sem örin vísar veginn. Merki þetta er ýmist örvarmynduð málmplata, hvít að lit í rauðri umgerð, eða rauðmáluð ör á hvítum grunni.

5. **Akið til vinstri** (eða hægri). Merki með þessari áletrun ásamt ör, sem vísar til vinstri (hægri), gefa til kynna í hvaða átt aka skal. Merki þetta er hringmynduð málmplata, rauð að lit með hvítri áletrun. 53 26. jan.
6. **Hættumerki (akið varlega).** Merki þetta, sem víða sést meðfram þjóðvegum úti um land og varar ökumenn við beygjum og annarri hættu á veginum framundan, er einnig að finna hér í bænum. Það er réttur þríhyrningur að lögun, hvítt að lit í rauðri umgerð. Í miðjum þríhyrningnum er merki, sem líkist stafnum Z, skásettum, svart að lit.

B. Bannmerki.

1. **Allur akstur bannaður.** Merki með slíkri áletrun tákna algert bann við akstri, svo sem við gatnamót, þar sem bannað er að aka inn í götu sökum ákvarðana um einstefnuakstur. Merki þetta er hringlaga (eða ferhyrnd) málmplata, rauð að lit, áletruð hvítum stöfum.
2. **Bifreiðastöður bannaðar.** Merki þetta stendur þar, sem bifreiðastæði eru bönnuð. Það er ýmist hringlaga eða ferhyrnt að lögun. Stafir eru svartir á hvítum grunni. Áletrun er sums staðar: Bifreiðastæði bönnuð — eða Bifreiðastöður bannaðar beggja vegna götunnar. Til frekari skýringar eru svartar örvar á sumum þessara merkja, er vísa á bannsvæðið, til annarrar eða beggja hliða eftir aðstæðum.
3. **Bifreiðastöður takmarkaðar.** Á nokkrum götum í bænum hafa bifreiðastöður verið takmarkaðar við 15 mínútur alla virka daga frá kl. 9—19. Merki þetta er hringmyndað, gult að lit í rauðri umgerð, áletrað svörtum stöfum. Áletrun: 15 mín. kl. 9—19.
4. **Hjólreiðar bannaðar.** Merki þannig áletrað táknar bann við hjólreiðum. Það er ferhyrnt að lögun, hvítt að lit, en stafir svartir.
5. **Óviðkomandi akstur bannaður.** Merki með slíkri áletrun tákna bann við akstri annarra farartækja en þeirra, sem sérstaklega eru undanskilin, svo sem sorpbifreiða. Merkið er hringlaga, rautt að lit, áletrað hvítum stöfum.
6. **Bifreiðastæði bönnuð vegna strætisvagna.** Við biðstöðvar (viðkomustaði) strætisvagna eru merki, sem tákna algert bann við bifreiðastöðum báðum megin á götunni á 20 metra svæði. Merkið er ferhyrnt að lögum, blátt að lit með hvítum stöfum. Áletrun: S. V. R. Önnur bifreiðastæði bönnuð beggja vegna götunnar. 20 m (til nánari skýringar eru örvar, er vísa til beggja hliða).
7. **Ökuhraði.** Í samræmi við ákvarðanir um hámarksökuhraða í bænum og nágrenni hans hafa verið sett upp merki við akbrautir, þar sem skylt er að draga úr ferð ökutækja eða heimilt að auka hraðann. Merki þetta er hringlaga, hvítt að lit með rauðum stöfum. Áletrun: 25 km — eða önnur tala, sem segir til um, hversu hratt má aka (þ. e. hve marga kílómetra miðað við klukkustund).

C. Ýmis umferðarmerki.

1. **Bifreiðastæði.** Merki með þessari áletrun eru sums staðar við bifreiðastæði til leiðbeiningar vegfarendum. Þau eru ýmist ferhyrnd eða hringmynduð, hvít að lit með svörtu áletri. Víða eru hin merktu bifreiðastæði ætluð sérstökum aðilum eingöngu og er það gefið til kynna með frekari áletrun á merkið, svo sem: **Bifreiðastæði slökkvistöðvar, Bifreiðastæði lögreglunnar** o. s. frv. Táknar merkið þá jafnframt bann við bifreiðastöðum annarra aðila en þeirra, sem sérstaklega eru tilgreindir. Á bifreiðastæðum, þar sem markaðir hafa verið ákveðnir reitir með gulum strikum, ber að leggja ökutækjum skipulega á hina afmörkuðu reiti innan gulu strikanna.

53
26. jan.

2. **Aðeins fyrir strætisvagna.** Merki með slíkri áletrun tákna bann við umferð ökutækja annarra en strætisvagna. Merkið er hringlaga, rautt að lit með hvítum stöfum.
3. **Inn- eða útakstur** er táknaður með örvum eða hringlaga merkjum. Áletrun: Inn, Út, Innkeyrsla o. fl. eftir atvikum.
4. **Bann við bifreiðastöðum.** Bifreiðastöður eru bannaðar á götum, þar sem **gangstéttarbrún hefur verið máluð rauð.**
5. **Hálfstrikuð, gul lína.** Þar sem hálfstrikuð, gul lína hefur verið mörkuð í götu meðfram gangstétt ber bifreiðarstjórum að gæta þess vandlega að leggja bifreiðum einungis innan umræddrar línu.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 26. janúar 1954.

Sigurjón Sigurðsson.

54
15. apríl

SAMÞYKKT

um forkaups- og forleigurétt á lóðum og fasteignum á Flateyri.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 22 frá 23. júní 1932, um forkaupsrétt kaupstaða og kauptúna á hafnarmannvirkjum o. fl. hefur hreppsnefnd Flateyrarhrepps samþykkt á fundi sínum 2. apríl 1955, að áskilja Flateyrarhreppi forkaups- og forleigurétt á eftirtöldum lóðum og fasteignum á verzlunarlóð kauptúnsins:

1. Allar lóðir og fasteignir Kaupfélags Önfirðinga austan Hafnarstrætis og framlengingu þess til sjávar úr Oddatá.
2. Allar lóðir og fasteignir Ísfells h.f. austan Hafnarstrætis.
3. Allar lóðir og fasteignir síldarverksmiðju ríkisins á Sólbakka.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir í 5 ár frá dagsetningu hennar að telja. Birtist hún hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 15. apríl 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

55
16. apríl

um breyting á ljósmæðrareglugerð nr. 103 23. okt. 1933, varðandi gjaldskrá ljósmæðra.

Þóknun sú, sem ljósmæðrum ber minnst fyrir störf sin samkvæmt ákvæðum ljósmæðrareglugerðar nr. 103 23. okt. 1933, skal fyrir yfirsetustarf samkvæmt 24. gr. vera 70 krónur fyrir að sitja yfir og 25 krónur fyrir hvern dag, sem ljósmóðir dvelur hjá sængurkonu, nema þann dag, er hún tekur á móti barni, en 10 krónur fyrir hverja vitjun í kaupstað eða þéttbýli þar sem ljósmóðir býr; fyrir aukaverk samkvæmt 25. gr. 20 krónur.

Þessi breyting tekur þegar gildi.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 16. apríl 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

GJALDSKRÁ

56
19. apríl

fyrir Rafveitu Miðneshrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Miðneshrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.50 hver kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar notkun raforku, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.
2. Um kwst.mæli á 90 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 10.50 á hvern fermetra gólffflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 4.00 á ári af hverjum fermetra.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 60 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fastagjald kr. 8.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 5.00 af hverju herbergi umfram eitt. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll íbúðarherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi sem er minna en 5 ferm. skal telja sem hálft, en stærra en 25 ferm. sem tvö.

C. Vélanotkun o. fl.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.30 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta ársgjalds kr. 250.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

   Eftir þessum gjaldskrárlið skal selja raforku um kwst.mæli til götu- og hafnarlýsingar. Einnig má eftir þessum gjaldskrárlið selja raforku til vinnulagna við byggingar meðan á byggingu stendur.

56 19. apríl

2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 45 aura hver kwst.
   Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að tveim stundum um hádegi og einni stund síðdegis.
3. Til fiskiðnaðar og heyþurrkunar með fasttengdum vélum um kwst.mæli á 60 aura hver kwst.
4. Um kwst.mæli á 20 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 600.00 á ári fyrir hvert kw. samanlagðs ástimplaðs afls rafvéla og raftækja.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 30 aura hver kwst., enda sé þá minnsta ársnotkun 6000 kwst. Heimilt er að rjúfa straum allt að þrem stundum í sólarhring, en þó mest 1½ stund í senn.
2. Um kwst.mæli á 11 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til 23.
3. Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar:
   a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
   b. Að notandinn setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
   c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, og hitastillar notaðir.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr.	3.00 á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	4.50 – —
3.	— þrífasa mælum 50 til 200 amp.	—	10.50 – —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	—	15.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækis. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJÖLD

Grunngjald heimtaugar fyrir hverja húsveitu skal vera krónur 1500.00 fyrir jarðlínu, en kr. 1000.00 fyrir loftlínu. Auk þess skal greiða 10 pro mill (tíu af þúsundi) af brunamótamati hússins upp að kr. 500 000.00, en 5 pro mill af þeim hluta brunabótaverðs, sem er yfir 500 000.00 kr.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati, og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og uppsetningu heimtaugar er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest á eftirstöðvunum allt að 12 mánuðum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar, og loftlínu heimtaugar meiri en 60 metrar, og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. 56 19. apríl

Ef lögð er fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal húseigandi greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hefur komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 15.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki opnuð aftur fyrr en notandinn hefur greitt kr. 25.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL GJALDSKRÁRBREYTINGAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Miðneshrepps hefur samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Miðneshrepps, nr. 17 7. febr. 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 19. apríl 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING 57 5. maí

um staðfestingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febr. 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögum landlæknis staðfest eftirfarandi heilbrigðissamþykkt fyrir Akureyrarkaupstað, er bæjarstjórn kaupstaðarins hefur samþykkt.

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir lögsagnarumdæmi Akureyrarkaupstaðar.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa fimm menn. Lögreglustjóri og héraðslæknir eru sjálfkjörnir í nefndina. Hina nefndarmenn kýs bæjarstjórn til eins árs í senn, og sé a. m. k. einn þeirra úr hópi bæjarfulltrúa og annar verkfræðingur í þjónustu bæjarins. Lögreglustjóri er formaður nefndarinnar.

57 3. gr.

5. maí Heilbrigðisnefnd hefur eftirlit með starfsemi þeirri og stofnunum, sem samþykkt þessi fjallar um. Hún hefur gát á, að ákvæði samþykktarinnar og ákvæði almennra laga og reglugerða um heilbrigðismálefni sé haldin. Hún hefur enn fremur eftirlit með öllu því, sem varðar þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti á samþykktarsvæðinu.

Bæjarstjórn ræður heilbrigðisfulltrúa eftir tillögu heilbrigðisnefndar og ákveður starfssvið hans með erindisbréfi. Hann er starfsmaður heilbrigðisnefndar og tekur laun úr bæjarsjóði.

4. gr.

Formaður kveður heilbrigðisnefnd til fundar, venjulega einu sinni í mánuði eða oftar, ef þurfa þykir. Þá skal kveðja nefndina til fundar, þegar héraðslæknir eða tveir nefndarmenn óska. Heilbrigðisfulltrúi skal sitja fundi nefndarinnar.

5. gr.

Heilbrigðisnefnd lætur skrá fundargerðir. Endurrit af þeim skulu send bæjarstjórn.

Nefndin kýs fundarritara.

Formaður annast um, að fyrirmælum nefndarinnar sé hlýtt. Hann getur þó neitað að framkvæma ályktanir hennar, og skal þá tafarlaust skjóta málinu til bæjarstjórnar. Ályktun bæjarstjórnar um slík ágreiningsefni má skjóta til heilbrigðismálaráðuneytisins.

6. gr.

Rétt er, að kvartanir, kærur og önnur erindi til heilbrigðisnefndar séu send heilbrigðisfulltrúa.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, sem samþykkt þessi fjalllar um, svo og annað það, er hún telur varða heilbrigði manna eða þrifnaðarháttu, hvort heldur er á almannafæri eða hjá einstaklingum, utanhúss eða innan.

Ályktanir og fyrirmæli nefndarinnar skulu að jafnaði tilkynnt skriflega þeim, sem þau varða, enda sé þar greinilega mælt fyrir um umbætur eða ráðstafanir, sem krafizt er.

8. gr.

Nú telur heilbrigðisnefnd nauðsynlegar einhverjar þrifnaðar- eða heilbrigðisráðstafanir, sem kosta fé úr bæjarsjóði, og skal hún þá leggja það mál fyrir bæjarstjórn. Þó getur nefndin á eindæmi sitt látið gera umbætur, sem ekki þola bið, en leita skal þá samþykkis bæjarstjórnar, svo fljótt sem verða má.

Ágreiningi milli heilbrigðisnefndar og bæjarstjórnar um heilbrigðismálefni má skjóta til heilbrigðismálaráðuneytisins.

II. KAFLI

Um hreinlæti og þrifnað á lóðum, lendum o. fl.

9. gr.

Lóðareigendum er skylt að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim við, enda skal girðingum svo háttað, að rottur og mýs geti ekki falizt í þeim. Lóðareigendum er skylt að halda lóðum sínum hreinum og þriflegum, þ. á m. rústum.

Heilbrigðisnefnd getur fyrirskipað lóðareigendum umbætur á lóðum og girð- 57
ingum í þrifnaðarskyni eftir þörfum. 5. maí

Á vori hverju gengst heilbrigðisnefnd fyrir almennri vorhreinsun utan dyra í kaupstaðnum. Skal lóðareigendum þá skylt að annast á sinn kostnað, eftir fyrirmælum nefndarinnar, þrif á lóðum sínum og lendum og hafa lokið því innan hæfilegs frests, er nefndin setur.

10. gr.

Eigi má fleygja ösku, sorpi, hræjum, fiskúrgangi, matarleifum, slori, rusli eða öðru því, er valdið getur óheilnæmi, óþef, óþrifnaði eða órprýði, á lóð annars manns, í höfnina, í fjöruna eða annars staðar á almannafæri, né skilja slíkt þar eftir eða valda því, að það berist þangað. Í ræsi má engu fleygja, er valdið geti stíflu.

Hver, sem brýtur ákvæði þessi, er skyldur að bæta tafarlaust úr á sinn kostnað.

11. gr.

Áburð og annað þess háttar, sem óþef getur lagt af eða veldur óþrifnaði, skal flytja í vel þéttum vögnum eða þannig umbúið, að það geti eigi runnið niður, hrunið, fokið eða sletzt við flutninginn.

Ef eitthvað slíkt slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutning, skal sá, er flytur eða flutningi ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

12. gr.

Á hús eða girðingar, sem vita að almannafæri, má ekki hengja eða festa á annan hátt fiskiföng né annað, sem óþef getur lagt af eða óþrifnaði valdið.

Á tún eða í garða, sem liggja nærri almannafæri, má ekki bera fiskúrgang né neinn þann áburð, sem megnan þef leggur af. Ákvæði þetta tekur þó ekki til hrossataðs, sauðataðs eða kúamykju. Bannað er að bera salernisáburð í matjurtagarða.

Götur bæjarins, torg, hafnarbakka, fjörur, ræsi og annað því um líkt skal hreinsa á kostnað bæjarins, svo oft sem heilbrigðisnefndur þykir þurfa.

Bæjarstjórn lætur koma fyrir körfum eða kössum undir rusl á torgum, götum eða öðrum þeim stöðum, er heilbrigðisnefnd ákveður.

III. KAFLI

Um vatnsveitu, vatnsból og frárennsli.

13. gr.

Öll hús á samþykktarsvæðinu skulu taka neyzluvatn úr vatnsveitu bæjarins, eftir því sem staðhættir leyfa.

14. gr.

Heilbrigðisnefnd hefur eftirlit með vatnsbólum og vatnsveitu bæjarins um hollustuháttu. Hún lætur rannsaka neyzluvatnið, svo oft sem þurfa þykir. Hún getur bannað að nota vatn úr vatnsbólum eða látið loka þeim, ef henni þykir nauðsyn til bera.

15. gr.

Þar sem holræsi er í götu, skal húseigandi leggja nægilega víð og hallandi holræsi frá húsi sínu út í göturæsið. Skal leiða þangað allt skolp og regnvatn frá húsinu. Húseigandi skal sjá um hreinsun á ræsum þeim, er ganga frá húsinu, og gæta þess, að frárennsli í þeim stíflist ekki.

57 16. gr.
5. maí Þar sem skolpi verður ekki veitt í götuholræsi, skal veita því burt í vatnsheldum holræsum, samkvæmt fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

17. gr.

Þar, sem við verður komið, skal leggja öll skolpræsi til sjávar, og skulu þau ná út fyrir stórstraumsfjöruborð. Heilbrigðisnefnd hefur íhlutunarrétt um, hvar skolpræsi eru lögð til sjávar.

18. gr.

Eigi má tengja holræsi frá húsum við holræsakerfi bæjarins nema bæjarverkfræðingur eða trúnaðarmenn hans hafi eftirlit með tengingunni og fyrirsögn þeirra sé hlýtt.

IV. KAFLI
Um salerni, sorpílát o. fl.

19. gr.

Á samþykktarsvæðinu skulu eingöngu notuð vantssalerni, enda nái holræsakerfi til hússins. Ákvæði þetta tekur þó ekki til salerna, sem verkamenn nota við útivinnu, enda megi þau eða önnur utanhússalerni ekki vera nær vatnsbóli en 15 m.

Almenningssalerni skulu gerð eftir fyrirmælum heilbrigðisnefndar og háð eftirliti hennar.

20. gr.

Hverju húsi skulu fylgja nægilega mörg sorpílát úr málmi. Heilbrigðisnefnd getur ákveðið stærð þeirra og gerð. Skulu þau jafnan vera lokuð, nema meðan þau eru tæmd eða í þau látið. Í sorpílát þessi skal láta allt sorp, ösku og rusl úr húsinu og af lóðinni. Skulu ílátin tæmd a. m. k. vikulega. Bæjarstjórn lætur annast tæmingu og brottflutning sorpsins. Við hann skulu notaðir lokaðir vagnar. Bæjarstjórn getur og ákveðið að láta flytja sorpílátin sjálf á tæmingarstað, án þess að úr þeim sé steypt í vagna, ef hún telur það hentugra. Bæjarstjórn getur og ákveðið að leggja til sorpílát, enda má þá aðeins nota þau ílát. Greiðir húseigandi þá árlegt gjald fyrir hvert ílát eftir gjaldskrá, er bæjarstjórn semur og ráðherra staðfestir.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd ákveður, í samráði við bæjarráð, hvert flytja skuli sorp. Skal þannig gengið frá því svæði, að ekki geti óþrifnaður borizt þaðan til mannabyggða.

V. KAFLI
Um íbúðarhúsnæði.

22. gr.

Um stærð og loftrými íbúðarherbergja fer eftir ákvæðum byggingarsamþykktar.

23. gr.

Hverri íbúð skal fylgja:

1. Forstofa eða annað slíkt húsrými.
2. Vatnssalerni eða aðgangur að því í húsinu.
3. Baðklefi með baðtækjum, a. m. k. fyrir steypiböð.
4. Þvottahús eða aðgangur að því í húsinu.

24. gr.

Um íbúðir eða íbúðarherbergi í kjöllurum fer eftir almennum lögum, sem á hverjum tíma gilda um það efni, sbr. lög nr. 57 14. júní 1929, svo og eftir ákvæðum byggingarsamþykktar. Heilbrigðisnefnd úrskurðar hverju sinni um nothæfi kjallaraherbergja til íbúðar.

25. gr.

Heilbrigðisfulltrúi og heilbrigðisnefnd skulu hafa sérstaka gát á þeim íbúðum og íbúðarherbergjum, sem ástæða er til að ætla, að fullnægi ekki nauðsynlegum heilbrigðiskröfum. Getur heilbrigðisnefnd krafizt viðgerða á íbúðum og íbúðarherbergjum, sem ábótavant er, og bannað þau híbýli, sem hún telur óhæf til íbúðar að einhverju leyti eða öllu. Ef gallar eru ekki bættir innan tiltekins tíma, skal með þriggja mánaða fyrirvara senda skriflega tilkynningu um bannið til húseiganda og leigjanda hverrar íbúðar (íbúðarherbergis), enda skal miðað við 14. maí eða 1. október næst á eftir, nema svo bráðra aðgerða sé þörf, að framkvæmdir megi ekki dragast.

26. gr.

Nú býr húseigandi ekki í kaupstaðnum, og skal hann þá hafa þar umboðsmann, sem heilbrigðisnefnd geti snúið sér til, ef þörf gerist.

VI. KAFLI

Um veggjalús, kakalaka, rottur og önnur meindýr.

27. gr.

Húsráðendum er skylt að tilkynna heilbrigðisfulltrúa, ef vart verður veggjalúsar, kakalaka eða annarra þess háttar óþrifa í húsum þeirra eða híbýlum.

Óheimilt er að leigja íbúð eða íbúðarherbergi í húsi, þar sem slíkra óþrifa verður vart, fyrr en óþrifunum hefur verið eytt.

Enginn má flytja sig eða búslóð sína úr þess háttar híbýlum og í önnur, nema ráðstafanir, sem heilbrigðisnefnd metur gildar, séu gerðar til þess, að óþrifin berist ekki með honum.

Skylt er húsráðanda að gera ráðstafanir til að eyða veggjalús og öðrum þess háttar óþrifum úr húsum sínum og hlíta um það fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

Nú vanrækir húsráðandi að gera slíkar ráðstafanir innan þess frests, sem honum er settur af heilbrigðisnefnd, og er þá nefndinni heimilt að láta framkvæma ráðstafanirnar á kostnað aðila, einnig sæti hann sektum samkv. 118. gr.

Rottu- og músagang í húsum, eða á lóðum, skal ætíð tilkynna heilbrigðisfulltrúa, og gerir hann þá ráðstafanir til úrbóta, eftir því sem föng eru á.

Heilbrigðisnefnd getur heimtað af húseigendum endurbætur á húsum, er miða að því að gera þau rottuheld.

28. gr.

Skylt er uppboðshaldara, fornsala eða öðrum, sem tekur notaðan fatnað, rúmfatnað eða þess háttar varning til sölu, að láta dauðhreinsa hann á þann hátt, er heilbrigðisfulltrúi mælir fyrir um.

57
5. maí

VII. KAFLI
Um gripahús, áburðargeymslu og geymslu húsdýra.

29. gr.

Ekki má reisa ný peningshús eða áburðargeymslur eða láta fara fram meiri háttar viðgerð á slíku mannvirki á samþykktarsvæðinu, nema samþykki heilbrigðisnefndar komi til.

30. gr.

Búpening má ekki hafa í íbúðarhúsi. Ef peningshús eru byggð áföst við íbúðarhús á býlum utan við bæinn, skulu þau vera nægilega vel einangruð frá íbúðarhúsinu að dómi heilbrigðisnefndar.

Þau skulu vera rúmgóð, björt og loftgóð og þannig gerð, að auðvelt sé að þrífa þau. Gólf og flór skal gera úr steinsteypu.

Ekkert peninghús má reisa nær vatnsbóli en 15 m, enda halli ekki að því frá peningshúsinu.

31. gr.

Bann er lagt við opnum forum og áburðarhaugum á samþykktarsvæðinu. Allur áburður skal geymdur í áburðarhúsum eða safngryfjum. Skal þannig um búið, að ekki geti borizt frá þeim ódaunn eða óhreinindi og þau séu hættulaus mönnum og skepnum.

32. gr.

Ef annar búpeningur en kýr er hafður í fjósi, skal hver tegund gripa vandlega afkróuð.

Alifugla og svín má ekki hafa í fjósi, en skulu höfð á afgirtum svæðum.

Ekki má nota fjós fyrir salerni.

Ekki má hafa loðdýrabú á samþykktarsvæðinu, nema leyfi heilbrigðisnefndar komi til.

33. gr.

Búfé má ekki ganga laust á götum bæjarins, nema gæzlumaður fylgi.

34. gr.

Hundahald er bannað, að undanteknum þarfahundum í sambandi við kvikfjárrækt.

VIII. KAFLI
Um vinnustöðvar iðnaðar- og verkafólks.

35. gr.

Um vinnustöðvar iðnaðar og verkafólks, þar með taldar verbúðir, verkamannaskýli o. þ. u. l., og tilhögun á þeim um þrifnað og heilbrigðis- og hollustuhætti, fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gildi um þau efni (sbr. lög nr. 23 1. febr. 1952 um öryggisráðstafanir á vinnustöðum og reglugerðir, sem settar verða samkvæmt 12. gr. þeirra laga). Enn fremur skal gætt fyrirmæla 36. og 37. gr.

36. gr.

Þeir, sem hafa með höndum, þegar samþykkt þessi gengur í gildi, iðju eða iðnað eða annan atvinnurekstur á sérstökum vinnustöðum, sem um ræðir í 35. gr., skulu þegar í stað tilkynna það heilbrigðisnefnd og láta jafnframt í té nákvæma lýsingu á hlutaðeigandi vinnustöð og allri tilhögun þar. Getur heilbrigðisnefnd

krafizt lagfæringar á því, sem á skortir, að fyrirskipuðum reglum sé fullnægt, og veitir til þess hæfilegan frest. 57 5. maí

Enginn má taka húsnæði til iðju- eða iðnrekstrar, nema heilbrigðisnefnd samþykki.

37. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skrá allar vinnustöðvar iðnaðar- og verkafólks á samþykktarsvæðinu og annast um, að skoðun á þeim fari fram, þegar henni þurfa þykir og eigi sjaldnar en einu sinni á ári á hverri stöð.

Heilbrigðisfulltrúi skal jafnan fylgjast með skoðunarmanni ríkisins, er hann gerir aðalskoðun á verksmiðjum, verkstæðum og öðrum vinnustöðvum í umdæminu, og árita skoðunargerðina ásamt honum.

IX. KAFLI

Um skrifstofur, lesstofur og verzlunarbúðir, sem ekki lúta sérstökum fyrirmælum í samþykkt þessari.

38. gr.

Ekkert húsnæði má nota fyrir skrifstofu, lesstofu, afgreiðslustofu eða verzlunarbúð, nema hæð þess undir loft sé a. m. k. 2.5 m, enda skal engum starfsmanni ætlað minna en 10 rúmmetra loftrúm.

Heilbrigðisnefnd getur ákveðið meira loftrými, þar sem gert er ráð fyrir mikilli aðsókn aðkomufólks.

Séð skal fyrir nægilegri loftræstingu, hita og birtu.

Skal ljósflötur glugga á útvegg ekki minni en ⅛ gólfflatar. Þegar unnið er við annað ljós en dagsljós, getur heilbrigðisnefnd sett sérstök ákvæði um fyrirkomulag og ljósmagn til tryggingar því, að hver starfsmaður fái hæiflega mikla og holla birtu.

Gólf skulu lögð gólfdúk eða öðru því efni, sem telja má jafnauðvelt að halda hreinu. Skulu þau þvegin daglega utan vinnutíma.

Þurrka skal iðulega af öllum húgögnum, áhöldum, gluggakistum, búðarhillum og þess konar og ryksjúga áklæði, vefnaðarvörustranga o. þ. u. l.

Starfsfólk skal eiga greiðan aðgang að salernum og handlaugum.

X. KAFLI

Um geymslu söluvarnings.

39. gr.

Heilbrigðisnefnd segir fyrir um geymslu á vörum, einkum neyzluvörum, og um húsnæði, þar sem slíkar vörur eru geymdar.

Getur hún ákveðið endurbætur, lagfæringar og hreinsun á geymuhúsi og kveðið á um meðferð vörunnar.

40. gr.

Geymslur skulu vera vel loftræstar, rakalausar, rottuheldar og þrifalega umgengnar.

41. gr.

Nú verður í slíkum geymslum eða í vörum vart einhverra lifandi óþrifa, og skal þá tafarlaust tilkynna það heilbrigðisfulltrúa, sem gerir ráðstafanir til að eyða þeim, enda getur nefndin bannað að nota húsnæðið, þangað til svo hefur verið gert.

Vanræksla tilkynninga varðar sektum samkv. 118. gr.

57
5. maí

XI. KAFLI
Um skóla og aðra kennslustaði.

42. gr.

Um skólahúsnæði og heilbrigðiseftirlit með skólum, fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 55. gr. laga nr. 34 1946 um fræðslu barna, og reglur, sem settar kunna að verða samkvæmt þeirri grein, og 9. gr. berklavarnarlaga nr. 66 31. des. 1939). Enn fremur skal gætt fyrirmæla 43. og 44. gr.

43. gr.

Ræsting á kennslustofum skal fara fram daglega utan skólatíma, og skulu gólf, borð, bekkir, gluggakistur o. s. frv. rækilega þvegin, en ekki sópuð.

44. gr.

Skóla eða kennslustofu má ekki hafa til annars en kennslu, nema heilbrigðisnefnd leyfi, enda sé þá fylgt fyrirmælum hennar og kröfum um ræstingu eftir á.

XII. KAFLI
Um kirkjur og almenn samkomuhús.

45. gr.

Kirkjur og almenn samkomuhús skulu vera hæfilega hituð og loftræsting svo fullkomin, að andrúmsloft haldist sem hreinast. Veggir, gólf og sæti skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Þvottur og önnur nauðsynleg hreingerning skal framkvæmd eftir fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

46. gr.

Gestum skal sjá fyrir greiðum aðgangi að handlaugum, rennandi drykkjarvatni, nægilega mörgum vatnssalernum og þvagstæðum. Salerni fyrir karla og konur skulu aðgreind.

XIII. KAFLI
Um meðferð matvæla og annarrar neyzluvöru.

A. Almenn ákvæði.

47. gr.

Um meðferð matvæla og annarrar neyzluvöru fer eftir almennum lögum og reglugerðum, sem á hverjum tíma gilda um það efni, (sbr. lög nr. 24 1. febr. 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, og reglugerð nr. 49. 15. júlí 1936, um tilbúning og dreifingu á matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum og reglugerð nr. 17 22. febr. 1939, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu-og nauðsynjavörum).

B. Um mjólk og mjólkurvörur.

48. gr.

Um meðferð mjólkurvara fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 47. gr. og reglugerð nr. 157 4. sept. 1953 um mjólk og mjólkurvörur og reglugerð nr. 57 12. marz 1941 um framleiðslu og sölu á rjómaís). Enn fremur skal gæta fyrirmæla 49. gr.

49. gr. 57

Mjólk og mjólkurvörur má aðeins selja í búðum, sem heilbrigðisnefnd viður- 5. maí
kennir.

Í mjólkurbúðum má aðeins hafa á boðstólum og fara með gerilsneydda mjólk. Hins vegar má heilbrigðisnefnd leyfa sölu á ógerilsneyddri mjólk millilíðalaust frá framleiðendum til neytenda á samþykktarsvæðinu, enda uppfylli framleiðandi öll skilyrði, sem sett eru í lögum og reglum, sbr. 48. gr. Aldrei má mjólk sú, sem á þennan hátt er seld, vera sambland mjólkur frá tveim eða fleirum framleiðendum (heimilum). Einnig er heimilt að selja mjólk og mjólkurvörur í matsölu- og veitingahúsum til neyzlu þar. Á slíkum stöðum má þó aðeins selja gerilsneydda mjólk.

Eigi má selja mjólk eða mjólkurvörur á götum úti nema með leyfi heilbrigðisnefndar.

C. Um brauðgerðarhús, brauðbúðir, heimabakstur o. fl.

50. gr.

Um brauðgerðarhús, brauðbúðir og bakstur fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 47. gr.), umfram það, sem hér verður greint.

51. gr.

Brauðgerðarhús, bökunarofnar og önnur tæki til brauðgerðar skulu að gerð og fyrirkomulagi háð samþykki heilbrigðisnefndar.

Deig má ekki hnoða með öðru en höndum eða þar til gerðum vélum. Í vinnustofum er öll tóbaksneyzla óheimil.

Brauðgerðarmenn skulu við vinnu sína bera hvítar, hreinar yfirhafnir og hvítar húfur og gæta ýtrasta hreinlætis í hvívetna.

Fólk, sem haldið er næmum sjúkdómum, eða er frá heimilum, þar sem næmir sjúkdómar eru, má ekki starfa við brauðgerð eða í brauðbúðum. Starfsfólk brauðgerðarhúsa eða brauðbúða skal hafa heilt og ósjúkt hörund. Því er skylt að sýna heilbrigðiseftirlitsmönnum heilbrigðisvottorð, þegar þess er krafizt.

Gólf skal hreinsa daglega, og veggi og loft skal mála eða kalka einu sinni á ári.

52. gr.

Í brauðbúðir skal inngangur vera beint af götu.

Á afgreiðsluborðum má aldrei geyma umbúðalausa vöru, nema í luktum skápum. Brauð skulu jafnan geymd og afhent í hreinum pappír eða öðrum þvílíkum umbúðum.

Afgreiðslufólk í brauðbúðum skal forðast að handfjatla vöruna, enda skal nota við afgreiðslu á kökum og öðru þess háttar þar til gerða spaða eða tengur.

Aðrar brauðvörur skulu geymdar í lokuðum skápum.

Hillur, skápar og borð skulu ekki vera fleiri en nauðsyn krefur til geymslu og sýningar á vörum, og skulu hillur vera eigi minna en 1 cm frá vegg.

53. gr.

Vöru, sem seld er í brauðbúð, má ekki neyta þar inni, nema húsnæði sé sérstaklega til þess gert og annar útbúnaður við hæfi, enda komi þá sérstakt leyfi heilbrigðisnefndar til.

54. gr.

Heimabakaðar brauðvörur má því aðeins selja, að heilbrigðisnefnd hafi áður veitt leyfi til þess, enda sé fyrirmælum hennar hlýtt um húsakynni, þrifnað og annað, er hún telur máli skipta.

57 55. gr.

5. maí Brauðvörur má aldrei hafa á boðstólum á götum úti eða torgum, né ganga með þær milli húsa í framboðsskyni.

D. Um meðferð og sölu kjötvöru.

56. gr.

Um slátrun og meðferð og sölu kjötvöru og sláturs fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 47. gr., svo og lög nr. 5 22. febr. 1949, um kjötmat o. fl., auglýsingu nr. 185 22. nóv. 1940, um nokkrar vörur úr kjöti og reglug. nr. 155 8. sept. 1949 um kjötmat o. fl.). Enn fremur skal gætt fyrirmæla 57. og 58. gr.

57. gr.

Kjötbúðir skulu þannig gerðar, að ljósflötur glugga sé ekki minni en tíundi hluti gólfflatar. Séð skal fyrir sérstakri loftræstingu auk glugga á hjörum. Gólf skal vera vatnshelt og lagt flísum eða öðru jafngildu efni, að dómi heilbrigðisnefndar. Rás skal vera úr gólfi niður í skolpræsi. Veggir skulu lagðir flísum eða glerjaðir, nema heilbrigðisnefnd leyfi annað. Flísar eða glerjun skal ná a. m. k. 1.8 m frá gólfi. Inngangur skal vera í búðina beint frá götu.

Um hillur og skápa fer eftir 52. gr. Búðarborð skulu þannig gerð, að botn þeirra sé a. m. k. 15 cm frá gólfi. Þau skulu lögð gleri, marmara eða öðru því efni, er heilbrigðisnefnd telur jafngilt.

Ekki má geyma umbúðarlausar vörur á afgreiðsluborði, nema á fremri brún þess sé nægilega há brík úr gleri eða öðru efni til varnar því, að við vörunni sé snert eða andað á hana. Kjötbúðir skulu vera óupphitaðar.

Krókar eða stengur, sem ætlaðar eru til að hengja kjöt á, skulu vera úr gljáðum málmi eða hreinlegu efni og ekki nær vegg en svo, að kjöt það, sem þar hangir, snerti ekki vegg. Þar sem ekki eru sérstakar vélar til kjötskurðar, skulu fjalhögg vera úr hörðum viði.

Kjöt skal jafnan haft á hreinum hillum, borðum eða grindum, en aldrei á gólfi. Umbúðalausar vörur, sem neyta má án frekari matreiðslu, skulu geymdar í glerskáp.

58. gr.

Hverri kjötbúð skal fylgja nægilega stór geymsluklefi með vatnsleiðslu, kæliklefi og kæliskápur.

Geymsluklefinn skal gerður líkt og sölubúðin að öðru leyti en því, að veggir þurfa ekki að vera flísalagðir.

Úr kælirúmi má ekki vera rás niður í skolpræsi. Um starfsfólk kjötbúða gilda ákvæði 51. gr.

Í kjötbúðum má selja nýjan og reyktan lax og silung, síld, fiskfars, niðursuðuvörur, feitmeti, áskurð, osta, egg, harðfisk, kartöflur, rófur og grænmeti, svo og aðrar matvörur, er heilbrigðisnefnd leyfir. Jafnan sé þess gætt, að vörurnar snerti ekki aðrar óvarðar vörur.

E. Um meðferð og sölu fisks.

59. gr.

Um meðferð og sölu fisks fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gildi um það efni (sbr. 47. gr., svo og auglýsingu nr. 186 22. nóv. 1940, um nokkrar vörur úr fiski). Enn fremur skal gætt fyrirmæla 60.—64. gr.

60. gr. 57

Aldrei má selja til manneldis óslægðan fisk, óhreinan eða á annan hátt 5. maí skemmdan.

Ekki má selja fisk, ef hann hefur ekki verið slægður, áður en sólarhringur var liðinn, frá því að hann veiddist.

Þó er heimilt að selja óslægðar þær fisktegundir, sem venju samkvæmt eru seldar þannig, svo sem hrognkelsi.

61. gr.

Í fiskverkunarhúsum skulu vera steinsteypt gólf með niðurfallsopi, einu eða fleirum, og hallist gólfið að þeim. Veggir skulu kalkaðir, nema heilbrigðisnefnd leyfi aðra tilhögun. Vatnsleiðsla skal vera um allt húsið.

Fiskhjalla til þurrkunar á skreið má ekki setja upp nær íbúðarhúsnæði en 500 m, nema samþykki heilbrigðisnefndar komi til.

62. gr.

Aldrei má leggja fisk á götur, gangstéttir eða bryggjur, nema breitt sé undir hann. Fisk, sem fluttur er landveg til bæjarins, má ekki selja til manneldis, nema hann sé fluttur slægður og í kössum, sem taka mest 50 kg.

Heilagfiski og skötu þarf þó ekki að flytja í kössum, en flytja skal það þá í heilu lagi. Breitt skal yfir fisk í flutningi.

63. gr.

Í fiskbúðum má ljósflötur glugga ekki vera minni en 1/10 gólflfatar. Þar skal vera vatnsleiðsla, góð loftræsting og vatnshelt gólf, en rás úr gólfinu í skolpræsi.

Fiskur, sem hafður er á boðstólum, skal vera í trogum eða kössum. Aldrei má leggja fisk á gólf, og ýtrasta hreinlætis skal gætt í hvívetna.

Í fiskbúðum er einnig heimilt að selja niðursuðuvörur, sjófugla, hval, sel og harðfisk, svo og aðrar matvörur, sem heilbrigðisnefnd kann að leyfa.

64. gr.

Fisksala undir beru lofti má aðeins fara fram á þeim stöðum, sem bæjarstjórn ákveður, og samkvæmt leyfi, er hún lætur í té. Fiskurinn skal seldur úr hreinlegum vögnum eða ílátum, sem auðvelt er að halda hreinum.

Hver fisksali skal hafa ílát með loki undir slóg og annan úrgang. Hann skal hreinsa sölustað vandlega, að lokinni sölu dag hvern.

XIV. KAFLI

Um gistihús, matsöluhús og aðra veitingastaði.

65. gr.

Um hvers konar veitingasölu og gistihúsahald fer eftir lögum nr. 21 15. júní 1926 um veitingasölu, gistihúsahald o. fl. með áorðnum breytingum, samkv. lögum nr. 33 13. júní 1937. Enn fremur skal gætt fyrirmæla 66.—70. gr.

66. gr.

Sá, er æskir leyfis lögreglustjóra til þess að setja á stofn eða reka gistihús, matsöluhús eða veitingastofu, skal hafa til þess meðmæli heilbrigðisnefndar, enda má ekki hefja rekstur slíks veitingastaðar, fyrr en heilbrigðisnefnd telur hann fullnægja þeim kröfum, sem til hans ber að gera.

57
5. maí

67. gr.

Herbergi, sem leigð eru til gistinga, skulu fullnægja sömu skilyrðum sem sett eru um venjuleg íbúðarherbergi. Þau mega ekki vera minni en svo, að 8 m^3 loftrúm komi á hvern gest og 3.4 m^2 gólfflötur.

Gólf í gistihúsum og veitingastofum skulu lögð gólfdúk eða öðru efni, er jafngilt sé að dómi heilbrigðisnefndar. Gólf skulu þvegin a. m. k. einu sinni á dag. Veggir og loft skulu máluð eða þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Allur sængurbúnaður skal fullnægja almennum kröfum um efni og gerð. Rúmfatnaður skal vel hirtur og laus við myglulykt eða aðra ólykt. Skipta skal um rekkjulín a. m. k. vikulega og ávallt, er nýjum gesti er vísað til sængur.

Veitingastofur skulu vera bjartar og loftgóðar og inngangur í þær greiður um anddyri.

68. gr.

Gestir og starfsfólk skal hafa greiðan aðgang að fatageymslum, drykkjarvatni, nægilega mörgum handlaugum með hreinum handklæðum og sápu, salernum og baði, öllu innan húss, eftir því sem heilbrigðisnefnd telur fullnægjandi.

69. gr.

Um meðferð matar og annarrar neyzluvöru, sem framleidd er í matsölu og veitingastöðum, fer eftir almennum lögum og reglum (sbr. 47. gr.).

Eldhús skulu búin fullkomnum tækjum, til matreiðslu og uppþvottar. Bekkir, hillur, uppþvottaker, suðuáhöld, matar- og drykkjarílát og því um líkt skal heilt og þannig gert, að auðvelt sé að halda því hreinu. Matar- og drykkjaráhöld skulu soðin eftir hverja notkun.

70. gr.

Starfsfólk sé ekki haldið næmum sjúkdómi, hafi heilt hörund og sé hreinlegt í klæðaburði og umgengni.

XV. KAFLI

Um baðhús, sundhús og sundstöðvar, íþróttahús og íþróttasvæði.

71. gr.

Baðhús skulu vera björt og rúmgóð, með góðri loftræstingu og nægilegum hita. Gólf og veggir í 1.8 m hæð skulu lagðir flísum eða öðru efni, er sé jafngilt að dómi heilbrigðisnefndar.

Í biðstofum og búningsklefum skal vera vel bjart, nægilega rúmgott og loftræsting og hiti í góðu lagi.

Biðstofur og herbergi starfsfólks eru undanþegin ákvæðum um flísalagningu. Baðker skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Um gufubaðstofur setur heilbrigðisnefnd sérstakar reglur.

72. gr.

Sundlaugar allar skulu vera steinsteyptar og vel sléttar innan.

Útisundlaug má ekki vera nær peningshúsum, safngryfjum, sorphaugum og öðru slíku en 200 m. Skal svo um búið, að vatn úr umhverfi sundlaugar geti ekki runnið í hana eða safnazt fyrir kringum hana.

73. gr.

Sundlaugarvatn skal vera hreint. Skipt skal um vatn og laugarnar hreinsaðar nægilega oft og aðrar ráðstafanir, sem heilbirgðisnefnd telur þurfa, gerðar, til þess að verjast miklum gerlafjölda í vatninu.

74. gr. 57

Hæfilega mörg steypiböð skulu fylgja hverri sundlaug, og hver sundlaugarnotandi sápuþvo sig, áður en hann fer í laugina. Ekki má hleypa fleiri baðgestum í laugina en svo, að a. m. k. 3.5 m² af yfirborði vatnsins komi á hvern fullorðinn mann eða 1.9 m² á hvert barn. 5. maí

75. gr.

Nú vita menn eða grunar, að sundlaug sé eða verði útbreiðslustaður sjúkdóms, og skal þá tafarlaust tilkynna það héraðslækni eða heilbrigðisnefnd, sem gerir viðeigandi ráðstafanir, enda getur nefndin látið loka lauginni um tíma, á meðan rannsókn eða sótthreinsun fer fram.

76. gr.

Starfsfólk við baðhús og sundlaugar sé ekki haldið næmum sjúkdómi. Gæta skal það fullkomins hreinlætis og vera hreinlega til fara.

77. gr.

Búnings- og baðklefa, biðstofur, gólf og ganga skal þvo og ræsta daglega eða oftar, ef þurfa þykir.

78. gr.

Útibaðstaðir, aðrir en sundlaugar, skulu og háðir eftirliti heilbrigðisnefndar. Skal þess einkum gætt, að ekki sé hætta á, að vatnið (sjórinn) saurgist frá skolpveitum, sorpi eða þvílíku.

79. gr.

Við hverja sundlaug skulu vera tiltæk björgunartæki, og segir heilbrigðisnefnd fyrir um gerð þeirra, um kunnáttu starfsfólks, um björgun og lífgunartilrunir og um ráðstafanir til að afla skjótrar læknishjálpar.

80. gr.

Íþrótta- og leikfimihús skulu vera björt (ljósflötur glugga a. m. k. 1/6 gólfflatar), rúmgóð og hæfilega upphituð. Séð skal fyrir nægilegri loftræstingu.

Aldrei má nota þau örar en svo, að nægilegur tími gefist til nauðsynlegrar hreinsunar og loftræstingar.

Auk æfingasala skulu vera búningsherbergi, baðherbergi og áhaldaherbergi.

81. gr.

Íþróttasvæði undir berum himni skulu þannig gerð, að þrifaleg séu og sem minnst ryk eða önnur óþrif berist frá þeim. Séð skal um hreinsun á þeim eftir þörfum. Jafnan skulu fylgja þeim búningsklefar og steypiböð.

82. gr.

Útileikvellir barna skulu háðir eftirliti heilbrigðisnefndar, og setur hún um þá sérstakar reglur. Ekki skulu fleiri börn um hvern völl en svo, að 7 m² a. m. k. komi á hvert barn. Af leikvelli skal vera gengt beint á salerni, og séu eigi fleiri en 40 börn um hvert. Á leikvöllum skal vera drykkjarvatn, og skal vatnshanaútbúnaður þannig, að ekki þurfi að snerta hann með munni, þegar drukkið er.

83. gr.

Í öllum þeim stofnunum, sem í þessum kafla getur, eða eru í sambandi við þær, skulu vera nægilega mörg vatnssalerni, þvagstæði og þvottaskálar. Skulu salerni aðgreind fyrir konur og karla.

57
5. maí

XVI. KAFLI
Um rakarastofur, hárgreiðslustofur og snyrtistofur.

84. gr.

Hver, sem setja vill á stofn fyrirtæki þau, er í kafla þessum greinir, skal tilkynna það heilbrigðisnefnd og uppfylla þau skilyrði, er hún setur um búnað og hreinlæti.

85. gr.

Rakarastofur, hárgreiðslustofur og aðrar snyrtistofur skulu vera bjartar og rúmgóðar með nægilegri loftræstingu og upphitun. Gólf og veggir skulu þannig, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Starfsfólk og gestir skulu hafa greiðan aðgang að salernum og þvottaskálum.

86. gr.

Starfsfólk skal í hvívetna gæta hins ýtrasta hreinlætis og vera klætt hreinni, hvítri yfirhöfn. Það sé ekki haldið næmum sjúkdómi, og skal það láta lækni rannsaka heilsufar sitt a. m. k. einu sinni á ári og fá vottorð hans um.

87. gr.

Ekki má taka til meðferðar fólk, sem vitanlega er haldið næmum húðsjúkdómi, eða ástæða er til að ætla, að svo sé ástatt um.

88. gr.

Hnífa, skæri, klippur, greiður, bursta og önnur slík áhöld skal vandlega hreinsa eftir hverja notkun. Ætíð skal nota hreina dúka og hrein handklæði við hvern gest, og á höfuðbrík stóla skal jafnan vera pappír, er endurnýist eftir hvern gest.

XVII. KAFLI
Um sjúkrahús, lækningastofur og aðrar heilbrigðisstofnanir.

89. gr.

Um sjúkrahús og aðrar heilbrigðisstofnanir og búnað þeirra fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gildi um það efni (sbr. l. nr. 93 31. desember 1953). Enn fremur skal gætt fyrirmæla 90.—94. gr.

90. gr.

Sá, er óskar leyfis ráðherra til að setja á stofn eða reka sjúkrahús eða aðra heilbrigðisstofnun, skal hafa til þess meðmæli heilbrigðisnefndar, enda má ekki hefja rekstur slíkrar stofnunar, fyrr en heilbrigðisnefnd telur hana fullnægja þeim kröfum, sem til hennar ber að gera.

91. gr.

Vistherbergi sjúkrahúsa og annarra heilbrigðisstofnana skulu vera björt og hlý, vel loftræst og rúmgóð. Séð skal fyrir nægilegum fatageymslum, salernum og hreinlætistækjum. Veggir allir og gólf skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Ekki má þurrka þvott í vistherbergjum. Í húsakynnum skal vandleg ræsting fara fram a. m. k. einu sinni á dag.

Um heilbrigði starfsfólks fer eftir 86. gr.

92. gr. 57

Heilbrigðisnefnd getur í samráði við yfirlækni sjúkrahúss og lækni elliheimilis 5. maí
og annarra slíkra stofnana, sem ekki eru sérstök fyrirmæli um í samþykkt þessari, sett reglur um tölu sjúklinga eða vistmanna í hverju herbergi, um loftrými þeirra og önnur skipulags- og heilbrigðisatriði.

93. gr.

Biðstofur í heilbrigðisstofnunum skulu vera nægilega rúmgóðar, miðað við venjulega, áætlaða aðsókn. Í biðstofu skulu vera hæfilega mörg sæti og snagar fyrir yfirhafnir.

94. gr.

Húsnæði barnaheimilis má ekki vera í kjallara eða undir súð. Nægilega stór grasblettur eða annað þrifalegt, afgirt svæði skal fylgja heimilinu, og skal svo um búið, að börnin geti þar notið skjóls gegn stormi og göturyki, enda má svæði þetta ekki liggja að fjölfarinni götu.

XVIII. KAFLI

Um eftirlit með skipum, bátum, bifreiðum o. fl.

95. gr.

Um eftirlit með skipum og bátum fer eftir lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. l. nr. 68 5. júní 1947 og reglur nr. 11 20. jan. 1953). Enn fremur skal gætt fyrirmæla 96.—104. gr.

96. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa greiðan aðgang að skipum og bátum til eftirlits með hollustuháttum og þrifnaði.

Auk skipa og báta, sem skrásettir eru á Akureyri, skulu einnig önnur skip og bátar háðir eftirliti og fyrirmælum heilbrigðisnefndar á meðan þeir eru á samþykktarsvæðinu.

97. gr.

Eigi má flytja í skipum eða bátum sjúklinga með næma sjúkdóma, nema með ráði héraðslæknis, sem hefur um það samráð við landlækni, þegar mikið er í húfi.

Nú verður vart við í bát eða skipi veikindi eða lasleika, sem vera kann næmur sjúkdómur eða óþrifasjúkdómur, sem borizt getur manna á milli, svo sem kláði eða lús, og skal þá skipstjóri eða formaður þegar í stað tilkynna það héraðslækni, enda sé fylgt fyrirmælum hans um sóttvarnir og aðrar ráðstafanir.

98. gr.

Nú verður meindýra, svo sem veggjalúsar, rottu eða kakalaka, vart í bát eða skipi, og skal þá skipstjóri eða formaður tafarlaust tilkynna það héraðslækni eða heilbrigðisnefnd, er geri nauðsynlegar ráðstafanir til eyðingar meindýranna.

99. gr.

Hafnsögumenn, tollþjónar, skipaskoðunarmenn og aðrir eftirlitsmenn skulu skyldir til að tilkynna héraðslækni eða heilbrigðisnefnd allt, sem þeir telja athugavert um atriði þau, sem um ræðir í 95.—98. gr.

57 100. gr.

5. maí Skipstjórar, formenn og útgerðarmenn bera ábyrgð á því, að fyrirmælum heilbrigðisnefndar um þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti í skipum þeirra og bátum sé hlýtt. Kyrrsetja má skip eða bát, þangað til fyrirmælum heilbrigðisnefndar hefur verið fullnægt.

101. gr.

Eftirlit heilbrigðisnefndar með bifreiðum, varðandi þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti, tekur til allra leigubifreiða og áætlunarbifreiða, sem skrásettar eru á Akureyri. Sama gildir um bifreiðar, þótt skráðar séu annars staðar, á meðan þær eru á samþykktarsvæðinu.

102. gr.

Í öllum bifreiðum, sem notaðar eru til fólksflutninga, skal ávallt gætt fyllsta þrifnaðar og hreinlætis.

Ákvæði 96. gr. taka til leigubifreiða.

103. gr.

Bifreiðarstjórar og bifreiðaeigendur bera ábyrgð á því, að fyrirmælum heilbrigðisnefndar um þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti í bifreiðum þeirra sé hlýtt.

Nú óhlýðnast bifreiðastjóri eða bifreiðaeigandi fyrirmælum heilbrigðisnefndar, og má þá taka bifreið hans úr umferð, unz kröfum nefndarinnar er fullnægt.

104. gr.

Ákvæði kafla þessa taka einnig til flugvéla, sem farþega flytja, eftir því sem við getur átt.

XIX. KAFLI

Um fangelsi og vistarverur handtekinna manna.

105. gr.

Heilbrigðisnefnd sker úr um allt, er varðar hollustuhætti húsakynna samkvæmt þessum kafla.

106. gr.

Gæta skal fyllsta hreinlætis, þvo gólf daglega, á meðan klefi er í notkun, og jafnan milli mannaskipta.

Séð skal fyrir nægilegum hita og góðri loftræstingu.

107. gr.

Nú kemur í ljós, að einhver vistmanna er haldinn næmum sjúkdómi eða óþrifakvilla, þar með talinn kláði og lús, eða grunur leikur á um slíkt, og skal þá geyma hann einan í herbergi, enda sé héraðslækni tafarlaust gert viðvart. Um hreinsun herbergis og rúmfatnaðar eftir slíka menn skal fara eftir fyrirmælum héraðslæknis.

XX. KAFLI

Um líkgeymslur, líkhús og kirkjugarða.

108. gr.

Um kirkjugarða og meðferð líka fer eftir almennum lögum og reglum (sbr. lög nr. 64 23. júní 1932, reglug. nr. 83 25. júlí 1934, hvort tveggja um kirkjugarða, lög nr. 42 10. nóv. 1913 og reglug. nr. 24 1. apríl 1936, hvort tveggja um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum).

Um flutning líka milli sókna fer eftir ákvæðum 6. gr. laga nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, með áorðinni breytingu samkvæmt lögum nr. 28 27. júní 1941 og ákvæðum reglugerðar nr. 159 27. sept. 1941 um flutning líka. 57 5. maí

109. gr.

Lík má ekki geyma ókistulögð í heimahúsum lengur en þrjá sólarhringa og aldrei lengur en sjö sólarhringa, þó að kistulögð séu, nema sérstakt leyfi héraðslæknis komi til, eða þau séu í loftheldri málmkistu.

Héraðslæknir getur fyrirskipað, að lík fólks, sem dáið hefur úr næmum sjúkdómi, skuli þegar í stað kistulögð og flutt í líkhús.

110. gr.

Fundin eða sjórekin lík skal ætíð flytja í líkhús og kistuleggja, þegar að lokinni lögskipaðri rannsókn.

Fer að öðru leyti um meðferð þeirra samkvæmt ákvæðum tilvitnaðra laga og reglugerðar um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum.

111. gr.

Líkhús skulu þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Loftræsting sé góð. Ef gluggar eru á líkhúsi, skulu þeir vita móti norðri. Í líkhúsum skal vera vatnsveita og handlaugar. Niðurfallsop skal vera úr gólfinu, sem halli að opinu.

Líkhús skulu þrifin svo oft sem þurfa þykir, og jafnan þegar í stað eftir að þar hafa verið geymd ókistulögð lík.

112. gr.

Heilbrigðisnefnd setur eftir þörfum ákvæði um bálstofu og líkbrennslu.

113. gr.

Vatnsból mega aldrei vera nær kirkjugarði á jafnsléttu eða undan brekku en 200 metra.

XXI. KAFLI

Um aðstoð við sóttvarnir.

114. gr.

Heilbrigðisnefnd skal aðstoða héraðslækni við almennar sóttvarnir eftir óskum hans og þörfum (sbr. lög nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma og almennar reglur nr. 132 31. desember 1934 um opinberar varnir gegn útbreiðslu næms sjúkdóms). Skal henni heimilt, ef hættuleg farsótt kemur upp og héraðslæknir telur nauðsynlegt, að setja um stundarsakir og eftir hans tillögum sérstök fyrirmæli um hreinlæti utan húss og innan, meðferð og dreifingu matvæla og annað, er að heilsuvernd lýtur, svo og að ráða fólk til bráðabirgða til sóttgæzlu, eftirlits eða hjúkrunar.

XXII. KAFLI

Lokaákvæði.

115. gr.

Heilbrigðisnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum samþykktar þessarar, þar sem um er að ræða ástand, sem eldra er en samþykktin, eða ríkar ástæður þykja annars til.

57 5. maí

116. gr.

Heilbrigðisnefnd er heimilt að gera frekari kröfur til tryggingar þrifnaði, heilbrigði og hollustuháttum en beinlínis er fyrir mælt í samþykkt þessari, varðandi hvert einstakt atriði, enda séu þær kröfur í samræmi við ákvæði samþykktarinnar um hliðstæð atriði og almennt viðurkenndar þrifnaðar- og heilbrigðisreglur.

Fyrirmæli samkvæmt ákvæðum þessarar greinar birtir heilbrigðisnefnd, eftir því sem á stendur, með almennri auglýsingu eða skriflegri tilkynningu til þess eða þeirra, sem í hlut eiga.

117. gr.

Bæjarstjórn skal ávallt leita umsagnar heilbrigðisnefndar um ráðstafanir, er varða heilbrigðismál.

118. gr.

Brot á samþykkt þessari eða óhlýðni við löglegar fyrirskipanir heilbrigðisnefndar varða sektum til bæjarsjóðs, allt að 3000.00 kr., ásamt vísitöluálagningu lögum samkvæmt. Nú vanrækir maður að vinna verk, sem heilbrigðisnefnd hefur löglega fyrirskipað, eða verk er ekki unnið á viðeigandi hátt, og er þá nefndinni heimilt að láta vinna það, sem þarf, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila, ef þörf gerist með lögtaki.

119. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal fara að hætti opinberra mála.

120. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið staðfest og birt í Stjórnartíðindum.

Fellur þá úr gildi heilbrigðissamþykkt nr. 66 15. júlí 1920, ásamt síðari breytingu á henni.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 5. maí 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

58 4. maí

REGLUGERÐ

barnavernd í Hafnarfirði.

1. gr.

Í umdæmi barnaverndarnefndar Hafnarfjarðar er börnum yngri en 12 ára bannað að vera á almannafæri eftir klukkan 20 að kvöldi á tímabilinu frá 20. sept. til 15. apríl og eftir klukkan 22 frá 15. apríl til 20. sept., nema í fylgd með fullorðnum.

Börn á aldrinum 12—14 ára mega ekki vera á almannafæri eftir klukkan 22 að kvöldi á tímabilinu frá 15. sept. til 1. apríl og ekki eftir klukkan 23 á tímabilinu frá 1. apríl til 15. sept., nema í fylgd með fullorðnum.

Foreldrum eða forráðamönnum barnanna ber að sjá um, að ákvæðum þessum sé framfylgt.

2. gr. 58

Unglingum innan 16 ára eru bannaðar óþarfa ferðir út í skip, sem liggja við 4. maí
bryggju eða á höfninni.

3. gr.

Unglingum innan 16 ára aldurs er bannaður aðgangur að almennum dansstöðum, öldrykkjustöðum og knattborðstöðum. Þeim er og bannaður aðgangur að almennum kaffistofum eftir klukkan 21, nema í fylgd með fullorðnum.

Eigendum og umsjónarmönnum þessara fyrirtækja ber að sjá um, að börn og unglingar fái þar ekki aðgang og hafist þar ekki við.

4. gr.

Engar kvikmyndasýningar, leiksýningar eða aðrar opinberar skemmtanir, sem börnum og unglingum innan 16 ára aldurs er ætlaður aðgangur að, má halda nema barnaverndarnefnd hafi verið gefinn kostur á að kynnast efni þeirra, og ákveður hún þá, að því athuguðu, hvort börnum og unglingum skuli leyfður aðgangur að þeim.

5. gr.

Bönnuð er sala á spýtubrjóstsykri (sleikjum) og brjóstsykurstöngum, svo og öðrum þeim sælgætisvörum, sem að áliti héraðslæknis og barnaverndarnefndar geta talizt hættulegar börnum og unglingum.

6. gr.

Bannað er að selja unglingum innan 16 ára aldurs tóbak, gefa þeim það eða stuðla að því, að þeir neyti þess eða hafi það um hönd.

7. gr.

Barnaverndarnefnd er heimilt að banna börnum að annast blaðsölu, dreifingu blaða og útburð bréfa, ef henni þykir ástæða til.

8. gr.

Börnum og unglingum innan 16 ára aldurs er bannað að skemmta á samkomum, þar sem aðgangseyris er krafizt, án sérstaks leyfis barnaverndarnefndar.

Foreldrar viðkomandi barna og forráðamenn skemmtana bera ábyrgð á, ef út af þessu er brugðið.

9. gr.

Barnaverndarnefnd hefur heimild til að ákveða, að unglingar 12—16 ára skuli bera aldursskírteini.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum, varðhaldi eða fangelsi allt að 3 árum. Auk refsingar má svipta menn réttindum samkvæmt almennum hegningarlögum nr. 19/1940, ef miklar sakir eru.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 29/1947, um vernd barna og ungmenna, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 4. maí 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

59
17. maí

SAMÞYKKT
um fuglaveiðar í Drangey.

1. gr.

Þegar vika er liðin af sumri skal öllum, sem lögheimili eiga í Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað, heimilt að fara til Drangeyjar, og hafast þar við á „Fjörunni", meðan rúm leyfir, ef þeir ætla sér að stunda svartfuglaveiði á flekum í landhelgi eyjarinnar. Umsjónarmaður eyjarinnar, sbr. 8. gr., skal gæta þess vandlega, að rúmið sé notað sem haganlegast og drýgst. Verði ágreiningur um tjaldstæði ræður úrskurður umsjónarmanns.

Með orðinu „landhelgi" í samþykkt þessari, er átt við allt hið hefðbundna svæði umhverfis Drangey, þar sem fuglaveiði á flekum hefur verið stunduð.

2. gr.

Heimilt skal mönnum, þegar þeir koma til veiðanna, að ryðja uppsátur fyrir báta sína, sem næst tjaldstæði sínu, eða þar, sem þykir hentast á „Fjörunni", ef áður er ótekið af öðrum og heldur hver sínu uppsátri þá vertíð. Séu 2 för í félagi, er formaður skyldur til að setja annað farið upp fyrir hitt, ef annarra för fá eigi viðunanlegt uppsátur að öðrum kosti. Verði ágreiningur út af uppsátri, ræður úrskurður umsjónarmanns.

3. gr.

Allir skulu skyldir til að fara út að vitja um niðurstöður sínar á sama tíma, tvisvar í hverjum sólarhring eftir því sem formenn og umsjónarmaður koma sér saman um.

Bannað er að nota lifandi fugl að bandingja. Ávallt þá er veðurspá eða veðurútlit boðar hindrun umvitjana, skal leitast við að leysa af fleka eða snúa þeim við. Umsjónarmanni er skylt að sjá um, að þetta boð og bann sé haldið.

4. gr.

Öll byssuskot eru stranglega bönnuð í eynni og umhverfis hana innan tveggja kílómetra fjarlægðar frá strönd eyjarinnar, að meðtaldri „Kerlingunni", á tímabilinu frá 1. marzmánaðar til 20. júlímánaðar.

Aldrei má skjóta fugla hvorki í lóðhelgi Drangeyjar, í Drangeyjarbjörgum né í „Kerlingunni" né heldur skjóta í björgin, þótt auð séu af fugli.

Þó skal með samráði við umsjónarmann vera heimilt að skjóta gripfugl, er leggst til skemmda á veiði manna, enda brjóti það ekki í bág við fuglafriðunarlög.

5. gr.

Þeir, sem róa til fiskjar frá eynni, skulu svo sem kostur er á forðast að styggja fuglinn frá niðurstöðunum. Einnig er bannað að leggja fiskilóð innan um niðurstöðurnar, svo og að fiska þar á handfæri utan umvitjunartíma.

6. gr.

Hver maður, sem stundar fuglaveiðar á fleka við Drangey eina viku eða lengur, skal greiða í fjörutoll 25 krónur. Sama gjald greiðist fyrir hvern bát, en hafi skipshöfn aukafar, — fuglfar — greiðist fyrir það 15 krónur. Fjörutollinn ber formanni hverjum að greiða fyrir sig og sína skipshöfn, þá er þeir hafa stundað veiði við eyna í eina viku.

7. gr.

Sýslunefndin eða sýslunefndaroddviti byggir eyna til þriggja ára í senn til eggja- 17. maí
töku og gefur oddviti sýslunefndar leiguliða byggingarbréf, sem skýrt tekur fram, hvað það er, sem byggt er, til hvað langs tíma og með hvaða skyldum. Skyldur er leiguliði að hreinsa bjargið yfir „Fjörunni“ og annars staðar þar sem tjöld eru sett undir því, gegn gjaldi, er nemur allt að ¼ hluta af eftirgjaldi hans. Skal hreinsunin fara fram á þeim tíma, sem umsjónarmaður telur hentugast. Leiguliða skal bannað að stunda eggjatöku lengur en til laugardagskvölds þá sjö vikur eru af sumri. Leiguliða skal skylt að taka ritsuegg og fýlsegg úr björgum eyjarinnar eftir því sem hann getur við komið. Eftirgjald það, sem leiguliða ber að greiða auk framangreindrar þóknunar, greiðist oddvita sýslunefndar fyrir lok vertíðar ár hvert.

8. gr.

Nefnd sú, er stjórnar málefnum Drangeyjar samkvæmt eignaskiptasamningi, útvegar á ári hverju umsjónarmann, sem hefur á hendi eftirlit með því, að þeir, sem stunda veiði við eyna, og leiguliði eggversins hlýði fyrirmælum samþykktar þessarar. Ber umsjónarmanni að gæta þess vandlega, að fugl sé ekki veiddur í bjarginu né í „Kerlingunni“ með speldum, háfum, flekum eða á annan hátt. Ekki má heldur drepa lunda eða taka egg hans uppi á eynni. Enn fremur hefur umsjónarmaður á hendi innheimtu á gjaldi því, er ræðir um í 6. gr. Einnig skal hann heimta skýrslu um fuglaveiði af formanni hverjum, eftir hverja viku, svo og af eggjatökumanni skýrslu um tölu eggja, þá er eggjasigi er lokið.

Umsjónarmaður semur því næst aðalskýrslu um fuglaveiði og eggjatöku, sem hann skilar oddvita sýslunefndar ásamt fjörutollum, fyrir lok júlímánaðar ár hvert. Fyrir starf sitt fær umsjónarmaður hæfilega þóknun, sem greiðist af tekjum eyjarinnar.

9. gr.

Heimilt er sýslunefndinni, ef henni þykir ástæða til, að gera sérstakar ráðstafanir í því skyni að útrýma úr eynni ritsu og öðrum vargfugli, sem spillir svartfuglaveiði við eyna, þó svo að gildandi friðunarlög séu haldin.

10. gr.

Friðlýst skal eynni á öllum manntalsþingum sýslunnar fyrir öllum óleyfilegum afnotum. Öll landspell á eynni eða skemmdir á festum þeim, sem henni fylgja og mönnum verður um kennt, varða sektum og skaðabótum.

11. gr.

Brot gegn ákvæðum samþykktar þessarar varða sektum allt að 2000 krónum. Lágmarkssekt fyrir skot í Drangeyjarbjörg og Kerlinguna skal vera 500 krónur. Að öðru leyti skulu refsiákvæði 33. gr. gildandi laga um fuglaveiðar og fuglafriðun gilda að því er tekur til samþykktar þessarar og eftir því, sem við á, svo og um upptöku á ólöglegu veiðifangi og hagnaði af veiði og á veiðitækjum.

12. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn samþykkt þessari, skulu rekin að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir til 1. marz 1956.

Menntamálaráðuneytið, 17. maí 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

60

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3200	00	3200	00	2667
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	450	00	2700	00	2250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	350	00	2800	00	2333
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	200	00	2000	00	1667
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2500	00	2500	00	2083
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	2500	00	3333	33	2778
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	00	1200	00	1000
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	8	00	960	00	800
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	19	00	2280	00	1900
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	8	00	960	00	800
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	250	00	1500	00	1250
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

60

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	25	00	150	00	125
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	20	00	120	00	100
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	125	00	»	»	2500
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2755	56	2296
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1350	00	1125
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1500	00	1250
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			135	00	112
	En meðalverð allra landaura samantalið			5740	56	4783
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1435	14	1196

Skrifstofu Norður-Múlasýslu, 24. jan. 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Erlendur Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

61

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu og Neskaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2800	00	2800	00	2333
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	350	00	2100	00	1750
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	250	00	2000	00	1667
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	200	00	2000	00	1667
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2000	00	2000	00	1667
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1400	00	1866	67	1556
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	00	1200	00	1000
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	9	00	1080	00	900
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	17	00	2040	00	1700
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	10	00	1200	00	1000
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	136	00	816	00	680
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	480	00	2880	00	2400

61

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	280	00	1680	00	1400
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	42	00	1680	00	1400
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	145	00	»	»	2900
43.	— 1 lambsfóður ..... á	130	00	»	»	2600
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2127	78	1773
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1380	00	1150
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1848	00	1540
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			5355	78	4463
	og skipt með 3 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1785	26	1488

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, 23. jan. 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Lúðvík Ingvarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

62

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3000	00	3000	00	2500
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	450	00	2700	00	2250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	500	00	3000	00	2500
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	425	00	3400	00	2833
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	350	00	4200	00	3500
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	425	00	3400	00	2833
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	200	00	2000	00	1667
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2500	00	2500	00	2083
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	2000	00	2666	67	2222
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	12	00	1440	00	1200
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	8	00	960	00	800
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	19	00	2280	00	1900
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	9	00	1080	00	900
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	150	00	»	»	3000
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2985	19	2488
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1440	00	1200
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			4425	19	3688
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			2212	59	1844

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 18. febrúar 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Jón Kjartansson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

62

63

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjakaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3000	00	3000	00	2500
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	400	00	2400	00	2000
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	300	00	2400	00	2000
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2000	00	2000	00	1667
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1400	00	1866	67	1556
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	00	840	00	700
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	00	600	00	500
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	»	»	»	»	»
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	»	»	»	»	»
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	200	00	1200	00	1000
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum kr.	aur	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	24	00	360	00	300
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	120	00	»	»	2400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	»	»	»	»	»
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2333	33	1945
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			720	00	600
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1200	00	1000
	Eftir E. eða í lýsi			360	00	300
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			4613	33	3845
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1153	33	961

Skrifstofu Vestmannaeyjakaupstaðar, 9. apríl 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Torfi Jóhannsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 13. apríl 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

64

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	4000	00	4000	00	3333
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	600	00	3600	00	3000
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	400	00	3200	00	2667
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	250	00	2500	00	2083
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2500	00	2500	00	2083
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1800	00	2400	00	2000
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	4	00	480	00	400
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	3	50	420	00	350
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	20	00	2400	00	2000
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	10	00	1200	00	1000
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

64

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	125	00	»	»	2500
43.	— 1 lambsfóður ..... á	140	00	»	»	2800
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			3033	34	2528
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1125	00	937
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			4158	34	3465
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			2079	17	1732

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 18. janúar 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Björn Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 15. febrúar 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

65

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3200	00	3200	00	2667
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	450	00	2700	00	2250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	400	00	3200	00	2667
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	180	00	1800	00	1500
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1900	00	1900	00	1583
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1800	00	2400	00	2000
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	12	00	1440	00	1200
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	10	00	1200	00	1000
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	16	00	1920	00	1600
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	50	900	00	750
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

65

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	120	00	»	»	2400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2533	33	2111
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1365	00	1137
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			3898	33	3248
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1949	17	1624

Skrifstofu Árnessýslu, 22. marz 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Páll Hallgrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

66

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Keflavík, Hafnarfjarðarkaupstað og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3000	00	3000	00	2500
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	400	00	2400	00	2000
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	300	00	2400	00	2000
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	200	00	2000	00	1667
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2000	00	2000	00	1667
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1500	00	2000	00	1667
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	00	1200	00	1000
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	7	00	840	00	700
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	50	2220	00	1850
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	8	00	960	00	800
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	14	00	2520	00	2100
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	150	00	900	00	750
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

66

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	30	00	450	00	375
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	21	00	84	00	70
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	19	40	116	40	97
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	130	00	»	»	2600
43.	— 1 lambsfóður ..... á	80	00	»	»	1600
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2300	00	1917
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1305	00	1087
	Eftir C. eða í ullartóvöru			2520	00	2100
	Eftir D. eða í fiski			900	00	750
	Eftir E. eða í lýsi			450	00	375
	Eftir F. eða í skinnavöru			100	20	83
	En meðalverð allra landaura samantalið			2575	20	6312
	og skipt með 6 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1262	53	1052

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu, 15. apríl 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

e. u. *Kristinn Ólafsson* ftr.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 19. apríl 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

67

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Mýrasýslu, Borgarfjarðarsýslu og Akraneskaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3500	00	3500	00	2917
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	600	00	3600	00	3000
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	375	00	3000	00	2500
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	300	00	3000	00	2500
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2500	00	2500	00	2083
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	2100	00	2800	00	2333
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	8	00	960	00	800
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	7	00	840	00	700
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	21	00	2520	00	2100
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	10	00	1200	00	1000
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	210	00	1260	00	1050
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	48	00	720	00	600
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	25	00	150	00	125
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	17	00	105	00	87
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	300	00	1800	00	1500
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	225	00	2700	00	2250
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	120	00	»	»	2400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			3066	67	2556
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1380	00	1150
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1260	00	1050
	Eftir E. eða í lýsi			720	00	600
	Eftir F. eða í skinnavöru			127	50	106
	En meðalverð allra landaura samantalið			6554	17	5462
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1310	83	1092

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 28. febrúar 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Jón Steingrímsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

68

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2250	00	2250	00	1875
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	420	00	2520	00	2100
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	305	00	2440	00	2033
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	175	00	1750	00	1458
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1500	00	1500	00	1250
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	900	00	1200	00	1000
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	8	00	960	00	800
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	00	600	00	500
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	00	2160	00	1800
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	8	00	960	00	800
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	175	00	1050	00	875
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	6	50	97	50	81
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	20	00	80	00	67
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	22	00	132	00	110
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	18	00	108	00	90
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	800	00	4800	00	4000
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	275	00	1650	00	1375
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	120	00	»	»	2400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	140	00	»	»	2800
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1943	33	1619
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1170	00	975
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			1050	00	875
	Eftir E. eða í lýsi			97	50	81
	Eftir F. eða í skinnavöru			1280	00	1067
	En meðalverð allra landaura samantalið			5540	83	4617
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1108	16	923

68

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 15. febrúar 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Hinrik Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

69

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2197	78	2197	78	1831
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	382	22	2293	32	1911
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	238	89	1911	12	1593
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	176	00	1760	00	1467
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1238	89	1238	89	1032
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	854	44	1139	25	949
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	44	892	80	744
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	89	706	80	589
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	15	74	1888	80	1574
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	11	853	20	711
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

69

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	9	25	138	72	116
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	14	33	57	32	48
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	11	28	67	68	56
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	8	54	51	24	43
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	610	00	3660	00	3050
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	1	61	386	40	322
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	259	29	1555	74	1296
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	121	11	»	»	2422
43.	— 1 lambsfóður ..... á	157	78	»	»	3156
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1756	73	1464
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1085	40	904
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			138	72	116
	Eftir F. eða í skinnavöru			844	52	704
	En meðalverð allra landaura samantalið			3825	37	3188
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			956	34	797

Skrifstofu Dalasýslu, 7. janúar 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Þorst. Þorsteinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 15. febrúar 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

70

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2750	00	2750	00	2292
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	350	00	2100	00	1750
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	260	00	2080	00	1733
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	170	00	1700	00	1417
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1400	00	1400	00	1167
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1000	00	1330	33	1111
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	80	936	00	780
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	75	690	00	575
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	20	2184	00	1820
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	9	30	1116	00	930
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	20	00	3600	00	3000
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	160	00	960	00	800
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

70

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	25	00	100	00	83
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	20	00	120	00	100
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	15	00	90	00	75
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	250	00	1500	00	1250
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	110	00	»	»	2200
43.	— 1 lambsfóður ..... á	125	00	»	»	2500
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			1893	89	1578
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1231	50	1026
	Eftir C. eða í ullartóvöru			3600	00	3000
	Eftir D. eða í fiski			960	00	800
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			103	33	86
	En meðalverð allra landaura samantalið			7788	72	6490
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1557	74	1298

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 22. marz 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Jóhann Skaptason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 4. apríl 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

71

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3000	00	3000	00	2500
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	500	00	3000	00	2500
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	450	00	2700	00	2250
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	400	00	3200	00	2667
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	350	00	4200	00	3500
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	300	00	2400	00	2000
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	200	00	2000	00	1667
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2000	00	2000	00	1667
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1500	00	2000	00	1667
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	6	00	720	00	600
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	00	600	00	500
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	20	00	2400	00	2000
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	7	00	840	00	700
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	20	00	3600	00	3000
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	200	00	1200	00	1000
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	850	00	5100	00	4250
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	1000	00	6000	00	5000
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

71

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	8	00	120	00	100
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	25	00	100	00	83
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	20	00	120	00	100
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	15	00	90	00	75
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	300	00	1800	00	1500
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	250	00	3000	00	2500
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	120	00	»	»	2400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2722	00	2269
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1140	00	950
	Eftir C. eða í ullartóvöru			3600	00	3000
	Eftir D. eða í fiski			4100	00	3417
	Eftir E. eða í lýsi			120	00	100
	Eftir F. eða í skinnavöru			103	33	86
	En meðalverð allra landaura samantalið			11785	33	9822
	og skipt með 6 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1964	22	1637

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu, 2. marz 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Jóh. Gunnar Ólafsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 21. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

72

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2800	00	2800	00	2333
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	450	00	2700	00	2250
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	300	00	2400	00	2000
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	170	00	1700	00	1417
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2000	00	2000	00	1667
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1400	00	1866	67	1556
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	7	20	864	00	720
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	4	50	540	00	450
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	20	00	2400	00	2000
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	9	00	1080	00	900
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

72

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	270	00	1620	00	1350
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	120	00	»	»	2400
43.	— 1 lambsfóður ..... á	180	00	»	»	3600
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2244	45	1870
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1221	00	1017
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			»	»	»
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			3465	45	2887
	og skipt með 2 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1732	73	1443

Skrifstofu Strandasýslu, 18. jan. 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Jóh. Salberg Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

73

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3500	00	3500	00	2917
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	525	00	3150	00	2625
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	500	00	4000	00	3333
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	250	00	2500	00	2083
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	3000	00	3000	00	2500
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1600	00	2133	33	1778
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	00	1200	00	1000
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	50	660	00	550
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	50	2220	00	1850
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	9	00	1080	00	900
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	145	00	870	00	725
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	24	00	360	00	300
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	205	00	1230	00	1025
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	140	00	»	»	2800
43.	— 1 lambsfóður ..... á	180	00	»	»	3600
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			3046	33	2539
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1290	00	1075
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			870	00	725
	Eftir E. eða í lýsi			360	00	300
	Eftir F. eða í skinnavöru			»	»	»
	En meðalverð allra landaura samantalið			5566	33	4639
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1391	08	1160

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 12. apríl 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Guðbr. Ísberg.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 14. apríl 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

74

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu og Sauðárkrókskaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2700	00	2700	00	2250
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	420	00	2520	00	2100
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	270	00	3240	00	2700
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	320	00	2560	00	2133
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	165	00	1650	00	1375
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1550	00	1550	00	1291
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1050	00	1400	00	1166
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	35	1242	00	1035
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	8	00	960	00	800
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	18	50	2220	00	1850
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	10	00	1200	00	1000
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	160	00	960	00	800
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	810	00	4860	00	4050
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

74

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	22	50	90	00	75
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	20	00	120	00	100
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	12	50	75	00	62
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	4	50	1080	00	900
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	227	84	1367	04	1139
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	375	00	4500	00	3750
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	150	00	»	»	3000
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2231	43	1859
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1405	50	1171
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			2910	00	2425
	Eftir E. eða í lýsi			»	»	»
	Eftir F. eða í skinnavöru			341	25	284
	En meðalverð allra landaura samantalið			6888	18	5739
	og skipt með 4 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1722	65	1435

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 19. marz 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Sigurður Sigurðsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 31. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

75

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu, Akureyrar-, Siglufjarðar- og Ólafsfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	3500	00	3500	00	2917
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	550	00	3300	00	2750
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	355	00	4260	00	3550
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	410	00	3280	00	2733
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	275	00	2750	00	2292
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	2500	00	2500	00	2083
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1750	00	2333	00	1944
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	10	50	1260	00	1050
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	8	50	1020	00	850
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	19	50	2340	00	1950
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	9	50	1140	00	950
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	298	00	1788	00	1490
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	584	00	3504	00	2920
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

75

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	21	00	315	00	263
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	30	00	180	00	150
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	16	00	96	00	80
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	»	»	»	»	»
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	112	00	»	»	2240
43.	— 1 lambsfóður ..... á	150	00	»	»	3000
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			3131	86	2610
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1440	00	1200
	Eftir C. eða í ullartóvöru			»	»	»
	Eftir D. eða í fiski			2646	00	2205
	Eftir E. eða í lýsi			315	00	263
	Eftir F. eða í skinnavöru			138	00	115
	En meðalverð allra landaura samantalið			7670	86	6393
	og skipt með 5 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1534	17	1279

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, 26. jan. 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Friðjón Skarphéðinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 15. febr. 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

76

VERÐLAGSSKRÁ

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu og Húsavíkurkaupstað

frá 16. maímánaðar 1955 til jafnlengdar 1956.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
	A. Fríður peningur.					
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. ..... á	2600	00	2600	00	2167
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	390	00	2340	00	1950
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti ..... hver á	300	00	1800	00	1500
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti ..... hver á	300	00	2400	00	2000
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti ..... hver á	280	00	3360	00	2800
6.	— 8 ær geldar á hausti ..... hver á	280	00	2240	00	1867
7.	— 10 ær mylkar á hausti ..... hver á	180	00	1800	00	1500
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. á	1700	00	1700	00	1417
9.	— 1⅓ hryssu, á sama aldri ..... hver á	1260	00	1680	00	1400
	B. Ull, smjör og tólg.					
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni .. pd. á	6	00	720	00	600
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni ..... pd. á	5	00	600	00	500
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu ..... pd. á	16	00	1920	00	1600
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri ..... pd. á	9	00	1080	00	900
	C. Tóvara af ullu.					
14.	1 hndr., 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði ..... pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka ..... parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldssokka ..... parið á	15	00	450	00	375
17.	— 180 pör sjóvettlinga ..... parið á	15	00	2700	00	2250
18.	— 20 eingirnispeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur ..... hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs, 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar 1 al. á	»	»	»	»	»
	D. Fiskur.					
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum .. vættin á	220	00	1320	00	1100
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum ... vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum .. vættin á	180	00	1080	00	900
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri ..... vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum ..... vættin á	»	»	»	»	»

76

		Í peningum kr.	aur.	Hundrað á kr.	aur.	Alin aur.
	E. Lýsi.					
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis ..... 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis ..... 8 pottar á	25	00	375	00	312
	F. Skinnavara.					
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns ..... 10 pund á	25	00	100	00	83
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns ..... 10 pund á	25	00	150	00	125
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns ..... 10 pund á	10	00	60	00	50
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri 10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	»	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit ..... hvert á	3	00	720	00	600
	G. Ýmislegt.					
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum .. pundið á	250	00	1500	00	1250
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum ..... pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum ..... 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir ..... á	130	00	»	»	2600
43.	— 1 lambsfóður ..... á	180	00	»	»	3600
	Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrrtöldum landaurum verður:					
	Eftir A. eða í fríðu			2213	33	1844
	Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			1080	00	900
	Eftir C. eða í ullartóvöru			1575	00	1312
	Eftir D. eða í fiski			1200	00	1000
	Eftir E. eða í lýsi			375	00	312
	Eftir F. eða í skinnavöru			257	50	214
	En meðalverð allra landaura samantalið			67 00	83	5582
	og skipt með 6 sýnir:					
	Meðalverð allra meðalverða			1116	80	930

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 3. marz 1955.

F. h. yfirskattanefndar.

Júl. Havsteen.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 22. marz 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sig. Áskelsson.

77
4. maí

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Akureyrar.

I. RAFORKA

Rafveita Akureyrar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 2.46 hverja kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um tvo kwst.mæla, annan til ljósa, hinn til suðu og hitunar. Á ljósamælirinn reiknast ljósagjald kr. 2.46 á kwst., en á hinn mælinn 42 aurar á kwst. Suðu- og hitunartæki skulu vera fasttengd. Þó má tengja eldavél um sérstakan 25 amp. eldavélartengil og hafa einn tengil að auki í eldhúsinu fyrir suðutæki, strokjárn o. þ. h.
2. Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 40 aura hverja kwst. Auk þess greiðist fastagjald 50 aurar á mánuði af hverjum fermetra gólfflatar íbúðarherbergja.

   Þegar nægjanlegt rafmagn er fyrir hendi, er bæjarstjórn heimilt að lækka um tíma gjöld samkvæmt þessum lið, án staðfestingar ráðuneytisins, fyrir þá notkun, sem er umfram það, sem gert er ráð fyrir að fari til ljósa og suðu.

   Við útreikning á gólffleti skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Tekið skal tillit til, ef um súðarherbergi eða þvílíkt er að ræða.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á 108 aura hverja kwst., þó skal minnsta árgjald vera kr. 200.00 á hvert kw. í málraun vélanna.
2. Um mæla á kr. 672.00 á ári fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu og auk þess 8.4 aura á notaða kwst.
3. Ef um meira en 10 kw. afl er að ræða og ársnotkunartími er meiri en 500 klst. um kwst.mæli þannig:

   Fyrsta 50000 kwst. ársnotkun 55 aur. á kwst.

   Notkun umfram það 42 aur. á kwst.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn með klukkurofa í 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegi og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um tvígjaldsmæli á 9 aura hverja kwst. frá kl. 23 til kl. 8, en á 18 aura frá kl. 8—23. Strauminn megi þó rjúfa á sömu tímum og við D-1.
3. Um kwst.mæli á 7.5 aura hverja kwst., ef straumurinn er rofinn með klukkurofa, frá kl. 8 til 23.00.
4. Til hitunar í iðnaði, við handiðn eða atvinnurekstur á:
   a. Á 12 aura hverja kwst., enda sé þá minnsta notkun 10000 kwst. á ári.
   b. Um tvígjaldsmæli á 10 aura hverja kwst. frá kl. 23 til kl. 8 og 24 aura frá kl. 8 til 23.

c. Um hemil eða hemil-mæli á kr. 550.00 árs-kw. og 24 aura á kwst. fyrir alla umframnotkun. Rafveitustjóri ákveður stillingu hemils. Við sölu samkvæmt gjaldskrárliðum D 2, a, b og c má bæta því skilyrði, að afslátt megi veita, sem því nemi, að raforkunotkun verði eigi dýrari en sambærileg notkun með kolum. Skal þá reikna út afsláttinn um hver áramót eftir á. 77 4. maí

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar.

a. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandinn kosti tengingu klukkurofa fyrir hitalögnina og greiði leigu fyrir hann samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Rafveitustjórn getur með sérstökum samningi selt raforku þeim notendum, sem hafa eigin vélar til orkuvinnslu, með því skilyrði, að stöðva megi orkusöluna til þeirra hvenær sem þarf, að dómi rafveitustjóra.
2. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjórn, í samráði við rafveitustjóra, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti.
3. Gjald fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækinu samkvæmt eftirfarandi skrá:

Ársleiga í krónum

Tegund mælitækis:	Upphæð að 5 amp.	5—30 amp.	35—75 amp.	Yfir 75 amp.
Einfasa mælar	12.00	24.00	„	„
Einfasa frádráttarmælar ..	42.00	„	„	„
Þrífasa mælar	42.00	42.00	63.00	84.00
Tvígjaldsmælar	„	63.00	84.00	105.00
Lausar skiptiklukkur	24.00	„	„	„

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal leigan vera að minnsta kosti 15% af verði mælitækjanna.

Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald fyrir raforku eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun veitunnar 20 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg vör við skoðun eða of stór, skal loka veitunni tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

IV. BRÁÐABIRGÐAÁKVÆÐI

Gjöld samkvæmt D-lið gjaldskrárinnar breytast með kolaverði á Akureyri, þannig að gjaldskrárverð teljist jafngilda 360 kr. verði á kolatonni og hækki og lækki í sama hlutfalli og útsöluverð kola í bænum á hverjum tíma. Þó skal verð á kwst. samkvæmt þessum lið ávallt standa á hálfum eyri eða heilum. Raforkuverð og önnur gjöld samkvæmt öðrum liðum gjaldskrárinnar en D-lið hækki um ½% fyrir hvert stig, sem kauplagsvísitala er umfram 154.

77 V. HEIMILD TIL BREYTINGA

4. maí Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi bæjarstjórnin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að ganga í gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Akureyrar, nr. 36 16. marz 1951, ásamt breytingu á þeirri gjaldskrá, nr. 176 27. september 1951.

Atvinnumálaráðuneytið, 4. maí 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

78 **SAMÞYKKT**

7. maí

um lokun sölubúða í Stykkishólmi.

1. gr.

Sölubúðum í Stykkishólmi skal lokað eftir því sem ákveðið er í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar.

2. gr.

Alla virka daga ársins skulu sölubúðir vera lokaðar frá kl. 18 til kl. 9. Þó skulu vera frá þessu þær undantekningar, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla skal sölubúðum vera lokað eigi síðar en kl. 13. Laugardaginn fyrir páska og hvítasunnu skal lokað eigi síðar en kl. 12. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla, er heimilt að hafa opnar sölubúðir til kl. 24, og þriðja dag virkan fyrir aðfangadag til kl. 22. Þann þriðja í jólum skal opna kl. 10 f. h.

Á tímabilinu 1. maí til 30. september skal á laugardögum loka sölubúðum eigi síðar en kl. 12, en á föstudögum eigi síðar en kl. 19 allt árið.

Frá 1. október til 30. apríl skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 13 á laugardögum.

3. gr.

Alla helgidaga þjóðkirkjunnar, sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst, mega engar sölubúðir vera opnar. 1. desember skal sölubúðum lokað kl. 12.

4. gr.

Frá ákvæðum um lokun sölubúða í samþykkt þessari skulu enn fremur vera þessar undantekningar:

Brauð- og mjólkurbúðum má halda opnum á almennum helgidögum. Sumardaginn fyrsta, 1. maí, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst frá kl. 9 til 12, eingöngu til sölu á brauðvörum, mjólk og mjólkurvörum.

Ákvæði samþykktarinnar ná ekki til lyfjabúða. Þeim er þó ekki heimilt að selja eftir lokunartíma sölubúða nokkurn þann varning, sem ekki má selja nema samkvæmt verzlunarleyfi.

5. gr.

Þá, sem komnir eru inn í sölubúð fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

6. gr. 78

Eftir lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja í lyfjabúðum, brauð- og mjólkurbúðum, á torgum eða götum eða annars staðar utan sölubúða nokkurn þann varning, er ekki má selja án verzlunarleyfis. Heimilt er þó að selja bátum eða skipum eftir lokunartíma veiðarfæri, kol, olíu, vistir og aðrar nauðsynjar, svo og bifreiðum benzín og olíu. Einnig er heimilt að selja langferðamönnum nesti fyrir lokuðum dyrum. 7. maí

7. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga. Einnig er lögreglustjóra heimilt, að fyrirskipa lokun sölubúða einn dag í einu, eftir áskorun hreppsnefndar.

Hreppsnefnd er einnig heimilt, að veita tóbaks- og sælgætisbúðum undanþágu frá samþykkt þessari, allt eftir nánari reglum, sem hún kann að setja hverjum aðila.

Samþykkt þessi, sem gerð er af hreppsnefnd Stykkishólmshrepps samkv. lögum nr. 17 1. febr. 1936, staðfestist hér með og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 7. maí 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ 79

20. maí

um breyting á reglugerð nr. 45 11. marz 1946, um vinnutíma starfsmanna ríkisins og ríkisfyrirtækja.

1. gr.

5. gr. orðist svo:

Skylt er starfsmönnum að vinna yfirvinnu, sem yfirboðarar telja nauðsynlega. Þó er engum starfsmanni, nema, þeim, er gegnir lögreglustörfum, eða annarri öryggisþjónustu, skylt að vinna meiri yfirvinnu í viku hverri en nemur þriðjungi af lögmæltum vikulegum vinnutíma.

Á laun fyrir yfirvinnu, aðra en þá, er ræðir um í 4. gr., skal greitt 50—100% álag, sem ákveða skal með hliðsjón af föstum launum starfsmannsins, miðað við 1800 klst. árlegan vinnutíma.

Yfirvinnutaxtar skulu vera sem hér segir:

a) Starfsmenn, er taka laun samkv. XIII.—XV. fl. launalaga: Yfirvinnukaup miðast við hámarkslaun XIV. launaflokks kr. 19 440.00 á ári, kr. 10.80 á klst., auk álags og verðlagsuppbótar.
b) Starfsmenn er taka laun samkv. X.—XII. flokki launalaga: Yfirvinnukaup miðast við hámarkslaun XI. launaflokks, kr. 25 920.00 á ári, kr. 14.40 á klst., auk álags og verðlagsuppbótar.
c) Starfsmenn, er taka laun samkv. VII.—IX. flokki launalaga: Yfirvinnukaup miðast við hámarkslaun í VIII. launaflokki kr. 32 400.00 á ári, kr. 18.00 á klst., auk álags og verðlagsuppbótar.

Álag verður sem hér segir:

Á eftirvinnu (allt að 4 klst. á dag): 50%.

Á nætur- og helgidagavinnu: 100%.

79 Næturvinna telst frá kl. 21—8, en helgidagavinna frá kl. 17 á laugardögum.
20. maí Yfirvinna skal greidd í einu lagi eftir á fyrir hvern mánuð.
Heimilt er að víkja frá ofangreindum reglum um yfirvinnu og yfirvinnukaup, þegar sérstaklega stendur á og nauðsyn krefur og skal leita þar um tillagna BSRB.

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkv. lögum nr. 60 1945 um laun starfsmanna ríkisins og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 20. maí 1955.

Eysteinn Jónsson.

Kristján Thorlacius.

80 # AUGLÝSING
25. maí

um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Stykkishólms, nr. 148 5. nóv. 1948.

Hreppsnefnd Stykkishólmshrepps er heimilt að hækka gjöld samkvæmt gjaldskránni um allt að 100%, þar til annað kann að verða ákveðið.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að ganga í gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. maí 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

81 # MINNISVARÐASJÓÐUR HANNESAR HAFSTEIN

Ársreikningur 1954.

Höfuðstóll:

Eign frá fyrra ári samkvæmt birtum reikningi	kr. 655.99
Aukning samkvæmt eftirfarandi reikningi	— 32.75
	Kr. 688.74

Tekjur:

Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr. 32.75
	Kr. 32.75

Gjöld:

Lagt við höfuðstól	kr. 32.75
	Kr. 32.75

Forsætisráðuneytið, 18. maí 1955.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

82
5. júlí

um reiðhjól með hjálparvél.

I. KAFLI
Um gerð reiðhjóla með hjálparvél.

1. gr.

1. Reiðhjól með hjálparvél skal vera hæfilega sterkbyggt, miðað við aflvél þess.
2. Á hverju reiðhjóli skulu vera tryggir hemlar.
3. Á reiðhjólinu skal vera framljósker, er fái birtu frá ljósavél, knúinni af hjólum reiðhjólsins eða aflvél þess. Aftan á reiðhjólinu skal vera tæki, er endurkastar ljósi. Skylt er ökumanni að halda ljósaútbúnaði vel við og hafa hann ætíð sem tryggastan.
4. Aflvél reiðhjólsins má eigi vera kraftmeiri en 1 hestafl og ekki yfir 50 rúmsentímetra að strokkrúmmáli. Hún skal fest við reiðhjólið með öruggum hætti. Við útblástursrör skal vera hljóðdeyfir, er útiloki óþarfa hávaða.

II. KAFLI
Skrásetning.

2. gr.

1. Reiðhjól með hjálparvél skulu skrásett hjá lögreglustjóra í umdæmi því, sem eigandi hjólsins er búsettur í. Eigendaskipti skal tafarlaust tilkynna lögreglustjóra.
2. Á hverju slíku reiðhjóli skulu vera skrásetningarmerki framan og aftan á hjólinu. Skrásetningarmerkin skulu vera með rauðum stöfum á hvítum grunni. Hæð stafa skal vera 4 cm. Einkennisbókstafir skulu vera hinir sömu og fyrir bifreiðar, en númer skulu hefjast á tölunni 1 í hverju umdæmi.
3. Bifreiðaeftirlit ríkisins sér um tilbúning skrásetningarmerkja fyrir reiðhjól með hjálparvél og annast dreifingu þeirra. Skrásetningarmerkin skulu seld fyrir kostnaðarverð, að viðbættri hæfilegri álagningu vegna afgreiðslu og dreifingarkostnaðar, eftir nánari ákvörðun dómsmálaráðuneytisins.
4. Fyrir skrásetningu og umskráningu milli umdæma samkvæmt reglugerð þessari, skal greiða 50 króna gjald til ríkissjóðs og annast lögreglustjórar innheimtu þess.

III. KAFLI
Skoðun.

3. gr.

Bifreiðaeftirlitsmenn annast skoðun reiðhjóla með hjálparvél. Við skoðun skal sérstaklega aðgæta þá hluta reiðhjólsins, sem hættu geta valdið, ef bila. Skoðun skal fara fram einu sinni á ári og skal þá greiða kr. 25.00 í skoðunargjald. Aukaskoðanir skal framkvæma svo oft, sem við verður komið. Gefa skal út skoðunarvottorð að aðalskoðun lokinni. Í skoðunarvottorð skal rita skrásetningarmerki reiðhjólsins og verksmiðjunúmer þess. Skoðunarmaður skráir skoðunardag, þegar skoðun fer fram. Ökumaður skal skyldur að hafa skoðunarvottorð meðferðis, þegar hann ekur, og vera viðbúinn að sýna það löggæzlumönnum, ef krafizt er.

30. dag júlímánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

82
5. júlí

IV. KAFLI
Um útgáfu ökuréttinda og undirbúning þeirra.

4. gr.

1. Til þess að stýra reiðhjóli með hjálparvél, þarf ökuheimild. Almennt ökuskírteini til að stjórna bifhjóli, veitir rétt til að stjórna reiðhjóli með hjálparvél.
2. Sérstaka ökuheimild til að aka reiðhjóli með hjálparvél, má veita þeim, sem orðnir eru 15 ára að eldri og hafa nægа kunnáttu í akstri og umferðarreglum að dómi lögreglustjóra, svo og nægа andlega og líkamlega hreysti.
3. Aksturskennsla á reiðhjóli með hjálparvél má fara fram án löggilts kennara. Æfingarakstur má ekki fara fram, fyrr en sótt hefur verið um ökuheimild til lögreglustjóra og ekki fyrr en 14 dögum áður en próf skal þreytt.
4. Meðan á æfingarakstri stendur, skal ökumaður hafa með sér sönnunargögn um, að hann hafi sótt um ökuheimild. Lögreglustjórar ákveða, hvar æfingarakstur má fara fram.
5. Heimilt skal lögreglustjórum að krefjast þess, að umsækjendur um ökuheimild til þess að aka reiðhjólum með hjálparvél, taki þátt í stuttu námskeiði í umferðarreglum, akstri og meðferð reiðhjóla með hjálparvél.
6. Lögreglustjórar fela bifreiðaeftirlitsmönnum eða öðrum, sem þeir telja til þess hæfa, að reyna aksturskunnáttu umsækjenda, þekkingu þeirra á umferðarreglum og hæfileika þeirra að öðru leyti til að aka reiðhjóli með hjálparvél.
7. Standist umsækjandi prófið, skal hann eiga rétt á ökuheimild og skal hún skráð á baksíðu innlends vegabréfs, svo hljóðandi: „Vegabréfshafi hefur heimild til að stýra reiðhjóli með hjálparvél.“ Skal áritun þessi dagsett og undirrituð af lögreglustjóra. Fyrir áritunina skal greiða kr. 25.00 gjald til ríkissjóðs.

V. KAFLI
Akstur á reiðhjólum með hjálparvél og önnur ákvæði.

5. gr.

1. Um akstur á reiðhjólum með hjálparvél gilda reglur bifreiða- og umferðarlaga um það efni.
2. Þess skal stranglega gætt við akstur reiðhjóla með hjálparvél, að af honum leiði ekki meiri hávaði en nauðsynlegt er.
3. Á reiðhjólum með hjálparvél má ekki flytja fleiri farþega en hjólið er gert fyrir. Ekki má nota kerrur eða hliðarvagna með reiðhjólum með hjálparvél.
4. Þegar reiðhjól með hjálparvél er skilið eftir á almannafæri, skal því vandlega læst.

6. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða refsingum samkvæmt 38. gr. bifreiðalaga, nr. 23 frá 1941, sbr. 2. gr. laga nr. 6 29. jan. 1951.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 1. gr. laga nr. 13 31. marz 1955, um viðauka við bifreiðalög, nr. 23 16. júní 1941, með áorðnum breytingum, öðlast gildi þegar í stað.

Með reglugerð þessari er niður felld reglugerð nr. 112 29. júní 1951, um skrásetningu reiðhjóla með hjálparvél undir einu hestafli, svo og önnur reglugerðarákvæði, sem brjóta í bága við reglugerð þessa.

Í dómsmálaráðuneytinu, 5. júlí 1955.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

GJALDSKRÁ

83
17. maí

fyrir Rafveitu Gerðahrepps.

I. RAFORKA

Rafveita Gerðahrepps selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.20 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 94 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 9.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 58 aura hver kwst. Auk þess skal greiða fast gjald, kr. 5.00 á mánuði af hverju herbergi íbúðarinnar. Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem notuð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal teljast sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m² má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig, að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi, og 5 m² hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 190.00 til kr. 225.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar með fasttengdum vélum á 60 aura hver kwst.
3. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fiskiðnað, kjöt- eða mjólkuriðnað, er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 40 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
4. Um kwst.mæli á 16 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 600.00 fyrir hvert kw. mesta notaðs afls á árinu.
5. Um kwst.mæli á 16 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 400.00 á ári fyrir hvert uppsett kw. vélanna.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 24 aura hver kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 9 aura hver kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9.

Önnur skilyrði fyrir raforku til hitunar.

a. Að vélaafl, spennar og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald hans. Þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mæla.

83 17. maí c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum, og hitastillar notaðir.

E. Önnur orkusala.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 58 aura hver kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli, og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.20 hver kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 24 aura hver kwst., ef straumur er rofinn frá kl. 8.30 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 24 aura hver kwst., á tímanum frá kl. 22 til 8.30, á kr. 1.20 hver kwst. frá kl. 8.30 til 22.
4. Til gatnalýsingar um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst.

Alla rafmagnsnotkun, sem ótalin er, og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 3.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum upp að 50 amp.	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 amp. til 200 amp.	— 9.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 13.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í gjaldskránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Mælisleigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjöld til Rafveitu Gerðahrepps skal miða við rúmmál húsa á þann hátt, sem hér segir:

Rúmmál húsa, teningsmetrar:	*Heimtaugargjald: Loftlína:*	*Jarðstrengur:*
Allt að 99 m³	kr. 1 000.00	1 500.00
100 m³ til 199 m³	— 1 200.00	1 800.00
200 m³ — 299 m³	— 1 900.00	2 755.00
300 m³ — 399 m³	— 2 000.00	2.900.00
400 m³ — 499 m³	— 2 200.00	3 080.00
500 m³ — 599 m³	— 2 400.00	3 360.00
600 m³ — 699 m³	— 2 600.00	3 510.00
700 m³ og yfir	— 3 000.00	4 050.00

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga þegar að tengingu lokinni. — Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar, og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD 83

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00. 17. maí
2. Ef fundin eru óleyfileg vör eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr.20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Gerðahrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Gerðahrepps, nr. 43 6. marz 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 17. maí 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ 84

20. maí

fyrir vatnsveitu Búðakauptúns.

1. gr.

Hreppsnefnd Búðahrepps hefur einkaleyfi til sölu vatns á svæði því, sem vatnsveita hreppsins nær yfir og hún getur fullnægt, og einnig til hafnarinnar í Búðakauptúni.

2. gr.

Vatnsveitan er eign Búðahrepps, og öll framkvæmdastörf, er hana varða, annast vatnsveitunefnd, sem kosin er af hreppsnefnd, til fjögurra ára í senn.

3. gr.

Vatnsveitunefnd er skipuð þrem mönnum, auk sveitarstjóra eða oddvita, sem er formaður nefndarinnar. Nefndin annast viðhald og endurbætur á vatnsveitunni, undir yfirstjórn hreppsnefndar, sem hefur úrskurðarvald í öllum málefnum, er veituna varða.

4. gr.

Skrifstofa Búðahrepps sér um innheimtu vatnsskatts og annast fjárreiður og reikningshald veitunnar.

5. gr.

Vatnsveitan leggur aðalvatnsæðar um kauptúnið, svo víða sem fært þykir. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða í hús sín og annast viðhald þeirra. Gildir það jafnt um gamlar sem nýjar lagnir.

84 20. maí

6. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá aðalvatnsæð veitunnar, nema með leyfi vatnsveitunefndar og eftir fyrirmælum hennar, bæði um efni og tilhögun verks. Skylt er hverjum húseiganda að gera tafarlaust við vatnsæðar sínar, komi leki að þeim.

7. gr.

Vatnsveitunefnd eða manni í umboði hennar, er heimilt að fara um hús og lóðir manna, þar sem vatnsæðar liggja, til að athuga þær og tæki þau, sem í sambandi við þær eru. Þyki honum útbúnaði að einhverju leyti ábótavant, skal húseigandi tafarlaust láta bæta úr því, ella má láta gera það á hans kostnað.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við bilanir á leiðslum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu, eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað af þessum sökum.

Loka má fyrir vatn, meðan hreinsun eða viðgerð fer fram á geymum eða leiðslum vatnsveitunnar, enda skal það tilkynnt sé þess nokkur kostur.

8. gr.

Af öllum húsum í Búðakauptúni, sem metin eru til fasteignaskatts og vatni er veitt í, skal greiða vatnsskatt. Einnig skal greiða vatnsskatt af öllum húsum, sem liggja að aðalæðum vatnsveitunnar, enda þótt þau noti ekki vatn frá vatnsveitunni. Skattinn skal einnig greiða af virðingarverði fastra véla, sem í húsinu eru, ef þær eru vátryggðar ásamt því, enda noti þær vatn frá veitunni.

9. gr.

Af öllum húsum í Búðahreppi, sem svo er ástatt um, sem getur í 8. gr. reglugerðar þessarar, skal greiða árlegan vatnsskatt að upphæð 2% af fasteignamatsverði og kr. 100.00 — eitt hundrað krónur — fast gjald að auki af einbýlishúsi. Þó skal lágmarksupphæð skatts af hverju íbúðarhúsi vera kr. 150.00 — eitt hundrað og fimmtíu krónur — og hámarksupphæð vera kr. 500.00 — fimm hundruð krónur —.

Séu tvær íbúðir eða fleiri í sama húsi, greiðist kr. 75.00 — sjötíu og fimm krónur — fyrir hverja íbúð umfram eina.

Tengigjald er kr. 200.00 — tvö hundruð krónur —.

10. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða sem hér segir:

a. Fyrir vatn til skipa kr. 12.00 af smálest, þó aldrei lægra en kr. 30.00 í senn.
b. Af hverri smálest af mjöli í verksmiðju kr. 10.00.
c. Af hverri smálest af innvegnum fiski í fiskiðjuver kr. 2.00.
d. Af kælivatni til véla samkv. vatnsmæli kr. 0.90 á smálest af fyrstu 1000 smálestunum, en kr. 0.50 eftir það, sé notkun meiri.
e. Af hverri frystri síldartunnu kr. 0.50.
f. Af hverri saltaðri síldartunnu kr. 0.50.
g. Af hverri smálest af frystum ís kr. 2.00.
h. Af hverri smálest af þvegnum saltfiski kr. 1.00.
i. Fyrir hvern kjötskrokk í sláturhúsi kr. 0.25.
j. Árgjaldið af bifreið kr. 50.00.
k. Árgjald af hverjum nautgrip kr. 20.00.

Fyrir önnur vatnsnot en hér eru talin, greiðist hverju sinni eftir samkomulagi.

11. gr. 84

Gjöld samkvæmt ofanskráðri reglugerð getur hreppsnefnd hækkað eða lækkað um allt að 50%, ef þurfa þykir, bæði einstaka liði og í heild, án staðfestingar ráðuneytisins. 20. maí

12. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið.

Gjalddagi vatnsskatts er 1. júní ár hvert, og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár.

Vatnsskatt, sem miðaður er við starfrækslu, má krefja, þegar starfræksla hefur farið fram.

13. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húss síns.

Vatnsskattinn má taka lögtaki, og er hann tryggður með lögveði í húseigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði eða aðfararveði.

14. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 500.00, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Valdi nokkur skemmdum á veitukerfinu, skal hann bæta það eftir mati tveggja óvilhallra manna.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Búðahrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 21. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 20. maí 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hallgrímur Dalberg.

GJALDSKRÁ 85

9. júní

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.50 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 90 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 10.50 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 4.00 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 60 aura hverja kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald, kr. 8.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 5.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

85 9. júní Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli kr. 1.10 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 250.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst, enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 20 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 10 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforku til húshitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra, þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

Alla raforku, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 3.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 4.50	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 10.50	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 200 amp.	— 15.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveitu, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1.	Grunngjald fyrir hverja loftlínuheimtaug	kr. 800.00
2.	Grunngjald fyrir hverja jarðlínuheimtaug	— 1000.00

Auk þessa grunngjalds skal greiða kr. 12.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húss og annarra mannvirkja. Hálfu þúsundi eða minna í brunamótamati skal sleppa í útreikningi þessum, en ella hækka upp í heilt þúsund. 85 9. júní

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt. Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjaldsins um leið og heimtaugaruppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða að fullu kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 20 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 23. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að ganga í gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Grindavíkur, nr. 84 16. apríl 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 9. júní 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

86
10. júní

REGLUGERÐ
fyrir Rafveitu Hofsóss.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Hofsóss er fyrirtæki, sem Hofsóshreppur starfrækir í þeim tilgangi að veita raforku um hreppinn og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign sveitarsjóðs Hofsóshrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Hofsóss, og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Hofsóss aflar raforku til almenningsþarfa á Hofsósi með því að vinna hana í eigin orkuverum eða kaupa hana frá öðrum, og veitir þeirri orku, sem þannig er unnin eða keypt, um orkuveitusvæði rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Hofsóshrepps og sá hluti nágrennis hreppsins, sem hreppsnefnd ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Hofsóss hefur einkarétt til sölu á raforku beint til notenda á orkuveitusvæði sínu.

3. gr.

Stjórn raforkumála. — Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála Hofsóshrepps er í höndum hreppsnefndar, en fram kvæmdastjórn skal falin rafveitunefnd, ásamt rafveitustjóra, sem hreppsnefnd skipar að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum, sem rafmagnseftirlit ríkisins samþykkir. Hreppsnefnd setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsins.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd skal staðfesta, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála hreppsins.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Hofsóss hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar samkvæmt nánari reglum, sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. — Raflagningarreglur.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugarkerfi rafveitunnar. Hreppsnefnd setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlit ríkisins og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Hofsóss selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 50 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig

86 með undirskrift sinni, að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni.
10. júní Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerð á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagnir í Hofsósi, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er, fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsaveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða látið gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Hofsóss.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

   Notandi mælitækis er sá, sem skráður er fyrir raforkunotkun þeirrar veitu, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

   Rafveitan leggur til öll mælitæki og annast um venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Nú verður mælitæki fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, og er þá heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess eða endurnýjun.
2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

   Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkjan meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

   Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

86 10. júní

Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda miðað við fyrri notkun, og eftir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tímabil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða.

3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans, svo fljótt sem við verður komið.

   Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði, að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

   Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

   Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og um gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla

lengur, er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum 86
eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent honum eða afhent í 10. júní
húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki:

a. þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega aðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda, má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir, að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald, samkvæmt gjaldskrá, fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem segir síðar um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júlí, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er, til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni, þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

86 10. júní

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu, þegar sérstaklega stendur á.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með eins mánaðar fyrirvara, ef ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það, sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notanda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem hreppsnefnd samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot gegn reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 krónum — tíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann.

Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málsókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða á reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni eða lögum nr. 12/1946, skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem er sett samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 86 10. júní

Atvinnumálaráðuneytið, 10. júní 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ 87 11. júní

fyrir Rafveitu Hofsóss.

I. RAFORKA

Rafveita Hofsóss selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á 3.50 kr. hverja kwst. Við þessu verði skal selja hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli, þannig reiknað:

a. Grunngjald (mælisleiga o. fl.)	kr. 10.00	á mánuði.
b. Fastagjald af hverju herbergi í íbúð	— 10.00	— —
c. Orkugjald af allri notkun	— 0.90	– kwst.

Til herbergja í íbúð skal telja öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2, má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m^2 jafngildi einu herbergi og 5 m^2 hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

Um kwst.mæli á kr. 1.80 hverja kwst. Minnsta árgjald skal vera kr. 300.00 á hvert uppsett kw. vélanna.

D. Götu- og hafnarlýsing.

Um kwst.mæli á kr. 1.80 hverja kwst., og annast rafveitan þá viðhald lýsingarkerfisins.

E. Önnur notkun.

Þegar sérstaklega stendur á, er stjórn rafveitunnar heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notanda, sem skal greiða leigu af mælitækjum sem hér segir:

87 11. júní

1.	Af einfasa mælum 30 amp. og minni	kr. 2.00	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 25 amp. og minni	— 3.00	— —
3.	— þrífasa mælum 25 til 50 amp.	— 5.00	— —
4.	— þrífasa mælum 50 til 70 amp.	— 7.00	— —
5.	— þrífasa mælum 70 amp. og yfir	— 10.00	— —

Af öðrum mælitækjum skal ársleiga vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leiga af mælitækjum skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Fyrir hverja húsveitu, sem tengd er við rafveitukerfi Rafveitu Hofsóss, skal greiða heimtaugargjald, miðað við rúmtak húss, samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga:

Rúmmál húss í teningsmetrum:		*Heimtaugargjald:*
Frá 0 allt að 100	.....	kr. 500.00
— 100 — — 150	.....	— 575.00
— 150 — — 200	.....	— 650.00
— 200 — — 250	.....	— 725.00
— 250 — — 300	.....	— 800.00
— 300 — — 350	.....	— 900.00
— 350 — — 400	.....	— 1 000.00
— 400 — — 450	.....	— 1 100.00
— 450 — — 500	.....	— 1 200.00
— 500 — — 550	.....	— 1 300.00
— 550 — — 600	.....	— 1 400.00
— 600 — — 650	.....	— 1 500.00
— 650 — — 700	.....	— 1 600.00
— 700 — — 750	.....	— 1 700.00
— 750 — — 800	.....	— 1 800.00
— 800 — — 850	.....	— 1 900.00
— 850 — — 900	.....	— 2 000.00
— 900 — — 1000	.....	— 2 200.00
— 1000 — — 1100	.....	— 2 400.00
— 1100 — — 1200	.....	— 2 600.00
— 1200 — — 1500	.....	— 3 000.00
— 1500 — — 1750	.....	— 3 500.00
— 1750 — — 2000	.....	— 4 000.00
— 2000 — — 2250	.....	— 4 500.00
— 2250 og yfir	.....	— 5 000.00

Gjald þetta er miðað við loftlínu að gildleika 3×70 mm² eða grennri og allt að 60 metra að lengd. Fyrir jarðstreng skal greiða heimtaugargjald, sem er 20% hærra, enda sé strengur ekki gildari en 3×70 mm² eða lengri en 25 metrar.

Húseigandi greiðir auk þess allan kostnað af því, ef heimtaug er gildari eða lengri en að framan greinir. Sé fleiri en ein heimtaug að húsinu greiði húseigandi eftir reikningi allan kostnað, er af því leiðir.

Ef sérstök heimtaug er lögð í peningshús eða bifreiðarskúr á byggingarlóð íbúðarhúss, telst hún aukaheimtaug í húsið.

Verði síðar lögð jarðlína í stað loftlínu, greiði húseigandi það, er á vantar til þess að hann hafi greitt fullt jarðlínuheimtaugargjald.

IV. OPNUNARGJALD

87
11. júní

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt kr. 20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda sé breytingin auglýst í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast þegar í stað gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 11. júní 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

SAMÞYKKT

88
13. júní

um fuglaveiði í Grímsey.

1. Svartfugl (álku, stuttnefju, langvíu) er heimilt að veiða á snörufleka í Grímsey, á tímabilinu frá 15. maí til 20. júní.
2. Heimild þessi er bundin því skilyrði, að aldrei séu flekar yfirgefnir næturlangt.
3. Að aldrei sé einstakur fugl (bandingi) notaður til að lokka aðra fugla að flekunum.
4. Að fylgt sé þeirri reglu, sem tíðkazt hefur, að fara eigi lengra frá flekunum en svo, að til þeirra sjáist, svo að unnt sé að hirða fuglinn jafnóðum og hann festist, að svo miklu leyti sem unnt er.
5. Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, samkvæmt 33. gr. fuglafriðunarlaga, nr. 63 frá 22. apríl 1954.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi og gildir til 1. marz 1956.

Menntamálaráðuneytið, 13. júní 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

89
16. júní

SAMÞYKKT

um fuglaveiði í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Í Vestmannaeyjum skal lundi algerlega friðaður, bæði á Heimalandi, þar meðtalinn Heimaklettur og Yztiklettur, og í öllum úteyjum, nema á tímabilinu frá og með 11. viku sumars og þar til 17 vikur eru af sumri. Engin önnur veiðitæki má nota við lundaveiðar en lundaháf.

2. gr.

Í Vestmannaeyjum skal svartfugl, þ. e. langvía, stuttnefja og álka, friðaður fyrir öllum öðrum veiðitækjum en háf, og veiði þeirra fugla aðeins leyfileg til jafnlengdar lundaveiðum.

3. gr.

Öll skot eru bönnuð í Vestmannaeyjum á tímabilinu 1. maí til 1. sept. ár hvert, nema til að aflífa búpening og til að eyða kjóa, svartbaki (veiðibjöllu) og hrafni í og við nytjuð fuglabjörg og til annarra brýnna nauðsynja. Einnig eru öll skot bönnuð í Vestmannaeyjum nær nytjuðum fuglabjörgum en 2 km á nefndu tímabili.

4. gr.

Þar, sem legið er við til lundaveiða í Vestmannaeyjum, skulu lundaveiðimenn taka grassvörðinn af a. m. k. 10 nýjum lundaholustæðum, hver maður á þeim stað, er fyrirliði hvers viðlegufélags álítur heppilegastan með tilliti til nývarps.

5. gr.

Hver sameign jarða eða séreign skal í upphafi lundaveiðitímans, í samráði við fuglaveiðimenn og fyrirliðakosningu þeirra innbyrðis, kjósa umsjónarmann, sem sjái um, að veiðisamþykkt þessari og lögum um fuglaveiðar og fuglafriðun, nr. 63 21. apríl 1954, sé framfylgt og hlýtt í hverju veiðimannafélagi.

6. gr.

Með brot gegn fuglaveiðisamþykkt þessari skal farið samkvæmt refsiákvæðum laga um fuglaveiðar og fuglafriðun, nr. 63 21. apríl 1954, VI. kafla, er gengu í gildi 1. janúar 1955.

7. gr.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt heimild í lögum nr. 63/1954, um fuglaveiðar og fuglafriðun, og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 16. júní 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

AUGLÝSING

90
15. júlí

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt ályktun bæjarstjórnar Reykjavíkur eru bifreiðastöður bannaðar á eftirgreindum stöðum:

1. *Vonarstræti,* frá Tjarnargötu að Suðurgötu.
2. *Suðurgötu,* frá Vonarstræti að Túngötu.
3. *Tryggvagötu,* sunnan megin götunnar frá Kalkofnsvegi að Pósthússtræti.
4. *Vesturgötu,* sunnan megin götunnar frá Aðalstræti að Grófinni.
5. *Naustunum,* austan megin götunnar frá Hafnarstræti að Tryggvagötu.
6. *Á akbrautum hringtorga* í bænum.
7. *Lækjargötu,* við eyjarnar, sem skipta götunni í tvær akbrautir.

Bifreiðastöður eru takmarkaðar við 15 mínútur kl. 9—19 alla virka daga á eftirgreindum stöðum:

Lækjargötu, vestanmegin götunnar frá Vonarstræti að Austurstræti.
Tryggvagötu, sunnan megin götunnar að Ægisgötu.

Þetta tilkynnist hér með öllum, sem hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 15. júlí 1955.

Sigurjón Sigurðsson.

AUGLÝSING

91
20. júní

um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu.

Samkvæmt 6. gr. laga nr. 64 16. desember 1943, um birtingu laga og stjórnvaldaerinda, er gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu, hér með ákveðið þannig:

1.	Fyrir tilkynningu	um skrásetningu hlutafélags	kr. 200.00
2.	— —	um skrásetningu firma	— 60.00
3.	— —	um veitingu prókúruumboðs, breytingu eða afturköllun á prókúruumboði	— 60.00
4.	— —	um breytingu á hlutafélögum og firmum (breyt. á stjórn, samþykktum, eigendaskipti o. fl.)	— 60.00
5.	— —	um að hlutafélag eða firma sé hætt störfum ...	— 15.00
6.	—	uppboðsauglýsingu, þrjár birtingar	— 150.00
7.	—	fjármark	— 20.00
8.	—	auglýsingu um óskilafénað, fyrir hverja kind eða hross ...	— 5.00
9.	—	innköllun, þrjár birtingar	— 150.00
10.	—	auglýsingu um skiptafund	— 60.00

Gjaldskylt efni, sem birt er í blaðinu, en eigi fellur undir neinn framangreindra liða, greiðist með 7 krónum fyrir hvern dálksentimetra.

91 20. júní Gjaldskrá þessi öðlast gildi 1. júlí 1955. Fellur þá jafnframt úr gildi auglýsing frá 11. marz 1946, um gjald fyrir tilkynningar o. fl., sem birtist í Lögbirtingablaðinu.

Í dómsmálaráðuneytinu, 20. júní 1955.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

92 22. júní **Staðfesting forsetans** á skipulagsskrá fyrir Þjóðhildarsjóð, útgefin á venjulegan hátt af dómsmálaráðherra ad mandatum 22. júní 1955.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Þjóðhildarsjóð.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Þjóðhildarsjóður.

2. gr.

Sjóðurinn er eftirlátnar eignir Þjóðhildar Þorvaldsdóttur frá Leikskálum, er andaðist 5. júní 1953, en eignum dánarbúsins var öllum komið í peninga og eru við árslok 1954 kr. 11858.12, sem ávaxtast í Sparisjóði Dalasýslu.

3. gr.

Samkvæmt arfleiðsluskrá Þjóðhildar heitinnar verður stjórn sjóðsins þessi: sýslumaðurinn í Dalasýslu, prófasturinn í Dalaprófastsdæmi og héraðslæknirinn í Búðardalshéraði. Sýslumaðurinn er formaður sjóðstjórnar og féhirðir sjóðsins.

4. gr.

Hálfum vöxtum sjóðsins, þar til hann er orðinn kr. 15000.00, og síðan níu tíundu vaxtanna, má verja til styrktar fátækum sjúklingum í Dalasýslu, þeirra, er þurfa að leita sér lækninga á spítulum eða sérlækningastofnunum. Sjúklingar úr Suðurdölum, Hörðudal, Miðdölum og Haukadal, skulu að öðru jöfnu ganga fyrir um styrki þessa og þeir einir hljóta þá, sem ekki eru á sveitarframfæri. Áður en sjóðstjórnin úthlutar styrkjunum, skal hún gefa sóknarpresti Suðurdalaþinga kost á að leggja fram tillögur um skiptingu styrkjanna.

5. gr.

Sjóðurinn ávaxtast í Sparisjóði Dalasýslu og skulu ársreikningar hans sendir eftirlitsmönnum opinberra sjóða.

6. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari.

AUGLÝSING

93
22. júní

um breyting á samþykkt fyrir Vatnafélag Mýrahrepps, Austur-Skaftafellssýslu, nr. 206 4. des. 1951.

10. gr. samþykktarinnar orðist svo:

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta félagsskapnum og fer þá um tillögur þar að lútandi, sem um tillögur til breytinga á samþykkt þessari, sbr. 4. gr., enda staðfesti atvinnumálaráðherra samþykkt um félagsslitin.

Auglýsing þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast þegar gildi.

Atvinnumálaráðuneytið, 22. júní 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

94
23. júní

um niðurfærslu aðflutningsgjalda.

Fjármálaráðuneytið hefur, með hliðsjón af heimild í athugasemdaákvæðunum í upphafi XV. flokks tollskrár, ákveðið að færa niður aðflutningsgjöld af eftirgreindri vöru þannig, að gjöldin af henni verði eins og að neðan greinir, og að hún flokkist þannig:

Tollskrá: Kafli	Nr.		Toll-eining	Vöru-magns-tollur Aurar	Verð-tollur %
66	11—(1)	Túbur úr alúmíníum og alúmíníumlegeringum	1 kg	7	8

Ofangreind aðflutningsgjöld skulu innheimt með viðaukum samkvæmt lögum, sbr. lög nr. 92/1954, um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 62/1939, um tollskrá o. fl.

Fjármálaráðuneytið, 23. júní 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Sigurður Áskelsson.

95
28. júní

SAMÞYKKT

fyrir Vatnafélag Borgarhafnarhrepps.

1. gr.

Félagið heitir Vatnafélag Borgarhafnarhrepps. Heimili þess og varnarþing er Borgarhafnarhreppur í Austur-Skaftafellssýslu.

2. gr.

Verkefni félagsins er að vinna að því með fyrirhleðslum og öðrum mannvirkjum að varna Steinavötnum og Staðará að ganga á aðliggjandi jarðir að austan og vestan, og að veita þeim að væntanlegum brúarstæðum. Félagið getur aukið starfssvið sitt ef meiri hluti félagsmanna er því samþykkur.

3. gr.

Samþykkt þessi nær til jarðanna Kálfafells I, II og III, Breiðabólsstaðar I, II, III og IV, er liggja að vatnasvæði Steinavatna og Leitis, Kálfafellsstaðar, Jaðars, Brunnavalla og Brunna, er fyrir ágangi verða ýmist eða bæði af Steinavötnum og Staðará. Nú þykir nauðsynlegt eða réttmætt að bæta við félagsskapinn nýrri jörð eða fella jörð úr félagsskapnum, en næst ekki samþykki aðalfundar, og er þá heimilt að skjóta því atriði til úrskurðar atvinnumálaráðherra, sbr. 76. gr. vatnalaganna.

4. gr.

Stjórn félagsins skipa 3 menn og aðrir 3 í varastjórn, er kosnir skulu til þriggja ára í senn, og gengur einn úr á ári eftir hlutkesti fyrstu 2 árin. Stjórnin velur sér formann og skiptir með sér verkum.

Á aðalfundi skal kjósa 2 menn til að endurskoða reikninga félagsins.

5. gr.

Aðalfund félagsins skal halda fyrir lok nóvembermánaðar ár hvert. Skal þar framlagður endurskoðaður reikningur þess fyrir umliðið ár. Fundur er lögmætur, ef helmingur félagsmanna er mættur. Til samþykktar á félagsmálum þarf einfaldan meiri hluta mættra atkvæða, en til breytinga á samþykkt þessari þarf ⅔ hluta mættra atkvæða. Heimilt er stjórninni að kveðja til aukafundar, ef þörf krefur, en skylt, ef ¼ félagsmanna óskar þess. Atkvæðisrétt um félagsmál hafa eigendur og ábúendur framangreindra jarða og gildir eitt atkvæði fyrir hverja landeign.

Til aðalfundar skal boða með viku fyrirvara á þann hátt, sem venja er að boða til sveitarfunda. Í fundarboði skal getið dagskrár fundarins. Formaður kveður til stjórnarfunda svo oft sem honum þykir þurfa, svo og ef einhver meðstjórnandi óskar þess. Skylt er stjórninni að halda gerðabók. Þar skal rita fundargerðir félagsfunda.

6. gr.

Kostnaði við viðhald og umbætur varnargarða þeirra og annarra mannvirkja, sem gerð verða, skal félagsstjórnin jafna á hlutaðeigandi jarðeignir í réttu hlutfalli við fasteignamat á landi jarðanna og einnig eftir hagsbótum þeim, er hver jörð hefur af fyrirhleðslunni, eftir mati 3 manna, er félagið kýs til þess. Eftir sama hlutfalli skal skipta öðrum árlegum kostnaði. Verði ágreiningur um skipting kostnaðar, ber að leggja hann undir úrskurð þar til dómkvaddra manna, og að öðru leyti fer um hann eftir gildandi lögum. Nú þykir nauðsynlegt að gera ný mannvirki til varnar vatnaágangi, og skal þá jafna kostnaði á félagsmenn á sama hátt, að frádregnum þeim hluta hans, sem kann að fást greiddur annars staðar að.

95

28. júní

7. gr.

Formaður félagsstjórnar hefur á hendi umsjón með mannvirkjum þeim, sem gerð verða. Hann skal og halda alla reikninga félagsins og annast greiðslur. Skal hann í samráði við meðstjórnendur sína annast um að gert verði við bilanir svo fljótt, sem auðið er, svo fyrirhleðslan sé jafnan sem tryggust. Skoðun á mannvirkjum þeim, sem gerð hafa verið, skal jafnan fara fram árlega af þar til hæfum manni, að tilhlutun formanns og skal hann senda afrit af skoðunargerðinni til ráðunauts ríkisstjórnarinnar í vatnamálum (vegamálastjóra). Félagsmenn skulu ávallt að öðru jöfnu sitja fyrir öðrum um vinnu á vegum félagsins fyrir verkamenn, hesta, bifreiðar og önnur vinnutæki.

8. gr.

Allan sameiginlegan kostnað skal félagsstjórnin innheimta með nægjanlegum fyrirvara. Ef tregða verður á með greiðslur, er heimilt að taka gjöldin lögtaki. Til þess að standa í skilum með árlegar greiðslur kostnaðar er stjórninni heimilt að taka bráðabirgðalán, sem jafnan greiðist að fullu á sama reikningsári með niðurjöfnuðum gjöldum félagsmanna. Vexti af slíku láni má telja með öðrum kostnaði. Reikningsár félagsins er almanaksárið.

9. gr.

Nú telur atvinnumálaráðherra eftir tillögum ráðunauts ríkisstjórnarinnar í vatnamálum, að nauðsyn sé til umbóta á varnargörðum eða nýrra mannvirkja frekar en félagsstjórn hefur áformað og skal þá félagsstjórn skylt, er hún hefur fengið tilkynningu þar um, að láta framkvæma þau verk svo fljótt, sem nauðsyn krefur, ef ástæður leyfa og fé er fyrir hendi.

10. gr.

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta félagsskapnum og fer þá um tillögur þar að lútandi sem um tillögur til breytinga á samþykkt þessari, sbr. 4. gr., enda staðfesti atvinnumálaráðherra samþykkt um félagsslitin.

11. gr.

Brot gegn samþykkt þessari skal varða allt að kr. 1500.00 sektum, er renna í félagssjóð.

12. gr.

Með mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 28. júní 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

96
28. júlí

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð nr. 4 7. jan. 1955, um breyting á hafnarreglugerð fyrir Húsavíkurkauptún, nr. 121 7. des. 1935.

1. gr.

Orðin „kol" og „salt", í 1. flokki vörugjaldskrár reglugerðarinnar, falli niður.

Nýr flokkur, sem verður 16. flokkur, komi í vörugjaldskrána, á eftir 15. flokki, svo hljóðandi:

16. flokkur. Gjald kr. 1.25 fyrir hver 100 kg:
Kol og salt.

2. gr.

14. flokkur vörugjaldskrár reglugerðarinnar orðist svo:

14. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Lýsi, sundmagi, skreið, fiskroð, niðursoðinn fiskur, hraðfrystur fiskur, reyktur fiskur.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 28. júlí 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

97
28. júlí

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

fyrir Ræktunarsamband Seyðisfjarðar.

Ræktunarsamband Seyðisfjarðar gerir á grundvelli gildandi laga svofellda jarðræktarsamþykkt:

1. gr.

Samþykktin nær yfir félagssvæði Búnaðarfélags Seyðisfjarðarkaupstaðar og Búnaðarfélags Seyðisfjarðarhrepps innan Búnaðarsambands Austurlands.

2. gr.

Tilgangurinn með ræktunarsamþykktinni er:

1. Að ræsa fram land til hvers konar ræktunar eftir því sem nauðsyn krefur.
2. Að framkvæma sléttun túna, sem ekki eru þegar véltæk.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna og garða.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar.

Allt þetta skal framkvæmt eftir fyrirmælum hlutaðeigandi héraðsráðunautar. Tilgangi sínum hyggst sambandið að ná með því að afla sér nauðsynlegra véla og áhalda.

3. gr.

Aðalfundur sambandsins hefur æðsta vald í málefnum þess. Sæti á honum eiga allir meðlimir búnaðarfélaganna. Atkvæðisrétt og kjörgengi á aðalfundi hafa skuldlausir félagsmenn í búnaðarfélögunum, aðrir ekki. 28. júlí

Aðalfundur skal haldinn fyrir apríllok ár hvert.

4. gr.

Stjórn ræktunarsambandsins skal skipuð þremur mönnum kosnum í fyrsta sinn á stofnfundi sambandsins og síðan skal kosinn einn maður í stjórnina árlega á aðalfundi sambandsins. Skal varpa hlutkesti um, hverjir ganga eiga úr fyrstu tvö árin.

Árlega skal kjósa einn mann til vara, sem taki sæti í forföllum einhvers stjórnanda. Stjórnin skiptir með sér verkum sjálf.

5. gr.

Stjórn Ræktunarsambands Seyðisfjarðar annast allar framkvæmdir, um kaup á vélum og áhöldum skal hafa samráð við Vélanefnd ríkisins. Skylt er að tryggja vélar og áhöld fyrir kostnaðarverði á hverjum tíma.

6. gr.

Stjórn sambandsins skal sjá um reikningshald þess.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skal reikningsskilum það tímanlega lokið, að endurskoðun geti farið fram fyrir aðalfund sambandsins.

7. gr.

Aðalfundur kýs endurskoðendur sambandsins. Skulu þeir vera tveir og félagsmenn í búnaðarfélögunum. Skulu þeir kosnir í fyrsta sinn á stofnfundi, en síðan á víxl einn á hverjum aðalfundi. Skal hlutkesti ráða í fyrsta sinn hvor gengur úr.

Endurskoðendur skulu sannprófa reikninga sambandsins og bera ábyrgð fyrir aðalfundi.

8. gr.

Beiðnir um vinnu skulu komnar til stjórnar ræktunarsambandsins það tímanlega, að stjórnin geti skipulagt vinnuáætlun fyrir yfirstandandi ár. Beiðninni skal fylgja greiðsluskuldbinding, sem stjórnin tekur gilda.

9. gr.

Heimilt er stjórn sambandsins að taka að sér verk hjá öðrum aðilum, ef ekki eru nauðsynleg aðkallandi verkefni fyrir hendi hjá meðlimum sambandsins, og að það brýtur ekki í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

10. gr.

Ræktunarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa að upphæð kr. 300 000.00 — þrjú hundruð þúsund krónur —.

Stofnsjóður myndist þannig:

1. Búnaðarfélög þau, er að samþykkt þessari standa, leggi fram ¼ hluta stofnfjárins, sjötíu og fimm þúsund krónur, og eru framlög þessi óendurkræf.
2. Fjórða hluta stofnfjárins má ræktunarsambandið taka að láni, ef þörf krefur.
3. Helmingur stofnfjárins er framlag ríkissjóðs til kaupa á ræktunarvélum þeim, sem sambandið kaupir samkvæmt ákvæðum laga nr. 7 12. janúar 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum. Framlög þessi renna í stofnsjóð jafnóðum og framlög eru greidd til vélakaupa.

97 4. Frjáls framlög frá einstaklingum eða öðrum.
28. júlí 5. 5% af árlegum brúttótekjum sambandsins.

11. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla á vinnulaunum, viðhald og geymsla, kostnaður véla, kostnaður við flutning áhalda og véla milli vinnustaða, fyrningargjald, vextir og afborgun lána og stjórnarkostnaður. Og að auki 5% af vinnslukostnaðinum.

12. gr.

Tillögur, er fram kunna að koma til breytingar á samþykkt þessari frá búnaðarfélögunum eða framkvæmdarstjóra, skulu sendar stjórn ræktunarsambandsins, er sendir þær til búnaðarfélaganna, er að samþykktinni standa, til umsagnar. Þær skulu síðan lagðar fyrir aðalfund ræktunarsambandsins. Samþykki löglegur aðalfundur breytingarnar með ⅗ atkvæðisbærra fundarmanna, skal stjórn sambandsins senda breytingarnar Búnaðarfélagi Íslands, er leitar staðfestingar landbúnaðarráðherra á þeim.

13. gr.

Samþykkt þessa má því aðeins nema úr gildi, að rökstutt álit meiri hluta samþykktaraðila liggi fyrir um, að tilgangi samþykktar verði ekki náð og lögmætur aðalfundur ræktunarsambandsins samþykki það með a. m. k. ⅗ atkvæðisbærra fundarmanna, enda komi samþykki landbúnaðarráðherra til.

14. gr.

Að öðru leyti fer um starfrækslu sambandsins og annað, er því við kemur, eftir gildandi lögum og reglugerðum.

15. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi, þegar hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Samþykkt þessi, sem er sett samkvæmt lögum nr. 7 12. jan. 1945, um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, og reglugerð um jarðræktarsamþykktir frá 20. febr. 1946, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 28. júlí 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

98
9. ágúst

REGLUGERÐ

fyrir íbúðalán veðdeildar Landsbanka Íslands.

1. gr.

Tilgangur íbúðalána veðdeildar Landsbanka Íslands er að veita löng lán gegn veði í nýjum íbúðum.

2. gr.

Veðdeildinni skal heimilt að gefa út skuldabréf (bankavaxtabréf) til handhafa, sem nafnskrá má í bókum hennar. Vaxtabréf þessi skulu vera tvenns konar, þannig, að annar hlutinn, A-flokkur, verði með föstum vöxtum og venjulegum afborgunum, en hinn hlutinn, B-flokkur, með föstum vöxtum, en afborganir háðar vísitölu framfærslukostnaðar. Eigi má gefa út meira af A-flokkum en 160 millj. kr. og eigi meira af B-flokkum en 40 millj. kr. Upphæð vaxtabréfanna skal talin í gjaldgengum peningum, og skulu bréfin samin eftir fyrirmynd og í stærðum, sem stjórn veðdeildarinnar ákveður. Skal stjórn Landsbankans undirrita bréfin. Vaxtabréf þessi og vextir af þeim skulu eigi framtalsskyld, og skulu þau vera skattfrjáls með öllu. Í vaxtabréfunum skal vera útdráttur úr gildandi reglugerð fyrir bréfin.

3. gr.

Veðdeildarflokkar þessir skulu undanþegnir tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum. Svo skulu þeir eiga rétt á að fá ókeypis eigna- og veðbókarvottorð til afnota fyrir sjálfa sig. Vaxtabréf A-flokka skulu nefnd íbúðalánabréf veðdeildar Landsbanka Íslands, og skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að skipta þeim í flokka eftir því, sem hún telur bezt henta, og einkenna þá þannig, að 1. flokkur nefnist A-flokkur nr. 1 o. s. frv. í áframhaldandi töluröð.

Af íbúðarlánabréfum skal á ári hverju greiða 7% vexti, og skulu bréfunum fylgja vaxtamiðar til minnst 25 ára. Vaxtabréfin skulu innleyst á 25 árum í hlutfalli við afborganir og endurborganir, sbr. ákvæði 23. gr. hér að aftan.

4. gr.

Vaxtabréf B-flokks skulu nefnd vísitölubréf veðdeildar Landsbanka Íslands, og skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að skipta þeim í flokka, eftir því sem hún telur bezt henta, og einkenna þá þannig, að 1. flokkur nefnist B-flokkur nr. 1 o. s. frv. í áframhaldandi töluröð.

Af vísitölubréfunum skal árlega greiða 5½% vexti, og skulu bréfunum fylgja vaxtamiðar til minnst 15 ára.

Þegar hafin er útgáfa nýs flokks vísitölubréfa, skal sú vísitala framfærslukostnaðar, sem þá er í gildi, skráð á bréfin sem grunnvísitala þeirra. Bréfin skulu innleyst á 15 árum í hlutfalli við endurgreiðslur og afborganir samsvarandi lána, sbr. 23. gr., og skulu þau innleyst með nafnverði að viðbættri þeirri framfærsluvísitöluhækkun, sem orðið hefur frá grunnvísitölu þeirra til vísitölu næsta októbermánaðar á undan útdrætti. Lækki vísitalan, skal þó aldrei endurgreiða lægri upphæð en nafnverð bréfanna.

5. gr.

Verði breytingar gerðar á grundvelli framfærsluvísitölu kauplagsnefndar, á meðan vísitölubréfin eru útistandandi, skal skipuð þriggja manna nefnd til að úrskurða, hvernig reikna skal milli hinna tveggja vísitölugrundvalla. Einnig skal nefndin úrskurða öll vafaatriði, er rísa kunna vegna breytinga á útreikningi fram-

12

30. dag septembermánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

98 9. ágúst

færsluvísitalna. Í nefndinni skulu sitja þrír menn, einn tilnefndur af hæstarétti, annar af Landsbanka Íslands og hagstofustjóri hinn þriðji, sem skal vera formaður nefndarinnar.

6. gr.

Vextir af vaxtabréfum A- og B-flokka skulu greiðast einu sinni á ári, hinn 1. marz, gegn afhendingu tilsvarandi vaxtamiða. Vaxtamiðar, sem gjaldfallnir eru, skulu innleystir í Landsbankanum í Reykjavík og útibúum hans.

Sú vísitöluhækkun, sem greidd kann að verða á vísitölubréf veðdeildarinnar, skal reiknast til skatts eftir sömu reglum og um vexti væri að ræða, hvort heldur um vaxtabréfseiganda eða skuldara er að ræða.

7. gr.

Auk veðskuldabréfa viðkomandi veðdeildarflokka skal trygging fyrir vaxtabréfunum vera:

1. Varasjóður hins almenna veðlánakerfis.
2. Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til tryggginganna 1—2, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan greinir.

8. gr.

Leggja skal í varasjóð hins almenna veðlánakerfis það, sem hér skal greint:

a. Árlegan tekjuafgang ofangreindra veðdeildarflokka, svo og tekjuafgang af erlendum lánum, sem veðdeildin kann að taka til íbúðarlána.
b. Afborganir og vexti af lánum, sem veitt hafa verið eða veitt verða af framlögum ríkisins til útrýmingar heilsuspillandi íbúða.
c. Eignir Lánadeildar smáíbúða, þegar greiddar hafa verið skuldir hennar.
d. Lántökugjald af lánum þeim, er veðdeildin kann að veita samkvæmt lögum nr. 88/1955.
e. Höfuðstóll og vaxtafé, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

Skal varasjóður íbúðalána vera í vörzlum veðdeildarinnar.

9. gr.

Til útlána á vegum greindra veðdeildarflokka kemur:

a. Fé það, sem aflast með sölu greindra vaxtabréfa.
b. Afborganir og vextir af veðskuldabréfum Lánadeildar smáíbúða, þegar frá eru dregnir vextir og afborganir af lánum hennar.
c. Fé varasjóðs samkvæmt 8. gr. reglugerðar þessarar.

10. gr.

Eigi mega veðdeildarflokkar þessir veita A-lán nema eftir úthlutun húsnæðismálastjórnar. Þó skulu sparisjóðir þeir eða lífeyrissjóðir, er kaupa vaxtabréf deildarinnar, hafa ákvörðunarrétt um það, hverjir fái tilsvarandi lán.

Lánum í vaxtabréfum má aðeins úthluta með samþykki veðdeildarinnar. Einnig skal veðdeildin hafa fullnaðarákvörðun um það, hverjir fullnægi hinum venjulegu formskilyrðum til lántöku.

11. gr.

Fé veðdeildarflokkanna má lána eftirtöldum aðilum:

a. Byggingarsjóði, þó aðeins á þann hátt, að viðkomandi lán sé tekið í samræmi við 16. gr. laga nr. 35/1946 eða tilsvarandi lagaákvæði, er síðar kunna að vera sett um þetta efni.

b. Byggingarsjóði verkamanna, þó aðeins á þann hátt, að viðkomandi lán sé tekið í samræmi við 4. tölul. 3. gr. laga nr. 36 frá 1952 eða tilsvarandi lagaákvæði, er síðar kunna að verða sett um þetta efni. 98 9. ágúst

c. Öðrum aðilum gegn veði í íbúðarhúsum, einstökum íbúðum og meiri háttar viðbyggingum, enda fylgi þá hverju einstöku veði örugg lóðarréttindi.

Byggingarsjóði og Byggingarsjóði verkamanna skulu veitt A- og B-lán í sömu hlutföllum og öðrum aðilum á sama tíma. Tilskilið er, að veð fyrir láni sé nýbygging, sem ekki var tekin í notkun fyrir 20. maí 1954. Í þessu sambandi skal húsnæði því aðeins talið íbúð, að það geti talizt sjálfstæð íbúð, þ. e. hafi sérstakt eldhús, aðgang að þvottahúsi, salerni o. s. frv., svo og hlutfallsleg afnot og umráð af tilheyrandi lóðarréttindum.

Meiri háttar viðbyggingar skulu í þessu sambandi í fyrsta lagi taldar byggingar, er skapa nýja sjálfstæða íbúð eða íbúðir, enda þótt nokkur hluti af þeim myndist af hinni eldri byggingu, og í öðru lagi viðbyggingar, sem auka um að minnsta kosti 25 m² gólfflöt eldri íbúðar, enda hafi íbúðin fyrir stækkun verið talin ófullnægjandi að dómi húsnæðismálastjórnar og ekki stærri en 80 m².

Ávallt skal það tilskilið, að veðið fullnægi gildandi byggingarsamþykkt viðkomandi sveitarfélags, þar sem hún er fyrir hendi, og sé á stað, þar sem auðvelt er að sækja til almennrar atvinnu.

12. gr.

Samanlögð A- og B-lán mega aldrei nema meira en ⅔ hlutum af virðingarverði veðsins og þó aldrei meira en sem nemur 100 þús. kr. á hverja íbúð. Verðmæti veðs í þessu sambandi skal aðeins talið nýbyggingin sjálf án lóðar eða eldri byggingar.

Hlutfallið milli upphæðar A-láns og B-láns skal yfirleitt vera 5 á móti 2. Þó skal heimilt að víkja frá þessu hlutfalli, ef nauðsyn krefur.

13. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkar þessir taka að veði, skulu metnar af virðingarmönnum veðdeildarinnar, þar sem þeir eru starfandi. Ella skulu tveir óvilhallir dómkvaddir menn eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra meta, en þó skal veðdeildinni heimilt, er henni finnst ástæða til, að tilnefna menn þessa eða láta matsmenn sína endurskoða mötin. Eignir skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund hafa í kaupum og sölum, þó aldrei hærra en áætla má, að raunverulegur byggingarkostnaður þeirra hafi verið. Skal hverju einstöku veði lýst nákvæmlega, tilgreina stærð, flatarmál og rúmmál, hversu mörg herbergi, hvað veðinu fylgir og á hvaða tíma það hefur verið tekið til notkunar, svo og stærð lóðar og afnot af henni.

14. gr.

Eigi má veita A-lán nema gegn 1. eða 1. samhliða veðrétti, samhliða samsvarandi B-láni, er deildin veitir, en hins vegar skal heimilt að veita B-lán gegn 1. samhliða veðrétti samhliða A-láni úr deildinni eða 2. veðrétti næst á eftir 1. veðréttar láni, sem veitt er á sama hátt og A-lán deildarinnar.

15. gr.

A-lán má veita til allt að 25 ára, og skal það vera jafngreiðslulán (annuitetslán) með 7% vöxtum. B-lán má veita til allt að 15 ára, og skal það endurgreitt með jöfnum árlegum afborgunum, að viðbættri vísitöluhækkun, en vextir af því skulu vera 5½% af grunnupphæð lánsins.

Tillag til rekstrarkostnaðar og varasjóðs er ¼% á ári af upphæð lánsins, eins og það er fyrir hvern gjalddaga, og skal í þessu efni gilda sama regla um A-lán og B-lán.

98 16. gr.

9. ágúst Lán þau, er veðdeildarflokkar þessir veita, skulu greidd í peningum á nafnverði, allt að frádregnum gjöldum við lántökuna samkvæmt reglum deildarinnar. Þó skal heimilt að greiða lánin í vaxtabréfum, ef lántaki er því samþykkur.

17. gr.

Deildin skal veita A-lán til nýbyggingar húsnæðis, þegar byggingin er komin svo langt áleiðis, að hún samkvæmt mati geti talizt öruggt veð fyrir láninu.

18. gr.

Til þess að fá lán úr veðdeildarflokkum þessum, verður að fullnægja þeim skilyrðum, er nú skal greina:

a. Sé um A-lán að ræða, skriflega úthlutun um lánveitinguna frá húsnæðismálastjórn eða tilnefningu frá sparisjóði eða lífeyrissjóði, er tekur vaxtabréf deildarinnar (sbr. 10. gr. reglugerðar þessarar).
b. B-lán skulu þeir hafa rétt til að fá, sem fengið hafa A-lán, sem uppfylla skilyrði þau, sem greint er frá í 19. gr.
c. Útvega virðingargerð í samráði við veðdeildina, samkvæmt 13. gr. reglugerðar þessarar.
d. Leggja fram veðbókarvottorð og lóðarsamning.
e. Leggja fram byggingarvottorð frá byggingarfulltrúa eða hreppstjóra um, að húsið sé byggt samkvæmt gildandi byggingarreglum á staðnum.
f. Leggja fram brunabótaskírteini.
g. Samþykki maka, ef um giftan aðila er að ræða.
h. Útvega önnur gögn, sem veðdeildin kann að álíta nauðsynleg hverju sinni.

19. gr.

Til þess að A-lán, veitt af öðrum aðilum en veðdeildinni, verði talið veita rétt til B-láns, skal það uppfylla eftirtalin skilyrði:

a. Skuldabréfið skal vera í sama formi og skuldabréf fyrir A-lánum veðdeildarinnar.
b. Vextir skulu hinir sömu og af íbúðalánum veðdeildarinnar á sama tíma.
c. Lánstími skal vera 25 ár. Veðdeildinni skal heimilt, að fengnu samþykki húsnæðismálastjórnar, að viðurkenna A-lán veitt til skemmri tíma, en þó skal lánstími aldrei skemmri en 15 ár.
d. Lánsupphæð skal ekki lægri en 50 þús. krónur, nema samþykki húsnæðismálastjórnar komi til.
e. Hámarkslánsupphæð og önnur atriði séu í samræmi við 11. og 12. gr. hér að framan.

20. gr.

Hver lántakandi skal við lántöku greiða 1% af lánsupphæðinni í varasjóð veðlánakerfisins. Verði eigandaskipti að veði, sem veðsett er deildinni, fyrstu 3 árin eftir að lán er tekið, skal kaupandi strax og kaup eru gerð tilkynna það húsnæðismálastjórn og leita samþykkis hennar til yfirtöku lánsins, en húsnæðismálastjórnin skal síðan tilkynna veðdeildinni þetta og á hvaða hátt hún hefur tekið ákvörðun um yfirtöku hins nýja eiganda veðsins á láninu.

21. gr.

Lánum þeim, sem veðdeildarflokkar þessir veita, má veðdeildin eigi segja upp, meðan lántaki gegnir að öllu skyldum þeim, er hann hefur undirgengizt. En hins vegar skal stjórn veðdeildarinnar heimilt að segja fyrirvaralaust upp láni, verði um

verulegar vanefndir að ræða á lánssamningnum, en í þessu sambandi skal sala á eign, þar sem kaupandi tekur að sér greiðslu lána án samþykkis húsnæðismálastjórnar, talið til verulegra vanefnda. 98 9. ágúst

22. gr.

Hinn 1.—15. nóvember ár hvert falla vextir, afborganir og tillög til rekstrarkostnaðar og varasjóðs af lánum veðdeildarinnar í gjalddaga í einu lagi. Veðdeildin skal, ef óskað er, taka við vöxtum og afborgunum af A-lánum mánaðarlega næstu 12 mánuði á undan gjalddaga.

Um lán, sem tekin eru á fyrsta misserinu frá gjalddaga, skal gilda sú regla, að af því skal greiða á fyrsta gjalddaga fullt tillag til rekstrarkostnaðar, fulla afborgun og vexti frá lántökudegi, en sé lánið hins vegar tekið á seinna misserinu fyrir gjalddaga, skal greiða lántökuna auk hins venjulega lántökugjalds og vexti fyrir fram frá lántökudegi til 1. nóvember næst á eftir, svo og ½ tillags til rekstrarkostnaðar, en enga afborgun, fyrr en á hinum ákveðna gjalddaga næsta ár á eftir.

Veðdeildinni er heimilt að breyta vaxtakjörum og lánstíma á nýjum lánum svo og vaxtabréfum sínum, að fengnu áliti húsnæðismálastjórnar og samþykki ríkisstjórnar.

23. gr.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standi á 1000 krónum, eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslum þessum má hann lúka með vaxtabréfum tilsvarandi lánaflokks eftir ákvæðisverði þeirra. Á öðrum tíma árs má greiða lán að fullu, ef stjórn veðdeildarinnar samþykkir, og þó því aðeins, að það sé veðdeildinni að skaðlausu.

24. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefur innan 1. des. greitt árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næstundangengnum gjalddaga, skal í dráttarvexti af nefndum gjöldum greiða 1% fyrir hvern mánuð frá 1. nóv. til greiðsludags, og skal hver byrjaður mánuður talinn sem heill í þessu sambandi.

25. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa vaxtabréf samsvarandi veðdeildarflokka eftir hlutkesti, er notarius publicus framkvæmir. Þegar hlutkesti hefur farið fram, skal auglýsa tölurnar á vaxtabréfum þeim, sem út hafa verið dregin, með sex vikna fyrirvara og að þau verði innleyst í síðasta lagi 1. marz næstan á eftir. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa vaxtabréfin í stærri stíl.

26. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta, gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim ber að fylgja, fengið þau afgreidd á ákveðnum gjalddaga, og er eigi skylt að greiða neina vexti af höfuðstólnum eða vísitöluuppbót frá því.

27. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa bréfsins með 4 mánaða fyrirvara með auglýsingu, er birt sé þrisvar sinnum samfleytt í Lögbirtingablaðinu. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin gefið út handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess að nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á

98 hendur veðdeildinni. Um ógildingu annarra glataðra bankavaxtabréfa og vaxtamiða
9. ágúst fer eftir almennum reglum.

28. gr.

Bankavaxtabréf þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má ekki framar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins ásamt vaxtamiðum og stofnum þeirra á þann hátt, að þau með því móti verði ógild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinnar, og skal svo innan loka næsta reikningsárs eyðileggja þau í viðurvist endurskoðenda ásamt vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið það reikningsár.

29. gr.

Þegar lán er gjaldfallið, hefur veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð til fullnustu á láninu, allt án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt ákvæðum 39. gr. laga nr. 95 frá 1947, sbr. lög um uppboð, nr. 57 frá 1947 og lögum um veð frá 4. nóv. 1887, 3. gr.

Veðdeildin þarf ekki að láta neinn vera fyrir sína hönd við uppboðið, og skal þar ekki taka mótmæli skuldunautar til greina, nema þau séu auðsjáanlega á rökum byggð, og eigi er heldur hægt að ónýta uppboðið eða stöðva það án samþykkis deildarinnar með neins konar dómskoti. Veðdeildin ber aftur á móti ábyrgð á því, að skuldin sé rétt og komin í gjalddaga, og skuldunaut er frjálst að hefja mál til endurgjalds á öllu því, sem hann hefur skaðazt á uppboðinu.

Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fara fram á skrifstofu uppboðshaldara.

30. gr.

Ákvæði reglugerðar þessarar breyta að engu fyrri reglugerðum veðdeildarinnar.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 55 20. maí 1955, um húsnæðismálastjórn, veðlán til íbúðabygginga og útrýmingu heilsuspillandi íbúða, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 9. ágúst 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

99
10. ágúst

SAMÞYKKT

fyrir fiskræktar- og veiðifélag Laxár í Borgarfjarðarsýslu.

1. gr.

Félagið heitir Fiskræktar- og veiðifélag Laxár í Borgarfjarðarsýslu. Heimili þess og varnarþing er í Stóra-Lambhaga í Skilmannahreppi.

2. gr.

Markmið félagsins er að auka laxveiði á félagssvæðinu og arð af henni með því:

1. Að stunda laxarækt.
2. Að leigja ána til stangarveiði eða stunda sameiginlega laxveiði fyrir alla félagsmenn á einum eða fleiri stöðum í Laxá, ef henta þykir.

3. gr. 99

Félagið hefur umráð yfir öllum rétti til laxveiða í Laxá frá efri landamerkjum 10. ágúst
Dragháls að ytri landamerkjum Arkarlækjar og Skipaness, ásamt öllum leirum innan takmarka þeirra jarða, sem land eiga að Laxá á veiðisvæðinu. Jarðir þessar eru Dragháls, Glámustaðir, Kambshóll, Eyri, Hlíðarfótur, Hóll, Tunga, Steinsholt, Melkot, Leirá, Vogatunga, Beitistaðir, Lækur, Skipanes, Arkarlækur, Kjalardalur, Litla-Fellsöxl, Fellsaxlarkot, Litli-Lambhagi, Lambhagi, Stóri-Lambhagi, Vestra-Miðfell, Hurðarbak, Svarfhóll, Saurbær, Þórisstaðir og Geitaberg. Félagsmenn eru allir ábúendur þeirra jarða, er land eiga að nefndu veiðivatni, eða þeir, er hafa öðlazt veiðirétt fyrir landi sérstakra jarða og félagsfundur samþykkir.

4. gr.

Óheimilt er öllum að veiða lax í vatni þessu eða leirum, nema með sérstöku og skriflegu leyfi félagsstjórnar. Skal þar tekið fram um veiðitíma og veiðitæki og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórn að leigja veiðirétt á félagssvæðinu eða hluta af honum einstökum mönnum eða félögum til stangaveiði, ef sýnilegt þykir, að það sé hagur fyrir félagið. Þó má það leyfi eigi vera til lengri tíma en eins árs, nema lögmætur fundur samþykki, og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi yrði til umræðu.

6. gr.

Ef félagið stundar laxveiði við Laxá, og ræður mann til að standa fyrir veiðinni, nefnist hann veiðistjóri.

7. gr.

Veiðistjóri annast framkvæmdir félagsveiðinnar. Ræður hann menn sér til aðstoðar eftir þörfum. Hann sér um verkun og sölu á veiðinni og færir alla reikninga þar að lútandi, allt í samráði við félagsstjórn.

8. gr.

Félagið starfrækir laxaklak á þeim stað eða stöðum, sem félagsstjórn velur í samráði við veiðimálastjóra. Kostnaði við það skal jafna á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, sem arðskrá félagsins tiltekur. Klekja skal út minnst 100 seiðum fyrir hvern lax, sem veiðist á félagssvæðinu.

9. gr.

Stjórnina skipa 5 menn: Formaður og fjórir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig: Formaður gengur úr eftir eitt ár, 2 meðstjórnendur eftir hlutkesti eftir tvö ár. Síðan helzt sama röð. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan kosningu nema lögmæt forföll hamli, eða hann hafi verið 3 ár í stjórn. Þriggja manna varastjórn skal og kosin og ganga úr eftir sömu reglum.

10. gr.

Stjórnin hefur á hendi umsjón með öllum framkvæmdum félagsins milli aðalfunda. Hún ræður veiðistjóra og klakstjóra og gerir við þá samninga um kaup og önnur kjör, enda samþykki lögmætur fundur þá samninga. Hún hefur eftirlit með því, að samþykkt félagsins sé hlýtt og má ráða menn sér til aðstoðar, þó án kostnaðar fyrir félagið.

99 Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með störfum
10. ágúst félagsins og fjárreiðum þess öllum. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á stjórnarfundum.

11. gr.

Aðalfund heldur félagið í febrúarmánuði ár hvert. Aðalfundur er lögmætur:

a. ef hann er boðaður skriflega með minnst þriggja daga fyrirvara og sé fundarefnis getið í fundarboði.
b. sé meiri hluti stjórnar mættur á fundinum.

Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári, leggur fram áætlun og tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þar leggur hún fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá. Aðalfundur kýs stjórn og tvo endurskoðendur félagsreikninganna. Hann kveður á um laun stjórnar og annarra starfsmanna félagsins. Afl atkvæða ræður úrslitum mála á fundum, nema um breytingar á samþykktum sé að ræða eða félagsslit.

12. gr.

Aukafundi heldur stjórnin, þegar henni þykir ástæða til, eða ef ¼ félagsmanna óskar þess og tilgreinir fundarefni.

13. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Skulu reikningar fullgerðir fyrir aðalfund og lagðir fram endurskoðaðir til úrskurðar.

14. gr.

Arði af sameiginlegri veiði eða leigu, svo og öllum gjöldum, er af starfsemi þess leiða, skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem lögmætur fundur samþykkir og undirrituð er af ⅔ félagsmanna, eða eftir mati, sem samþykkt er af félagsfundi með ⅔ greiddra atkvæða allra félagsmanna. Gildir hún til 10 ára í senn. Að þeim tíma liðnum skal arðskráin haldast óbreytt, ef breytingar fást ekki samþykktar með ⅔ greiddra atkvæða allra félagsmanna.

15. gr.

Arði samkvæmt 14. gr. skal úthlutað til félagsmanna innan fjögurra vikna frá því að leiga eða verð selds fisks er greitt félagsstjórninni. Þó skal hún halda eftir nægu fé til greiðslu alls kostnaðar og afborgana lána, sem til greiðslu geta komið á því tímabili, þar til næsta árs tekjur eru inn komnar, og skal jafna greiðslu niður eftir þeim hlutföllum, sem arðskrá ákveður.

16. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 100—500 kr. og veiði gerð upptæk eða andvirði hennar og renni í sýslusjóð.

17. gr.

Lögum þessum verður ekki breytt, nema ⅔ mættra félagsmanna á aðalfundi samþykki breytinguna.

18. gr.

Félaginu má slíta, ef ⅔ félagsmanna samþykkja það, enda sé félagið þá skuldlaust.

Samþykkt þessi, sem gerð er samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. 99 10. ágúst

Landbúnaðarráðuneytið, 10. ágúst 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

HAFNARREGLUGERÐ 100 10. ágúst

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. KAFLI
Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ísafjarðarhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá hinum svonefndu Innribásum á Kirkjubólshlíð í svokallaðan Urtustein á Eyrarhlíð. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram firðinum.

II. KAFLI
Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefnanna, undir yfirumsjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarstjóri í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI
Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

100 6. gr.

10. ágúst Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dveljast á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld og ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Álíti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Skip, sem hafa meðferðis eldfim efni, skulu á daginn hafa rautt flagg á framsiglutoppi, en rautt ljós á nóttum.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þétta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

9. gr.

Ekki má kasta útbyrðis fiskúrgangi, kjölfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út á höfnina.

Í lögsagnarumdæmi Ísafjarðar má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

IV. KAFLI

Um hafnsögu.

10. gr.

Ekkert skip, sem er stærra en 30 smálestir brúttó, má sigla inn eða út úr innri höfninni, leggja að eða frá bryggju, eða flytja sig til á innri höfninni, nema undir stjórn hafnsögumanns. Undanþegin eru öll fiskiskip, er heima eiga á Ísafirði eða stunda þaðan veiðar, svo og bátur sá, sem heldur uppi ferðum um Ísafjarðardjúp með styrk úr ríkissjóði. Hafnsögumanni er heimilt að banna allar samgöngur við skip, áður en hann hefur lokið starfi sínu um borð.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða er til að ætla, að sótthætta geti stafað af því, ber hafnsögumanni að sjá um, að um borð í skipinu sé fylgt reglum þeim, sem settar eru í lögum gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

11. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Ísafjarðar og ber að nota hafnsögumann, skal, er það kemur inn á línu, er hugsast dregin úr Arnardal í Velli, gefa merki um, að það óski hafnsögumanns, og skal hafnsögumaður þá fara út í skipið svo fljótt sem unnt er.

Hafnsögumaður má ekki yfirgefa skipið án samþykkis skipstjóra, fyrri en það er lagzt við festar á höfninni, enda ber skipinu að sjá honum fyrir fæði meðan hann dvelst um borð. 100 10. ágúst

12. gr.

Laun hafnsögumanna greiðast úr hafnarsjóði Ísafjarðarkaupstaðar. Hafnarsjóður leggur til hafnsögubát og önnur nauðsynleg tæki, svo og aðstoðarmann, ef þörf er á.

V. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

13. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar um, hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmönnum hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi úr höfninni, og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

14. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlaus í lægi í höfninni) skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

15. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

16. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjum stafi hætta af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

17. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

100 10. ágúst

VI. KAFLI
Um notkun bryggna og bólvirkja.

18. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjóri vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álíti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

19. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrúm. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

20. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarstjóri stöðvað verkið, unz bætt hefur verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

21. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

22. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðvum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess.

VII. KAFLI
Um notkun bátahafnarinnar.

23. gr.

Bátahöfnin á Ísafirði er fyrst og fremst ætluð til afnota fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda á Ísafirði og leggja þar upp afla sinn, eða eru í stöðugum flutningum milli Ísafjarðar og annarra hafna. Þar næst fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda og leita þar hafnar eða hafa þar viðdvöl, þótt þau leggi upp afla sinn annars staðar um stundarsakir eða að staðaldri. Þar næst fyrir utanbæjarskip og báta, sem gerð eru út frá Ísafirði og leggja þar upp afla sinn. Þar næst fyrir önnur skip, eftir því sem rúm leyfir.

Verði meiri aðsókn fiskiskipa að notkun bátahafnarinnar en rúm leyfir að við verði komið, fer um rétt skipa og báta til afnota af henni í þeirri röð, sem að framan greinir. 100 10. ágúst

Þó er öllum skipum og bátum heimilt að leita skjóls í bátahöfninni í óveðrum, eftir því sem rúm frekast leyfir.

24. gr.

Hafnargjaldkeri og hafnarvörður skulu halda skrá í fjórum flokkum yfir þau fiskiskip og báta, sem sérstakan rétt hafa til afnota af bátahöfninni samkvæmt framansögðu, og skal auka við skrána eða fella úr henni, jafnóðum og tilefni gefst til. Hafnarstjóri og hafnarnefnd skera úr ágreiningi.

25. gr.

Verði hlé á veiðum einstakra fiskiskipa og báta svo að vikum skiptir, vegna bilana, viðgerða eða af öðrum ástæðum, er eigendum skylt að taka þau úr bátahöfninni til geymslu annars staðar meðan á hléinu stendur, ef hafnarvörður óskar þess.

26. gr.

Önnur afnot af bátahöfninni en þau, er fiskveiðar varða, svo sem ferming og afferming vara, viðlega vegna viðgerða, geymsla skipa, sem ekki eru í notkun um stundarsakir eða til langframa o. s. frv., eru því aðeins heimil, að til komi leyfi hafnarvarðar hverju sinni. Öll slík leyfi gilda aðeins til bráðabirgða, eða þar til hafnarvörður ákveður annað.

27. gr.

Við alla notkun bátahafnarinnar eru notendur skyldir að hlýða fyrirmælum hafnarstjóra eða trúnaðarmanns hans, svo sem um legu skipa og báta, tilfærslu þeirra á höfninni og brottflutning úr henni, svo og hvar afli þeirra, veiðarfæri og annað er lagt á land, enn fremur um geymslu á afla, veiðarfærum og öðru á landi hafnarinnar o. s. frv.

Notendum er einnig skylt að gæta alls þrifnaðar við notkun bátahafnarinnar, og ber þeim að flytja burtu allan fiskúrgang og önnur óhreinindi, er berast kunna á land hafnarinnar af þeirra völdum.

Um vanrækslu á síðastnefndu atriði gilda ákvæði 21. greinar. Á sama hátt gilda um alla notkun bátahafnarinnar öll önnur ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

VIII. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

28. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal leyfið bundið því skilyrði, að eigandi láti taka það upp, ef það sekkur eða láta sprengja það sundur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eiganda. Hafnarnefnd ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli vera fyrir komið. Eftirlit og viðhald legufæra er á ábyrgð skipseiganda.

Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af hvað leka snertir, þótt það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu

100 og láta það liggja, án þess að menn séu á því, á þeim tíma árs, er ekki verður
10. ágúst heimtað ljós á skipum.

Á öðrum árstímum skulu á geymsluskipum vera að minnsta kosti tveir varðmenn, sem hafnarstjóri tekur gilda, skal tendra ljós á skipunum, sýna dagmerki og gera hljóðbendingar eftir þeim reglum, er settar eru í alþjóðasjóferðareglum um skip, sem liggja við akkeri.

Ljós skulu tendruð á öðrum skipum, sem liggja í lægi, eftir þeim sjóferðareglum, er um slíkt gilda og enn fremur þegar hafnarstjóri krefst þess.

29. gr.

Meðan skip liggur mannlaust í lægi skal ekki sjaldnar en einu sinni í viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggazt eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Áður en skipstjóri fer af skipi, sem lagt er í lægi, skal hann skriflega tilgreina hafnarstjóra siglingafróðan mann, sem búsettur er á Ísafirði og tekið hefur að sér að hafa umsjón skipsins á hendi. Beinir hafnarstjóri til hans öllum fyrirskipunum, sem skipið varða. Sér hann um, að þeim verði fullnægt. Verði dráttur á því, skal hafnarstjóri láta fullnægja þeim, en skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

Eigendum geymsluskipa og annarra skipa, sem lagt er í lægi, skal skylt að flytja skip sín úr stað, ef hafnarnefnd krefst þess.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi í höfninni.

IX. KAFLI
Um hafnargjöld á Ísafirði.

1. Lestagjald.

30. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip og önnur vélskip, ferjur og hvers konar fleytur, stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða kjölfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

31. gr.

a. Skip, 12 smálesta brúttó og stærri, sem eru eign búsettra manna á Ísafirði og skrásett þar og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 2 krónur fyrir hverja brúttó smálest.

Fari þessi skip millilandaferðir, verða þau gjaldskyld undir c-lið greinarinnar, og má þá endurgreiða nefnt gjald hlutfallslega fyrir þann tíma, sem millilandaferðin tekur eða ferðirnar, ef þeim er haldið áfram óslitið. Tímann skal reikna frá þeim degi, er skip lætur úr höfn og til þess dags, er það kemur aftur úr ferðinni, — eða úr síðustu ferðinni, ef farnar eru fleiri en ein og óslitið.

b. Önnur innlend fiskiskip, 12—50 brúttó smálestir, greiða 60 aura fyrir hverja brúttó smálest, í hvert skipti, er þau koma til hafnar, en eigi skulu þau þó greiða lestagjald þetta oftar en tvisvar í sama mánuði, þótt þau komi oftar til hafnar.

c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma (nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi), skulu greiða 120 aura lestagjald fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti, er þau koma til hafnar. Strandferðaskip ríkissjóðs greiði þó aðeins 80 aura lestagjald.

d. Ef skip, sem siglir eftir fyrir fram auglýstri áætlun, kemur aftur áður en liðnir eru 7 dagar frá því að það hafnaði sig síðast í höfninni, greiðir það eigi lestagjald í það skipti. 100 10. ágúst

e. Hafi skip, gjaldskylt samkvæmt c-lið, legið á höfninni í 14 daga, skal það greiða hálft lestagjald að nýju fyrir hverja 14 daga eða brot úr þeim. Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar, telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi, né heldur sá tími, er skip liggja í höfn vegna þess að hafís lokar henni.

f. Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkissjóðs, skip, sem hafa skírteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegra rannsókna, skip, sem sanna fyrir sjórétti að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóskemmda og skip, sem eingöngu leita hafnar vegna veikinda. Innlend fiskiskip, sem leita hafnar til losunar á afla, greiði hálft lestagjald samkvæmt c-lið.

2. Ljósgjald.

32. gr.

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljósgjald þannig:

a. Skip, sem um getur í 31. gr. a., greiði 40 krónur á ári fyrir fyrstu 30 brúttó smálestir og 100 aura á hverja brúttó smálest þar fram yfir.

b. Skip, sem um getur í 31. gr. b., greiði ljósgjald í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, en þó eigi oftar en tvisvar í mánuði: 10 krónur fyrir fyrstu 30 brúttó smálestir og 20 aura fyrir hverja brúttó smálest þar fram yfir.

c. Öll önnur skip greiði 20 aura fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei meira en 90 krónur í hvert skipti.

3. Bryggjugjald og bólvirkjagjald.

33. gr.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju hvar sem er í höfninni eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

a. Bátar og skip, 12 smálestir að stærð og þar yfir, sem eru eign manna búsettra á Ísafirði og skrásett þar, greiði 4 krónur af hverri brúttó smálest á ári.

Fari þau skip í millilandasiglingar, greiði þau auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur, reiknað frá þeim degi, er undirbúningur slíkra siglinga hefst.

b. Öll aðkomuskip greiði 30 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera 20 krónur í hvert sinn.

Liggi þau skip utan á öðru skipi, greiði þau hálft gjald. Sama máli gegnir, ef þau liggja við bryggjur eða birgðaskip, sem eru eign einstakra manna eða fyrirtækja. Sama máli gegnir um þau aðkomuskip, sem fiskveiðar stunda og gerð eru út frá Ísafirði, eða leita þar hafnar til losunar á afla til sölu eða verkunar á staðnum. Minnsta gjald skal þó ávallt vera 20 krónur í hvert sinn.

Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur eða farþega og taka gjald fyrir.

c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun, vörugeymslu o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðila.

Hafnarvörður tilkynni hafnargjaldkera jafnóðum um öll slík afnot.

4. Bátahafnargjald.

34. gr.

Sérstakt árlegt gjald skal greiða fyrir notkun bátahafnarinnar. Árgjaldið greiða öll þau skip, sem skrásett eru á Ísafirði og fiskveiðar stunda og auk þeirra þau skip önnur, sem unnt er að veita afnotarétt að bátahöfninni, samkvæmt VII. kafla og tekin hafa verið á skrá þá, er um getur í 24. gr. Skip þau, sem ekki hafa verið tekin á nefnda skrá, en nota bátahöfnina, greiða samkvæmt c-lið þessarar greinar. Greiðslur þessar skulu vera þannig:

a. Skip skrásett á Ísafirði greiði 5 krónur af hverri brúttó smálest árlega, en minnst 25 krónur.

   Fari þau skip í millilandasiglingar, má endurgreiða bátahafnargjaldið hlutfallslega fyrir þann tíma, sem þau greiða sama bryggjugjald og aðkomuskip (sjá 33. gr.).

b. Skip skrásett utan Ísafjarðar greiði 10 krónur af hverri brúttó smálest árlega, en minnst 50 krónur.

c. Skip, sem ekki hafa verið tekin á skrá þá, sem um getur í 24. gr., skulu, hvort sem þau eru skrásett á Ísafirði eða eigi, greiða fyrir afnot bátahafnarinnar í hvert skipti, sem þau leita þar skjóls, afgreiðslu eða dvalar, sama gjald og krafizt er af utanbæjarskipum fyrir afnot af bryggjum og bólvirkjum.

Gjöld þessi innheimtast á sama hátt og önnur hafnargjöld og renna í hafnarsjóð.

35. gr.

Gjaldskyld til bátahafnarinnar eru öll þau skip, sem tekin hafa verið á skrá þá, er um getur í 24. og 34. gr. Að öðru leyti telst það gjaldskyld notkun bátahafnarinnar, að bátar eða skip leggist við landfestar í höfninni, eða utan á önnur skip, leggi þar upp afla sinn eða flutning, eða taki um borð flutning, veiðarfæri, olíu, beitu o. s. frv. Bátar, er nota höfnina, hafa leyfi til að hafa flutning sinn eða annað það, er þeim tilheyrir, liggjandi á landi hafnarinnar allt að einum sólarhring, án þess að greiða sérstakt gjald fyrir, þó því aðeins, að hafnarstjóri eða trúnaðarmaður hans telji það eigi til ógreiða fyrir aðra notkun hafnarinnar og banni það þess vegna. Um gjald fyrir notkun bólvirkja og uppfyllingar bátahafnarinnar gildir að öðru leyti sama og um aðrar bryggjur og bólvirki hafnarinnar.

5. Hafnsögugjald.

36. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 brúttó smálestir, skulu, hvort sem þau þá nota hafnsögumann eða ekki, vera skyld til að greiða hafnsögugjald í fyrsta skipti á hverju ári, er þau koma á höfnina og leggjast við festar innan hafnarmerkja, sjá 1. gr.

Komi skip oftar á sama ári og fari ekki nema á ytri höfnina, skal það eigi greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann. Innri höfnin er Pollurinn og Sundin innan við Kaldáreyri.

Herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip ríkissjóðs, skemmtiferðaskip og skip, sem sérstaklega eru tilgreind í 10. gr., eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

37. gr.

Hafnsögugjald skal greiða samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

a. Fyrir leiðsögn til hafnarinnar 150 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó smálestir og 40 aura fyrir hverja nettó smálest frá 100—3000 smálestir og 10 aura fyrir hverja nettó smálest þar yfir.

b. Fyrir leiðsögn frá höfninni 150 krónur fyrir hvert skip, sem er allt að 100 nettó smálestir og 20 aura fyrir hverja nettó smálest frá 100—3000 smálestir og 5 aura fyrir hverja nettó smálest þar yfir. **100** 10. ágúst

c. Fyrir færslu skipa um höfnina:
150 krónur fyrir skip innan við 100 nettó smálestir, 200 krónur fyrir skip 100—500 nettó smálestir og 300 krónur fyrir skip stærri en 500 nettó smálestir.

d. Fiskiskip, sem leita hafnar vegna óveðurs, til viðgerðar, vistatöku, vegna slysa eða veikinda, eða til losunar á afla, greiði hálft hafnsögugjald.

6. Vörugjald.

38. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

39. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálft vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

40. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
c. Innlend nýmjólk og rjómi, sem flyzt til hafnarinnar.
d. Afli skipa, lagður á land, þegar skip kemur úr veiðiför.
e. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

41. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikninga vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

42. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

43. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 45 aurar fyrir hver 100 kg:
Saumur alls konar, stál og stálvörur, stálvír.

100 10. ágúst

2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:
Fiskbein, olía (fuel), sement, kol og koks, salt.

3. flokkur. Gjald 90 aurar fyrir hver 100 kg:
Fiskur ísvarinn, saltfiskur óverkaður.

4. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hver 100 kg:
Beita alls konar, fiskimjöl, fóðurmjöl, freðsíld, garðávextir, harðfiskur, hraðfrystur fiskur, kartöflur, kálmeti, korn og mjölvara, saltfiskur verkaður, síldarmjöl, skreið.

5. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hver 100 kg:
Áburður tilbúinn, hey, kjöt alls konar, lýsi, múrhúðunarefni, mör, mór, sykur alls konar, tólg, vikursteinn, þakhellur.

6. flokkur. Gjald 180 aurar fyrir hver 100 kg:
Steinolía, hráolía.

7. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 100 kg:
Benzín, fiskilínur, fiskumbúðir, gærur, garnir, gashylki, hvalfeiti, hessian, hampgarn, hrogn, járn alls konar, járnpípur, jurtafeiti, smurningsolíur, reiðingur, smjörlíkisolíur, skinn (hörð), strigapokar, tvistur, ull, ullarballar.

8. flokkur. Gjald 450 aurar fyrir hver 100 kg:
Akkeri, bárujárn, blý, brauðvörur, bækur, heyvinnsluvélar, kaðlar, kítti, kalk, korkur, kex, krossviður, linoleum, miðstöðvarkatlar, miðstöðvarofnar, miðstöðvarvarahlutir, menja, málning alls konar, net og nætur, plógar, pappír, smjör, smjörlíki, timbur (eftir þyngd), tjara, vír, vírnet, vélar alls konar, varahlutir til véla, þakpappi, önglar, þvottapottar með eldstó.

9. flokkur. Gjald 750 aurar fyrir hver 100 kg:
Eldavélar og tilheyrandi, gólf- og veggflísar, gúmmí, gúmmískófatnaður, herfi, olíufatnaður, veggfóður.

10. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 10 kg:
Grænsápa, járnkeðjur, lakk, lím, leður og leðurvörur (algengar), litarvörur þungar, meðalalýsi, tin, zink, öl og gosdrykkir, ölgerðarvörur.

11. flokkur. Gjald 90 aurar fyrir hver 10 kg:
Ávextir þurrkaðir, ávextir nýir, barnakerrur, blek, blikkvörur, baðlyf, bökunardropar, brýni, burstavörur, essensar, eldhúsáhöld, fuglar, gips, gerduft, gerefni, gólfklútar, glervörur alg., handkerrur, hestakerrur, hjólbörur, hverfisteinar, iðnaðarvörur smærri, járnvörur smærri (skrár, lamir etc.), krydd alls konar, kaffi og kaffibætir, krít, leirvörur alg., lyfjavörur, niðursuðuvörur, nýlenduvörur, prjónavélar, rúðugler, rúsínur, sýrur, sódi og aðrar hreinlætisvörur, saumavélar, skilvindur, sveskjur, sundmagi hertur, skó- og gólfáburður, prentsverta, tómatar, verkfæri alls konar.

12. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hver 10 kg:
Bólstrunarefni, eldspýtur, húsgögn, húsgagnaáburður, jólatré, rafgeymar.

13. flokkur. Gjald 225 aurar fyrir hver 10 kg:
Fatnaður alls konar, glervörur til skrauts, grammófónar, hljóðfæri smærri, hljómplötur, kakaó, leirvörur til skrauts, leðurvörur til skrauts, ljósmyndavélar, ljósmyndavörur, leikföng, mælar, mjólkurduft, peningaskápar, rafmagnsvörur, rafmagnsáhöld, skrifstofuáhöld, skófatnaður (ekki gúmmí), símaáhöld, sportvörur, skot, skotfæri, sprengiefni, súkkulaði, sýnishorn o. þ. h., te, viðtæki og hátalarar, viðtækjaefni, vefnaðarvörur, úr og klukkur.

14. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 10 kg:
Dúnn, fiður, hárvötn, snyrtivörur, skartgripir, spíritus, tóbak og tóbaksvörur, vínföng, ilmvötn.

Ýmislegt.

Dráttarvélar (Tractors), hver	kr.	75.00
Flygel (2.25 hver 10 kg), teningsfet	—	0.75
Húsgögn (1.50 hver 10 kg), teningsfet	—	0.45
Herpinótabátar, hver	—	75.00
Jeppar og fólksbifreiðar, hver	—	45—70.00
Kindur, hver	—	3.00
Loðdýr, hvert	—	7.50
Mótorhjól, hvert	—	7.50
Olíugeymar, teningsfet	—	0.45
Orgel og Harmonium (2.25 hver 10 kg), teningsfet	—	0.75
Píanó, teningsfet	—	0.75
Reiðhjól venjuleg, hvert	—	3.00
Stórgripir, hver	—	8.00
Skip (smærri bátar), hvert	—	25—40.00
Síld krydduð, söltuð ný, hver tunna	—	1.50
Síld til bræðslu, mál	—	0.75
Vinnuvélar stórvirkar:		
Jarðýtur, skurðgröfur, vegheflar, vélskóflur o. þ. h., hver	—	100–150.00
Vörubifreiðar, hver	—	50—75.00
Timbur, teningsfet	—	0.45

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum er kr. 2.00.

7. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

44. gr.

Fyrir að leggja skipi í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 20 aura af hverri smálest af nettóstærð skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 15 krónur um sólarhringinn.

Undanþegin þessu gjaldi eru skip, sem eiga heima á Ísafirði.

45. gr.

Fyrir geymsluskip, sem lagt er í lægi á höfninni, samkvæmt 28. gr., greiði eigandi árgjald 75 aura af brúttó smálest.

46. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald miðað við brúttóstærð sem hér segir: Allt að 5 smálestum 20 krónur, 6—12 smálesta 50 krónur, 13—50 smálesta 100 krónur, stærri skipa 200 krónur.

47. gr.

Fyrir að leggja vörur á land hafnarinnar skal greiða 50 aura fyrir hvern fermetra lands, sem varan þekur, sé hún ekki flutt burt innan tveggja sólarhringa. Gjald þetta reiknast fyrir hverjar 24 klukkustundir eða brot úr þeim. Gjald fyrir mikið vörumagn fer eftir samkomulagi.

48. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

49. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

50. gr.

Utanbæjarbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiða sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald 20 krónur í hvert skipti, sem þeir koma til hafnar, eða 100 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári.

Bátar, sem eiga heima á Ísafirði, greiða 30 kr. árlegt gjald.

Undanþegnir þessu gjaldi eru bátar, sem aðeins eru hafðir í ferðir til heimilisþarfa.

Hafnarvörður tilkynni hafnargjaldkera jafnóðum um öll afnot hafnar og hafnarmannvirkja samkvæmt þessum kafla.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

51. gr.

Hafnargjaldkeri sér um innheimtu allra hafnargjalda, og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

52. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, bryggjugjalds, hafnsögugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, sem skipum ber að greiða.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipum, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

53. gr.

Gjald fyrir vörur, sem getur um í 47. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans hér, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum, unz gjaldið er greitt.

Leigu samkvæmt 48. gr. greiðir samningsaðili. Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

54. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem opinber gjöld. Enn fremur skulu öll skipagjöld tryggð með lögveði í skipi og gangi það veð í 2 ár fyrir samningsveðskuldum.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

55. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfn- 100
inni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af tveimur óvilhöllum, 10. ágúst
dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fara fram af fjórum óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

56. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

57. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

58. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 14. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

59. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10 þús. kr., nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Ísafjarðar.

60. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingarbætur, nr. 29 23. apríl 1946, sbr. lög nr. 41 5. apríl 1948, um breyting á þeim lögum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 64 24. apríl 1946, ásamt síðari breytingum.

Samgöngumálaráðuneytið, 10. ágúst 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

101
18. ágúst

REGLUGERÐ

um úthlutun húsnæðismálastjórnar á íbúðarlánum.

1. gr.

Ákvarðanir um A-lán til íbúðabygginga úr veðdeild Landsbanka Íslands skv. lögum nr. 55/1955 taka 2 menn, sem húsnæðismálastjórn velur úr sínum hópi. Þó skulu sparisjóðir og lífeyrissjóðir, er kaupa vaxtabréf veðdeildarinnar, hafa ákvörðunarrétt um það, hverjir fái tilsvarandi lán, svo og sparisjóðir, bankar og aðrir, er veita lán beint til lántakenda samkvæmt b-lið 5. gr. laga nr. 55/1955.

2. gr.

Þeir, sem ætla sér að fá lán þau, er húsnæðismálastjórn úthlutar til íbúðabygginga, þurfa að sækja um ákveðna lánsupphæð á þar til gerðum eyðublöðum, er húsnæðismálastjórn lætur í té.

Lánsumsókn skulu fylgja eftirfarandi skilríki:

a. Sé um leigulóð að ræða, skal ávallt fylgja lóðarsamningur eða afrit af honum. Ef lóðarsamningur er ekki fyrir hendi, þá skal fylgja yfirlýsing landeiganda um leiguréttindi og leigutíma.
   Sé um eignarlóð að ræða, skulu fyrir því fylgja full sönnunargögn.
b. Teikning af fyrirhuguðu húsi eða viðbyggingu, ef um hana er að ræða. Þegar sótt er um lán til viðbyggingar, skal uppdráttur sýna stærð og gerð þess húss, sem byggt er við. Ef um íbúð í sambyggingu er að ræða, þá skal tilgreina stærð íbúðar í fermetrum og rúmmetrum og hvar hún sé staðsett í hlutaðeigandi sambyggingu. Ávallt skal hver lánsumsækjandi tryggja sér, að húsnæðismálastjórn berist teikning af sambyggingu þeirri, sem íbúð hans er staðsett í.
c. Þar sem skipulag er samþykkt, þarf teikning að vera árituð af hlutaðeigandi byggingafulltrúa. En þar sem ekkert skipulag er ákveðið, skal fylgja yfirlýsing frá hlutaðeigandi sveitarstjórn, að húsið sé staðsett með hennar samþykki.
d. Ef húsið er í byggingu, skal fylgja vottorð um byggingarstig frá hlutaðeigandi byggingafulltrúa, eða oddvita þar sem enginn byggingafulltrúi er starfandi.
e. Veðbókarvottorð, hafi lán verið tekið út á bygginguna.
f. Upplýsingar um eigið fé, sem hægt sé að verja til byggingarinnar, svo og lánsmöguleika.
g. Upplýsingar um fjölskyldustærð og húsnæðisástæður. Tilgreind sé tala barna innan 16 ára aldurs.
h. Ef lánsumsækjandi hefur tekið íbúðina eða hluta af henni til íbúðar, þarf hann að senda vottorð hlutaðeigandi manntalsskrifstofu eða sveitarstjórn um það, hvenær hann flutti í íbúðina.

3. gr.

Heimilt er byggingarfélagi eða einstaklingi að sækja um sameiginlegt lán til byggingaframkvæmda fyrir fleiri en eina íbúð. Slíkum umsóknum skulu fylgja teikningar og kostnaðaráætlun ásamt greinargerð um fyrirhugaðar framkvæmdir. Húsnæðismálastjórn getur veitt loforð fyrir slíku sameiginlegu láni, er skiptist síðar á einstakar íbúðir eftir ákvörðun húsnæðismálastjórnar. Slíkt lán kemur þó ekki til útborgunar fyrr en fyrir liggur, hvaða aðili verði eigandi hverrar einstakrar íbúðar, enda sé húsnæðismálastjórn því samþykk.

Húsnæðismálastjórn skal og heimilt að úthluta einstaklingi eða byggingarfélagi láni til byggingar íbúðarhúsa, ef fram hefur farið útboð á byggingu samkvæmt 1. lið 9. gr. laga nr. 55 frá 20. maí 1955.

4. gr. 101

Húsnæðismálastjórn er skylt að gæta þess, að útlán hins almenna veðlána- 18. ágúst
kerfis skiptist sem jafnast um landið og skal við skiptingu lánsfjár milli byggðarlaga fyrst og fremst taka tillit til íbúatölu, sem fyrir er í hlutaðeigandi byggðarlagi, svo og byggingaþörf, á meðan eftirspurn er ekki fullnægt.

5. gr.

Þegar innlánsstofnanir hafa komið á fót samningsbundnum sparnaði til íbúðarbygginga eða íbúðarkaupa, sbr. 2. lið 9. gr. laga nr. 55 frá 20. maí 1955, skulu þeir lánaumsækjendur sitja fyrir lánum frá hinu almenna veðlánakerfi, sem færa sönnur á að þeir hafi safnað á slíkan hátt a. m. k. 20% af áætluðu kostnaðarverði íbúðar þeirrar, er þeir ætla að byggja eða kaupa, enda hafi slík innlög hafizt a. m. k. 4 árum fyrir lánsumsókn, eftir nánari reglum, er húsnæðismálastjórn setur.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 55 20. maí 1955, um húsnæðismálastjórn, veðlán til íbúðarbygginga og útrýmingu heilsuspillandi íbúða, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Í félagsmálaráðuneytinu, 18. ágúst 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

STARFSREGLUR 102

30. ágúst

fyrir flugráð.

1. gr.

Flugráð fer með stjórn flugmála undir yfirstjórn ráðherra, en flugmálastjóri annast framkvæmd ályktana ráðsins og daglegan rekstur flugmála.

2. gr.

Flugráð skal bera undir ráðherra öll mál, sem mikilvæg eru eða þannig vaxin, að ráðið telur ástæðu til að ráðherra fjalli um þau. Flugráð ákveður, með sérstakri samþykkt, með hverjum hætti málið er lagt fyrir ráðherra.

3. gr.

Flugráð skal halda reglulega fundi vikulega. Aukafundi heldur ráðið, er þess gerist þörf og ætíð, ef formaður eða tveir flugráðsmenn óska þess.

4. gr.

Formaður flugráðs stýrir flugráðsfundi og leggur fyrir ráðið þau mál, er því ber að fjalla um. Í fjarveru formanns flugráðs stýrir varaformaður þess fundum ráðsins, en sé hann ekki viðstaddur, tilnefnir ráðið fundarstjóra úr sínum hópi.

5. gr.

Löglega boðaðir flugráðsfundir eru lögmætir og ályktunarfærir, ef þrír flugráðsmenn eru mættir hið fæsta. Geti aðalmaður í flugráði ekki mætt á fundi, skal kalla varamann hans til, ef aðalmaður óskar þess. Hafi tveir fundir í röð orðið

102 óályktunarfærir, vegna fjarveru aðalmanna, skal boða varamann á næsta fund, ef
30. ágúst ástæða er til að ætla, að aðalmaður verði þá einnig fjarverandi. Varamaður víkur, ef aðalmaður mætir.

Afl atkvæða ræður úrslitum á fundum flugráðs.

6. gr.

Allar gerðir flugráðs skulu færðar í gerðabók. Að afloknum fundi og svo fljótt sem við verður komið, skal flugráðsmönnum sent afrit af fundargerð og dagskrá næsta fundar.

7. gr.

Flugráð semur á hverju ári áætlun um tekjur og gjöld flugmálanna á næsta ári, til afnota fyrir flugmálaráðherra við samningu fjárlaga, og aðstoðar ráðuneytið við afgreiðslu fjárhagsáætlunar fyrir flugmálin. Ber flugráði að fylgjast með framkvæmd fjárhagsáætlunarinnar og sjá um, að henni sé fylgt og fé ekki varið umfram áætlun eða til annarra þarfa en áætlunin ákveður, nema með sérstöku leyfi ráðuneytisins.

8. gr.

Ekki má stofna til neinna nýrra framkvæmda eða skuldbindinga, sem máli skipta, nema samþykki flugráðs sé áður fengið. Skal gera kostnaðaráætlanir um allar framkvæmdir, áður en í þær er ráðizt og þeim haldið innan þess sviðs, sem fjárveitingar fjárlaga marka.

9. gr.

Til þess að auðvelda flugráði starf þess við framkvæmd fjárlaga og eftirlit með meðferð þess fjár, sem veitt er til flugmála á fjárlögum, skal skrá í sérstaka dagbók alla reikninga, er skrifstofu flugmálanna berast og þess sérstaklega getið, frá hverjum reikningurinn er, fyrir hvað, reikningsupphæð, hvenær hann barst og hvenær hann er greiddur. Dagbók þessi, ásamt ógreiddum og ósamþykktum reikningum, skal jafnan liggja frammi á fundum flugráðs, ásamt tillögum flugmálastjóra um afgreiðslu þeirra.

10. gr.

Fyrir 15. dag hvers mánaðar skal leggja fram á flugráðsfundi, í 5 eintökum, afrit af skilagrein til ráðuneytisins, um rekstur flugmálanna hinn næsta mánuð á undan. Heldur hver flugráðsmanna sínu eintaki. Skilagreininni skulu fylgja, í 5 eintökum, nauðsynleg yfirlit til að sýna, hversu miklu fé hefur verið varið á árinu til einstakra framkvæmda, greitt og áætlað ógreitt svo og sundurliðun á tekjum.

11. gr.

Ársreikningur flugmálanna skal uppgerður og endurskoðaður, innan þess tíma, er ráðuneytið mælir fyrir, og lagður fyrir flugráð, ásamt fylgireikningum, svo snemma að flugráð geti tekið afstöðu til reikningsins, áður en hann er sendur ráðuneytinu.

Fyrir lok janúarmánaðar ár hvert skal leggja fyrir flugráð heildaryfirlit um rekstur flugmálanna á liðnu ári.

12. gr.

Sérstaka dagbók skal halda um öll bréf, er flugráði berast, og bréf um mál, er leggja ber fyrir ráðið. Þá skal og skrá í sömu bók öll bréf, er send eru út á vegum flugráðs og bréf um efni, er flugráð á að fjalla um. Skal skrá, hver sé sendandi bréfs og viðtakandi, dagsetningu, móttökudag og greina, um hvaða málefni bréfið er. Bók þessi skal liggja frammi á fundum flugráðs, ásamt óafgreiddum bréfum og afriti af sendum bréfum, er flugráð hefur ekki séð áður.

13. gr.

Allar ráðningar fasts starfsfólks flugmálanna skal leggja undir flugráð, áður en frá ráðningu er gengið, og er óheimilt að greiða því laun, áður en ráðherra hefur staðfest ráðninguna.

Starfsskiptingu fulltrúa flugmálastjóra skal einnig leggja fyrir flugráð til staðfestingar.

102
30. ágúst

14. gr.

Flugráð ákveður um sendiferðir starfsmanna flugmálanna úr landi á þeirra vegum og ráðstafar störfum þeirra á meðan þeir eru fjarverandi.

Flugráði skal gefin skrifleg skýrsla um þær ferðir, sem ráðið hefur ákveðið.

15. gr.

Um risnu flugráðs fer eftir því, sem ráðið ákveður hverju sinni.

16. gr.

Flugráð skal í starfi sínu hafa sem nánast og bezt samstarf við flugfélögin um öll mál, er þau varða, og gefa trúnaðarmönnum þeirra kost á að tjá sig um og fylgjast með meðferð þeirra mála, er ætla má að flugfélögin telji snerta hagsmuni sína að verulegu leyti eða óska eftir að fylgjast með.

Starfsreglur þessar eru hér með settar samkvæmt lögum nr. 119 28. des. 1950, um stjórn flugmála, til þess að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 30. ágúst 1955.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

BYGGINGARSAMÞYKKT

103
3. sept.

fyrir Árnessýslu.

1. gr.

Byggingarsamþykkt þessi nær til hvers konar húsabygginga, er teljast frambúðarbyggingar á jörðum, er til lögbýla teljast, þar með talin nýbýli, svo og bygginga, sem reistar eru á lóðum og lendum innan takmarka sýslunnar.

Undanskilin eru þó ákvæðum samþykktarinnar þau kauptún, er hafa sett sér byggingarsamþykkt samkvæmt lögum nr. 19 frá 20. október 1905. Setji slíkir staðir sér síðar samþykkt, þá eru þeir þar með undanþegnir ákvæðum byggingarsamþykktar þessarar.

2. gr.

Sýslunefnd ræður byggingarfulltrúa í samráði við Teiknistofu landbúnaðarins. Hann skal vera húsameistari eða húsasmíðameistari með fullum lögréttindum og ráðinn til tveggja ára í senn.

Byggingarfulltrúi skal vera formaður byggingarnefnda hinna einstöku hreppa og hefur á hendi eftirlit um, að fyrirmælum byggingarsamþykkta sé fylgt.

103 3. sept.

3. gr.

Laun byggingarfulltrúa greiðast af sýslusjóði að ½ og Byggingarsjóði að ½. Oddviti sýslunnar annast greiðslu launa til fulltrúans, gegn endurgreiðslu frá Byggingarsjóði að hluta sjóðsins.

Heimilt er sýslunefnd að jafna niður þeim kostnaði, er sýslan hefur af launagreiðslum byggingarfulltrúa og öðrum kostnaði, er hún hefur af starfi hans, svo sem ferðakostnaði, jöfnum höndum sem fastagjaldi og í hundraðshlutum af fasteignamatsverði jarða. Þó má þetta gjald aldrei fara yfir 2.5‰ af fasteignamatinu.

4. gr.

Greiðsla Byggingarsjóðs er háð þessum takmörkunum:

1. Að tala byggingarfulltrúa fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir, fari ekki yfir 7.
2. Að skipting starfssvæða byggingarfulltrúa sé þessi:
   1. Borgarfjarðarsýsla, Mýrasýsla, Hnappadalssýsla, Snæfellsnessýsla og Dalasýsla.
   2. Vestur- og Austur-Barðastrandarsýslur, Vestur- og Norður-Ísafjarðarsýslur og Strandasýsla.
   3. Vestur- og Austur-Húnavatnssýslur og Skagafjarðarsýsla.
   4. Eyjafjarðarsýsla, Suður- og Norður-Þingeyjarsýslur.
   5. Norður- og Suður-Múlasýslur og Austur-Skaftafellssýsla.
   6. Vestur-Skaftafellssýsla, Rangárvallasýsla og Árnessýsla.
   7. Gullbringu- og Kjósarsýsla.
3. Að byggingarfulltrúum séu greidd sömu laun og þeim embættismönnum ríkisins, er laun taka eftir VIII. flokki launalaga.

5. gr.

Hafi samþykkt um sameiginlegan byggingarfulltrúa ekki náð löglegu samþykki eða verið sett, getur hluti af byggingarumdæmi, sem þó verður að ná yfir eitt sýslufélag minnst, ráðið sér byggingarfulltrúa og fengið greidd hlutfallsleg laun hans úr Byggingarsjóði miðað við matsverð fasteigna á svæðinu borið saman við heildarfasteignamat í öllu byggingarumdæminu.

Greiðslur af hendi Byggingarsjóðs eru því skilyrði háðar, að lagðir hafi verið fram kostnaðarreikningar og greiðsluhluti byggingarumdæmanna hafi verið inntur af höndum samkvæmt þeim reikningum.

6. gr.

Í hverjum hreppi skulu vera byggingarnefndir. Í þeim eiga sæti 3 menn. Skulu þeir vera kosnir af hlutaðeigandi hreppsnefnd og jafnmargir til vara. Kosning þeirra fer fram að afloknum hverjum almennum hreppsnefndarkosningum, og gildir kosning þeirra jafnlangan tíma og kjör hreppsnefndarinnar.

Byggingarfulltrúi, er sýslan ræður samkvæmt 2. gr., á sæti í byggingarnefndum og er hann formaður þeirra.

7. gr.

Verkefni byggingarnefndar er:

1. Að veita byggingarleyfi samkvæmt uppdráttum, sem skulu gerðir eða samþykktir af Teiknistofu landbúnaðarins, þegar um lánveitingar eða framlög til bygginga úr Byggingarsjóði og Ræktunarsjóði er að ræða.
2. Að hafa umsjón með, að ákvæðum byggingarsamþykktar og uppdráttum sé fylgt.
3. Að veita nýbýlastjórn aðstoð varðandi þau byggingarmál á samþykktarsvæðinu, er henni við koma, að því er tekur til endurbygginga og bygginga á nýbýlum.

4. Að rannsaka svo oft sem þörf krefur ástand í byggingarmálum í umdæminu og hafa handbærar sem nákvæmastar skýrslur um ásigkomulag bygginga á einstökum jörðum og hvernig þeim er við haldið. **103** 3. sept.

8. gr.

Staðsetning nýrra bygginga, íbúðarhúsa, peningshúsa, svo og annarra útihúsa, skal gerð af byggingarnefnd, að því leyti sem ákvarðanir um staðsetningu ekki falla undir ákvæði laga nr. 35 frá 29. apríl 1946 og reglugerð þeirra laga.

Skylt er þó byggingarnefnd að framkvæma staðsetningu við endurbyggingu íbúðar- og peningshúsa, ef landnámsstjóri álítur tilfærslu nauðsynlega, enda sé staðsetningin framkvæmd í samráði við hann.

9. gr.

Byggingarnefnd hefur allt eftirlit með þeim byggingarframkvæmdum er hér greinir:

1. Íbúðahúsabygginga og bygginga þótt ekki séu úr varanlegu efni, sem byggð eru fast við íbúðarhús eða í næsta nágrenni við það.
2. Allra bygginga, sem gerðar verða á nýbýlum í hlutaðeigandi héraði, sem stofnuð eru samkvæmt lögum um landnám, nýbyggðir og endurbyggingar í sveitum.
3. Allra peningshúsa og annarra útihúsa, sem byggð eru úr varanlegu efni, svo og annarra bygginga, sem lán eru veitt til úr Ræktunarsjóði.
4. Aðgerðum á eldri húsum. þegar um meiri háttar breytingar eða aðgerðir er að ræða.

10. gr.

Þeir, sem ætla að reisa byggingar eða framkvæma meiri háttar aðgerðir á eldri byggingum, er falla undir verksvið byggingarnefndar, skulu senda tilkynningu um það til nefndarinnar og umsókn um byggingarleyfi. Umsókninni fylgi tvíritaðir uppdrættir, samþykktir af Teiknistofu landbúnaðarins, af hinu fyrirhugaða mannvirki í mælikvarða 1 : 100, blaðstærð 21×30, 30×42 eða 42×60, og á hverju blaði auður reitur 4×5 cm, í hægra horni efst.

Uppdrættir af húsum sýni grunnflöt kjallara og allra hæða þess, þversneiðingar og allar hliðar og gafla þess.

11. gr.

Byggingarnefndir hreppanna taka á móti beiðnum um byggingarleyfi, hver í sínu umdæmi. Tilkynnir hún síðan byggingarfulltrúa hverjar beiðnir hafi borizt til nefndarinnar, sem síðan kallar nefndina saman og úrskurðar nefndin hvort leyfin skulu veitt. Byggingarfulltrúi og byggingarnefndir skulu kynna sér sem bezt byggingaraðstöðu og byggingarþörf með tilliti til búskapar þess, er á jörðinni er og verður, og annað, er áhrif getur haft á, hvern húsakost er þörf fyrir á jörðinni.

12. gr.

Byggingarnefnd hefur heimild til að ákveða, að hús, sem ætluð eru til atvinnureksturs, sem hefur brunahættu í för með sér, skuli byggð á afviknum stöðum eða svo tryggilega útbúin, að fullt öryggi fáist gegn eldshættu, að dómi nefndarinnar, eða á þann hátt, sem gildandi lög um brunamál skipa fyrir.

13. gr.

Umsækjanda um byggingarleyfi skal tilkynnt bréflega, hverja afgreiðslu mál hans hefur fengið. Byggingarleyfið skal ritað á hvern uppdrátt og annað eintakið afhendist umsækjanda. Hitt eintakið skal vera í vörzlu byggingarfulltrúa.

103 3. sept.

14. gr.

Enginn má byggja nýtt hús úr varanlegu efni, nema hann hafi áður fengið til þess skriflegt leyfi byggingarnefndar. Enn fremur hefur nefndin gætur á, að ný hús séu byggð eins og hún hefur ákveðið, og skal hafa eftirlit með aðalviðgerðum á húsum úr varanlegu efni. Byggingarfulltrúi og byggingarnefndarmenn skulu jafnan hafa frjálsan aðgang að byggingum þeim, sem eru í smíðum.

15. gr.

Hefji einhver smíði bygginga, sem tilgreind eru í 9. gr. þessarar samþykktar, án leyfis nefndarinnar, eða byggi öðruvísi en ákveðið hefur verið af Teiknistofu landbúnaðarins og byggingarnefnd, þá skal hann og yfirsmiður hússins sæta sektum frá 100—1000 krónum, er renna í sýslusjóð. Nefndin hefur heimild til að láta rífa niður, á kostnað eigenda, það, sem hefur verið gert, ef henni þykir ástæða til. Hið sama gildir, ef byrjað er á verulegum breytingum húsa, sem samþykkt þessi tekur til, áður en fyrir liggur skriflegt leyfi nefndarinnar.

16. gr.

Byggingarnefndum og byggingarfulltrúa er enn fremur falið að hafa:

1. Eftirlit með íbúðum í sýslunni og leiðbeiningar og íhlutun um nauðsynlegar umbætur á þeim í samráði við héraðslækni.
2. Eftirlit með fjósum og þeim byggingum, þar sem vinnsla mjólkurvara fer fram, og hlutast til um, að bætt verði úr því, sem áfátt er, eftir reglum, er þar um gilda eða settar kunna að verða af þeim aðilum, er hafa yfirstjórn mjólkurvinnslumála.

Heimilt er byggingarnefndum, þar sem árleg dýralæknisskoðun fer fram vegna mjólkurframleiðslunnar, að krefjast af stjórnum mjólkurbúa, að byggingarfulltrúi fái ætíð afrit af skýrslu dýralæknis um það atriði, sem áfátt er og máli skiptir í þessu sambandi.

17. gr.

Byggingarnefnd skal halda að minnsta kosti tvo almenna fundi á ári, þar sem tekin séu til meðferðar byggingarmál hreppsins og ráðstafanir gerðar fyrir væntanlegar framkvæmdir. Aukafundi getur byggingarfulltrúi kvatt saman, ef tilefni er til.

Fundir skulu rækilega auglýstir hreppsbúum með hæfilegum fyrirvara, og tiltekinn frestur hvenær erindi skulu hafa borizt til nefndarinnar. Byggingarfulltrúi undirbýr fundinn sem bezt, svo unnt sé að afgreiða þau mál, er fyrir liggja.

18. gr.

Gerðir funda byggingarnefnda skal skrá í fundarbók, og sé hún undirskrifuð í lok hvers fundar af öllum viðstöddum nefndarmönnum. Bækur þessar og ritföng greiðast af sýslusjóði. Þóknun til hinna hreppskjörnu nefndarmanna greiðist úr sveitarsjóði.

19. gr.

Nú er hlutaðeigandi óánægður með ákvörðun byggingarnefndar, og getur hann þá skotið ágreiningnum undir úrskurð forstöðumanns Teiknistofu landbúnaðarins, er fellir fullnaðarúrskurð um málið, eftir að hafa fengið skriflegar ástæður beggja aðila.

20. gr.

Auk þess, sem áður er fram tekið, skulu verkefni byggingarfulltrúa vera þessi:

1. Fara um sýsluna og leiðbeina sýslubúum um hvers konar byggingar og láta þeim í té eða útvega teikningar af þeim, ef óskað er. Ferðum þessum sé hagað þannig, að hann komi á hvert byggt ból í sýslunni ekki sjaldnar en 5. hvert ár.

2. Vera trúnaðar- og eftirlitsmaður Búnaðarbankans og nýbýlastjórnar með þeim byggingum, sem byggðar eru fyrir lán eða fjárstyrk frá þessum stofnunum. Hann aðstoði enn fremur, ef þess er óskað, við athuganir og tilraunir með byggingarefni o. fl. í því sambandi. Starfssvið byggingarfulltrúa skal nánar fram tekið í erindisbréfi. **103** 3. sept.

21. gr.

Nú setur sýslunefnd reglugerð samkvæmt ákvæðum 11. gr. laga nr. 108 frá 31. des. 1945, um húsabyggingar í sýslunni, er tekur til ákvæða um styrkleika steinsteypu og máttarviða, hæð undir loft, útbúnað reykháfa, yfirklæðningu og raflagnir, eru þær bindandi fyrir alla, er hér eiga hlut að máli.

22. gr.

Með mál um brot á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála, og skal byggingarfulltrúi kæra þau tafarlaust fyrir lögreglustjóra.

Byggingarsamþykkt þessi, sem sýslunefnd Árnessýslu hefur samið og samþykkt til að gilda fyrir Árnessýslu og sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 108 31. des. 1945, um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir, og laga nr. 26 1. apríl 1948, um breyting á þeim, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 3. september 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

BYGGINGARSAMÞYKKT **104** 3. sept.

fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu.

1. gr.

Byggingarsamþykkt þessi nær til hvers konar húsabygginga, er teljast til frambúðarbygginga á jörðum, er til lögbýla teljast, þar með talin nýbýli, svo og bygginga, sem reistar eru á lóðum og lendum innan takmarka sýslunnar.

Undanskildir eru þó ákvæðum samþykktarinnar þeir löggiltir verzlunarstaðir, er hafa sett sér byggingarsamþykkt samkvæmt lögum nr. 19 frá 20 október 1905. Setji löggiltur verzlunarstaður sér síðar samþykkt, þá eru þau kauptún þar með undanþegin ákvæðum byggingarsamþykktar þessarar.

2. gr.

Sýslunefnd ræður byggingarfulltrúa i samráði við Teiknistofu landbúnaðarins og Búnaðarsamband Vestfjarða. Hann skal vera húsameistari eða húsasmíðameistari með fullum lögréttindum og ráðinn til tveggja ára í senn.

Byggingarfulltrúi á sæti á fundum byggingarnefnda og hefur tillögurétt um öll þau mál, er þær taka til meðferðar.

3. gr.

Laun byggingarfulltrúa greiðast af sýslusjóði og Byggingarsjóði, svo og af sýslusjóðum annarra sýslna, sem kunna að ráða sama byggingarfulltrúa, samkv. ákvæðum laga nr. 26 frá 1. apríl 1948.

104 3. sept.

4. gr.

Í hverjum hreppi skal vera byggingarnefnd. Í þeim eiga sæti þrír menn. Skulu þeir vera kosnir af hlutaðeigandi hreppsnefnd og jafnmargir til vara. Kosning þeirra fer fram að afloknum hverjum almennum hreppsnefndarkosningum, og gildir kosning þeirra jafnan tíma og kjör hreppsnefndarinnar.

Byggingarfulltrúi, er sýslan ræður samkv. 2. gr., á sæti í byggingarnefndum.

5. gr.

Verkefni byggingarnefndar er:

1. Að veita byggingarleyfi samkvæmt uppdráttum, sem skulu gerðir eða samþykktir af Teiknistofu landbúnaðarins, þegar um lánveitingar eða framlög til bygginganna úr Byggingarsjóði og Ræktunarsjóði er að ræða.
2. Að hafa umsjón með, að ákvæðum byggingarsamþykktar og uppdráttum sé fylgt.
3. Að veita Nýbýlastjórn aðstoð varðandi þau byggingarmál á samþykktarsvæðinu, er henni við koma, að því er tekur til endurbygginga og bygginga á nýbýlum.
4. Að rannsaka svo oft sem þörf krefur ástand í byggingarmálum í umdæminu og hafa handbærar sem nákvæmastar skýrslur um ásigkomulag bygginga á einstökum jörðum og hvernig þeim er við haldið.

6. gr.

Staðsetning nýrra bygginga, íbúðarhúsa, peningshúsa, svo og annarra útihúsa, skal gerð af byggingarnefnd, að því leyti sem ákvarðanir um staðsetningu ekki falla undir ákvæði laga nr. 20 frá 31. janúar 1952, og reglugerð þeirra laga.

Skylt er þó byggingarnefnd að framkvæma staðsetningu við endurbyggingu íbúðar- og peningshúsa, ef landnámsstjóri álítur tilfærslu nauðsynlega, enda sé staðsetningin framkvæmd í samráði við hana.

7. gr.

Byggingarnefnd hefur allt eftirlit með þeim byggingarframkvæmdum er hér segir:

1. Íbúðarhúsabygginga og bygginga þótt ekki séu úr varanlegu efni, sem byggð eru fast við íbúðarhús eða í næsta nágrenni við það.
2. Allra bygginga, sem gerðar verða á nýbýlum í hlutaðeigandi héraði, sem stofnuð eru samkvæmt lögum um landnám, nýbyggðir og endurbyggingar í sveitum.
3. Allra peningshúsa og annarra útihúsa, sem byggð eru úr varanlegu efni, svo og annarra bygginga, sem lán eru veitt til úr Ræktunarsjóði.
4. Aðgerðir á eldri húsum, þegar um meiri háttar breytingar eða aðgerðir er að ræða.

8. gr.

Þeir, sem ætla að reisa byggingar eða framkvæma meiri háttar aðgerðir á eldri byggingum, er falla undir verksvið byggingarnefndar, skulu senda tilkynningu um það til nefndarinnar og umsókn um byggingarleyfi. Umsókninni fylgi tvíritaðir uppdrættir af hinu fyrirhugaða mannvirki í mælikvarða 1:100, blaðstærð 21×30, 30×42 eða 42×60, og á hverju blaði auður reitur 4×5 cm, í hægra horni efst.

Uppdrættir af húsum sýni grunnflöt kjallara og allra hæða þess, þversneiðingar og allar hliðar og gafla þess.

9. gr.

Byggingarnefndir hreppanna taka á móti beiðnum um byggingarleyfi, hver í sínu umdæmi. Tilkynnir hún síðan byggingarfulltrúa, hverjar beiðnir hafa borizt til nefndarinnar. Heldur nefndin síðan fund, að fengnum tillögum byggingarfulltrúa,

og úrskurðar hvort leyfin skulu veitt. Byggingarfulltrúi og byggingarnefndir skulu kynna sér sem bezt byggingaraðstöðu og byggingarþörf með tilliti til búskapar þess, er á jörðinni er og verður, og annað, er áhrif getur haft á hvern húsakost er þörf fyrir á jörðinni. 104 3. sept.

10. gr.

Byggingarnefnd hefur heimild til að ákveða, að hús, sem ætluð eru til atvinnureksturs, sem hefur brunahættu í för með sér, skuli byggð á afviknum stöðum eða svo tryggilega útbúin, að fullt öryggi fáist gegn eldhættu, að dómi nefndarinnar, eða á þann hátt, sem gildandi lög um brunamál skipa fyrir.

11. gr.

Umsækjanda um byggingarleyfi skal tilkynnt bréflega, hverja afgreiðslu mál hans hefur fengið. Byggingarleyfi skal ritað á hvern uppdrátt, og annað eintak uppdráttarins afhendist umsækjanda. Hitt eintakið skal vera í vörzlu byggingarnefndar.

12. gr.

Enginn má byggja nýtt hús úr varanlegu efni, nema hann hafi áður fengið til þess skriflegt leyfi byggingarnefndar. Enn fremur hefur nefndin gætur á, að ný hús séu byggð eins og hún hefur ákveðið, og skal hafa eftirlit með aðalviðgerðum á húsum úr varanlegu efni. Byggingarfulltrúi og byggingarnefndarmenn skulu jafnan hafa frjálsan aðgang að byggingum þeim, sem eru í smíðum.

13. gr.

Hefji einhver smíði bygginga, sem tilgreindar eru í 7. gr. þessarar samþykktar, án leyfis nefndarinnar, eða byggi öðruvísi en ákveðið hefur verið af Teiknistofu landbúnaðarins og byggingarnefnd, þá skal hann og yfirsmiður hússins sæta sektum frá 100—1000 krónum, er renna í sýslusjóð. Nefndin hefur heimild til að láta rífa niður, á kostnað eigenda, það, sem hefur verið gert, ef henni þykir ástæða til. Hið sama gildir, ef byrjað er á verulegum breytingum húsa, sem samþykkt þessi tekur til, áður en fyrir liggur skriflegt leyfi nefndarinnar.

14. gr.

Byggingarnefndum og byggingarfulltrúa er enn fremur falið að hafa:

1. eftirlit með íbúðum í sýslunni og leiðbeiningar og íhlutun um nauðsynlegar umbætur á þeim í samráði við héraðslækni,
2. eftirlit með fjósum og þeim byggingum, þar sem vinnsla mjólkurvara fer fram, og hlutast til um, að bætt verði úr því, sem áfátt er, eftir reglum, er þar um gilda eða settar kunna að verða af þeim aðilum, er hafa yfirstjórn mjólkurvinnslumála.

Heimilt er byggingarnefndum, þar sem árleg dýralæknisskoðun fer fram vegna mjólkurframleiðslunnar, að krefjast af stjórnum mjólkurbúa, að byggingarfulltrúi fái ætíð afrit af skýrslu dýralæknis um það atriði, sem áfátt er og máli skiptir í þessu sambandi.

15. gr.

Byggingarnefnd skal halda að minnsta kosti tvo fundi á ári, þar sem tekin séu til meðferðar byggingarmál hreppsins og ráðstafanir gerðar fyrir væntanlegar framkvæmdir. Aukafundi getur byggingarfulltrúi kvatt saman, ef tilefni er til.

Fundir skulu rækilega auglýstir hreppsbúum með hæfilegum fyrirvara og tiltekinn frestur, hvenær erindi skulu hafa borizt til nefndarinnar. Byggingarfulltrúi undirbýr fundinn sem bezt, svo að unnt sé að afgreiða þau mál, er fyrir liggja.

104 3. sept.

16. gr.

Gerðir funda byggingarnefnda skal skrá í fundarbók, og sé hún undirskrifuð í lok hvers fundar af öllum viðstöddum nefndarmönnum. Bækur þessar og ritföng greiðast af sveitarsjóði. Þóknun til nefndarmanna greiðist úr sveitarsjóði.

17. gr.

Nú er hlutaðeigandi óánægður með ákvörðun byggingarnefndar, og getur hann þá skotið ágreiningnum undir úrskurð forstöðumanns Teiknistofu landbúnaðarins, er fellir fullnaðarúrskurð um málið, eftir að hafa fengið skriflegar ástæður beggja aðila.

18. gr.

Auk þess, sem áður er fram tekið, skulu verkefni byggingarfulltrúa vera þessi:

1. Fara um sýsluna og leiðbeina sýslubúum um hvers konar byggingar og láta þeim í té eða útvega teikningar af þeim, ef óskað er. Ferðum þessum sé hagað þannig, að hann komi á hvert byggt ból í sýslunni ekki sjaldnar en 5. hvert ár.
2. Vera trúnaðar- og eftirlitsmaður Búnaðarbankans og nýbýlastjórnar með þeim byggingum, sem byggðar eru fyrir lán eða fjárstyrk frá þessum stofnunum. Hann aðstoði enn fremur, ef þess er óskað, við athuganir og tilraunir með byggingarefni o. fl. í því sambandi. Starfssvið byggingarfulltrúa skal nánar fram tekið í erindisbréfi.

19. gr.

Nú setur sýslunefnd reglugerð samkvæmt ákvæðum 11. gr. laga nr. 108 frá 31. des. 1945, um húsabyggingar í sýslunni, er tekur til ákvæða um styrkleika steinsteypu og máttarviða, hæð undir loft, útbúnað reykháfa, yfirklæðningu og raflagnir, eru þær bindandi fyrir alla, er hér eiga hlut að máli.

20. gr.

Með mál um brot á samþykkt þessari skal farið að hætti opinberra mála, og skal byggingarfulltrúi kæra þau tafarlaust fyrir lögreglustjóra.

Byggingarsamþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Barðastrandarsýslu hefur samið og samþykkt til að gilda fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu og sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 108 31. des. 1945, um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir, og laga nr. 26 1. apríl 1948, um breyting á þeim, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 3. september 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

BYGGINGARSAMÞYKKT

105
3. sept.

fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Byggingarsamþykkt þessi nær til hvers konar varanlegra húsabygginga á jörðum, er til lögbýla teljast, þar með talin nýbýli, svo og bygginga, sem reistar eru á lóðum og lendum innan takmarka sýslunnar.

Undanskildir eru þó ákvæðum samþykktarinnar þeir löggiltir verzlunarstaðir, er hafa sett sér byggingarsamþykkt samkvæmt lögum nr. 19 frá 20. október 1905. Setji löggiltir verzlunarstaðir sér síðar samþykkt, þá eru þau kauptún þar með undanþegin ákvæðum byggingarsamþykktar þessarar.

2. gr.

Sýslunefnd ræður byggingarfulltrúa í samráði við Teiknistofu landbúnaðarins. Hann skal vera húsameistari eða húsasmíðameistari með fullum lögréttindum og ráðinn til tveggja ára í senn.

Byggingarfulltrúi á sæti á fundum byggingarnefnda og hefur tillögurétt um öll þau mál, er nefndirnar taka til úrskurðar.

3. gr.

Laun byggingarfulltrúa greiðast af sýslusjóði Vestur-Ísafjarðarsýslu og Byggingarsjóði, svo og af sýslusjóðum annarra sýslna á Vestfjörðum, ef ráðinn verður sameiginlegur byggingarfulltrúi fyrir þessar sýslur, samkvæmt ákvæðum laga nr. 26 1. apríl 1948.

4. gr.

Í hverjum hreppi skal vera byggingarnefnd. Í henni eiga sæti 3 menn kosnir af hlutaðeigandi hreppsnefnd og jafnmargir til vara. Kosning þeirra fer fram að afloknum hverjum almennum hreppsnefndarkosningum og gildir kosning þeirra jafnlangan tíma og kjör hreppsnefndar.

5. gr.

Verkefni byggingarnefndar er:

1. Að veita byggingarleyfi samkvæmt uppdráttum, gerðum eða samþykktum af Teiknistofu landbúnaðarins.
2. Að hafa umsjón með því, að ákvæðum byggingarsamþykktar og uppdráttum sé fylgt.
3. Að veita Nýbýlastjórn aðstoð varðandi þau byggingarmál á samþykktarsvæðinu, er henni við koma, að því er tekur til endurbygginga og bygginga á nýbýlum.
4. Að rannsaka, svo oft sem þörf krefur, ástand í byggingarmálum í umdæminu og hafa tiltækar sem nákvæmastar skýrslur um ásigkomulag bygginga á einstökum jörðum og hvernig þeim er við haldið.

6. gr.

Staðsetning nýrra bygginga, íbúðarhúsa, peningshúsa, svo og annarra útihúsa, skal gerð af byggingarnefnd, að því leyti sem ákvarðanir um staðsetningu ekki falla undir ákvæði laga nr. 35 frá 29. apríl 1946 og reglugerðir, sem settar eru samkvæmt þeim lögum.

Skylt er þó byggingarnefnd að framkvæma staðsetningu við endurbyggingu íbúðar- og peningshúsa, ef landnámsstjóri álítur tilfærslu nauðsynlega, enda sé staðsetningin framkvæmd í samráði við hann.

105 3. sept.

7. gr.

Byggingarnefnd hefur allt eftirlit með þeim byggingarframkvæmdum, er hér greinir:

1. Íbúðarhúsabyggingum og byggingum þótt ekki séu úr varanlegu efni, sem byggðar eru fast við íbúðarhús eða í næsta nágrenni við þau.
2. Öllum byggingum, sem gerðar verða á nýbýlum í hlutaðeigandi héraði, sem stofnuð eru samkvæmt lögum um landnám, nýbyggðir og endurbyggingar í sveitum.
3. Öllum peningshúsum og öðrum útihúsum, sem byggð eru úr varanlegu efni, svo og öðrum byggingum, sem lán eru veitt til úr Ræktunarsjóði.
4. Aðgerðum á eldri húsum, þegar um meiri háttar breytingar eða aðgerðir er að ræða.

8. gr.

Þeir, sem ætla að reisa byggingar eða framkvæma meiri háttar aðgerðir á eldri byggingum, er falla undir verksvið byggingarnefndar, skulu senda tilkynningu um það til nefndarinnar og umsókn um byggingarleyfi.

Umsókninni fylgi tvíritaðir uppdrættir, samþykktir af Teiknistofu landbúnaðarins, af hinu fyrirhugaða mannvirki, í mælikvarða 1:100, blaðstærð 21×30, 30×42 eða 42×60 cm, og á hverju blaði auður reitur 4×5 cm, í hægra horni efst.

Uppdrættir af húsum sýni grunnflöt kjallara og allra hæða þess, þversneiðingar og allar hliðar og gafla þess.

9. gr.

Byggingarnefndir hreppanna taka á móti beiðnum um byggingarleyfi, hver úr sínu umdæmi. Tilkynnir byggingarnefnd síðan byggingarfulltrúa, hverjar beiðnir hafa borizt til nefndarinnar. Hann kallar nefndina saman, en hún úrskurðar hvort leyfin skuli veitt. Byggingarfulltrúi og byggingarnefndir skulu kynna sér sem bezt byggingaraðstöðu og byggingarþörf með tilliti til búskapar þess, sem stunda má á hverri jörð, og annað, er áhrif getur haft á þarfir um húsakost á jörðinni.

10. gr.

Byggingarnefnd hefur heimild til að ákveða, að hús, sem ætluð eru til atvinnureksturs, sem hefur brunahættu í för með sér, skuli byggð á afviknum stöðum, eða svo tryggilega útbúin, að fullt öryggi fáist gegn eldshættu, að dómi nefndarinnar, eða á þann hátt, sem gildandi lög um brunamál skipa fyrir.

11. gr.

Umsækjanda um byggingarleyfi skal tilkynnt bréflega, hverja afgreiðslu mál hans hefur fengið. Byggingarleyfið skal ritað á hvern uppdrátt og annað eintak uppdráttarins afhent umsækjanda. Hitt eintakið skal vera í vörzlu byggingarfulltrúa.

12. gr.

Enginn má byggja nýtt hús úr varanlegu efni, nema hann hafi áður fengið til þess skriflegt leyfi byggingarnefndar. Enn fremur hefur nefndin gætur á, að ný hús séu byggð eins og hún hefur ákveðið, og skal hafa eftirlit með aðalviðgerðum á húsum úr varanlegu efni. Byggingarfulltrúi og byggingarnefndarmenn skulu jafnan hafa frjálsan aðgang að byggingum þeim, sem eru í smíðum.

13. gr.

Hefji einhver smíði bygginga, sem tilgreindar eru í 7. gr. þessarar samþykktar, án leyfis nefndarinnar, eða byggi öðruvísi en ákveðið hefur verið af Teiknistofu landbúnaðarins og byggingarnefnd, þá skal hann og yfirsmiður hússins sæta sektum

frá 100—1000 krónum, er renna í sýslusjóð. Nefndin hefur heimild til að láta rífa niður, á kostnað eigenda, það, sem gert hefur verið, ef henni þykir ástæða til. Hið sama gildir, ef byrjað er á verulegum breytingum húsa, sem samþykkt þessi tekur til, áður en fyrir liggur skriflegt leyfi nefndarinnar. 105 3. sept.

14. gr.

Byggingarnefndum og byggingarfulltrúa er enn fremur falið að hafa með höndum:

1. Eftirlit með íbúðum í sýslunni og leiðbeiningar og íhlutun um nauðsynlegar umbætur á þeim í samráði við héraðslækni.
2. Eftirlit með fjósum og þeim byggingum, þar sem vinnsla mjólkurvara fer fram, og hlutast til um, að bætt verði úr því, sem áfátt er, eftir reglum, er þar um gilda eða settar kunna að verða. Heimilt er byggingarnefndum, þar sem árleg dýralæknisskoðun fer fram vegna mjólkurframleiðslu, að krefjast þess af stjórnum mjólkurbúa, að byggingarfulltrúi fái ætíð afrit af skýrslu dýralæknis um þau atriði, sem áfátt er um og máli skiptir í þessu sambandi.

15. gr.

Byggingarnefnd skal halda að minnsta kosti tvo fundi á ári, þar sem tekin séu til meðferðar byggingarmál hreppsins og ráðstafanir gerðar fyrir væntanlegar framkvæmdir. Aukafundi getur byggingarfulltrúi kvatt saman, ef tilefni er til.

Fundir skulu rækilega auglýstir hreppsbúum með hæfilegum fyrirvara og tiltekinn frestur, hvenær erindi skulu hafa borizt til nefndarinnar. Byggingarfulltrúi undirbýr fundinn sem bezt, svo að unnt sé að afgreiða þau mál, er fyrir liggja.

16. gr.

Gerðir funda byggingarnefndar skal skrá í fundarbók, og sé hún undirskrifuð í lok hvers fundar af öllum viðstöddum nefndarmönnum. Bækur þessar og ritföng greiðast af sveitarsjóði. Þóknun til nefndarmanna greiðist úr sveitarsjóði.

17. gr.

Nú er hlutaðeigandi óánægður með ákvörðun byggingarnefndar, og getur hann þá skotið ágreiningnum undir úrskurð forstöðumanns Teiknistofu landbúnaðarins, er fellir fullnaðarúrskurð um málið, eftir að hafa fengið skriflegar ástæður beggja aðila.

18. gr.

Auk þess, sem áður er tekið fram, skulu verkefni byggingarfulltrúans vera þessi:

1. Fara um sýsluna og leiðbeina sýslubúum um hvers konar byggingar og láta þeim í té eða útvega teikningar af þeim, ef óskað er. Ferðum þessum sé hagað þannig, að hann komi á hvert byggt ból í sýslunni ekki sjaldnar en 5. hvert ár.
2. Vera trúnaðar- og eftirlitsmaður Búnaðarbankans og nýbýlastjórnar með þeim byggingum, sem byggðar eru fyrir lán eða fjárstyrk frá þessum stofnunum. Hann aðstoði enn fremur, ef þess er óskað, við athuganir og tilraunir með byggingarefni o. fl. í því sambandi. Starfssvið byggingarfulltrúa skal nánar fram tekið í erindisbréfi.

19. gr.

Nú setur sýslunefnd reglugerð samkvæmt 11. gr. laga nr. 108 frá 31. des. 1945, um húsabyggingar í sýslunni, er tekur til ákvæða um styrkleika steinsteypu og máttarviða, hæð undir loft, útbúnað reykháfa, yfirklæðningu og raflagnir, og eru þær þá bindandi fyrir alla aðila, sem ákvæði þessarar samþykktar ná til.

105
3. sept.

20. gr.

Byggingarfulltrúa ber að kæra brot á samþykkt þessari fyrir hlutaðeigandi lögreglustjóra. Mál út af slíkum brotum skal fara með að hætti opinberra mála.

21. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi, er hún hefur verið staðfest af landbúnaðarráðherra.

Byggingarsamþykkt þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt til að gilda fyrir Vestur-Ísafjarðarsýslu og sett er samkvæmt ákvæðum laga nr. 108 31. des. 1945, um byggingarsamþykktir fyrir sveitir og þorp, sem ekki eru löggiltir verzlunarstaðir, og laga nr. 26 1. apríl 1948, um breyting á þeim, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 3. september 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

106
17. maí

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á samþykktum byggingarsamvinnufélaga.

Samkvæmt lögum nr. 36/1952, um opinbera aðstoð við byggingar íbúðarhúsa í kaupstöðum og kauptúnum, hefur ráðuneytið staðfest þessar samþykktir fyrir byggingarsamvinnufélög:

58. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag starfsmanna Olíuverzlunar Íslands h.f. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 6. febrúar 1954.
59. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag vegagerðarmanna. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 18. febrúar 1954.
60. Samþykkt fyrir Byggingarsamvinnufélag starfsmanna H.f. Shell á Íslandi. Varnarþing í Reykjavík. Staðfest 10. maí 1955.

Samþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd að samþykkt, sem birt er með auglýsingu nr. 92 12. júní 1946 (Stj.tíð. B., bls. 174—179).

Félagsmálaráðuneytið, 17. maí 1955.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

GJALDSKRÁ

107
24. maí

héraðsrafmagnsveitna ríkisins.

I. RAFORKA

Héraðsrafmagnsveitur ríkisins selja raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir, nema á veitusvæðum, sem sérstakar gjaldskrár eru settar fyrir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.60 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.85 hverja kwst., auk fastagjalds af gólffleti í rúmi því, er lýsa skal.
   Fastagjald reiknast þannig:
   Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur ..... kr. 12.00 á m² á ári.
   Fyrir ganga, geymslur o. þ. h. ..... — 3.25 á m² á ári.

B. Notkun til heimilisþarfa og búrekstrar.

1. Um kwst.mæli þannig reiknað:
   a. Grunngjald (mælisleiga o. fl.):
      — af einfasa mælingu ..... kr. 6.50 á mán.
      — af þrífasa mælingu ..... — 13.00 á mán.
   b. Orkugjald:
      — af allri notkun ..... — 0.65 á kwst.
   c. Fastagjald:
      — af hverri gjaldskráreiningu ..... — 6.50 á mán.
      Gjaldskráreiningar reiknast sem hér segir:
      (1) Fyrir fjölskylduheimili:
      — ein eining fyrir hvert íbúðarherbergi.
      Til íbúðarherbergja teljast öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, og eldhús, en ekki gangar, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m² telst sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m² má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngildi einu herbergi og hverjir 5 m² hálfu herbergi.
      (2) Fyrir félagsheimili (skóla, sjúkrahús, gistihús o. þ. h.):
      — ein eining fyrir hverja 20 m² gólfflatar.
      Gólfflötur mælist milli útveggja, þó að frátöldum geymslum, sem sjaldan er farið um og göngum þeim tilheyrandi.
      Rafmagnsnotkun í gripahúsum og öðrum húsum, sem notuð eru við búskap, er heimilt að selja eftir þessum gjaldskrárlið. Rafmagnsveitustjóri setur reglur um útreikning gjaldskráreininga af slíkum húsum.
2. Til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða má selja raforku til suðu og hitunar um sérmæli á 65 aura hverja kwst., enda séu suðu- og hitunartæki fasttengd og öll önnur heimilisnotkun seld eftir A-lið.
3. Um orkumæli, sem stilltur er á tiltekið afl og sýnir orkunotkun yfir því ásamt heildarnotkun.

Aflstilling skal vera 500 wött, að viðbættum 300 wöttum fyrir hverja gjaldskráreiningu, sem ákveðst samkvæmt gjaldskrárlið B-1. Notendur, sem stunda búrekstur, eiga þó völ á hærri aflstillingu, þó ekki hærri en tvöfaldri.

107 24. maí

Þegar aðstæður leyfa, getur rafmagnsveitustjóri veitt hærri aflstillingu en að ofan greinir.

Aflstilling skal gilda til eins árs í senn, þó þannig að heimila má hækkun aflstillingar við ársfjórðungamót, ef skrifleg umsókn hefur borizt með minnst eins mánaðar fyrirvara.

Notandi greiði sem hér segir fyrir aflstillingu og orkunotkun:

a. Aflgjald:
— af lágmarksstillingu ..... kr. 1100 á kw. á ári.
— af stillingu þar fram yfir, allt að tvöfaldri lágmarksstillingu ..... — 750 á kw. á ári.
— af stillingu umfram tvöfalda lágmarksstillingu .. — 925 á kw. á ári.

b. Orkugjald:
— af allri notkun ..... kr. 0.10 á kwst.
— af notkun yfir aflstillingu auk þess ..... — 2.00 á kwst.

Leiga af einum mæli er innifalin í aflgjaldinu.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.30 hver kwst. Lágmarksgjald skal vera kr. 300.00 á ári fyrir hvert kw. í málraun véla.
2. Um afl- og orkumæla þannig reiknað:
   a. Aflgjald:
   — af notuðu afli ..... kr. 750.00 á kw. á ári.
   b. Orkugjald:
   — af allri notkun ..... — 0.20 á kwst.

   Notað afl telst vera meðaltal fjögurra hæstu mánaðarálestra hvers almanaksárs. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung og álestrar fara fram sem næst hverjum mánaðamótum.

   Minnsta aflgjald skal vera 1500 krónur á ári.

   Eftir þessum gjaldskrárlið má selja alla raforkunotkun atvinnufyrirtækja.
3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kwst.mæli á 20 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 660.00 á ári fyrir hvert kw. í málraun véla.
4. Raforku til súgþurrkunar og hliðstæðra nota á tímabilinu 1. júní til 1. nóv. má selja gegn fastagjaldi, óháðu notkunartíma, sem nemi kr. 220.00 á ári fyrir hvert kw. í málraun véla, og auk þess 20 aura á hverja kwst. Kaupandi skuldbindi sig þá til að nota ekki vélarnar utan tímabilsins 1. júní til 1. nóv., nema með leyfi rafmagnsveitustjóra og gegn greiðslu fulls fastagjalds samkvæmt lið C-3, kr. 660.00 á kw. í málraun véla. Kaupandi skuldbindi sig enn fremur til að takmarka samtímisnotkun sína með tilliti til stærðar spenna og annarra aðstæðna samkvæmt sérstökum fyrirmælum rafmagnsveitustjóra í hverju tilfelli.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 20 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag í tímum mesta álags rafmagnsveitnanna um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn. Minnsta árgjald skal vera kr. 300.00 á hvert kw. uppsetts afls hitunartækja.
2. Um kwst.mæli á 10 aura hverja kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til kl. 9.

Verð til hitunar breytist með útsöluverði á kolum og dísilolíu í Reykjavík, þannig að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og 0.8 eyri hver kwst. á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonnið hækkar eða lækkar eða hverjar

50 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar, þó þannig, að raforkuverðið miðast við 107
það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega miðað við grunnverðið 480 kr. á kola- 24. maí
tonni og 800 kr. á olíutonni.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að ekki þurfi að auka vélaafl, línur eða spenna vegna hitunarálags.
b. Að notandi setji segulrofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafmagnsveitustjóri ákveðið, að rafmagnsveiturnar leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar notandinn þá tengingu þeirra.
c. Notandi greiði leigu af rofum og rofaklukkum samkvæmt reglum, sem gilda um leigu mælitækja.
d. Að hitatæki, lagnir og búnaður sé samkvæmt fyrirmælum rafmagnsveitnanna, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til nota um vinnulagnir við byggingu, meðan á byggingu stendur, um kwst.mæli á kr. 1.30 hverja kwst.
2. Til bökunarofna og fasttengdra tækja í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 20 aura hverja kwst., ef straumurinn er rofinn í 14 klst. á sólarhring á tímanum kl. 8 til 24, eða um tvígjaldsmæli á 20 aura hverja kwst. í 10 klst. á sólarhring og kr. 1.30 hverja kwst. í 14 klst. Rafmagnsveitustjóri ákveður roftímann eða stillingu tvígjaldsmælis.
3. Þar sem ástæður leyfa, að dómi rafmagnsveitustjóra, að komið verði upp útilýsingarkerfi, er heimilt að selja rafmagn til útilýsingar á 85 aura hverja kwst., enda hafi uppsetning kerfisins verið kostuð af notanda og endurnýjun ljóskúlna sé einnig kostuð af honum.

Alla raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, er rafmagnsveitustjóra þó heimilt að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafmagnsveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er ákvörðun hans skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr.	2.50 á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	—	4.00 – —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	—	9.00 – —
4.	— þrífasa mælum yfir 100 amp.	—	13.00 – —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Heimtaugargjald skal greitt samkvæmt sérstökum reglugerðum og gjaldskrám um heimtaugargjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins.

107 24. maí

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari ekki verið greitt, þannig að beita þurfi reglugerðarákvæðum um lokun fyrir veitu, má taka gjöld fyrir lokunartilkynningu og enduropnun, allt að 100 kr. samtals.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt umboðsmanni héraðsrafmagnsveitna ríkisins 50 kr. gjald. Gjaldið skal greitt í aðsetursstað umboðsmannsins.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá Héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Árness-, Rangárvalla-, Borgarfjarðar-, Mýra-, Skagafjarðar-, Eyjafjarðar- og Þingeyjarsýslur, nr. 47 10. marz 1952, gjaldskrá fyrir Rafveitu Egilsstaða, nr. 130 25. júní 1953, og gjaldskrá Héraðsrafmagnsveitna ríkisins fyrir Snæfellsness-, Stranda- og Húnavatnssýslur, nr. 172 21. des. 1954.

Atvinnumálaráðuneytið, 24. maí 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

108 31. maí

REGLUGERÐ

um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum.

1. gr.

Samkvæmt 21. gr. laga nr. 60 12. marz 1945, um laun starfsmanna ríkisins, og 8. gr. laga nr. 8 9. jan. 1935, er hér með sett eftirfarandi reglugerð um launakjör á símstöðvum og póstafgreiðslum.

2. gr.

Starfsmenn við póstafgreiðslustörf á Akureyri, Ísafirði, Siglufirði, Seyðisfirði og Vestmannaeyjum njóta sömu launakjara og starfsmenn póststofunnar í Reykjavík. Póst- og símamálastjórnin ákveður starfsmannafjölda á ofangreindum stöðum og flokkun þeirra samkvæmt lögum um laun starfsmanna ríkisins.

3. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðum eru sem hér segir:

Kr. 27 000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Akranesi, Keflavík og Selfossi.

4. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðum eru sem hér segir:

1. Kr. 25 200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Blönduósi, Borgarnesi, Eskifirði, Húsavík, Neskaupstað, Sauðárkróki og Stykkishólmi. Símstjórinn Patreksfirði.
2. Kr. 23 400.00: Síma- og póstafgreiðslumaðurinn Reyðarfirði. Símstjórinn Höfn.
3. Kr. 21 600.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Dalvík, Egilsstöðum og Ólafsfirði. Póstafgreiðslumaðurinn Hafnarfirði.

108
31. maí

5. gr.

Árslaun síma- og póstafgreiðslumanna á eftirtöldum stöðum eru sem hér segir:

1. Kr. 19 800.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Bíldudal, Bolungavík, Brúarlandi, Búðardal, Eyrarbakka, Fáskrúðsfirði, Gerðum, Grindavík, Hólmavík, Hveragerði, Hvolsvelli, Kirkjubæjarklaustri, Raufarhöfn, Sandgerði, Skagaströnd, Stokkseyri, Suðureyri, Þingeyri og Þórshöfn. Símstjórar: Hvammstanga og Ólafsvík. Póstafgreiðslumaðurinn Patreksfirði.
2. Kr. 18 000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Djúpavík, Hjalteyri, Hofsósi, Hrísey, Sandi og Vopnafirði. Símstjórar: Flateyri og Vík.

Launin samkvæmt 3., 4. og 5. gr. eru miðuð við það, að hlutaðeigandi símstjórar og póstafgreiðslumenn hafi sömu réttindi og skyldur sem aðrir opinberir starfsmenn í VIII.—XIII. flokki launalaga. Þeim skal af póst- og símamálastjórninni eigi greitt fyrir aðstoð vegna starfs, sem greitt er fyrir af öðrum sérstaklega, svo sem innheimtustarfa fyrir aðrar stofnanir o. fl. Ef þóknun fyrir störf vegna orlofslaganna fer yfir 2 500.00 kr. á ári, greiðist það stofnuninni, sem umfram er, og gildir það jafnt fyrir alla póstafgreiðslumenn í 3., 4., 5. og 6. gr.

6. gr.

Síma- og póstafgreiðslumenn á eftirtöldum stöðum hafa árslaun sem hér segir:

1. Kr. 16 200.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Drangsnesi, Fosshóli, Grafarnesi, Laugarvatni og Svignaskarði. Póstafgreiðslumenn: Hvammstanga og Ólafsvík.
2. Kr. 14 400.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Eiðum, Kópaskeri, Króksfjarðarnesi, Reykholti, Staðarhóli og Súðavík. Símstjórar: Breiðamýri, Djúpavogi, Galtafelli, Hábæ, Krossum og Meiritungu. Póstafgreiðslumaðurinn Flateyri.
3. Kr. 12 600.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Borgarfirði, Breiðdalsvík, Skógum, Torfastöðum, Varmahlíð (Skag.), og Þykkvabæ. Símstjórinn Skútustöðum. Póstafgreiðslumaður Vík.
4. Kr. 10 800.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Arnarstapa (Mýrum), Ásgarði (Dal.), Fossvöllum, Gaulverjabæ, Höfnum, Minniborg, Síðumúla, Skarðshlíð og Stöðvarfirði. Símstjórar: Ásgarði (Grímsnesi), Hjarðarfelli, Hvanneyri og Munkaþverá. Póstafgreiðslumenn: Djúpavogi, Einarsstöðum og Haganesvík.
5. Kr. 9 000.00: Síma- og póstafgreiðslumenn: Arngerðareyri, Ási í Vatnsdal, Ásum í Gnúpverjahreppi, Bakkafirði, Bólstaðarhlíð, Flatey á Breiðaf., Grenivík, Húsatóftum, Seljalandi, Skarði í Lundarreykjadal, Staðarfelli, Stóru-Ökrum og Svalbarðseyri. Símstjórar: Bessastöðum, Eyrarkoti, Haganesvík, Hnausum, Miðey, Mælifelli, Varmahlíð undir Eyjafj., Þingvöllum og Þorlákshöfn. Póstafgreiðslumaðurinn í Mjóafirði.

7. gr.

Síma- og póstafgreiðslumenn, sem taldir eru í 6. gr., fá greitt orlofsfé. Greiðsla fyrir aðstoð vegna forfalla telst innifalin í launum. Þó er póst- og símamálastjórninni heimilt að bæta forstöðumönnum á þessum stöðum, ef sérstök veikindi ber að höndum. Póst- og símamálastjórnin setur nánari ákvæði um rekstur símstöðva og póstafgreiðslna.

Á póstafgreiðslum og símstöðvum, þar sem eru ein eða fleiri starfsstúlkur auk forstöðumanns, skulu þær ráðnar af póst- og símamálastjórninni, að fengnum tillögum forstöðumanns, og ákveður póst- og símamálastjórnin fjölda þeirra á hverjum stað.

108 31. maí

8. gr.

Starfsstúlkur á þeim stöðum, sem taldir eru í 3. gr., skulu hafa sömu laun, réttindi og skyldur sem talsímakonur á ritsímastöðvunum.

Byrjunarlaun annarra starfsstúlkna, skulu vera kr. 10 800.00 á ári og hækka um 900.00 kr. á ári í 6 ár í kr. 16 200.00.

9. gr.

Húsaleigu, ljós, hita og ræstingu vegna reksturs póstafgreiðslna og 1. fl. B. og 2. fl. símstöðva greiðir stofnunin, samkvæmt nánari ákvörðun póst- og símamálastjórnarinnar, og skal yfirskattanefnd í hverju héraði meta þessar greiðslur árlega fyrir byrjun þess árs, sem þær gilda fyrir. Á þeim stöðvum, þar sem símstjórar og póstafgreiðslumenn hafa húsnæði til íbúðar í húseignum pósts og síma, skal það á sama hátt metið af yfirskattanefnd og dregið frá launununum mánaðarlega. Ljós og hita greiði þeir hlutfallslega við póst og síma.

Mati yfirskattanefndar má skjóta til ríkisskattanefndar.

10. gr.

Þóknun fyrir rekstur 3. flokks símstöðva sé sem hér segir:

1. Föst ársþóknun, er nemi:

a.	Til	stöðva,	sem	hafa	150—400	útf.	afgr.	.....	kr.	360.00
b.	—	—	—	—	401—1000	—	—	.....	—	720.00
c.	—	—	—	—	1001—1800	—	—	.....	—	1080.00
d.	—	—	—	—	yfir 1800	—	—	.....	—	1440.00

miðað við afgreiðslufjölda næstliðins árs.

2. 125 aurar fyrir hvert útfarið viðtalsbil í símtölum og hvert útfarið símskeyti (önnur en þjónustu- og veðurskeyti).
3. Fyrir hvern símnotanda kr. 36.00 á ári.

11. gr.

Þar sem símstöðvar eru á gisti- og veitingastöðum, getur póst- og símamálastjórnin krafizt þess, að þær stofnanir taki þátt í kostnaði við rekstur stöðvanna.

12. gr.

Á launagreiðslur samkvæmt reglugerð þessari greiðast uppbætur eftir sömu reglum og á laun opinberra starfsmanna.

13. gr.

Þriðja hvert ár skal endurskoða reglugerð þessa.

Ef breyting verður á rekstrarskilyrðum og afgreiðslu símstöðvar eða póstafgreiðslu vegna sameiningar pósts og síma eða færslu milli flokka, á milli þess sem endurskoðun fer fram, skal henni um leið skipað í nýjan launaflokk.

Endurskoðun reglugerðar þessarar skal framkvæmd af þriggja manna nefnd, er ráðherra skipar, og sé einn þeirra tilnefndur af BSRB.

Við aukaendurskoðun samkvæmt 2. mgr. greinar þessarar, skal kveðja til þann fulltrúa endurskoðunarnefndar, sem BSRB hefur tilnefnt.

14. gr.

Reglugerð þessi gildir frá 1. apríl 1955, og fellur þá úr gildi reglugerð um sama efni frá 22. apríl 1952.

Póst- og símamálaráðherrann, 31. maí 1955.

Ingólfur Jónsson.

Guðmundur Hlíðdal.

REGLUGERÐ

109
29. ágúst

um breyting á reglugerð nr. 72 24. júní 1937, um gerð og notkun bifreiða.

1. gr.

Aftan við 2. mgr. 1. töluliðar 3. gr. bætist: Kópavogskaupstaður Y.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 16. júní 1941, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 29. ágúst 1955.

F. h. r.
e. u.

Baldur Möller.

Staðfesting forsetans á viðaukaskipulagsskrá fyrir Landgræðslusjóð, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 12. sept. 1955.

110
12. sept.

Viðaukaskipulagsskráin er þannig:

VIÐAUKASKIPULAGSSKRÁ

fyrir Landgræðslusjóð.

1. gr.

Viðauki þessi er gerður á aðalfundi Skógræktarfélags Íslands 25. júní 1955, samkvæmt tillögu stjórnar félagsins.

2. gr.

7. gr. skipulagsskrár Landgræðslusjóðs, nr. 94 18. júní 1946, hljóði þannig:

Fé Landgræðslusjóðs skal ávaxta í útlánum til þeirra framkvæmda, sem um getur í 3. grein, gegn öruggum tryggingum og hóflegum ársvöxtum. Það fé, sem ekki er bundið í útlánum, skal stjórnin ávaxta á annan tryggan hátt.

Þegar höfuðstóll sjóðsins er orðinn ein milljón króna, er stjórn hans heimilt að verja allt að ¾ vaxta til þess að veita styrki eða verðlaun fyrir störf, sem eru í samræmi við tilgang sjóðsins.

Fé það, sem rennur í sjóðinn, vegna ákvæða í lögum um álag á vindlinga, má nota á eftirfarandi hátt:

1. Allt að 15% til útvegunar fræs og frækaupa.
2. Allt að 60% sem styrk til gróðrarstöðva í hlutfalli við framleiðslu þeirra, samkvæmt reglum, er stjórn sjóðsins setur.
3. Allt að 10% í tilraunaskyni vegna gróðursetningar ýmissa trjátegunda.

110 4. Leggja má allt að 15% við höfuðstól sjóðsins eða geyma til næsta árs, eftir því
12. sept. sem stjórn sjóðsins ákveður.
5. Verja má þeim hluta er getur í 3. og 4. lið á sama hátt og í 2. lið greinir, ef sjóðstjórnin telur mikla nauðsyn á.

3. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á viðaukaskipulagsskrá þessari.

111 **REGLUGERÐ**
20. sept.

um breyting á reglugerð nr. 181 3. okt. 1953, um hina almennu deild hlutatryggingasjóðs bátaútvegsins.

1. gr.

8. töluliður í b-lið 3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

8. svæði: Reykjavík
1. janúar — 15. maí
1. september — 31. desember

2. gr.

8. töluliður í c-lið 3. gr. orðist svo:

8. svæði: Reykjavík
15. febrúar — 11. maí
1. september — 31. desember

3. gr.

27. töluliður í d-lið 3. gr. orðist svo:

27. svæði: Ólafsfjörður
1. apríl — 30. nóvember

Reglugerðarbreyting þessi er sett samkvæmt lögum nr. 48 25. maí 1949, um hlutatryggingasjóð bátaútvegsins, og öðlast gildi þegar í stað.

Atvinnumálaráðuneytið, 20. september 1955.

Ólafur Thors.

Þorv. K. Þorsteinsson.

REGLUGERÐ

112
29. sept.

um iðnskóla.

I. KAFLI
Markmið skólanna, skipulag og inntökuskilyrði.

1. gr.

Markmið skólanna er að veita þeim nemendum fræðslu, sem iðnmeistarar eða iðnfyrirtæki hafa tekið til náms samkvæmt lögum nr. 45/1955, um iðnfræðslu, og þeim, sem nema vilja iðn til sveinsprófs í vinnustöðvum, er skólarnir hafa ráð á. Enn fremur geta þeir haldið námsskeið til framhaldsnáms og til undirbúnings iðnnámi og ýmiss konar iðnaðarstarfsemi.

2. gr.

Í skólunum eru jafnmargir ársbekkir og námsár eru fyrir iðnina, þ. e. 3 ársbekkir fyrir iðngreinar með 3 námsár, 4 ársbekkir fyrir iðnir með 4 námsár og 5 ársbekkir fyrir iðnir með 5 námsár.

3. gr.

Þar, sem því verður við komið, skal kennslan fara fram í tveggja til þriggja mánaða námsskeiðum að deginum. Í smærri iðnskólum og iðnskóladeildum gagnfræðaskóla mega þessi námsskeið vera lengri, ef tveim ársbekkjum er kennt saman. Þar, sem erfitt er að fá húsnæði eða kennslukrafta að degi til, má kennslan fara fram á kvöldin, þó ekki eftir kl. 22. Þar sem öll kennslan þarf að fara fram á kvöldin, skal skólinn starfa svo margar vikur að fullur kennslustundafjöldi náist í hverri námsgrein, sem kennd er.

4. gr.

Almenn inntökuskilyrði eru:

1. Að umsækjandi sé eigi yngri en fullra 15 ára;
2. að hann hafi lokið miðskólaprófi;
3. að hann hafi náð tilskildum árangri við hæfnispróf, þegar því verður komið á fyrir umsækjendur um iðnnám.

Iðnskólum er þó heimilt að taka nemendur, sem ekki hafa lokið miðskólaprófi, ef þeir hafa lokið skyldunámi og sýna við inntökupróf, að þeir hafi nægilega undirstöðuþekkingu í íslenzku og reikningi til þess að fylgjast með kennslu í 1. bekk skólans.

II. KAFLI
Um kennslu og námsefni.

5. gr.

Í skólunum skal kenna: Íslenzku, eitt erlent tungumál, reikning, eðlisfræði, efnafræði, bókhald, teikningu (flatarteikningu, rúmteikningu, frihendisteikningu, iðnteikningu), skrift (almenna skrift og teiknskrift), efnisfræði, rafmagnsfræði og aðrar sérgreinar eftir því, sem við á.

6. gr.

Lágmarkskröfur til burtfararprófs úr iðnskólum, hvar sem er á landinu, skulu vera sem hér segir:

I. **Íslenzka.** Nemandi skal geta ritað íslenzku sæmilega, að því er varðar framsetningu, stafsetningu og greinarmerkjasetningu. Hann skal hafa lesið beyg-

112 29. sept.

ingafræði og setninga- og greinarmerkjafræði og kunna nokkur skil á íslenzkum bókmenntum.

II. **Reikningur.** Nemandi skal kunna: Samlagningu, frádrátt, margföldun og deilingu með heilum tölum, almennum brotum, tugabrotum og nefndum tölum. Enn fremur einföld og samsett hlutföll (þríliðu), prósentu- og rentureikning og allar helztu mælieiningar lengdar, flatar, rúmmáls, þyngdar og tíma, sem eru löggiltar hér á landi. Auk þess skulu nemendur í húsgagnabólstrun, járniðnaði, myndagerð, klæða- og feldskurði, leirkerasmíði, málun, múr- og steinsmíði, netagerð, prentiðn, rafmagnsiðn, reiðtygja- og aktygjasmíði, reiða- og seglasaum, sútun, trésmíði, úrsmíði, vagnasmíði og skriftvélavirkjun kunna að leysa uppsettar jöfnur með einum og tveimur óþekktum stærðum, og kunna frumatriði flatar- og rúmmálsreiknings.

III. **Efna- og eðlisfræði.** Nemandi skal kunna undirstöðuatriðin í eðlis- og efnafræði og enn fremur kunna skil á þeim efnum og áhöldum, sem óhjákvæmileg eru til iðnaðarstarfsins.

IV. **Bókhald.** Nemandi skal kunna að gera kostnaðaráætlanir um efni og vinnu, halda frumbók, vinnubók, efnisbók, dagbók með tvöföldu dálkakerfi og höfuðbók, enn fremur jafnaðar- og efnahagsreikning.

V. **Erlent tungumál.** Nemandi skal hafa lesið vandlega sem svarar 100 bls. í 8 blaða broti. Ræður skólanefnd á hverjum stað, hvaða erlent tungumál skuli kennt.

VI. **Teikning:**

1. **Almenn frihendisteikning.** Hver nemandi skal hafa teiknað a. m. k. 15 flatarmyndir og 16 klossamyndir. Auk þess skal hann sýna með prófi, að hann geti teiknað einfalda hluti nokkurn veginn rétt. Allir nemendur skulu taka þátt í frihendisteikningu.
2. **Flatarteikning.** Nemendur skulu kunna að mynda horn, hringa, sporbauga, þríhyrninga og aðra marghyrninga, skipta línum, bogum og hornum og innrita og umrita hringa. Nemendur í eftirtöldum greinum þurfa ekki að kunna flatarteikningu: Brauðgerð, framreiðslu, hárskurði, hárgreiðslu, kjötvinnslu, kvenhattasaumi, matreiðslu, mjólkurvinnslu og sútun.
3. **Rúmteikning.** Nemendur skulu kunna að gera fallmyndir á tvo fleti af punktum, línum, strendingum, strýtum, keilum, keflum og kúlum og sýna skurðarfleti í þeim. Einnig skulu þeir kunna að nota hjálparflöt og finna sanna stærð flatar og rissa frihendis fallmyndir af hlutum. Nemendur í eftirtöldum greinum þurfa ekki að kunna rúmteikningu: Brauðgerð, kökugerð, bókbandi, framreiðslu, hárskurði, hárgreiðslu, hattasaumi, kjötiðnaði, klæðskurði, kjólasaumi, kvennaklæðskurði, feldskurði, leturgreftri, matreiðslu, mjólkuriðnaði, prentun, rakstri, skósmíði, sútun og veggfóðrun.
4. **Iðnteikning:**
   a. Öllum nemendum, sem iðnteikningu læra, skal kennd teikniskrift, og skal hún notuð við alla teiknikennslu.
   b. Kökugerðarmenn skulu teikna kökur og kransa, tertur og skraut á þær.
   c. Báta- og skipasmiðir skulu gera línuteikningu af bát eða skipi, er sýni lag skipsins og stærð, útfærsluteikningu, er sýni, hvernig línuteikningin er færð út á flöt og hvernig smíðað er eftir henni, miðbandsteikningu og vinnuteikningu, er sýni langskurð skips, þilfarsflöt og lestarop, og seglateikningu, er sýni lengd og gildleika siglu og reiða.
   d. Beykjar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af helztu hlutum, sem þeim ber að geta smíðað.
   e. Bókbindarar skulu gera teikningar af skreytingum á spjöld bókar og kjöl.

f. Bifreiðasmiðir, bifvélavirkjar, blikksmiðir, eirsmiðir, flugvélavirkjar, ketil- og plötusmiðir, málmsteypumenn, vélvirkjar, járn- og rennismiðir, pípu- og gaslagningarmenn og skriftvélavirkjar, skulu gera fríhendis frumdrátt að minni háttar hlutum, sem til iðnar þeirra teljast. Eftir þeim frumdráttum skulu þeir gera útlits- og vinnuteikningar með öllum nauðsynlegum málum. 112 29. sept.

g. Gull- og silfursmiðir, leirkerasmiðir, leturgrafarar, ljósprentarar, myndagerðarmenn, glerslíparar og speglagerðarmenn, myndskerar, prentarar og veggfóðrarar teikni fríhendis stafi og skreytingar og hluti hver úr sinni iðn.

h. Hárgreiðslukonur geri teikningar af hárgreiðslu, er hæfi mismunandi andlitsfalli og höfuðlagi.

i. Húsasmiðir skulu gera vinnuteikningar af hurðum, gluggum, stigum, þökum, bitalögum, handriðum og skápum í eldhús og víðar, með öllum nauðsynlegum málum. Enn fremur skulu þeir teikna einföld hús, bæði grunnmyndir, þverskurði og útlitsteikningar.

j. Húsgagnabólstrarar geri fríhendis teikningar af fjaðrahúsgögnum og dýnum, svo og vinnuteikningar af greindum og fjaðrasetningu.

k. Húsgagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af nokkrum algengum húsgögnum.

l. Klæðskerar og feldskerar, kjólasaumarar, kvennaklæðskerar, netjarar, seglasaumarar og skósmiðir geri myndir af hlutum þeim, er varða iðn þeirra, og sýni mál og snið á efnispörtum í hlutina.

m. Hattasaumarar teikni skreytingu á hatta og húfur.

n. Málarar teikni fríhendis stafi, skreytingar og hluti. Einkum skulu þeir æfðir í skuggateikningum.

o. Múrarar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af hlöðnum múrbogum, múrbindingum, dregnum listum, tröppum, handriðum o. fl., er að iðn þeirra lýtur. Þeir skulu og kunna skil á járnteikningum í járnbenta steinsteypu og geta gert grein fyrir, hvernig járn verði lögð í steypu eftir uppdrætti, er prófnefnd leggur fram, enn fremur kunna skil á einföldum húsateikningum.

p. Steinsmiðir skulu teikna stólpa, legsteina og minnismerki svo og skreytingar á þau.

q. Rafvirkjar skulu fá skurðar- og grunnmyndir af 3—4 húsum til mismunandi nota, teikna raflagnir í þau og gera verklýsingu. Skulu teikningar valdar þannig, að þær sýni algengar raflagnir í íbúðarhús, verkstæði og iðjuver. Enn fremur skulu rafvirkjar gera tengimyndir af ýmsum tækjum og búnaði, er við kemur iðn þeirra.

r. Rafvélavirkjar teikni vélar og tækjahluti, er varða iðn þeirra, svo og vinnuteikningar að einfaldri rafstöð eða háspennustöð.

s. Reiðtygja- og aktygjasmiðir, tágarar (körfugerðarmenn), mótasmiðir og vagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af þeim hlutum, sem þeim ber að kunna að smíða.

t. Úrsmiðir teikni ganga og hjól í úr.

u. Útvarpsvirkjar teikni mismunandi viðtækjahluti ásamt tengingum þeirra.

VII. **Sérgreinar.** Hárgreiðlukonur og hárskerar kunni lífeðlisfræði hársins og hirðingu þess. — Rafvirkjar og rafvélavirkjar kunni undirstöðuatriði í rafmagnsfræði. — Matsveinar, bakarar, kökugerðarmenn, kjötiðnaðarmenn og mjólkuriðnaðarmenn kunni undirstöðuatriðin í almennri efnafræði og helztu efna-

112 samböndum fæðutegunda. — Leirkerasmiðir, málarar og prentarar skulu
29. sept. kunna undirstöðuatriði almennrar litafræði og samsetningu lita.

7. gr.

Kennslustundafjöldi námsgreina yfir allan námstímann skal vera sem næst því sem hér segir:

	3 ára nám	*4 ára nám*	*5 ára nám*	
Íslenzka	160	190	200	
Erlent mál	160	190	250	
Reikningur	160	190	250	
Eðlisfræði	12	12	12	
Efnafræði	12	12	12	
Skrift	48	48	48	
Bókhald	72	72	72	
Flatarteikning	72	72	72	
Rúmteikning	72	72	72	
Fríhendisteikning	144	144	144	
Iðnteikning	0—120	264	400	
Sérgreinar	0—24	0—26	100	
	984	1302	1632	
Meðaltal á ári um	338	325	326	kennslu-stundir

8. gr.

Heimilt er að hafa námsefni í hverri námsgrein mismunandi eftir iðngreinum eftir nánara samkomulagi við iðnfræðsluráð og Landssamband iðnaðarmanna.

9. gr.

Utan kennslustunda má flytja erindi um ýmis efni, nemendum til fróðleiks og hollrar skemmtunar.

Til þess má fá fyrirlesara í skólunum og utan þeirra, og er heimilt að greiða kostnað við það af óvissum útgjöldum skólanna.

10. gr.

Á námsskeiðum til undirbúnings iðnnámi skal, auk verklegrar kennslu, kenna íslenzku og reikning til inntökuprófs þeim nemendum, er þess þurfa. Einnig má kenna þeim byrjunaratriði undirbúningsteikninga. Námsskeiðin standi 3—9 mánuði eftir ástæðum.

11. gr.

Námsskeið til undirbúnings iðnnámi heita forskólar, og er tilgangur þeirra sá, að gefa unglingum, sem orðnir eru 14 ára að aldri, tækifæri til þess að kynnast verkefnum, efni og vinnuháttum í tilteknum iðn- og iðju-greinum, svo að nokkur reynsla fáist um það, hversu hæfir þeir eru til þess að stunda þær iðngreinar sem æfistarf.

Vinnutími forskólanna skal vera 36 stundir á viku að meðtöldum bóklegum kennslustundum.

Nú fær nemandi námssamning í sömu iðn og hann hefur stundað í forskóla, og má þá draga tíma hans í forskólanum frá námstíma námssamningsins. Sama gildir um vinnutíma í verknámsskólum, eftir nánari reglum, sem ráðherra setur að fengnum tillögum iðnfræðsluráðs.

12. gr.

Námsskeið fyrir starfsfólk í verksmiðjum og ýmiss konar iðnaðarstarfsemi skulu vera bókleg og haldin í samráði við stjórn hlutaðeigandi starfsgreinar, enda útvegi þær kennara í þeim greinum, sem kennarar skólans geta ekki kennt.

13. gr.

Framhaldskennsla fer eftir IV. kafla laga um iðnskóla.

III. KAFLI
Um stofnun iðnskóla og fjármál.

14. gr.

Forgöngu um stofnun iðnskóla geta haft:

1. Bæjarstjórnir.
2. Sýslunefndir eða hreppsnefndir, enda semji hlutaðeigandi sveitarfélög, ef fleiri eru en eitt, um greiðslu þess hluta stofnkostnaðar og rekstrarkostnaðar, sem ríkissjóður greiðir ekki.
3. Iðnaðarmannafélög eða sambönd þeirra, enda komi til meðmæli og samþykki þeirra aðila, sem getur í 1. og 2. tölulið.

Ráðherra ákveður síðan um stofnun skólans, að fengnum tillögum iðnfræðsluráðs og hlutaðeigandi iðnfulltrúa.

Ráðherra löggildir iðnskóla þá, sem nú eru starfandi og fulnægja ákvæðum 7., 8. og 9. greina, að fengnum tillögum iðnfræðsluráðs og hlutaðeigandi iðnfulltrúa.

15. gr.

Til iðnskólahalds samkv. lögum nr. 45/1955, má stofna með þrennu móti:

1. Stofna má sjálfstæða iðnskóla.
2. Þegar nemendur eru færri en 60, er ráðherra heimilt að ákveða, að iðnskólinn skuli vera sérstök deild innan gagnfræðaskóla, og skal iðnskólinn þá kostaður af sömu aðilum og í sömu hlutföllum og gagnfræðaskólinn.
3. Iðnfræðslu þá, sem nú er á ýmsum stöðum og ekki getur komizt undir ákvæði 1. og 2. töluliðs, má hafa með sama sniði og verið hefur.

Hlutdeild ríkissjóðs í rekstrarkostnaði iðnfræðslu, samkvæmt 3. tölulið, skal vera styrkur á sama hátt og verið hefur.

16. gr.

Ríkissjóður greiðir helming stofnkostnaðar þeirra iðnskóla, sem um getur í 1. tölulið 7. gr. Hinn hlutann greiða þeir bæjar-, sýslu- og sveitarsjóðir, sem að stofnun skólans standa.

Til stofnkostnaðar telst skólahús ásamt húsbúnaði og kennsluáhöldum, svo og vinnustofur, ef reknar eru, ásamt vélum og áhöldum.

17. gr.

Tala fastra kennara fer eftir starfsmannafjölda skólanna, kennslustundafjölda á viku og nemendafjölda, og skal í þeim efnum miða við hliðstæð atriði í skólum gagnfræðastigsins.

Ríkissjóður greiðir laun skólastjóra og fastra kennara, svo og styrk til stundakennslu hlutfallslega fyrir þá nemendur, sem umfram eru þá tölu, sem ætluð er föstum kennurum. Sé eigi aðstaða til þess að ráða fasta kennara, skal greiða stundakennslu úr ríkissjóði eftir því, sem starfstími skólans og nemendafjöldi leyfir.

112 29. sept. Ráðherra ákveður skólagjöld að fengnum tillögum skólanefndar. Gjöld þessi, svo og hreinar tekjur af skólavinnustofum, koma til frádráttar rekstrarkostnaði áður en honum er skipt.

18. gr.

Skólanefndir annast fjárreiður og reikningshald iðnskóla í umboði viðkomandi sveitarfélags. Um reikningshald, endurskoðun og eftirlit gilda sömu reglur og um aðra skóla, sem reknir eru sameiginlega af ríki og sveitarfélögum.

IV. KAFLI
Um próf.

19. gr.

Árspróf skal halda að loknu námi í öllum neðri bekkjum og burtfararpróf að loknu námi í efsta bekk hverrar iðngreinar.

Lokapróf í þeim námsgreinum, sem ekki eru kenndar í efsta bekk hverrar iðngreinar, teljast til burtfararprófs, þar með próf í undirbúningsteikningum og teiknifræði.

Fullnaðareinkunnir:

5.00— 5.99	teljast	þriðja	einkunn
6.00— 7.24	—	önnur	—
7.25— 8.99	—	fyrsta	—
9.00—10.00	—	ágætis	—

20. gr.

Öll próf skulu vera skrifleg, nema í erlendum málum skulu þau að jafnaði vera munnleg.

21. gr.

Einkunnir skal gefa í tölum frá 0—10 og tugabrotum úr þeim, með einum aukastaf og tveimur í fullnaðareinkunn. Til þess að standast próf í almennum námsgreinum þarf einkunnina 3 hið lægsta, en í öllum teikningum og sérgreinum og aðaleinkunn 5 hið lægsta.

Kennarar skólanna skulu gefa nemendum einkunnir í lok kennslunnar ár hvert, hver í sinni grein. Nefnast þær árseinkunnir og eru úrslitadómur kennara um kunnáttu nemanda, framfarir og afköst.

22. gr.

Fullnaðareinkunn í hverri námsgrein er árseinkunn + 2 × prófeinkunn deilt með 3.

Kennarafundur getur samþykkt að flytja nemendur með háa árseinkunn í einni námsgrein eða fleirum próflaust upp úr bekk í þeirri eða þeim námsgreinum. Þetta gildir þó ekki um teikningar og blokkskrift (teikniskrift) og ekki um burtfararpróf.

23. gr.

Nú vill nemandi þreyta próf í tveimur eða fleiri bekkjum samtímis, og skal hann þá, áður en til prófs kemur, færa sönnur á, að hann hafi lært allt það, er hann óskar að þreyta próf í, og gera grein fyrir hverrar kennslu hann hafi notið. Á teikningum og öðrum verklegum æfingum skal ekki krafizt síðri frágangs en af öðrum skólanemendum.

Prófunum skal svo fyrir komið, að nemandinn þreyti próf fyrst í hinum lægsta bekk og síðast í hinum efsta. Nái hann ekki einkunninni 7 í hverri námsgrein í hinum lægri bekkjarprófum, skal honum óheimilt að þreyta próf í efri bekk.

24. gr.

Nú nær nemandi ekki prófi í helming námsgreina á ársprófi eða burtfararprófi, og skal hann þá taka allt prófið aftur. Nái hann prófi í helming námsgreina eða meira, en ekki í öllum, má hann taka það, sem á vantar, eða einstakar greinar þess, þegar þau próf eru haldin við skólann síðar.

25. gr.

Ekki má flytja nemanda úr lægri bekk í efri fyrr en hann hefur lokið upptökuprófi í efri bekkinn, nema kennarafundur samþykki, og teljast þá árseinkunnir í þeim námsgreinum, sem próf er fellt niður í, með í prófinu.

Nú mætir nemandi til burtfararprófs og hefur próf frá öðrum skóla, er sýni eins mikla eða meiri kunnáttu í einni eða fleiri prófgreinum en heimtaðar eru til prófsins og er þá heimilt að sleppa honum við próf í þeim greinum og telja einkunnir hans í hinu fyrra og meira prófi til burtfararprófsins, en leggja skal hann fram skilríki fyrir kunnáttu sinni.

26. gr.

Nú vill nemandi þreyta próf í skólanum án þess að hafa stundað þar nám (utan skóla) og gilda þá um hann ákvæði 23., 24. og 25. greinar hér að framan.

Utanskólanemendur og þeir sem hlaupa yfir bekk skulu greiða prófgjöld, sem skólastjóri og skólanefnd ákveða. Renna þau í sérsjóði skólanna (styrktarsjóði), eftir ákvörðun skólastjóra og skólanefndar.

27. gr.

Við skrifleg próf má nota þau gögn ein, sem skólastjóri leyfir.

Nemendur, sem staðnir eru að því að nota óleyfileg gögn eða hafa rangt við á prófum, hafa fyrirgert rétti til þess að ljúka prófi í það sinn. Skal minna nemendur á þetta ákvæði áður en skrifleg próf hefjast.

28. gr.

Í hverjum iðnskóla skal vera prófbók eða spjaldskrá og skal rita í hana allar einkunnir við árspróf og burtfararpróf, meðaltölu þeirra og fullnaðareinkunn, og einkunn fyrir ástundun og hegðun.

29. gr.

Við burtfararpróf dæma hlutaðeigandi kennarar og prófdómarar um úrlausnir. Skal vera einn prófdómari í hverri grein, skipaður af menntamálaráðuneytinu að fengnum tillögum skólanefndar og skólastjóra. Prófdómarar velja verkefni prófanna í samráði við kennara og afhenda þau skólastjóra í tæka tíð.

Að loknu skriflegu prófi tekur kennari við úrlausnum, leiðréttir þær og dæmir, en síðar prófdómari, og koma þeir sér saman um einkunn. Ef ágreiningur verður um einkunn, hvort heldur er fyrir munnlega eða skriflega úrlausn, skal taka meðaltal af einkunnagjöf kennara og prófdómara.

30. gr.

Að loknu burtfararprófi skal afhenda nemendum þeim, sem staðizt hafa prófið, brottfararskírteini með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein ásamt fullnaðareinkunn. Prófskírteini skal einnig láta nemendum í té með árituðum einkunnum fyrir hverja námsgrein í ársprófum. Getur það verið sérstakt skírteini eða áritun í viðverubók.

112 29. sept.

31. gr.

Í byrjun hvers ársnáms skal afhenda hverjum nemanda viðverubók og skal vikulega skrá í hana, hve oft nemandann hefur vantað í skólann seinastliðna viku og af hvaða ástæðum, svo og hve oft hann hefur mætt of seint. Skal nemandinn síðan sýna heimilisföður sínum (eða móður) og meistara bókina og fá áritun þeirra.

Bók þessa má svo nota sem prófskírteini milli bekkja og við ákvörðun um einkunn fyrir ástundun og hegðun.

V. KAFLI

Um stjórn skólanna og starfsmenn.

32. gr.

Skylt er að taka við öllum iðnnemum úr umdæmi skólans, ef þeir hafa löglega námssamninga og fullnægja að öðru leyti settum skilyrðum. Iðnmeistarar og iðnfyrirtæki skulu tilkynna hlutaðeigandi skóla, þegar samningar eru gerðir við nýja iðnnema, og senda þá til byrjunarnáms, er það hefst næst. Einnig skal tilkynna ef nemandi hættir iðnnámi eða getur ekki haldið áfram skólanámi af öðrum ástæðum.

Iðnfræðsluráð skal árlega senda skólunum skrá yfir þá námssamninga, sem staðfestir hafa verið á skólasvæðinu.

Í byrjun hvers skólaárs skulu skólarnir senda iðnfræðsluráði tilkynningu um þá nemendur, sem á skrá eru, en hafa ekki mætt til náms í skólanum.

Í lok hvers skólaárs skulu skólarnir á sama hátt senda Iðnfræðsluráði yfirlit um þá nemendur, sem vanrækt hafa nám sitt á skólaárinu. Enn fremur skal tilkynna því, ef nemanda er vikið úr skóla að fullu.

Iðnskólum, sem fleiri en 60 nemendur stunda nám í, stjórnar 5 mann skólanefnd. Þar sem kaupstaður stendur einn að slíkum skóla, sýsla eða hreppur, kýs bæjarstjórn, sýslunefnd eða hreppsnefnd 4 nefndarmenn á fyrsta fundi eftir kosningar. Ef fleiri en einn kaupstaður, sýsla eða hreppur stendur að skólanum, skal svo fljótt, sem því verður við komið, kjósa skólanefndina á sameiginlegum fundi hlutaðeigandi sveitarstjórna. Að minnsta kosti helmingur þeirra, er kjósa skal í skólanefnd, skulu vera iðnaðarmenn.

Iðnskólum, sem færri en 60 nemendur stunda nám í, stjórnar 3 manna skólanefnd; skulu 2 þeirra kosnir á sama hátt og að framan greinir.

Ráðherra skipar formenn skólanefndanna til sama tíma.

33. gr.

Ráðherra setur eða skipar skólastjóra, að fengnum tillögum skólanefndar og fræðslumálastjóra, og fasta kennara, að fengnum tillögum skólanefndar og skólastjóra. Skólastjóri ræður stundakennara með samþykki skólanefndar. Um launakjör og kennsluskyldu, svo og menntun kennara í almennum greinum, gilda sömu ákvæði sem um skólastjóra og kennara við gagnfræðaskóla, eftir því sem við getur átt.

34. gr.

Skólastjóri hefur á hendi daglega stjórn hvers skóla, umsjón með kennslu, aga, umgengni og framkomu og sér um eignir skólans. Fastir kennarar skulu vera honum til aðstoðar í starfi hans eftir því sem ástæður leyfa og hann kveður þá til. Þar sem 300 nemendur eða fleiri stunda nám í skóla, getur ráðherra skipað yfirkennara skólastjóra til aðstoðar.

Í skólum, sem hafa fjölþætta starfsemi, t. d. forskóla, framhaldsskóla og námskeið, auk iðnfræðslu iðnnema, getur ráðherra skipað einn yfirkennara fyrir hvern þátt skólastarfsins.

Með samþykki ráðherra má annað hvort ákveða yfirkennurum aukaþóknun eða færri kennslustundir. 112 29. sept.

35. gr.

Í lok hvers skólaárs ber skólastjóra að senda fullnægjandi skýrslu um skólahaldið til skrifstofu fræðslumálastjóra.

36. gr.

Nú verður hlé á kennslu frá prófi og þar til næsta námsskeið byrjar eða af öðrum ástæðum, og eiga þá hvorki stundakennarar né fastakennarar kröfu á kaupi fyrir stundakennslu fyrir þann tíma.

37. gr.

Hver kennslustund skal að jafnaði vera 50 mínútur.

38. gr.

Fela má fastakennurum aukastörf í þágu skólans, eftir nánara samkomulagi við skólastjóra, svo sem umsjón með söfnum skólans, eftirlit með nemendum í frímínútum og á samkomum nemenda og aðstoð við félagsstarfsemi í skólanum. Heimilt er skólastjóra að fækka skyldustundum kennara ef slík aukastörf verða mikil og koma misjafnt niður.

39. gr.

Yfirstjórn skólanna ákveður kennsluskyldu skólastjóra.

40. gr.

Nú hefur kennari gegnt embætti í 10 ár og óskar að hverfa frá störfum í eitt ár til að efla þekkingu sína og kennarahæfni, og skal hann þá senda ráðherra beiðni um orlof ásamt greinargerð um, hvernig hann hyggst að verja orlofsárinu. Ef ráðherra telur þá greinargerð fullnægjandi, getur hann veitt kennaranum ársorlof með fullum launum. Engum kennara skal þó veitt slíkt orlof nema einu sinni. Beiðni um orlof skal send ráðuneytinu með árs fyrirvara og veitir það kennurum, er þess óska, leiðbeiningar um, hvernig orlofsárum skuli varið, en allir verða þeir að gefa því fullnægjandi skýrslu um störf sín að orlofsári loknu, að viðlögðum launamissi fyrir það ár. Ráðherra setur nánari reglur um framkvæmd orlofs kennara. Skal þess gætt, að það trufli ekki störf skólanna eða torveldi þau.

VI. KAFLI

Um aga og reglu.

41. gr.

Agi skólanna skal miða að því að halda uppi reglu og efla með nemendum iðjusemi, hófsemd og prúðmennsku. Skulu kennarar og nemendur leitast við í sameiningu að glæða heilbrigðan anda í skólanum.

42. gr.

Nemendur skulu í skólanum gæta fyllstu reglusemi í hvívetna. Áfengi má eigi hafa um hönd í húsakynnum skólanna. Brjóti nemendur gegn þessu, skal skólastjóri vanda um við þá og áminna og gera forráðamönnum þeirra aðvart um brotið. Skipist nemendur eigi við endurtekna áminningu, ber að víkja hinum brotlegu úr skóla.

Komi kennari til starfa undir áhrifum áfengis, neyti þess í híbýlum skólans eða vanræki störf sakir vínneyzlu, ber skólastjóra að gera ráðuneytinu aðvart og mun slík hegðun kennara látin varða stöðumissi.

112 43. gr.

29. sept. Nú gerist nemandi á annan hátt brotlegur við reglugerð skólanna eða starfsreglur. Skulu kennarar þá vanda um við hann eða tilkynna skólastjóra, ef brotið er stórt. Skipist nemandi ekki við slíkar umvandanir kennara eða skólastjóra, getur skólastjóri vikið honum úr skóla um stundarsakir eða til fulls og skal þá kennarafundur og skólanefnd hafa fjallað um málið. Tilkynna skal meistara nemanda áður um brotið.

VII. KAFLI
Um listiðnaðardeildir.

44. gr.

Verði notuð heimild síðustu málsgr. 7. gr. laga nr. 45/1955 varðandi listiðnaðardeildir Handíða- og myndlistarskólans í Reykjavík, skulu þær hlíta sömu reglum um þátttöku ríkissjóðs í greiðslu kostnaðar og iðnskóladeildir í gagnfræðaskólum.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 45/1955, um iðnskóla, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 29. september 1955.

Ingólfur Jónsson.

Birgir Thorlacius.

113

REIKNINGUR
Styrktar- og sjúkrasjóðs vitavarða Íslands 1954.

Tekjur:

Í sjóði frá fyrra ári		kr. 25419.23
Tillög vitavarða	kr. 9052.79	
Gestafé	— 3730.36	
Vextir	— 7296.21	
Ríkissjóðsstyrkur	— 3000.00	
		— 23079.36
Útdr. vaxtabréf Stofnlánadeildar sjávarútvegsins	kr. 2000.00	
— skuldabréf vatnsv. Hafnarfjarðar	— 15000.00	
— Sogsvirkjunarlán	— 1000.00	
— skuldabr. Byggingarsamvinnufél. starfsm. ríkisins	— 1000.00	
		— 19000.00
		Kr. 67498.59

Gjöld:

Sjúkrastyrkur	kr. 2000.00
Inneign í sparisjóði Landsbanka Íslands	— 65498.59
	Kr. 67498.59

Eignir:

10. fl. bankavaxtabréf Landsbanka Íslands	kr. 5000.00
4% Sogsvirkjunarlán 1943	— 2000.00
4% verðbréf Stofnlánadeildar sjávarútvegsins	— 17000.00

Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands h.f.	kr.	25.00	113
5% skuldabréf Byggingarsamvinnufélags Stykkishólms	—	3000.00	
6% skuldabréf vatnsveitu Hafnarfjarðar 1950	—	25000.00	
6% skuldabréf Byggingarsamvinnufél. starfsmanna ríkisins	—	13000.00	
7% víxillán	—	60000.00	
Inneign í sparisjóði Landsbanka Íslands	—	65498.59	
	Kr.	190523.59	

VITAMÁLASTJÓRINN

Emil Jónsson.

YFIRLIT 114

um hag Búnaðarbanka Íslands 30. júní 1955.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Sparisjóðsdeild	kr.	29 012 508.65	
b. Veðdeild	—	8 401 720.94	
c. Ræktunarsjóður	—	82 159 073.69	
d. Byggingarsjóður	—	62 471 706.36	
e. Smábýladeild	—	22 104.94	
f. Nýbýlasjóður	—	614 405.36	
		kr.	182 681 519.94
2. Verðbréf:			
a. Sparisjóðsdeild	kr.	23 180 603.87	
b. Veðdeild	—	62 750.00	
c. Ræktunarsjóður	—	2 513 127.74	
d. Byggingarsjóður	—	1 615 372.52	
		—	27 371 854.13
3. Víxlar		—	73 027 258.28
4. Lán í hlaupareikningi		—	53 154 089.51
5. Ýmsir skuldunautar:			
a. Sparisjóðsdeild	kr.	1 570 076.20	
b. Ræktunarsjóður	—	17 000.00	
		—	1 587 076.20
6. Óinnheimtar tekjur: Ræktunarsjóður		—	475 949.25
7. Teiknistofa		—	229 991.33
8. Tryggingar fyrir ábyrgðum		—	2 456 543.57
9. Innanstokksmunir		—	771 862.00
10. Sameiginlegur kostnaður		—	2 146 784.87
11. Fasteignir		—	1 600 000.00
12. Innheimtur		—	2 466 641.46
13. Framkvæmdabanki Íslands		—	3 900 000.00
14. Bankainnstæða og peningar í sjóði		—	8 166 959.10
		Kr.	360 036 529.64

114 **Skuldir:**

1.	Innstæða í sparisjóði og á skírteinum		kr. 133 091 351.47
2.	Innstæða í hlaupareikningi		— 28 495 443.01
3.	Innstæða í reikningslánum		— 66 753.13
4.	Ýmsir kröfuhafar:		
	a. Sparisjóðsdeild	kr. 2 988 106.90	
	b. Nýbýlasjóður	— 120 000.00	
			— 3 108 106.90
5.	Ríkissjóður:		
	a. Veðdeild	kr. 4 000 000.00	
	b. Ræktunarsjóður	— 28 450 693.75	
	c. Byggingarsjóður	— 10 774 942.01	
			— 43 225 635.76
6.	Framkvæmdabanki Íslands:		
	a. Ræktunarsjóður	kr. 20 888 360.00	
	b. Byggingarsjóður	— 11 975 309.00	
			— 32 863 669.00
7.	Ábyrgðir		— 2 456 543.57
8.	Vextir og aðrar tekjur:		
	a. Sparisjóðsdeild	kr. 5 680 297.91	
	b. Veðdeild	— 68 968.80	
	c. Byggingarsjóður	— 2 312 055.83	
	d. Nýbýlasjóður	— 6 169.08	
	e. Smábýladeild	— 222.19	
			— 8 067 713.81
9.	Fóðurlánasjóður		— 384 872.17
10.	Útibú á Akureyri		— 451 118.06
11.	Austurbæjarútibú		— 14 152 861.62
12.	Afskriftareikningur		— 1 500 000.00
13.	Landsbanki Íslands:		
	a. Sparisjóðsdeild	kr. 12 589 591.64	
	b. Ræktunarsjóður	— 5 000 000.00	
			— 17 589 591.64
14.	Skuldlaus eign:		
	a. Sparisjóðsdeild	kr. 9 383 206.73	
	b. Veðdeild	— 2 560 173.11	
	c. Ræktunarsjóður	— 24 694 980.39	
	d. Byggingarsjóður	— 37 123 797.35	
	e. Nýbýlasjóður	— 509 414.26	
	f. Smábýladeild	— 311 297.66	
			— 74 582 869.50
			Kr. 360 036 529.64

Reykjavík, 30. júní 1955.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Bréf fjármálaráðuneytisins til vélaverkstæðisins Foss, um tollflokkun á vélum til brýningar sláttuvélarblaða. 115 24. okt.

Ráðuneytið hefur móttekið bréf yðar, dags. 7. þ. m., varðandi tollflokkun á vélum til brýningar sláttuvélarblaða, og úrskurðar af því tilefni að umræddar brýningarvélar skuli flokka sem vélar og áhöld til landbúnaðar og landbúnaðarframleiðslu og eiga þær samkvæmt því að teljast í 72. kafla 21 tollskrár.

REGLUR

116 13. ágúst

um hreindýraveiðar í Múlasýslum árið 1955.

1. gr.

Árið 1955 skal heimilt að veiða allt að 600 hreindýr í Múlasýslum. Skal veiðin fara fram á tímabilinu 20. ágúst til septemberloka. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar síðar á árinu, ef í ljós kemur, að eigi hefur á aðalveiðitímabilinu tekizt að ná þeirri tölu dýra, sem heimilt er að farga, enda mæli eftirlitsmaður hreindýranna með lenging veiðitímans.

2. gr.

Hreindýraveiðar skulu fara fram undir umsjá hreindýraeftirlitsmanns og aðstoðarmanna, er hann kann að kveðja til.

3. gr.

Tala þeirra dýra, sem heimilað er að veiða samkvæmt 1. gr., skiptist þannig milli eftirgreindra hreppa:

(1)	Fljótsdalshreppur	150	hreindýr
(2)	Jökuldalshreppur	130	—
(3)	Fellahreppur	80	—
(4)	Tunguhreppur	75	—
(5)	Hlíðarhreppur	30	—
(6)	Hjaltastaðahreppur	15	—
(7)	Skriðdalshreppur	43	—
(8)	Vallahreppur	25	—
(9)	Egilsstaðahreppur	7	—
(10)	Eiðahreppur	15	—
(11)	Beruneshreppur	15	—
(12)	Geithellnahreppur	15	—
	Samtals	600	hreindýr

4. gr.

Auk þeirra hreindýra, sem skiptast samkvæmt framansögðu, getur ráðuneytið leyft veiði nokkurra dýra í viðbót, ef henta þykir, m. a. handa söfnum, til vísindalegra rannsókna o. fl., og koma þau dýr eigi til skipta.

5. gr.

Hreppsnefndir þeirra hreppa, sem að framan eru nefndir, sjá um veiði þeirra hreindýra, sem þeim eru ætluð samkvæmt 3. gr. Skulu hreppsnefndir, hver í sínu

29. dag desembermánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

116 umdæmi, fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hrein-
13. ágúst dýrum á beitilönd sín, njóta arðs af veiðunum, en síðan sveitarsjóð.

6. gr.

Þá eina má fá til þess að veiða hreindýr, er eftirlitsmaður hreindýra samþykkir. Skulu þeir fá sérstakt, skriflegt leyfi frá eftirlitsmanninum. Ber þar að greina, auk nafns og heimilis leyfishafa, hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) megi nota, á hvaða svæði leyfið gildi, hve mörg dýr leyfishafi megi veiða og fyrir hvern hann veiði.

Leyfishafi skal bera leyfið á sér þegar hann er við veiðar og sýna, ef krafizt er.

Hreindýraeftirlitsmaður skal tilkynna sýslumönnum Norður- og Suður-Múlasýslu nöfn leyfishafa jafnóðum og leyfin eru gefin út, svo og ráðuneytinu.

7. gr.

Hreindýraeftirlitsmaður skal gæta þess vandlega að leyfa eigi að veiða hreindýr á þeim slóðum, þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt að þau hagvenjist, heldur á stöðvum aðalhjarðarinnar eða þar sem ætlunin er að bægja þeim frá.

8. gr.

Hreindýraeftirlitsmaður skal sjá um, eftir því sem unnt er, að veidd séu þau dýr, sem minnstur skaði er að fyrir vöxt og viðgang hjarðarinnar.

9. gr.

Hreindýraeftirlitsmaður annast eftirlit með veiði hreindýranna, sbr. 2. gr. Skal greiða honum 40.00 krónur fyrir hvert dýr, sem leyft er að veiða, og gengur gjaldið til greiðslu kostnaðar við veiðieftirlitið.

10. gr.

Brot gegn reglum þessum, sem settar eru samkvæmt lögum nr. 72/1954, um breyting á lögum nr. 28/1940, um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, varðar allt að 10 000.00 kr. sekt.

Reglur þessar öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 13. ágúst 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

117
15. sept.

um breyting á reglugerð nr. 14 frá 28. jan. 1953, um breytingu á reglugerð nr. 34 frá 26. febr. 1952, um íslenzkar getraunir.

1. gr.

2. mgr. 4. gr. orðist svo:

Fái einn eða fleiri þátttakendur 12 rétt úrslit á seðli, skal hann eða þeir, auk vinningshluta síns, fá aukavinning úr áðurnefndum sjóði. Aukavinningur þessi skal vera það sem er í sjóðnum hverju sinni, þó aldrei yfir kr. 5000.00 alls.

2. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 84/1940, um tekjuöflun til íþróttasjóðs, öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 15. september 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

118
24. sept.

um fasteignaskatt í Miðneshreppi.

1. gr.

Til sveitarsjóðs Miðneshrepps skal greiða fasteignaskatt skv. lögum nr. 67 frá 12. apríl 1945 og lögum nr. 29 frá 4. febrúar 1952 af fasteignum í Miðneshreppi, eftir þeim reglum sem hér fara á eftir.

2. gr.

Árlega skal greiða fasteignaskatt:

1. Af verzlunarlóðum, lóðum til atvinnureksturs og þeim lóðum og lendum innan takmarka Sandgerðiskauptúns, sem eru stærri en sem nemur einni byggingarlóð, skv. skipulagsuppdrætti 9%.
2. Af verzlunarhúsum, verksmiðjum, byggingum til atvinnureksturs og öðrum hliðstæðum mannvirkjum 4%.
3. Af jörðum 1½%.
4. Af húseignum, sem einungis eru notaðar til íbúðar og lóðum, sem þær standa á, greiðist enginn skattur.

3. gr.

Skattinn skal reikna af heilum hundruðum fasteignamatsverðs, en því, sem umfram er, skal sleppt, og nái fasteignamatsvirðing ekki kr. 100.00, greiðist enginn skattur.

4. gr.

Eigandi fasteignar greiðir skattinn, nema um leigujarðir, leigulóðir, eða um önnur samningsbundin jarðarafnot sé að ræða, þá greiðir ábúandi eða leigjandi skattinn.

118 24. sept.

5. gr.

Gjalddagi fasteignaskatts skv. reglugerð þessari skal vera í fyrsta skipti 1. okt. 1955, en síðan 1. apríl ár hvert.

6. gr.

Af fasteignaskatti, sem greiddur er tveim mánuðum eftir gjalddaga, skal greiða sömu dráttarvexti og greiða ber af útsvörum á hverjum tíma.

7. gr.

Undanþegnar fasteignaskatti skv. reglugerð þessari eru allar fasteignir Miðneshrepps, aðrar en lóðir og lönd, sem seldar eru á leigu. Enn fremur eru undanþegnar kirkjur, samkomuhús og íþróttahús, sem ekki eru leigð út til skemmtana. Skólahús, barnahæli, sjúkrahús svo og aðrar, sem undanþegnar eru skv. 4. gr. laga nr. 67 frá 1945.

8. gr.

Fasteignaskattinum fylgir lögveð í fasteign þeirri, sem hann er lagður á, og skal ásamt dráttarvöxtum í tvö ár frá gjalddaga ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum, er á eigninni hvíla. Ef hús brennur eftir að skatturinn er fallinn í gjalddaga, er sami forgangsréttur fyrir honum í brunabótafjárhæð hússins.

9. gr.

Fasteignaskatt og dráttarvexti má taka lögtaki.

Reglugerð þessi kemur til framkvæmda frá 1. janúar 1955.

Sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu, 24. september 1955.

Guðmundur Í. Guðmundsson.

119 1. okt.

AUGLÝSING

um breytingar á lyfjaverði.

Frá og með 1. október 1955, og þar til öðruvísi verður ákveðið, hækkar verð á lyfjum og vinnu við lyfjagerð um 10% og verður 15% — fimmtán af hundraði — hærri en greinir í lyfsöluskrá frá 1. marz 1954.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 1. október 1955.

F. h. r.

Gústav A. Jónasson.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

120
12. okt.

um breyting á kærufresti til ríkisskattanefndar.

Samkvæmt heimild í 62. gr. laga nr. 46 14. apríl 1954, um tekjuskatt og eignarskatt, hefur ráðuneytið ákveðið, að á þessu ári skuli kærufrestur til ríkisskattanefndar út af tekju- og eignarskatti álögðum utan Reykjavíkur, vera til 1. nóvember 1955.

Kærufrestur fyrir Reykjavík verður auglýstur síðar.

Fjármálaráðuneytið, 12. október 1955.

F. h. r.
Sigtr. Klemenzson.

Jón Skaftason.

REGLUR

121
14. okt.

um félagsheimilið Skjólbrekku.

1. gr.

Nafn félagsheimilisins er Skjólbrekka í Mývatnssveit í Suður-Þingeyjarsýslu. Lóðin er lögð til af eigendum Skútustaða, sem er þingstaður hreppsins. Lóðarstærð er um 5000 fermetrar.

Eigendur félagsheimilisins eru Skútustaðahreppur að þrem fjórðu hlutum og U. M. F. Mývetningur að einum fjórða hluta.

2. gr.

Húsnefnd, kjörin árlega, stjórnar félagsheimilinu. Skal hún skipuð á þann hátt, er hér greinir: Tólf manna fulltrúaráð skipað 5 mönnum frá hreppsnefnd Skútustaðahrepps, þremur frá stjórn U. M. F. Mývetnings og fjórum mönnum kjörnum á almennum hreppsfundi til sama tíma og kjörtímabil hreppsnefndar nær, kýs á árlegum aðalfundi 5 menn í húsnefnd. Varamenn skulu kjörnir á sama hátt. Húsnefnd skiptir sjálf með sér verkum. Hún skal halda nákvæma gerðabók um störf sín. Ef félagsheimili hættir störfum, skal afhenda Þjóðskjalasafni gerðabækur þess til vörzlu.

3. gr.

Húsnefnd heldur fundi þegar þurfa þykir. Skylt er henni að halda fund, ef 2 nefndarmanna æskja þess.

Aðalfundur fulltrúaráðs eigenda skal vera ár hvert. Skulu þangað kvaddir með hæfilegum fyrirvara allir, sem sæti eiga í fulltrúaráði, og varamenn í forföllum. Á fundinum skal húsnefndin leggja fram reksturs- og efnahagsreikning félagsheimilisins fyrir síðastliðið ár, endurskoðaða af endurskoðanda sveitarsjóðsreikninga. Einnig leggur hún fyrir fundinn fjárhagsáætlun fyrir félagsheimilið á yfirstandandi ári. Fjárhagsáætlunin skal gerð svo nákvæmt sem unnt er. Eigi má efna til verulegra útgjalda, nema samþykkt hafi verið á aðalfundi eða aukafundi fulltrúaráðs. Gildir þetta jafnt um rekstursgjöld og stofnkostnað. Reikninga og fjárhagsáætlun skal bera undir atkvæði fundarmanna. Afrit af ársreikningum félagsheimilisins skal

121 14. okt. senda stjórn félagsheimilasjóðs. Félagsheimilið skal rekið sem sjálfstæð stofnun með sérstöku reikningshaldi. Almanaksárið skal vera reikningsár þess.

4. gr.

Aðalverkefni húsnefndar eru:

a. Að ráða húsvörð, þegar þess er þörf að dómi aðalfundar, setja honum starfsreglur og sjá um að þeim sé fylgt;
b. að ráða annað starfsfólk, ef aðalfundur telur nauðsynlegt; leita skal umsagnar húsvarðar um ráðningu starfsfólks, sem á að vinna undir hans stjórn;
c. að ráðstafa félagsheimilinu til afnota fyrir eigendur og aðra;
d. að ákveða gjöld fyrir afnot hússins;
e. að annast kaup nauðsynlegra tækja og áhalda;
f. að sjá um viðhald og endurbætur húseignar, húsbúnaðar og áhalda;
g. að sjá um að ræsting félagsheimilisins (húss og lóðar) sé jafnan í góðu lagi og að gætt sé ýtrasta hreinlætis í umgengni;
h. að sjá um að húsið sé hæfilega hitað og lýst;
i. að sjá um að löggæzla sé á samkomum, ef þess er þörf.

5. gr.

Eigendur félagsheimilisins skulu, eins og aðrir, greiða fyrir afnot hússins. Skylt er að heimila félögum innansveitar, þeim er greinir í 1. gr. laga nr. 77/1947, um félagsheimili, afnot af húsinu, gegn hæfilegu gjaldi, ef það fer eigi í bága við þörf eigendanna. Verði ágreiningur um það, hvort slíkt félag eigi rétt til afnota af félagsheimilinu, sker fræðslumálastjóri úr. Úrskurði hans má skjóta til menntamálaráðuneytisins.

6. gr.

Leiga fyrir afnot félagsheimilisins skal ákveðin svo há að nægilegt fé fáist til að inna af höndum nauðsynleg gjöld, ef stofnuninni koma eigi aðrar tekjur.

7. gr.

Þess skal gætt að húseign, áhöld og annað lausafé sé jafnan hæfilega vátryggt.

8. gr.

Félag, er samkomu heldur í félagsheimilinu, skal hafa þar gæzlumann af sinni hálfu. Ef húsvörður er enginn eða eigi við, þegar samkomu lýkur, skal gæzlumaður slökkva ljós, ganga örugglega frá hitunartækjum, opna loftræstingar, koma húsbúnaði og áhöldum á sinn stað, koma óskilamunum í örugga vörzlu og loka loks vel gluggum og hurðum.

9. gr.

Að lokinni hverri notkun félagsheimilisins skal húsvörður eða húsnefnd sjá um ræstingu þess, þ. e. a. s. að gólf séu þvegin úr sápuvatni, salerni hreinsuð vandlega með sótthreinsandi efni og fatageymslur og búningsherbergi ræst. Árlega skal fara fram gagnger ræsting alls hússins.

10. gr.

Ganga skal þannig frá lóðinni umhverfis félagsheimilið, að auðvelt sé að halda henni hreinlegri, og skal húsvörður eða húsnefnd sjá um, að hún sé jafnan vel hirt. Lóðina skal girða traustri girðingu, er haldið sé vel við. Bifreiðastæði skal halda hreinlega og vel við.

11. gr. 121

Fánastöng skal vera við húsið; hún skal vera traustlega fest og máluð hvít. 14. okt.
Húnn og snerill mega þó vera í öðrum lit. Fánasnúran skal ávallt vera heil. Stöngin skal vera í tveimur hlutum, þannig að auðvelt sé að fella hana, t. d. ef skipta þarf um snúru eða mála stöngina. Þess skal vandlega gætt, að nota eingöngu fána með réttum litum og hlutföllum.

12. gr.

Árlega skal athuga alla húseignina vandlega með viðgerð fyrir augum. Einkum skal athuga múrhúðun, þak og þakrennur, niðurföll, hurðir og dyraumbúnaði, glugga (utan og innan), málningu, gólfdúka, klæðningu veggja, hreinlætistæki, eldavél og hitunartæki, raflagnir og ljósatæki, vatnslögn og krana, gluggatjöld, leiksviðstjöld, gólf í samkomusal o. s. frv.

13. gr.

Skemmdir á húseign, áhöldum og húsbúnaði, umfram eðlilegt slit, skulu þeir kosta, er spjöllunum valda.

14. gr.

Í félagsheimilinu má hvorki veita áfengi né neyta þess. Húsnefnd getur svipt þá, sem gegn þessu brjóta, aðgangi að félagsheimilinu um tiltekinn tíma.

15. gr.

Reglur þessar, sem settar eru með skírskotun til 8. gr. laga nr. 77 frá 5. júní 1947, um félagsheimili, öðlast gildi þegar menntamálaráðuneytið hefur staðfest þær.

Framanskráðar reglur staðfestast hér með.

Í menntamálaráðuneytinu, 14. október 1955.

F. h. r.
Birgir Thorlacius.

Jóhannes Elíasson.

AUGLÝSING 122

19. okt.

um virðingar til brunatryggingar á húseignum samkvæmt lögum nr. 59 24. apríl 1954.

1. gr.

Bæjar- og sveitarstjórnir skulu sjá um, að hlutaðeigandi dómari dómkveðji matsmenn — tvo aðalmenn og tvo til vara — til þess að framkvæma virðingar til brunatryggingar á húseignum þeim, sem lög nr. 59 24. apríl 1954, um brunatryggingar utan Reykjavíkur, ná til.

2. gr.

Markmið virðingarinnar er að finna hið sanna vátryggingarverðmæti eignarinnar á þeim tíma, sem virðingin fer fram. Í þessu augnamiði skal í virðingunni lýsa nákvæmlega hverju einstöku húsi. Á grundvelli þeirrar lýsingar skal svo ákveða hvað kosta muni að byggja slíkt hús.

122 19. okt.

3. gr.

Þegar um endurmat á eldri húsum er að ræða, skal draga frá nýbyggingarupphæð hússins hæfilega upphæð fyrir sliti og elli í hlutfalli við aldur þess og í samræmi við meðferð og viðhald á því.

4. gr.

Við virðinguna má ekki taka neitt tillit til þess, sem hér segir: Verðmætis lóðarinnar, legu hússins, verðmætis þess í kaupum og sölum, tekna er það gefur eða réttinda, er því fylgja.

5. gr.

Rita skal allar virðingar í sérstaka virðingabók, sem stjórnarráðið löggildir, og skal hver virðing undirrituð af virðingarmönnum og umboðsmanni viðkomandi tryggingarfélags.

6. gr.

Fyrir almenna virðingu á hverri áhættu skal vátryggði greiða sem hér segir:

a.	Fyrir hús, sem virt eru á allt að kr. 20 000.00	kr.	36.00
b.	Fyrir hús, sem virt eru á allt frá kr. 20 000.00 til kr. 50 000.00	—	72.00
c.	Fyrir hús, sem virt eru á allt frá kr. 50 000.00 til kr. 200 000.00 ...	—	120.00
d.	Fyrir hús, sem virt eru á allt frá kr. 200 000.00 til kr. 500 000.00 ..	—	180.00
e.	Fyrir hús, sem virt eru á allt frá kr. 500 000.00 til kr. 1 000 000.00 .	—	240.00
f.	Fyrir hús, sem virt eru á allt frá kr. 1 000 000.00 til kr. 2 000 000.00	—	300.00
g.	Fyrir hús, sem virt eru á allt frá kr. 2 000 000.00 til kr. 3 000 000.00	—	450.00
h.	Fyrir hús, sem virt eru á kr. 3 000 000.00 og yfir	—	750.00

Ef virðingargerð stendur lengur en 1 dag telst ofanskráð gjald fyrir hvern virðingardag. Ef einhver virðing er sérstaklega erfið, er framkvæmdastjóra viðkomandi vátryggingarfélags heimilt að ákveða hærra gjald fyrir hana en hér segir. Virðingargjaldið skiptist jafnt milli umboðsmanna félaganna og virðingarmanna, að ⅓ til hvers. Fyrir yfirmat greiðist tvöfalt gjald það, sem ákveðið er fyrir almenna virðingu.

Félagsmálaráðuneytið, 19. október 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

123 19. okt.

ARÐSKRÁ

fyrir fiskræktar- og veiðifélagið Blanda í Húnavatnssýslu.

Bæjanöfn:	*Arður:*	*Bæjanöfn:*	*Arður:*
1. Auðkúluheiði	15 ein.	10. Kárastaðir	30 ein.
2. Þröm	5 —	11. Ásar	27 —
3. Eldjárnsstaðir	15 —	12. Hamar	31 —
4. Eiðsstaðir	16 —	13. Gunnfríðarstaðir	11 —
5. Guðlaugsstaðir	19 —	14. Kagaðarhóll	22 —
6. Höllustaðir	13 —	15. Smyrlaberg	16 —
7. Syðri-Löngumýri	10 —	16. Kaldakinn	43 —
8. Ytri-Löngumýri	10 —	17. Blönduóshreppur og Hnúkar	1517 —
9. Tungunes	36 —		

Bæjanöfn:	*Arður:*
18. Enni	466 ein.
19. Breiðavað	18 —
20. Björnólfsstaðir	11 —
21. Yzta-Gil	7 —
22. Mið-Gil	9 —
23. Fremsta-Gil	13 —
24. Engihlíð	10 —
25. Glaumbær	8 —
26. Geitaskarð	29 —
27. Holtastaðir	22 —
28. Fagranes	5 —
29. Hvammur	12 —
30. Móberg	15 —
31. Strjúgsstaðir	10 —
32. Gunnsteinsstaðir	30 —
33. Auðólfsstaðir	19 —
34. Gautsdalur	5 —
35. Æsustaðir	34 —
36. Mörk	5 —
37. Hvammur	5 —
38. Mjóidalur	5 —
39. Þverárdalur	5 —
40. Kálfárdalur	5 —
41. Bólstaðarhlíð	103 —
42. Hlíðarpartur	16 —
43. Botnastaðir	16 —
44. Botnastaðamór	43 —
45. Gil	28 —
46. Fjósar	53 —
47. Skeggjastaðir	177 —
48. Brattahlíð	43 ein.
49. Brún	78 —
50. Eiríksstaðir	93 —
51. Torfustaðir	53 —
52. Barkarstaðir	71 —
53. Bergsstaðir	94 —
54. Leifsstaðir	12 —
55. Steinárgerði	5 —
56. Steiná	8 —
57. Hóll	10 —
58. Skottastaðir	10 —
59. Hvammur (Svartárdal)	16 —
60. Kúfustaðir	12 —
61. Stafn	40 —
62. Teigakot	29 —
63. Fossar	5 —
64. Eyvindarstaðaheiði	10 —
65. Bollastaðir	37 —
66. Rugludalur	5 —
67. Eyvindarstaðir	14 —
68. Austurhlíð	6 —
69. Brandsstaðir	11 —
70. Blöndudalshólar	11 —
71. Brúarhlíð	5 —
72. Finnstunga og Ártún	108 —
73. Mælifell	5 —
74. Holtastaðareitur	15 —
	Samtals 3826 ein.

Arðskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. okt. 1941, um lax- og silungsveiði, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir fiskræktarfélagið Blanda, nr. 14 5. marz 1930, með þeim breytingum, sem síðar hafa verið á henni gerðar.

Landbúnaðarráðuneytið, 19. október 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Árni G. Eylands.

124
5. des.

STARFSREGLUR

fyrir öryggisráð.

1. gr.

Öryggisráð er ráðgefandi milli vinnuveitenda, verkamanna og öryggiseftirlitsins í öllu því, sem varðar hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Það gerir tillögur um breytingar á lögum og reglugerðum um öryggisráðstafanir á vinnustöðum og athugar reglur, sem öryggismálastjóri semur, áður en þær eru sendar ráðuneytinu til staðfestingar.

Öryggisráði ber að láta ráðherra og öryggismálastjóra í té, ef þess er óskað, yfirlýsingar um mál, er snerta öryggi verkamanna við vinnu og önnur atriði, er lög um öryggisráðstafanir á vinnustöðum ná til.

2. gr.

Öryggisráð gerir tillögur um framkvæmd einstakra atriða öryggiseftirlitsins og lætur álit sitt í ljós um ágreiningsatriði, sem rísa kunna milli vinnuveitenda og/eða verkamanna annars vegar og öryggismálastjóra hins vegar, út af skilningi einstakra ákvæða laga og reglugerða varðandi öryggi og hollustuhætti á vinnustað.

3. gr.

Öryggisráð kemur saman til funda svo oft, sem tilefni gefst til, og að jafnaði ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði.

4. gr.

Formaður ráðsins boðar til funda og skal í fundarboði geta þeirra mála, sem lögð verða fyrir fundinn. Hafi einhver af meðlimum ráðsins eða öryggismálastjóri mál með höndum, sem hann telur aðkallandi að tekið sé til umræðu í ráðinu, getur hann óskað þess, að formaður kalli ráðið saman til fundar, en hann boðar þá til fundar svo fljótt, sem verða má.

5. gr.

Verði ágreiningur innan ráðsins um afgreiðslu máls, sem það hefur fengið til meðferðar, ræður einfaldur meiri hluti atkvæða úrslitum.

6. gr.

Öryggismálastjóri situr fundi öryggisráðs, og er ritari þess. Tekur hann þátt í umræðum um mál, sem tekin eru til meðferðar, en hefur ekki atkvæðisrétt í ákvörðunum ráðsins. Skulu allir viðstaddir meðlimir ráðsins undirrita það, sem bókað er á fundi.

7. gr.

Skrifstofa öryggiseftirlitsins annast skrifstofustörf fyrir ráðið og telst aukakostnaður við það til kostnaðar af störfum ráðsins.

8. gr.

Í lok hvers árs lætur öryggisráð ráðherra í té skýrslu um störf ráðsins á árinu.

Starfsreglur þessar eru hér með settar samkvæmt lögum nr. 52 20. maí 1955, um breyting á lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þess að öðlast þegar gildi, og birtast til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 5. desember 1955.

Ingólfur Jónsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

125
25. okt.

fyrir Rafveitu Raufarhafnar.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Raufarhafnar er fyrirtæki, sem Raufarhafnarhreppur starfrækir í þeim tilgangi, að veita raforku um Raufarhafnarkauptún og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Raufarhafnarhrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Raufarhafnar, og skal hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Raufarhafnar aflar raforku til almenningsþarfa á Raufarhöfn með því að vinna hana í eigin orkuverum eða kaupa hana frá öðrum, og veitir þeirri orku, sem þannig er unnin eða keypt um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er Raufarhafnarkauptún.

Rafveita Raufarhafnar hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforkunotenda á orkuveitusvæði sínu. Heimilt er þó Síldarverksmiðjum ríkisins að framleiða sjálfar rafmagn til eigin nota.

3. gr.

Stjórn raforkumála. Rafveitustjóri.

Yfirstjórn raforkumála Raufarhafnar er í höndum hreppsnefndar, en framkvæmdastjórnin skal falin rafveitunefnd ásamt rafveitustjóra, sem hreppsnefnd skipar, að fengnum tillögum rafveitunefndar, og skal hann um rafmagnssérmenntun fullnægja skilyrðum, sem rafmagnseftirlit ríkisins samþykkir. Hreppsnefnd Raufarhafnarhrepps setur honum erindisbréf. Rafveitustjóri er framkvæmdastjóri rafveitunnar.

Í rafveitunefnd eiga sæti 3 menn, kosnir af hreppsnefnd. Rafveitustjóri á sæti á fundum nefndarinnar með málfrelsi og tillögurétti.

4. gr.

Verksvið rafveitunefndar.

Rafveitunefnd hefur á hendi stjórn rafveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt, er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á raforku, fjárhald og reikningsskil. Hún skal gefa hreppsnefnd þær skýrslur, sem óskað er eftir, um starfrækslu og ástand rafveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir hreppsnefnd til úrskurðar samtímis ársreikningum hreppsins.

Rafveitunefnd semur nánari reglur, sem hreppsnefnd skal staðfesta, um einstök atriði þessarar reglugerðar, eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til hreppsnefndar um gjaldskrá fyrir rafveituna, undirbýr samninga um orkukaup og orkusölu og annast framkvæmdir allra raforkumála Raufarhafnar.

Rafveitunefnd skipar alla fasta starfsmenn rafveitunnar, að fengnum tillögum rafveitustjóra, og setur þeim erindisbréf.

5. gr.

Verksvið rafveitustjóra.

Rafveitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu og reikningshaldi rafveitunnar, eftirliti, viðhaldi á stöðvum, taugum og öðrum útbúnaði og öllum verklegum framkvæmdum, er snerta hana. Hann hefur eftirlit með rafmagnslagningu á orkuveitusvæðinu, þar með talið efni og tæki, sér um afgreiðslu og innheimtu við kaup og sölu á raforku, efni og tækjum, sem veitan kaupir eða selur.

Rafveitustjóri ræður verkamenn og starfsmenn veitunnar, svo sem þörf er á, auk hinna föstu starfsmanna.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Rafveita Raufarhafnar hefur sjálfstætt reikningshald og tekur sjálf við greiðslum fyrir selda raforku og öðrum tekjum. Skal tekjum hennar fyrst og fremst varið til að standast straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum á áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun virkja og annað, sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur rafveitunnar, en tekjum, sem umfram kunna að verða, ráðstafar hreppsnefnd.

Rafveitustjóri varðveitir sjóð rafveitunnar eftir nánari reglum, sem hreppsnefnd setur að tillögum rafveitunefndar.

7. gr.

Löggilding rafvirkja. Raflagningarreglur.

Hreppsnefnd getur ákveðið, að engir aðrir en þeir, sem sérstaklega eru til þess löggiltir, megi taka að sér lagningu á húsveitu og uppsetningu véla og tækja eða framkvæma á sína ábyrgð nokkurt verk, er snertir veitur, sem tengja á við taugakerfi rafveitunnar. Hreppsnefnd setur löggildingarskilyrði, löggildir menn og setur reglur um frágang og tilhögun á verkum þeim, sem falla undir verksvið þeirra, allt að fengnum tillögum rafveitustjóra.

Eigi má löggilda sérstaklega aðra en þá, sem áður hafa hlotið löggildingu rafmagnseftirlits ríkisins, og ekki setja kröfuminni reglur um raflagningar en rafmagnseftirlit ríkisins gerir.

B. Söluskilmálar.

8. gr.

Sala raforku.

Rafveita Raufarhafnar selur raforku til almenningsþarfa á orkuveitusvæði sínu, alls staðar þar, sem taugakerfi hennar nær til, með þeim skilmálum, sem ákveðnir eru í reglugerð þessari og gjaldskrá rafveitunnar á hverjum tíma.

Raforkan er seld sem ein- eða þrífasa riðstraumur, með 220 volta málspennu og 60 riðum á sekúndu. Þegar sérstakar ástæður mæla með, má rafveitustjóri láta í té orku með annarri spennu og annarri straumtegund.

9. gr.

Umsókn um kaup á raforku.

Hver, sem óskar að gerast notandi að raforku, verður að fylla út tilætluð umsóknareyðublöð, er fást á skrifstofu rafveitunnar, og skal hann skuldbinda sig með undirskrift sinni að hlíta settum reglum um kaup á raforku frá rafveitunni. Skal í umsókninni skýrt frá, hve mikið afl þarf, og til hvers það er ætlað.

10. gr.

Umsókn um heimtaug.

Umsókn um heimtaug eða breytingu á heimtaug skal undirskrifuð af húseiganda, er skuldbindur sig til þess með undirskrift sinni, að greiða heimtaugargjald það, sem ákveðið er í gjaldskrá rafveitunnar.

Heimtaugar með stofnvari eru eign rafveitunnar, enda þótt heimtaugargjaldið hafi verið greitt eftir kostnaði heimtaugar. Rafveitan annast viðhald og endurnýjun heimtaugar án sérstaks endurgjalds, nema heimtaug þurfi að breyta vegna breytingar á húsi. Skal húseigandi greiða kostnaðinn við þá breytingu, og ef ofanjarðarheimtaug er breytt í neðanjarðar, skal húseigandi greiða mismun, sem ákveðinn er í gjaldskrá. Rafveitunni er heimilt að krefjast skuldbindingar um lágmarksnotkun um heimtaug.

Sé um tiltölulega mikla notkun að ræða, og rafveitan þarf, til þess að fullnægja henni, sérstaklega að auka háspennukerfi, auka afl spennistöðvar eða gera meiri háttar viðbætur á lágspennukerfi, er rafveitustjóra heimilt að krefjast skuldbindingar umsækjanda um tiltekinn notkunartíma eða þátttöku í kostnaði.

Eigi er skylt að ljúka lagningu jarðstrengsheimtaugar meðan jörð er frosin.

11. gr.

Húsveitur.

Skylt er að láta löggiltan rafvirkja eða rafveituna, ef hún tekur slík verk að sér, framkvæma alla vinnu við raflagnir og raftæki, hvort heldur er um að ræða nýjar raflagnir eða breytingar eða viðgerðir á raflögn.

Löggiltir rafvirkjar annast umsóknir og tilkynningar til rafveitunnar um allar raflagnir fyrir hönd húseiganda eða notenda, samkvæmt því, sem ákveðið er í reglum um raflagningar á Raufarhöfn, en rafveitan annast úttekt á öllum nýlagningum, viðaukum og breytingum á raflögnum.

Engir aðrir en umboðsmenn rafveitunnar mega setja straum á veitu eða hluta af veitu, sem úttektarskyld er, fyrr en úttekt hefur farið fram og veitan verið tengd af umboðsmönnum rafveitunnar.

Sé út af þessu brugðið, varðar það þann sektum, sem verkið er unnið fyrir, þann, sem setur strauminn á og loks hinn löggilta rafvirkja, er sá um verkið.

Rafveitan tekur ekki á sig ábyrgð á veitu með úttekt eða tengingu.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að setja þau skilyrði fyrir tengingu á veitu, að notkun um hana verði ekki taugakerfi rafveitunnar ofviða, og þar sem hætta kann að verða á þessu, má setja viðeigandi skilyrði í hvert sinn fyrir notkuninni, þar til úr er bætt.

12. gr.

Sala á raforku til notenda, sem sjálfir hafa orkuvinnslu.

Veitur, sem að jafnaði nota raforku annars staðar að en frá rafveitunni, má tengja við taugakerfi hennar í því skyni, að rafveitan verði aðallega eða eingöngu notuð til vara með því skilyrði, að greitt sé lágmarksárgjald, sem svarar til þeirrar kvaðar, sem hvílir á rafveitunni, vegna tengingarinnar.

Framsala til annarra á raforku, sem keypt er af rafveitunni, er óheimil án leyfis rafveitustjóra.

13. gr.

Eftirlit með húsveitum og tækjum. Gallar á húsveitum.

Sérhver húsveita, að meðtöldum tækjum til notkunar á raforku, skal fullnægja kröfum þeim, sem settar eru í reglugerð rafmagnseftirlits ríkisins og í reglugerðum rafveitunnar um raflagnir.

125 25. okt. Rafveitustjóra er heimilt að hafa eftirlit með öllum húsveitum, gögnum og tækjum, sem notuð eru við hagnýtingu á raforku, og skulu starfsmenn rafveitunnar hafa frjálsan aðgang að öllum herbergjum húss, hvenær sem nauðsynlegt er, til að skoða húsveituna eða hluta hennar eða raftæki, sem nota má við veituna.

Vélar og önnur tæki skulu vera þannig sett og þannig útbúin, að þau starfi án þess að titringi valdi eða truflun á ljósum eða annarri notkun.

Sé misbrestur á þessu eða aðrir gallar á veitu eða tækjum, skal notandi þegar í stað á sinn kostnað láta löggiltan rafvirkja lagfæra þetta.

Nú kemur í ljós við skoðun, sem framkvæmd er af rafveitunni, rafmagnseftirliti ríkisins eða löggiltum rafvirkja, á húsveitu eða tækjum, að galli er á veitu eða tækjum, og skal þá eigandi veitunnar eða tækjanna skyldur til þess að láta gera við gallann á sinn kostnað. Viðgerðin skal framkvæmd af löggiltum rafvirkja.

Rafveitustjóri getur látið taka veituna eða tæki úr sambandi meðan galli er á veitunni eða tækjunum, þar til úr er bætt, eða láta gera við galla á kostnað eiganda.

Húseiganda er skylt að sjá um, að stofntaugar í húsveitu hans séu ávallt nægilega gildar fyrir notkun veitunnar.

Ef óleyfileg vör finnast í veitu, skal notandi veitunnar gerður ábyrgur fyrir, samkvæmt fyrirskipun rafmagnseftirlits ríkisins.

Séu gerðar óleyfilegar tengingar eða breytingar á veitu eða tækjum eða sýnt hirðuleysi um meðferð eða viðhald veitu eða tækja, skal farið með það sem galla á veitu, og er heimilt að gera eiganda að greiða aukagjald, sem ákveðið er í gjaldskrá, vegna kostnaðar við aukið eftirlit með veitunni.

Það er óleyfilegt, sem ekki fullnægir kröfum, sem settar eru í reglugerðum rafmagnseftirlits ríkisins um raforkuvirki og reglugerðum Rafveitu Raufarhafnar.

14. gr.

Mælitæki.

1. Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir húsveitu, svo og stað fyrir þau og um tengingu.

Notandi mælitækis er sá, sem mælitækið er fyrir. Skal hann bera ábyrgð á mælitækinu, svo og raforkunotkun veitunnar, þar til er hann lætur af notkun hennar og hefur sagt upp notkuninni með þeim fyrirvara, sem um getur í 19. gr.

Notandi leggur til öll mælitæki og annast venjulegt viðhald þeirra og endurnýjun á sinn kostnað. Rafveitunni er þó að sjálfsögðu heimilt að hafa eftirlit með tækjum þessum hverju sinni, og þarf samþykki hennar til þess að skipt sé um tæki, eða ný sett, enda reiknað með því að rafveitan annist útvegun mælitækja fyrir notendur.

Gerist hins vegar rafveitan eigandi mælitækjanna, færist endurnýjunar- og viðhaldsskyldan yfir á hana. Verði þá mælitæki notanda fyrir óvenjulegu hnjaski eða skemmdum, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við viðhald þess og endurnýjun.

2. Ef notandi óskar, að mælitækið sé leiðrétt, skal hann senda skriflega beiðni um það til rafveitunnar.

Ef þá kemur í ljós við athugun mælitækis, að mesta skekkja sé +/÷ 5% eða minni, er heimilt að gera notanda að greiða kostnað við prófunina. Sé skekkja meiri, skal rafveitan bera kostnað af prófuninni.

Ef notandi véfengir árangur prófunarinnar, skal leita úrskurðar rafmagnseftirlits ríkisins, og er hann bindandi fyrir báða aðila. Kostnað við það skal notandi greiða, ef skekkjan reynist minni en +/÷ 5%, en rafveitan annars.

Hafi kwst.mælir sýnt +/÷ 5% skekkju eða meiri, skal rafveitan áætla leiðréttingu á reikningi rafmagnsnotanda, miðað við fyrri notkun, og þeim upplýsing-

um, sem fyrir liggja, eftir því, sem næst verður komizt, þó ekki fyrir lengra tíma- 125
bil en 3 mánuði, nema notandi geti sannað, að um lengra tímabil hafi verið að ræða. 25. okt.

3. Notendur, sem hafa hemil eða rofa, eiga ekki rétt á neinni endurgreiðslu á föstu verði, þótt þeir telji sig ekki hafa getað náð því afli, sem fasta greiðslan er miðuð við, en rafveitunni er skylt að leiðrétta skekkju hemilsins eða rofans svo fljótt, sem við verður komið.

Ef hemill notanda brennur sundur með stuttu millibili og ástæða er til að ætla, að of mikið sé lagt á hann að staðaldri, hefur rafveitan rétt til að neita um hemil og gera notanda að skilyrði að kaupa orkuna eftir öðrum gjaldskrárlið.

4. Ef notandi hefur aukna straumnotkun vegna galla á veitu sinni eða tækjum, er rafveitan ekki skyld til þess að áætla frádrátt á reikningum notandans þess vegna.

5. Ef svo reynist, að notkun hafi orðið meiri en álestur sýnir eða álestur verið skakkur eða útreikningur á reikningsfjárhæðinni, áskilur rafveitan sér rétt til að leiðrétta þessa skekkju eftir á, undir eins og vitað er.

6. Verði uppvíst, að straumur sé notaður á annan hátt en um er samið eða raskað hefur verið mælitækjum eða breytt tengingu, þannig að ekki komi fram öll notkun, skal rafveitan áætla þann straum, sem notaður hefur verið óleyfilega, og skal notandi gjalda fyrir hann þrefalt verð eftir gjaldskrá fyrir allan tímann, sem liðinn er frá síðustu skoðun veitunnar, og þar til er leiðrétt er, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Ef ekki eru fyrir hendi sérstakar upplýsingar um líklega notkun á veitunni, má miða matið við stærð á vörum þeim, sem fyrir veitunni eru.

Við endurtekningu skal rjúfa samband við veituna og gera ráðstafanir til að koma fram ábyrgð á hendur þeim, sem brotlegur hefur gerzt.

15. gr.

Ábyrgð.

Ef vanskil eða dráttur verður á greiðslu rafmagnsgjalda, getur rafveitan krafizt tryggingar fyrir skilvísri greiðslu. Ef rafmagnsnotkun um mælitæki nægir ekki til þess að greiða raunverulegan afhendingarkostnað raforkunnar um mælitækið, er rafveitunni heimilt að krefjast lágmarksgjalds fyrir notkunina. Að öðrum kosti er rafveitunni heimilt að taka mælitækið niður og loka veitunni eða breyta tengingu hennar.

16. gr.

Gjald fyrir raforku.

Reikningur fyrir raforku skal að jafnaði afhentur í húsnæði því, þar sem raforkan er notuð, og er reikningurinn fallinn í gjalddaga undir eins og krafið er um greiðslu. Nánari reglur um innheimtu og gjalddaga má þó setja í gjaldskrá.

17. gr.

Lokun fyrir veitu og enduropnun.

Sé gjald fyrir raforku ekki greitt þegar greiðslu er krafizt, getur rafveitan sent gjaldanda tilkynningu eða afhent hana í húsnæði því, er veita hans er í, um, að hann verði að greiða gjaldið til skrifstofu rafveitunnar innan viku. Dragist greiðsla lengur er heimilt að taka straum af veitunni, en þó ekki fyrr en þremur dögum eftir að skrifleg tilkynning þess efnis til gjaldanda er afhent í húsnæði því, sem veita hans er í.

Rafveitunni er heimilt að loka veitunni og senda skuldakröfu, sem hún kann að hafa á hendur notanda til innheimtu með lögtaki:

125 25. okt.

a. þegar notandi, þrátt fyrir kröfu og skriflega viðvörun, sem að framan greinir, hefur ekki greitt reikning frá rafveitunni, sem fallinn er í gjalddaga;
b. þegar ábyrgðarmaður notanda stendur ekki við ábyrgðina;
c. þegar notandi hefur gerzt brotlegur við reglugerð þessa.

Lokun fyrir veitu af þessum ástæðum losar notandann ekki undan greiðsluskyldu á lokunartímabilinu.

Sé lokað fyrir veitu vegna skulda má að jafnaði ekki opna aftur, nema:

1. skuldin sé greidd að fullu eða fullnægjandi trygging sett fyrir því, að skuldin verði greidd;
2. að greitt sé aukagjald fyrir enduropnun veitunnar samkv. gjaldskrá;
3. að trygging sé sett fyrir skilvísri greiðslu framvegis, ef sérstakar ástæður eru til að krefjast slíkrar tryggingar.

Ef notandi raforku óskar eftir að veita hans sé tekin úr sambandi um tíma, er heimilt að taka aukagjald samkvæmt gjaldskrá fyrir enduropnun veitunnar, svo og að taka fulla leigu fyrir mælitæki veitunnar þann tíma, sem veitan var ekki í notkun.

Enginn má framkvæma endurtengingu veitu, nema þeir, sem rafveitan hefur veitt umboð til þess hverju sinni. Sé brotið á móti þessu, skal farið með það sem endurtekna, óleyfilega straumnotkun samkvæmt 14. gr.

18. gr.

Rekstrartruflanir.

Stöðvun á rekstri eða truflanir vegna bilana eða takmarkana á raforkuvinnslunni hefur ekki í för með sér neinar skaðabótaskyldur á hendur rafveitunni, en koma skal á reglulegum rekstri aftur, eins fljótt og auðið er.

Notendur eiga ekki rétt á endurgreiðslu, þótt stöðvun verði vegna bilana eða annarra óviðráðanlegra atvika um langan eða skamman tíma, að öðru leyti en því, sem síðar segir um endurgreiðslu fastagjalds, og rafveitan ber ekki ábyrgð á spennubreytingum undir slíkum kringumstæðum eða afleiðingum af þeim, og eigi heldur af bruna eða slysum, sem verða kunna af völdum rafmagns frá húsveitum rafmagnsnotenda.

Rafveitan áskilur sér rétt til þess að loka fyrir straum til viðgerða og viðhalds eða eftirlits á helgum dögum á þeim tímum, sem heimilisnotkun er almennt minnst, og að nóttu til í maí—júní, svo og endranær, þegar þörf gerist.

Meðan verið er að leggja heimtaugar eða götutaugar, er rafveitunni heimilt að taka straum af því svæði, sem nauðsynlegt er til þess að framkvæma tengingar.

Komi það fyrir, að takmarka þurfi notkun á raforku um langan eða skamman tíma, ákveður hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, hver notkun skuli takmörkuð fyrst og á hvern hátt.

Stöðvun á rekstri skal tilkynna fyrir fram, ef unnt er, en þó eiga notendur enga skaðabótakröfu á hendur rafveitunni þótt straumur hafi verið tekinn af fyrirvaralaust.

Notendur, sem greiða raforku við föstu árgjaldi, eiga rétt á að fá 1/300 hluta árgjaldsins endurgreiddan fyrir hvern heilan dag, er þeir missa raforkuna vegna stöðvunar eða truflana á rekstri, þó eigi fyrir skemmri tíma en tvo sólarhringa.

19. gr.

Uppsögn á rafmagnsnotkun og tilkynning um flutning eða breytingu í notkun.

Sérhver rafmagnsnotkun, er notandi byrjar á eftir nýjum lið gjaldskrár rafveitunnar, er bindandi fyrir hann að minnsta kosti eitt ár, nema um sé að ræða bráðabirgðalagnir eða tilraunataxta, sem eru fullreyndir á skemmri tíma. Þó getur

rafveitustjóri leyst notanda undan þessari skuldbindingu þegar sérstaklega stendur á. 125 25. okt.

Þegar ár er liðið, getur notandi sagt upp notkuninni með minnst mánaðar fyrirvara, er ekki er um annað samið eða annað ákveðið í gjaldskrá rafveitunnar. Skal uppsögn tilkynnt rafveitustjóra skriflega.

Rafveitan áskilur sér sama uppsagnarfrest af sinni hálfu og notandi hefur samkvæmt framansögðu.

Tilkynning um breytingu á notkun frá einum gjaldskrárlið til annars er sama og uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja, og fer um það sem að ofan greinir.

Tilkynning um flutning notanda úr einni íbúð í aðra af einum stað á annan á orkuveitusvæðinu má afhenda á innheimtuskrifstofu rafveitunnar með hálfs mánaðar fyrirvara, ef um sams konar rafmagnsnotkun er að ræða í hinum nýja notkunarstað, ella skal um flutninginn gilda sem um uppsögn á fyrri notkun og beiðni um nýja væri að ræða.

Notandi ber ábyrgð á raforkunotkun þeirrar veitu, sem hann er skráður fyrir, þar til er hann hættir notkun veitunnar og hefur sagt henni upp með þeim fyrirvara, sem hann hefur samkvæmt reglugerð þessari.

20. gr.

Breytingar á gjaldskrá.

Notanda skal skylt að hlíta ákvæðum gildandi gjaldskrár rafveitunnar og breytingum þeim, sem hreppsnefnd samþykkir og ráðherra staðfestir.

Verði ágreiningur milli rafveitustjóra og notanda um skilning á ákvæðum gjaldskrár eða settum skilyrðum fyrir rafmagnsnotkun, getur notandi krafizt þess, að ágreiningurinn verði lagður undir úrskurð hreppsnefndar.

C. Almenn ákvæði.

21. gr.

Brot á reglugerð.

Brot á reglugerð þessari eða gegn reglum, sem settar verða samkvæmt henni, varða sektum allt að 10000 krónum — tíu þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Ef brot veldur skemmdum á eignum rafveitunnar skal hinn brotlegi þess utan bæta skaðann. Sektir renna í ríkissjóð.

22. gr.

Málssókn.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari eða reglugerðum, sem settar eru samkvæmt henni, skal farið sem almenn lögreglumál.

23. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 25. október 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

126
26. okt.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Raufarhafnar.

I. RAFORKA

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 2.25 hver kwst.

B. Önnur raforkunotkun.

Um kwst.mæli á kr. 1.00 hver kwst.

II. HEIMTAUGARGJALD

Fyrir hverja húsveitu, sem tengd er við rafveitukerfi Raufarhafnar, skal greiða heimtaugargjald, miðað við rúmtak húss, samkvæmt eftirfarandi gjaldstiga:

Rúmmál húss í ten.metrum:						*Heimtaugargjald:*
Frá	0	allt að		100	.....	kr. 500.00
—	100	—	—	150	.....	— 575.00
—	150	—	—	200	.....	— 650.00
—	200	—	—	250	.....	— 725.00
—	250	—	—	300	.....	— 800.00
—	300	—	—	350	.....	— 900.00
—	350	—	—	400	.....	— 1000.00
—	400	—	—	450	.....	— 1100.00
—	450	—	—	500	.....	— 1200.00
—	500	—	—	550	.....	— 1300.00
—	550	—	—	600	.....	— 1400.00
—	600	—	—	650	.....	— 1500.00
—	650	—	—	700	.....	— 1600.00
—	700	—	—	750	.....	— 1700.00
—	750	—	—	800	.....	— 1800.00
—	800	—	—	850	.....	— 1900.00
—	850	—	—	900	.....	— 2000.00
—	900	—	—	1000	.....	— 2200.00
—	1000	—	—	1100	.....	— 2400.00
—	1100	—	—	1200	.....	— 2600.00
—	1200	—	—	1500	.....	— 3000.00
—	1500	—	—	1750	.....	— 3500.00
—	1750	—	—	2000	.....	— 4000.00
—	2000	—	—	2250	.....	— 4500.00
—	2250	og yfir			.....	— 5000.00

Gjald þetta er miðað við loftlínu að gildleika 3×70 m² eða grennri og allt að 60 metra að lengd. Fyrir jarðstreng skal greiða heimtaugargjald, sem er 20% hærra, enda sé jarðstrengur ekki gildari en 3×50 m² eða lengri en 25 metrar.

Húseigandi greiðir auk þess allan kostnað af því, ef heimtaug er gildari eða lengri en að framan greinir. Sé fleiri en ein heimtaug að húsinu, greiði húseigandi eftir reikningi allan kostnað, er af því leiðir. Ef sérstök heimtaug er lögð í peningshús eða bifreiðarskúr á byggingarlóð íbúðarhússins, telst hún aukaheimtaug í húsið.

Verði síðan lögð jarðlína í stað loftlínu, greiðir húseigandi það, sem á vantar til 126
þess að hann hafi greitt fullt jarðlínuheimtaugargjald. 26. okt.
Heimtaugargjald fellur í gjalddaga eftir að lokið er lagningu heimtaugar.

III. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veituna, skal taka gjald fyrir enduropnun, kr. 20.00.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi enduropnuð fyrr en notandi hefur greitt kr. 20.00 gjald á skrifstofu rafveitunnar.

IV. HEIMILD TIL BREYTINGA

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í þessari gjaldskrá, um allt að 30%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. október 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT 127
27. okt.

fyrir Hafnarfjarðarkaupstað.

I. KAFLI

A. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðarkaupstaðar.

2. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að veita undanþágu frá einstökum ákvæðum samþykktarinnar með leyfi heilbrigðisnefndar, ef óhjákvæmilegt þykir vegna aðstæðna eða staðhátta.

3. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa 3 menn. Lögreglustjóri og héraðslæknir eru sjálfkjörnir í nefndina, og er lögreglustjóri formaður hennar. Þriðja nefndarmann kýs bæjarstjórn úr sínum hópi.

4. gr.

Formaður kveður heilbrigðisnefnd til funda svo oft, sem þurfa þykir, og að jafnaði ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði. Honum er skylt að kveðja nefndina á fund, ef héraðslæknir eða heilbrigðisfulltrúi æskja þess.

127 27. okt.

5. gr.

Heilbrigðisnefnd heldur gerðabók, og skulu í hana skráðar fundargerðir, svo og kærur, er nefndinni berast. Senda skal bæjarstjórn eftirrit af hverri fundargerð.

6. gr.

Formaður sér um, að fyrirmæli heilbrigðisnefndar séu framkvæmd. Þó getur hann neitað að sjá um framkvæmd þeirra, og skal málinu þá tafarlaust skotið til bæjarstjórnar. Ef hún samþykkir fyrirmælin, er formanni skylt að sjá um framkvæmd þeirra.

7. gr.

Ef ágreiningur rís milli heilbrigðisnefndar og bæjarstjórnar um tilhögun eða framkvæmd heilbrigðisráðstöfunar, má leita úrskurðar heilbrigðisstjórnar. Þá getur héraðslæknir einnig skotið máli sínu til hennar, ef hann fær ekki framgengt þeim heilbrigðisráðstöfunum, er hann telur nauðsynlegar.

8. gr.

Bæjarstjórn ræður heilbrigðisfulltrúa, einn eða fleiri, eftir tillögum heilbrigðisnefndar. Heilbrigðisfulltrúar starfa samkvæmt erindisbréfi, er nefndin setur þeim. Þeir skulu sitja nefndarfundi.

9. gr.

Á fjárhagsáætlun bæjarins skal jafnan í samráði við heilbrigðisnefnd veitt nokkur fjárhæð, er nefndin getur ráðstafað til nauðsynlegra heilbrigðisframkvæmda. Að öðru leyti skal leita samþykkis bæjarstjórnar, áður en hafnar eru framkvæmdir, sem hafa útgjöld í för með sér.

B. Um hlutverk og valdsvið heilbrigðisnefndar.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd sér um, að haldin séu ákvæði þessarar reglugerðar, svo og annarra laga og reglugerða, er að heilbrigðismálum lúta.

Nefndin hefur eftirlit með öllu því, er varðar þrifnað, heilbrigði og hollustuhætti á samþykktarsvæðinu og setur um það, í samræmi við lög og reglur, fyrirmæli, sem öllum hlutaðeigendum er skylt að hlíta. Skal nefndinni heimilt að láta rannsaka allt það, er þessi samþykkt fjallar um, svo og annað, er að þrifnaði og hollustuháttum lýtur, utan húss og innan.

a. Nefndin hefur eftirlit með almennum þrifnaði og hreinlæti utan húss og lætur fara fram almenna hreinsun á lóðum og lendum á hverju vori og endranær eftir þörfum.

   Nefndin getur krafizt lagfæringa og viðgerða á lóðum og portum, ef nauðsynlegt þykir til þrifnaðar.

b. Nefndin hefur eftirlit með vatnsveitu og vatnsbólum og sömuleiðis með vatni á sund- og baðstöðum og lætur taka af vatninu sýnishorn til rannsóknar, þegar ástæða þykir til.

   Nefndin getur bannað notkun vatns úr vatnsveitu eða öðrum vatnsbólum og látið loka sund- og baðstöðum, ef hún telur þess þörf. Nefndin hefur eftirlit með allri fráræslu og getur bannað notkun á skolpræsum og vatns- og sorprennum, ef hún telur þess þörf.

c. Nefndin hefur eftirlit með almenningssalernum og meðferð á sorpi úr húsum.

d. Nefndin gerir ráðstafanir til upprætingar hvers konar meindýra úr húsum og híbýlum og getur bannað afnot húsnæðis, unz dýrin hafa verið upprætt.

   Nefndin getur krafizt þess, að hús séu gerð rottuheld.

e. Nefndin hefur eftirlit með leiguíbúðum, kjallaraíbúðum og öllum lélegum íbúðum og gengst árlega fyrir skoðun á þeim. Nefndin getur bannað afnot íbúða, ef hún telur þær hættulegar heilsu og lífi íbúa. 127 27. okt.

f. Nefndin hefur eftirlit með öllum stofnunum, fyrirtækjum og rekstri, sem um er fjallað í VII.—XXI. kafla þessarar samþykktar, og getur krafizt endurbóta og lagfæringa á húsnæði, tækjum, aðbúnaði og frágangi, svo og hreinsunar og hreingerningar, ef hún telur þess þörf.

Nefndin getur bannað afnot húsnæðis, sem um ræðir í þessari grein, ef hún telur það hættulegt heilsu og lífi þeirra, sem við eiga að búa.

g. Nefndin getur gert ráðstafanir til útrýmingar hvers konar óskiladýra.

h. Nefndin heldur skrá yfir allar þær stofnanir, fyrirtæki og rekstur, sem um er fjallað í samþykkt þessari.

i. Nefndin aðstoðar héraðslækni við hvers konar sóttvarnir, eftir því sem hann telur þörf á. Ef nauðsyn ber til, er henni heimilt að ráða starfsfólk til bráðabirgða til sóttgæzlu, eftirlits eða hjúkrunar, en leita skal hún þá samþykkis bæjarstjórnar svo fljótt sem auðið er.

j. Nefndin hefur heimild til að gera ríkari kröfur til tryggingar þrifnaði og hollustuháttum en beinlínis er fyrir mælt í samþykkt þessari, að því er varðar hvert einstakt atriði, en jafnan skulu þær kröfur vera í samræmi við ákvæði samþykktarinnar um hliðstæð atriði eða almennt viðurkenndar þrifnaðar- og heilbrigðisreglur.

k. Nefndin tilkynnir hlutaðeigendum þau ákvæði þessarar samþykktar, almennra laga og annarra reglugerða, er að heilbrigðismálum lúta og þá varða. Sama máli gegnir um ákvæði, er hún setur samkvæmt heimild í j-lið þessarar greinar.

C. Ýmis ákvæði.

11. gr.

Ekki má setja á fót neina þá stofnun eða fyrirtæki né hefja neinn þann rekstur, sem um er fjallað í VII.—XIX. og XXI. kafla þessarar samþykktar, nema heilbrigðisnefnd hafi veitt leyfi til af sinni hálfu og farið sé að fyrirmælum hennar um allt, er varðar hollustuhætti. Slíkt leyfi þarf einnig til fyrirhugaðra breytinga á húsakynnum eða rekstri.

Öllum hlutaðeigendum er skylt að veita nefndinni eða umboðsmönnum hennar nauðsynlegan aðgang til eftirlits, að stofnun þeirri, fyrirtæki eða rekstri, er þeir stýra.

12. gr.

Starfsfólk þeirra stofnana og fyrirtækja, sem um er fjallað í VIII. og X.—XVII. kafla þessarar samþykktar, skal sanna árlega með læknisvottorði, og oftar, ef þurfa þykir, að það sé ekki haldið neinum þeim sjúkdómi, kvilla eða óþrifum, sem öðrum getur stafað hætta af eða vakið getur ógeð þeirra, er við það eiga skipti. Það skal í starfi sínu gæta svo ræki legs hreinlætis sem auðið er, ganga þokkalega og hreinlega til fara, sápuþvo sér um hendur hverju sinni, eftir að það hefur gengið til salernis, og endranær eftir þörfum. Starfsfólk í neyzluvörubúðum, rakara-, hárgreiðslu- og snyrtistofum, baðhúsum og sundlaugum skal klæðast sérstökum, hreinum hlífðarfötum við starf. Stúlkur í neyzluvörubúðum skulu hafa hreina kappa á höfði.

13. gr.

Húsakynni þeirra stofnana og fyrirtækja, sem um er fjallað í VIII. og X.—XVIII. kafla þessarar samþykktar, skulu fullnægja þessum almennu skilyrðum: vera rúmgóð, björt, hæfilega hituð og vel loftræst og að öllu leyti sæmilegur dvalarstaður mönnum.

127 27. okt. Í húsakynnum þeim, sem um er fjallað í VIII. og X.—XV. kafla þessarar samþykktar, skulu gólf lögð gólfdúk eða öðru jafngildi, loft máluð og veggir málaðir eða á annan hátt þannig frá þeim gengið, að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Ákvæði þessarar málsgreinar taka einnig til húsakynna, sem um er fjallað í XVI. kafla, 80.—84. og 91. gr.

14. gr.

Í stofnunum þeim og fyrirtækjum, sem um er fjallað í VIII. og X.—XVIII. kafla þessarar samþykktar, skal starfsfólk eiga greiðan aðgang að fatageymslu, rennandi vatni, hæfilega mörgum salernum, svo og þvagstæðum, ef þurfa þykir, handlaugum, hreinum handklæðum eða pappírsþurrkum og öðrum nauðsynlegum hreinlætisgögnum. Gestum skal séð fyrir sams konar þægindum á öllum stöðum, sem þeim eru ætlaðir til afnota, og skulu konur vera sér um salerni og karlar sér.

15. gr.

Húsakynnum þeirra stofnana og fyrirtækja, sem um er fjallað í VIII.—XVIII. kafla þessarar samþykktar, skal haldið svo hreinum og snyrtilegum sem auðið er. Þar, sem einhvers konar starfsemi fer fram að staðaldri, skulu gólf þvegin daglega og oftar, ef þurfa þykir. Ekki má sópa gólf. Áhöld og innanstokksmuni, lausa og fasta, skal þvo eða hreinsa á viðeigandi hátt eftir þörfum. Allsherjar hreingerning skal fara fram a. m. k. einu sinni á ári.

Ekki má hleypa hundum, köttum eða öðrum húsdýrum inn í húsakynni þau, sem um ræðir í þessari grein.

II. KAFLI

Um hreinlæti og þrifnað utan húss.

16. gr.

Umfram það, sem fyrir er mælt í lögreglusamþykkt bæjarins, skal gætt ákvæða 10. gr. a. og 17.—22. gr., að því er varðar hreinlæti og þrifnað utan húss og eftirlit með því.

17. gr.

Girðingar kringum hús og lóðir skulu þannig gerðar, að rottur og mýs geti ekki gert sér í þeim hreiður.

Eigendum er skylt að greiða kostnað af lagfæringum og viðgerðum á lóðum sínum og portum, svo og af hreinsun á þeim.

18. gr.

Ekki má fleygja á almannafæri, í lækinn, höfnina innan hafnargarða né í fjörur neins konar rusli eða úrgangi.

Ekki má heldur skilja eftir á almannafæri grjót, möl, timbur eða annað byggingarefni né neins konar rusl eða úrgang.

19. gr.

Öll flutningatæki, sem fara um götur bæjarins, skulu þannig gerð, að flutningurinn valdi ekki óþrifnaði.

Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður við flutning, skal þeim, er flytur, skylt að hreinsa það upp þegar í stað.

Áburð og annað, sem óþef getur lagt af, má einungis flytja um bæinn á tilteknum tímum og eftir tilteknum götum samkvæmt nánari fyrirmælum.

20. gr. 127

Fatnað, ábreiður eða annað þess konar má ekki dusta eða berja á svölum eða út um glugga, sem vita að götum eða torgum, ef húsin standa nær þeim en 8 metra. 27. okt.

21. gr.

Sorphaugar, opnar safngryfjur eða forir og annað þess konar má ekki vera á samþykktarsvæðinu. Bannað er að bera salernisáburð í garða.

22. gr.

Götur bæjarins, torg, hafnarbakka, fjörur, ræsi og annað þess konar skal hreinsa á kostnað bæjarins, svo oft sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

III. KAFLI

Um vatnsveitu, vatnsból og frárennsli.

23. gr.

Umfram það, sem fyrir er mælt í lögreglusamþykkt bæjarins, skal gætt ákvæða 10. gr. b. og 24.—29. gr., að því er varðar vatnsveitu, vatnsból og frárennsli og eftirlit með því.

24. gr.

Öll hús á samþykktarsvæðinu skulu taka neyzluvatn úr vatnsveitu bæjarins, að svo miklu leyti sem staðhættir leyfa.

Einnig skulu skip taka vatn úr vatnsveitu til þvotta á fiskilestum og þilfari, og er bannað að nota til þess sjó úr höfninni.

25. gr.

Kveðja skal heilbrigðisnefnd til ráða, ef vatnsveita er lögð eða vatnsveitu breytt. Sama máli gegnir, ef leyfð er notkun annarra vatnsbóla.

26. gr.

Lagningu allra holræsa á samþykktarsvæðinu skal bera undir heilbrigðisnefnd.

27. gr.

Þar, sem skolpi verður ekki veitt í götuholræsi, skal veita því eftir vatnsheldum holræsum gegnum rotþrær og leita um það fyrirmæla heilbrigðisnefndar hverju sinni.

28. gr.

Ef skolp er mengað daunillum efnum eða öðru, er þarfnast sérstakrar meðferðar, skal farið með það hverju sinni eftir fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

29. gr.

Þar sem því verður við komið og ekki veldur óþrifnaði, skal leiða öll skolpræsi til sjávar, og skulu þau ná út fyrir stórstraumsfjöruborð. Að svo miklu leyti sem framkvæmanlegt er, skal veita skolpi út fyrir hafnargarða.

IV. KAFLI

Um salerni og meðferð sorps.

30. gr.

Öll salerni á samþykktarsvæðinu skulu vera vatnssalerni. Þó getur heilbrigðisnefnd veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef það telst óhjákvæmilegt, en hlíta skal fyrirmælum hennar um frágang salerna af annarri gerð.

127 Almenningssalerni skulu reist, þar sem þurfa þykir, og ber að hlíta fyrirmælum
27. okt. heilbrigðisnefndar um gerð þeirra og notkun.

31. gr.

Hverju íbúðarhúsi skulu fylgja nægilega mörg sorpílát úr málmi, að stærð og gerð eftir fyrirmynd, sem heilbrigðisnefnd lætur í té. Í þau skal láta allt sorp, ösku og rusl úr húsinu, og mega þau aldrei standa opin. Ílátin skulu jafnan tæmd, áður en þau fyllast, og sorpið flutt burt.

Ekki má leggja skarnrennur í hús, nema heilbrigðisnefnd fallist á frágang.

32. gr.

Bæjarstjórn lætur annast brottflutning sorps og tiltekur, hvert það skuli flutt. Sorpstæði skal afgirt og þannig frá því gengið, að fýla eða annar óþverri berist ekki til mannabyggða. Við sorpflutning má einungis nota lokaða vagna, er skulu þannig gerðir, að auðvelt sé að tæma ílátin beint í þá.

V. KAFLI

Um veggjalús, kakalaka, rottu og önnur meindýr.

33. gr.

Húsráðendum er skylt að tilkynna heilbrigðisnefnd, ef vart verður meindýra í húsum þeirra, hvort sem þau eru notuð til íbúðar, geymslu eða einhvers konar rekstrar.

Óheimilt er að leigja íbúðir, þar sem meindýra verður vart, fyrr en þau hafa verið upprætt. Enginn má flytja úr þess háttar íbúð í aðra, nema gerðar séu ráðstafanir, er heilbrigðisnefnd metur gildar, til þess að meindýr berist ekki með honum. Skylt er húsráðanda að uppræta meindýr úr húsum sínum og hlíta um það fyrirmælum heilbrigðisnefndar í hvívetna. Ef einhver vanrækir að gera slíkar ráðstafanir innan þess tíma, er nefndin hefur tiltekið, getur hún látið framkvæma þær á hans kostnað.

34. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. d.

VI. KAFLI

Um íbúðarhúsnæði.

35. gr.

Um íbúðir og íbúðarherbergi í kjöllurum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 57 14. júní 1929, um íbúð í kjöllurum), svo og eftir byggingarsamþykkt bæjarins.

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og byggingarsamþykkt, skal gætt ákvæða 10. gr. e. og 36.—38. gr.

36. gr.

Eigendum er skylt að halda leiguíbúðum vel við.

37. gr.

Ekki má nota kjallara til íbúðar, ef gólf íbúðarinnar er meira en 30 cm undir yfirborði jarðvegs við gluggahlið.

38. gr. 127

Húseigendum er skylt að halda húsum sínum hreinum utan sem innan. Báru- 27. okt.
járn skal mála svo oft, sem þurfa þykir.

VII. KAFLI
Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks.

39. gr.

Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks, þar með taldar verbúðir, verkamannaskýli og þess háttar, fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, og væntanlegar reglugerðir samkvæmt þeim, reglugerð nr. 10 16. febr. 1929, um eftirlit með verksmiðjum og vélum, með áorðnum breytingum samkvæmt reglugerð nr. 95 30. júní 1941).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11. og 40. gr.

40. gr.

Þeir, sem reka iðju eða iðnað eða aðra atvinnu á sérstökum vinnustöðvum, þegar samþykkt þessi gengur í gildi, skulu þegar í stað tilkynna það heilbrigðisnefnd og láta fylgja tilkynningunni nákvæma lýsingu á vinnustöð sinni og allri tilhögun þar.

VIII. KAFLI
Um skrifstofur, lesstofur, afgreiðslustofur og verzlunarbúðir, sem ekki lúta sérstökum fyrirmælum í samþykkt þessari.

41. gr.

Lofthæð í skrifstofum, lesstofum, afgreiðslustofum og verzlunarbúðum skal vera a. m. k. 2.5 m og loftrými á hvern starfsmann a. m. k. 10 m^3. Vélknúin loftræstingartæki skulu sett, þar sem slíks þykir þörf, svo sem í verzlunarbúðir, er verzla með ryksæla vöru.

42. gr.

Áklæði, vefnaðarvörustranga og annað af því tagi skal hreinsa öðru hverju með ryksugu.

43. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

IX. KAFLI
Um vöruskemmur.

44. gr.

Vöruskemmur skulu vel loftræstar, rakalausar og rottuheldar.

45. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11. og 15. gr.

127
27. okt.

X. KAFLI
Um skóla og aðra kennslustaði.

46. gr.

Um skólahúsnæði og heilbrigðiseftirlit í skólum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. 55. gr. laga nr. 34 29. apríl 1946, um fræðslu barna, og væntanlegar reglugerðir samkvæmt ákvæðum þeirrar greinar, 9. gr. berklavarnarlaga, nr. 66 30. des. 1939, og 11. gr. laga nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11.—15. og 47.—55. gr.

47. gr.

Lofthæð í stofum, sem notaðar eru til kennslu, skal vera a. m. k. 3 m og gólfflötur á hvern nemanda a. m. k. 1.4 m². Ljósflötur glugga skal vera a. m. k. ⅙ gólfflatar, og gluggar mega ekki vita móti norðri. Birta skal falla á vinstri hönd. Hiti í kennslustofum skal vera a. m. k. 18° C. Hitamælir skal vera í hverri stofu.

48. gr.

Kennsluborð og sæti skulu hæfa nemendum. Þau mega hvorki vera rifin né sprungin, og auðvelt skal vera að halda þeim hreinum.

49. gr.

Hver nemandi skal eiga aðgang að sérstökum fatasnaga og sérstöku hólfi til geymslu á hlífðar- og útiskófatnaði. Ekki má geyma fatnað í kennslustofum og ekki ganga þangað inn á útiskóm.

50. gr.

Ekki mega nemendur nota sameiginleg drykkjarker, og jafnan skal drykkjarbúnaður þannig, að ekki þurfi að snerta hann með vörum, þegar drukkið er.

51. gr.

Ætla skal hverjum 20 stúlkum eitt salerni og hverjum 35 piltum eitt. Auk þess skulu piltar hafa aðgang að þvagstæðum.

52. gr.

Hverjum skóla skal fylgja leikvöllur með nauðsynlegum tækjum til íþrótta- og leikiðkana.

53. gr.

Skólahúsnæði má ekki lána til annarra nota, nema með leyfi heilbrigðisnefndar.

54. gr.

Allir skólar, sem fleiri en 20 nemendur sækja, skulu hafa skólalækni. Skólalæknir hefur eftirlit með heilsufari og þrifum nemenda og sér um, að fylgt sé fram í skólanum fyrirmælum heilbrigðisnefndar, þessarar samþykktar og almennra laga og reglugerða, er að heilbrigðismálum lúta. Skólalæknir lætur heilbrigðisnefnd í té skýrslur um þann þátt starfs síns, er hana varðar.

55. gr.

Nemandi, sem haldinn er kláða eða öðrum óþrifum, má ekki sækja skóla. Sama máli gegnir um starfsmenn skólans.

XI. KAFLI

Um sjúkrahús, elliheimili, lækningastofur og aðrar heilbrigðisstofnanir.

56. gr.

Um heilbrigðisstofnanir og tilhögun þeirra fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. sjúkrahúsalög, nr. 93 31. des. 1953, og væntanlegar reglugerðir samkvæmt þeim).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglum, skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XII. KAFLI

Um dagvistarheimili barna.

57. gr.

Húsakynni dagvistarheimila barna skulu vera a. m. k. tvær rúmgóðar stofur, auk eldhúss, búrs, þvottaklefa með nægilega mörgum þvottaskálum, salerna og fatageymslu.

58. gr.

Hverju dagvistarheimili skal fylgja leikvöllur með nauðsynlegum leiktækjum.

59. gr.

Leita skal álits heilbrigðisnefndar, þegar ráðinn er forstöðumaður dagvistarheimilis. Læknir, sem til þess er ráðinn, skal hafa eftirlit með heilsufari, þrifum, meðferð og aðbúnaði barnanna, og skal hann láta heilbrigðisnefnd í té alla vitneskju, er hana varðar.

60. gr.

Ekki má taka á dagvistarheimili barn, sem haldið er næmum sjúkdómi eða óþrifakvilla, né heldur barn frá heimili, þar sem slíkir sjúkdómar eða kvillar eru.

Ef upp kemur næmur sjúkdómur á dagvistarheimili eða grunur leikur á, að barn, sem sækir heimilið, sé haldið slíkum sjúkdómi, skal læknir heimilisins tilkynna héraðslækni þegar í stað.

61. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XIII. KAFLI

Um gistihús, matsölur og aðra veitingastaði.

62. gr.

Gistihús er hvert það hús eða húshluti, þar sem menn dveljast nætursakir fyrir borgun.

Svefnherbergi í gistihúsum mega ekki vera minni en svo, að 8 m^3 loftrými komi á hvern gest.

Sængurfatnaður skal ætíð vera þokkalegur, heill, hreinn og laus við ólykt. Ávallt skal skipt á rúmfatnaði, áður en nýjum gesti er vísað til sængur.

Gestir skulu hafa aðgang að baði.

63. gr.

Lofthæð veitingastofu skal vera a. m. k. 2.5 m, og hverjum gesti skal ætla a. m. k. 1.15 m^2 gólfflöt. Ekki má vera innangengt milli veitingastofu og herbergja, sem rekstrinum er óviðkomandi.

127 64. gr.

27. okt. Á veitingahúsum, þar sem heitir réttir eða drykkir eru fram reiddir, skal vera sérstakt eldhús með fullkomnum tækjum til matreiðslu, uppþvottar og sótthreinsunar. Í eldhúsum skulu vera vélknúin loftræstingartæki, ef þurfa þykir.

Rétti, sem ekki er neytt innan 4 klst. frá tilbúningi, skal geyma í kæliskápum, þar sem hiti er undir 5° C. Þetta gildir þó ekki um heita rétti, sem geyma á í minnst 60° hita, unz þeirra er neytt.

65. gr.

Ekki má bera gestum skörðótt eða sprungin matar- og drykkjarílát, og matreiðslu- og uppþvottatæki skulu heil. Ílát og borðfæri skal þvo úr heitu sápuvatni og sjóða eða sótthreinsa í hæfilega virkum sótthreinsunarlegi hverju sinni eftir notkun, og þurrkur og þvottakústa skal sjóða iðulega. Borðdúkar skulu heilir og hreinir. Dúklaus borð skal þvo hverju sinni eftir notkun. Búr, hillur og þess konar ber að þvo einu sinni í viku hið minnsta.

Í veitingastofu má ekkert geyma, sem ekki er ætlað til daglegra nota.

66. gr.

Herbergi, sem sjúkur maður hefur legið í, ber að sótthreinsa, áður en það er notað að nýju, nema heraðslæknir telji óþarft. Sama máli gegnir um rúmfatnað og aðra muni, sem hinn sjúki hefur notað.

67. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XIV. KAFLI

Um rakara-, hárgreiðslu- og snyrtistofur.

68. gr.

Ekki má vera innangengt milli rakara-, hárgreiðslu- eða snyrtistofu og íbúðarherbergja eða annarra herbergja, sem rekstrinum eru óviðkomandi.

69. gr.

Öll áhöld, sem notuð eru við þjónustu á rakara-, hárgreiðslu- og snyrtistofum, skulu vandlega hreinsuð og sótthreinsuð hverju sinni eftir notkun, og hverjum gesti skal ætla hrein handklæði og hreina dúka. Á höfuðbrík stóla skal jafnan vera hreinn pappír.

Rafmagnstæki skulu viðurkennd af rafmagnseftirlitinu.

70. gr.

Ekki má veita þjónustu fólki, sem víst er um eða grunur leikur á, að haldið sé næmum sjúkdómum, og fólki með húðsjúkdóma í hársverði eða andliti má ekki veita þjónustu, nema sannað sé með læknisvottorði, að öðrum stafi ekki hætta af.

Ef uppvíst verður eftir á, að gesti með slíkan sjúkdóm hefur verið veitt þjónusta, skal tafarlaust leita fyrirmæla héraðslæknis um sótthreinsun á tækjum þeim, er við hann voru notuð.

71. gr.

Nú telur gestur, að hann hafi orðið fyrir smitun eða fengið á sig óþrif á rakara-, hárgreiðslu eða snyrtistofu, og ber honum þá tafarlaust að tilkynna það héraðslækni eða heilbrigðisnefnd.

72. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XV. KAFLI
Um kirkjur og önnur samkomuhús.

73. gr.

Veggir, gólf og loft í kirkjum og öðrum samkomuhúsum skal þannig gert, að auðvelt sé að halda því hreinu. Vélknúin loftræstingartæki skulu sett þar, sem heilbrigðisnefnd telur slíks þörf.

74. gr.

Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr.

XVI. KAFLI
Um meðferð og sölu matvæla og annarrar neyzluvöru.

75. gr.

Um meðferð og sölu matvæla og annarrar neyzluvöru fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 24 1. febr. 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, og reglugerðir, sem settar hafa verið samkvæmt þeim lögum, einkum reglugerð nr. 49 15. júlí 1936 og reglugerð nr. 17 22. febr. 1939, reglugerð nr. 157 4. sept. 1953, um mjólk og mjólkurvörur, bráðabirgðareglur nr. 57 12. marz 1941, um framleiðslu og sölu á rjómaís með eða án bragðbætandi efna, lög nr. 5 22. febr. 1949, um kjötmat o. fl., auglýsingu nr. 185 22. nóv. 1940, um nokkrar vörur úr kjöti, og reglugerð nr. 155 8. september 1949, um kjötmat o. fl.).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11.—15. og 76.—91. gr.

A. Almenn ákvæði.

76. gr.

a. Ekki má vera innangengt milli neyzluvörubúða eða neyzluvörugeymslna og íbúðarherbergja eða annarra herbergja, sem rekstrinum eru óviðkomandi.
b. Lofthæð húsakynna skal vera a. m. k. 2.5 m. Vélknúin loftræstingartæki skulu sett þar, sem heilbrigðisnefnd telur þörf á.
c. Búðir og matvælagerðarhús skal verja fyrir rottum, músum, flugum og öðrum meindýrum.
d. Aldrei má handfjalla óumbúna vöru, sem ætluð er til neyzlu, eins og hún kemur úr búð, heldur nota til afgreiðslu á henni spaða, skeiðar, gaffla eða tengur, sem til slíks er gert.
e. Til umbúða má einungis nota hreinan umbúðapappír eða annað jafngildi.

B. Um mjólk og mjólkurvöru.

77. gr.

Í mjólkurbúðum má einungis geyma og selja gerilsneydda mjólk.

78. gr.

Heilbrigðisnefnd getur leyft framleiðendum að selja neytendum ógerilsneydda mjólk milliliðalaust, ef fylgt er öllum ákvæðum þeirra laga og reglugerða, sem vísað er til í 75. gr. Aldrei má þó mjólk, sem seld er á þann hátt, vera sambland mjólkur frá tveimur eða fleiri framleiðendum (heimilum).

127 Heimilt er að selja gerilsneydda mjólk, svo og mjólkurvöru, á matsölu- og veit-
27. okt. ingastöðum til neyzlu þar.
Ekki má selja mjólk eða mjólkurvöru á götum úti, nema heilbrigðisnefnd veiti leyfi til.

C. Um rjómaís og mjólkurís.

79. gr.

Fitumagn rjómaíss, sem heldur er til neyzlu í bænum, má ekki vera minna en 15% og mjólkuríss ekki minna en 6%.
Hvers konar blanda, sem notuð er í ísfrauð, skal gerilsneydd.

D. Um brauðgerðarhús, brauðbúðir, heimabakstur o. fl.

80. gr.

Öll óumbúin brauðvara skal geymd í luktum skápum. Brauð, sem ekki verða afgreidd með sérstökum tækjum (sbr. 76. gr. d), skulu geymd og afhent í sérstökum umbúðum.

81. gr.

Vöru, sem seld er í brauðbúð, má ekki neyta þar inni, nema húsakynni og annar búnaður sé til þess gert og heilbrigðisnefnd hafi veitt leyfi til.

82. gr.

Heimabakaða brauðvöru má ekki selja, nema heilbrigðisnefnd hafi veitt leyfi til og farið sé að fyrirmælum hennar um allt, er máli skiptir.

83. gr.

Brauðvöru má ekki selja á götum eða torgum, nema heilbrigðisnefnd hafi veitt leyfi til, og ekki má ganga með hana milli húsa til framboðs.

84. gr.

Brauðvöru má flytja milli brauðgerðarhúsa og búða í hreinum, lokuðum og rykheldum kössum.

E. Um meðferð og sölu kjötvöru.

85. gr.

Kjöt og kjötvöru til daglegrar neyzlu má einungis selja í sérstökum kjötbúðum. Í kjötbúðum má einnig selja harðfisk í umbúðum, frystan fisk í umbúðum, fiskfars, lax, silung, síld, niðursuðuvöru, feitmeti, álag, osta, egg, kartöflur, rófur og grænmeti, svo og aðra vöru, er heilbrigðisnefnd leyfir sölu á þar.
Um kjötbúðir gilda sérstaklega þessi fyrirmæli:

a. Gólf kjötbúðar skal vera vatnshelt og lagt flísum eða öðru jafngildi, rás skal úr gólfi niður í skolpræsi, veggir skulu flíslagðir, glerjaðir eða húðaðir öðru jafngildi, en búðin að öðru leyti máluð.
b. Botn búðarborða skal vera a. m. k. 15 cm frá gólfi. Borð skulu lögð gleri, marmara eða öðru jafngildi. Matvæli, sem standa á borðum, skulu varin gleri.
c. Kjötkrókar og kjötstengur skal vera gljáð, höggstokkar, ef notaðir eru, úr hörðum viði og eggjárn öll óryðguð.
d. Vara, sem ætluð er til neyzlu, eins og hún kemur úr búð, skal geymd í luktum glerskápum.
e. Kæliklefi eða kæliskápur skal vera í hverri kjötbúð.

127
27. okt.

F. Um meðferð og sölu á fiski.

86. gr.

Með þeim undantekningum, er getur í 85. og 87. gr., skal selja óunninn neyzlufisk í sérstökum fiskbúðum. Í fiskbúðum má einnig selja niðursuðuvöru, sjófugl, hval, sel, hákarl, harðfisk í umbúðum og aðra þá vöru, er heilbrigðisnefnd leyfir sölu á þar.

Um fiskbúðir gilda sérstaklega þessi fyrirmæli:

a. Gólf skal vera úr terrazzo eða öðru jafngildi, með niðurfalli og hæfilegum halla að því.
b. Gengið skal þannig frá veggjum, að auðvelt sé að hreinsa þá
c. Búðarborð skulu vera skúffulaus og klædd ryðfríum stálplötum eða öðru jafngildi. Skal þannig frá þeim gengið, að auðvelt sé að hreinsa undan þeim.
d. Geymsluklefi skal fylgja hverri búð.
e. Sérstakur, upphitaður klefi skal ætlaður starfsfólki til fataskipta og dvalar.
f. Í búð eða geymsluklefa skal vera þvottaker með rennandi vatni til fiskþvottar. Þar skal einnig vera lokað ílát undir fiskúrgang, og ber að hreinsa það daglega.
g. Í búðinni skulu vera trog eða bakkar undir fisk. Ef trog eru notuð, skulu þau grænmáluð utan, en ljósmáluð innan og göt á botni.
h. Kassar, sem notaðir eru til flutnings á fiski úr fiskbúðum til neytenda, skulu vera með loki, grænmálaðir utan, en ljósmálaðir innan og á þá málað nafn eða merki eiganda.
i. Ekki má láta fisk liggja á gólfi í búð eða geymslu.

87. gr.

Heimilt er sjómönnum að selja eigin afla úr bát, á lendingarstað eða á götum. Við götusölu skal nota hreinlega, málaða vagna, og segir heilbrigðisnefnd fyrir um gerð þeirra. Hverjum vagni skal fylgja lokað ílát undir úrgang.

88. gr.

Frá 1. maí til septemberloka má ekki selja óslægðan fisk, og aldrei má selja fisk, sem hefur ekki verið slægður, áður en sólarhringur er liðinn frá því er hann var deyddur.

89. gr.

Allur neyzlufiskur skal vera hreinn, óskemmdur, ómarinn og að öllu leyti óaðfinnanlegur.

90. gr.

Við flutning á fiski skal ætíð gætt fyllsta hreinlætis. Aldrei má leggja óumbúinn fisk frá sér úti við, nema breitt sé undir hann.

Neyzlufiskur, sem fluttur er landveg til bæjarins, skal fluttur í lokuðum kössum, er taka mest 50 kg. Heilagfiski og skötu þarf þó ekki að flytja í kössum, en flytja skal fiskinn í heilu lagi og búa þannig um, að ryk komist ekki að.

G. Um meðferð og sölu annarrar neyzluvöru.

91. gr.

Kornvöru, kex, sykur og aðra neyzluvöru, sem ekki eru sérstök ákvæði um í samþykkt þessari og vegin er eða mæld jafnóðum og sala fer fram, skal geyma í vel luktum skúffum eða ílátum, er aldrei mega standa opin.

Smjör, smjörlíki og ost skal geyma í luktum glerskápum.

127
27. okt.

XVII. KAFLI

Um baðhús, sundlaugar (sundhallir), baðstaði (sundstaði), íþróttahús, íþróttavelli (íþróttasvæði) og útileikvelli barna.

A. Um baðhús.

92. gr.

Gólf baðherbergja skulu vera flíslögð og veggir flíslagðir, glerjaðir eða húðaðir öðru jafngildi í 1.80 m hæð.

B. Um sundlaugar.

93. gr.

Sundlaugar skulu vera úr steinsteypu og svo sléttar innan að auðvelt sé að þvo gólf og veggi. Barmar skulu hærri en gólfið í kring. Með fram innanverðum börmum, ofan vatnsborðs, skulu vera vatnsheldar rennur eða ílát, er sundgestir geta hrækt í.

94. gr.

Vatn, sem notað er í sundlaugar, skal vera hreint og gerlagróður þess ekki meiri en drykkjarvatns.

Gerlafjöldi í sundlaugarvatni má ekki fara yfir 1000 í 1 cm^3, og saurgerlar (B. coli) mega ekki finnast að staðaldri í 1 cm^3. Taka skal sýni af vatni til rannsóknar ekki sjaldnar en tvisvar í mánuði.

Sundlaugar skal tæma og hreinsa svo oft sem þurfa þykir.

95. gr.

Hverri sundlaug skulu fylgja hæfilega margir búningsklefar, baðklefar með steypiböðum, salerni og þvagstæði. Húsakynnum skal haga þannig, að sundgestir komizt ekki í sundlaugina nema úr baðklefa. Skylt er að hafa björgunartæki í sundlaugum.

96. gr.

Sundgestum er skylt að sápuþvo sig vandlega, áður en þeir fara í sundlaug. Bannað er að hrækja eða snýta sér í sundlaug eða saurga hana á annan hátt, og er heimilt að vísa sundgestum burt, ef þeir verða uppvísir að slíku.

97. gr.

Ekki má hleypa fleiri gestum í sundlaug í senn en svo, að a. m. k. 3 m^2 af yfirborði vatnsins komi á hvern mann.

98. gr.

Ef uppvíst verður, að sundgestur hefur næman sjúkdóm eða óþrifakvilla, opin sár, rennsli úr augum, eyrum eða nefi, áberandi kvef, niðurgang eða aðra kvilla, sem borizt geta manna á milli, ber að synja honum aðgangs að sundlaug.

Ef grunur leikur á, að sundgestur sé haldinn einhverjum slíkum kvilla, skal synja honum aðgangs, nema læknisvottorð komi til.

99. gr.

Ef grunur leikur á, að smitandi sjúkdóma, t. d. fótamyglu (epidermophytosis interdigitals plantarum), megi rekja til smitunar í sundlaug, skal tafarlaust gera héraðslækni viðvart og hlíta fyrirmælum hans um varúðarráðstafanir.

100. gr.

Baðföt, handklæði, bursta og annað, sem lánað er sundgestum til afnota, skal sjóða eftir notkun hverju sinni eða leggja í sótthreinsunarlög eftir nánari fyrirmælum héraðslæknis.

101. gr.

Starfsfólk sundlauga skal hafa sérstaka skó á fótum, er það notar einungis á því svæði, sem sundgestir ganga um, eftir að þeir hafa afklæðzt og þvegið sér, og engir aðrir mega ganga um það svæði nema á sérstökum skóm.

C. Um baðstaði.

102. gr.

Baðstaðir skulu valdir þannig, að ekki sé hætta á, að neins konar saurindi berist í sjóinn (vatnið). Nægilega mörg salerni skulu vera í grennd við slíka staði og þannig um frárennsli búið, að sjórinn saurgist ekki af því.

103. gr.

Ef baðstaðir eru fjölsóttir, skal rannsaka vatnið öðru hverju og leyfa því aðeins notkun þeirra, að gerlafjöldi sé ekki úr hófi.

104. gr.

Baðgestum er skylt að ganga þrifalega um baðströnd, og ekki mega þeir saurga vatnið á neinn hátt.

Um aðgangsleyfi að baðstöðum gilda ákvæði 98. gr.

105. gr.

Sérstakur gæzlumaður skal annast eftirlit á baðstað, og skylt er að hafa þar björgunartæki.

D. Um íþróttahús.

106. gr.

Gluggar skulu vera á gagnstæðum hliðum íþróttahúsa og ljósflötur þeirra helzt ekki minni en ⅕ gólfflatar. Gólf skulu þannig gerð, að slysahætta verði sem minnst. Leitazt skal við að gera dýnur og önnur áhöld þannig úr garði, að þau safni ekki í sig ryki.

107. gr.

Auk æfingasalar (-sala) skulu vera í hverju íþróttahúsi eitt eða fleiri búningsherbergi, baðherbergi með steypiböðum, salerni og áhaldaherbergi eða skápur fyrir ræstitæki.

Haga skal húsakynnum þannig, að gengið sé í leikfimisal úr búningsklefa, og aldrei má fara þangað inn nema á sérstökum skóm.

108. gr.

Íþróttahús má ekki nota örara en svo, að nægur tími sé til nauðsynlegrar hreingerningar og loftræstingar.

Um lán á íþróttahúsum gilda ákvæði 53. gr.

E. Um íþróttavelli.

109. gr.

Íþróttavellir skulu þannig úr garði gerðir, að sem minnst rykist upp af þeim. Þeir skulu hreinsaðir eftir þörfum, og aldrei má safnast þar fyrir rusl. Slíkum völlum skulu jafnan fylgja salerni, búningsklefar og böð.

F. Um útileikvelli barna.

110. gr.

Heilbrigðisnefnd getur sett sérstakar reglur um útileikvelli barna.

127 111. gr.
27. okt. Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 11.—15. gr., eftir því sem við getur átt, að því er varðar starfsemi þá, er þessi kafli fjallar um.

XVIII. KAFLI
Um fangelsi og vistarverur handtekinna manna.

112. gr.
Um sængurfatnað í fangelsum og vistarverum handtekinna manna skal gætt ákvæða 62. gr.

113. gr.
Ef uppvíst verður eða grunur leikur á, að einhver vistmanna sé haldinn næmum sjúkdómi eða óþrifakvilla, skal einangra hann, en leita síðan fyrirmæla héraðslæknis um meðferð hans og um hreinsun á herbergi og rúmfatnaði.

114. gr.
Að öðru leyti skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11. og 13.—15. gr., eftir því sem við getur átt.

XIX. KAFLI
Um kirkjugarða, líkhús og líkgeymslu.

115. gr.
Um kirkjugarða og meðferð líka fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 64 23. júní 1932, reglugerð nr. 83 25. júlí 1934, hvort tveggja um kirkjugarða, lög nr. 42 10. nóv. 1913 og reglugerð nr. 24 1. apríl 1936, hvort tveggja um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum.
Um flutning líka milli sókna fer eftir ákvæðum laga nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, með áorðinni breytingu samkvæmt lögum nr. 28 27. júní 1941 og ákvæðum reglugerðar nr. 159 27. sept. 1941, um flutning líka).
Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11. og 116.—123. gr.

116. gr.
Í kirkjugörðum eða við þá skal reisa verkamannaskýli handa þeim, er í görðunum vinna.

117. gr.
Vatnsból mega ekki vera nær kirkjugarði en 200 m og því aðeins svo nærri, að jarðvegi halli ekki að vatnsbóli.

118. gr.
Líkkistur má ekki grafa grynnra en svo, að 1.25 m séu frá kistuloki að grafarbarmi.
Leyfa má, að grafir séu gerðar úr steinsteypu, en þó skulu þær vera neðanjarðar og a. m. k. 0.5 m þykkt jarðvegslag ofan á. Í botni slíkra grafa skal vera sandur eða möl eða þannig frá honum gengið á annan hátt, að gröf haldist þurr.
Ekki má opna slíkar grafir, nema héraðslæknir veiti samþykki til og farið sé að fyrirmælum hans.

119. gr.
Líkhús skulu vera úr steinsteypu og þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Gluggar skulu vita í norður. Rás skal úr gólfi niður í holræsi. Í líkhúsum skal vera rennandi vatn og handlaugar.

120. gr. 127

Líkhús skulu þrifin, svo oft sem þurfa þykir og ávallt þegar í stað, eftir að þar 27. okt.
hafa verið geymd ókistulögð lík.

Leita skal fyrirmæla héraðslæknis um sótthreinsun, ef í líkhúsi hefur verið geymt lík manns, sem dáið hefur úr næmum sjúkdómi.

121. gr.

Héraðslæknir getur mælt svo fyrir, að lík manns, er dáið hefur úr næmum sjúkdómi, skuli kistulagt þegar í stað og flutt í líkhús.

122. gr.

Fundin eða sjórekin lík skal ætíð flytja í líkhús, þegar að lokinni lögskipaðri mannskaðarannsókn.

123. gr.

Ef sett verður á stofn bálstofa á samþykktarsvæðinu, setur heilbrigðisnefnd sérstakar reglur um hana.

XX. KAFLI

Um eftirlit með skipum, bátum og bifreiðum.

124. gr.

Um eftirlit með skipum og bátum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni (sbr. lög nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, svo og reglur nr. 11 20. janúar 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra, sóttvarnarlög nr. 34 12. apríl 1954 og lög nr. 66 19. júní 1933, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma).

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglugerðum, skal gætt ákvæða 10. gr. f. og 125.—128. gr.

125. gr.

Vistarverum skipshafna og farþega, svo og bifreiðum, skal haldið eins hreinum og auðið er. Um meðferð matvæla í skipum og bátum gilda sömu reglur sem á veitingahúsum, eftir því sem við verður komið.

126. gr.

Ekki má flytja með skipum eða bátum sjúklinga með næma sjúkdóma, nema með leyfi héraðslæknis, er hefur um það samráð við landlækni, þegar mikið er í húfi.

127. gr.

Ef vart verður meindýra í skipi eða bát, sömuleiðis lúsar, kláða eða annarra óþrifa á skipverjum, skal skipstjóri tilkynna það heilbrigðisnefnd þegar í stað, og ber að hlíta fyrirmælum hennar um upprætingu.

128. gr.

Skipstjórar og útgerðarmenn, bifreiðarstjórar og eigendur bifreiða bera ábyrgð á, að farið sé að fyrirmælum héraðslæknis og heilbrigðisnefndar um allt, er lýtur að þrifnaði, sóttvörnum og heilsugæzlu í skipum, bátum og bifreiðum.

Kyrrsetja má skip og taka bifreið úr umferð, ef brotið er í bág við fyrirmæli héraðslæknis eða heilbrigðisnefndar.

127 27. okt.

XXI. KAFLI
Um peningshús, búrekstur og skepnuhöld.

129. gr.

Umfram það, sem fyrir er mælt í lögreglusamþykkt bæjarins (sbr. VI.—VII. kafla), skal gætt ákvæða 10. gr. f., 11. og 130.—135. gr., að því er varðar peningshús, búrekstur og skepnuhald.

130. gr.

Ekki má reisa peningshús, haughús, áburðarhús, safnhús, safngryfjur né hefja búrekstur á sjálfri kaupstaðarlóðinni.

131. gr.

Búpening má ekki hafa í sama húsi og mannaíbúð. Peningshús má ekki standa nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en 10 m, og ekki má það standa nær vatnsbóli en 15 m og því aðeins svo nærri, að jarðvegi halli frá vatnsbóli.

132. gr.

Peningshús skulu vera björt og loftgóð, gólf og flór úr steinsteypu og húsin að öðru leyti þannig gerð, að auðvelt sé að hreinsa þau. Skulu þau kölkuð eða þrifin viðlíka vel a. m. k. einu sinni á ári.

Gengið skal þannig frá haug- og áburðarhúsum og safngryfjum, að ekki berist frá þeim til mannabyggða ódaunn eða óþverri og mönnum og skepnum stafi ekki hætta af, þótt yfir þau sé gengið.

133. gr.

Loðdýr (dýr, sem alin eru vegna feldarins) og tamda fugla, aðra en stofufugla í búrum, má ekki hafa á kaupstaðarlóðinni, nema gild ástæða þyki til og heilbrigðisnefnd samþykki.

134. gr.

Hundahald er bannað á samþykktarsvæðinu. Þó getur bæjarstjóri leyft mönnum, er stunda búrekstur utan kaupstaðarlóðarinnar, að hafa smalahunda, ef heilbrigðisnefnd veitir samþykki til.

135. gr.

Búpeningur má ekki ganga laus á samþykktarsvæðinu, og ekki má reka hann gegnum íbúðarhverfi. Undanþegin eru þó útflutningshross á leið til skips, enda skulu þau rekin undir stjórn lögreglu.

XXII. KAFLI
Lokaákvæði.

136. gr.

Bæjarstjórn skal ávallt leita umsagnar heilbrigðisnefndar um hvers konar ráðstafanir og framkvæmdir, er að heilbrigðismálum lúta.

137. gr.

Ef einhver vanrækir að vinna verk, sem heilbrigðisnefnd hefur mælt fyrir um samkvæmt samþykkt þessari, er nefndinni heimilt að láta vinna það á kostnað hans. Skal þá greiða kostnaðinn úr bæjarsjóði til bráðabirgða, en innheimta síðan hjá hlutaðeiganda með lögtaki ef þörf gerist.

138. gr. 127

Ef einhver brýtur ákvæði samþykktar þessarar eða vanrækir að hlýðnast í tæka tíð fyrirmælum heilbrigðisnefndar samkvæmt samþykktinni, skal hann sæta sektum allt að 1000 krónum, nema þyngri refsing liggi við að lögum, og rennur sektarfé í bæjarsjóð. 27. okt.

139. gr.

Mál, er rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu rekin að hætti opinberra mála.

140. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið birt í Stjórnartíðindum. Samkvæmt lögum nr. 35 12. febr. 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögum landlæknis staðfest framanrituð heilbrigðissamþykkt fyrir Hafnarfjarðarkaupstað, sem bæjarstjórn kaupstaðarins hefur samþykkt.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 27. október 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

SAMÞYKKT 128

31. okt.

fyrir Veiðifélag Rangæinga.

1. gr.

Félagið heitir Veiðifélag Rangæinga. Heimili þess og varnarþing er að Hvolsvelli.

2. gr.

Verkefni félagsins er að auka fiskgengd á félagssvæðinu með þeim ráðum, sem henta á hverjum tíma, að vinna að viðhaldi góðrar fiskgengdar á vatnasvæðinu, og að leigja veiðisvæðið til stangarveiði.

3. gr.

Félagið nær til allra jarða, sem land eiga að Hólsá, Ytri-Rangá, Þverá, Eystri-Rangá og allra lækja, sem í þær renna, og fiskur gengur í úr sjó, en þær eru:

Djúpárhreppur: Unuhóll I, Unuhóll II, Eystra-Tobbakot, Vestra-Tobbakot, Bali (með Gvendarkoti) I, Bali II, Húnakot, Hraukur, Litla-Rimakot, Stóra-Rimakot, Suður-Nýjabær, Vatnskot I, Vatnskot II, Hái-Rimi, Norður-Nýjabær, Melur, Miðkot, Jaðar, Hábær, Skinnar, Brekka, Búð I, Búð II, Hávarðarkot, Dísukot með Hákoti, Vesturholt með Stöðulkoti, Oddspartur, Önnupartur, Skarð, Borgartún I, Borgartún II, Bjóluhjáleiga I, Bjóluhjáleiga II, Bjóla I, Bjóla II, Hrafntóftir I, Hrafntóftir II, Ægissíða I, Ægissíða II.

Holtahreppur: Árbæjarhjáleiga, Árbær, Árbæjarhellir.

Vestur-Landeyjahreppur: Eystri-Hóll, Grímsstaðir, Ytri-Hóll I, Ytri-Hóll II, Hemla með Skeiði.

Rangárvallahreppur: Ártún með Ártúnskoti, Bakkakot, Fróðholt, Fróðholtshjáleiga, Uxahryggur I, Uxahryggur II, Rauðnefsstaðir, Hróarslækur, Ketilhúshagi, Vestri-Kirkjubær, Eystri-Kirkjubær, Gunnarsholt, Reyðarvatn, Keldur, Stokkalækur, Minna-Hof, Stóra-Hof, Lambhagi, Oddhóll, Kragi, Vindás, Sólvellir, Langekra, Oddi, Varmidalur, Helluvað, Gaddstaðir, Selalækur, Nes.

128 31. okt. **Hvolhreppur:** Móeiðarhvolshjáleiga, Móeiðarhvoll I, Móeiðarhvoll II, Djúpidalur, Dufþaksholt II, Moshvoll, Litli-Moshvoll, Langagerði, Brekkur, Uppsalir, Stórólfshvoll, Gata með Ormsvelli, Króktún, Þinghóll, Miðhús, Efri-Hvoll, Völlur I, Völlur II, Bakkavöllur, Markarskarð, Árgilsstaðir I, Árgilsstaðir II.

Fljótshlíðarhreppur: Fljótsdalur, Barkarstaðir, Háimúli, Árkvörn, Eyvindarmúli, Múlakot I, Múlakot II, Hlíðarendakot, Nikulásarhús, Hlíðarendi, Hallskot, Neðri-Þverá, Efri-Þverá, Deild, Heylækur I, Heylækur II, Teigur I, Teigur II, Butra, Ámundakot, Miðkot, Bollakot, Hellishólar, Kirkjulækur I, Kirkjulækur II, Kirkjulækur III, Kirkjulækjarkot, Kollabær I, Kollabær II, Eystri-Torfastaðir I, Eystri-Torfastaðir II, Vestri-Torfastaðir I, Vestri-Torfastaðir II, Vestri-Torfastaðir III, Fagrahlíð, Kotmúli, Sámsstaðir I, Sámsstaðir II, Sámsstaðir III, Bjargarkot, Aurasel, Breiðabólsstaður með Hákoti, Flókastaðir, Núpur I, Núpur II, Vatnsdalur I, Vatnsdalur II.

4. gr.

Óheimilt er öllum að veiða á félagssvæðinu, nema með sérstöku skriflegu leyfi félagsstjórnarinnar. Í leyfinu skal tekið fram um veiðitíma og veiðitæki, og með hvaða kjörum leyfið er veitt.

5. gr.

Heimilt er félagsstjórninni að leigja veiði á félagssvæðinu einstökum mönnum eða félögum. Þó má slíkt leyfi ekki vera nema til eins árs í senn, nema lögmætur fundur samþykki og tekið hafi verið fram í fundarboði, að slíkt veiðileyfi verði til umræðu. Óheimilt er stjórninni að leigja út veiði nema að ábúendur óski ekki eftir að nota veiðina það ár.

6. gr.

Stjórn félagsins skipa þrír menn, formaður og tveir meðstjórnendur. Skulu þeir kosnir á aðalfundi til þriggja ára í senn. Ganga þeir úr stjórninni á víxl þannig, að formaður gengur úr eftir eitt ár, annar meðstjórnandinn eftir tvö ár, og hinn eftir þrjú ár, og helzt svo sama röð áfram. Enginn atkvæðisbær félagsmaður getur skorazt undan endurkosningu, nema sérstök forföll hamli eða að hann hafi verið þrjú ár í stjórn. Kjósa skal tvo varamenn og tvo endurskoðendur til tveggja ára í senn, þannig að annar varamaðurinn og annar endurskoðandinn gangi úr annað árið, og hinir hitt árið.

7. gr.

Stjórn félagsins hefur á hendi allar framkvæmdir félagsins milli aðalfunda. Hún fær menn sér til aðstoðar við þau störf í þágu félagsins, sem vinna þarf á hverjum tíma og semur við þá um þóknun fyrir. Formaður er fulltrúi félagsins út á við og hefur yfirumsjón með öllum störfum félagsins og fjárreiðum.

8. gr.

Aðalfund heldur félagið í maímánuði ár hvert. Skal hann boðaður skriflega og minnst með viku fyrirvara, og sé fundarefnis getið í fundarboðinu. Á aðalfundi skýrir stjórnin frá störfum félagsins á liðnu starfsári og leggur fram tillögur um starfsemi þess á næsta ári. Þá skal hún leggja fram endurskoðaða reikninga félagsins og úrskurðar fundurinn um þá. Afl atkvæða ræður úrslitum, nema um breytingar á samþykktum félagsins og gjaldskrá, sbr. 11. og 13. gr. Ef jöfn eru atkvæði ræður atkvæði formanns úrslitum, hvort sem er á aðalfundi eða stjórnarfundi.

9. gr.

Aukafundi heldur stjórnin, þegar henni þykir ástæða til, eða ef ¼ félagsmanna æskir þess og tilgreinir fundarefnið.

10. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið. Stjórninni ber að færa reikningana í gerðabók, sem henni er skylt að halda, svo og samþykktir félagsins, gjaldskrá, fundargerðir og bréf.

11. gr.

Arði af sameiginlegri veiði skal skipt niður á félagsmenn samkvæmt arðskrá, sem lögmætur fundur hefur samþykkt og undirrituð er af að minnsta kosti ⅔ félagsmanna. Eftir 5 ár frá því að fyrsta arðskrá félagsins öðlast gildi og síðan á 5 ára fresti, skal arðskráin endurskoðuð, ef meiri hluti félagsmanna samþykkir það á lögmætum aðalfundi, ella gildir hún áfram. Félagsmenn greiði gjöld til félagsins í sömu hlutföllum og þeir taka arð.

12. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum samkvæmt landslögum og skal sektarfé renna í sýslusjóð. Fara skal með mál út af brotum á samþykktinni að hætti opinberra mála.

13. gr.

Samþykkt félagsins verður ekki breytt nema með samþykki ⅔ félagsmanna.

14. gr.

Félaginu má slíta ef ⅔ félagsmanna samþykkja það á tveimur lögmætum félagsfundum í röð, sem boðaðir séu í þeim eina tilgangi, og skal ekki líða skemmra milli funda en mánaðartími.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 31. október 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

128
31. okt.

REGLUGERÐ

129
3. nóv.

um breyting á reglugerð nr. 15 20. febr. 1936, um framhaldsnám kandidata í læknisfræði til að geta öðlazt ótakmarkað lækningaleyfi, og um sérmenntun lækna til að geta öðlazt sérfræðingaleyfi.

1. gr.

Í stað niðurlagsmálsgreinar 1. gr. reglugerðarinnar komi tvær málsgreinar, svo hljóðandi:

Kandidatar, sem ljúka almennu framhaldsnámi í Reykjavík, skulu vinna kandidatsvinnu um tveggja mánaða skeið á slysavarðstofu og sjúkradeild Heilsuverndarstöðvar Reykjavíkur, og styttist sjúkrahúsþjónustan samsvarandi, að jöfnu á lyflækninga- og handlækningadeild, þegar um slíka deildaskiptingu er að ræða.

Námskandidatar á Landsspítala skulu vinna kandidatsvinnu um tveggja mánaða skeið á fæðingardeild spítalans, og dregst annar mánuðurinn frá þjónustutíma á handlækningadeild.

129 2. gr.

3. nóv. Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 47 1932, um lækningaleyfi o. fl., öðlast þegar gildi.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 3. nóvember 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

130

9. nóv.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 61 14. júní 1933, um raforkuvirki.

1. gr.

139. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Sá, er öðlast vill löggildingu sem rafvirki við háspennuveitur, verður að:

1. Fullnægja þeim skilyrðum, sem sett eru í 1. lið 138. gr., enda hafi hann auk þess að minnsta kosti 6 mánaða verklega reynslu við háspennuvirki; eða
2. fullnægja þeim skilyrðum, sem sett eru í 2. lið 138. gr., enda hafi hann auk þess að minnsta kosti eins árs reynslu við háspennuvirki. Rafmagnseftirlitið lætur halda próf um kunnáttu hans um háspennuvirki, hafi hann ekki önnur kunnáttuvottorð, sem það tekur gild; eða
3. hafa fengið sveinsbréf í rafvélavirkjun, enda hafi hann að prófefni haft verk við háspennuvirki, og hafa auk þess unnið að minnsta kosti í 4 ár við raflagnavirkjun og rafvélavirkjun við góðan orðstír. Af þeim tíma hafi hann verið eigi skemur en 2 ár við háspennuvirki. Rafmagnseftirlitið lætur halda próf um kunnáttu hans, hafi hann ekki önnur kunnáttuvottorð, er það tekur gild.

Þessi 3. töluliður fellur úr gildi 1. júní 1958.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerðin er sett samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnumálaráðuneytið, 9. nóvember 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ

131

10. nóv.

um heimtaugagjöld til héraðsrafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík, Ólafsvík, Höfðakaupstað, Hvammstanga, Grafarnesi og Höfnum á Reykjanesi.

I. Orkuveitusvæði.

Gjaldskrá þessi gildir á orkuveitusvæðum kauptúnanna Blönduóss, Dalvíkur, Hellissands, Hólmavíkur, Ólafsvíkur, Höfðakaupstaðar, Grafarness, Hvammstanga og Hafna á Reykjanesi. Orkuveitusvæði hvers þessara kauptúna er það svæði, sem staðfestur skipulagsuppdráttur kauptúnsins nær yfir á hverjum tíma.

II. Heimtaugagjald.

Af hverri húsveitu á orkuveitusvæðinu, sem tengd er við héraðsrafmagnsveitu ríkisins, skal greiða heimtaugargjald, sem miðast við vátryggingarupphæð húsa og mannvirkja á þann hátt, er hér segir:

Grunngjald

af loftlínuheimtaug	1000 kr.
af jarðlínuheimtaug	1500 —

og auk þess

1.2% af vátryggingarupphæð upp að	500 000 kr. og
0.6% af vátryggingarupphæð umfram	500 000 —

Ef vátryggingarupphæð er augsýnilega of lág eða hús ómetin, getur rafmagnsveitustjóri innheimt heimtaugargjald til bráðabirgða samkvæmt áætluðu mati.

Fyrir ofangreint gjald fæst ein heimtaug, en óski húseigandi fleiri heimtauga, greiðist allur kostnaður af þeim, sem umfram eru, samkvæmt reikningi. Ef lengd jarðlínuheimtaugar er meiri en 25 m og loftlínuheimtaugar meiri en 60 m og/eða gildleiki víra meiri en 3×70 mm^2, skal húseigandi greiða allan kostnað af því, sem fram yfir er.

Rafmagnsveitustjóri ákveður, hvort lögð er loftlínu- eða jarðlínuheimtaug, og sé loftlínuheimtaug breytt í jarðlínu samkvæmt ákvörðun hans, skal húseigandi greiða mismun grunngjalds, 500 kr.

Nú hefur rafmagnsveitustjóri ákveðið loftlínuheimtaug, en húseigandi óskar eftir jarðlínuheimtaug, og er þá heimilt að verða við þeirri beiðni gegn því, að húseigandi greiði fyrir jarðlínuheimtaugina samkvæmt reikningi héraðsrafmagnsveitna ríkisins.

Heimtaugargjald skal greitt að hálfu áður en lagning heimtaugar er hafin og að fullu áður en straumi er hleypt á heimtaugina.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá nr. 15 2. febr. 1955, um heimtaugargjöld til rafmagnsveitna ríkisins í kauptúnunum Blönduósi, Dalvík, Hellissandi, Hólmavík og Ólafsvík.

Atvinnumálaráðuneytið, 10. nóvember 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

132
15. nóv.

AUGLÝSING

um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Neskaupstaðar, nr. 154 11. nóv. 1948.

Stafliðirnir A., B. og C. í I. kafla gjaldskrárinnar orðist svo:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.75 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 130 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi 70 aurum á mánuði á hvern m^2 gólffletar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir ganga og geymslur skal deila fermetragjaldinu með tveimur.

B. Rafmagn til almennrar heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 85 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 5.50 á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Til herbergja skal ekki telja ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, skal telja sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m^2 má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélar.

1. Um kwst.mæli á 135 aura hver kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds frá kr. 125.00 til kr. 150.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Um kwst.mæli til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 40 kw.:

Fyrstu	50	þús. kwst.	ársnotkun á	60	aura hver kwst.
Næstu	100	———„———		55	———„———
Næstu	100	———„———		45	———„———
Umfram	250	———„———		40	———„———

Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa straum allt að 2 stundum um hádegi og 1 stund að kvöldi.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi auglýsing um breytingu á sömu gjaldskrá, nr. 30 25. febr. 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 15. nóvember 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

133
17. nóv.

um að niður falli vegabréfaskylda og dvalarleyfa fyrir ríkisborgara Norðurlandanna.

Þar sem Ísland hefur gerzt aðili að samkomulagi hinna Norðurlandanna frá 22. maí 1954, um að leysa ríkisborgara þessara landa undan skyldu til að hafa í höndum vegabréf og dvalarleyfi við dvöl í öðru norrænu landi en heimalandinu, þá er hér með ákveðið, samkvæmt heimild í lögum nr. 18 11. febrúar 1953, um íslenzk vegabréf, að íslenzkum ríkisborgurum skuli eigi skylt að hafa í höndum vegabréf eða önnur ferðaskilríki við för úr landi til dvalar í einhverju hinna Norðurlandanna eða við komu til landsins frá einhverju þessara landa.

Jafnframt er ákveðið, samkvæmt heimild í lögum nr. 59 23. júní 1936, um eftirlit með útlendingum, að dönskum, finnskum, norskum og sænskum ríkisborgurum skuli eigi skylt að hafa í höndum vegabréf eða önnur ferðaskilríki við komu frá eða brottför til þessara ríkja. Enn fremur skulu danskir, finnskir, norskir og sænskir ríkisborgarar leystir undan skyldu til að afla sér dvalarleyfis.

Ákvæði þessarar auglýsingar öðlast gildi 1. desember 1955.

Dómsmálaráðuneytið, 17. nóvember 1955.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

REGLUGERÐ

134
18. nóv.

um opinber reikningsskil.

1. gr.

Sýslumenn og bæjarfógetar skulu mánaðarlega gera ríkissjóði reikningsskil fyrir gjaldheimtum þeim, sem þeim er trúað fyrir.

Með sýslumönnum og bæjarfógetum er í reglugerð þessari enn fremur átt við lögreglustjóra, tollstjóra, borgarfógeta, borgardómara og sakadómara, og eru þeir í reglugerðinni einu orði nefndir reikningshaldarar.

Aðrir reikningshaldarar ríkissjóðs skulu hlíta almennum reglum reglugerðar þessarar og sérreglum um bókhald og skil, eftir því sem við á, en að öðru leyti sérstökum fyrirmælum ráðuneytisins til þeirra, sem gefin hafa verið eða gefin verða.

2. gr.

Reikningshaldarar skulu halda bækur þær, er nú skal greina:

1. Aðalsjóðbók með þessum undirsjóðbókum:
   a. Manntalsgjaldasjóðbók
   b. Tollabók
   c. Aukatekjubók
   d. Útflutningsgjaldabók
2. Tryggingasjóðbók
3. Manntalsgjaldabók

134 18. nóv.

4. Skemmtanaskattsbók
5. Bifreiðaskattsbók
6. Viðskiptamannabækur
7. Birgðabækur

Bækur þessar skulu færðar eftir fyrirskipaðri fyrirmynd frá ríkisendurskoðuninni og skulu löggiltar af henni.

3. gr.

Í aðalsjóðbók skal færa þessa reikninga:

1. Sjóðreikningur
2. Bankareikningur
3. Ríkissjóður
4. Tryggingastofnun ríkisins
5. Umboð fyrir Tryggingastofnun ríkisins
6. Viðskiptamenn
7. Ýmsar innheimtur
8. Kostnaður við embættið

Færa skal í lok hvers mánaðar úr undirsjóðbókum í aðalsjóðbók allt, sem samkvæmt þeim hefur innheimzt, á reikning ríkissjóðs það, sem honum á að skila, á reikning Tryggingastofnunarinnar það, sem henni á að skila, og á viðskiptareikning það, sem öðrum á að skila.

Á reikning umboðsins fyrir Tryggingastofnunina skal færa allar greiðslur til umboðsins eða frá því.

Á viðskiptamannareikning skal færa allar inn- og útborganir vegna dánar- og þrotabúa, ómyndugra fjár, sýslusjóða, sýsluvegasjóða, annarra sjóða í vörzlu embættisins, og aðrar inn- og útborganir vegna viðskiptamanna við embættið.

Á „Ýmsar innheimtur" skal færa innheimt fé fyrir önnur embætti eða stofnanir og innheimtukröfur sendar öðrum, t. d. yfir kostnað í lögreglumálum, kostnað við skattanefndir o. s. frv.

4. gr.

Í manntalsgjaldasjóðbók skal færa innheimtu eftirtaldra gjalda þannig sundurliðað:

1. Þinggjöld yfirstandandi árs
2. Eftirstöðvar þinggjalda
3. Söluskattur af smásölu og þjónustu
4. Bifreiðaskatt
5. Iðgjöld bifreiðastjóra samkv. 112. og 113. gr. l. nr. 50/1946
6. Skoðunargjald bifreiða
7. Öryggiseftirlitsgjald
8. Skoðunargjald skipa
9. Rafstöðvagjald
10. Afgjöld þjóð- og kirkjujarða og lóðarleigur
11. Lestagjald
12. Útvarpsafnotagjald

Undir þinggjöldin heyra þessi gjöld:

a. Fasteignaskattur
b. Tekju- og eignarskattur og tekjuskattsviðauki
c. Stríðsgróðaskattur
d. Almennt tryggingariðgjald
e. Slysatryggingariðgjöld samkv. 112. og 113. gr. l. nr. 50/1946

f. Námsbókagjald
g. Hundaskattur
h. Sýsluvegasjóðsgjald

Þinggjald yfirstandandi árs skal færa ósundurliðað í manntalsgjaldasjóðbók þegar það greiðist. Þar sem þinggjöld þessi greiðast á manntalsþingum má færa þau öll í einu lagi í manntalsgjaldasjóðbók, sem í þingaferð innheimtast. Eftir hvern mánuð sundurliðast heildarfjárhæð innheimtra þinggjalda yfirstandandi árs á ofanskráð gjöld, eftir fyrir fram ákveðinni hlutfallstölu, sem miðast við tilfallin gjöld. Þessi skipting þinggjaldanna skal höfð í mánaðarskilagreinum til ríkisbókhalds og endurskoðunar þangað til í lokaskilagrein. Í lok ársins skulu sundurliðaðar nákvæmlega eftirstöðvar þinggjalda þess árs og samkvæmt þeirri sundurliðun skal fundin raunveruleg sundurliðun innheimtra þinggjalda á árinu. Samkvæmt henni skal vera sundurliðun innheimtra þinggjalda í desemberskilagrein.

Hin mánaðarlega sundurliðun þinggjaldanna skal sýnd í manntalsgjaldasjóðbókinni, aftan við niðurstöður mánaðarins.

Afgjöld í 8. lið skal sundurliða þannig mánaðarlega og sýna aftan við niðurstöðutölur mánaðarins í manntalsgjaldasjóðbókinni:

a. Afgjöld þjóðjarða
b. Afgjöld kirkjujarða
c. Lóðarleigur og afgjöld jarða í kaupstöðum
d. Afgjöld erfðaleigujarða

5. gr.

Í tollabók skal færa sundurliðað innheimt:

1. Vörumagnstoll
2. Verðtoll
3. Söluskatt af innfluttum vörum
4. Innflutningsgjald af benzíni
5. Rafmagnseftirlitsgjald
6. Matvælaeftirlitsgjald af innfluttum vörum
7. Gúmmígjald
8. Tryggingarfé fyrir tollgreiðslu.

6. gr.

Í aukatekjubók skal færa sundurliðað innheimt:

1. Stimpilgjald
2. Þinglýsingargjald
3. Skipagjöld
4. Iðgjöld sjómanna samkv. 112. og 113. gr. l. nr. 50/1946
5. Aðrar almennar aukatekjur
6. Skrásetningargjöld bifreiða
7. Erfðafjárskatt
8. Gjald af innlendum framleiðsluvörum
9. Skemmtanaskatt
10. Prófgjöld
11. Sektir
12. Ýmislegt
    a. Matvælaeftirlitsgjald af innlendum framleiðsluvörum
    b. Framleiðslugjald af síldarafurðum
    c. Skipulagsgjald

134 Skipagjöld, prófgjöld og sektir skal sundurliða mánaðarlega aftan við niður-
18. nóv. stöður aukatekjubókarinnar.

Skipagjöldin sundurliðast þannig:

1. Afgreiðslugjald skipa
2. Vitagjald
3. Sóttvarnarsjóðsgjald
4. Tollskoðunargjald
5. Áritunargjald

Prófgjöldin sundurliðast þannig:

1. Prófgjald bifreiðarstjóra
2. Prófgjald iðnnema

Sektir sundurliðast þannig:

1. Ríkissjóðssektir
2. Menningarsjóðssektir
3. Landhelgissjóðssektir

7. gr.

Í útflutningsgjaldabók skal færa:

1. Útflutningsgjald
2. Útflutningsleyfisgjald
3. Fiskimálasjóðsgjald
4. Síldarsölugjald
5. Hlutatryggingarsjóðsgjald af fiskafurðum
6. Hlutatryggingarsjóðsgjald af síldarafurðum
7. Síldarmatsgjald

8. gr.

Í tryggingasjóðbók skal færa eftirtalda reikninga:

1. Sjóður
2. Bankareikningur
3. Embættissjóður
4. Framlag sveitarfélaga
5. Barnalífeyrir, endurkræfur
6. Barnalífeyrir, óendurkræfur
7. Ellilífeyrir
8. Örorkulífeyrir
9. Fjölskyldubætur
10. Fæðingarstyrkur
11. Ekkjubætur og lífeyrir
12. Makabætur
13. Mæðralaun
14. Útborgun á lífeyri

9. gr.

Í manntalsgjaldabókina skal innfæra sundurliðað gjöld þau, er greiða ber á manntalsþingum.

Greiðslur á manntalsbókargjöldum skal færa í greiðsludálka í manntalsgjaldabók jafnóðum sem þær eru færðar í manntalsgjaldasjóðbók.

Ríkisendurskoðunin setur nánari reglur um form manntalsgjaldabóka og færslur á eftirstöðvum manntalsbókargjalda.

10. gr.

Skemmtanaskattsbók skal færa í því formi, sem ríkisendurskoðunin ákveður. 18. nóv.

11. gr.

Í bifreiðaskattsbók skal innfæra sundurliðað gjöld þau, sem greiða ber við bifreiðaskoðun.

Greiðslur á bifreiðaskatti skal færa í greiðsludálk jafnóðum sem þær eru færðar í sjóðbók.

12. gr.

Færa skal 2 viðskiptamannabækur, aðra sem svarar til dálksins „Viðskiptamenn" í aðalsjóðbók, en hina sem svarar til dálksins „Ýmsar innheimtur".

13. gr.

Reikningshaldarar skulu halda birgðabækur yfir stimpilmerki og önnur verðmæti, sem í vörzlum þeirra eru, svo sem bifreiðamerki, ökuskírteini, viðskiptabækur sjómanna o. s. frv. Skilagrein fyrir verðmætum þessum skal árlega senda ríkisendurskoðuninni og andvirði þeirra skal skilað eftir því sem sérstaklega er fyrir mælt.

14. gr.

Um hver mánaðamót ber reikningshöldurum að senda ríkisbókhaldinu og ríkisendurskoðuninni sitt eintakið hvoru af skilagrein um innborgaðar tekjur, sem greiða á til ríkisféhirðis, og senda ríkisféhirði þá jafnframt andvirði þess, sem innheimt hefur verið í mánuðinum, að frádregnu því, sem þeir hafa haft heimild til eða fyrirmæli um að leggja út fyrir ríkissjóð eða í þágu embættisins.

Skilagreinarnar, sem eiga að vera í því formi, sem ríkisendurskoðunin ákveður, skulu að undantekinni desemberskilagrein settar í póst ekki síðar en þremur virkum dögum eftir hver mánaðamót.

Innan sama frests skal senda ríkisbókhaldinu símskeyti um innheimtar tekjur í mánuðinum, sundurliðaðar eftir fyrirmælum þess.

15. gr.

Í árslok ber reikningshöldurum að semja aðalreikning og senda ríkisbókhaldinu og ríkisendurskoðuninni sitt eintakið hvoru af honum. Með aðalreikningi skulu reikningshaldarar senda skrár yfir eftirstöðvar allra tilfallinna tekna við embætti þeirra. Enn fremur skal senda ríkisendurskoðuninni með aðalreikningi embættisbækur þær og eyðublöð þau útfyllt, sem hún til tekur. Frumgögn, svo sem skattskrár, farmskrár o. fl., skal einnig senda ríkisendurskoðuninni með aðalreikningi, nema sérstaklega sé lagt fyrir að senda þau fyrr. Formið á aðalreikningi og eftirstöðvaskrám ákveður ríkisendurskoðunin.

Reikningum ber að loka 31. desember ár hvert. Í byrjun næsta almanaksárs skal byrjað á nýju reikningsári í sjóðbókum.

Þó er heimilt að taka innheimt manntalsbókargjöld til janúarloka með reikningsskilum ársins á undan, og færist það þá með desemberskilagrein.

Aðalreikningur, eftirstöðvaskrár og desemberskilagrein skulu send fyrir 15. febrúar.

16. gr.

Reikningshaldara ber að geyma og ávaxta í banka fé embættisins, þar til er því er skilað. Ef ekki er banki eða bankaútibú í grennd við embættisskrifstofu en hins vegar önnur innlánsstofnun, svo sem sparisjóður, má reikningshaldari að fengnu samþykki fjármálaráðuneytisins geyma þar og ávaxta fé það, sem hann kann fljótlega að þurfa að grípa til.

134 Fé embættisins er allt það fé, sem reikningshaldari tekur við samkvæmt emb-
18. nóv. ættisskyldu, hvort sem það á að renna í ríkissjóð eða til annarra. Fé búa og sjóða skal vera á sérreikningi fyrir hvert bú og hvern sjóð.

Ekki má blanda fé embættisins saman við eigið fé reikningshaldara eða annarra nema það sé bókfært í embættisbókum.

Vexti af fé búa og sjóða ber að færa hverju þeirra til tekna þegar er þeir tilfalla.

Vexti af öðru embættisfé skal færa ríkissjóði til tekna og skila þeim í hann með öðrum tekjum.

17. gr.

Reikningshaldarar skulu heimta inn tekjur þær, sem þeim er falin innheimta á, svo fljótt sem auðið er eftir að þær falla í gjalddaga.

Þeim ber að neyta lögtaks eða annarra lögheimilaðra aðfarargerða áður en frestur til þeirra er liðinn.

18. gr.

Reikningshöldurum ber að veita starfsmönnum ríkisendurskoðunarinnar frjálsan og óhindraðan aðgang að öllum embættisbókum og skjölum og gefa þeim allar þær upplýsingar, sem þeir æskja, um fjárreiður embættisins.

Reikningshöldurum ber að framvísa sjóð embættisins hvenær sem endurskoðunin krefst þess, og skal hann á hverjum tíma vera sá, sem sjóðbækur sýna.

Þegar sjóðtalning fer fram á vegum ríkisendurskoðunarinnar ber reikningshaldara að sýna endurskoðendum allar fjárreiður, sem hann hefur undir höndum, einnig þær, sem ekki koma ríkissjóði við, til þess að gengið verði úr skugga um það, að ekkert fé fari á milli sjóða.

19. gr.

Ef reikningshaldarar greiða ekki tekjur þær, er þeir eiga að standa skil á til ríkissjóðs, eins og fyrir er mælt í 14. gr., eða gera ekki reikning í tæka tíð, eða standa í skuld eftir skilagrein þeirri, sem fram er komin, eða ef sjóðþurrð reynist hjá einhverjum reikningshaldara, verður farið eftir ákvæðum III. kafla laga nr. 38 14. apríl 1954, um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

20. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. marz 1956. Með henni er úr gildi numin reglugerð um opinber reikningsskil, dags. 11. desember 1929, sem auglýst er í A-deild Stjórnartíðindanna, nr. 82 á því ári.

Fjármálaráðuneytið, 18. nóvember 1955.

Eysteinn Jónsson.

Einar Bjarnason.

GJALDSKRÁ

135
19. nóv.

fyrir Rafveitu Selfoss.

I. RAFORKA

Rafveita Selfoss selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.20 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 70 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 10.00 á ári af fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólffleti í búðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 50 aura hverja kwst. Auk þess skal greiða fastagjald, kr. 8.00 á mánuði af einu herbergi hverrar íbúðar og kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Leiga af mælinum er innifalin í fastagjaldinu.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem ætluð eru til íbúðar, og eldhús. Herbergi minna en 5 m² skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar, sem meðalstærð herbergja í íbúð er minni en 10 m² má reikna með þeirri meðalstærð.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.20 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 250.00 fyrir hvert kw. í málraun véla.
2. Um afl og orkumæla þannig reiknað:

1.	Grunngjald	600.00 kr. á ári.
2.	Aflgjald af notuðu afli	600.00 kr. á kw. á ári.
3.	Orkugjald	18 aura hverja kwst.

Notað afl telst vera meðaltal fjögurra hæstu mánaðaraflestra hvers almanaksárs. Aflnotkunin mælist sem meðalálag yfir stundarfjórðung og álestrar fari fram sem næst mánaðamótum.

Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

3. Ef ekki eru tök á að mæla notað afl, má selja þannig:

1.	Grunngjald	600.00 kr. á ári.
2.	Fastagjald á hvert kw. í málraun véla	444.00 kr á ári.
3.	Orkugjald	18 aura hverja kwst.

Mælisleiga er innifalin í grunngjaldinu.

4. Ef uppsett rafvélaafl fastra véla við fisk-, kjöt- eða mjólkuriðnað er yfir 20 kw., um kwst.mæli:
   a. Á 60 aura hverja kwst.
   b. Á 45 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

135 19. nóv.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 16 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hverja kwst., í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Minnsta árgjald skal vera sem svarar 2000 klst. notkun á hvert kw. uppsetts afls hitunartækis.

Verð til hitunar breytist með útsöluverði á kolum og dísilolíu á Selfossi, þannig að gjaldskrárverðið teljist jafngilda 480 kr. verði á kolatonni og 800 kr. verði á olíutonni, en hækki eða lækki um 1 eyri hver kwst. á lið D-1 og 0.5 eyri hver kwst. á lið D-2 fyrir hverjar fullar 30 kr., sem kolatonnið hækkar eða lækkar eða hverjar 50 kr., sem olíutonnið hækkar eða lækkar, þó þannig, að raforkuverðið miðast við það eldsneytisverðið, sem lægra er hlutfallslega miðað við grunnverðið 480 kr. á kolatonni og 800 kr. á olíutonni.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar.

a. Að vélaafl, línur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þó getur rafveitustjóri ákveðið að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mæla.
c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, sé þess krafizt.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa, sjúkrahúsa og annarra slíkra staða á 50 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.
2. Til nota um vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.20 hverja kwst.
3. Til bökunarofna og fasttengdra tækja í brauðgerðarhúsum, og til annarra hliðstæðra nota, um kwst.mæli á 15 aura hverja kwst., ef straumurinn er rofinn frá kl. 8 til 22, eða um tvígjaldsmæli á 15 aura hverja kwst. frá kl. 8 til 22 og á kr. 1.20 hverja kwst. frá kl. 8 til 22.
4. Til súgþurrkunar á heyi um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst.
5. Til götulýsingar um kwst.mæli á kr. 1.00 hverja kwst., og annast þá rafveitan rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla raforkunotkun sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A-1. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri þó, að tilskildu samþykki rafveitustjórnar, selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverri veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum, sem hér segir:

1.	Af einfasa mælum upp að 30 amp.	kr. 2.50	á mánuði.
2.	— þrífasa mælum 50 amp. og minni	— 4.00	— —
3.	— þrífasa mælum 50 til 100 amp.	— 8.00	— —
4.	— þrífasa mælum yfir 100 amp.	— 12.00	— —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru í skránni, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækisins. Leigan skal innheimt um leið og gjald fyrir raforku. 135 19. nóv.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

Grunngjald kr. 800.00 og auk þess 8 kr. af hverjum þúsund kr. af brunabótamati húsa og mannvirkja upp að 500 þús. kr., en 4 kr. af hverju þús. kr. þar yfir.

Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þús. eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó miða gjaldið við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsetningu er lokið, eða þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt. Heimilt er að veita gjaldfrest á helming heimtaugargjalds í allt að 6 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 25 m, og loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og/eða gildleiki víra meiri en 3 × 70 qmm, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun 30 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

V. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem hreppsnefnd Selfosshrepps hefur samið og samþykkt og gerð er samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Selfoss, nr. 13 5. febr. 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 19. nóvember 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

136
28. nóv.

REGLUGERÐ

um lyf og læknisáhöld í íslenzkum skipum.

1. gr.

Bátur eða skip, hverju nafni sem nefnist og skoðunarskylt er að lögum, skal jafnan hafa lyfjaskrín meðferðis, þannig búið að lyfjum, umbúðum og áhöldum og að öðru leyti svo úr garði gert, sem fyrir er mælt í reglugerð þessari.

2. gr.

Lyfjaskrín skulu vera ferns konar og í hverju skríni lyf, umbúðir og áhöld, eins og greinir hér á eftir.

Notkunarfyrirsögn skal letra á hvert lyf, eins og greinir við hvert þeirra.

Lyfjaskrín I.

A. *Lyf til útvortis notkunar.*

1. Joðáburður (Spiritus jodi Ph. D.) 20 g: 1 glas.
   Til sótthreinsunar á hörundi. Áburður á bólgu.
2. Bruna- og sárasmyrsli (Unguentum aureomycini 3%) 30 g: 1 tinbelgur.
   Við bruna, sárum og kaunum.

B. *Umbúðir.*

1. Heftiplástur 2 sm × 1 m: 1 spóla.
2. Skyndiplástur 4 sm × 1 m: 1 dós.
   — 6 sm × 1 m: 1 dós.
3. Sáralín 15 sm × 15 sm: 5 bögglar.
   — 30 sm × 30 sm: 5 bögglar.
4. Sáralínsbindi 5 sm × 5 m: 4 bindi.
   — 8 sm × 5 m: 2 bindi.
5. Sjúkrabaðmull 10 g: 2 bögglar.
   — 30 g: 2 bögglar.

C. *Áhöld.*

1. Skæri.
2. Flísatöng.

Lyfjaskrín II.

A. *Lyf til innvortis notkunar.*

1. Magnýltöflur (Tablettae magnyli Ph. D.) × X: 4 glös.
   1—2 töflur í senn 3—5 sinnum á dag við sótthitaþrautum, höfuðverk og gigt.
2. Hóstatöflur (Tablettae codeipheni Ph. D.) × X: 2 glös.
   1 tafla í senn 3 sinnum á dag við espum hósta.
3. Súlfatöflur (Tablettae sulfacombini Ph. D.) × L: 1 glas.
   8 töflur fyrst, síðan 2 töflur á 6 klukkustunda fresti við lungnabólgu, blóðeitrun og igerðum.

B. *Lyf til útvortis notkunar.*

1. Bensín (Benzinum medicinale Ph. D.) 100 g: 1 glas.
   Til hörundshreinsunar.
2. Joðáburður (Spiritus jodi Ph. D.) 20 g: 1 glas.
   Til sótthreinsunar á hörundi. Áburður á bólgu.

3. Bruna- og sárasmyrsli (Unguentum aureomycini 3%) 30 g: 2 tinbelgir. **136**
   Við bruna, sárum og kaunum. 28. nóv.
4. Handáburður (Unguentum molle Ph. D.) 30 g: 2 tinbelgir.
   Við sprungum og saxa.
5. Benzalkonlögur (Diluendum benzalkoni 10% Ph. D.) 50 g: 1 glas.
   10 ml (1 barnaskeið) í 1 l vatns til hvers konar sótthreinsunar, einnig matarláta. Má ekki nota með sápu.

C. *Umbúðir.*

1. Heftiplástur 2 sm × 1 m: 2 spólur.
   — 5 sm × 1 m: 1 spóla.
2. Skyndiplástur 4 sm × 1 m: 2 dósir.
   — 6 sm × 1 m: 2 dósir.
   — 8 sm × 1 m: 1 dós.
3. Sáralín 15 sm × 15 sm: 10 bögglar.
   — 30 sm × 30 sm: 10 bögglar.
4. Sáralínsbindi 5 sm × 5 m: 10 bögglar.
   — 8 sm × 5 m: 10 bögglar.
   — 12 sm × 5 m: 2 bögglar.
5. Sjúkrabaðmull 10 g: 4 bögglar.
   — 30 g: 4 bögglar.
6. Lásnælur, ýmsar stærðir: 12 nælur.

D. *Áhöld.*

1. Sótthitamælir.
2. Naglabursti.
3. Hnífur.
4. Skæri.
5. Flísatöng.

Lyfjaskrín III.

A. *Lyf til innvortis notkunar.*

1. Magnýltöflur (Tablettae magnyli Ph. D.) × X: 20 glös.
   1—2 töflur í senn 3—5 sinnum á dag við sótthitaþrautum, höfuðverk og gigt.
2. Brjóstsaft (Liquor pectoralis benzoicus cum glycerino Ph. D.) 100 g: 5 glös.
   1 teskeið í senn 3—5 sinnum á dag.
3. Hóstatöflur (Tablettae codeipheni Ph. D.) × X: 4 glös.
   1 tafla í senn 3 sinnum á dag við espum hósta.
4. Brjóstsviðatöflur (Trochisci magnesii silicatis Ph. D.) × X: 10 glös.
   2—6 töflur í senn (tyggist).
5. Kveisudropar (Guttae rhei opiatae Ph. D.) 30 g: 2 glös.
   40 dropar í senn við innvortis verkjum og vindi.
6. Stoppandi töflur (Tablettae phthalylsulfathiazoli Ph. D.) × L: 5 glös.
   2—3 töflur í senn á 6 tíma fresti við svæsnum niðurgangi.
7. Hægðapillur (Pilulae frangulae compositae Ph. D.) × X: 2 glös.
   1—2 pillur í senn.
8. Laxérolía (Oleum ricini Ph. D.) 50 g: 2 glös.
   2—3 matskeiðar í senn.
9. Sefandi töflur (Tablettae bromisovali Ph. D.) × X: 2 glös.
   1 tafla 3 sinnum á dag við taugaveiklun og óróleika. 2 töflur undir svefn við svefnleysi.

136 28. nóv.

10. Svefntöflur (Tablettae allypropymali Ph. D.) × X: 1 glas.
1 tafla undir svefn við miklu svefnleysi.
11. Ópíumsdropar (Tinctura opii Ph. D.) 0,50 g: 10 glerhylki.
Innihald 1 hylkis til **inntöku** *við miklum þrautum, einkum innvortis þrautum. Varlega!*
12. Súlfatöflur (Tablettae sulfacombini Ph. D.) × L: 3 glös.
8 töflur fyrst, síðan 2 töflur á 6 klukkustunda fresti við lungnabólgu, blóðeitrun og igerðum.
13. Pensilínstungur: a) Benzýlpensilínprókaín + benzýlpensilínnatríum (Benzylpenicillinprocainum Ph. D. + Benzylpenicillinnatrium Ph. D.) 300000 + 100000 a. e.: 20 glös. b) Lausnarvökvi (Solvens ad penicillinum Ph. D.) 2 ml: 20 glerhylki.
1 stunga í vöðva á sólarhring við lekanda. 1—2 stungur í vöðva á sólarhring við blóðeitrun og igerðum.
14. Níketamíðstungur (Injectabile nicethamidi Ph. D.): 5 glerhylki.
2 ml. stungið undir húð (eða í vöðva) við losti. 4—8 ml stungið í vöðva við meðvitundarleysi af völdum eitrunar.
15. Sjóveikistöflur (Tablettae anautini cg 10 DAK) × X: 3 glös.
1 tafla í senn, allt að 3 sinnum á dag.

B. *Lyf til útvortis notkunar.*

1. Bensín (Benzinum medicinale Ph. D.) 100 g: 2 glös.
Til hörundshreinsunar.
2. Joðáburður (Spiritus jodi Ph. D.) 20 g: 5 glös.
Til sótthreinsunar á hörundi. Áburður á bólgu.
3. Súrvatn (Solutio hydrogenii peroxydi Ph. D.) 50 g: 2 glös.
Til að skola óhrein sár og þvo bólgið tannhold.
4. Bruna- og sárasmyrsli (Unguentum aureomycini 3%) 30 g: 5 tinbelgir.
Við bruna, sárum og kaunum.
5. Handáburður (Unguentum molle Ph. D.) 30 g: 4 tinbelgir.
Við sprungum og saxa.
6. Sinkvasilín (Vaselinum zincicum lanolinatum Ph. D.) 30 g: 10 tinbelgir.
Við afrifum.
7. Stráduft (Cutipulvis talci zincicus Ph. D.) 50 g: 1 strástaukur.
Til að strá á vessandi útbrot.
8. Gigtaráburður (Unguentum mentholi compositum Ph. D.) 30 g: 10 tinbelgir.
Núist vel inn í hörund.
9. Augnsmyrsli (Oculentum aureomycini 1%) 5 g: 3 tinbelgir.
Við augnangri og hvarmabólgu.
10. Tanndropar (Eugenolum Ph. D.) 5 g: 2 glös.
Í baðmull í hola tönn.
11. Hálstöflur (Tablettae euflavini orales Ph. D.) × X: 5 glös.
1 tafla í senn látin renna í munni við kverkabólgu.
12. Gyllinistautar (Suppositoria haemorrhoidalia Ph. D.) × VI: 2 öskjur.
1 stautur í senn í endaþarm við gylliniæð.
13. Lúsaduft (Cutipulvis penticidi Ph. D.) 50 g: 2 strástaukar.
Sáldist í fatnað og rúmföt við lús.
14. Lúsalögur (Spiritus penticidi Ph. D.) 100 g: 2 glös.
Til að væta hársvörð 1 sinni í viku við lús.

15. Benzalkonlögur (Diluendum benzalkoni 10% Ph. D.) 50 g: 2 glös. **136**
10 ml (1 barnaskeið) í 1 l vatns til hvers konar sótthreinsunar, einnig 28. nóv.
matarláta. Má ekki nota með sápu.

C. *Umbúðir.*

1. Heftiplástur 2 sm × 1 m: 10 spólur.
— 5 sm × 1 m: 5 spólur.
2. Skyndiplástur 4 sm × 1 m: 5 dósir.
— 6 sm × 1 m: 5 dósir.
— 8 sm × 1 m: 5 dósir.
3. Sáralín 15 sm × 15 sm: 20 bögglar.
— 30 sm × 30 sm: 20 bögglar.
4. Sáralínsbindi 5 sm × 5 m: 30 bögglar.
— 8 sm × 5 m: 20 bögglar.
— 12 sm × 5 m: 10 bögglar.
5. Sjúkrabaðmull 10 g: 10 bögglar.
— 30 g: 10 bögglar.
— 60 g: 5 bögglar.
6. Flónelsbindi 8 sm × 5 m: 2 bindi.
7. Léreftsdúkur 1 m × 1 m: 2 dúkar.
8. Pappaspelkur 6 sm × 4 mm × 50 sm: 2 spelkur.
— 10 sm × 4 mm × 50 sm: 2 spelkur.
9. Skinnneglur, misstórar: 6 neglur.
10. Lásnælur, ýmsar stærðir: 60 nælur.
11. Stórslysaböggull (um innihald sbr. 3 gr. D, 7).

D. *Áhöld.*

1. Sótthitamælar: 2 mælar.
2. Lyfjastaup úr gleri með mælistrikum, 15 ml.
3. Lyfjadæla, 2 ml.
— 5 ml.
4. Holnálar nr. 12: 6 nálar.
— nr. 15: 2 nálar.
5. Tunguspaðar úr tré: 10 spaðar.
6. Stútkanna.
7. Hrákakrús.
8. Hægðaskál.
9. Þvagglas.
10. Nelatons þvagleggur, stærð 18.
11. Gúmhitapoki, 1,5 l.
12. Naglaburstar: 2 burstar.
13. Skaftpottur til áhaldasuðu.
14. Hnífur.
15. Skæri.
16. Flísatöng.
17. Sáratöng (Listers).
18. Æðatöng (Kochers).
19. Saumnálar, stærðir 2—4: 4 nálar.
20. Silkigarn nr. 3: 5 m, sæft í sóttvarnarlegi, í glerhylki með gúmtappa og skrúfuðu loki: 2 glerhylki.

136 **Lyfjaskrín IV.**

28. nóv. Eins og III, nema tvöfalt meira af öllum tegundum lyfja og áhalda (en af umbúðum jafnmikið).

3. gr.

Um gerð lyfja, umbúnað þeirra og áletrun, umbúðir og áhöld skal þessa gætt, umfram það sem getur í 2. gr.:

A. *Gerð lyfja.*

Skráð lyf skulu vera gerð samkvæmt ákvæðum gildandi lyfjaskrár og önnur lyf í sem fyllstu samræmi við fyrirmæli hennar eða viðurkenndrar tegundar.

Nú verður síðar skráð lyf, er samsvarar óskráðu lyfi, sem mælt er fyrir um í 2. gr., og skal þá hið skráða lyf koma í stað hins óskráða lyfs, enda áletrast samkvæmt því.

Þess skal gætt um lyf, sem verður óvirkt við geymslu, að það sé við afhendingu svo nýgert sem tök eru á.

B. *Umbúnaður lyfja.*

Um lyfin skal búið samkvæmt ákvæðum gildandi lyfjaskrár, en sérstaklega skal þessa gætt:

1. Fljótandi lyf skulu vera í ferstrendum glösum.
2. Töflur og pillur skulu vera í flötum glösum með skrúfuðu loki.
3. Joðáburður skal vera í glasi með þéttu, skrúfuðu loki og smurningsstautur úr gleri niður úr lokinu.

C. *Áletrun lyfja.*

Lyf skulu greinilega áletruð íslenzku og latnesku heiti, svo og notkunarfyrirsögn, eins og greinir hér að framan, og að öðru leyti í samræmi við gildandi reglur um áletrun lyfja. Þrykkja skal áletrun á tinbelgi, en ekki líma á þá miða. Á lyf, sem verður óvirkt við geymslu, skal letra greinilega, frá hvaða degi það teljist óvirkt.

D. *Umbúðir.*

Umbúðir skulu vera viðurkenndrar góðrar tegundar. Sérstaklega skal þessa gætt:

1. Sáralín og sáralínsbindi skulu vera úr bleiktri grisju, 32 þráða.
2. Sjúkrabaðmull skal vera þerrin.
3. Sáralín, sáralínsbindi og sjúkrabaðmull skal allt vera sæft og svo búið um sem tíðkast um sæfðar umbúðir í bögglum. Yztu umbúðir sáralíns skulu vera bláar, sáralínsbinda hvítar og sjúkrabaðmullar rauðar.
4. Flónelsbindi skulu vera hálfullarbindi.
5. Léreftsdúkar skulu vera úr sterku lérefti með földuðum eða heilum jöðrum.
6. Skinnneglur skulu vera úr voðfelldu skinni, er hrindir frá sér vætu.
7. Í stórslysaböggli (sbr. 2. gr. C, 11) skulu vera þessar umbúðir:
   a. Sáralín 50 sm × 50 sm: 10 bögglar.
   b. Sáralínsbindi 12 sm × 10 m: 10 bögglar.
   c. Sjúkrabaðmull 500 g: 5 bögglar.

   Um böggulinn skal búið í loftþéttum plastpoka með áþrykktri áletrun:

   Stórslysaböggull.

   [Innihald greint samkvæmt framansögðu.]

   Notist, er stórslys ber að höndum!

E. *Áhöld.* 136

1. Sótthitamælar skulu vera venjulegir Celsius-hámarksmælar. 28. nóv.
2. Dælur skulu vera samkvæmt fyrirmælum gildandi lyfjaskrár.
3. Stútkanna skal vera úr postulíni.
4. Hrákakrús og hægðaskál skulu vera úr gleruðu pjátri.
5. Í naglaburstum skulu vera burstir úr hári.
6. Skaftpottur til áhaldasuðu skal vera úr gleruðu pjátri, 20 sm × 8 sm, með lausu skafti.
7. Hnífar, skæri, tengur, saumnálar og holnálar skulu vera úr krómstáli.
8. Hnífar, skæri, sáratengur og flísatengur skulu vera 15 sm á lengd, en æðatengur 12 sm; hnífar skulu vera oddhvassir og ekki bognir fyrir odd.
9. Saumnálar skulu vera hálfbognar.
10. Flísatöng skal vera oddhvöss og til þess löguð að taka flísar úr holdi og undan nögl.

4. gr.

Lyfjaskrín I skal vera hæfilega stór pjáturstokkur með loki á hjörum og svo búið um, að það, sem í því er, sé sem bezt varið fyrir vætu.

Lyfjaskrín II, III og IV skulu vera hæfilega stórir trékassar, hólfaðir í sundur þannig, að hver lyfjategund sé sér í hólfi, umbúðir sér og áhöld sér, og svo búið um, að sem minnst haggist við hreyfingu skips. Í stað lyfjaskrína II, III og IV má útbúa fasta skápa á hentugum stöðum í skipi, enda séu skáparnir hólfaðir sundur á svipaðan hátt og fyrir er mælt um kassana. Lyfjaskrín II, III og IV skulu vera læst með lykli og lykill í vörzlu skipstjóra eða stýrimanns, sem af skipstjóra er falið að hafa umsjón með lyfjaskríni.

Hvert lyfjaskrín skal tölumerkt sinni tölu.

5. gr.

Hverju lyfjaskríni II, III og IV skal fylgja eitt eintak lækningakvers fyrir farmenn, sem landlæknir lætur semja og gefur út.

6. gr.

Bátar og skip skulu hafa lyfjaskrín sem hér segir:

1. Róðrabátar, vélbátar og önnur skip skulu hafa lyfjaskrín I, nema þau falli undir ákvæði síðari töluliða þessarar greinar.
2. Skip, sem hafa yfir 8 skipverja eða eru að jafnaði lengur en sólarhring í senn úr höfn eða stunda farþegaflutning milli hafna, skulu hafa lyfjaskrín II, nema þau falli undir ákvæði síðari töluliða þessarar greinar.
3. Skip, sem hafa yfir 20 skipverja eða eru að jafnaði yfir viku í senn úr höfn eða flytja að jafnaði farþega svo að tugum skiptir milli hafna eða fara að jafnaði milli landa, skulu hafa lyfjaskrín III, nema þau falli undir ákvæði síðasta töluliðs þessarar greinar.
4. Farþegaskip, sem ganga að jafnaði milli landa, skulu hafa lyfjaskrín IV.

7. gr.

Þá er lögboðin skoðun skips fer fram, skal lyfjaskrín skipsins sérstaklega athugað af skoðunarmönnum, og skulu þeir gæta þess, að það sé búið lyfjum, umbúðum og áhöldum samkvæmt fyrirmælum þessarar reglugerðar. Þegar um lyfjaskrín III og IV er að ræða, skal héraðslæknir skoða skrínið og láta í té vottorð um, er lagt sé fyrir skoðunarmenn. Athugunar lyfjaskríns skal sérstaklega getið í skoðunarbók.

136
28. nóv.

8. gr.

Jafnan þegar eytt er til muna úr lyfjaskríni skips af einhverju lyfi eða umbúðum, skal skipstjóri sjá um, að viðbót sé fengin, þegar er því verður við komið, enda skal skipi ekki lagt úr höfn, þar sem er lyfjabúð eða læknir, nema þess sé gætt. Sérstaklega skal þess gætt um lyf, sem verður óvirkt við geymslu, að endurnýja það í tæka tíð.

9. gr.

Þegar um mjög stór farþegaskip er að ræða eða óvenjulegan farþegaflutning milli landa á öðrum skipum en farþegaskipum eða gera má ráð fyrir, að skipverði óvenjulega lengi úr höfn eða sigli til hitabeltislanda eða annarra staða, þar sem hætta er á sérstökum sóttum, skal taka meiri forða lyfja og umbúða í lyfjaskrín skips en annars er fyrir mælt og jafnvel bæta nauðsynlegum lyfjategundum við, hvort tveggja eftir nánari fyrirmælum héraðslæknis, er þá skal jafnan kvaddur til.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 34. gr. laga nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, öðlast gildi 1. janúar 1956, og fellur jafnframt úr gildi tilskipun nr. 81 26. apríl 1935, um lyf og læknisáhöld í íslenzkum skipum, ásamt tilskipun nr. 85 7. september 1942, um breytingu á fyrrnefndri tilskipun.

Samgöngumálaráðuneytið, 28. nóvember 1955.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

137
27. des.

AUGLÝSING

um notkun heimildar laga nr. 91/1955, um innheimtu ýmissa gjalda 1956 með viðauka.

Ríkisstjórnin hefur ákveðið að nota heimild laga nr. 91/1955 og innheimta á árinu 1956 með viðauka eftirtalin gjöld til ríkissjóðs:

a. Með 100% viðauka vitagjald samkvæmt lögum nr. 17 11. júlí 1911 og síðari lögum um breyting á þeim lögum.
b. Með 140% viðauka stimpilgjald, lestagjald og leyfisbréfagjöld, önnur en þau, er um ræðir í aukatekjulögum nr. 40/1954.
c. Með 200% viðauka gjöld samkv. IX kafla laga nr. 68 5. júní 1947, um eftirlit með skipum, að undanskildum gjöldum samkv. 58. gr. laganna
d. Með 560% álagi gjald af innlendum tollvörutegundum samkv. lögum nr. 60/1939, nema af gosdrykkjum, samkv. 1. tölulið 4. kafla 2. gr. með 680% álagi, öli samkvæmt 3. tölulið sama kafla með 740% álagi og kaffibæti samkv. 1. tölulið 3. kafla með 50% álagi.

Álagið skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir hér að framan, en broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1955.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

REGLUGERÐ

138
1. des.

um heimilishjálp í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd Gnúpverjahrepps fer með stjórn heimilishjálpar í Gnúpverjahreppi. Dagleg umsjón með framkvæmdum heimilishjálparinnar er í höndum þriggja manna nefndar, sem er þannig skipuð, að stjórn sjúkrasamlags Gnúpverja kýs einn mann-inn, stjórn kvenfélags Gnúpverja einn og hreppsnefnd Gnúpverjahrepps einn. Varamenn skulu kosnir á sama hátt. Kjörtímabil nefndarinnar er hið sama og hreppsnefndar.

Nefndin á rétt á að sitja fundi hreppsnefndarinnar, þegar rædd eru mál, er varða heimilishjálpina, og hafa nefndarmenn þar málfrelsi og tillögurétt.

2. gr.

Hlutverk heimilishjálparinnar er að veita hjálp á heimilum, þegar sannað er með umsögn læknis, ljósmóður eða á annan hátt, sem nefndin metur gildan, að hjálpar sé þörf um stundarsakir vegna sjúkdóma, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum. Hjálpin skal veitt svo lengi, sem nefndin telur brýna nauðsyn bera til, sé þess kostur.

3. gr.

Heimilishjálpin skal jafnan leitast við að hafa til taks eina konu til heimilishjálpar. Nefndinni ber að ganga örugglega úr skugga um, að konur þær, sem heimilishjálpina stunda á vegum stofnunarinnar, séu hæfar til starfsins og séu ekki haldnar smitandi sjúkdómi.

4. gr.

Sveitarsjóður Gnúpverjahrepps ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, sem konur þær, sem vinna á vegum heimilishjálparinnar, kunna að valda við störf sín.

5. gr.

Um launakjör og hlunnindi starfsfólks heimilishjálparinnar fer eftir ákvörðun hreppsnefndar.

Hreppsnefnd getur veitt eftirgjöf á greiðslu fyrir heimilishjálp að nokkru eða öllu leyti að fengnum tillögum forstöðunefndarinnar.

6. gr.

Fyrir heimilishjálp skal greitt eftir gjaldskrá, er hreppsnefnd setur og ráðherra staðfestir. Hreppsnefndin setur og reglur um greiðslu, innheimtu og annað, er hún telur máli skipta í þessu efni og annast fjárreiður stofnunarinnar.

7. gr.

Reikningar heimilishjálparinnar skulu endurskoðaðir árlega með sama hætti og reikningar sveitarsjóðs.

8. gr.

Sá halli, sem verða kann af heimilishjálp, sem veitt er samkvæmt lögum um heimilishjálp og reglugerð þessari, greiðist að ⅓ úr ríkissjóði en ⅔ úr sveitarsjóði Gnúpverjahrepps.

138 1. des. Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Gnúpverjahrepps hefur samið og samþykkt staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 10 25. janúar 1952, um heimilishjálp í viðlögum, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. desember 1955.

F. h. r.
Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

139 8. des.

AUGLÝSING

um umferð í Reykjavík.

Samkvæmt ályktun bæjarstjórnar Reykjavíkur hefur verið ákveðinn einstefnuakstur um eftirtaldar götur, sem hér segir:

Samtún frá vestri til austurs.
Skúlatún frá norðri til suðurs.

Þetta tilkynnist hér með öllum, er hlut eiga að máli.

Lögreglustjórinn í Reykjavík, 8. desember 1955.

Sigurjón Sigurðsson.

140 16. des.

AUGLÝSING

um innheimtu skemmtanaskatts árið 1956.

Ákveðið hefur verið að nota heimild laga nr. 77/1955 til þess að innheimta skemmtanaskatt af kvikmyndasýningum með 200% álagi og af öðrum skemmtunum með 20% álagi árið 1956.

Leiksýningar, hljómleikar og söngskemmtanir innlendra manna, svo og sýningar á íslenzkum kvikmyndum, eru undanþegnar álaginu.

Í menntamálaráðuneytinu, 16. desember 1955.

Bjarni Benediktsson.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

141
21. des.

um breyting á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 163 13. des. 1944.

1. gr.

12. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Vélbátum, sem heima eiga í Neskaupstað, eða eru gerðir út þaðan og liggja við sérstök legugögn í höfninni, má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Enginn má leggja legufæri í höfnina, nema eftir tilvísun hafnarnefndar, enda samþykki hún frágang legufæranna. Þeir, sem nú eiga legufæri í höfninni, skulu skyldir til að afla samþykkis hafnarnefndar fyrir legustað og útbúnaði. Telji hafnarnefnd nauðsyn til bera, að legugögnin séu flutt eða þau endurbætt, skal skylt að flytja þau þangað, sem hafnarnefnd til vísar og að bæta úr ágöllum, sem hafnarnefnd telur á þeim. Tregðist eigandi eða umráðamaður legugagna við að hlýðnast skipun hafnarnefndar, um flutning eða umbætur á legugögnum innan tiltekins tíma, getur hafnarnefnd látið framkvæma verkið á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

Enginn má flytja legugögn báts síns nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er eiganda þeirra að taka þau upp án leyfis nefndarinnar.

2. gr.

26. gr., stafliðir B og C orðist svo:

B. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum skulu greiða 30 aura af hverri nettósmálest, í hvert skipti sem þau leggjast í Neskaupstaðarhöfn.

C. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skulu greiða 60 aura af hverri nettósmálest.

3. gr.

28. gr., stafliður A og fyrri málsgrein stafliðs B orðist svo:

A. Af öllum aðkomuskipum greiðist 30 aurar af hverri nettósmálest fyrir fyrsta sólarhring og 20 aurar á smálest fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring, sem fram yfir er.

B. Bátar og skip, heimilisföst í Neskaupstað, 10—30 smálestir að stærð, skulu greiða 3 krónur af hverri brúttósmálest á ári, en skip yfir 30 smálestir skulu greiða 4 krónur af hverri brúttó smálest.

Minni bátar greiði 15 krónur á ári.

4. gr.

Í 29. gr. reglugerðarinnar komi í stað orðanna: „2 aura“ og „5 krónur“: 5 aura og 15 krónur.

5. gr.

35. gr. orðist svo:

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 70 aurar fyrir hver 100 kg:

Kol, salt, sement, stál, stálvörur, stálvír, nýr fiskur með haus, óverkaður saltfiskur.

2. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:

141 Garðávextir, freðfiskur, verkaður saltfiskur, lýsi, steinsteyptar vörur, freð-
21. des. síld.

3. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:
Alls konar óunnið járn, saumur, eldfastur leir, gólf- og veggflísar, eldfastir steinar, fiskimjöl, síldarmjöl, fóðurmjöl, korn- og mjölvara, alls konar sykur, tilbúinn áburður, múrhúðunarefni, vikursteinn, vikurplötur, þakhellur.

4. flokkur. Gjald 120 aurar fyrir hver 100 kg:
Eldavélar og tilheyrandi, timbur, sem reiknað er eftir þyngd, kaðlar, pappír til húsagerðar, asbest, kalk, mör og tólg, fuelolía.

5. flokkur. Gjald 150 aurar fyrir hver 100 kg:
Bárujárn, kjöt, gufuvélar, hreyflar, varahlutir til véla, tjara, bik, asfalt, hvers konar landbúnaðarvélar, fræ, bifreiðar og varahlutir til þeirra, alls konar fiskumbúðir, tvistur, skreið.

6. flokkur. Gjald 175 aurar fyrir hver 100 kg:
Brennsluolíur (aðrar en fuel-olía), benzín, vatnsleiðslu- og miðstöðvarvörur, hrogn, strigapokar.

7. flokkur. Gjald 200 aurar fyrir hver 100 kg:
Útgerðarvörur svo sem: línur, önglar, net og nætur, kítti, gærur, garnir, gashylki, jurtafeiti, smurningsolíur, ull, ullarballar, akkeri, blý, krossviður, smjör, smjörlíki, skyr, ostar, mjólk, rjómi, vír, vírnet, þvottapottar með eldstó.

8. flokkur. Gjald 300 aurar fyrir hver 100 kg:
Málning og efni til málningar, lakk, lím, gips, korkvörur og óunnið kork, brauðvörur, kex, linoleum, pappír og pappírsvörur, bækur, olíufatnaður, skinn (hörð), svo og allar vörur ótaldar annars staðar.

9. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 10 kg:
Veggfóður, hráefni til iðnaðar svo sem: sýrur, essensar, brennisteinn o. þ. h., gúmmí og gúmmívörur, siglingatæki, svo sem áttavitar, dýptarmælar og hraðamælar, niðursuðuvörur, tin, zink, olíuofnar, verkfæri svo sem smíðatól, rekur og hakar, emaillerаðar vörur, leirvörur algengar, smávélar svo sem prjónavélar, saumavélar, skilvindur, smáiðnaðarvélar o. þ. h., hreinlætisvörur svo sem þvottaefni, sápur, sódi, gólf-, skó- og húsgagnaáburður og gólfklútar, glervörur algengar, eldhúsáhöld, járnkeðjur, meðalalýsi, kjötvörur svo sem pylsur.

10. flokkur. Gjald 50 aurar fyrir hver 10 kg:
Baðlyf, ljósaefni svo sem vax, carbid o. þ. h., maccaroni, blikkvörur, bökunarvörur svo sem dropar og gerduft, vörur úr eir, messing, bronce o. þ. h., öl og ölgerðarvörur, gosdrykkir, burstavörur, smá-járnvörur svo sem skrár, lamir o. þ. h., barnavagnar, dívanar og efni í þá, leður og leðurvörur, lyfjavörur, ávextir þurrkaðir og nýir.

11. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 10 kg:
Rafmagnsvörur, kryddvörur, ljósmyndavörur, viðtæki, hátalarar, viðtækjaefni, eldspýtur, te, kaffi, kaffibætir, húsgögn, peningaskápar, jólatré, kerrur, hjólbörur, hverfisteinar, rúðugler, segldúkur, prentsverta.

12. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 10 kg:
Smáhljóðfæri, tónvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, fatnaður, klukkur, mælar, símavörur, súkkulaði, kakaóduft, leikföng, sýnishorn o. þ. h., brýni, rafgeymar, skófatnaður (ekki gúmmí).

13. flokkur. Gjald 200 aurar fyrir hver 10 kg:
Tóbaksvörur, tóbak, vín, spíritus, bólstrunarvörur, hárvötn, snyrtivörur, skartgripir, ilmvötn, dúnn, fiður.

14. flokkur. Gjald 25 aurar fyrir hvert teningsfet.
Timbur og aðrar vörur, sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.

15. flokkur. Gjald 25 aurar fyrir hvert stykki: 141
Tómar tunnur. 21. des.
16. flokkur. Gjald 75 aurar fyrir hvert stykki:
Endursendir öl- og gosdrykkjakassar og aðrar tómar umbúðir.
17. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hverja tunnu:
Saltsíld.

6. gr.

Inn í reglugerðina bætist nýr kafli svo hljóðandi, er verði XI. kafli, og breytist kafla- og greinatala reglugerðarinnar þessu til samræmis:

Ljósagjöld.

36. gr.

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu 1. ágúst—15. maí, skulu greiða ljósagjald þannig:

A. Skip, sem um getur í 26. gr. A, skulu greiða 50 aura fyrir hverja brúttósmálest á ári, þó ekki minna en 10 krónur árlega.
B. Skip, sem um getur í 26. gr. B, skulu greiða 10 aura fyrir hverja nettósmálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki yfir 50 krónur í hvert skipti. Innlend fiskiskip skulu þó ekki greiða ljósagjald oftar en tvisvar í mánuði.
C. Skip, sem um getur í 26. gr. C., skulu greiða 20 aura fyrir hverja nettó smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó ekki yfir 75 krónur hverju sinni.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 24 15. febr. 1952, um breyting á hafnarreglugerð fyrir Neskaupstað, nr. 163 13. des. 1944

Samgöngumálaráðuneytið, 21. desember 1955.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING 142
22. des.

um nýja lyfsöluskrá I.

Frá og með 1. janúar 1956 gengur í gildi ný lyfsöluskrá I, útgefin af þessu ráðuneyti 20. desember 1955. Jafnframt fellur úr gildi lyfsöluskrá I frá 1. marz 1954.

Í heilbrigðismálaráðuneytinu, 22. desember 1955.

Ingólfur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

143
27. des.

REGLUGERÐ
um söluskatt.

1. gr.

Greiða skal í ríkissjóð söluskatt af vörum, sem teknar eru til tollmeðferðar á á árinu 1956, eins og nánar er fyrir mælt í 2.—4. gr. hér á eftir, og af sölu og annarri veltu atvinnufyrirtækja árið 1956, eins og nánar er tiltekið í 5.—11. gr. hér á eftir.

Söluskattur af innfluttum vörum.

2. gr.

Af tollverði allrar innfluttrar vöru skal greiða 7% söluskatt, að viðbættum aðflutningsgjöldum og áætlaðri álagningu 10% — tíu af hundraði —, og tekur gjaldskyldan einnig til vara til ríkisstofnana og annarra aðila, svo og til gjafa, sýnishorna o. þ. h. Undanþegnar söluskattinum eru vörur þær, sem taldar eru í 2. gr. tollskrárlaganna og viðgerðir á skipum og flugvélum, svo og vörur þær, sem taldar eru undir 3. gr. hér á eftir.

Í 1. málsgr. 10. gr. tollskrárlaganna segir fyrir um það, hvað sé tollverð vöru. Frá þeirri reglu gildir sú undantekning, að ekki skal telja farmgjald í tollverði sykurs, sem telst til nr. 1—6 í 17. kafla tollskrárinnar.

3. gr.

Undanþegnar söluskatti eru þessar innflutningsvörur, auk þeirra, sem taldar eru í 2. gr. tollskrárlaganna:

Tollskrá:

Kafli.	Nr.	
2	1—18	Flesk og annað kjöt og ætir hlutar af dýrum, ót. a.
3	1—5	Fiskur, nýr, ísvarinn, frystur, saltaður, þurrkaður eða reyktur.
4	1—6	Mjólk, mjólkurafurðir og ný egg.
7	1—8	Grænmeti, nýtt eða þurrkað.
9	16a	Síldarkrydd, blandað.
10	4	Bygg, ómalað.
	5	Hafrar, ómalaðir.
	6	Maís, ómalaður.
11	6	Mjöl úr maís.
	12	Grjón úr maís (kurlaður maís).
	22	Klíð.
12	5	Alfaalfa (lucernemjöl).
22	6—38	Drúfuvín, brennd vín og aðrir áfengir vökvar, ót. a.
23	2	Fóðurmjöl úr fiski og fiskúrgangi, einnig þótt í því séu jurtaefni.
	12	Blöndur af korntegundum og öðrum efnum, ót. a., sem eingöngu verða notaðar sem skepnufóður.
25	9	Borðsalt.
	10	Annað salt.
	25	Krít, þvegin.
27	1	Steinkol og brúnkol.
	2	Koks.
	14	Steinolía, óhreinsuð (hráolía).
	15	Flugvélabenzín.

Tollskrá: Kafli.	Nr.	
	17	Aðrar brennsluolíur til véla, ót. a.
	18	Smurningsolíur.
28	39	Kalsíumkarbonat, fellt.
30	2	Barkarlitur.
32	6	Vélaáburður og annar þvílíkur áburður úr feiti og feitum sýrum.
35	1—10	Tilbúinn áburður.
36	1	Saltaðar og blásteinslitaðar nautshúðir í botnvörpur.
39 A	2	Umbúðablöð og hólkar úr plasti, ólitað, einnig áletrað, ef áletrunin ber það með sér, að það sé ætlað utan um íslenzkar afurðir til útflutnings.
	11b	Netakúlur úr plasti.
	11c	Nótaflotholt úr plasti.
40	7	Ósagaður trjáviður í fisktrönur.
	21	Tunnustafir, tunnubotnar og tunnusvigar úr trjáviði.
	22	Spons úr trjáviði.
	23	Siglugjarðir úr trjáviði.
	24	Annað tilsniðið tunnuefni úr trjáviði.
	26	Trékassar, hálfunnir eða tilsniðnir.
	27	Aðrir trékassar.
	28	Síldartunnur.
	46	Botnrúllur (bobbingar) úr trjáviði.
	47	Botnvörpuhlerar úr trjáviði.
41	1	Korkplötur, óunnar.
	6	Netja- og nótakorkur alls konar.
42	2	Strámottur til umbúða.
44	11	Dagblaðapappír.
	17	Smjörpappír og hvítur pergamentpappír, áprentaður eða óáprentaður, sem vegur allt að 100 g/m^2.
	33	Vaxbornar pappaumbúðir, einnig tilsniðnar.
45	3	Dagblöð, vikublöð og tímarit.
	6	Frímerki íslenzk, ónotuð.
	8	Peningaseðlar, hlutabréf, skuldabréf og önnur þvílík verðbréf.
46 B	1	Óspunnir nylonþræðir til netjagerðar.
	5	Netjagarn úr nylon, einlitt.
48	6	Netjagarn úr baðmull.
49	2	Hampur.
	5	Netjagarn úr hör eða rami.
	8	Netjagarn úr hampi.
	9	Botnvörpugarn úr hampi.
	16	Mottur til umbúða.
	22	Umbúðastrigi úr jútu.
50	12	Færi og línur til fiskveiða.
	13	Öngultaumar.
	17	Grastóg.
	18	Kaðlar, einnig þótt í þá sé lagður málmþráður.
	19	Fiskinet og fiskinetjaslöngur úr nylon og öðrum gerviþráðum.
	19a	Fiskinet og fiskinetjaslöngur úr öðrum vefjarefnum.
50	21	Netjateinungar með blýi eða korki.
	22	Lóðarbelgir.

143 Tollskrá:
27. des.

Kafli.	Nr.	
52	30	Fiskimjölspokar, þ. e. stórir jútupokar undir fiskimjöl og sams konar pokar utan um netjagarn.
60	15	Netjakúlur úr gleri.
62	1	Mynt.
	2	Heiðursmerki.
63	11	Gjarðajárn.
	26a	Fiskkörfur úr járni, stáli eða öðrum járnlegeringum.
	27	Vírkaðlar, einnig þótt í þeim séu spunaefnaþræðir.
	85	Blikkdósir og blikkkassar með áletrun, sem ber það með sér, að þeir séu ætlaðir undir innlendar framleiðsluvörur til útflutnings.
	92	Vörpujárn, „bobbingar“ og aðrir botnvörpuhlutar úr járni, ót. a.
	97	Netjakúlur úr járni, stáli eða öðrum járnlegeringum.
64	13	Veiðarfæralásar og hringir í herpinætur o. þ. h.
66	6	Netjakúlur úr alúmíníum eða alúmíníumlegeringum.
	10	Fiskkassar úr alúmíníum eða alúmíníumlegeringum.
67	5	Blýlóð (sökkur).
71	25	Málmþynnur, sem eru minna en 0.25 mm að þykkt og með áletrun, sem ber það með sér, að þynnurnar séu ætlaðar utan um íslenzkar afurðir.
73	78	Röntgentæki og hlutar til þeirra.
75	3	Snjóbifreiðar.
76	1	Flugvélar og hlutar til þeirra.
	1a	Fallhlífar og tilheyrandi.
	2—3	Skip og bátar 10 tonn og stærri.
	4	Herpinótabátar.
77	16	Radartæki, dýptarmælar og fisksjár.
	35	Gervilimir og umbúðir um lamað fólk.
81	6	Hvalveiðiskutlar.
84	9	Fiskiönglar.
87	1	Listaverk.
	2	Frímerki, ót. a., og önnur slík merki.
	3	Safnmunir til opinberra safna.

4. gr.

Söluskatt af innfluttum vörum skal greiða til tollyfirvaldanna — tollstjórans í Reykjavík, bæjarfógeta í öðrum kaupstöðum, sýslumanna í sýslum og lögreglustjóra í kauptúnum — með öðrum aðflutningsgjöldum.

Ákvæði laga nr. 90/1954, um tollskrá o. fl., laga nr. 63/1937, um tollheimtu og tolleftirlit, reglugerðar nr. 123/1938, um sama efni, reglugerðar nr. 122/1940, um tollmeðferð aðfluttra vara, og reglugerðar nr. 124/1938, um tollmeðferð aðfluttra póstsendinga, skulu gilda eftir því, sem við á um söluskatt af innfluttum vörum.

Söluskattur af sölu og annarri veltu.

5. gr.

Atvinnufyrirtæki og aðrir aðilar, sem skattskyldir eru samkvæmt lögum nr. 46/1954, um tekjuskatt og eignarskatt, skulu greiða skatt af sölu sinni og annarri veltu. Einnig skulu þessi ríkisfyrirtæki og aðrir aðilar, sem eru skattfrjálsir eftir lögum nr. 46/1954, greiða söluskatt þann, sem hér um ræðir:

Ferðaskrifstofa ríkisins.
Innkaupastofnun ríkisins.
Rekstur kvikmyndahúsa og annarra skemmtistaða.
Landssmiðjan.
Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.
Ríkisútvarpið.
Útgerð skipa.
Viðgerðarstofa útvarpsins.
Viðtækjasmiðjan.
Viðtækjaverzlunin.

6. gr.

Undanþegið söluskatti af sölu og annarri veltu er eftirtalið:

A.

1. Heildsala, ef varan er seld eða afhent aðila, sem er söluskattsskyldur af sölu eða afhendingu sams konar vara. Til heildsölu telst ekki sala fyrirtækja á eigin framleiðslu.
2. Umboðsþóknun fyrir að útvega vörur frá útlöndum. Umboðsviðskipti (umboðssala) eru að öðru leyti skattskyld og greiðist skattur í þeim viðskiptum ekki aðeins af heildarandvirði því, sem gengur til umbjóðandans (framleiðanda eða iðnaðarmanns), heldur og af öllu því andvirði (heildarandverði því), sem umboðsmaðurinn (smásali eða smásölufyrirtæki) tekur við. Af sölu eða afhendingu bóksala (bókabúða eða annarra smásölufyrirtækja á bókum) í umboðsviðskiptum, skal þó aðeins greiða af umboðsþóknun hans samkvæmt b-lið 7. gr., og einnig skal umboðsmaður, sem framleiðandi eða iðnaðarmaður notar sem millilið milli sín og smásala eða smásölufyrirtækja á sama hátt aðeins greiða af umboðsþóknun (milliliðaþóknun) sinni.

B.

Allar vörur, sem samkvæmt 3. gr. eru undanþegnar söluskatti, þó ekki sala á áfengum drykkjum á veitingastöðum, sala trékassa og pappaumbúða til annarra en fiskframleiðenda eða fiskútflytjenda og sala dagblaða, vikublaða og tímarita, sem gefin eru út í ágóðaskyni.

C.

Eftirtalin starfsemi:

1. Andvirði vöru, sem seld er úr landi, útskipunargjald af henni og flutningsgjald.
2. Akstur vörubifreiða og fólksbifreiða.
3. Flugsamgöngur.
4. Flutningur á sjó á innlendum landbúnaðar- og sjávarafurðum og kolum og salti.
5. Húsaleiga, þó ekki leigutekjur gistihúsa og samkomuhúsnæðis.
6. Iðgjaldatekjur vátryggingarfélaga.
7. Netjagerð.
8. Nuddlækningar.
9. Rekstur sjúkrahúsa.
10. Prentun, útgáfa og sala innlendra dagblaða, vikublaða og tímarita, sem ekki eru gefin út í ágóðaskyni.
11. Sala fasteigna, skipa, einkaleyfa, verðbréfa og krafna.
12. Sala þeirra, sem ekki eru bókhaldsskyldir samkvæmt lögum nr. 62/1938, ef skattskyld velta þeirra yfir árið nemur ekki yfir kr. 30 000.00.

143 27. des.

Nú leikur vafi á því, hvort einhver njóti undanþágu samkvæmt þessum lið, vegna þess að fyrir fram verður ekki vitað, hvort söluskattskyld velta muni nema ofangreindu lágmarki, og skal þá aðili leita úrskurðar skattanefndar eða skattstjóra um, hvort söluskatti skuli bætt við verð vörunnar. Hafi söluskatti verið sleppt með leyfi skattanefndar, fellur leyfið jafnskjótt niður, ef í ljós kemur, að veltan muni ná skattskyldu lágmarki.

13. Skóviðgerðir.
14. Smíði á skipum og bátum.
15. Tannlækning og tannsmíði.
16. Vinna og efnissala viðgerðarverkstæða og annarra verktaka vegna skipaviðgerða þeirra.
17. Framleiðsla vara úr kjöti að því leyti, að iðnaðarfyrirtæki, sem notað hefur kjöt í framleiðslu sína, er heimilt við framtal til söluskatts að draga frá söluverði kjötvarningsins innkaupsverð kjötsins. Undanþága þessi tekur ekki til veitinga, tilbúins matar og matrétta, hvort sem matreitt er eða selt á veitingastöðum, í verzlunum eða annars staðar, eða til sölu eða framleiðslu smurðs brauðs með kjötáleggi eða þess háttar.
18. Frysting, geymsla og reyking á kjöti og fiski.
19. Slátrun búfjár.
20. Framleiðsla gervilima og umbúða um lamað fólk.

7. gr.

Af sölu og annarri veltu atvinnufyrirtækja og annarra skattskyldra aðila skal greiða söluskatt sem hér segir:

a. 2% af sölu eða afhendingu smásala eða smásölufyrirtækja, enda hafi aðilar þessir eða aðilar í félagi eða í sambandi við þá ekki framleitt eða unnið að vörum þeim, sem þeir selja eða láta af hendi.
b. 3% af annarri sölu eða veltu, þar með talin umboðssala (umboðsviðskipti), sala eða afhending, vinna og þjónusta látin í té af iðnaðarmönnum og iðnaðarfyrirtækjum, matsölu-, veitinga- og gistihúsum, sýningar í kvikmyndahúsum, leikhúsum, flutningastarfsemi, lausafjárleiga og þess háttar.

Nú kaupir innlendur iðnaðarmaður eða framleiðandi eða fær afhenta vöru til framleiðslu sinnar frá öðrum innlendum iðnaðarmanni eða framleiðanda, sem búið hefur vöruna til eða unnið að henni, og í viðskiptum þeirra er söluskatti bætt við verð eða verðmæti vörunnar, og skal þá endurgreiða söluskattinn vegna þessara viðskipta eftir nánari reglum, settum af fjármálaráðherra. Sama gildir um aðvinnslu á vörum, sem innlendur iðnaðarmaður eða framleiðandi fær annan innlendan iðnaðarmann eða framleiðanda til að gera á framleiðsluvöru sinni.

Söluskattur vegna viðskipta miðast við heildarandvirði vöru (sjá þó 6. gr. A 2) án frádráttar nokkurs annars kostnaðar en söluskatts þess, er verið er að leggja á, greiða og halda eftir, og án tillits til þess, í hverju greiðsla er fólgin, og þótt um sé að ræða skipti gegn vöru eða þjónustu. Sé um að ræða skipti á vörum og þjónustu, afhendingu vara án endurgjalds, úttekt eiganda úr eigin fyrirtæki eða ef greitt er í vörum eða í þjónustu, skal miða við almennt gangverð í sams konar viðskiptum. Komi upp ágreiningur um það, hvað sé almennt gangverð í viðskiptum af þessu tagi eða hvort um sams konar viðskipti sé að ræða, sker ríkisskattanefnd úr þeim ágreiningi til fullnaðar.

Vanræki einhver að leggja söluskatt á vöru án leyfis skattanefndar, verður veltan eigi að síður skattskyld, ef hún fer yfir skattskylt lágmark, nema sérstakar málsbætur séu.

Nú hefur söluskattur verið innheimtur í söluverði vöru eftir fyrirmælum

skattanefndar eða án þeirra, en ársvelta eigi náð skattskyldu lágmarki, og skal 143
þá aðili greiða söluskatt fyrir þann hluta árs eða þann hluta vörusölu, þar sem 27. des.
reiknað hefur verið með skattinum.

8. gr.

Atvinnufyrirtæki og aðrir aðilar, sem greiða skulu söluskatt af sölu sinni og annarri veltu, eins og fyrir er mælt í reglugerð þessari, skulu senda skattstjóra eða skattanefnd skýrslu um sölu sína á hverjum ársfjórðungi, þ. e. janúar—marz, apríl—júní, júlí—september og október—desember. Skal skýrslan afhent í síðasta lagi innan 15 daga frá lokum hvers ársfjórðungs. Einnig skulu hinir skattskyldu aðilar innan sama frests greiða til innheimtumanna ríkissjóðs söluskatt þann, er þeim ber að standa skil á fyrir ársfjórðunginn. Síðasti dagur framtalsfrestsins telst gjalddagi alls skattsins fyrir þann ársfjórðung, hvort sem skatturinn er talinn fram eða ekki.

Skattstjóri eða skattanefnd skulu síðan yfirfara skýrslurnar og leiðrétta skattinn, ef hann er rangt upp gefinn. Einnig skulu þessir aðilar áætla skatt af sölu fyrirtækja, sem enga skýrslu senda, og skal þessu hvoru tveggja lokið fyrir 1. dag næsta mánaðar eftir ársfjórðungsskiptin og skattupphæðin tilkynnt innheimtumanni og skattgreiðanda.

Sá, er vöru selur eða lætur í té þjónustu, sem söluskatt ber að greiða af, ábyrgist skilvísa greiðslu skattsins til innheimtumanns ríkissjóðs. Hafi einhver eigi greitt skattinn innan mánaðar frá gjalddaga, skal hann greiða 1% í dráttarvexti fyrir hvern byrjaðan mánuð frá gjalddaga. Þá má og innheimtumaður láta lögregluna stöðva atvinnurekstur hans, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja verkstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli.

9. gr.

Þeir, sem ekki vilja sætta sig við ákvörðun skattstjóra eða skattanefndar á söluskatti, geta kært hann til þeirra innan 10. næsta mánaðar eftir að skatturinn var ákveðinn. Skattstjóri eða skattanefnd skulu kveða upp úrskurð um kæruna og tilkynna úrskurðinn í ábyrgðarbréfi fyrir 20. sama mánaðar. Úrskurðum þeirra má áfrýja til yfirskattanefnda og síðan til ríkisskattanefndar, sem kveður upp fullnaðarúrskurð. Kærufrestur til þessara nefndar eru 15 dagar og úrskurðarfrestir þeirra jafnlangir.

Áfrýjun skattákvörðunar og deila um skattskyldu frestar ekki eindaga skattsins né neinum þeim viðurlögum, sem lögð eru við vangreiðslu hans, en ef skattur er lækkaður eftir úrskurði eða dómi, skal þegar endurgreiða það, sem lækkuninni nemur.

10. gr.

Skattstjórum og skattanefndum er heimilt að krefjast af gjaldendum hverra þeirra gagna, sem telja má nauðsynleg til skýringar á framtalinu. Gefi gjaldandi ekki skýrslu um sölu sína og viðskipti á tilskildum tíma eða telji skattstjóri eða skattanefnd framtali ábótavant, skal þeim heimilt að áætla sölu og aðra veltu gjaldanda og ákveða gjaldið eftir því.

Skattstjóri og skattanefnd skulu hafa aðgang að þeim gögnum opinberra skrifstofa, sem fjármálaráðuneytið telur nauðsynlegt til endurskoðunar framtala og ákvörðunar skattsins.

11. gr.

Um viðurlög fyrir brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar um söluskatt af sölu og annarri veltu fer samkvæmt lögum nr. 46/1954, um tekjuskatt og eignarskatt, og lögum nr. 35/1950, um verðlagseftirlit o. fl.

143 12. gr.
27. des. Verð vöru og þjónustu má hækka sem söluskatti nemur, en óheimilt er að hækka álagningu verzlana og fyrirtækja hans vegna. Söluskatt af sölu og annarri veltu skal bæta álagningarlaust við leyfilegt söluverð.

13. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 100/1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, með breytingum, sem leiða af 2.—4. gr. laga nr. 112 1950 og lögum nr. 79/1955, um framlenging á gildi III. kafla laga nr. 100/1948, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1955.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Kjartan Ragnars.

144 **GJALDSKRÁ**
23. des.

fyrir rafmagnsstöðina í Vík í Mýrdal.

I. RAFORKA

Rafmagnsstöðin í Vík selur raforku við því verði og á þann hátt, sem hér segir:

A. Lýsing.

Um kwst.mæli á kr. 1.40 hverja kwst.

B. Almenn heimilisnotkun.

1. Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 30 aura hverja kwst. og auk þess fastagjald, er nemi kr. 3.75 á mánuði af hverju íbúðarherbergi.

   Til íbúðarherbergja teljast öll herbergi, sem ætluð eru sem íveruherbergi, og eldhús, en ekki baðherbergi, gangar eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m^2, telst sem hálft, en stærra en 25 m^2 sem tvö. Ef meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m^2, má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig, að hverjir 10 m^2 jafngildi einu herbergi og hverjir 5 m^2 hálfu herbergi.
2. Um hemla á kr. 800.00 hvert árskw. Hemilstillingin skal ávallt standa á heilum hundruðum watta.

   Stjórn rafmagnsveitunnar er heimilt að takmarka raforkusölu eftir þessum gjaldskrárlið, ef nauðsynlegt reynist til þess að draga úr orkunotkuninni. Slíka takmörkun má framkvæma með því að lækka stillingu hemlanna almennt og synja nýjum notendum um orkukaup um hemla.

C. Vélanotkun.

Um kwst.mæli á 70 aura hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan nýtingartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds kr. 140.00.

D. Önnur raforkunotkun.

1. Raforku til suðu má selja til gisti- og veitingahúsa og annarra slíkra staða um kwst.mæli á 30 aura hverja kwst., enda sé notkunin mæld um sérmæli og suðutækin fasttengd.

2. Til nota um vinnulagnir við byggingar meðan á byggingu stendur um kwst.-mæli á 70 aura hverja kwst.
3. Til bökunarofna í brauðgerðarhúsum um kwst.mæli á 12 aura hverja kwst., enda sé straumurinn þá rofinn með klukkurofa frá kl. 8.30 til 23 eða um tvígjaldsmæli á 12 aura hverja kwst. frá kl. 23 til 8.30 og á 70 aura frá kl. 8.30 til 23.
4. Til götulýsingar á 70 aura hverja kwst. og annast rafmagnsstöðin þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.

Alla aðra raforkunotkun, sem ótalin er og ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja eftir gjaldskrárlið A. Þegar sérstaklega stendur á, getur stjórn rafmagnsstöðvarinnar þó selt raforku eftir sérstökum samningi, en eigi lengur en til eins árs í senn.

II. MÆLALEIGA

Stjórn rafmagnsstöðvarinnar ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann, sem skal greiða leigu af mælitækjum eins og hér segir:

Af kwst.mælum, 30 amper og minni ..... kr. 2.00 á mánuði.
— hemlum, 30 amper og minni ..... — 2.00 - —

Af öðrum mælitækjum skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Leigi innheimtist um leið og gjald fyrir raforku.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir: Grunngjald kr. 500.00 og auk þess 5 kr. af hverju þúsundi króna brunabótamats húsa og mannvirkja allt að 300 þús. kr., en 3 kr. af hverju þúsundi króna þar yfir.

Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur stjórn rafmagnsstöðvarinnar samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó miða heimtaugargjaldið við það mat.

Heimtaugargjaldið fellur í gjalddaga, þegar uppsetningu heimtaugar er lokið eða þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt. Heimilt er að veita gjaldfrest á helmingi heimtaugargjalds í allt að 6 mánuði.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meira en 25 m og loftlínuheimtaugar meira en 60 m, skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 20 krónur.
2. Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún ekki enduropnuð fyrr en notandinn hefur greitt 20 króna gjald á skrifstofu rafmagnsstöðvarinnar.

V. HEIMILD TIL BREYTINGA

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru á þessari gjaldskrá, um allt að 20%, án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

144 23. des. Gjaldskrá þess staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923 og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir rafmagnsstöðina í Vík, nr. 23 5. febr. 1951 og auglýsing um breytingu á þeirri gjaldskrá, nr. 7 25. jan. 1952.

Atvinnumálaráðuneytið, 23. desember 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

145 28. des.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 230 22. des. 1952, um breyting á reglugerð nr. 107 5. ágúst 1949, um vöruhappdrætti Sambands íslenzkra berklasjúklinga.

1. gr.

Fyrri málsgrein 2. gr. orðist svo:
Verðmæti vinninga verður samanlagt kr. 5 500 000.00.

2. gr.

3. gr. orðist svo:
Verð ársmiða verður kr. 240.00.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 1956.

Fjármálaráðuneytið, 28. desember 1955.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

146 27. des.

AUGLÝSING

um niðurfelling aðflutningsgjalda af nokkrum vörutegundum.

Samkvæmt heimild í 3. gr. laga nr. 93/1955, um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 90/1954, um tollskrá o. fl., hefur ríkisstjórnin ákveðið að á árinu 1956 skuli fella niður verðtoll af:

a. Belgávöxtum, sem teljast til nr. 5—6 í 7. kafla tollskrár.
b. Ómöluðu korni, sem telst til nr. 1—7 í 10. kafla tollskrár.
c. Kornmjöli og grjónum, sem telst til nr. 1—12 í 11. kafla tollskrár.

Enn fremur hefur ríkisstjórnin ákveðið að fella niður verðtoll og vörumagnstoll af kaffi, sem telst til nr. 1—2 í 9. kafla tollskrár og sykri, sem telst til nr. 1—6 í 17. kafla tollskrár.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1955.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

REGLUGERÐ

147
30. des.

um tekjuskatt og eignarskatt.

I. KAFLI
Um skattskyldu.

1. gr.

Orðaskýringar:

Gjaldár: Það ár, þegar skattur er á lagður.

Skattár: Næsta almanaksár á undan gjaldári eða það reikningsár, sem framtal miðast við, sbr. 20. gr.

Framtalsár: Það ár, þegar framtal skal gefið = gjaldár.

Reikningsár: Það ár, sem framtal eða rekstursreikningur miðast við = skattár.

Fardagaár: Tímabilið frá 1. júní til jafnlengdar næsta ár.

Brottfararár: Það ár, er gjaldandi fer af landi burt, hvort sem hann slítur lögheimili hér eða eigi.

Heimilisfang: Lögheimili manns samkv. allsherjar-spjaldskrá Hagstofu Íslands.

Aðsetur: Dvalarstaður manns samkv. allsherjar-spjaldskrá Hagstofu Íslands.

Lögheimili: = heimilisfang.

Heimilisfesti: = heimilisfang.

Búseta: = heimilisfang.

Heildartekjur: Allar tekjur, sem skattþegn aflar, og skatti eru viðkomandi, án frádráttar.

Brúttó tekjur: = heildartekjur.

Hreinar tekjur: Heildartekjur að frádregnum lögleyfðum kostnaði og frádrætti samkv. 21.—40. gr.

Nettó tekjur: = hreinar tekjur.

Skattskyldar tekjur: Einstakir skattskyldir tekjuliðir eða tegundir tekna.

Skattgjaldstekjur: Hreinar tekjur einstaklinga að frádregnum fjölskyldufrádrætti samkv. 41. og 42. gr., eða hreinar tekjur félaga að loknum frádrætti samkv. 44.—47. gr. Það er = tekjur til skattgjalds samkv. 6. gr. skattalaga.

Almennur frádráttur: Frádráttur frá heildartekjum samkv. 21.—40. gr. Það er = mismunur á heildartekjum og hreinum tekjum.

Persónufrádráttur: Frádráttur samkv. 41. og 42. gr. Það er = mismunur á hreinum tekjum og skattgjaldstekjum.

Ómagafrádráttur: Frádráttur vegna ómaga samkv. 41. og 42. gr.

Fjölskyldufrádráttur: Persónufrádráttur.

Félagafrádráttur: Frádráttur félaga samkv. 44.—48. gr.

Skattskyldar eignir: Allar eignir, sem skylt er að telja til skatts.

Skattgjaldseign: Eign sem gjalda ber skatt af samkv. 14. gr. skattalaga, þ. e. skuldlaus eign.

2. gr.

Skyldir að greiða skatt í ríkissjóð af tekjum og eignum eru eftirtaldir aðilar, með þeim undantekningum og takmörkunum er síðar greinir: Skattskyldir aðilar.

1. Einstaklingar eða hjón, án tillits til ríkisfangs eða aldurs.
2. Félög, sjóðir og stofnanir.

30. dag desembermánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

147 30. des.

3. Dánarbú og þrotabú. Eigi skiptir máli um skattskylduna, hvernig búi er skipt, hvort skipti eru opinber (skiptaréttur, skiptaforstjórar, skilanefnd) eða einkaskipti.

3. gr.

Skattskyldan er tvenns konar:

Ótakmörkuð skattskylda.

1. Þeir, sem eru heimilisfastir hér á landi samkv. ákvæðum 4. gr., bera ótakmarkaða skattskyldu, það er, þeir skulu greiða skatt af öllum tekjum sínum og eignum, hvar og hvaðan, sem tekna er aflað, eða eignir eru.

Ótakmarkaða skattskyldu hafa enn fremur þeir erlendir ríkisborgarar, sem hérlendis hafa fengið atvinnuleyfi, (sbr. lög nr. 39/1951) og orðið hér heimilisfastir.

Takmörkuð skattskylda.

2. Erlendis heimilisfastir aðilar verða skattskyldir, ef þeir hafa hér á landi þær tegundir tekna eða eigna, sem taldar eru í 5. gr. Þeir bera því takmarkaða skattskyldu.

Takmarkaða skattskyldu bera enn fremur þeir erlendir ríkisborgarar, sem hérlendis hafa fengið atvinnuleyfi og dvalið um stundarsakir, en ekki orðið heimilisfastir. Sjá enn fremur síðustu málsgr. 7. gr.

4. gr.

Heimilisfesti einstaklinga.

1. Telja ber þá menn heimilisfasta hér á landi, sem eiga lögheimili hér skv. allsherjarspjaldskrá Hagstofu Íslands hinn 1. des. á viðkomandi skattári, sbr. lög nr. 73/1952, hvort sem þeir dvelja í landinu eða eigi.

Eigi skiptir það máli um skattskyldu, þótt maður hafi brugðið heimilisfangi hér í lok skattárs eða þegar skattframtal er gefið, ef hann hefur verið talinn heimilisfastur hér á skattárinu. Eigi nægir heldur þótt maður sé hér heimilisfastur þegar talið er fram til skatts, ef hann hefur ekki verið það á skattárinu.

Dvöl erlendis.

Nú dvelst maður erlendis um stundarsakir, en bregður eigi heimilisfangi sínu hér á landi, og skal hann þá gjalda skatt, eins og hann hefði dvalizt kyr á landinu. Það skiptir eigi máli, hversu löng dvölin er erlendis, (t. d. vegna kaupsýsluferðar, námsdvalar, skemmtiferðar o. s. frv.) ef maðurinn verður eigi talinn hafa brugðið heimilisfangi sínu.

Heimilisfesti félaga, dánar- og þrotabúa.

2. Félag (hvort sem er sjálfstætt félag eða útibú) telst vera innlent eða eiga hér heimili, ef það hefur hér skrásett heimilisfang, eða hefur hér aðsetur, hvort sem er lengur eða skemur á skattárinu. Sama gildir um sjóði og stofnanir.

Dánarbú og þrotabú teljast heimilisföst hér á landi, ef hinn látni var heimilisfastur hér við dánardægur, og gjaldþroti, þegar gjaldþrotaúrskurður er upp kveðinn.

Samsköttun hjóna.

Tekjur og eignir hjóna, sem samvistum eru, skulu taldar saman til skattgjalds, enda þótt séreign sé eða sératvinna. Telja ber hjón samvistum, þótt þau búi eigi saman, nema þau séu skilin lagaskilnaði eða að borði og sæng, eða vænta megi að skilnaður þeirra sé undirbúningur undir lögskilnað eða þau muni ekki aftur flytja saman.

Ef til hjónabands hefur verið stofnað á skattárinu og konan haft tekjur fyrir giftingu, þá má skattleggja þær tekjur sérstaklega, sbr. 37. gr.

5. gr.

Erlendis heimilisfastir aðilar, einstaklingar eða hjón, félög eða stofnanir, dánarbú og þrotabú, verða skattskyldir hér á landi, ef þeir hafa hér eða héðan tekjur eða eignir, sem að neðan greinir:

A. Tekjur: 147

1. Tekjur af fasteignum, sem slíkir aðilar eiga hér á landi. 30. des.

2. Tekjur af atvinnurekstri, sem hér eða héðan er rekinn. Skatturinn leggst einungis á þá atvinnu, sem er rekinn hér eða héðan, en önnur atvinna skiptir ekki máli. Skattskyldar tekjur erlendis búsettra aðila.

   Sama er hvort atvinnan er rekin af erlendis búsettum aðilum eingöngu eða í félagi eða í sambandi við innlendan mann eða fyrirtæki, hvort fyrirtækið er sjálfstætt firma eða útibú, eða hvort umboðsaðili hérlendis er heimilisfastur hér eða erlendis.

   Sem dæmi um þá, er greiða skulu skatt eftir þessu ákvæði, eru erlendis búsettir menn, sem reka hér verzlun, fasta eða lausa, fiskiútveg, siglingar, iðnað o. s. frv. Sá, sem kaupir hér einn eða fleiri skipsfarma af fiski, verður ekki talinn reka hér atvinnu. En ef hann hefur hér atvinnustöð í því skyni eða mann að staðaldri til fiskkaupa, þá verður hann skattskyldur. Svipað er um siglingar.

   Félög eða einstaklingar, sem heima eiga erlendis, en reka hér siglingar að staðaldri og hafa hér umboðsmann, verða skattskyld af þeirri atvinnu.

3. Arður af hlutafé í innlendu hlutafélagi eða innborguðu stofnfé í öðrum innlendum atvinnufélögum eða fyrirtækjum, sbr. 4. gr. 2. tölul. (Ef einstakir menn reka fyrirtæki þá er það í þessu sambandi innlent, ef það er hér eða héðan rekið, sbr. 2. tölul. þessarar gr.). Með arði ber að telja ágóðahlut til stjórnenda eða fulltrúa, og hvers konar aðra arðsúthlutun, sem félög eða fyrirtæki kunna að greiða hluthöfum sínum eða meðlimum.

4. Laun, biðlaun eða styrkur úr ríkissjóði, eða tekjur frá opinberri stofnun innlendri. Eftir þessu ákvæði skal gjalda skatt af öllum embættislaunum eða sýslunar, eftirlaunum, biðlaunum, styrkjum til námsmanna og listamanna, sem greiddir eru til erlendis heimilisfastra manna. Í þessu sambandi skal þó athuga fyrirmæli 16. gr. B. 2. d. og 35. gr. reglugerðar þessarar.

   Opinberar innlendar stofnanir eru sveitarfélög og stofnanir og sjóðir þeirra, stofnanir, sjóðir og félög, sem eru undir stjórn ríkisvaldsins, eða teljast mega almennings eign.

5. Starfslaun eða kaup, annað en talið er undir 4. tölul., þar með talin biðlaun og eftirlaun, þó eigi venjuleg umboðslaun greidd út úr landinu. Eigi skiptir máli, hvort starfið er leyst af hendi hér á landi eða annars staðar, eða hvort það er við atvinnurekstur eða aðra starfsemi, eða þótt fyrirtækið eða launagreiðandinn sé erlendis heimilisfastur, ef hann er hér skattskyldur.

6. Sérstök ákvæði samkv. lögum nr. 96 frá 1946 gilda um skattlagningu og greiðslu gagnvart útlendingum, sem fengið hafa hér landvistar- og atvinnuleyfi um tiltekinn tíma eða þeim mönnum, sem ástæða er til að ætla að dveljist hér aðeins um stundarsakir eða eru á förum af landi burt, en hafa hér atvinnutekjur. Ákvæðum þessum skal beita þótt aðili teljist hér heimilisfastur, ef hann hefur ekki öðlazt hér ríkisborgararétt, og einnig í hinu tilfellinu, þegar aðili hefur hér ríkisborgararétt en ekki lögheimili. Ef annað hvort eða hvort tveggja skortir, ríkisborgararétt og lögheimili hér, telst aðili útlendingur samkv. ofangreindum lögum, sbr. þó ákvæði laga nr. 85 1946 um jafnréttisstöðu danskra ríkisborgara, sem búsettir voru á Íslandi 6. marz 1946. Sérákvæði um útlendinga.

   Hafi útlendingur dvalið hér eða haft hér atvinnutekjur einn mánuð eða lengur eða ef hreinar tekjur hans hér á landi eru kr. 10000.00 eða þar yfir, enda þótt dvalartími hans hér sé skemmri en einn mánuður, skapar það honum skattskyldu.

147 30. des.

Um útlenda listamenn, sem afla sér hér tekna með list sinni, hvort heldur þeir starfa í eigin nafni eða á annarra vegum, gildir sú sérregla, að þeir skuli greiða tekjuskatt af ⅔ hlutum þeirra tekna, er þeir þannig afla sér, að frádregnum beinum kostnaði við starfsemina.

Um skattlagningu og skattgreiðslu þeirra manna, sem þessi töluliður ræðir um, sjá 43., 65., 105. og 106. gr. þessarar reglugerðar.

Sérákvæði um sjómenn.

7. Erlendis heimilisfastir sjómenn, sem vinna á íslenzkum skipum, verða þó því aðeins skattskyldir hér af sjómanns-tekjum sínum, að þeir greiði ekki skatt af þeim annars staðar. En skatt skal leggja á þá nema þeir færi sönnur á það, að þeir greiði skatt af þeim í öðru ríki. Eru því t. d. skipstjórar og aðrir starfsmenn á skipum Eimskipafélags Íslands h.f., búsettir í Kaupmannahöfn, skattfrjálsir hér af launum sínum, ef þeir greiða skatt af þeim til danska ríkisins.

Um aðra atvinnu skiptir eigi máli, þótt launin séu skattlögð erlendis, samanber þó niðurlag þessarar greinar.

8. Tekjur af leigum á hvers konar vélum og tækjum til innlendra einstaklinga og fyrirtækja, svo og þóknanir fyrir tæknilega aðstoð.

Skattskyldar eignir erlendis búsettra aðila.

B. Eignir. Skattskyldan nær til allra þeirra aðila, sem um ræðir í A. 1.—8. hér að framan, og skattskyldar verða allar þær eignir, er gefa af sér tekjur þær, sem greinir í A. 1., 2., 3. og 8. tölulið, eða við þá tekjuöflun eru bundnar, það er:

1. Fasteignir.
2. Eign eða eignahlutdeild í atvinnufyrirtæki eða einhverjar eignir, sem bundnar eru við atvinnurekstur, sem hér eða héðan er rekinn, sbr. og lið A. 8. að framan.
3. Hlutafé í innlendu hlutafélagi eða stofnfé eða framlag í innlendu félagi. Skiptir eigi máli, hvort hlutabréfin eru geymd hér á landi eða annars staðar.

Það sem að framan er sagt um skattskyldu tekna af þessum eignum gildir einnig um eignarskatt, að því leyti sem við á.

Aðrar tekjur og eignir erlendis heimilisfastra manna en að ofan eru taldar, skipta eigi máli. Verða þeir því eigi skattskyldir af neinum tekjum, sem þeir hafa erlendis frá eða þótt þeir eigi t. d. innstæður í lánsstofnunum hér eða inneignir hjá innlendum fyrirtækjum, ríkisskuldabréf, bankavaxtabréf eða önnur skuldabréf, og hafi vaxtatekjur af þeim o. s. fr.v, nema eignir þessar séu bundnar við atvinnurekstur, sbr. lið B. 2. þessarar greinar. Sama gildir um annað lausafé.

Ákvæði þessarar greinar gildi þó því aðeins, að þau brjóti eigi í bága við samninga, sem íslenzk stjórnarvöld gera við stjórnarvöld annarra ríkja til þess að koma í veg fyrir tvísköttun af sömu tekjum, sbr. auglýsingu nr. 4/1930, nr. 79/1931, nr. 36/1938 og nr. 4/1939.

6. gr.

Skattskyld félög.

Til skattskyldra félaga teljast:

1. Hlutafélög, samlagshlutafélög („kommandit"-hlutafélög), en þau eru þannig, að sumir félagsmenn greiða tillög sín í hlutabréfum, og ábyrgð þeirra bundin við þau, en aðrir félagsmenn, einn eða fleiri, bera ótakmarkaða ábyrgð á öllum skuldbindingum félagsins, svo og önnur félög með takmarkaðri ábyrgð, sem ekki eru talin í 2. tölul. hér á eftir.
2. Gagnkvæm ábyrgðarfélög, kaupfélög, smjörbú, sláturfélög og önnur samvinnufélög, sbr. lög nr. 46/1937.
3. Önnur félög. Hér til teljast félög með ótakmarkaðri ábyrgð, önnur en 2. töluliður tekur til, þar á meðal útgerðarfélög („Partrederi") og samlagsfélög („kommanditfélög"). Fellur hér undir t. d. verzlunarfélög tveggja manna eða fleiri, þar sem báðir eða allir ábyrgjast skyldur félagsins með öllum eignum

sínum. Einnig verður að telja undir þennan lið félög, þar sem sumir félagar 147
bera ótakmarkaða ábyrgð en aðrir takmarkaða, önnur en talin eru í tölulið 1. 30. des.

7. gr.

Eftirtaldir einstaklingar eru undanþegnir tekjuskatti: Skatt-frjálsir ein-staklingar.

1. Forseti Íslands.
2. Handhafar valds Forseta Íslands af þeim launum, er þeir fá fyrir það starf.
3. Þeir sem starfa erlendis í þjónustu íslenzka ríkisins af þeim launum er þeir fá fyrir slík störf. Þeir einir teljast starfa erlendis í þessu sambandi, sem eru fastráðnir, settir eða skipaðir, starfsmenn á vegum utanríkisráðuneytisins, við sendiráð Íslands, eða fastir fulltrúar Íslands við alþjóðlegar stofnanir, sem Ísland er aðili að.
4. Embættismenn Sameinuðu þjóðanna samkv. V. kafla samnings um réttindi Sameinuðu þjóðanna, sbr. lög nr. 13/1948.
5. Erlendir þjóðhöfðingjar og erlendir starfsmenn þeirra.
6. Sendiherrar erlendra ríkja, sendiræðismenn og erlendir starfsmenn við sendiráð erlendra ríkja. Sendiherra tekur hér til allra sendimanna annarra ríkja, sem eftir reglum þjóðaréttar teljast til diplomata. Starfsmennirnir verða að vera í fastri þjónustu sendiráðanna og hafa starfið að einkastarfi. Íslenzkir starfsmenn sendiráðanna njóta engra ívilnana í skatti samkv. þessari grein.
7. Konsúlar annarra ríkja, sem ekki eru íslenzkir þegnar. Ef konsúllinn er íslenzkur þegn, hvort sem hann er sendikonsúll eða heimakonsúll, þá nýtur hann eigi skattfrelsis. Sama er um konsúla, sem að vísu eru ekki íslenzkir þegnar, en eru þó ekki sendikonsúlar (consules missi), heldur eiga hér heimili af öðrum ástæðum, t. d. sem kaupsýslumenn, forstjórar stofnana eða fyrirtækja o. s. frv., þeir verða skattskyldir hér.
8. Menn úr liði Bandaríkjanna, sem dvelja hér á landi samkv. varnarsamningi frá 5. maí 1951, sbr. lög nr. 110/1951, skyldulið slíkra manna eða starfsmenn, sem ekki eru íslenzkir þegnar en ráðnir hafa verið til starfa vegna framkvæmda samkv. samningnum.

Þeir, sem taldir eru í 4.—8. tölulið, skulu þó gjalda hér skatt, ef þeir hafa hér tekjur samkv. 5. gr. A. 1.—5. og 8. tölulið eða eignir samkv. 5. gr. B. 1.—3. tölulið, það er, þeir hafa sams konar skattskyldu sem erlendis heimilisfastir aðilar, greiða skatt af sömu tekjum og eignum, að undanteknum tekjum af embætti sínu eða starfi, sem þeir fá frá viðkomandi erlendri ríkisstjórn eða stofnun er þeir starfa fyrir hér á landi. Þó gildir það sérákvæði hér, að því er snertir 5. gr. A. 1, að nægilegt er, að aðili hafi tekjur af fasteign, t. d. af framleigu sem ítakshafi o. s. frv., enda þótt hann eigi enga fasteign. Að öðru leyti gildir hér það, sem sagt er í 5. gr. um framangreinda liði, og skattur greiðist eingöngu af þar greindum tekjum og eignum, en engum öðrum. Þessir greiða skatt.

8. gr.

Eftirtalin félög eru undanþegin tekjuskatti: Skatt-frjáls félög.

1. Félög, sem enga atvinnu reka, sbr. 12. gr. og verja þeim tekjum er þau afla sér til almennings þarfa, en eigi til hagsbóta meðlimum sínum, svo sem vísindafélög, hjúkrunar- og líknarfélög, bókmennta- og fræðslufélög, stjórnmálafélög, dýraverndunarfélög og búnaðarfélög. Ef slík félög reka atvinnu, eru þau skattskyld af tekjum af slíkri starfsemi.
2. Félög með takmarkaðri ábyrgð, þótt þau reki atvinnu, ef öllum tekjum þeirra er varið til almanna þarfa. Hins vegar verða slík félög skattskyld af öllum tekjum sínum þótt þau verji einhverjum hluta tekna sinna til menningar eða mannúðarmála.

147 30. des.

3. Félög sem eru undanþegin skattgjaldi með sérstökum lögum. Er nú svo um eftirgreind félög:
Útvegsbanki Íslands h/f., (lög nr. 7, 11. marz 1930).
Sölusamband íslenzkra fiskframleiðenda, (lög nr. 96, 23. júní 1936).
Mjólkursamsalan í Reykjavík, (lög nr. 96, 23. júní 1936).
Áburðarverksmiðjan h/f., (lög nr. 40, 23. maí 1949).

Skipting sameignarfélags til skatts.

4. Ef ekki eru fleiri en 3 félagar í sameignarfélagi, (t. d. verzlunarfélagi, útgerðarfélagi, húsfélagi) þá er skatturinn ekki lagður á félagið sjálft, heldur hvern einstakan félaga.
a. Ef ósk um það kemur frá félaginu, um leið og tekjur þess eru taldar fram.
b. Ef beiðninni fylgja fullnægjandi skýrslur svo unnt sé að skipta tekjum og eignum.
Skipting þessi er heimil, þótt sumir félagsmenn ábyrgist aðeins með innskotsfé, enda séu félagar eigi fleiri en þrír.
Eigi er heimilt að skipta, nema skipt sé árlega, og skipta skal öllum tekjum og eignum í réttu hlutfalli við eignarhluta hvers félagsmanns.

9. gr.

Þessir sjóðir eru undanþegnir tekjuskatti:

Skattfrjálsir sjóðir.

1. Ríkissjóður og aðrir þeir sjóðir, er standa undir umsjón ríkisstjórnarinnar, svo sem Söfnunarsjóður, Kirkjujarðasjóður, Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins og aðrir þeir sjóðir, er ríkisstjórnin á að hafa gætur á.
2. Íslenzkir kirkjusjóðir, hver sem kirkjueigandi er, (ríkissjóður, bóndi, söfnuður). Kirkjusjóður telst íslenzkur, ef hann er eign innlends safnaðar, enda hafi söfnuðurinn hlotið staðfestingu kirkjumálaráðuneytisins.
3. Sjóðir í eigu bæjar-, sýslu- og sveitarfélaga.
4. Sparisjóðir, sem engan arð gefa stofnendum sínum eða ábyrgðarmönnum.
5. Sjóðir, sem veitt er undanþága með lögum.
6. Sjóðir, sem ekki reka atvinnu sbr. 12. gr.

10. gr.

Þessar stofnanir eru undanþegnar tekjuskatti:

Skattfrjálsar stofnanir.

1. Stofnanir og fyrirtæki ríkis-, sýslu-, sveita- og bæjarfélaga, t. d. Landsbankinn, Búnaðarbankinn, Tryggingarstofnun ríkisins, einkasölur og verksmiðjur ríkis og bæja, vatnsveitu- og raforkuver bæja og ríkis o. s. frv.
2. Stofnanir, sem veitt er skattfrelsi með sérstökum lögum.
3. Stofnanir, sem ekki reka atvinnu, sbr. 12. gr.

II. KAFLI
Um tekjur.

11. gr.

Skattskyldar tekjur.

Skatti skal svara af öllum tekjum, sem skattskyldur aðili aflar, hvers kyns sem tekjurnar eru og hvar og hvernig sem þeirra er aflað, nema sérstakar undanþágur séu gerðar í reglugerð þessari.

Notkun skattskyldra tekna.

Eigi skiptir máli til hvers tekjunum er varið, hvort heldur gjaldandi hefur þær sér eða skylduliði sínu til framfæris, nytsemdar eða munaðar, til hjúahalds, nema til atvinnurekstrar sé, eða hann ver tekjunum til þess að færa út bú sitt eða atvinnuveg, til umbóta á eignum sínum eða til þess að afla sér fjár, til gjafa eða hvers

annars sem er. Tekjur, sem telja ber fram til skatts, eru því hvers konar arður, laun eða gróði, sem gjaldanda hlotnast af eign eða atvinnu eða einstökum verknaði eða atvikum, ef þetta verður metið til peningaverðs. 147 30. des.

Tegundir tekna verða eigi taldar svo að tæmandi sé, en hér á eftir verða taldar þær helztu: Ýmsar tegundir tekna.

1. Tekjur af atvinnurekstri, sjá 12. gr.
2. Launatekjur, sjá 13. gr.
3. Tekjur af eignum, sjá 14. gr.
4. Ágóði af eignasölu, sjá 15. gr.
5. Tekjur af öðrum atvikum, sjá 16. gr.
6. Tekjur af landbúnaði, sjá 17. gr.

Sérákvæði varðandi félög eru í 18. gr. og í 19. gr. er upp talið, hvað ekki telst til tekna.

Tekjur skal að jafnaði telja til tekna á því ári,, sem þær verða til, þ. e. þegar vegna þeirra hefur myndazt krafa á hendur einhverjum, nema um óvissar tekjur sé að ræða. Hvenær tekjur skal telja og hvernig.

Tekjur skulu taldar fram í heild sinni, en frádráttur gerður skv. ákvæðum III., IV. og V. kafla.

12. gr.

Skattskyldar eru tekjur af hvers konar atvinnurekstri, svo sem af landbúnaði, sjávarútvegi, siglingum, flutningastarfsemi á landi eða í lofti, verzlun, námurekstri, iðju, iðnaði, hvort sem um er að ræða handiðn eða verksmiðjuiðnað, tekjur af málfærslu, endurskoðun, fasteigna- eða verðbréfasölu, upplýsingaþjónustu, veitinga- og skemmtistarfsemi og sérhverjum öðrum atvinnurekstri, hvort sem hann er fólginn í framleiðslu- eða þjónustustarfsemi. Tekjur af atvinnurekstri.

13. gr.

A. Til launa teljast allar greiðslur eða tekjur, sem launþegi fær fyrir að leysa eitthvert starf af hendi í annars þágu eða honum hlotnast í sambandi við starf, sem hann er eða hefur verið ráðinn til. Sama er, hverju nafni laun kallast eða í hvaða formi þau eru. Launatekjur.

Falla hér undir meðal annars:

1. Föst laun og aukatekjur, þar með talin öll hlunnindi, hverju nafni sem nefnast.
2. Öll önnur starfslaun eða kaup, hvort sem það er miðað við vinnu ákveðinn tíma (árskaup, mánaðarlaun, vikukaup, daglaun, tímavinna o. s. frv.), tiltekið starf (ákvæðisvinna, nefndarstarf, eftirlit o. þ. h.), hlutdeild í framleiðslumagni, innkomnum tekjum eða greiðslum (hlutakaup, innheimtulaun o. fl.), eða á hvern hátt sem laun eru ákveðin.
3. Launauppbætur og þóknanir, svo sem aflaverðlaun eða hlutaruppbót (premía), björgunarlaun sjómanna, sbr. þó 39. gr. C., eða sérstakar þóknanir fyrir aukavinnu eða yfirvinnu, orlofsfé eða greiðsla fyrir ónotað sumarfrí o. þ. h. Hér telst og til ágóðaþóknun, nema raunverulega sé um arðsúthlutun að ræða.

   Risna og skrifstofufé að svo miklu leyti, sem það kann að nema meiru en útlögðum eðlilegum kostnaði að dómi skattyfirvalda.
4. Biðlaun, eftirlaun, lífeyrir, þar með taldar bótagreiðslur samkv. lögum um almannatryggingar nr. 50/1946, nema sérstaklega séu undanþegnar sbr. 19. gr. Enn fremur greiðslur fyrir áður unnin störf, þar með taldar launauppbætur frá fyrri árum.
5. Skaðabætur eða uppbót fyrir atvinnutap eða launamissi.
6. Gjafir, sem telja má kaupauka (t. d. jólagjafir til starfsfólks) og eftirgjöf lána, sem telja má, að komi í launa stað.

147
30. des.

Sama er, hvaðan laun koma eða fyrir hvað þau eru greidd. Eigi skiptir máli, hvort menn taka laun hjá einum launaveitanda eða fleirum.

Laun teljast að fullu til tekna, þótt hluti af þeim sé greiddur í lífeyris-, eftirlauna- eða sjúkrasjóði, eða haldið sé eftir af þeim til greiðslu á sköttum, iðgjöldum o. þ. h.

Laun greidd í hlunnindum.

B. Það skiptir eigi máli, í hverju laun eða endurgjald fyrir unnið verk er fólgið, ef það verður metið til peninga. Til launatekna teljast því hvers konar hlunnindi, veitt í launa skyni, og önnur form fyrir greiðslu.

Skal þar nefnt:

1. Fæði.
2. Húsnæði, ljós og hiti.
3. Einkennisbúningar og annar fatnaður.
4. Fatnaður, plögg, þjónusta og önnur aðhlynning vinnufólks í sveitum, skepnufóður, engjatak.
5. Heimatekjur presta (prestsmata o. s. frv.).
6. Greiðslur í vörum úr verzlunum eða afurðum úr framleiðslufyrirtæki, og greiðsla í sérhverjum öðrum verðmætum eða eignum, t. d. hlutafjáreign í hlutafélagi, innstæða í félagi eða fyrirtæki, hlutdeild í skipi eða húseign o. s. frv. Þann hluta launa, sem eigi er greiddur í peningum, hlunnindi og annað þess háttar, verða skattanefndir að meta til peningaverðs eftir gangverði á hverjum stað og tíma, og reikna skatt af með venjulegum hætti. Á sumum aukatekjum eða hlunnindum er lögskipað mat, svo sem á heimatekjum presta, og ber þá að fylgja því. Kvenmannsfæði skal meta til tekna sem næst 80% af fæði karlmanns.

14. gr.

Þessar tekjur af eignum koma aðallega til greina:

Tekjur af fasteignum.

A. Tekjur af fasteignum, svo sem: landskuld af jörðum, leiga eftir hús, lóðir og aðrar lendur, arður af alls konar ítökum og hlunnindum, svo sem: beit, skógarhögg, reki, veiði, upprekstrargjald o. s. frv.

Greina má milli tvenns konar leigutekna:

Greidd leiga.

1. Leiga frá öðrum, í hverju sem greidd er. Telja skal leigufjárhæðina að fullu til tekna, eins þótt óvíst sé um greiðslu eða frádráttur verði á annan hátt. Sé leiga töpuð, ber að færa það á móti til frádráttar, og því aðeins að fullvíst sé, að eigi verði greidd. Sé t. d. húsnæði leigt út með ljósi og hita, kemur sá kostnaður til gjalda, en húsaleigan fullu verði til tekna. Frádrátt vegna ljóss og hita í þarfir húseiganda sjálfs, má þó eigi færa nema til atvinnurekstrar sé.

Sé leigan greidd í einu lagi fyrir fram eða eftir á, fyrir afnot eignar um tiltekið árabil eða eitt skipti fyrir öll fyrir óákveðinn tíma, má skipta leigufjárhæðinni á fleiri en eitt ár. Sama gildir ef maður t. d. leyfir, að reist sé hús eða mannvirki á landi hans eða lóð, gegn því að eignin falli í hlut hans endurgjaldslaust eftir ákveðinn tíma, eða t. d. ef settir eru auglýsingakassar á hús með svipuðum skilyrðum, og að ofan greinir.

Eigin leiga.

2. Ef maður notar fasteign sína sjálfur að einhverju leyti eða öllu, þá skal meta til tekna leigu eða afgjald eftir hana, þar með talda nýtingu jarðhita og hvers konar hlunninda. Sé eignin notuð til atvinnurekstrar, kemur þó leigufjárhæðin jafnframt til frádráttar. Þannig er um bújörð bónda, búð eða verzlunarhús kaupmanns o. s. frv. Sem hluti af einkahúsnæði manna telst það húsrúm, sem þeir láta í té skyldfólki sínu, venzlafólki eða vandamönnum, endurgjaldslaust eða með lægri leigu en vera myndi að réttu lagi. Skal það

metið á sama hátt sem eigin íbúð. En þá er mögulegt, að frádráttur verði veittur samkv. 50. gr. 147 30. des.

Leigu eftir eigin íbúð skal meta eins og ætla má, að hún yrði leigð fyrir, miðað við leigu á hverjum stað og tíma, gæði íbúðarinnar og stærð, þægindi sem henni fylgja o. s. frv. Séu leigðar út í sama húsi svipaðar íbúðir og sú, sem húseigandi notar, skal miðað við það, og yfirleitt kappkostað að hafa samanburð við leiguíbúðir. Sé hús í smíðum, þannig að eigandi flytji í það áður en fullgengið er frá því, ber að taka tillit til þess. Rétt er ríkisskattanefnd að setja nánari reglur um mat á eigin húsaleigu.

B. Tekjur af lausafé. Hér er aðeins átt við lausafé, sem selt er á leigu. Hins vegar koma tekjur af lausafé, er eigandi notar sjálfur, undir atvinnutekjur hans. Sá, sem tekur fénað á leigu, skal og telja tekjur af honum, t. d. innstæðukúgildum, en þær tekjur eru atvinnutekjur hans. En eigandi innstæðukúgilda, sem fylgja leigujörð, telur tekjur af þeim með eignatekjum sínum. Hvers konar lausafé, sem maður lætur annan fá til notkunar gegn endurgjaldi, er á leigu selt, og leiguupphæðin skattskyldar tekjur. Leiga af lausafé.

C. Vextir og arður. Þar til telst:

1. Vextir af skuldabréfum, víxlum og öðrum útistandandi skuldum eða fjárkröfum á hendur öðrum, enda þótt bréf sé eigi fyrir. Afföll, sem tekin eru af lánum, teljast einnig til vaxtatekna. Skal færa afföllin til tekna með hlutfallslegri fjárhæð ár hvert, eftir árafjölda afborgunartímans, þó eigi á lengri tíma en 5 árum, og í fyrsta sinn á því ári, þegar afföllin voru tekin, eða lán var veitt. Séu eigi gefnar fullnægjandi upplýsingar um afföll, skal færa þau til tekna í einu lagi. Þó vextir séu ógreiddir, ber að telja þá til tekna, ef telja má líklegt um greiðslu. Vextir o. þ. h.
2. Vextir og afföll af verðbréfum (öðrum en hlutabréfum, sjá 4. tölul.). Þar til heyra ríkisskuldabréf, bankavaxtabréf, skuldabréf bæjar-, sýslu- og sveitarsjóða, hafnarsjóða o. s. frv. Afföll af slíkum bréfum koma til tekna með sama hætti og afföll af venjulegum skuldabréfum.
3. Vextir af sparisjóðsinnlögum og sérhverri annarri arðberandi innstæðu hjá lánsstofnunum og allar aðrar beinar og óbeinar leigur eftir fé, í hverju sem þær eru goldnar. Hér teljast til vextir af hinni ævinlegu erfðarentu við Söfnunarsjóð Íslands.

   Undanskildir eru þó vextir af því sparifé, sem er skattfrjálst samkv. ákvæðum 55. gr. og 56. gr.
4. Arður af hlutabréfum. Til arðs af hlutabréfum telst, auk venjulegrar arðsúthlutunar, úthlutuð fríhlutabréf, og úthlutanir við félagsslit, umfram upphaflegt hlutafjárframlag, og sérhver önnur greiðsla til hluthafa eða önnur afhending verðmæta, sem hafa peningagildi og telja verður sem tekjur af hlutaeign þeirra í félaginu. Einu gildir hvort úthlutað er í einu arði, sem safnazt hefur á mörgum árum eða aðeins á síðasta ári. Arður af hlutafé.

   Ef hlutafélag hefur endurkeypt eitthvað af sínum eigin hlutabréfum eða eignazt á einhvern hátt, skal arður af þeim bréfum reiknast félaginu til tekna á sama hátt sem hjá einstökum hluthöfum.

   Nú er hlutafélagi slitið og eignum þess skipt á milli hluthafa, í hlutfalli við hlutafjáreign þeirra, og telst þá það sem þeir kunna að fá umfram endurgreiðslu fyrir framlagt fé, til tekna þeirra, einnig þótt umframgreiðsla eða verðhækkun hlutarins stafi af öðru en rekstrartekjum félagsins t. d. sölu eigna, útborgun vátryggingar o. s. frv., og skiptir ekki máli í því sambandi, fyrir hvaða verð hlutabréfin hafa verið seld og keypt.

   Þessi ákvæði ná þó aðeins til hlutafélaga og samlagshlutafélaga, ekki annarra félaga (samlagsfélaga, samvinnufélaga o. s. frv.). Úthlutanir úr þeim,

147 30. des.

hvort sem er árleg útborgun, innlausn hlutar eða greiðsla við félagsslit, teljast því eigi til tekna, enda sé aðeins um að ræða útborgun eða endurgreiðslu á eignarhluta meðlima í félaginu. Að sjálfsögðu nær þetta eigi til neinnar greiðslu vaxta af framlögðu fé, ágóðaþóknana, vinnulauna, uppbóta á keyptum vörum til atvinnurekstrar eða sölu, eða seldum afurðum o. s. frv., eða neinna annarra greiðslna, sem dregnar eru frá skatttekjum félagsins.

15. gr.

Ágóði af sölu fasteigna og lausafjár (þar með verðbréf og kröfur) skal talinn til tekna, enda þótt salan falli ekki undir atvinnurekstur aðila, sbr. 12. gr. ef ætla má að hann hafi keypt eignina eða öðlazt hana á annan hátt (t. d. í makaskiptum) í því skyni að selja hana aftur með ágóða en þar er það leiðarvísir, hvort hann hefur þurft á eigninni að halda eða eigi, hvort hann hefur þurft að taka eignina upp í skuld, eða hvort hann er kunnur að eignakaupum í ágóðaskyni o. s. frv.

Ágóði af fasteignasölu.

1. Ágóði af sölu á fasteign er alltaf skattskyldur ef fasteign hefur verið skemur í eigu gjaldanda en 5 ár, nema hann hafi eignazt hana við arfföku, sbr. 19. gr. 3, eða ef hann kaupir aðra fasteign innan árs, eða byggir annað hús innan tveggja ára frá söludegi að telja, enda sé hin keypta fasteign eða hið nýreista hús, eigi lægra að fasteignamati en hið selda. Sé það hins vegar lægra er sölugróðinn skattskyldur hlutfallslega. Þessi síðarnefnda undantekning gildir þó því aðeins að salan falli eigi undir atvinnurekstur samkv. 12. gr. eða 1. málsgr. þessarar greinar. Ákvæði þessi raska ekki fyrirmælum um skattgreiðslur, þegar eigin vinna, sem ekki hefur verið skattlögð, fæst greidd í söluverði íbúðar.

Nú hefur seljandi eignazt fasteign með fyrirframgreiðslu upp í arf, og reiknast þá 5 ára frestur, (sbr. næstu málsgr. á undan), frá þeim degi, er arfleiðandi eignaðist hið selda.

Ágóði af sölu lausafjár.

2. Um sölu lausafjár gildir hið sama og sölu fasteigna, að ef salan getur að einhverju leyti talizt til atvinnurekstrar seljandans, er allur hagnaður af sölunni skattskyldur. Enn fremur allur hagnaður af sölu lausafjár, sem hefur verið skemur en 3 ár í eigu seljandans, hvort sem sú sala telst til atvinnurekstrar eða ekki. Nú er lausafé, annað en skip eða flugvél, sem hefur verið í eigu skattgreiðanda í 3 ár eða lengur, og fyrning hefur verið reiknuð af, selt hærra verði heldur en nemur óafskrifuðum hluta þess og skal þá það, sem umfram er, teljast skattskyldar tekjur, þó ekki hærri fjárhæð en nemur öllum veittum fyrningarafskriftum. Skiptast tekjur þessar við útreikning skatts, jafnmörg ár aftur í tímann og afskriftirnar hafa farið fram á, þó ekki fleiri en 10 ár, og greiðist þó skatturinn í einu lagi.

Dæmi: Fyrirtæki, einstaklingar eða félag kaupir vélar árið 1943 á kr. 100 000.00 og afskrifar þær árlega með 10% fyrningu. Eftir stendur óafskrifað eins árs fyrning kr. 10 000.00. Vélar þessar eru síðan seldar árið 1954 á kr. 120 000.00. Þá eru skattfrjálsar kr. 20 000.00, þ. e. mismunur á söluverði og kostnaðarverði. Hinar veittu afskriftir, að fjárhæð kr. 90 000.00, sem fást endurgreiddar í söluverðinu, það er kostnaðarverðið kr. 100 000.00, að frádregnum hinum óafskrifaða hluta eignarinnar, koma til tekna hjá fyrirtækinu á skattárin 1946—1954, að báðum meðtöldum kr. 10 000.00 á hvert ár.

Tekjuskattur fyrirtækisins er síðan reiknaður þannig, að fundin er sú skatthækkun, sem fram kemur með því, að hækka tekjur þess um kr. 10 000.00 hvert skattáranna 1946—1953. Síðan er kr. 10 000.00 bætt við tekjur ársins 1954, tekjuskattar reiknaðir fyrir skattárið 1954 og síðan hækkaðir um áðurgreindar skatthækkanir áranna 1946—1953.

Ef söluverð vélanna í ofangreindu dæmi hefði verið aðeins kr. 40 000.00 þá

hefðu endurgreiddar fyrningar orðið kr. 30 000.00 og skipst jafnt til tekna á sömu ár og nefnd eru í dæminu. 147 30. des.

Við útreikning skatthækkunarinnar fyrir liðin ár, ber að reikna skattinn eftir gildandi skattstigum á hverjum tíma, fyrir tekjuskatt, tekjuskattsviðauka og stríðsgróðaskatt.

Séu hinar seldu vélar keyptar á ýmsum tímum svo sem í hinu tiltekna dæmi á öllum árunum 1943—1954, kemur fyrst til greina, að af þeim hluta vélanna, sem keyptar eru síðustu 3 árin, verður söluhagnaður skattskyldur að fullu. Um hinn hlutann verður að gera sér grein fyrir hvað keypt er hvert ár fyrir sig, hve mikið búið er að fyrna hverja einstaka árlega vélaviðbót, og hve mikið stendur eftir óafskrifað. Fyrning sú, sem fæst endurgreidd í söluverðinu vegna hverrar einstakrar vélaviðbótar, kemur þá til tekna jafnmörg ár og fyrning hefur verið leyfð, eins og í dæminu hér að framan.

Hafi fyrning verið veitt fyrir hluta úr ári þegar eignin var keypt og aftur þegar sala fór fram, skal telja slíkar fyrningar sem heilsársafskriftir þegar ákveðinn er fjöldi afskriftarára.

Sölugróði er skattskyldur það ár, sem afsal er gefið fyrir hinni seldu eign.

Frá sölugróða má draga tap, sem orðið hefur á sams konar sölu á skattárinu. Sölutap. Sams konar er salan aðeins, ef svo er ástatt sem í 1. og 2. tölul. að framan segir. Frá skattskyldum sölugróða má enn fremur draga þann kostnað, sem salan hefur haft í för með sér fyrir seljanda, sölulaun o. þ. h., enn fremur útlagðan kostnað við endurbætur, sem kunna að hafa verið gerðar á eigninni, enda verði endurbæturnar eigi taldar til venjulegs viðhalds. Um viðhaldskostnað, greidd gjöld og fyrningu af keyptum og seldum eignum, fer eftir ákvæðum 25. gr., 27. gr. B og 28. gr.

Um sölu á „goodwill" gildir hið sama sem um sölu annars lausafjár. Telst sölu- Sala á verð eigi til tekna, ef seljandi hefur rekið fyrirtækið í 3 ár eða lengur. Þess skal „goodwill". þó jafnan gætt, að í „goodwill" séu ekki innifaldar tekjur af rekstri, t. d. með því að meta vörubirgðir, vélar og áhöld og útistandandi skuldir óeðlilega lágu verði, en „goodwill" þeim mun hærra.

16. gr.

Tekjur af öðrum atvikum eru þessar helztar:

A. Gjafir. Til skattskyldra tekna teljast fyrst og fremst gjafir eða hlunnindi, sem Gjafir. sýnilega eru gefin sem kaupauki, og beinar gjafir í peningum eða öðru, sem meta má til peninga, ef það nemur nokkru verulegu. Þetta nær þó eigi til dánargjafa eða fyrirframgreiðslu upp í arf, enda sé greiddur af þeim erfðafjárskattur. Tækifærisgjafir teljast og eigi sem tekjur í þessu sambandi, nema því aðeins að um arðberandi eignir sé að ræða, eða tæki til atvinnurekstrar, t. d. ef manni er gefin bifreið, sem hann notar í atvinnuskyni. Gjafir, sem ekki eru í peningum, skal skattanefnd meta til peningaverðs. Það telst einnig til gjafa, ef menn afhenda einhverjar eignir í hendur ættingja sinna, tengdamanna eða annarra, án þess að greiðsla komi í staðinn, eða ástæða sé til að ætla, að endurgreiðslan sé aðeins fyrir nokkrum hluta eignarinnar. Skal þá færa til tekna mismuninn á því endurgjaldi og áætluðu matsverði hinnar seldu eignar. Sé um eignaskipti að ræða, verður að meta hvora tveggja eignina. Sem dæmi um slík skipti milli skyldra aðila má nefna, ef maður selur bróður sínum hús til muna undir eðlilegu söluverði, ellegar tekur sem greiðslu verðlítil hlutabréf eða önnur verðbréf með fullu nafnverði eða hærra verði, en eðlilegt má teljast. Verður þá að meta bréfin til sanngjarns greiðsluverðs og færa kaupandanum mismuninn til tekna.

B. Styrktarfé. Til þess telst: Styrkir.

1. Styrkur veittur úr ríkissjóði, svo sem ellistyrkur, styrkur skálda, listamanna og fræðimanna, styrkir til verklegra framkvæmda, og allir aðrir

147
30. des.

styrkir, sem ríkið veitir til eignar. Þó skal styrkur, sem veittur er úr ríkissjóði til greiðslu á stofnkostnaði eða hluta hans, eigi talinn til tekna. Sé um ferðastyrk að ræða, skal leyfa til frádráttar á móti hæfilegan ferðakostnað, þó eigi meira en styrknum nemur.

2. Styrkir frá öðrum stofnunum, frá einstökum mönnum eða félögum.

Eigi skiptir máli, í hverju styrkur er fólginn, ef til peninga verður metið, og að meginreglunni til skiptir eigi heldur máli í hverju skyni styrkur er veittur, hver styrkþegi er eða hver styrkveitandi er eða hvernig samband er þeirra á milli. Frá þessu eru þó þessar undantekningar:

Ekki skattskyldir styrkir o. fl.

a. Börn í foreldrahúsum, hvort sem þau sjálf eru skattgreiðendur eða eigi, greiða engan skatt af því framfæri, sem þau fá hjá heimilisföður. Sama er um aðra skylduómaga manns, sem engar aðrar tekjur hafa. Þeir losna allir við skattgreiðslu, enda þótt framfærslan, sem er þá einu tekjur þeirra, nemi meira en persónufrádrætti.

Framansagt gildir þó því aðeins að framfæri sé ekki veitt sem endurgjald fyrir vinnu eða aðra þjónustu.

b. Fátækrastyrkur, veittur úr bæjar- og sveitarsjóðum, telst eigi til skattskyldra tekna hvort sem styrkþegi hefur tekjur jafnframt honum eða ekki.

c. Tillög manns til eiginkonu eða konu til manns, sem ekki eru samvistum, teljast eigi til tekna þess hjóna, er styrk fær, enda fær styrkgreiðandinn aðeins lögákveðinn persónufrádrátt þess vegna, þó styrkurinn nemi meiru. Eigi skerðir það frádráttinn þótt sá er styrkinn fær, hafi skattskyldar tekjur, enda sé um samningsbundna greiðslu að ræða. Þetta ákvæði gildir því aðeins, að um hreinan styrk sé að ræða, ekki endurgreiðslu á séreign, laun o. þ. h. Um hliðstæðar greiðslur eftir lögskilnað sjá 19. gr. 8. tl.

d. Námsstyrkur, veittur úr ríkissjóði og öðrum opinberum sjóðum. Að því er snertir aðra námsstyrki, sjá um námskostnað 35. gr.

e. Styrkir og samskotafé vegna veikinda eða slysa.

Happdrættis vinningar.

C. Vinningar í veðmálum og happdrætti, þar með taldar hlutaveltur og því um líkt, nema sérstaklega séu undanþegnir skattskyldu, samanber lög:

um Happdrætti Háskóla Íslands, nr. 44/1934,
— Vöruhappdrætti S. Í. B. S., nr. 76/1952,
— Happdrætti Dvalarheimilis aldraðra sjómanna, nr. 71/1954,
— Happdrættislán ríkissjóðs, nr. 87/1948,
— Veðmálastarfsemi Íþróttasjóðs, nr. 69/1952.

Sé vinningur í skattfrjálsu vöruhappdrætti seldur hærra verði en sem nemur eðlilegu kostnaðar eða innkaupsverði, þegar sala fer fram, er það sem umfram er, skattskyldar tekjur.

Skaðabætur.

D. Skaðabætur fyrir samningsrof og önnur slík viðurlög eða bætur, þó ekki fyrir fjármunatjón sbr. 19. gr. 4. tölul. Skattskyldar tekjur eru einnig skaðabætur fyrir atvinnuróg og meiðyrði. Hafi tjónið valdið tekjurýrnun, kemur það hins vegar fram á öðrum liðum.

Slysabætur.

E. Dagpeningar vegna slysa eða veikinda, svo og árlegur eða mánaðarlegur örorkustyrkur eða lífeyrir. Hins vegar eru ekki skattskyldar slysa- eða örorkubætur, sem greiddar eru í eitt skipti fyrir öll.

Fjölskyldubætur.

F. Fjölskyldubætur samkv. lögum um almannatryggingar.

Dagpeningar.

G. Ef vinnuveitandi endurgreiðir starfsmanni ferðakostnað á þann hátt, að greiða honum ákveðna fjárhæð fyrir hvern dag, teljast slíkir dagpeningar til skattskyldra tekna starfsmannsins, en til frádráttar skal leyfður beinn kostnaður vegna ferðarinnar, sbr. 19. gr. 7. tl.

17. gr. 147

Þeir, sem landbúnað stunda, skulu fylla út sérstaka skýrslu um tekjur sínar, landbúnaðarskýrslu, og þar með skýrslu um bústofn sinn í byrjun og lok hvers skattárs. 30. des. Landbúnaður.

Er hér á eftir gerð nokkur grein fyrir helztu tekjuliðum bænda og annarra, er landbúnað stunda.

1. Tekjur af mjólk. Mjólkurafurðir.

Telja ber til tekna alla framleidda mjólk bæði til sölu og heimilisnota. Þar sem mjólkurskýrslur eru haldnar, skal telja fram hið raunverulega mjólkurmagn búanna. Ef engar mjólkurskýrslur eru færðar, verða skattanefndir að áætla nythæð kúnna. Meðal kýrnyt á landinu er talin 2600 lítrar, og ber skattanefndum að hafa það til hliðsjónar við áætlun nytar úr fullorðnum kúm, og gæta þess, hvort framtalið mjólkurmagn hvers bónda svarar til kúafjölda hans á skattárinu. Geitamjólk og sauðamjólk verða skattanefndir að áætla með hliðsjón af reynslu á hverjum stað.

Þar sem markaðsverð er á mjólk eða vitað um söluverð eða vinnsluverð mjólkur (mjólkursamsala, mjólkurbú o. s. frv.), ber að leggja það til grundvallar við verðlagningu hennar til skatts. Verði ekki við markaðsverð miðað, skal meta mjólkina með hliðsjón af matvöruverðlagi yfirleitt á hverjum stað. Geita- og einkum sauðamjólk ber venjulega að meta hærra verði heldur en kúamjólk.

Yfirskattanefnd skal í byrjun hvers árs ákveða lágmarksverð mjólkur til skatts í hverju skattumdæmi. Hún skal fylgjast með því, að samræmi sé í mati mjólkur innan hvers umdæmis, eftir því sem staðhættir og markaðsskilyrði gera mögulegt.

2. Tekjur af sauðfé. Sauðfjárafurðir.

Til tekna skal telja allt, sem selt er af sauðfé, hvenær sem er á árinu, það af sauðfé, sem fargað er, jafnt í sláturtíð sem á öðrum árstímum, og nytjar þeirra kinda, sem farizt hafa af slysum eða vanhöldum.

Seldan fénað og afurðir ber að telja til tekna með raunverulegu söluverði. Seldar sláturfjárafurðir skal telja fram eftir reikningum verzlana (kaupfélaga, kaupmanna, sláturfélaga), ef þeir eru fyrir hendi þegar framtal er gert. Verði misbrestur á því og sé skattanefndum eða framteljendum eigi fullkunnugt um endanlegt verð fargaðs búfjár eða seldra afurða, verða skattanefndir að fá skýrslur um vörumagnið (innlagsskýrslur) og færa það til tekna með því verði, sem sennilegt þykir, að fyrir það fáist. Á næsta ári ber þá að telja til tekna eða gjalda eftir atvikum mismuninn, sem verða kann á hinu raunverulega verði, og því sem áætlað var. Verða skattanefndir að fylgjast rækilega með þeirri fullnaðarskilagrein, því að oftast nema verðuppbætur töluverðum hluta afurðaverðsins.

Fénað þann og sauðfjárafurðir, sem lagt er í bú (kjöt, mör, gærur o. s. frv.), skal meta sama verði og söluverð er í kaupstað. Nytjar af vanhaldaskepnum skal tilfæra með áætluðu verði.

Kindur látnar í landskuld, í kaup verkafólks eða látnar í skiptum, ber að telja sem seldan fénað.

Ull kemur og öll til tekna, bæði seld og notuð til heimilisiðnaðar. Um verðlagningu hennar til skatts fer eftir sömu reglum sem um sláturfjárafurðir hér að framan.

3. Tekjur af öðru búfé. Aðrar búfjárafurðir.

Það sem sagt er um tekjur af seldu og förguðu sauðfé, gildir einnig um annað búfé, nautgripi, hross, geitfé,, loðdýr, o. s. frv. Til tekna kemur hið raunverulega söluverð þess, sem selt er eða lógað, og það sem í bú er lagt, ber að

147
30. des.

meta sama verði sem fæst fyrir tilsvarandi gripi eða afurðir, sem seldar eru eða lagðar í kaupstað.

Bústofnsauki og bústofnsskerðing.

4. Bústofnsauki eða bústofnsskerðing.

Jafnframt því, sem fært er til tekna það, sem selt er eða fargað af búfé, verður að taka tillit til þeirra breytinga, sem orðið hafa á bústofninum á árinu til þess að rétt útkoma fáist af tekjum bóndans af búfjárrækt.

Ef það, sem aukið er við bústofninn af framleiðslu ársins, gerir meira en svara til þess, sem stofninn hefur verið skertur vegna sölu og frálags, eða gengið úr sér vegna vanhalda og förgunar, kemur fram bústofnsaukning, og telst sá mismunur til tekna. Komi hins vegar fram bústofnsskerðing, færist hún til gjalda, sbr. 27. gr. I. Hefur þá endurnýjun stofnsins ekki vegið á móti því, sem eyðzt hefur.

Þennan mismun á bústofninum, bústofnsaukningu eða bústofnsskerðingu, ber að sýna í bústofnsskýrslu þeirri, sem fylgir landbúnaðarskýrslunni, á þann hátt, sem skýrslan segir til um. Bústofn eða fjöldi gripa í ársbyrjun og árslok er reiknaður til verðs, hvort um sig með sama verði sem hann er metinn til eignarskatts af ríkisskattanefnd i lok skattársins. Mismunurinn á heildarverði gripanna í ársbyrjun og árslok verður annaðhvort bústofnsaukning eða bústofnsskerðing, og færist það til tekna eða gjalda samkv. framansögðu.

Þó skal eigi telja til tekna þá bústofnsaukningu, sem stafa kann af því, að keyptur hafi verið búfénaður á árinu. Skulu þeir gripir þá færðir á bústofnsskýrsluna, sama megin sem bústofn í byrjun skattárs, taldir með matsverði ríkisskattanefndar í lok skattársins.

Keypt og selt á sama árinu.

Séu gripir keyptir og seldir aftur á sama árinu kemur það eigi bústofnsbreytingum við, og kaupverð þeirra og söluverð kemur þá hvorki í landbúnaðar- eða bústofnsskýrslu. En hagnað af slíkri verzlun ber að telja fram sérstaklega á landbúnaðarskýrslu.

Til þess að fullt samræmi fáist frá ári til árs um búfjártölur og eignahreyfingar hvers bónda, verða skattanefndir að sjá til þess, að bústofnsskýrslan sé fyllt út, eins og vera ber, tilfærð sé tala alls þess búfjár, sem selt er eða fargað og tilgreind tala vanhaldafjár (fjöldi og tegund gripanna, þótt engar nytjar hafi gefið, t. d. tala fjár, sem vantað hefur úr fjallgöngum).

Hlunnindi, garðrækt o. fl.

5. Tekjur af hlunnindum og ítökum, garðrækt og aðrar tekjur af landi.

Hér teljast til hvers konar hlunnindi, sem jörð fylgja, svo sem dúnn og fuglatekja, eggjavarp, alls konar veiði (lax- og silungsveiði, selveiði, reki o. fl.). Þá skal og telja allar tekjur af garðrækt, kartöflur gulrófur og aðra garðuppskeru. Einnig telst til tekna öll slægjusala, beitar og mótaks, skógar og viðarsala, og tekjur af ítökum í land annarra manna. Enn fremur mór og annar heimafenginn eldiviður, bæði það sem selt er og varið er til heimilisnota.

Skattanefndum ber að gæta þess, að framtaldar tekjur af hlunnindum og garðrækt svari til þess, sem aðilar hafa talið fram á búnaðarskýrslu til hreppstjóra.

Um verðlagningu garðávaxta, reka, dúns, veiðifanga og annarra hlunninda, gildir hið sama og sagt er hér að framan um mat á seldu og förguðu búfé. Það af framantöldum afurðum, sem lagt er í bú, skal meta eftir því söluverði, sem fæst fyrir tilsvarandi vöru á hverjum stað og tíma.

Heimilisiðnaður.

6. Heimilisiðnaður.

Hér telst tóvinna alls konar, fatnaðar- og plaggagerð handa fjölskyldu og vinnufólki. Ber skattanefndum að gæta þess, að taldar séu af þessum heimilisiðnaði hæfilegar tekjur. Sama er að segja um smíði alls konar.

Jarðabætur.

7. Jarðabætur.

Ef fastamenn, árshjú eða aðrir, sem vinna fyrir kaupi, sem fært er til frá- 147
dráttar tekjum af landbúnaði, vinna einnig við jarðabætur eða endurbætur á 30. des.
húsum eða öðrum mannvirkjum jarðarinnar, þá skal til tekna telja þá vinnu, svo að vegi upp á móti því kaupi sem til gjalda er fært vegna nefndra starfa. Að öðru leyti koma eigi til tekna þær jarðabætur eða endurbætur, sem bóndi framkvæmir eða lætur gera á jörð sinni. Hins vegar má ekki færa til frádráttar tekjum þann kostnað, sem stafar af jarðabótum, svo sem vinnukostnað, vélavinnu, áburð til nýræktar, efniskaup, o. þ. h. nema um raunverulegt viðhald sé að ræða, eða kostnaðurinn sé innifalinn í kaupi fastamanna samkv. framansögðu. Jarðræktarframlag ríkisins samkvæmt II. kafla jarðræktarlaga nr. 45 17. maí 1950, telst eigi til tekna.

8. Aðrar tekjur af landbúnaði. **Aðrar tekjur af landbúnaði.**
   a. Endurgjald fyrir fóðrun og hirðingu kinda, hrossa, nautgripa o. s. frv. Hér skal telja fóður tekin í jarðarafgjald, auk þess sem tekið er af hjúum og öðrum.
   b. Seld vinna (vegavinna, útróður), hestlán, leiga fyrir verkfæri, áhöld eða vélar, sem lánað hefur verið (vélavinna) o. fl.
   c. Allar aðrar tekjur af landbúnaði, sem til falla, svo sem verðlaun gripa á sýningu, nautstollur, folatollur, veiðileyfi, lóðargjald, uppsátur, selt hey, húsmennskugjald o. s. frv.

Um tekjur af fasteignum bænda, eigin húsaleiga, jarðarafgjöld o. fl., sjá 14. gr.

18. gr.

Um tekjuákvörðun félaga, sjóða eða stofnana, bæði innlendra og erlendra (sjá **Sérreglur félaga o. fl.**
6. gr.) gilda almennt sömu reglur sem um ákvörðun á hreinum tekjum einstaklinga. Tekjurnar verða yfirleitt skattskyldar, hvernig sem þeim er varið. Til skattskyldra tekna félaga, sjóða og stofnana reiknast því með þeim takmörkunum, sem gerðar eru í 44.—48. gr., þær tekjur, sem ráðstafað er með einhverjum neðangreindum hætti:

1. Úthlutað til félagsmanna eða hluthafa sem vextir eða arður af innborguðu fé (hlutafé, stofnfé, sameignarfé eða öðru innskotsfé). Nær þetta jafnt til félaga með takmarkaðri og ótakmarkaðri ábyrgð. Einu gildir, hvort arður eða vextir eru útborgaðir eða er bætt við hlut eða séreignarinnstæðu (t. d. fríhlutabréf í hlutafélagi, stofnfjáraukning í samlagsfélagi). Hér fellur og undir ágóðahluti (tantieme) greiddur stjórn, framkvæmdarstjóra, fulltrúum eða öðrum hluthöfum af hreinum tekjum félags, ef telja má, að raunverulega sé um arðsúthlutun að ræða.

   Afsláttur eða endurgreiddur hagnaður (tekjuafgangur), sbr. 27. gr. G., sem lagður hefur verið í stofnsjóð samvinnufélaga, reiknast ekki sem stofnfé í sambandi við það, sem sagt er í síðustu málsgr.

   Félög öll skulu gefa skattanefndum skýrslu um arðsúthlutun og aðrar vaxtagreiðslur af stofnfé og öðru innskotsfé.
2. Varið til að lækka matsverð eigna eða til annarra óvenjulegra fyrninga umfram löglegar afskriftir til skatts, sem telja má til rekstrarkostnaðar.
3. Varið til myndunar eða aukningar sameignarsjóða (varasjóða, tryggingarsjóða o. s. frv.). Þó með þeim takmörkunum, sem um getur í 45.—47. gr. hér á eftir.
4. Yfirfært óráðstafað til næsta árs, hvort sem sú yfirfærsla kemur fram í auknum eignum eða lækkuðum skuldum eða hvoru tveggja.

Skattgjaldstekjur vátryggingarfélaga, sem starfa hér á landi, teljast sá hluti **Vátryggingarfélög.**
heildarágóðans, sem svarar til hlutfallsins milli iðgjaldatekna félagsins hér á landi og iðgjaldateknanna af allri starfsemi þess bæði hér og erlendis.

147 30. des.

Dæmi:

Hreinar tekjur félags eru ..... kr. 50 000.00
Iðgjöld hér á landi eru ..... — 30 000.00
Allar iðgjaldatekjur þess eru ..... — 300 000.00
Þá verða skattgjaldstekjur ..... $\frac{50\,000 \times 30\,000}{300\,000} = 5000$

Innlend vátryggingarfélög (ábyrgðarfélög) hafa heimild til að draga frá tekjum sínum það fé, er þau leggja til hliðar til tryggingar skuldbindingum sínum við þá, sem hjá þeim eru tryggðir. Þetta gildir einungis um skuldbindingar, sem fallnar eru á félagið, t. d. brunatrygging á húsi, sem er brunnið, líftrygging, sem greiða verður bráðlega, af því sá er látinn, sem tryggður var o. s. frv.

19. gr.

Til tekna telst ekki:

Verðbreytingar. 1. Sá eignaauki, sem stafar af því, að fjármunir skattgreiðanda hækka í verði. Tekjur hans aukast ekki fyrir það eitt, heldur eykst eign hans. Annað mál er það, að leiga eða arður eftir eignina kann að aukast um leið, og verður það þá til hækkunar skattskyldum tekjum aðila. Í samræmi við regluna um verðhækkun fjármuna er það, að verðlækkun þeirra skiptir eigi máli um tekjur skattþegns nema óbeinlínis, ef lækkun arðs eða leigu er henni samferða.

Eignasala. 2. Tekjur, sem stafa af sölu á eignum skattgreiðanda, þ. e. afhendingu til eignar gegn endurgjaldi (eign tekur hér yfir verðbréf og fjármuni yfirleitt). Þótt maður selji eign hærra verði en hann keypti hana, þá skoðast það ekki sem tekjuauki, heldur sem eignaauki, og tekjuskattur því eigi greiddur af neinum hluta söluverðsins.

Til tekna telst þó sölugróði af eign:

a. Ef salan fellur undir atvinnurekstur aðila, t. d. fasteignaverzlun, verðbréfaverzlun o. s. frv.
b. Ef salan fellur undir ákvæði 15. gr.

Arfur, vátryggingar o. fl. 3. Eignaauki, sem stafar af arftöku, fyrirframgreiðslu upp í arf, fallinn eða ófallinn, enda hafi gjaldandi lagt fram skilríki fyrir því, að erfðafjárskattur hafi verið greiddur. Sama gildir um eignaauka, sem stafar af stofnun hjúskapar, kaupmála, útborgun lífsábyrgðar og örorkubóta (nema að um sé að ræða árlegar eða mánaðarlegar greiðslur), brunabóta og annarar greiðslu vátryggingar yfirleitt, t. d. sjóvátryggingar, enn fremur endurgreiðslu úr lífeyrissjóðum þeim, sem um ræðir í 34. gr., ef þeir, sem endurgreiðsluna fá, láta af starfi án eftirlauna. Hér telst og til próventukaup og fúlga með ómaga, sem ekki er skylduómagi aðila, nema fúlgan nemi meira en framfærinu. Ekki telst heldur til tekna bætur samkvæmt lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar, séu bæturnar greiddar í eitt skipti fyrir öll, þar með telst fæðingarstyrkur.

Skaðabætur. 4. Skaðabætur fyrir eignatjón og spell á fjármunum, sbr. 16. gr. D.

Lántaka o. fl. 5. Lántaka eða eyðsla höfuðstóls.

Eftirgjöf skulda. 6. Eftirgjöf skulda, sem sannast hefur um við gjaldþrot, nauðasamninga eða á annan fullnægjandi hátt, að eignir voru ekki til fyrir. Eftirgjöf telst þó til tekna, ef eftirgjöfin kemur fram sem kaupauki, gjöf eða úthlutun arðs úr hlutafélagi.

Dagpeningar, ferðakostn. 7. Endurgreiðsla, sem gjaldþegn fær, ef hann verður að vera um stundarsakir fjarverandi frá heimili sínu vegna starfa í almenningsþarfir. Þetta nær fyrst og fremst til ferðakostnaðar, sem er endurgreiddur. Sé skattgreiðanda greiddir dagpeningar

eða önnur slík þóknun fyrir störf sín, telst það sem tekjur, en heimilt er þó að færa til gjalda á móti þann kostnað, sem skattþegn verður að greiða vegna fjarveru frá heimili sínu. Dæmi um þetta eru nefndarstörf og þvílíkt. Fjarvist í þessu sambandi merkir þá fjarvist, er sviptir aðila getu til þess að annast sjálfur skyldustörf sín eða atvinnu. 147 30. des.

8. Styrkur (meðlag), sem maður greiðir eftir lögskilnað til fyrrverandi eiginkonu eða kona til fyrrverandi eiginmanns, telst eigi til tekna þess er styrk fær. Styrkgreiðandi fær engan frádrátt þess vegna. Um greiðslu á búshluta eða séreign fer hins vegar eins og um hverja aðra skuldagreiðslu. **Meðlög eftir lögskilnað.**

9. Vextir af eignarskattsfrjálsu sparifé og bankavaxtabréfum samkv. lögum nr. 55 1955, sbr. 55. og 56. gr. reglugerðar þessarar. **Vextir.**

10. Happdrættisvinningar, sem undanþegnir eru með sérstökum lögum, sbr. 16. gr. C. **Happdrættisvinningar.**

11. Eignaauki, er stafar af aukavinnu, sem einstaklingar leggja fram utan reglulegs vinnutíma, við húsbyggingu íbúða til eigin afnota. **Aukavinna við eigin íbúð.**

Skattfrelsi af eigin vinnu við íbúðarhús kemur ekki til greina að því leyti, sem hún er unnin í venjulegum vinnutíma, heldur eingöngu aukavinna, þ. e. eftirvinna, næturvinna og helgidagavinna eða vinna í sumarfríi.

Um þá, sem fara fram á skattfrelsi af eigin vinnu kemur til athugunar, að viðkomandi hafi unnið fullan vinnutíma við hið eiginlega eða fasta starf sitt eða skili eðlilegum árstekjum af því, nema um veikindi sé að ræða. Aðeins sú aukavinna, sem er umfram eðlilegar árstekjur framteljanda eða í eðlilegu hlutfalli við þær, getur talizt til hinnar skattfrjálsu aukavinnu.

Þegar búið er að ákveða, hve há upphæð teljist til aukavinnu við húsið, skal reikna út, hve mikill hluti hússins eða húshlutans, sem aðili á, muni notaður til íbúðar fyrir hann sjálfan og hve mikill hluti til útleigu eða sölu, og finna hlutfallið milli þess hvoru tveggja, eftir stærð og notagildi hvors um sig. Eftir þessu hlutfalli ákveðst, hve mikill hluti aukavinnunnar er skattfrjáls.

Dæmi um skattlagningu aukavinnu:

Árstekjur kr. 20 000.00 fyrir 10 mánuði. Vinna við eigið hús talin kr. 12 000.00, ráðgert til eigin nota helmingur húsnæðis.

Frá húsvinnu kr. 12 000.00 dregst 2ja mánaða kaup kr. 4000.00 (sbr. árskaupið), aukavinna við húsið því kr. 8000.00, helmingur húsnæðis ætlað til eigin nota og því helmingur aukavinnu skattfrjáls, eða kr. 4000.00.

Framteljandi skal láta fylgja framtali sínu upplýsingar um fjölda vinnustunda, er hann hefur varið til byggingar eigin íbúðar á árinu og glögga lýsingu á húsnæði því, sem í smíðum er, svo að séð verði, hve mikill hluti af hinu byggða er einkaíbúð.

Séu þessar upplýsingar með framtalinu ekki fullnægjandi, skal áætla um þessi atriði.

Nú á maður íbúð og byggir sér aðra stærri til eigin nota. Skal þá telja þann hluta eigin aukavinnu hans við nýju íbúðina skattfrjálsan, sem svarar til stærðarmunarins, þ. e. þann hluta aukavinnunnar, sem svarar til hlutfallsins milli rúmmetrafjölda stærri íbúðar, að frádregnum rúmmetrafjölda minni íbúðar, deilt með rúmmetrafjölda stærri íbúðarinnar. Ef til dæmis aukavinna er 12000.00 krónur, stærri íbúðin 300 rúmmetrar og minni íbúðin 200 rúmmetrar, verður ⅓ hluti aukavinnunnar, eða kr. 4000.00 skattfrjáls. Eigi maður íbúð, sem hann notar til íbúðar fyrir sig og fjölskyldu sína, og byggir viðbót við þá sömu íbúð til eigin afnota, skal öll eigin aukavinna við stækkunina vera skattfrjáls.

Enginn skal njóta slíkrar ívilnunar nema einu sinni. Þó eru frá þeirri reglu þessar undantekningar:

a. Hafi maður byggt sér íbúð til eigin afnota og notið ívilnunar, en byggir við-

147 30. des.

bót til eigin nota við þá sömu íbúð, skal öll eigin aukavinna við stækkunina teljast skattfrjáls.

b. Selji maður íbúð, sem hann hefur átt í 5 ár eða lengur og skattfrjáls eigin aukavinna við íbúðina fæst endurgreidd við sölu, skal, ef hann byggir sér aðra íbúð stærri til eigin afnota, telja eigin aukavinnu vegna stækkunarinnar skattfrjálsa eftir sömu reglum og greinir í upphafi næstu málsgreinar hér á undan.

c. Nú selur maður íbúð, sem hann hefur átt skemur en 5 ár, og skattfrjáls vinna fæst endurgreidd við sölu. Skal hann þá, ef hann byggir sér nýja íbúð til eigin afnota, njóta skattfrelsis af allri eigin aukavinnu við nýju íbúðina.

Í öllum þeim tilvikum, sem greind eru í þessari málsgrein og þeirri næstu hér á undan, er skattfrelsi eigin aukavinnu bundið öllum þeim sömu skilyrðum og reglum, sem greinir í 1.—9. mgr. þessa tl.

Ef sá, sem notið hefur skattfrelsis vegna vinnu við eigin íbúð, selur íbúðina innan 5 ára og fær vinnu sína að einhverju eða öllu leyti endurgreidda í söluverðinu, skal hin skattfrjálsa vinna talin til skattskyldra tekna á því ári, sem sala fer fram, án tillits til þess, hvort keypt eða byggð er önnur íbúð í staðinn eða ekki. Undanþáguákvæði í 1. tölulið 15. gr. um skattfrjálsa sölu fasteigna, ef önnur fasteign er keypt eða byggð í staðinn, ná því ekki til skattfrjálsrar vinnu við eigin íbúð.

Nú óskar gjaldandi eftir því, að sú skattfrjálsa vinna, sem hann fær endurgreidda í söluverði samkvæmt framansögðu, verði ekki skattlögð á söluárinu, heldur verði hún skattlögð á þeim skattárum, þegar hún var lögð fram, og má þá umreikna skattinn fyrir þau ár, enda hafi gjaldandi gert fullnægjandi grein fyrir þessari vinnu á framtölum sínum fyrir viðkomandi skattár.

20. gr.

Skattár, gjaldár.

Tekjuskatt ber að miða við tekjurnar næsta almanaksár á undan ákvörðun skattsins. Kallast það skattár, en bitt gjaldár, þegar fram er talið og skattur á lagður. T. d. er tekjuskattur á lagður á gjaldárinu 1955 miðaður við tekjur á skattárinu 1954.

Þó er skattanefnd heimilt að miða skattár við annan tíma en almanaksárið, t. d. fardagaár, ef aðili sýnir fram á, að hann noti annað reikningsár en hið venjulega og að honum séu mikil óþægindi gerð með því að hverfa frá þeirri tilhögun. Má skattanefnd eigi láta víkja frá almanaksárinu, nema ríkar ástæður séu til.

Þegar notað er annað reikningsár en almanaksárið, þá verður að miða við tekjur þess skattárs, sem síðast endaði fyrir ákvörðun skattsins, t. d. í marz 1955 verður lagt á tekjurnar það fardagaár, sem endar vorið 1954, en eigi fardagaárið 1954—1955 þótt langt sé á það liðið. Ef síðar er breytt um og almanaksárið tekið, þá verður í fyrsta sinn eftir breytinguna að reikna tekjurnar frá lokum þess reikningsárs, sem síðast var miðað við. Skattur á lagður 1955 er t. d. miðaður við reikningsárið 1. júlí 1953 til 1. júlí 1954, en skatt á lagðan 1956 á að miða við almanaksár, og verður þá að skattleggja í einu lagi tekjurnar frá 1. júlí 1954 til 31. desember 1955.

III. KAFLI

Um frádrátt frá tekjum af atvinnurekstri.

21. gr.

Atvinnurekstrarfrádráttur.

Þeir, sem atvinnu reka, mega draga frá tekjum sínum:

1. Innkaupsverð vöru hjá vörusölufyrirtækjum eftir því, sem nánar er skilgreint í 22. gr.

2. Kaupgreiðslur, samkvæmt nánari ákvæðum í 23. gr.
3. Leigugreiðslur, sbr. 24. gr.
4. Viðhald, sbr. 25. gr.
5. Vaxtagreiðslur, samkv. ákvæðum 26. gr.
6. Annan árlegan reksturskostnað, (þ. e. önnur þau útgjöld sem á skattárinu hafa gengið til þess að afla teknanna, tryggja þær og halda þeim við, svo sem a) efnivörur til notkunar við reksturinn, b) tollar, skattar og skyldutryggingar, c) ólögboðnar tryggingar, d) iðgjöld til stéttarfélaga, e) matskostnaður og lögfræðileg aðstoð, f) ferðakostnaður, g) afsláttur eða endurgreiddur hagnaður, h) annar kostnaður og i) bústofnsskerðing) eftir því sem nánar er ákveðið í 27. gr.

   Til rekstrarkostnaðar á skattárinu teljast ekki aðeins þau útgjöld, sem greidd hafa verið á árinu, heldur einnig sérhver sá kostnaður, sem áfallið hefur vegna öflunar teknanna, t. d. ógreidd vinnulaun, ógreidd húsaleiga o. s. frv. Hinn áfallni ógreiddi kostnaður skal talinn til útgjalda á skattárinu, og til skulda í árslok.
7. Fyrningu eða afskrift þeirra eigna, sem notaðar hafa verið til öflunar teknanna, þar með talin afskrift af stofnkostnaði, sbr. 28. gr.
8. Töpuð útlán, sbr. 29. gr.
9. Töp frá fyrri árum, sbr. 30. gr.
10. Tillag í nýbyggingarsjóð, sbr. 48. gr. B.

Atvinnurekendur njóta einnig hinna almennu frádrátta samkv. IV. kafla, eftir því sem við á.

Loks njóta hlutafélög og samvinnufélög þess frádráttar, sem ákveðinn er í V. kafla.

22. gr.

Kostnaðarverð seldrar vöru.

Kostnaðarverð seldrar vöru, þar með taldar efnisvörur til iðnaðar eða hvers konar framleiðslu söluvarnings, er frádráttarhæft.

Kostnaðarverð vöru telst kaupverð hennar, að viðbættum tollum, flutningsgjöldum og öðrum kostnaði, sem á vöruna fellur, unz hún er komin á sölustað eða í verksmiðju (á verkstæði) til úrvinnslu eða sölu. Keyptar vörur, sem óseldar eru í árslok teljast ekki til rekstrarkostnaðar á árinu, heldur til eignar í árslok.

Kostnaðarverð þeirrar vöru, sem seld hefur verið á árinu, skal fundið þannig: Vörubirgðir í ársbyrjun + (plus) keyptar vörur á árinu ÷ (mínus) vörubirgðir í árslok = kostnaðarverð seldrar vöru.

Vörubirgðir skulu taldar með kostnaðarverði. Heimilt er þó að telja skemmdar vörur og gallaðar þeim mun lægra, sem skemmdum og göllum nemur.

Þegar um er að ræða iðnvarning þá skal framleiðslukostnaður talinn í verði hans (sundurliðað á rekstrarreikningi) en að öðru leyti skal kostnaðarverð hans reiknað með sama hætti og annarar vöru.

23. gr.

Mannahald. Kaup aðila sjálfs og skylduliðs.

Kaupgreiðslur í peningum eða hlunnindum vegna mannahalds til öflunar teknanna skulu frádregnar. Framteljandi má þó ekki reikna sjálfum sér kaup eða skylduliði sínu, né heldur draga frá tekjum neitt það, er hann notar sjálfur eða skyldulið hans til eigin þarfa, nema því aðeins að sá, er vann, telji fram tekjur sér í lagi tilsvarandi við frádráttinn, enda skal þá sannanlegt, að hið reiknaða kaup sé ekki hærra en nauðsynlegt hefði verið að greiða öðrum fyrir jafn mikla aðstoð við öflun teknanna. (Skyldulið eru allir þeir, sem framteljanda er að lögum skylt að framfæra, en þeir eru: maki, foreldrar og börn, þar með talin kjörbörn, stjúpbörn og fósturbörn).

147 30. des. Kaup greitt í hlunnindum.

Sé kaup goldið í fæði þá skal draga frá sem kostnaðarverði þess nemur. Vinnu framteljanda og skylduliðs hans má þó ekki reikna með í kostnaðarverði fæðisins (nema talin sé til tekna á móti) og ekki má heldur reikna með vinnu hjúa (vinnukvenna), sem starfa við innanhússtörf í þágu búrekstrar eða við hliðstæðar aðstæður. Kaup hjúanna kemur til frádráttar sem slíkt og má því ekki reikna vinnu þeirra til frádráttar í annað sinn sem hluta af kostnaðarverði fæðisins. Búsafurðir eða aðrar framleiðsluvörur framteljanda, t. d. kjöt, mjólk, kartöflur, fiskur o. s. frv. skulu hins vegar taldar með í kostnaðarverði fæðisins, enda skal framteljandi jafnframt telja sér þær til tekna ásamt annari framleiðslu.

Hjá bændum og öðrum, sem ekki færa sérreikning yfir fæðiskostnað starfsfólks, verður að meta fæðið til frádráttar. Af því sem segir í síðustu málsgr. leiðir að miða ber við efnis-, eldneytis- og áhaldakostnað en sleppa vinnukostnaði við fæðið. Með hliðsjón þar af skal ríkisskattanefnd meta fæði til frádráttar að fengnum tillögum yfirskattanefnda. Hins vegar skal meta fæðið að meðtöldum vinnukostnaði til tekna hjá starfsfólki, sjá 13. gr. B. 1.

Draga skal frá ef atvinnurekandi greiðir húsnæði vegna starfsfólks og einnig má reikna til frádráttar húsnæði, sem atvinnurekandi lætur starfsfólki í té í húsi sem hann á sjálfur, en þá skal hann jafnframt reikna sér tilsvarandi tekjur af húsinu. Í báðum tilvikum skal húsnæðið metið til tekna hjá starfsfólkinu.

Sé kaup greitt í fatnaði eða einhverjum öðrum hlunnindum, þá skal það dregið frá, þó ekki hærra en kostnaðarverði nemur. Ef um er að ræða búsafurðir eða aðrar framleiðsluvörur atvinnurekenda sjálfs, þá skulu þær vörur, jafnframt því að vera taldar til frádráttar sem greitt kaup, vera taldar sem tekjur af atvinnurekstri hans. T. d. skal bóndi, sem greiðir vinnumanni kaup í skepnufóðrum jafnframt telja fóðrin sem tekjur af búi sínu og ef t. d. klæðskeri greiðir starfsmanni kaup(-uppbót) í fatnaði, þá skal hann færa verð fatanna til tekna sem seldar vörur og jafnframt til gjalda sem greitt kaup.

Gjafir — kaupauki.

Gjafir til starfsfólks má því aðeins leyfa til frádráttar, að þær séu gefnar upp með öðrum kaupgreiðslum og að um beinan kaupauka sé að ræða — ekki tækifærisgjafir. Taki atvinnurekandi að sér greiðslur á sérstökum kostnaði vegna starfsfólks síns umfram skyldu, t. d. vegna veikinda, kostnaðar við útför o. s. frv., telst það ekki til rekstrarkostnaðar. En þá er heimilt að veita ívilnun í skatti, samkv. 50. gr.

Launauppbót.

Til rekstrarkostnaðar telst enn fremur launauppbót greidd starfsmönnum, hvort sem hún er greidd í reiðufé eða hlutabréfum eða öðrum innistæðum hjá fyrirtækinu.

Ekki má draga frá:

1. Kaup vegna starfa í einkaþágu framteljanda, sjá þó 36. gr. (heimilisaðstoð).
2. Kaup vegna nýbygginga, húsa eða skipa, jarðabóta, eða annarra aukninga eða endurbóta á eignum gjaldanda.

24. gr.

Húsnæði o. fl.

Greiddar leigur vegna öflunar teknanna skal draga frá tekjum, þar á meðal húsaleigu, ásamt ljósi og hita og ræstingu vegna atvinnurekstrar. Ef aðili notar sama húsnæði bæði til eigin íbúðar og atvinnurekstrar, verður að áætla hve mikið af kostnaðinum tilheyri rekstrarkostnaði. Sé aðili sjálfur eigandi húsnæðis þess, sem hann notar til atvinnurekstrar, má sleppa leigunni, en réttara er þó að meta leiguna til gjalda við atvinnureksturinn og til tekna af húseigninni, þar sem því verður við komið.

Draga skal frá landskuld af leigujörðum og leigur eftir kúgildi eða annað lausafé, sem búrekstri tilheyrir.

Draga skal enn fremur frá skipaleigu, bifreiðaleigu eða leigu eftir hverjar þær eignir, sem á leigu hafa verið teknar til öflunar teknanna. 147 30. des.

Sé leiga greidd fyrirfram, t. d. til 10 ára, þá skal skipta henni á árin og draga frá tekjum 1/10 hluta árlega en telja eftirstöðvarnar til eigna unz lokið er.

25. gr.

Viðhald á arðberandi eignum eða öðrum eignum, sem notaðar eru við atvinnureksturinn, skal draga frá tekjum. Viðhald telst það, sem gera þarf til þess að halda eignunum eða einstökum hlutum þeirra í svipuðu ástandi og þær voru í, þegar aðili eignaðist þær, hvort heldur þær voru þá gamlar eða nýjar. Viðhald.

Þó að eign gangi úr sér fyrir aldurs sakir, þ. e. fyrnist, þá skal hún samt talin í svipuðu ástandi að því er viðhald varðar. Fyrning hennar kemur hins vegar til frádráttar samkv. 28. gr.

Ef aðili lætur endurbæta eign, sem hann hefur keypt, ellegar er orðin úr sér gengin fyrir aldurs sakir, stækka eign eða breyta henni, þá skal það ekki talið til viðhalds.

Til viðhalds skal aftur á móti telja, að halda eigninni í svipuðu ástandi og hún varð að stækkun, breytingu eða endurbót lokinni.

Sé viðhald og endurbætur framkvæmt í einu lagi, þá verður að meta hvað telst til hvors um sig. T. d. ef lögð er miðstöð í hús í stað kolaofna, þá skal meta og telja til viðhalds áætlaðan kostnað við að setja nýja kolaofna í stað þeirra sem teknir voru, að frádregnu andvirði gömlu ofnanna. Sé húsnæði breytt, t. d. ef íbúð er gerð að verzlunarhúsnæði, þá telst ekki til viðhalds sá kostnaður, sem er sérstaklega tilkominn vegna breytingarinnar, heldur það eitt, sem þurft hefði til þess að halda íbúðinni í sama ástandi og hún var. Viðhald og endurbætur.

Ef eigendaskipti verða að húsi eða öðrum eignum, má eigi leyfa til frádráttar hærri fjárhæðir til viðhalds en teljast mega eðlilegar og venjulegar, hvorki hjá seljanda né kaupanda. Það sem í slíkum tilfellum er umfram venjulegt viðhald, skal talið endurgoldið með söluverði eignarinnar ellegar hluti af kaupverði, þ. e. kostnaðarverði hennar.

Ef eigandi vinnur sjálfur að viðhaldi eignar sinnar, þá skal sú vinna ekki talin til frádráttar, nema hún sé talin til tekna á móti, að öðrum kosti skal aðeins aðkeypt vinna og efni talin til frádráttar.

Ef endurnýjuð er eign, sem eyðzt hefur vegna slysa eða af öðrum ástæðum, t. d. skip farizt, bryggja ónýtzt, hús brunnið eða fokið o. s. frv., þá telst það ekki til viðhalds, en til álita getur komið að veita ívilnun í skatti samkv. 50. gr.

26. gr.

Frá tekjum skal draga vexti af öllum skuldum aðila föstum og lausum, þar með taldir dráttarvextir af lánum og einnig sköttum og útsvörum. Enn fremur lántökukostnað og framlengingar- og eða stimpilgjald af víxlum, sem teknir eru í sambandi við atvinnureksturinn. Vextir.

Afföll af lánum skal draga frá. Skulu þau færð til gjalda samanber reglur í 14. gr. C, 1. og 2. tölulið. Afföll.

Draga má vextina frá, enda þótt þeir verði ekki beinlínis heimfærðir undir tilkostnað við öflun teknanna (rekstrarkostnað), þ. e. vexti af skuldum má draga frá, eins þótt skuldari hafi hvorki tekjur af eignum eða sjálfstæðum atvinnurekstri.

Til gjalda má þó eigi færa: Vextir, sem eigi má draga frá.

a. Vexti af skuldum stofnuðum vegna húsbygginga ef áfallnir eru áður en húsin eru tekin í notkun.

b. Vexti af ábyrgðarskuldum, sem áfallnir eru áður en lánið fellur á aðila.

147 30. des.

c. Ógreidda vexti, þótt fallnir séu í gjalddaga, ef efnahagur og aðrar ástæður skuldara eru þannig, að fullkominn vafi geti leikið á því, hvort hann muni greiða vextina. Skal um það hafa til hliðsjónar hvort skuldareigandi telur sér vextina til tekna.

d. Vexti af því fé, sem aðili hefur sjálfur lagt í atvinnurekstur sinn. Hlutafélög, samlagshlutafélög eða önnur félög með takmarkaðri ábyrgð (sjá 6. gr. 1), mega ekki heldur draga frá vexti af innborguðu hlutafé eða stofnfé, nema að sé samkv. ákvæðum 44. gr.

27. gr.

Frá tekjum skal draga:

Efni og orka til framleiðslu.

A. Keyptar vörur og orka til notkunar við reksturinn, svo sem kol, olía, salt, veiðarfæri og beita til útgerðar, áburður, fræ, fóðurefni o. fl. til landbúnaðar, raforka, eldsneyti, endingarlítil smáverkfæri, umbúðir o. fl. til framleiðslu iðnvarnings.

Um slíkar eyðslu- og neyzluvörur gildir hið sama og segir um sölu- og iðnaðarvörur í 22. gr. Til gjalda telst aðeins það, sem notað hefur verið á árinu, en það sem óeytt er, færist til eignar í árslok á kostnaðarverði.

Áburð, fræ, girðingarefni, vélavinnu o. þ. h. til nýræktar eða jarðarbóta, skal ekki telja til rekstrarkostnaðar, sama er um aðrar áður taldar vörur, ef þær eru notaðar til endurbóta eða aukningar á eignum aðila.

Tollar, skattar og skyldutryggingar.

B. Tollar, skattar og skyldutryggingar, sem bundnar eru við sérstaka tegund atvinnu eða atvinnurekstrar ellegar sérstaklega ákveðnar eignir, skulu dregnar frá tekjum. Þar til telst meðal annars: Framleiðslutollur, útflutningsgjöld, skemmtanaskattur o. s. frv. (Innflutningstollur og gjöld teljast með kostnaðarverði vöru, sbr. A-lið), fasteignagjöld, fasteignaskattur og brunabótagjöld af fasteignum, vátryggingar skipa, bifreiðaskattar, bifreiðatryggingar o. fl. Enn fremur teljast hér með iðgjaldagreiðslur atvinnurekanda samkv. 112. og 113. gr. laga nr. 50/1946 um almannatryggingar. Iðgjöld af ábyrgðartryggingu eru ekki frádráttarbær.

Gjöld af fasteignum má ekki draga frá, nema eignirnar séu arðberandi, t. d. ekki gjöld af sumarbústöðum, nema útleigðir séu, enda skulu einkaafnot af þeim ekki reiknuð til tekna. Ekki má heldur draga frá skatta af bifreiðum, sem notaðar eru í einkaþágu. Sama er um gjöld af öðrum eignum, sem ekki eru notaðar til öflunar teknanna.

Stimpilgjöld og þinglestrargjöld í sambandi við eignaskipti (kaupsamning og afsal), má eigi heldur draga frá nema um skattskyldan söluhagnað sé að ræða, sbr. 15. gr.

Vátryggingar.

C. Frá tekjum skal draga ólögboðnar tryggingar arðbærra eigna eða atvinnurekstrar. T. d. vátryggingar vörubirgða, rekstrarstöðvunartryggingar, jarðskjálftatryggingar, tryggingar gegn töpum af völdum þjófnaðar eða aðrar slíkar, sem gerðar eru til þess að tryggja tekjurnar og halda þeim við.

Stéttarfélagsgjöld.

D. Iðgjöld til stéttarfélaga (t. d. iðnrekendafélaga, kaupmannafélaga, útgerðarmannafélaga og búnaðarfélaga), enda sé tilgangur félagsins sá, að tryggja og auka tekjur félagsmanna og það starfi í þágu þeirrar atvinnugreinar, sem viðkomandi hefur tekjur af. Tillag til annarra félaga má ekki draga frá.

Frádráttur samkv. þessum lið að viðbættum frádrætti samkv. 33. gr. B (sjúkrasamlagsgjald), má þó samanlagt ekki vera hærra en 5% af nettótekjum aðila.

Málskostnaður o. fl.

E. Málskostnaður og lögfræðileg aðstoð við öflun teknanna er frádráttarbær. Lögfræðilega aðstoð við stofnun fyrirtækis má þó ekki draga frá. Hún tilheyrir stofnkostnaði, sem afskrifa má samkv. 28. gr. C. Lögfræðilega aðstoð við kaup

og sölur fasteigna eða annarra eigna má ekki heldur draga frá, nema um skattskyldan söluhagnað sé að ræða í því sambandi, sbr. 15. gr. 147 30. des.

Sektir má ekki draga frá. Lögtakskostnaður er ekki heldur frádráttarbær. Hafi ólöglegur ágóði verið sannanlega talinn til tekna, en síðar gerður upptækur, má draga hann frá tekjum þess skattárs er hann var framtalinn. Sektir.

F. Ferðakostnaður í þágu atvinnurekstrar skal dreginn frá tekjum, t. d. kostnaður vegna söluferða eða til innkaupa, einnig ef greidd eru fargjöld vegna starfsmanna til og frá vinnustað. Ekki má þó draga frá hærra en raunverulegum ferðakostnaði nemur. Ef hærra er greitt, þá ber að skoða það sem kaupauka og er hann óheimill til frádráttar, nema að upp sé gefinn með greiddum launum, sbr. 23. gr. (gjafir og kaupauki). Ferðakostnaður.

G. Afslátt og verðuppbætur á vörur eða þjónustu má draga frá tekjum, enda sé næg grein gerð fyrir því að ekki sé verið að úthluta neinum viðskiptamanni ágóða af viðskiptum við þriðja mann eða úthluta arði sbr. 14. gr. C. 4. tl. Afsláttur og verðuppbætur.

Einnig er samvinnufélögum heimilt að draga frá tekjum sínum þann hluta tekjuafgangs, sem þau endurgreiða félagsmönnum sínum í samræmi við lög nr. 46/1937.

Endurgreiðslur þessar og úthlutanir skulu taldar til tekna hjá þeim, sem þær fær, ef endurgreiðslurnar eru viðkomandi tekjuöflun hlutaðeigandi. Hins vegar skulu þær ekki taldar til tekna, ef um er að ræða endurgreiðslu á persónulegum útgjöldum, nema ef þau sömu útgjöld eru leyfð til frádráttar. T. d. skal telja til tekna afslátt af benzíni, sem notað er á atvinnubifreið, en ekki afslátt af benzíni, sem notað er á einkabifreið. Enn fremur skal „bónus“ af lífsábyrgð dreginn frá iðgjöldum, þ. e. talinn til tekna, ef iðgjaldið að frádregnum „bónus“ er ekki yfir kr. 2000.00 (sbr. 34. gr. C.) Uppbætur á landbúnaðar- og sjávarafurðir, aðrar framleiðsluvörur og þjónustu, ber einnig að telja sem tekjur. Tekjuafgangur.

Þeir sem endurgreiða, skulu draga endurgreiðsluna frá á því ári, er viðskiptin urðu, sem við er miðað, eða þær tekjur falla til, sem endurgreiðsla byggist á, enda fari endurgreiðslan fram á því ári, sem ákveðið er að greiða hana.

Þeir, sem endurgreiðslurnar fá, skulu hins vegar ekki telja þær til tekna fyrr en á því ári, sem endurgreiðslurnar fara fram, eða þær eru færðar á viðskiptareikning viðkomandi. Meðan endurgreiðslum er ekki lokið skulu endurgreiðendur telja sér þær til eignar.

H. Póstgjöld, símakostnað, auglýsingar, pappír, ritföng eða annan skrifstofukostnað vegna atvinnurekstrar, skal draga frá. Þá má og draga frá risnu vegna atvinnurekstrar eftir mati skattanefnda og skattstjóra, enda verði hún talin sem skyldukvöð eða óhjákvæmileg til öflunar teknanna. Ýmis gjöld.

I. Þeir sem landbúnað stunda, mega draga frá bústofnsskerðingu, sbr. ákvæði 4. töluliðs 17. gr.

28. gr.

A. Frá tekjum skal draga fyrningu eða afskrift þeirra eigna, sem notaðar eru við öflun teknanna. Almenna reglan um afskrift er sú, að miða skal við kostnaðarverð að frá dregnu áætluðu niðurlagsverði og skal mismuninum deilt með þeirri áratölu, sem ætla má að hluturinn endist. Ef kostnaðarverð hlutar er nefnt a, áætlað niðurlagsverð c, og tala þeirra ára, sem ætla má, að hluturinn endist b, skal árlega fyrning teljast $\frac{a - c}{b}$ Til kostnaðarverðs í þessu sambandi telst ekki sá hluti andvirðis er greiddur kann að vera með opinberum styrk. Fyrning.

147 30. des.

Verði hlutur ónýtur áður en afskrift hans er lokið, skal færa eftirstöðvarnar til gjalda á því ári. Sé hlutur seldur hærra verði en hann var fyrndur niður í, skal mismunurinn á söluverði og eftirstöðvum af afskrift hans teljast skattskyldar tekjur, nema hluturinn hafi verið í eigu gjaldanda 3 ár eða lengur, þá fer um skattlagningu eftir því sem segir í 15. gr.

Undantekningar frá hinni almennu reglu eru meðal annars þær, að fyrningu húsa, annarra en verksmiðju- og gróðurhúsa, skal reikna af fasteignamati. Einnig heimilast hærri fyrningarprósenta heldur en samkv. greindri reglu af allmörgum eignum. Eru því sumir eftirtaldir hámarkshundraðshlutar hærri af þeirri ástæðu. Þá er og samkv. B-lið þessarar greinar heimilt að afskrifa ýmsar eignir, sem þar eru upp taldar, samkv. þar greindum reglum, þ. e. um 20% af kostnaðarverði árlega þrjú fyrstu árin eftir að þær voru teknar í fyrstu notkun. Þar á eftir má fyrna þær eignir um hámarkshundraðshluti þá, sem hér eru greindir í A-lið þessarar greinar eftir því, sem við á um hverja einstaka tegund eigna. T. d. dieselmótorskip úr stáli með vél, sem fyrstu þrjú árin má fyrna um 20% á ári samkv. ákvæðum B-liðs þessarar greinar, má á fjórða ári fyrna um 12% o. s. frv. þar til áætluðu niðurlagsverði er náð.

Hámarksafskrift af eftirtöldum eignum má leyfa sem hér segir:

Bifreiðir.	
Leigubifreiðir (drossíur)	20%
Læknabifreiðir	15%
Strætisvagna og áætlunarbifreiðir til langferða	20—25%
Vörubifreiðir	20%
Byggingar.	
Benzíngeymar og dælur til benzínsölu	10%
Bryggjur úr timbri (eftir staðháttum)	8—10%
Gróðurhús	10%
Loðdýrabúr og tilheyrandi girðingar	15%
Stálgeymar (tankar)	4%
Steinsteyptir geymar (tankar)	3%
Steinhús (af fasteignamati)	3%
Timburhús (af fasteignamati)	6%
Torfhús (af fasteignamati)	4%
Verksmiðjuhús má fyrna eftir því sem ástæða þykir til að mati skattanefndar, þó ekki meira en	4%
Verksmiðjuhús fyrir síldar- og fiskiðnað, allt að	4%
Verksmiðjuhús, sem notuð eru til fisk- og kjötfrystingar eingöngu, allt að	10%
Efna- og matvöruiðnaðarvélar.	
Brauðgerðarvélar	9%
Brjóstsykurgerðarvélar	9%
Bökunarofnar	7½%
Fóðurblöndunarvélar	12%
Kaffibrennsluvélar	12%
Kaffibætisgerðarvélar	12%
Kexgerðarvélar	9%
Kjötmetisgerðarvélar	12%
Kornmylluvélar	12%
Málningarverksmiðjuvélar	9%
Mjólkurbúsvélar	12%

Niðursuðuverksmiðjuvélar	12%	147
Sápugerðarvélar	9%	30. des.
Smjörlíkisgerðarvélar	12%	
Súkkulaði- og konfektgerðarvélar	9%	
Þvotta- og tauhreinsunarvélar	12%	
Fiskiðnaðarvélar.		
Fiskimjölsverksmiðjuvélar	18%	
Lifrarbræðsluvélar	18%	
Fiskþurrkunarvélar (með aflvél)	18%	
Síldarverksmiðjuvélar	18%	
Frystivélar.		
Frystivélar	20%	
Hraðfrystivélar	20%	
Glergerðarvélar.		
Bræðsluofnar og mótunarvélar og tæki	18%	
Kæliofnar og aðrar glergerðarvélar	10%	
Landvinnuvélar.		
Dráttarvélar (traktor) og skurðgröfur	20—25%	
Landbúnaðarvélar	10—15%	
Leðuriðnaðarvélar.		
Skógerðir	15%	
Sútunarverksmiðjuvélar	18%	
Málmiðnaðarvélar.		
Bifreiðaverkstæðisvélar	15%	
Blikksmiðjuvélar	12%	
Dósaverksmiðjuvélar	12%	
Farandþrýstiloftstæki	20%	
Loftþjöppur og þrýstiloftstæki	15%	
Málmbræðsluofnar	15%	
Mótorverkstæðisvélar	15%	
Plötusmiðjuvélar	15%	
Ståltunnugerðarvélar	12%	
Vélsmiðjuvélar	15%	
Prentsmiðju- og bókbandsvélar.		
Áhöld (inventar)	7½%	
Bókbandsvélar	10½%	
Prentletur	20%	
Prentvélar	15%	
Rafstöðvar.		
Olíuhreyfilsstöðvar	8%	
Vatnsaflsstöðvar	4%	
Siglingatæki.		
Asdictæki	10%	
Dýptarmælar	8%	

147 30. des.

Gyroáttavitar	8%
Loftskeytatæki	10%
Ratsjár	10%

Skip.

Dieselmótorskip úr stáli með vél	12%
Farþegaskip úr stáli með vél	8%
Fiskiskip úr stáli með vél	12%
Mótorvélar í fiskiskip	20%
Opnir bátar	15%
Seglskip	7%
Skip úr eik án vélar	12%
Skip úr furu án vélar	15%
Tankskip með vél	10%
Vöruflutningaskip úr stáli með vél	8%

Skipasmíðastöðvar.

Dráttarbraut	15—18%
Járnsmiðjur við skipasmíði	15%
Svitakistur	20%
Trésmíðavélar	15%

Tóvinnuvélar.

Fatagerðir, saumavélar	15%
Hampvinnsluvélar	12%
Prjónavélar	15%
Ullarverksmiðjuvélar	18%
Veiðarfæragerðarvélar	15%

Tréiðnaðarvélar.

Húsgagnasmíðavélar	15%
Kassagerðarvélar	15%
Skíðasmíðavélar	12%
Trésmíðavélar alls konar	15%
Tunnugerðarvélar	12%

Ýmsar vélar og tæki.

Fólkslyftur	6%
Hárgreiðslustofuvélar	15%
Hótel-innbú (annað en borðbúnaður)	5%
Kranastell úr stáli	5%
Kvikmyndasýningavélar	10%
Lækningatæki	8%
Pípugerðarvélar og áhöld	12%
Röntgentæki	10%
Skrifstofuvélar og áhöld	8%
Steypuvélar	18%
Vörulyftur	8%

147
30. des.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má víkja frá þessum almennu reglum um fyrningarhundraðshlutann, og sker ríkisskattanefndin úr um réttmæti þeirra undantekninga.

Ýmis ákvæði um fyrningu.

Ef eignaréttur til einhvers hlutar er takmarkaður við vissan árafjölda, þannig að aðili verður að láta eignina af hendi eða eyðileggja hana innan ákveðins tíma, endurgjaldslaust eða án þess að fullar bætur komi fyrir, má miða fyrningu hlutarins við þann tíma, sem eignin á eftir að vera í eigu gjaldanda.

Hafi eign verið aðeins nokkurn hluta af ári í eigu gjaldanda, skal reikna fyrningu frá þeim tíma er eignin var tekin í notkun.

Þegar gömul tæki eru keypt, skal sérfróður maður meta endingarmöguleika þeirra og skal afskriftin miðuð við það mat. Þegar svo stendur á, má ákveða fyrningarhundraðstölu aðra en þá, sem ákveðin er fyrir sömu tæki ný.

Skip, sem eingöngu eru notuð til síldveiða, og önnur skip, sem eru í notkun aðeins 2—3 mánuði á ári hverju, skulu afskrifast með 90% af venjulegri ársfyrningu. Ef tréskipi er lagt upp, þannig að það standi á landi ónotað árlangt eða lengur, skal það afskrifast með 75% af venjulegri ársfyrningu.

Eigi skal afskrifa stærri tæki eða vélar lengra niður en svo, að ætla megi að niðurlagsverði sé náð, meðan tækin eða vélarnar eru notuð í rekstri. Smærri vélar og tæki, skrifstofuhúsgögn og bifreiðar, skal eigi afskrifa lengra niður en svo, að eftir standi venjuleg eins árs afskrift meðan hlutir þessir eru notaðir í rekstri, og kemur því síðasta ársafskrift fyrst til frádráttar tekjum, þegar hlutirnir eru teknir úr notkun.

Afskrift skal því aðeins telja til frádráttar tekjum að fært sé svo fullnægjandi bókhald, að séð verði, hvernig hún er reiknuð og bókfærð, þannig að á hverjum tíma sé auðvelt að sannprófa hana.

Ef skattanefnd telur eignir, sem fallið geta undir ýmsa fyrningarflokka eigi nægilega aðgreindar í bókhaldi skal hún reikna fyrningarhundraðshlutann svo sem öll eignin kæmi í þann fyrningarflokk, sem lægstan hefur fyrningarhundraðshlutann.

Fyrning á eignum skal reiknuð árlega og talin til frádráttar án tillits til hagnaðar eða taps gjaldanda.

Sérstakar afskriftir.

B. Í staðinn fyrir hinar venjulegu fyrningarafskriftir samkv. A-lið þessarar greinar, má eða eftir atvikum mátti afskrifa um 20% á ári í 3 ár eftirtaldar eignir, sem teknar voru eða teknar verða í fyrstu notkun á árunum 1944—1956: fiskiskip og önnur veiðiskip, flutningaskip, síldarverksmiðjur, dráttarbrautir og vinnslustöðvar fyrir sjávarafurðir og landbúnaðarafurðir. Heimild þessi nær einnig til farþega- og vöruflutningaflugvéla, sem teknar verða í fyrstu notkun á árunum 1954—1956 (sjá lög nr. 59/1946, sbr. lög nr. 15/1949, 103/1950 og 44/1954). Þó skulu þau fyrirtæki, er njóta styrks úr ríkissjóði, ekki njóta þessara sérstöku afskrifta, svo fremi að styrkurinn sé jafnhár eða hærri en afskriftum þessum nemur. Sé styrkurinn hins vegar lægri, má afskrifa þessar eignir þannig, að styrkur að viðbættum afskriftum nema 20% á ári í 3 ár.

Þegar afskrift er í fyrsta sinn ákveðin samkv. 1. málsgr. skulu skattayfirvöld ákveða heildarafskriftarupphæð hverrar eignar.

Nú gengur eign kaupum og sölum, og skal þá hinn síðari eigandi aldrei njóta hærri afskrifta en hinn fyrsti hefði notið.

Ef lán hefur verið tekið úr Stofnlánadeild sjávarútvegsins í Landsbanka Íslands til kaupa á eign, sem afskrifuð er samkv. þessari grein, er afskriftin því skilyrði bundin, að öll afskriftarupphæðin gangi til afborgunar á láninu, enda hafi hlutaðeigandi tekjuafgang sem afskriftinni nemur.

147
30. des.

Tap það, sem kann að orsakast af aukaafskriftum þessum, má flytja milli ára og draga frá skattskyldum tekjum, unz því hefur verið náð upp.

Eftir að lokið er afskriftum samkv. ákvæðum þessum, þá skulu eignirnar, eða það sem eftir stendur af kostnaðarverði þeirra, afskrifaðar samkv. ákvæðum A-liðs þessarar greinar, þ. e. þar leyfð fyrningarprósenta af upphaflegu verði dregin frá því, sem eftir stendur af kostnaðarverði, unz áætluðu niðurlagsverði er náð.

Afskrift af stofnkostnaði.

C. Frá tekjum skal draga afskrift af stofnkostnaði. Hámarksafskrift sem leyfa má er 20% á ári hverju, þannig að stofnkostnaðurinn verði að fullu afskrifaður á 5 árum.

Til stofnkostnaðar telst t. d. stofngjald af síma, stimplun hlutabréfa, skráning fyrirtækja, svo og sérhverjar aðrar greiðslur, sem greiða þarf í eitt skipti fyrir öll, vegna stofnunar eða undirbúnings að starfrækslu fyrirtækis, þó ekki greiðslu fyrir einkaleyfi eða verzlunarleyfi.

Ekki má afskrifa.

D. Eigi má afskrifa:

1. Eignir sem tilheyra ekki atvinnurekstri, t. d. innanstokksmuni á heimili atvinnurekenda, einkabifreið o. s. frv. Sé bifreið notuð bæði í þarfir atvinnurekstrar og í einkaþágu atvinnurekanda sjálfs, verður að ætlast á um, hve mikið af notkuninni tilheyri rekstrinum og miða fyrningu við það. Á húseignum öllum má þó tilfæra fyrningu til hvers sem notaðar eru.
2. Lönd og lóðir eða aðrar slíkar eignir, sem eigi rýrna eða ganga úr sér við notkun. Rýrnun á bústofni kemur fram í bústofnsskerðingu (sjá 27. gr. I) og rýrnun vörubirgða kemur fram í mati þeirra, og verður þá fyrning eigi reiknuð á annan hátt.
3. „Goodwill". Hann telst hluti af kaupverði því, sem fyrir fyrirtæki er gefið, og er því ekki frádráttarbær. Þess er að gæta, að „goodwill" getur verið innifalinn í kaupverði fyrirtækis, þótt hann sé ekki tilfærður sérstaklega, t. d. í keyptum vörubirgðum, útistandandi skuldum, og verða skattanefndir þá að gjalda varhug við afskrift eða matslækkun þeirra eigna.
4. Afskriftir af hlutum vegna verðlækkunar teljast eigi til frádráttar.
5. Verði töp á eignum, t. d. stórfelldar bryggjuskemmdir, tap á vörufarmi, bátstapi o. s. frv., má eigi afskrifa það til tekjuskatts, það heyrir undir ívilnun samkv. 50. gr.

29. gr.

Töpuð útlán vegna atvinnurekstrar.

Töpuð útlán, þ. e. tapaðar útistandandi skuldir, skulu dregnar frá tekjum, enda sé eftirgreindum skilyrðum fullnægt:

A. Að skuldin stafi beinlínis af atvinnurekstri aðila, t. d. töpuð vörulán frá verzlunum eða húsaleiga frá húseigendum og beinn útlagður kostnaður í því sambandi, sem eigi fæst endurgreiddur (flutningskostnaður á vörum, ljós og hiti til leigjenda, innheimtukostnaður o. s. frv.). Hér koma því eigi til greina vangoldin peningalán, tap á hlutabréfum eða öðrum slíkum framlögum til félaga, töp vegna ábyrgða o. þ. h. Þótt atvinnurekandi hafi gengið í ábyrgð, veitt peningalán eða veitt einhverja slíka aðstoð til stofnunar eða rekstrar fyrirtækis, gegn því að verða vissra viðskiptakjara aðnjótandi, teljast þau töp, sem þannig kunna að vera tilkomin, eigi frádráttarbær. Eigi heldur þótt t. d. tvö fyrirtæki hafi gengið í ábyrgð hvort fyrir annað á víxlum og skuldbindingum.

Til frádráttar koma eigi heldur afskriftir sem telja má gjöf, þótt upphaflega sé veitt sem lán að forminu til en síðan afskrifuð. (Vörulán og leiga til venzlafólks o. fl.).

Þjófnaðartöp eru frádráttarbær, enn fremur sjóðþurrðir hjá gjaldkera fyrirtækis, enda sannað við réttarrannsókn.

B. Að sönnur séu fyrir því, að fjárhæð skuldarinnar hafi áður verið talin til tekna

hjá aðila. Hjá þeim sölu- eða leigufyrirtækjum, sem aðeins færa til tekna innborganir, verður því yfirleitt ekki um afskriftartöp að ræða. Fjöldi fyrirtækja hefur svo breytilegar venjur um bókfærslu lánsviðskipta, að skattanefndir verða að hafa vakandi auga með hversu bókhaldi þeirra er háttað í þessu efni. 147 30. des.

C. Að vitanlegt sé, að skuldin sé töpuð og að það hafi orðið vitanlegt á því ári, sem frádrátturinn kemur á. Skuld telst vitanlega töpuð:

1. Ef skuld er fyrnd eða sannast á fullnægjandi hátt, að eignir séu eigi til fyrir henni eða hún verði eigi greidd, svo sem við gjaldþrot, nauðasamninga, árangurslaust fjárnám o. þ. h.
2. Ef telja má fullvíst, að skuldin fáist eigi greidd, enda þótt atvik þau, er um ræðir í 1. tölulið séu eigi fyrir hendi. Líkur einar eru þó eigi nægar, heldur verða öll rök að liggja til þess, að skuldin sé að fullu töpuð. Að það hafi sýnt sig við ítrekaðar innheimtutilraunir, að aðili sé ófær til greiðslu, að hvorki fáist af skuldinni afborganir og vextir né veð fyrir henni, og efnahagur hans og afkoma sé þannig, að greiðslu verði ekki að vænta, enda sé eigi um gagnkröfu að ræða af hálfu skuldunauts.

Nú tapast hluti af skuld, t. d. við gjaldþrot eða samninga um eftirgjöf, eða veð fæst aðeins fyrir nokkrum hluta skuldar, ellegar á annan hátt fengin vissa fyrir því, að hluti af skuldinni fáist eigi greiddur, og er þá leyfilegt að afskrifa þann hluta, enda hafi gjaldandi fullnægjandi reikningshald. Ef skuld er afskrifuð er skuldunaut eigi leyfilegt að telja hana til skuldar, nema sérstakar ástæður séu fyrir hendi, er skattanefnd tekur gildar.

Sé eitthvað innborgað af skuld, sem afskrifuð hefur verið, telst það til tekna gjaldanda það ár, sem greiðsla átti sér stað.

Senda ber skattanefnd sundurliðaða skrá yfir þær skuldir, sem taldar eru tapaðar, með tilgreindu nafni og heimilisfangi hvers einstaks skuldunauts ásamt skuldafjárhæð og þeim upplýsingum, sem þurfa þykir. Enn fremur lista yfir innborganir af áður afskrifuðum skuldum, ef einhverjar eru.

Skattanefndir verða að fylgjast rækilega með skuldaafskriftum fyrirtækja og yfirleitt gera sér grein fyrir réttmæti hverrar einstakrar afskriftar. Sé afskrifað á skuldunaut utan umdæmis skattanefndar, verður hún að afla upplýsinga um ástæður hlutaðeiganda frá öðrum skattanefndum eða frá öðrum, sem hafa aðstöðu til að vita um hagi hans. Verður skattanefndum að vera það ljóst, að í skuldaafskriftum eru fólgnir möguleikar til þess að jafna tekjur milli ára, og jafnt þarf að vera á verði gegn því, að fyrirtæki geti í gróðaárum lækkað tekjur sínar eða hliðrað sér hjá skattgreiðslu með frádrætti skulda, sem ekki eru raunverulega tapaðar, sem hindra það, að fyrirtæki, fresti að afskrifa tapaðar skuldir í tapsárum og geyma þær, þar til um rekstrarhagnað er að ræða.

30. gr.

Tap, sem verður á atvinnurekstri félaga eða einstaklinga, má flytja á milli ára um tvenn áramót og draga frá skattskyldum tekjum, þar til tapið er að fullu greitt. T. d. má á árinu 1955 draga frá töp, sem orðið hafa á árunum 1953 og 1954, en ekki eldri töp. Hrökkvi tekjur ársins 1955 ekki á móti tapinu 1953 og 1954, má draga það, sem eftir stendur af tapinu 1954, frá tekjum á árinu 1956. **Tap fært milli ára.**

Þessi skilyrði verða að vera fyrir hendi:

A. Fullnægjandi grein fyrir tapinu sé gerð á framtali fyrir það ár, sem tapið varð.
B. Ekki sé úthlutað arði til hluthafa á því tímabili fyrr en félagið hefur unnið upp tapið. Á sama hátt mega eigi félagar í öðrum félögum en hlutafélögum hafa tekið neitt út, sem samsvarar arði.

Ef tap eða þær skuldir, sem mynduðust þess vegna, hefur verið gefið eftir

147 30. des.

fyrir ráðstafanir þess opinbera, er ekki leyfilegt að færa slíkt tap milli ára að því leyti, sem tapið hefur fengizt eftirgefið.

Töpuð útlán vegna skuldaskila bátaútvegsins.

Samkvæmt lögum nr. 21/1952 um sérstakan skattfrádrátt tapaðra skulda vegna skuldaskila bátaútvegsins, er heimilað, að skuldatöp skattþegna samkvæmt II. kafla laganna nr. 120/1950 megi draga frá skattskyldum tekjum við allt að fimm næstu áramót eftir að skuldaskilum lauk, og þá jafnstóran hluta tapanna í hvert skipti.

Tap það, sem kann að orsakast af hinum sérstöku afskriftum samkvæmt lögum nr. 59/1946 um sérstakar fyrningarafskriftir, má flytja á milli ára og draga frá skattskyldum tekjum, unz tapinu hefur verið náð upp (sbr. 28. gr. B.).

IV. KAFLI

Um almennan frádrátt frá tekjum.

31. gr.

Vextir af skuldum almennt.

A. Allir skattskyldir aðilar, sem heimilisfastir eru hér á landi, mega draga frá vexti af skuldum samkvæmt þeim reglum, er segir í 26. gr.

Kostnaður vegna fasteigna.

B. Hver sá, er hérlendis á arðberandi húseign eða aðra fasteign, má draga frá tekjum af eigninni viðhald samkvæmt 25. gr., fasteignagjöld samkvæmt 27. gr. B. og fyrningu samkvæmt 28. gr.

32. gr.

Skrifstofukostnaður embættismanna.

A. Frá embættistekjum skal draga lögmæltar kvaðir, er á embættinu hvíla, t. d. vexti af prestakallalánum. Kostnaður, sem leiðir af frádvölum embættismanns frá embættisstörfum, telst ekki til embættiskostnaðar í þessu sambandi, nema sé vegna starfa í almenningsþágu. Flutningskostnaður milli embætta, það er þegar embættismaður flytur alfarinn til þess að taka við öðru embætti, er eigi heldur frádráttarbær eða annar slíkur kostnaður, sem eigi snertir beinlínis embættisreksturinn sjálfan.

Langferðakostnaður.

B. Þeir, sem langferðir fara vegna atvinnu sinnar mega draga ferðakostnaðinn frá tekjum sínum, enda sé ferðakostnaðurinn ekki endurgreiddur af atvinnuveitanda.

Það telst því aðeins langferð, að ferðakostnaður milli heimilis og atvinnustaðar nemi að minnsta kosti kr. 250 fram og til baka, enda sé miðað við venjuleg og óhjákvæmileg útgjöld. Auk fargjalds má taka tillit til fæðis á ferðalaginu og gistingarkostnaðar. Framteljanda ber að gera fulla grein fyrir kostnaðinum og skal þess gætt, að engum sé veittur hærri frádráttur en skattanefnd telur að nauðsynlegur hafi verið vegna ferðarinnar. Frádráttur hjá hverjum skattgreiðanda kemur að jafnaði til greina aðeins vegna einnar slíkrar langferðar á ári.

Kostnað vegna búferlaflutninga má ekki draga frá.

33. gr.

Stéttarfélagsgjöld o. fl.

A. Launþegar mega draga frá tekjum sínum iðgjöld til stéttarfélaga, sjúkrasjóða, styrktarsjóða og atvinnuleysissjóða, enda sé félagsskapurinn myndaður um þá starfsgrein, sem viðkomandi hefur tekjur af og tilgangur félagsskaparins sá að tryggja og auka tekjur félagsmanna. Tillög til annarra félaga má ekki draga frá.

Sjúkrasamlagsgjöld.

B. Sjúkrasamlagsgjöld samkvæmt III. kafla laga nr. 104/1943 má draga frá tekjum.

Frádráttur samkvæmt þessari grein má þó samanlagt ekki nema meiru en 5% af nettó tekjum aðila.

34. gr. 147

Iðgjöld af lífeyristryggingum má draga frá tekjum samkvæmt eftirgreindum reglum: 30. des.

A. Draga skal frá öll iðgjöld af lífeyri, sem gjaldþegn er lögum samkvæmt skyldur til að tryggja sér eða maka sínum og börnum eftir sinn dag, svo og iðgjöld af hverri annarri lögboðinni persónutryggingu. Þar til teljast iðgjöld í lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins, lífeyrissjóð barnakennara, lífeyrissjóð hjúkrunarkvenna og lífeyrissjóð ljósmæðra. Og enn fremur gjald samkvæmt 107. gr. laga um almannatryggingar. Lífeyristrygging lögboðin.

B. Frá tekjum þeirra skattgreiðenda, sem eigi eru að lögum skyldir að tryggja sér eða maka sínum og börnum lífeyri, skal draga iðgjöld af slíkum lífeyri, ef greidd eru, enda hafi iðgjöldin sannanlega verið greidd á skattárinu. Draga má frá allt að 10% af launum eða nettó tekjum aðila. Þó ekki hærri upphæð en kr. 7000.00 á ári. Heimilt er þó fjármálaráðherra að leyfa hærri iðgjaldagreiðslur til frádráttar tekjum, ef sérstakar ástæður mæla með því. Lífeyristrygging ólögboðin.

Greiði vinnuveitandi hluta af frádráttarbæru iðgjaldi eða það allt, dregst það frá tekjum hans sem rekstrarútgjöld, en telst ekki til tekna hjá launþega, enda minnkar þá réttur launþega til frádráttar sem því nemur og hverfur að fullu, ef vinnuveitandi greiðir allt iðgjaldið.

Ákvæði þessi gilda þó að lífeyristrygging sé ekki bundin við lífstíð manns heldur ákveðið árabil, enda sé það ekki skemmra en 10 ár.

Nú greiðir atvinnufyrirtæki stofnframlag til kaupa á lífeyristryggingum handa starfsmönnum sínum vegna liðins starfstíma og getur þá ráðherra veitt leyfi til, að stofnframlag komi til frádráttar skattskyldum tekjum fyrirtækisins, enda sé iðgjaldaupphæðinni skipt með jöfnum greiðslum á það mörg ár, að sá hluti þess, sem kemur til frádráttar tekjum ár hvert sé ekki hærri en sem nemur 75% af frádráttarhæfum iðgjöldum fyrir ólögboðnar lífeyristryggingar, sem atvinnufyrirtækið og starfsmenn þess greiða samkvæmt þessari grein á því ári, sem fyrsti hluti stofnframlagsins er greiddur, og aldrei skiptist framlagið á færri ár en 5. Ekki má frádráttarhæft stofnframlag vera svo hátt í heild, að það veiti meiri lífeyrisréttindi vegna liðins starfstíma en árleg frádráttarhæf iðgjöld veita starfsmönnum fyrirtækisins vegna síðari starfstíma. Heimild þessi verður þó því aðeins veitt, að fullnægt sé öllum sömu reglum og gilda um tryggingar annarra aðila og uppfyllt þau skilyrði, sem í reglugerð þessari eru sett varðandi skattfrádrátt vegna iðgjalda af ólögboðnum lífeyristryggingum.

Skilyrði fyrir því, að iðgjöld af ólögboðnum lífeyristryggingum megi draga frá tekjum eru, að tryggingin sé keypt hjá lífeyrissjóði, tryggingafélagi eða stofnun, sem starfar eftir reglum, er fjármálaráðuneytið samþykkir.

Fé sjóðanna skal ávaxtað á eftirfarandi hátt:

1. Í ríkisskuldabréfum.
2. Í skuldabréfum, sem tryggð eru með ábyrgð ríkissjóðs.
3. Í bönkum og sparisjóðum, sem fullnægja ákvæðum laga nr. 69/1941, svo og í innlánsdeildum samkvæmt lögum um samvinnufélög.
4. Í skuldabréfum með veði í fasteignum, allt að 30% af brunabótamati.

Fjármálaráðherra getur ákveðið fyrir fram fyrir eitt ár í senn, að sjóðirnir verji allt að 50% af árstekjum sínum, þar með taldir vextir og afborganir af útistandandi skuldum, til kaupa á tilteknum skuldabréfum þeirra tegunda, sem nefnd eru í 1. og 2. tölulið næstu málsgr. hér á undan.

Hver einstakur lífeyrissjóður skal árlega endurskoðaður af endurskoðanda, sem fjármálaráðherra tilnefnir.

C. Draga skal enn fremur frá iðgjöld af lífsábyrgð gjaldanda sjálfs og konu hans, en ekki barna þeirra, nema dregið sé frá tekjum barnanna sjálfra. Frádráttur Lífsábyrgð.

147 30. des.

samkv. þessum lið má þó ekki nema meiru en kr. 2000.00 fyrir hvern einstakan og ekki heldur samanlagt fyrir hjón.

35. gr.

Námskostnaður.

Frá tekjum þeirra, sem nám stunda í framhaldsskólum, skal draga námskostnað eftir mati skattstjóra eða skattanefndar. Skal í því sambandi höfð hliðsjón af því, hve löng skólagangan er, hve dýrt skólanámið er og hve miklu nemandinn kostar til þess sjálfur.

Gjafir.

Gjafir má ekki draga frá, nema gefnar séu sem kaupauki, sjá 23. gr., ellegar leyft sé með sérstökum lögum (sbr. l. 2/1955).

36. gr.

Heimilisaðstoð.

Ef giftar konur, sem afla skattskyldra tekna eða einstæðar mæður, ekklar eða ógiftir menn, sem hafa ómaga á framfæri sínu á heimilum sínum, kaupa aðstoð við heimilisverk, þá skal draga frá samkv. eftirfarandi reglum.

Frádráttur vegna aðstoðar við heimilisverk má aldrei fara fram úr raunverulegum greiddum kostnaði. Til þessa kostnaðar telst kaup og hlunnindi ráðskonu eða vinnukonu, enn fremur greiðslur fyrir börn á dagheimilum.

Annar kostnaður í þessu sambandi er eigi frádráttarbær.

Frekari takmarkanir á frádrætti þessum eru:

1. Frádráttur má aldrei nema hærri upphæð en ⅔ hlutum þeirra tekna, er konan aflar með vinnu sinni.
2. Ef um barnlaus hjón er að ræða, má frádráttur aldrei nema hærri fjárhæð en persónufrádrætti fyrir giftar konur, eins þótt greiddur kostnaður nemi hærri fjárhæð.
3. Hafi hjón börn á framfæri sínu má frádráttur ekki nema meiru en persónufrádrætti fyrir giftar konur að viðbættum ⅓ af lögleyfðum persónufrádrætti fyrir hvert barn (eða skylduómaga), sem þau hafa á framfæri á heimili sínu.
4. Sama regla og í 3. tölul. hér að framan greinir gildir um ekkla og ógifta menn, sem hafa börn eða aðra ómaga á framfæri á heimili sínu og kaupa heimilisaðstoð þess vegna, og einnig um einstæðar mæður, ef þær framfæra börn sín, eða aðra ómaga á heimili sínu og kaupa heimilisaðstoð vegna öflunar skattskyldra tekna.

Sambýlisfólk.

Ef um er að ræða sambýlisfólk, sem á börn saman, þá skulu börnin talin hjá föðurnum og hann fá ráðskonufrádrátt jafnan frádrætti fyrir eiginkonu. Sé t. d. um eitt barn að ræða, þá fái barnsfaðir kr. 4500.00 fyrir barnið og auk þess kr. 6000.00 fyrir sambýliskonuna, miðað við vísitölu árið 1953.

Sambýliskonunni skal hins vegar reiknað fæði hennar til tekna samkv. skattmati

37. gr.

Giftingarfrádráttur.

Frá tekjum hjóna, sem gengið hafa í lögmætt hjónaband á skattárinu skal draga aukalega vegna giftingarinnar upphæð, er sé jöfn fjölskyldufrádrætti fyrir barnlaus hjón, það er kr. 12000.00 miðað við meðaltal kaupgjaldsvísitölu á árinu 1953, sbr. 41. gr.

Hafi konan haft tekjur á skattárinu áður en hún giftist má skattleggja þær tekjur sérstaklega og skipta persónufrádrætti konunnar hlutfallslega miðað við tíma. Umræddur frádráttur vegna giftingarinnar skal dreginn frá tekjum á sameiginlegu framtali hjóna.

38. gr.

Húsaleigufrádráttur.

Greidda leigu fyrir íbúðarhúsnæði má draga frá samkvæmt eftirfarandi reglum:

a. Frádráttur þessi nær eingöngu til leigu eftir íbúðarhúsnæði. Nú er einhver, sem greiðir leigu eftir húsnæði, sem notað er bæði til íbúðar og atvinnurekstrar,

skal þá skattanefnd meta, hve mikill hluti heildarleigunnar teljist til hvors um sig. 147 30. des.

b. Frádráttarheimild þessi tekur ekki til leigu eftir húsnæði einhleyps fólks, heldur einvörðungu leiguíbúða þeirra, sem hafa skylduómaga á framfæri sínu, enda dvelji ómagarnir að jafnaði á heimili leigutaka. Þessi heimild nær því t. d. ekki til ómagalausra manna, þótt þeir hafi ráðskonu.

c. Frádráttur vegna greiddrar húsaleigu kemur til greina aðeins að því leyti sem greidd leiga er hærri en leiga eftir íbúðina væri metin til tekna til skatts samkv. gildandi reglum á hverjum stað og tíma, og kemur þó til greina sem frádráttur aðeins helmingur mismunarins á þessu tvennu, annars vegar raunverulega greiddri leigu og hins vegar matsleigu til skatts.

d. Leigufrádrátturinn í heild hjá hverjum leigutaka má þó aldrei nema meiru en kr. 600.00 á ári á hvern mann, sem framteljandi hefur á framfæri og dvelur á heimili hans.

Dæmi: Leigutaki greiðir fyrir húsnæði sitt kr. 12000.00 á ári. Leigan eftir íbúðina yrði metin til tekna til skatts, ef um eigin íbúð væri að ræða, kr. 6000.00 á ári. Hálfur mismunurinn kr. 3000.00 kemur þá til greina sem frádráttur, og sé um hjón með 3 börn að ræða, það er 5 fjölskyldumeðlimir, fæst þessi frádráttur allur, þar eð þessar 3000.00 kr. samsvara 600.00 kr. á hvern fjölskyldumeðlim. Séu börnin hins vegar aðeins 2, lækkar frádrátturinn um kr. 600.00 eða í kr. 2400.00 alls. Þó hins vegar að börnin séu 4 eða fleiri hækkar það ekki frádráttinn, því hann má aldrei fara fram úr helmingi framangreinds mismunar.

Skattanefndir verða alltaf að hafa hugfast, að frádrátturinn fari aldrei fram úr hvorugu þessara framangreindu hámarka. Skattanefndum og skattstjórum ber að sannprófa hjá öllum, sem fara fram á umræddan leigufrádrátt, að um raunverulega greidda húsaleigu sé að ræða og gæta þess um leið, að leigan komi öll til tekna hjá leigusala.

Þá ber að gæta þess, að leigutaka sé ekki veittur frádráttur vegna fleiri ómaga (barna, gamalmenna og sjúklinga) en koma til greina við ákvörðun fjölskyldufrádráttar. Skal þá miða við fjölskylduástæður, eins og þær eru í lok skattársins, en hins vegar ekki vegna unglings, sem náð hefur 16 ára aldri fyrir þann tíma, fremur en annarra barna leigutaka, sem komin eru á eða yfir þann aldur. Hins vegar fellur ekki frádrátturinn niður vegna barns yngra en 16 ára, þótt það hafi tekjur.

Nú hefur leigutaki íbúð á leigu aðeins hluta úr ári og lækkar þá húsaleigufrádráttur hlutfallslega fyrir hvern fjölskyldumeðlim.

Þótt leigan kunni að vera greidd fyrir fram, t. d. fyrir tvö ár, skal við ákvörðun leigufrádráttarins aðeins taka tillit til þess hluta, sem greiddur er vegna viðkomandi skattárs.

39. gr.

A. Sjómenn á fiskiskipum, sem sjálfir greiða fæði sitt, skulu fá frádrátt þess vegna jafnan þeirri upphæð, er skattyfirvöld meta fæðishlunnindi til tekna, sjá 13. gr. B. 1., sbr. þriðju málsgr. 23. greinar. Það skiptir því ekki máli, hver hin raunverulegi fæðiskostnaður er. **Fæðisfrádráttur sjómanna.**

Frádráttur þessi skal veittur öllum sjómönnum á fiskiskipum, hvort sem skipið er stærra eða minna og hvert sem starf þeirra á skipinu er. Á skipum undir 12 smálestir skal miðað við róðrardagafjölda, en á stærri skipum við þann dagafjölda, sem lögskráð er.

B. Flestir sjómenn á fiskiskipum skulu fá frádrátt vegna hlífðarfatakostnaðar og gildir sín reglan um hvora, togarsjómenn og sjómenn á öðrum fiskiskipum. **Hlífðarfatafrádráttur sjómanna.**

Um togarasjómenn. Frádráttarins njóta aðeins hásetar, bátsmaður og 2.

147 30. des.

stýrimaður. Aftur á móti fá hvorki skipstjóri á togara, 1. stýrimaður, loftskeytamaður, matsveinar, kyndarar, vélstjórar né aðstoðarmenn í vél (smyrjarar) neinn slíkan frádrátt. Upphæð frádráttarins skal vera kr. 300.00 fyrir hvern mánuð, sem skipverji er tryggður (lögskráður) á togara, eða hlutfallslega minna fyrir brot úr mánuði.

Á öðrum fiskiskipum njóta allir skipverjar frádráttarins, hvaða störf sem þeir inna af hendi á skipinu. Hins vegar er upphæð frádráttarins kr. 200.00 fyrir hvern mánuð, sem skipverji er tryggður (lögskráður) á skip, eða sé um að ræða skip undir 12 smálestir brúttó, skal miðað við þann vikufjölda, sem skipverji er slysatryggður í skiprúmi.

Til að tryggja rétta framkvæmd þessa frádráttar er nauðsynlegt, að skattanefndir og skattstjórar krefjist þess af lögskráningaryfirvaldi, hver í sínu umdæmi, að það láti í té skrá yfir alla, sem lögskráðir hafa verið í umdæminu, og hve lengi hver sjómaður hafi verið skráður á hvert skip.

Björgunarlaun.

C. Draga skal frá helming af björgunarlaunum sem kynnu að hafa fallið í hlut skipverja samkv. X. kafla laga nr. 56/1914 — Siglingalög.

Undanþága þessi gildir þó ekki fyrir skipverja á skipum, sem eingöngu teljast björgunarskip, en þau eru eins og nú er engin hérlendis, meðan björgunarskipin eru einnig notuð til landhelgisgæzlu. Undanþágan nær ekki heldur til hluta skipseigenda af björgunarlaunum.

40. gr.

Þinggjöld og útsvar.

Draga skal frá eignarskatt, sem greiddur hefur verið á skattárinu.

Hins vegar eru tekjuskattur og útsvör ekki frádráttarbær, og ekki heldur kirkju- og kirkjugarðsgjald.

V. KAFLI

Um persónufrádrátt og félagafrádrátt.

41. gr.

Persónufrádráttur hérlendra manna.

Frá nettótekjum þeirra, sem heimilisfastir eru hérlendis, annarra en útlendinga, sem hér hafa fengið landvistar- og atvinnuleyfi, sbr. 3. gr. 1. tölul. síðari málsgr. skal draga:

1. Fyrir einstaklinga kr. 6 500.00.
2. — hjón kr. 12 000.00 (6 þús. fyrir hvort).
3. — hvert barn kr. 4 500.00. Sama gildir um aðra skyldumaga.

Upphæðirnar eru miðaðar við kaupgjaldsvísitölu árið 1953. Ef vísitalan breytist til hækkunar eða lækkunar frá því sem hún var að meðaltali árið 1953, þá skal framangreindum frádráttarupphæðum breytt í réttu hlutfalli við vísitölubreytingar. Brot úr hundraði skal fella niður af útkomu þegar reiknaðar eru út frádráttarupphæðir.

Frádráttur veitist fyrir þau börn, þar með talin stjúpbörn, kjörbörn og fósturbörn, sem ekki eru fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, sem skattur er álagður.

Frádráttur vegna barna og annarra skyldumaga.

Tekjur barna innan 16 ára, ásamt meðlagi eða barnalífeyri með barninu teljist með tekjum framfæranda. Sé meðlag eða barnalífeyrir hærra en hálfur frádráttur vegna barnsins telst þó ekki með tekjum framfæranda það, sem umfram er. Séu tekjur barns að viðbættum þeim hluta meðlags eða barnalífeyris, sem reikna ber til tekna, hærri en frádráttur vegna barnsins, telst ekki til tekna framfæranda það sem umfram er, en barnið verður sjálfstæður skattgreiðandi þegar vissri tekjuhæð er náð, sbr. næstu málsgr. hér á eftir. Fyrir aðra skyldumaga, sem gjaldandi hefur á sínu framfæri, þ. e. foreldra eða kjörforeldra (sjá lög nr. 80/1947) veitist sami frádráttur

og fyrir börn, en hafi þeir tekjur, lækkar frádrátturinn sem því nemur og fellur burt, ef tekjuupphæðin nemur lögleyfðum ómagafrádrætti eða meir. Heimilt er að telja tekjur skylduómaga með tekjum framfæranda, enda séu þær ekki hærri en ómagafrádrætti nemur, en þá skal framfæranda jafnframt veittur fullur frádráttur vegna ómagans. 147 30. des.

Tekjur ómaga, þar með barna, geta verið ýmiss konar, svo sem tekjur af eign (t. d. arfi) eftirlaun, ellistyrkur og alls konar vinnulaun eða kaup. Ef tekjur ómagans ná skattskyldri upphæð, miðað við að hann fái einstaklingsfrádrátt, kr. 6500.00 (sjá tölul. 1 í þessari grein), þá verður hann sjálfstæður skattgreiðandi. **Skattskylda barna.**

Börn og aðrir skylduómagar, sem eiga eignir svo miklar, að skatt beri að greiða þar af, verða einnig sjálfstæðir skattgreiðendur. Þó að ómagi eigi eignir, skal samt veita framfæranda fullan ómagafrádrátt, nema ef tekjur af eignunum, að viðbættum öðrum tekjum ómagans, nema meiru en lögleyfðum ómagafrádrætti, en þá verður hann sjálfstæður skattgreiðandi eins og áður segir.

Nú hefur maður ekki ómaga sinn hjá sér, en greiðir meðlag með honum, þá skal hann fá frádrátt sem meðlagi svarar, þó eigi yfir lögleyfðan ómagafrádrátt, enda þótt kostnaður kunni að vera meiri. Annað foreldri skal þó aldrei fá til frádráttar meira en nemur hálfum frádrætti vegna barns, ef hitt annast framfærslu þess að sínum hluta. Ef um er að ræða eiginkonu gjaldanda, skal hann fá frádregnar allt að kr. 6000.00. **Frádráttur vegna meðlaga.**

Ef fleiri en einn aðili leggja með sama ómaga og krefjast frádráttar þess vegna, verður að taka hlutfallið milli framlags hvors eða hvers þeirra og skipta frádrættinum samkvæmt því.

Persónufrádráttur skal ætíð miðaður við fjölskyldustærð í árslok. Kvæntur maður fær því fullan frádrátt fyrir eiginkonu, þótt hann hafi ekki kvænzt fyrr en í lok skattársins, sbr. þó síðari málsgr. 37. gr., og einnig fyrir barn, þótt ekki sé fætt fyr en rétt fyrir árslok.

Um frádrátt vegna þeirra, sem látizt hafa á skattárinu, sjá 42. gr.

42. gr.

Dánarbú fær ekki persónufrádrátt vegna hins látna, heldur aðeins þeirra ómaga, sem búið hefur haft á framfæri og lífs eru í árslok, en framtölum þeim, er hér skipta máli, skal skattanefnd vísa til yfirskattanefndar. **Persónufrádráttur dánarbúa.**

Vegna þeirra er látizt hafa á árinu má hins vegar veita frádrátt samkv. 50. gr.

Sitji ekkja í óskiptu búi teljast allar tekjur búsins með hennar tekjum og fær þá ekkjan persónufrádrátt í samræmi við áðursagt um dánarbú.

43. gr.

Erlendis heimilisfastir aðilar mega aðeins draga frá tekjum sínum þau gjöld, sem beinlínis viðkoma tekjum þeim, sem skattskyldar eru hér, eða við þá tekjuöflun eru bundin. **Frádráttur erlendra aðila.**

Útlendingar, sem hér hafa fengið landvistar- og atvinnuleyfi, sbr. 3. gr. tölul. 1 og 2 síðari málsgr. fá ekki persónufrádrátt eða neinn annan frádrátt en þann er hér segir í 1. málsgr. Erlendir listamenn mega þó draga frá ⅓ af tekjum sínum auk kostnaðar, sem beinlínis er bundinn við öflun teknanna.

Útlendingur, sem hefur dvalið hér og stundað atvinnu samfleytt í 2 ár og verið skattlagður af þeim tekjum, skal þó njóta persónufrádráttar frá tekjum næsta ár á eftir, þ. e. í 3. sinn, sem hann er skattlagður af heils árs tekjum, enda sé ætlun hans að dvelja áfram í landinu.

44. gr. **Frádráttur vegna hlutafjár og stofnfjár.**

Frá tekjum hlutafélaga, samlagshlutafélaga og annarra félaga með takmarkaðri ábyrgð, sem talin eru í 6. gr. 1. tölul., skal draga 5% af innborguðu hlutafé eða

147 30. des.

stofnfé. Frádrátturinn miðast aðeins við innborgað fé, ekki ógreitt, t. d. hlutafé talið hluthöfum til skuldar. Fríhlutabréf teljast með innborguðu fé, sömuleiðis hlutabréf, sem félag kann að hafa endurkeypt af hluthöfum.

Gagnkvæm ábyrgðarfélög og önnur félög, sem talin eru í 6. gr. 2. tölul. mega draga frá vexti af stofnsjóði allt að 1½% hærri en innlánsvexti í bönkum, sbr. 7. tölul. 3. gr. laga nr. 46/1937.

45. gr.

Varasjóðsfrádráttur hlutafélaga o. fl.

Ef hlutafélög, samlagshlutafélög eða önnur félög með takmarkaðri ábyrgð leggja eitthvað af ársarði sínum í varasjóð, er sú fjárhæð undanþegin tekjuskatti og skal koma til frádráttar við ákvörðun skattgjaldstekna, þó eigi hærri upphæð en sem nemur ⅕ — einum fimmta hluta — af hreinum tekjum félags, áður en tekjuskattur, stríðsgróðaskattur og útsvar, sem greitt hefur verið á árinu, hefur verið dregið frá tekjum — sjá þó 47. grein.

Um varasjóði, sem myndaðir eru með framanskráðum hætti, gilda eftirfarandi fyrirmæli og kvaðir:

1. Ekki má telja sem varasjóði í þessu sambandi arðjöfnunarsjóði, eftirlauna- og starfsmannasjóði eða aðra sjóði, sem ekki eru beinlínis ætlaðir til þess að tryggja rekstur fyrirtækisins sjálfs.
2. Ef nokkurri fjárhæð úr varasjóði, sem myndaður er eftir 1. jan. 1941, er síðar varið til úthlutunar til hluthafa, ráðstafað til einkaþarfa þeirra á beinan eða óbeinan hátt, eða varið til annars en þess að mæta hreinum rekstrarhallla fyrirtækisins, skal telja þá fjárhæð að viðbættum 20% — tuttugu af hundraði — til skattskyldra tekna á því ári, sem slík ráðstöfun átti sér stað.
3. Nú er einhverri fjárhæð úr varasjóði, sem myndaður var fyrir 1. jan. 1941, varið á þann hátt er í tölul. 2 greinir, og skal þá telja ⅗ hluta þeirrar fjárhæðar til skattskyldra tekna félagsins á því ári.
4. Það telst ráðstöfun á fé varasjóðs samkv. því sem í 2. og 3. tölul. greinir, ef félag, sem nýtur eða notið hefur hlunninda vegna framlags í varasjóð, veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum lán í peningum eða öðrum verðmætum, sem ekki eru beinlínis viðkomandi rekstri félagsins. Undanskilið er þó ef félag kaupir verðbréf ríkis- og bæjarfélaga, þar með talin skuldabréf með ríkisábyrgð.

   Nú hefur félag, sem myndað hefur varasjóð veitt einhver þau lán, sem hér greinir, og falla þau þá til skattgreiðslu þannig að miða skal við þá lánsfjárupphæð, sem útistandandi er í árslok af lánum, er veitt voru á árinu, að viðbættu meðaltali þeirra lána, er veitt hafa verið og greidd á skattárinu, og kemur sú upphæð til skattskyldra tekna hjá félaginu, þó eigi hærri fjárhæð en nemur varasjóði í lok skattársins.
5. Það telst með sama hætti ráðstöfun á fé varasjóðs, ef félag veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum nokkur fríðindi, beint eða óbeint, umfram arðsúthlutun og venjulegar eða eðlilegar kaupgreiðslur. Skal þá telja heildarupphæð slíkra veittra hlunninda á skattárinu til skattskyldra tekna félagsins, þó ekki hærri fjárhæð en nemur varasjóði í lok skattársins.
6. Það telst og ráðstöfun á varasjóði samkv. framangreindu, ef félag kaupir eign óeðlilega háu verði að dómi skattanefndar. Skal þá skattanefnd meta hvað talizt geti hæfilegt söluverð. Mismunurinn, þ. e. það sem hið raunverulega söluverð nemur meiru en matsverð skattanefndar, telst ráðstöfun á varasjóði, og skal bæta þeirri fjárhæð við skattskyldar tekjur félagsins það ár, er salan fór fram, þó eigi hærri upphæð en nemur varasjóði í lok skattársins. Sé eignin keypt af hluthafa er umræddur mismunur úthlutun arðs úr félaginu, og kemur einnig til skattskyldra tekna hjá hluthafanum.

7. Nú rýrnar varasjóðseign félags og skal þá telja að sá hluti varasjóðs, sem til var 1. jan. 1941, eyðist á undan þeim sjóði, er síðar myndaðist. 147 30. des.
8. Ef hreinar árstekjur félags að viðbættri þeirri hreinni eign, sem félagið á umfram varasjóð og hlutafé, hrekkur eigi fyrir skatti og útsvarsgreiðslum og því varasjóðstillagi, sem undanþegið er skattgreiðslu samkv. reglugerð þessari, þá er hlutaðeigandi félagi heimilt að taka þá fjárhæð, sem á vantar, úr varasjóði.

46. gr.

Varasjóðsfrádráttur samvinnufélaga o. fl.

Samvinnufélög og önnur slík félög, sem samkv. lögum geta ekki úthlutað varasjóði sínum við félagsslit, sbr. t. d. 3. gr. laga nr. 46/1937, mega draga frá tekjum sínum varasjóðstillag, sem nemur ⅓ — einum þriðja — af hreinum tekjum félags, áður en tekjuskattur, stríðsgróðaskattur, samvinnuskattur og útsvar, sem greitt hefur verið á árinu, er dregið frá tekjum.

Ef eitthvert umrætt félag fullnægir ekki ákvæðum framangreindra laga um varasjóð, fellur þessi frádráttarheimild niður.

Um samvinnufélög og gagnkvæm ábyrgðarfélög gilda, eftir því sem við á, ákvæði 45. gr. og 49. gr.

47. gr.

Varasjóðsfrádráttur útgerðarfélaga með takmarkaðri ábyrgð.

Hlutafélög, samlagshlutafélög og önnur félög með takmarkaðri ábyrgð, sem hafa sjávarútveg sem aðalatvinnurekstur, mega draga frá tekjum sínum varasjóðstillag, sem nemur ⅓ — einum þriðja hluta — af hreinum tekjum félags, áður en tekjuskattur, stríðsgróðaskattur og útsvar, sem greitt hefur verið á árinu, er dregið frá tekjum.

Um ráðstöfun á varasjóðum þeirra félaga, sem hér um ræðir, gilda ákvæði 1.—8. tölul. 45. gr., þó með þeirri undantekningu, að fyrirmæli 4., 5. og 6. tölul. gr. ná ekki til þeirra upphæða, sem íslenzk útgerðarfélög áttu í varasjóði samkv. efnahagsreikningi 31. des. 1939, að því leyti sem þessi fyrirmæli ganga lengra en þær takmarkanir um ráðstafanir á fé varasjóðs, sem giltu samkv. lögum nr. 6/1935 og lögum nr. 39/1940.

48. gr.

Um nýbyggingarsjóði.

A. Hvert það félag, er nýtur varasjóðshlunninda samkv. ákvæðum 47. gr., skal ráðstafa 50% af því fé er það leggur í varasjóð á þann hátt, að það sé lagt á sérstakan reikning í banka eða keypt fyrir það opinber verðbréf og þau falin banka til geymslu. Nefnist sá hluti varasjóðsins nýbyggingarsjóður, og gilda um hann eftirfarandi reglur:
   1. Hinn áskildi hluti af varasjóðstillaginu, þ. e. 50%, skal lagður í nýbyggingarsjóð á því sama ári, sem varasjóðstillagið er ákveðið, en séu vanefndir á því að einhverju eða öllu leyti, skal greiða í ríkissjóð 20% af þeirri fjárhæð, er til vantar.
   2. Af fé nýbyggingarsjóðs má ekki meira en ⅗ hlutar vera innstæða á biðreikningi í erlendri mynt, sbr. lög nr. 82/1941, nema með sérstöku leyfi ríkisskattanefndar. Getur nefndin veitt leyfi til þess, að meira en að ofan greinir sé á biðreikningi, ef aðili sýnir fram á að hann geti ekki lagt fé fram á annan hátt vegna þess að fé varasjóðs hafi verið notað til að greiða skuldir fyrirtækisins.
   3. Útgerðarfélag ráðstafar sjálft því fé, er það hefur lagt í nýbyggingarsjóð, en því má eingöngu verja til aukningar og endurnýjunar á framleiðslutækjum á sviði útgerðar, annaðhvort með nýbyggingum innanlands eða með kaupum frá öðrum löndum. Þó er heimilt að verja fé nýbyggingarsjóðs til að greiða tap á útgerð, ef aðrar eignir hrökkva ekki til fyrir því, en áður en það er gert, skal það tilkynnt ríkisskattanefnd, og lætur hún

147
30. des.

þá aðila vita, hvort hún telur slíka ráðstöfun í samræmi við reglugerð þessa. Enn fremur er þeim bátaútvegsmönnum, sem í árslok 1948 áttu í nýbyggingarsjóði lægri fjárhæð en kr. 25 000.00 á skip, eða hafa á síðustu tveim árum tapað meiru á útgerðinni en svarar inneign þeirra í sjóðnum, heimilt að taka eign sína úr nýbyggingarsjóði og nota sem rekstrarfé.

Sé fé nýbyggingarsjóðs veðsett eða því ráðstafað á einhvern annan hátt en að framan greinir, um lengri eða skemmri tíma, skal greiða af því tekjuskatt jafn háan þeim skatti, sem hefði orðið að greiða af fénu, þegar það var lagt fyrir, ef það hefði þá verið skattskylt.

4. Útgerðarfélag lætur fylgja með skattframtali sínu yfirlýsingu frá hlutaðeigandi banka um það, hve mikið fé sé geymt þar í nýbyggingarsjóði og yfirlit um þær breytingar, er kunna að hafa orðið á innstæðu sjóðsins síðan hann var myndaður. Enn fremur vottorð um, að á fé þessu hvíli engar kvaðir.
5. Nú hefur innstæða í nýbyggingarsjóði verið notuð samkv. fyrirmælum laga, og telst þá sú eign til varasjóðs hjá viðkomandi félagi.
6. Ríkisskattanefnd skal hafa eftirlit með því að fylgt sé fyrirmælum reglugerðar þessarar um ávöxtun og ráðstöfun á fé nýbyggingarsjóðs. Skattanefndir skulu senda ríkisskattanefnd skýrslu um framlög í nýbyggingarsjóð og innstæðu hvers fyrirtækis svo fljótt sem unnt er, eftir að upplýsingar um það bárust þeim í hendur. Um hver áramót skulu þau fyrirtæki, er fé eiga í nýbyggingarsjóði, senda nefndinni skýrslu um ráðstöfun þess fjár, er þau hafa tekið úr sjóðnum. Nú telur ríkisskattanefnd vafa á því, hvort fé úr nýbyggingarsjóði hafi verið varið lögum samkvæmt, og skal þá tafarlaust tilkynna það stjórn viðkomandi útgerðarfélags. Nefndin skal síðan úrskurða um það, hvort greiða skuli skatt af fénu samkv. 3.-lið þessarar greinar, og tilkynna það skattanefnd og eiganda sjóðsins.
7. Framanritað fyrirmæli gilda bæði um það fé er greitt var í nýbyggingarsjóð árið 1941 og það fé, sem síðar er í hann lagt.

Nýbyggingarsjóðsfrádráttur einstaklinga og sameignarfélaga.

B. Einstaklingar og sameignarfélög, er stunda sjávarútveg sem aðalatvinnurekstur, mega draga frá skattskyldum tekjum sínum þær fjárhæðir, er þau leggja í nýbyggingarsjóð af útgerðartekjum sínum, þó eigi hærri fjárhæð en sem nemur 20% af hreinum árstekjum þeirra af útgerð áður en tekjuskattur, stríðsgróðaskattur og útsvar, sem greitt hefur verið á árinu, er dregið frá tekjum, enda sé tekjum af útgerðinni haldið greinilega aðskildum frá öðrum tekjum gjaldanda. Um ávöxtun og ráðstöfun þessa fjár gilda ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

49. gr.

Um tapsfrádrátt árið 1940.

Sá hluti af tekjum félags árið 1940, sem undanþeginn var skattgreiðslu árið 1941 vegna tapsfrádráttar samkv. ákvæðum J-liðar (64. gr.) 4. greinar laga nr. 9 5. maí 1941, skal teljast til varasjóðs, og má nota þann hluta varasjóðsins til að mæta hreinum rekstrarhalla félags, að svo miklu leyti sem aðrar eignir þess, þar með talin önnur eign í varasjóði, hrökkva ekki til að jafna rekstrarhallann. Sé nokkru af þessu fé varið til annars en að framan greinir, skal greiða tekjuskatt af 60% þeirrar fjárhæðar, er þannig er varið úr sjóðnum, jafnháan þeim skatti, sem hefði orðið að greiða af fénu, þegar það var lagt fyrir, ef það hefði þá verið skattskylt.

50. gr.

Ívilnun vegna veikinda o. fl.

Þegar ákveða skal skattgjaldstekjur og skattgjaldseign gjaldanda, skipta einkahagir hans eða heimilisástæður eigi máli, framar en mælt er í 21.—48. gr. og 53. gr., þar sem talinn er lögleyfður frádráttur frá tekjum og eignum til skatts.

Hins vegar er yfirskattanefndum heimilt að veita linun eða ívilnun í skatti, þ. e. fjárhæð skatts, ef neðangreindar ástæður eru fyrir hendi: 147 30. des.

A. Ef alvarleg, þ. e. kostnaðarsöm veikindi, slys eða mannslát hafa skert gjaldþol skattþegns. Með slysum er hér átt við meiðsli og óhöpp á mönnum og enn fremur eyðingu eða óvenjulegar skemmdir fjármuna. Þetta nær þó ekki til þess kostnaðar, sem bættur hefur verið samkv. lögum um almannatryggingar (sbr. 2. lið C.).

Um skattlækkun af þessum ástæðum er eigi unnt að gefa fastar reglur, enda eigi til þess ætlazt. En við ákvörðun um þessi atriði, ber einkum að hafa í huga:

1. Gjaldþol skattþegns, þ. e. eignir hans og tekjur á árinu og fjárhagsástæður hans að öðru leyti. Sé hann þannig efnum búinn, að ofannefndar ástæður skaði eigi til muna greiðslugetu hans, ber honum engin ívilnun í skatti. Séu hins vegar ástæður gjaldanda á þann veg, að veikindi, slys eða mannslát (sbr. 2. og 3. lið) hafi veruleg áhrif á efnahag hans, tekjur eða möguleika til tekjuöflunar, og geri honum erfiðara um greiðslu, ber að lækka skatt hans, sbr. að neðan. **Gjaldþol.**
2. Kostnað þann, sem veikindi, slys eða mannslát hefur í för með sér (lyf og læknishjálp, sjúkrahúsvist, aðkeypt hjúkrun, útfararkostnaður o. s. frv.) eða það eignartjón, sem af slysi hefur hlotizt. Sjúkrahúskostnaður kemur þó því aðeins til greina: **Veikindakostnaður.**
   a. Að hann sé vegna gjaldanda sjálfs eða skylduliðs hans, þ. e. þeirra, sem honum ber frádráttur fyrir, samkv. 41. gr., eða ívilnun vegna þess, sem talið er í B-lið hér á eftir eða vegna hjúa og nemenda, sem honum er skylt að kosta að lögum. Annar sjúkrakostnaður kemur ekki til álita í þessu sambandi.
   b. Að kostnaður hafi verið greiddur á skattárinu, nema fullvíst sé, að hann hafi verið eða verði greiddur síðar, enda sé þess þá gætt, að eigi verði tekið tillit til þess sama kostnaðar aftur á næsta ári.
   c. Að kostnaðurinn hafi eigi verið eða fáist endurgreiddur eða verði greiddur af öðrum, t. d. úr sjúkrasamlagi, slysatryggingu (dagpeningar, slysabætur), starfsmannasjóðum eða ríkissjóði (berklasjúklingar), bæjar- eða sveitarsjóði o. s. frv.
   d. Að kostnaðurinn hafi numið einhverju verulegu, eða meira en almennt eða venjulegt má teljast.
3. Undir öllum venjulegum kringumstæðum má skattlækkun vegna veikinda og þess konar ástæðna eigi vera meiri en sem svarar því, *að þriðjungur til helmingur af beinum kostnaði sé dreginn frá* skattskyldum tekjum, og skattur reiknaður samkv. því. Eignarskattur skal að öllum jafnaði eigi lækka af þessum ástæðum.

   Um slys, sem eignartjóni valda, svo sem tjón af völdum eldsvoða, flóða, jarðskjálfta, eldgosa, fjárfellis, skipaskaða o. s. frv., gildir yfirleitt það, sem að framan er sagt um veikindi. Tjónið kemur því eigi til greina: **Eignatjón.**
   a. ef það snertir eigi beinlínis hag gjaldanda sjálfs eða hefur eigi átt sér stað á skattárinu;
   b. ef bætur hafa komið fyrir (greiðsla vátryggingarfjár, skaðabætur, styrktarfé o. s. frv.).
   c. að því leyti sem tjónið eða tapið hefur þegar komið til frádráttar tekjum í rekstri aðila, t. d. ef gripir eða annar fénaður ferst, kemur það fram í bústofnsskerðingu;
   d. ef aðila sjálfum verður gefin sök á tjóninu.
4. Þær afleiðingar, sem kunna að verða af veikindum, slysum eða mannsláti, **Afleiðingar af veikindum o. fl.**

147 30. des.

auk hins útlagða kostnaðar, svo sem ef gjaldandi missir atvinnu sína eða laun vegna veikinda, eða verður eigi fullfær til starfs vegna veikinda eða slysa (einnig þótt hann fái eftirlaun, örorkubætur o. s. frv.), heimilisfaðir eða fyrirvinna fellur frá eða öflunarhæfni gjaldanda eða fjölskyldu hans rýrnar á annan hátt. Lækkanir vegna þessara ástæðna verða að fara eftir því, hvernig á stendur í hvert skipti. Hafi aðili um líkt leyti orðið fyrir einhverjum bættum ástæðum, svo sem unnið í happdrætti, fengið greiddan arf, líftryggingarfjárhæð o. s. frv. má taka tillit til þess. Lækka má bæði tekjuskatt og eignarskatt.

Ívilnun vegna vandafólks.

B. Ef skattþegn hefur haft á framfæri sínu ættingja eða vandamenn, auk þeirra, sem honum ber frádráttur fyrir samkv. 41. gr. og það bakað honum tilfinnanlegan kostnað. Hér teljast m. a. systkini, afi og amma, fósturforeldrar og tengdafólk. Lækkun á skattinum vegna slíkra ómaga má þó eigi vera meiri en samsvarar persónufrádrætti, sbr. 41. og 42. gr. Hér ber að taka tillit til efnahags og tekna framfæranda á sama hátt sem þegar um linun á skatti vegna veikinda eða slysa er að ræða. Einnig verður að ganga úr skugga um, að ættingjar þessir eða vandamenn hafi ekki tekjur eða vinni fyrir sér á einhvern annan hátt, t. d. við heimilisstörf, og að gjaldandi hafi eigi styrk með þeim annars staðar frá.

Yfirskattanefnd úrskurði.

Skattanefnd skortir vald til að lækka skatt af þessum sökum, þ. e. ástæðum tilfærðum í A. og B. hér að framan, en hún getur bæði tekið við umsókn um linun eða eftirgjöf eða gert tillögu um hana af eigin hvötum. Sendir skattanefnd yfirskattanefnd umsókn og tillögur sínar, og úrskurðar yfirskattanefnd, hvort skattur skuli lækkaður eða eftir gefinn. Beiðni um lækkun verður þó að vera komin til yfirskattanefndar áður en kærufrestur er út runninn, ella verður henni eigi sinnt.

VI. KAFLI
Um eignir og skuldir.

51. gr.

Skattskyldar eignir.

Til skattskyldra eigna teljast meðal annars:

1. Fasteignir, svo sem jarðir, lóðir, lendur og hús ásamt þeim ítökum og hlunnindum, sem þeim fylgja og mannvirkjum og endurbótum, sem á þeim hafa verið gerðar (rafstöð á sveitabæ, nýrækt ómetin o. s. frv.). Erfðafestulönd teljast eigi til eigna þeirra, sem tekið hafa þau á erfðafestu. En ræktun og mannvirki, sem leigjandi kann að hafa gert á slíku landi, teljast eign hans. Eins er um leigulóðir. En um þær gildir sú regla, að hluti af verði hverrar lóðar, sem fundinn er eftir afgjaldskvöðinni með því að fimmtánfalda hana, er eign landeiganda, en það sem fasteignamatið er hærra en þetta, það er fimmtánföld afgjaldskvöðin, telst eign leigjanda.
2. Skip og bátar.
3. Flugvélar.
4. Bústofn, þar með talin leigukúgildi (nautgripir, hross, sauðfé, alifuglar, loðdýr og annar búpeningur).
5. Vélar, verkfæri og önnur áhöld (búsáhöld, verzlunaráhöld, smíðatæki o. þ. h.).
6. Veiðarfæri hvers konar.
7. Bifreiðar og önnur flutningatæki á landi.
8. Vörubirgðir, jafnt verzlana sem framleiðslufyrirtækja, bókaforlög, fiskbirgðir o. s. frv., þar með taldar vörur í umboðssölu. Enn fremur birgðir atvinnufyrirtækja af óeyddum efnivörum og vörum til notkunar við rekstur, svo sem birgðir skipa af salti, kolum og olíu o. s. frv.

9. Hvers konar verðbréf, skuldabréf og hlutabréf innlend og erlend. Enn fremur sameignarinnstæður í félögum og fyrirtækjum. 147 30. des.
10. Útistandandi skuldir, þar með taldar ýmsar fyrirframgreiðslur, svo sem fyrirfram greidd húsaleiga, fyrirfram greiddir vextir o. s. frv.
11. Inneignir í bönkum, sparisjóðum og öðrum lánsstofnunum og peningar, sbr. þó 55. gr.
12. Húsgögn og aðrir innanstokksmunir, þar með taldir skartgripir.
13. Ólíkamleg verðmæti, sem metin verða til fjár, svo sem almenn kröfuréttindi og yfir höfuð allar eignir og eignarréttindi, sem metin verða til peninga og eigi eru sérstaklega undanskilin.

52. gr.

Um skattskyldu eigna og hvernig telja skuli.

Tekjur manna á skattári eru eigi eign í þessu sambandi, nema það sem óeytt kann að vera af þeim (lagt við eign til næsta árs) þegar eignir eru taldar fram eða í árslok. Af því verður að gjalda eignarskatt sem öðrum eignum.

Eignir eru jafnt skattskyldar, hvort sem þær gefa af sér nokkrar tekjur eða engar.

Eignir skal jafnan telja með fullu verði til skatts og skuldir á móti, en eigi aðeins mismuninn, eða það sem greitt hefur verið af eigninni. T. d. ef innanstokksmunir eru keyptir með afborgunum, þá skal færa þá til eignar með fullu matsverði, og það sem ógreitt er til skuldar. Eins er um framlag til húsagerðar, t. d. framlag í byggingarfélag, þar skal telja húsið, eða þann hluta sem gjaldanda tilheyrir til eignar, en áhvílandi skuldir á móti.

Eftirlit skattanefnda.

Skattanefndir verða að hafa rækilegt eftirlit með því, hver í sínu umdæmi, hvort eignir eru réttilega framtaldar. Ber þeim að fullvissa sig um, að fasteignir allar komi fram til skatts. Einkum er nauðsynlegt í kaupstöðum að þær fylgist vel með eigendaskiptum að húsum og hvers konar eignum. Einnig ber þeim að fá hluthafaskrá þeirra hlutafélaga, sem heimili eiga í umdæmi þeirra, og ganga úr skugga um, að eigendur hlutabréfanna telji þau fram og arð af þeim, einnig skulu þær, eftir því sem ástæða þykir til, fá upplýsingar frá lánsstofnunum um inneignir gjaldenda í þeim, sbr. 81. gr., og yfirleitt að hafa sem fyllst yfirlit yfir þær eignir í umdæminu, sem mestu máli skipta. Verði skattanefndir varar við, að menn úr öðrum skattumdæmum eigi útistandandi skuldir hjá gjaldendum umdæmisins eða aðrar eignir í umdæminu, svo að máli skipti, er nefndum skylt að tilkynna það skattanefnd heimilissveitar aðila. Ef eigi fást nægilega glöggar upplýsingar um eignarrétt að einstökum eignum, þá ber skattanefndum að komast fyrir um það. Ef fasteign er eða önnur skrásett eign, leggur nefndin skatt á þann, sem skráður er eigandi, nema annar telji til eignar á framtali sínu. Ella verður hún að leggja skatt á vörzlumann eignanna, ef hann lætur ekki fullnægjandi upplýsingar í té.

53. gr.

Frádráttur skulda.

Til frádráttar eignum skal telja allar skuldir, er á gjaldanda hvíla, veðskuldir og aðrar skuldir við lánsstofnanir, fyrirtæki og einstaka menn, innanlands og utan (sbr. þó 59. gr.). Skuldir skal telja eins og þær eru í lok hvers skattárs. Séu vextir ógreiddir, bætast þeir við skuldina, svo framarlega sem þess er að vænta, að þeir verði greiddir.

Ítök, kvaðir.

Ítök og kvaðir á jörð eða annari fasteign metast eigi til skuldar, heldur er jörðin sjálf metin sem heild, með ítakinu eða kvöðinni, sem rýra verðmæti hennar. Með sama hætti auka ítök o. s. frv. verðmæti þeirra fasteigna, er þau fylgja. Til skulda telst eigi aðeins það, er svara skal í peningum, heldur einnig það, sem greiða ber eða greiða má í öðrum munum. En þá verður að meta það til peninga. Skuld telst

147 einungis einhliða greiðsluskylda, en eigi t. d. skylda samkv. verksamningi, þar sem
30. des. báðir eiga óefnt.

Veðleyfi. Ábyrgð. Þótt veðleyfi sé gefið í eign fyrir skuld annars manns, telst hún eigi til skuldar þess, sem veðleyfið gefur. Ábyrgð á skuldum annarra verður og eigi talin til skuldar á ábyrgðarmann, fyrr en hann hefur verið dæmdur eða hefur undirgengizt að borga þær, eða aðalskuldari er orðinn gjaldþrota. Ef fleiri eru ábyrgðarmenn, skal skuld skipt að jöfnu með þeim, nema öðru vísi sé um samið. Ef sumir mega teljast ófærir að greiða, þá skiptist skuld á hina að jöfnu, nema sýnt sé, að því sé öðru vísi hagað.

Skuldir við konu, börn o. fl. Nú eru menn samskuldarar, og skal þá skipta skuld jafnt milli þeirra, nema samningar séu um annað. Eigi má maður telja skuld við konu sína eða kona við mann, nema tilsvarandi eignaliðir komi á móti, enda skal telja fram sameiginlega eignir hjóna, enda þótt kona eigi séreign. Sé taldar fram skuldir við ófjárráða börn framteljanda, skal telja þær til eigna á þeirra framtölum, enda sé gerð full grein fyrir, hvernig sú eign barna er tilkomin.

Óvissar skuldir. Eigi skulu taldar til skuldar fjárhæðir, sem telja má nokkurn veginn víst eða sennilegt, að aldrei verði greiddar. T. d. mega þeir, sem þegið hafa fátækra- eða sjúkrastyrk úr bæjar- eða sveitarsjóði eigi telja þann styrk til skuldar, nema þess verði vænzt, að styrkurinn verði endurgreiddur, enda þótt hann hafi eigi verið formlega eftir gefinn af bæjar- eða sveitarstjórn. Fyrndar skuldir má og eigi telja, né skuldir eftirgefnar við gjaldþrot, nauðasamninga eða á annan hátt. Nú hefur skuldareiganda verið leyft að afskrifa skuld, og má þá eigi leyfa hana til frádráttar eignum hjá skuldara, sbr. þó 26. gr. c. Framteljendum ber að gera fulla grein fyrir því, hverjum þeir skulda. Skal tilgreina nöfn og heimili, eiganda og fjárhæð hverrar skuldar, ásamt vaxtakjörum. Þeir sem senda efnahagsreikning með framtali sínu, skulu láta fylgja skuldalista.

Upplýsingaskylda og viðurlög. Ef framteljendur gera ekki grein fyrir skuldareigendum (og vaxtakjörum) á framtölum sínum, skal skattanefnd gefa þeim kost á að bæta úr því. Ef framteljendur gera samt sem áður eigi grein fyrir skuldareigendum eða viðtakendum vaxta og afborgana, þá ber skattanefndum að synja um frádrátt skuldanna og vaxta af þeim. Að fengnum upplýsingum um skuldareigendur, ber nefndum að athuga, hvort þeir, sem taldir eru eigendur, telja skuldina fram meðal eigna sinna, og vexti af þeim með tekjum. Ef sá sem talinn er skuldareigandi eða lánveitandi, kveðst aðeins vera milligöngumaður um lánið en gefur samt ekki upp eiganda þess, ber að telja hann vörzlumann eignarinnar og færa honum skuldina til eignar og vextina honum til tekna. Í þessu sambandi skulu skattanefndir fá upplýsingar um öll handhafaskuldabréf og önnur skuldabréf, sem þinglesin hafa verið á árinu.

Þegar lagður er skattur á eignir þeirra, sem takmarkaða skattskyldu hafa, má aðeins draga frá þær skuldir sem hvíla á þeim eignum, sem skattskyldar eru, sbr. 59. gr.

54. gr.

Undanþegið er eignarskatti:

Undanþágur. 1. Ef skuldlaus eign gjaldanda nemur ekki yfir 10000.00 krónur, greiðist ekki skattur af henni. Nemi hún hins vegar yfir 10000.00 krónum, greiðist skattur af allri eigninni, sbr. 69. gr. Þess ber að gæta, að enda þótt eign manna nemi eigi þessari fjárhæð, er mönnum eigi að síður skylt, að telja hana fram til skatts og greina eignir sínar nákvæmlega á framtali.

Skilorðsbundin fjárréttindi. 2. Skilorðsbundin fjárréttindi, svo sem réttur til lífsábyrgðarfjár, sem eigi er fallið til útborgunar. Hér undir verður einungis að telja ófengin eða ótekin skilorðsbundin fjárréttindi en eigi þau, sem fengin eru og sleppa verður aftur, þegar tiltekinn tími er kominn eða tiltekið atvik ber að höndum, t. d. verðbréf, er maður skal eiga og njóta vaxta af, meðan hann er ógiftur. Síðast nefnd

réttindi verða talin til eignar, þess er þeirra nýtur, sbr. 57. gr. J. Þegar ófengin skilorðsbundin fjárréttindi verða skilyrðislaus (lífsábyrgðarfé fallið til útborgunar), þá er það annað hvort orðið útistandandi krafa eða eign runnin í bú aðila, og því skattskylt í báðum dæmum. 147 30. des.

3. Réttur til eftirlauna, lífeyris, eða annarrar áframhaldandi greiðslu, sem bundin er við einstaka menn. Réttur til eftirlauna eða lífeyris, þar með talin próventa, verður aldrei skattskyld eign, þótt byrjað sé að borga út eftirlaun eða lífeyri. Sem dæmi um réttindi til áframhaldandi greiðslu, sem skattfrjáls eru, má nefna framfærslurétt konu á hendur fyrrverandi bónda sínum eftir samningi eða yfirvaldsúrskurði, barnsmóður á hendur barnsföður til meðlags með barni eftir meðlagsúrskurði, og framfærslurétt yfir höfuð. Hér telst einnig til hin ævinlega erfingjarenta í Söfnunarsjóði Íslands. Hins vegar ber að telja vexti af henni til tekna þegar þeir byrja að falla til útborgunar. Það skilyrði er sett, að rétturinn sé bundinn við einstakan mann, það er, að aðrir geti eigi notið hans, hvort sem framsal hans er lögbannað eða aðrir geta eigi notið hans eftir eðli sínu. **Eftirlaun, lífeyrir o. fl.**
4. Réttur til leigulauss bústaðar og önnur afnotaréttindi. „Afnotaréttindi" nær bæði til láns og leigu á föstum eignum og lausum og eru því hvorki láns- né leiguréttindi skattskyld. Bóndi skal því t. d. eigi meta það til skatts, hvers virði honum eru ábúðarréttindi á jörð sinni. Framsal á afnotarétti, sem gæfi árlegar tekjur t. d., mundi þar á móti vera uppspretta árlegs tekjustofns (sjá 57. gr. J.). Ítaksréttur og afgjaldskvöð, sem maður á persónulega, verður og skattskyld eign. **Afnotaréttindi.**
5. Birgðir af fóðurvörum, matvælum og eldsneyti til heimilisþarfa, skal eigi telja til skatts.
6. Bækur og fatnaður til einkaafnota.
7. Ýmiss réttindi, sem bundin eru við eiganda sjálfan og eigi falla undir 2. og 3. tölul., en hann hefur eigi enn komið í peninga. Þar tilheyrir handrit, sem eigi er gefið út (hins vegar er skattskylt bókarupplag eða útgáfuréttur seldur af höfundi), listaverk, sem enn eru eign höfundar og eigi eru til sölu, vörumerki firma, „goodwill", ónotuð uppgötvun og óseldur einkaréttur að henni, önnur réttindi, sem bundin eru við eiganda, en óvíst er, hvort verði notuð o. s. frv.
8. Innlend hlutafélög, samlagshlutafélög og önnur félög með takmarkaðri ábyrgð, hafa leyfi til að draga hlutafé sitt eða stofnfé frá eignarupphæðinni, áður en skattur er á lagður. Samvinnufélögum, kaupfélögum og gagnkvæmum ábyrgðarfélögum er heimilað að draga stofnfé sitt eða stofnsjóði frá eignum til skatts. Telst hlutafé og hluti í stofnfé og stofnsjóðum til eignar hjá einstökum hluthöfum og félagsmönnum. **Hlutafé og stofnfé.**

   Þessi frádráttarheimild nær þó eigi til erlendra félaga, og ekki heldur til sjóða eða stofnana eða samlagsfélaga, þar sem allir eigendur bera ótakmarkaða ábyrgð.

55. gr.

Viss hluti af sparifjáreign er undanþeginn framtalsskyldu og eignarskatti og vextir af henni undanþegnir tekjuskatti og framtalsskyldu, sbr. einnig 56. gr. **Um skattfrelsi sparifjár og skilyrði fyrir því.**

Eigi skiptir máli, hvort innstæða er í sparisjóðsbók, hlaupareikningi, eða innlánsskírteini. Hins vegar verður stofnun sú, er geymir sparifé, að vera: banki, Söfnunarsjóður Íslands, sparisjóður, samkv. lögum nr. 69/1941, eða lögleg innlánsdeild, sbr. lög nr. 46/1937, 28. gr.

Frekari skilyrði skattfrelsisins eru:

Hjá öllum skattgreiðendum, sem eiga sparifé samkv. ofangreindu, er samtals nemur hærri fjárhæð en hlutaðeigandi skattgreiðandi skuldar samtals, er sá hluti sparifjárins, sem er umfram skuldir, undanþeginn skatti og framtalsskyldu. Skattgreiðandi, sem ekkert skuldar, þarf enga innstæðu að tíunda.

147 Hjá þeim, sem eitthvað skulda, verður að gera upp nákvæmlega allar skuldir
30. des. hinn 31. desember ár hvert, þar með talin ógreidd opinber gjöld, áfallna ógreidda vexti um áramót, svo og hverja aðra skuld, hverju nafni sem nefnist. Hjá félögum telst til skuldar í þessu sambandi innborgað hlutafé og stofnfé, þar með taldir stofnsjóðir samvinnufélaga.

Þegar þannig hafa verið taldar heildarskuldir gjaldanda í árslok, er þar með fundið hámark sparifjárinnstæðu, sem gjaldanda er skylt að telja á framtali sínu, og gjalda skatt af. Hinu sem umfram kann að vera, má gjaldandi sleppa. Nú hefur gjaldandi talið fram einhverja ákveðna skuldarupphæð og jafnframt talið til eignar jafnháa innstæðu í sparifé, en síðan kemur í ljós við athugun skattanefndar eða skattstjóra, að skuldir eru vantaldar. Skal þá láta skattgreiðandann gera grein fyrir því hvort hann hafi eigi átt meira sparifé en það sem hann tilgreindi á framtali.

Þegar fundin hefur verið skattskyld innstæða samkv. framansögðu, skal reikna út vexti af henni og færa þá vexti til tekna. Vexti af skattfrjálsri innstæðu er hins vegar ekki skylt að færa á framtal, og teljast þeir ekki til tekna.

Þótt skattfrjálst sparifé, samkv. framansögðu sé ekki framtalsskylt, skal það þó fært til eignar og vextir af því til tekna í bækur og ársreikninga allra bókhaldsskyldra aðila.

Skattgreiðendum er skylt að gera fulla grein fyrir óframtöldu sparifé sínu, ef í ljós kemur ósamræmi í framtölum gjaldenda, er stafað gæti af því, að sparifé var ekki talið fram til skatts vegna framangreindrar undanþágu. Einnig geta skattyfirvöld krafið innlánsstofnanir um allar upplýsingar, sem þau telja sér þörf á í þessu sambandi.

Þetta þýðir, að í hvert sinn, er gjaldendur nota hinar óframtöldu innstæður til fjárfestingar eða breyta innstæðu sinni á einhvern hátt í aðra eign en skattfrjálst sparifé, hlýtur að koma fram ósamræmi í framtölum viðkomandi aðila, og þarf þá ætíð að krefja þá um áðurgreindar upplýsingar.

Skattgreiðendur munu því spara sér ómök og eftirgrennslanir, ef þeir tilgreindu jafnan á framtali sínu skattfrjálsa sparifjáreign sína.

Skattfrjáls bankavaxtabréf. Bankavaxtabréf samkv. lögum nr. 55/1955 og vextir af þeim njóta skattfrelsis og undanþágu frá framtalsskyldu eftir sömu reglum og með sömu skilyrðum og sparifé og vextir af því samkv. þessari grein og næstu hér á eftir.

56. gr.

Nánari skilyrði fyrir skattfrelsi sparifjár. Frá ákvæðum 55. gr. er sú undantekning, að þótt sparifjáreigandi skuldi fasteignaveðlán, sem eigi nema hærri fjárhæð en kr. 120 000.00, er sparifé hans eigi að síður skattfrjálst.

Þetta er þó bundið eftirfarandi skilyrðum:

1. Að sparifjáreigandi sé einstaklingur en ekki félag eða stofnun. Þótt eignum sameignarfélags sé skipt við skattálagninu milli einstakra félagsmanna, telst sparifjárinnstæða, sem félagið kann að eiga, eign félags í þessu sambandi og nýtur það því eigi skattfrelsis, ef skuldir eru á móti innstæðu, hvort sem skuldirnar eru veðtryggðar eða ekki.
2. Umrædd fasteignaveðlán verða að hafa verið tekin upphaflega til 10 ára eða lengri tíma, eða síðar breytt í að minnsta kosti 10 ára lán. Skiptir því ekki máli, þótt lánin séu nú að eftirstöðvum til skemmri tíma en 10 ára. Ef t. d. maður kaupir eða yfirtekur fasteign með áhvílandi veðlánum og skemmra en 10 ár er eftir af lánstímanum, nýtur hann skattfrelsisins eigi að síður, ef lánið hefur upphaflega verið tekið til 10 ára. Sé hins vegar láni breytt og lánstími styttur í skemmri tíma en 10 ár, nýtur lántakandi ekki lengur skattfrelsisins.

   Um fasteignaveðlán, sem eru til skemmri tíma en 10 ára, fer eins og segir hér að framan í 55. gr. um almennar skuldir.

3. Fasteignaveðlán þessi verða sannanlega að hafa verið tekin til þess að afla fasteignar eða fasteigna sparifjáreigandans eða endurbæta þær. 147 30. des.

57. gr.

Um virðingu á eignum til eignarskatts fer sem hér segir:

A. Fasteignir (lendur og lóðir og mannvirki á þeim), eru metnar samkv. lögum um fasteignamat (nr. 70/1945) og er eignarskattur af fasteignum miðaður við það mat eins og það er á hverjum tíma. Skattmat fasteigna.

Nú er fasteignamat eigi fyrir hendi á lóð eða fullbyggðu mannvirki. Skal þá skattanefnd áætla matsverð með hliðsjón af kostnaðar- eða kaupverði.

Mannvirki, sem enn eru í byggingu og ófullgerð, skal telja á kostnaðarverði.

Skattanefndum ber að fylgjast með þeim endurbótum á húsum og jörðum, sem gerðar eru — nýrækt, nýbyggingar — og hlutast til um, að millimöt fari fram, ef slíkt hefur verið vanrækt. Um jarðeignir ber sérstaklega að athuga, hvort eigendur leigujarða telja fram kúgildi þau, er jörðum fylgja og álag það, er þeir kunna að eiga og eigi eru innifalin í fasteignamati jarðanna. Að því leyti sem rafmagnsstöðvar eru eigi innifaldar í fasteignamati, teljast þær sérstaklega til eignar. Við skattmat á þeim má hafa til hliðsjónar mat það, sem fram hefur farið á flestum þeirra vegna lántöku.

Ef seldur hefur verið einhver hluti af jörð eða lóðareign, skal þó telja eignina til skatts með fullu fasteignamatsverði þar til nýtt mat hefur farið fram, nema svo mikill hluti hafi verið seldur, að eignarverði geti orðið skipt á 2 eigendur, og sýnd fyrir því næg gögn.

Ef eign líður undir lok, t. d. hús brennur eða fýkur, þá er skattanefnd þó rétt að leggja skatt einungis á verð lóðarinnar, eins og hún er metin í fasteignamatinu, en telja skal þá til eignar andvirði eignarinnar, ef eigandi á heimtingu á því, t. d. brunabótafé.

B. Verðlag á skipum, flugvélum og öðru lausafé, þar sem ekki er nánara fyrir mælt hér að neðan, skal miðað við áætlað söluverð, eins og ætla má, að eignin hefði selzt í lok skattársins. Skal meðal annars hafa hliðsjón af vátryggingarverði, ef eignin er vátryggð, en jafnframt hinu upphaflega kostnaðarverði að frádreginni hæfilegri fyrningu, þá skal og athuga, hvernig eigninni hefur verið við haldið, hvort nokkrar endurbætur hafa verið gerðar á henni o. s. frv. Skattmat skipa og lausafjár.

C. Búpening skal telja til eignar eins og hann væri framgenginn í fardögum næst á eftir með verðlagi, er ríkisskattanefnd ákveður að fengnum tillögum yfirskattanefnda til 5 ára í senn. Skattmat búpenings.

D. Verzlunarvörur skal meta eftir því, hvað þær kosta komnar í hús eða á sölustað í árslok, enda séu hæfileg afföll leyfð á gölluðum eða úreltum vörum. Skattmat á vöru.

Þess verður að gæta að vörubirgðir séu metnar á sama hátt eða með sams konar matsverði frá ári til árs. Ef maður hefur vörur í umboðssölu í vörzlum sínum eða vörur til geymslu frá erlendum mönnum eða firmum, ber einnig að telja þær fram. Skal reikna þær vörur sérstaklega með kostnaðarverði. Aflabirgðir skal telja með áætluðu söluverði. Séu birgðirnar, eða eitthvað af þeim selt eftir áramót, áður en talið er fram til skatts, er rétt að taka tillit til þess við matið. Hafi fiskur eða önnur vara verið seld í umboðssölu og búizt við verðuppbót, skal hún áætluð og tilfærð sérstaklega.

Birgðir af vörum, sem ætlaðar eru til notkunar við atvinnurekstur, t. d. kol, salt og olía í skipum og aðrar rekstrarvörur til véla, efnisvöru til framleiðslu o. s. frv., skal telja til eignar með kostnaðarverði.

E. Hlutabréf skal telja til eignar á nafnverði, ef hlutafé er óskert en annars með hlutfallslegri upphæð miðað við upphaflegt verð. Skattmat verðbréfa.

F. Skuldabréf og önnur slík verðbréf skal meta eftir nafnverði, nema sérstakar

147 30. des.

ástæður þyki til, að þau þyki ótrygg. Þó skulu veðdeildarbréf og skuldabréf hins opinbera metin eftir venjulegu söluverði slíkra bréfa í árslok, ef það er vitað.

Erlend ríkisskuldabréf og önnur slík verðbréf skal telja með nafnverði, nema vitað sé um verðskráningu í heimalandi þeirra.

G. Önnur verðbréf og skuldabréf skal telja með nafnverði, nema sérstakar ástæður þyki til, að þau séu ótrygg. Ef ógreiddir eru vextir af skuldabréfi skal enn fremur telja þá til eigna, svo fremi sem þess má vænta, að þeir fáist greiddir.

Skattmat útlána og innstæðna.

H. Útistandandi skuldir, aðrar en G.-liður tekur til, skulu taldar með nafnverði, hvort sem vextir eiga að greiðast af þeim eða ekki, enn fremur vextir, sem ógreiddir kunna að vera, nema óvissir séu. Ef kröfu á að greiða í öðru en peningum, verður að virða það til peninga.

Ef skuld er umþráttuð eða torséð þykir hvort lögskylt er að greiða skuld, skal telja hluta hennar til eignar eða sleppa að fullu eftir atvikum.

Sé vitanlegt að skuld greiðist eigi að fullu, eða skuld sé töpuð að einhverju leyti, skal færa hana niður eftir ástæðum, í samráði við skattanefnd, og sleppa, ef skuld telst með öllu töpuð.

Ógreidd húsaleiga skal talin til eignar, nema fullreynt þyki, að hún sé töpuð.

Um mat á útistandandi skuldum atvinnufyrirtækis, skal fara eftir því, sem segir um skuldaafskriftir í 29. gr.

I. Innstæður í bönkum, sparisjóðum og innlánsdeildum skulu taldar eins og þær eru 31. des. ár hvert og alltaf að viðbættum vöxtum á árinu, enda hafi þeir ekki verið útteknir fyrir 31. des.

Hluti af sparifjáreign getur þó verið undanþeginn framtalsskyldu og eignarskatti, sbr. 55. og 56. gr.

Skattmat réttinda.

J. Réttindi til stöðugra tekna skulu metin eftir því endurgjaldi, sem hæfilegt væri fyrir þau, þegar skatturinn er lagður á. Hér er eigi átt við verðbréf eða útistandandi skuldir, sem stöðugar tekjur gefa af sér, né heldur afnotaréttindi, sem einnig geta gefið af sér stöðugar tekjur. Mörg önnur réttindi til áframhaldandi tekna eru undanþegin eignarskatti samkv. 54. gr., og oft erfitt að greina þau frá, sem skattskyld eru. Réttindi, sem hér falla undir, eru eigi bundin við einstakan mann, og geta því skipt um eiganda, t. d. réttur til árlegrar borgunar fyrir erfðafestu lands, veiðiréttur, sala á afnotarétti, sem yrði stöðugt tekjulind seljanda o. s. frv. einkaleyfi (patent), selt þannig, að seljandi eða sá, sem hann setur í sinn stað, fái árlega peningagreiðslu fyrir. Meta skal réttindin þannig, ef eigi eru gögn til annars, að margfalda ársgreiðsluna með 15, og er útkoman sú upphæð, sem skatta skal gjalda af.

58. gr.

Eignarskattsfrjálsir aðilar.

Undanþegnir eignarskatti eru eftirtaldir aðilar:

1. Forseti Íslands.
2. Þeir, sem taldir eru í 4.—8. tölul. 7. gr., af þeim eignum sínum, sem ekki falla undir ákvæði B.-liðar 5. gr., sbr. síðari málsgrein 7. gr.
3. Félög sem undanþegin eru tekjuskatti og talin eru í 8. gr.
4. Sjóðir sem taldir eru í 9. gr.
5. Stofnanir sem taldar eru í 10. gr.

59. gr.

Eignarskattskylda erlendra aðila.

Þeir, sem bera takmarkaða skattskyldu samkv. 3. gr. 2. tölulið, skulu greiða eignarskatt af þeim eignum sínum, sem um ræðir í B.-lið 5. greinar, sbr. einnig síðustu málsgrein 7. greinar. Þessir aðilar mega aðeins draga frá þær veðskuldir, er hvíla á þeim eignum, sem skattskyldar eru.

60. gr. 147

Eignarskattur skal að jafnaði ákveðinn eftir eign gjaldanda í lok almanaksárs. Þó mega þeir, sem hafa annað reikningsár en almanaksárið, telja fram eignir sínar eins og þær eru í lok þess reikningsárs, sem næst er á undan skattálagningunni. 30. des. Við hvaða tíma skal miða eignarskatt.

Ef maður hefur fardagaárið að reikningsári, þá telur hann fram í janúar eða febrúar 1955, eignir þær, sem hann átti í fardögum (síðasta fardag) 1954. Ef framteljandi breytir um reikningsár, þá miðast eign hans í næsta framtali og næst, þegar eign hans er ákveðin, við lok hins nýja reikningsárs, sbr. 20. gr.

VII. KAFLI
Um skattstiga.

61. gr.

Þegar allur lögleyfður frádráttur skv. 21.—48. gr. hefur verið dreginn frá tekjum, eftir því sem við á, skal fjárhæð sú, sem þá verður eftir, lækkuð ef með þarf, svo að hún standi á næsta hálfu eða heilu hundraði, en því sleppt sem umfram verður. Tekjurnar þannig ákvarðaðar kallast skattgjaldstekjur. Dæmi: Af hvaða fjárhæðum skattur reiknast.

Ef tekjur, eftir að allur frádráttur hefur verið veittur, nema kr. 18 990.00, lækka þær í kr. 18 950.00. Ef þær aftur á móti standa á hálfu eða heilu hundraði, verða þær óbreyttar.

Ef tekjur félaga nema ekki fullum kr. 100.00, eftir allan lögákveðinn frádrátt, þá greiðist enginn skattur af þeim.

Einstaklingar skulu engan tekjuskatt greiða ef skattgjaldstekjur þeirra eru undir kr. 1100.00 og hjón skulu ekki heldur greiða skatt séu skattgjaldstekjur þeirra undir kr. 2100.00.

62. gr.

Tekjuskatt þeirra einstaklinga, sem falla undir ákvæði 3. gr. 1. tölul. fyrri málsgr. (þ. e. innlendra einstaklinga) skal reikna þannig, sbr. þó vísitöluákvæði 64. gr.: Skattstigi einstaklinga.

Ef skattgjaldstekjur eru undir kr. 1000.00, greiðist enginn skattur.

Af	1—	2	þús.	kr.	greiðist	1	%							
Af	2—	5	þús.	kr.	greiðist	10	kr.	af	2	þús.	og	2	%	af afg.
—	5—	9	—	—	—	70	—	—	5	—	—	3	%	— —
—	9—	20	—	—	—	190	—	—	9	—	—	4	%	— —
—	20—	30	—	—	—	630	—	—	20	—	—	6	%	— —
—	30—	40	—	—	—	1230	—	—	30	—	—	10	%	— —
—	40—	50	—	—	—	2230	—	—	40	—	—	15	%	— —
—	50—	60	—	—	—	3730	—	—	50	—	—	20	%	— —
—	60—	70	—	—	—	5730	—	—	60	—	—	25	%	— —
—	70—100		—	—	—	8230	—	—	70	—	—	30	%	— —
—	100—130		—	—	—	17230	—	—	100	—	—	35	%	— —
—	130	þús.	og	yfir	—	27730	—	—	130	—	—	40	%	— —

Þeir gjaldendur, sem hér um ræðir, skulu ekki greiða stríðsgróðaskatt samkv. lögum nr. 21 20. maí 1942.

Nú ætlar innlendur einstaklingur af landi brott alfarinn eða til langdvalar erlendis, að því er ætla má að dómi skattayfirvalda, og skal honum þá skylt að greiða áður en hann fer úr landinu skatta samkv. eftirfarandi reglum:

1. Hafi almenn álagning eigi farið fram fyrir næstliðið skattár, skal ákveða skatta hans samkvæmt almennum ákvæðum reglugerðar þessarar, sem gilda um álagningu á innlenda einstaklinga fyrir viðkomandi skattár.

147 30. des. 2. Skattar fyrir þann hluta brottfararársins, sem liðinn er við brottför, ákvarðast samkvæmt reglum 65. greinar C.-lið, þó þannig, að fjölskyldufrádráttur skal veittur og ákvæði þeirrar greinar um lágmark tekjuskatts (5%) gildir eigi hér.

63. gr.

Skattstigi hjóna. Tekjuskatt þeirra hjóna, sem falla undir ákvæði 3. gr. 1. tölul. fyrri málgsr. (þ. e. innlendra hjóna) skal reikna þannig, sbr. þó vísitöluákvæði 64. gr.:

Ef skattgjaldstekjur eru undir kr. 2000.00, greiðist enginn skattur.

Af	2—	3	þús.	kr.	greiðist	1	%.							
Af	3—	6	þús.	kr.	greiðist	10	kr.	af	3	þús.	og	2	%	af afg.
—	6—	13	—	—	—	70	—	—	6	—	—	3	%	— —
—	13—	20	—	—	—	280	—	—	13	—	—	4	%	— —
—	20—	25	—	—	—	560	—	—	20	—	—	5	%	— —
—	25—	30	—	—	—	810	—	—	25	—	—	6	%	— —
—	30—	35	—	—	—	1110	—	—	30	—	—	7	%	— —
—	35—	45	—	—	—	1460	—	—	35	—	—	10	%	— —
—	45—	50	—	—	—	2460	—	—	45	—	—	15	%	— —
—	50—	60	—	—	—	3210	—	—	50	—	—	20	%	— —
—	60—	70	—	—	—	5210	—	—	60	—	—	25	%	— —
—	70—	100	—	—	—	7710	—	—	70	—	—	30	%	— —
—	100—	130	—	—	—	16710	—	—	100	—	—	35	%	— —
—	130	þús.	og	yfir	—	27210	—	—	130	—	—	40	%	— —

Þeir gjaldendur, sem hér um ræðir, skulu ekki greiða stríðsgróðaskatt samkv. lögum nr. 21 20. maí 1942.

Um innlend hjón, sem fara af landi brott, gilda hliðstæðar reglur og um innlenda einstaklinga, sem fara af landi brott, sjá síðari hluta 62. greinar.

64. gr.

Vísitölubreytingar. Nú breytist kaupgjaldsvísitala til hækkunar eða lækkunar frá því, sem hún var að meðaltali árið 1953, og skal þá tekjutölum í skattstigum þeim, sem greindir eru í 62. og 63. gr., breytt í réttu hlutfalli við það. Brot, sem nemur minna en hálfu þúsundi, falli niður við útreikning tekjutalna, en stærra brot hækki í þúsund. Hundraðshlutatölur (%) skattstiganna breytast ekki, þótt vísitala raskist.

65. gr.

Erlendis-búsettir. A. Tekjuskatt þeirra einstaklinga, sem falla undir ákvæði 3. gr. 2. tölul. fyrri málsgr., þ. e. erlendis heimilisfastra einstaklinga, sem þarlendis dvelja, skal reikna samkv. skattstiganum í 62. gr.

B. Tekjuskatt þeirra hjóna, sem falla undir ákvæði 3. gr. 2. tölul. fyrri málsgr., þ. e. erlendis heimilisfastra hjóna, sem þarlendis dvelja, skal reikna samkv. skattstiganum í 63. grein.

Ef ókunnugt er hvort gjaldandi búsettur erlendis er giftur eða ekki, þá skal reikna tekjuskatt hans sem ógiftur væri samkv. A.-lið þessarar greinar.

Útlendingar hérlendis. C. Tekjuskatt þeirra, sem um ræðir í 3. gr. 1. og 2. tölul., síðari málsgr. beggja tölul., þ. e. útlendinga, sem hér hafa fengið landvistar- og atvinnuleyfi, skal reikna þannig:

Hreinar tekjur gjaldanda deilanlegar með 50, margfaldast með tölunni 12 og deilast síðan með fjölda þeirra mánaða, er hann dvaldist hér á árinu. Brot úr mánuði telst heill mánuður.

Þegar tekjufjárhæð hefur verið hækkuð samkvæmt ofangreindu hlutfalli,

skal tekjuskattur reiknaður eftir skattstiganum í 62. gr. ef um einhleypan er að ræða, en eftir skattstiganum í 63. gr. ef gjaldandi er giftur. Útlendingar, aðrir en þeir sem um getur í 43. gr. 3. mgr., fá þó engan persónufrádrátt. 147 30. des.

Tekjuskatturinn reiknaður samkv. framansögðu, deilist með tölunni 12 og margfaldist með fjölda þeirra mánaða, sem gjaldandi hefur dvalizt hér á árinu. Gjaldendur þeir, sem um ræðir í þessari grein, skulu þó aldrei greiða lægri skatt en 5% skattgjaldstekjum.

Þeir, sem um ræðir í þessari grein, skulu ekki greiða stríðsgróðaskatt samkv. lögum nr. 21 20. maí 1942.

66. gr.

A. Skattgjald þeirra, sem um ræðir í 6. gr., 1. og 3. tölul., þ. e. innlendra félaga (annarra en samvinnufélaga og gagnkvæmra ábyrgðarfélaga), stofnana, sjóða, svo og dánarbúa og þrotabúa sem eigi njóta fjölskyldufrádráttar, enn fremur þeirra erlendra félaga og stofnana, sem um ræðir í 5. gr., reiknast þannig: Tekjuskattstigi félaga.

Ef skattgjaldstekjur eru undir kr. 9000 greiðist af þeim 5%. Þó greiðist enginn skattur ef skattgjaldstekjur eru undir kr. 100.00.

Af	9000—10000	kr.	greiðist	450	kr.	af	9000	kr.	og	10 %	af	afgangi.
—	10000—12000	—	—	550	—	—	10000	—	—	11½ %	—	—
—	12000—14000	—	—	780	—	—	12000	—	—	13 %	—	—
—	14000—17000	—	—	1040	—	—	14000	—	—	15 %	—	—
—	17000—20000	—	—	1490	—	—	17000	—	—	17 %	—	—
—	20000—25000	—	—	2000	—	—	20000	—	—	18 %	—	—
—	25000—30000	—	—	2900	—	—	25000	—	—	19 %	—	—
—	30000—40000	—	—	3850	—	—	30000	—	—	20 %	—	—
—	40000—50000	—	—	5850	—	—	40000	—	—	21 %	—	—
—	50000—60000	—	—	7950	—	—	50000	—	—	22 %	—	—

B. Félög þau, sem um ræðir í 2. tölulið 6. gr. (gagnkvæm ábyrgðarfélög og samvinnufélög) skulu greiða í tekjuskatt 8% (átta af hundraði) af skattgjaldstekjum sínum.

67. gr.

Auk þess tekjuskatts, sem ákveðinn er í 66. gr., skulu þeir skattgreiðendur, sem taldir eru í 6. gr., þ. e. öll innlend félög, og enn fremur erlend félög, sbr. 5. gr., svo og þrotabú og dánarbú, sem ekki njóta fjölskyldufrádráttar, greiða skattauka samkv. eftirfarandi reglum: Tekjuskattsviðaukaskattstigi félaga.

Af skattgjaldstekjum lægri en 8000 kr. greiðist enginn skattauki.
Af skattgjaldstekjum yfir 8000 kr., en undir 9000 kr., greiðist 2%.

Af	9— 10	þús.	kr.	greiðist	20	kr.	af	9	þús.	kr.	og	4 % af afgangi.
—	10— 12	—	—	—	60	—	—	10	—	—	—	5 % — —
—	12— 14	—	—	—	160	—	—	12	—	—	—	6 % — —
—	14— 17	—	—	—	280	—	—	14	—	—	—	7 % — —
—	17— 20	—	—	—	490	—	—	17	—	—	—	8 % — —
—	20— 25	—	—	—	730	—	—	20	—	—	—	9 % — —
—	25— 30	—	—	—	1180	—	—	25	—	—	—	10 % — —
—	30— 40	—	—	—	1680	—	—	30	—	—	—	11 % — —
—	40—100	—	—	—	2780	—	—	40	—	—	—	12 % — —
—	100—125	—	—	—	9980	—	—	100	—	—	—	10 % — —
—	125—150	—	—	—	12480	—	—	125	—	—	—	7 % — —
—	150—200	—	—	—	14230	—	—	150	—	—	—	5 % — —
—	200	—	—	—	16730	—	—	200	—	—		

147 30. des.

68. gr.

Stríðsgróðaskattstigi félaga.

Auk þess skattgjalds, sem ákveðið er í 66. gr. og 67. gr., skal leggja á og innheimta sérstakan stríðsgróðaskatt samkvæmt eftirfarandi reglum:

Ef skattgjaldstekjur nema 45000—60000 kr., greiðist 3% af því, sem er umfram 45000 kr.

Af	60000—	75000 kr.	greiðist	450 kr.	af	60000 kr.	og	6 % af afgangi.
—	75000—	100000 —	—	1350 —	—	75000 —	—	10 % — —
—	100000—	125000 —	—	3850 —	—	100000 —	—	20 % — —
—	125000—	150000 —	—	8850 —	—	125000 —	—	30 % — —
—	150000—	175000 —	—	16350 —	—	150000 —	—	42 % — —
—	175000—	200000 —	—	26850 —	—	175000 —	—	55 % — —
—	200000 og	þar yfir	—	40600 —	—	200000 —	—	68 % — —

Stríðsgróðaskatt samkv. ofanskráðu skulu greiða þeir, sem upp eru taldir í 6. gr., þ. e. öll innlend félög og enn fremur erlend félög og stofnanir, sbr. 5. gr., svo og þrotabú og dánarbú, sem ekki njóta fjölskyldufrádráttar.

Skipting stríðsgróðaskatts o. fl.

Eigi er heimilt að leggja tekjuútsvar á þann hluta hreinna tekna, sem er umfram 200 þús. kr. hjá þeim gjaldanda er greiðir stríðsgróðaskatt.

Stríðsgróðaskattur skal lagður á og innheimtur um leið og tekju- og eignarskattur og af sömu aðilum. Ríkissjóður greiðir hlutaðeigandi sveitarfélagi 45% af þeim stríðsgróðaskatti, sem þar er á lagður og innheimtur, þó aldrei hærri fjárhæð en sem nemur 2 krónum á móti hverjum 3 krónum, sem jafnað er niður í útsvörum í sveitarfélaginu á því ári.

Ríkissjóður greiðir 5% (fimm af hundraði) af stríðsgróðaskatti, sem innheimtur er eftir reglugerð þessari, til sýslufélaga og þeirra bæjarfélaga, er engan skatt fá samkvæmt næstu málsgr. hér á undan. Fé þessu skal skipt í hlutfalli við þann tekjuskatt, sem tilfellur í viðkomandi sýslu- og bæjarfélögum.

69. gr.

Eignarskattstigi.

Fjárhæð sú, sem eignarskattur greiðist af, skal vera deilanleg með 100, og afgangi sleppt. Sé skuldlaus eign t. d. kr. 88 670.00 verður skattgjaldseign kr. 88 600.00.

Eignarskattur reiknast þannig:

Ef eignin er yfir 10000 kr. en undir 15000 kr. greiðist af henni 1‰.

Af	15000—	30000 kr.	greiðist	15 kr.	af	15000 og	2‰ af afgangi.	
—	30000—	40000 —	—	45 —	—	30000 —	3‰ —	—
—	40000—	50000 —	—	75 —	—	40000 —	4‰ —	—
—	50000—	75000 —	—	115 —	—	50000 —	5‰ —	—
—	75000—	100000 —	—	240 —	—	75000 —	6‰ —	—
—	100000—	250000 —	—	390 —	—	100000 —	7‰ —	—
—	250000—	500000 —	—	1440 —	—	250000 —	8‰ —	—
—	500000—	1000000 —	—	3440 —	—	500000 —	9‰ —	—
—	1000000 og	þar yfir	—	7940 —	—	1000000 —	10‰ —	—

Af eign, sem ekki nemur yfir 10000 kr., greiðist enginn skattur.

Þeir sem hafa takmarkaða skattskyldu, — erlendis heimilisfastir menn, erlend félög og stofnanir, — greiða þó aldrei lægri eignarskatt en 4‰ af skattgjaldseign sinni, enda nemi hún kr. 10000.00 eða meira. Reiknast því eignarskattur þessara aðila 4‰ af allri skattgjaldseign þeirra, sem er undir kr. 103 400.00.

70. gr.

Skattlækkun félaga. Hækkun eignarskatts.

Þegar reiknaður hefur verið tekjuskattur samkv. 66. gr., skattauki samkv. 67. gr. og stríðsgróðaskattur samkv. 68. gr., skal skattupphæð hvers einstaks gjaldanda lækkuð um 20% (tuttugu af hundraði).

Eignarskattur reiknaður samkvæmt 69. gr., skal innheimtur með 50% álagi.

147
30. des.

VIII. KAFLI
Um skattanefndir og skattstjóra.

71. gr.

Í hreppum og kaupstöðum þar sem eigi eru skattstjórar, skulu skattar skv. reglugerð þessari lagðir á af skattanefndum. Skattanefndir skulu skipaðar þremur mönnum, þannig:

Skattanefndir í kaupstöðum.

A. Í kaupstöðum er bæjarstjóri sjálfkjörinn í nefndina. Bæjarfógeti tilnefnir einn og bæjarstjórn kýs hinn þriðja. Sé bæjarfógeti jafnframt bæjarstjóri kaupstaðarins, tilnefnir hann tvo menn í skattanefnd, en hinn þriðji er kosinn af bæjarstjórn. Sé bæjarstjóri í nefndinni, skal hann vera formaður henar. Ella ákveður bæjarfógeti, hvor þeirra tveggja, sem hann tilnefnir, skuli vera formaður. Enn fremur skal skipa tvo varamenn, tilnefnir bæjarfógeti annan, en bæjarstjórn hinn.

Skattanefndir í sveitum.

B. Í hreppum er hreppstjóri sjálfkjörinn formaður skattanefndar, eða sá, er að lögum gegnir starfi hans (sbr. t. d. lög nr. 14/1934). Annan samnefndarmann hans tilnefnir sýslumaður, en hinn hreppsnefnd. Varamenn skulu og vera tveir, annar tilnefndur af sýslumanni, en hinn af hreppsnefnd. Varamenn taka sæti í nefnd, ef:

1. Aðalmaður er óhæfur að taka þátt í meðferð máls (sjá 76. gr.).
2. Aðalmaður forfallast.
3. Aðalmaður deyr eða fer alfarinn úr nefnd. Eigi gegnir varamaður þó starfanum nema til bráðabirgða, því að skipa skal mann í stað hins dána eða burtfarna þann tíma, sem hann átti eftir að vera í nefndinni. Sá kýs eða tilnefnir nýja nefndarmanninn, sem kaus eða tilnefndi hinn burtfarna.

Í forföllum formanns kýs skattanefnd sér sjálf formann um stundarsakir. Ef eigi eru nægilega margir aðalmenn og varamenn til samans hæfir til að fara með mál, þá verður sá eða þeir, sem hæfir eru, að biðja hreppsnefnd, ef hennar maður er vanhæfur, en ella sýslumann eða bæjarfógeta, að nefna mann eða menn til að fara með það mál.

Ályktunarfær er skattanefnd aðeins, ef allir þrír nefndarmenn eru á fundi og taka þátt í atkvæðagreiðslu, enda er þeim öllum skylt að greiða atkvæði. Meiri hluti ræður.

72. gr.

Skattstjórar.

Í Reykjavík skipar fjármálaráðherra skattstjóra, og enn fremur varaskattstjóra til að gegna starfinu í forföllum hans.

Heimilt er fjármálaráðherra að gera sömu tilhögun um ákvörðun skatts í öðrum kaupstöðum og sett er fyrir Reykjavík.

Skattstjórar hafa sama vald og sömu skyldur sem skattanefndir eða eftir atvikum formenn skattanefnda.

Ákvæði 76. gr., um hvenær skattanefndarmenn skuli víkja sæti, gilda einnig um skattstjóra, og þar sem í þessari reglugerð er talað um skattanefndir, skyldur og réttindi þeirra, á það einnig við um skattstjóra, að því leyti sem við á.

73. gr.

Yfirskattanefndir.

Í hverju lögsagnarumdæmi (sýslu, kaupstað) skal vera yfirskattanefnd, skipuð þremur mönnum. Þó skal vera ein yfirskattanefnd fyrir sýslu og kaupstað, þar sem sami maður er sýslumaður og bæjarfógeti fyrir bæði lögsagnarumdæmin.

Utan Reykjavíkur eru bæjarfógetar og sýslumenn sjálfkjörnir formenn yfirskattanefnda, en fjármálaráðherra skipar báða hina. Í Reykjavík skipar fjármálaráðherra 3 menn í yfirskattanefnd og 3 varamenn, og ákveður hver þeirra skuli

147 vera formaður. Hann kveður og til 2 varamenn í allar aðrar yfirskattanefndir, og
30. des. taka þeir sæti eftir því sem formaður ákveður. Ef formaður er óhæfur til meðferðar máls, setur fjármálaráðherra formann í hans stað til að fara með það mál.

74. gr.

Ríkisskattanefnd. Fjármálaráðherra skipar 3 menn í ríkisskattanefnd og ákveður, hver skuli vera formaður hennar. Hann skipar jafnmarga varamenn. Einn nefndarmanna skal hafa þekkingu á landbúnaði en annar á sjávarútvegi og viðskiptum. Ríkisskattanefnd skal hafa skrifstofu í Reykjavík.

Um 1.) hvenær varamenn taki sæti í yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd, ef eigi eru til nógu margir hæfir, 2.) um kjör í stað látins eða burtfarins nefndarmanns, 3.) um hvenær yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd sé ályktunarfær og 4.) um afl atkvæða, gilda hliðstæð ákvæði og um skattanefndir, sbr. 71. gr. B.

75. gr.

Skilyrði fyrir setu í skattanefnd. Enginn má eiga sæti í skattanefnd, (yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd) nema hann:

a. Hafi óflekkað mannorð, þ. e. hafi ekki verið sviptur kosningarétti og kjörgengi til opinberra starfa með dómi.
b. Sé fjárráður.
c. Hafi nauðsynlegt vit og heilbrigði.
d. Eigi heimili í skattumdæminu. Ríkisskattanefndarmenn skulu eiga heimili í Reykjavík.
e. Hafi náð lögaldri, þ. e. sé 21 árs gamall.
f. Eigi má sami maður eiga á sama tíma sæti nema í einni skattanefnd, t. d. getur ekki sami maður átt sæti bæði í skattanefnd og yfirskattanefnd.
g. Skyldir menn eða mægðir að feðgatali eða niðja, hjón, systkini, kjörforeldri og kjörbörn, fósturforeldri og fósturbörn mega ekki sitja saman hvorki sem aðalmenn eða varamenn í skattanefnd, yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd.

76. gr.

Skilyrði fyrir þátttöku í meðferð máls. Enginn má taka þátt í meðferð máls í skattanefnd, yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd, hvorki skattákvörðun né kæru, ef:

a. Málið varðar hann sjálfan (tekjur hans eða eign og annað, sem lýtur að ákvörðun á skatti hans). Því verður skattanefndarmaður að víkja sæti, ef kæra varðar hann sem ákæranda eða kærðan.
b. Málið varðar með sama hætti, þá sem honum eru svo nánir sem í g.-lið 75. gr. segir.

Auk þess er það rétt, að nefndarmaður víki af öðrum ástæðum, ef hætta er á að hann geti ekki litið hlutdrægnislaust á málavöxtu.

Nefndin úrskurðar öll, hvort nefndarmaður skuli víkja sæti.

77. gr.

Kjörtímabil. Skattanefndarmenn, bæði í skattanefnd, yfirskattanefnd og ríkisskattanefnd (aðrir en hreppstjórar, bæjarstjórar og lögreglustjórar, sem sjálfkjörnir eru formenn) skulu skipaðir til 6 ára, þannig að annar meðnefndarmaður fer frá á víxl á þriggja ára fresti, í fyrsta sinn eftir hlutkesti. Tekur þetta einnig til varamanna. Þeir nefndarformenn, sem eigi eru sjálfkjörnir (formaður ríkisskattanefndar, formaður yfirskattanefndar í Reykjavík og formenn yfirskattanefndar þar sem ekki er sérstakur bæjarstjóri), eru allir skipaðir til 6 ára, og fara eigi frá fyrr en að þeim tíma liðnum. Skattstjórar skulu og skipaðir til 6 ára. Nefndarmann, sem

gengur úr, má skipa að nýju, og er rétt að endurkjósa menn, svo oft sem þeir gefa kost á því. 147 30. des.

Ef nefndarmaður deyr eða fer frá áður en tími hans er liðinn, skal skipa mann í hans stað fyrir þann tíma, er hann átti eftir að sitja í nefndinni.

Skattanefndir og yfirskattanefndir skulu jafnan fullskipaðar fyrir hver áramót.

Það er almenn borgaraskylda öllum þar til hæfum mönnum að taka sæti í skattanefnd, yfirskattanefnd og ríkisskattanefnd. Undanþeginn er þó, að taka við kjöri eða tilnefningu: Skylda til setu í skatta-nefnd.

1. Sá, sem er sextugur að aldri á kjördegi. Ef hann verður sextugur áður en kjörtímabil hans er á enda, þá á hann rétt á að fara úr nefnd. Hins vegar er honum skylt að sitja í nefnd kjörtímabil út, ef hann hefur tekið endurskipun eftir að hann varð sextugur, nema aðrar ástæður komi til, t. d. ellilasleiki.
2. Sá, sem hefur verið samfleytt 6 ár í nefnd, er ekki skyldur að taka sæti í henni fyrr en 6 ár eru liðin frá því að hann gekk úr nefndinni.
3. Sá, sem er öðrum háður sem hjú. Á bekk með hjúum má setja alla þá, sem ráðstafað hafa fyrir fram um langan tíma starfskröftum sínum í þarfir annarra, t. d. búðarmenn, skrifstofumenn ýmsa, o. s. frv.

78. gr.

Skattanefndir, yfirskattanefndir og ríkisskattanefnd halda gerðabók. Í hana skal rita: Gerða-bækur.

1. Stutta skýrslu um fundarefni og allt það helzta, sem fram fer á fundi.
2. Skattskrá. Þetta gildir þó aðeins um gerðabækur skattanefnda.
3. Heit nefndarmanna. Það heit skulu allir skattanefndarmenn, skattstjóri, yfirskattanefndarmenn og ríkisskattanefndarmenn vinna (þar með taldir varamenn), þeir, er eigi hafa áður unnið eið eða heit sýslunar- eða embættismanna. Heitið skulu þeir vinna á fyrsta fundi, sem þeir sitja á, og undirrita það í gerðabók nefndarinnar. Er það heit svo hljóðandi:

„Ég, N. N., skattanefndarmaður (yfirskattanefndarmaður, varaskattanefndarmaður o. s. frv.) í N.-hreppi (kaupstað, sýslu), lofa því hér með og legg við drengskap minn og heiður, að ég skal gegna starfi mínu hlutdrægnislaust eftir beztu vitund og sannfæringu og gæta lögmæltrar þagnarskyldu minnar um öll þau atriði, er varða hagi gjaldþegna og ég kemst að vegna starfs míns." Heit nefndar-manna.

Formönnum nefndanna ber að geyma vandlega og halda í reglu skjölum öllum og bréfum, sem þeim berast, svo og uppköstum eða eftirritum að bréfum, sem þeir láta frá sér fara.

Fjármálaráðuneytið lætur gera þessar bækur á kostnað ríkissjóðs. Löggildir lögreglustjóri gerðabækur skattanefnda og skattstjóra, en fjármálaráðuneytið gerðabækur yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar.

79. gr.

Þóknun til skattanefnda, yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar, greiðist úr ríkissjóði. Formenn yfirskattanefnda úrskurða reikninga skattanefnda og greiða þá á manntalsþingum. Kaup skatta-nefnda.

80. gr.

Um laun skattstjóra og starfsliðs embætta þeirra og ríkisskattanefndar fer samkv. launalögum. Laun skattstjóra.

Fjármálaráðherra úrskurðar reikninga skattstjóra, yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar.

147
30. des.

IX. KAFLI
Um framtöl, endurskoðun og ákvörðun tekna og eigna.

81. gr.

Skylda til skýrslu-gjafa.

Neðangreindir aðilar eru skyldir að veita skattanefndum (eða skattstjóra) ókeypis og í því formi, sem óskað er, allar þær skýrslur, er þeir beiðast og hægt er að láta þeim í té.

A. Hagstofa Íslands skal í desember ár hvert senda hverri skattanefnd eða skattstjóra skrá um alla þá menn, sem lögheimili eiga í viðkomandi umdæmi, enn fremur þá er þar hafa aðsetur.

B. Embættismenn og aðrir, sem störf hafa á hendi í almenningsþarfir, skulu afhenda:

1. Skýrslur um dánarbú og þrotabú, arfgreiðslur og fyrirframgreiðslur upp í arf, úthlutanir úr þrotabúum, þinglestur á afsölum, skuldabréfum og alls konar samningum, kaupmálum alls konar, matsgerðir, eftirrit af uppkveðnum dómum og úrskurðum (hreppstjórar, lögreglustjórar, borgardómari, borgarfógeti og sakadómari í Reykjavík).
2. Skýrslur um breytingar á firmaskrám, bifreiðaskrám og skipaskrám, seld verzlunarleyfi og iðnleyfi, gripaeign í kaupstöðum og kauptúnum, skrár á launamiðum í tvíriti yfir lögskráningartíma sjómanna og vikufjölda slysatrygginga sjómanna á bátum undir 12 smálestum brúttó, sbr. 39. gr. B. síðari mgr. (sýslumenn og bæjarfógetar, lögreglustjórar, skipaskráningarstjóri, bifreiðaeftirlit og borgarfógeti í Reykjavík).
3. Skrá yfir greiddan skatt (lögreglustjórar, í Reykjavík tollstjóri) og útsvör (bæjar- og sveitarsjóðir) enn fremur skemmtanaskatt og framleiðslutoll.
4. Breytingar á fasteignamati fasteigna (hreppstjórar, sýslumenn og bæjarfógetar eða bæjarstjórar, í Reykjavík fasteignamatsnefnd).
5. Skýrslu um jarðabætur og jarðræktarframlag (búnaðarfélög, jarðabótafélög), skýrslu frá innflutningsskrifstofu um veittan innflutning o. s. frv.

C. Stjórnendum banka og sparisjóða og annarra lánsstofnana er skylt að gefa skattanefndum (skattstjóra) upplýsingar um allar innstæður gjaldenda í þessum stofnunum, svo og skuldir manna við þær, bæði almennt og um nafngreinda menn. Sé slíkum fyrirspurnum beint til banka eða sparisjóða af skattanefndum utan hrepps þess eða kaupstaðar, sem bankinn eða sparisjóðurinn hefur aðsetur í, er þó nauðsynlegt, að spurt sé um nafngreinda menn.

D. Stjórnendur hlutafélaga eru skyldir að gefa skattanefndum (skattstjóra) skrá yfir hluthafa félagsins og hlutafjáreign hvers þeirra um sig, ásamt úthlutuðum arði, hafi hann einhver verið, þar með talin fríhlutabréf og annað, sem til arðgreiðslu getur talizt.

E. Allir sem hafa menn í þjónustu sinni, hvort sem þeir reka atvinnu eða ekki, eru skyldir að gefa skýrslu um, hvað þeir greiða hverjum manni, þar til teljast stjórnarlaun og ágóðaþóknun, gjafir o. fl., enn fremur öll hlunnindi, sem veitt eru starfsmönnum, og allar kaupgreiðslur, bæði greiddar í peningum og peningavirði. Þetta tekur til allra fastra starfsmanna, svo sem hjúa, skrifstofumanna, búðarmanna, utan og innan búðar, og enn fremur daglaunamanna og annarra, sem eigi eru að staðaldri í þjónustu aðila. Skylt er að gefa skýrslu um kaup starfsmanna, þótt í beiðni um hana sé ekki sundurliðað um hverja starfsmenn sé spurt.

Fjármálaráðherra úrskurðar ágreining um skyldu manna til að láta af hendi skýrslur þær, sem umræddar eru í þessari grein. Skattanefnd ber því að skýra fjármálaráðherra þegar frá því, ef henni er neitað um þær, eða dregið er um þörf fram að láta þessar upplýsingar í té.

82. gr.

Skylda til að telja fram tekjur og eignir hvílir á: Framtalsskylda.

A. Hverjum einstökum skattþegni fyrir sjálfan sig og konu sína, ef hjón eru samvistum. Hver fjárráða manneskja, heimilisföst eða til dvalar (ef skattskylda kann að vera) á Íslandi, er skyld að telja tekjur sínar og eignir.

B. Fjárhaldsmönnum ber að telja fram fyrir þá sem ófjárráða eru eða sjá um að að það sé gert. Feður telja því fram fyrir börn sín, kjörbörn og fósturbörn.

C. Fyrir bú (dánarbú, þrotabú), sem eru undir opinberum skiptum, hvílir framtalsskylda á skiptarétti, skiptaforstjórum eða skiptanefnd („in solidum", ef fleiri eru). Ef erfingjar skipta sjálfir, þá hvílir skyldan á þeim „in solidum". Enn fremur skal skýrsla gefin um tekjur og eignir bús, þegar lokið er uppgerð, enda nemi skuldlausar eignir 10 000.00 kr.

D. Stjórn félags, sjóðs eða stofnunar skal telja fram eignir og tekjur þessara skattgreiðenda. Ef félag er heimilisfast erlendis (sjá 5. gr.), hvílir skyldan á aðalumboðsmanni þessi hér.

E. Ef erlendis heimilisfastur maður á hér skattskyldar eignir, rekur hér atvinnu (verzlun, verksmiðju, útgerð, flutninga o. s. frv.) eða hefur hér eða héðan skattskyldar tekjur (sjá 3. gr. 2. tölulið), þá hvílir skyldan á þeim, sem veitir atvinnufyrirtæki forstöðu, varðveitir eignirnar eða hefur tekjurnar undir höndum eða greiðir þær, nema aðili dveljist hér sjálfur eða hafi hér aðra umboðsmenn, sem annist framtal hans.

83. gr.

Hvar setja skal mann á skattskrá.

Setja skal mann á skattskrá ár hvert, þar sem hann á lögheimili samkvæmt allsherjarspjaldskrá Hagstofu Íslands hinn 1. desember á viðkomandi skattári. Þótt maður eigi eignir eða hafi tekjur víðar en í þeim hrepp eða kaupstað, sem hann er búsettur í, þá skulu allar þær eignir og tekjur taldar fram og skattur á þær lagður, þar sem heimilisfang hans er. Því skulu einnig innlend félög og stofnanir aðeins sett þar á skattskrá, sem heimilisfang þeirra er, enda skal þar og telja eignir og tekjur útibúa þeirra.

Setja skal á skattskrá utan heimils:

1. Erlend félög og stofnanir. Skal setja þau á skattskrá, þar sem aðalumboðsmaður þeirra er búsettur. Gildir þetta einnig, ef eignir eða tekjur eru víðar en þar, sem aðalumboðsmaður er. Ef enginn er aðalumboðsmaður þá ákveður fjármálaráðherra, hvar setja skuli félag á skattskrá.
2. Erlendis heimilisfastir menn, sem hér skulu skatt greiða, eru settir þar á skattskrá, sem eign þeirra er, eða þar sem þeir hafa tekjur. Útlendingur, sem á hlut í atvinnufyrirtæki, skal settur á skattskrá, þar sem það er. Þeir, sem taka laun eða styrktarfé úr ríkissjóði eða öðrum sjóðum, sem ríkið á, skulu settir á skattskrá í Reykjavík. Ef þeir fá styrk úr öðrum sjóðum eða stofnunum, eða laun eða tekjur úr öðrum fyrirtækjum, þá skal setja þá í skatt, þar sem sá sjóður, stofnun eða fyrirtæki er, enda hafi fjármálaráðherra eigi ákveðið öðruvísi.
3. Séu menn hvergi heimilisfastir, skal skattleggja þá í Reykjavík.

Ef fram er talið fyrir þessa aðila, þá ber framteljanda að telja fram allar eignir þeirra og tekjur hér á landi, hvar sem þær eru, því að skatti skal svara af þeim öllum í einu lagi. Ef eigi er talið fram, þá skal skattanefnd bera það undir fjármálaráðherra til úrskurðar, hvar setja skuli aðila á skattskrá, ef nokkur vafi getur verið um það atriði.

Fjármálaráðuneytið sker úr öllum vafaatriðum og ágreiningi um það, hvar gjaldandi (innlendur eða útlendur, einstakur maður eða félag), skuli vera settur á skattskrá. Séu menn skattlagðir á tveimur stöðum, skal fella niður skattinn á öðrum staðnum eftir ákvörðun ríkisskattanefndar.

147
30. des.

84. gr.

Útsending eyðublaða.

Skattanefndir og skattstjórar skulu senda eyðublöð undir framtalsskýrslur til allra þeirra, sem ætla má, að skattskyldir séu í umdæminu, og skal útsendingu lokið í kaupstöðum fyrir 10. janúar, en annars staðar á landinu fyrir 1. febrúar. Þeim, sem landbúnað stunda, skal send landbúnaðarskýrsla, útvegsmönnum, sem ekki eru bókhaldsskyldir, sjávarútvegsskýrsla, húsbyggingarskýrsla til þeirra, sem byggt hafa hús á skattárinu o. s. frv.

Framtalseyðublöð lætur fjármálaráðherra gera og sendir skattanefndum eftir þörfum, allt á kostnað ríkissjóðs, svo og önnur eyðublöð, sem til þurfa.

Jafnframt útsendingu framtalseyðublaða skulu skattanefndir (skattstjóri) senda öllum atvinnurekendum í umdæminu og öðrum, sem laun greiða, skýrsluform til útfyllingar um kaupgreiðslur þeirra á skattárinu, jafnt til innan- og utansveitarmanna. Einnig skal senda öllum hlutafélögum skrá til útfyllingar um hlutabréfaeign og arðsúthlutun á árinu. Eyðublöð til erlendis búsettra manna, ófjárráða manna, barna eða unglinga, dánar- og þrotabúa, skal senda þeim, sem skylt er að telja fram fyrir þessa aðila, sbr. 82. gr.

Þá sendir skattanefnd út önnur þau skýrsluform og beiðnir um upplýsingar, sem með þarf og mælt kann að vera fyrir um, svo sem þær upplýsingar, sem krafizt er í 81. gr. B.

85. gr.

Um hvernig og hvenær fram skuli talið.

Gera skal ráð fyrir, að þeir hafi fengið eyðublað, sem skattanefnd hefur sent það í pósti eða með boðbera. Sá, sem eigi fær eyðublað á tilsettum tíma, skal þá gera skattanefnd aðvart um það eða vitja þess til hennar. Enda þótt menn fái eigi eyðublað í hendur, leysir það þá eigi undan þeirri skyldu að telja fram eða gefa aðrar þær skýrslur, sem þeim má vera vitanlegt, að lögskylt sé að gefa.

Hver sá, sem framtalsskyldur er sbr. 82. gr., skal fylla út framtalseyðublað eftir beztu vitund og skrá þar í tekjur sínar síðastl. ár (sbr. 11.—20. gr.), frádrátt (sbr. 21.—40. gr.), eignir og skuldir (sbr. 51.—60. gr.) og aðrar þær upplýsingar, er máli skipta eftir því, sem framtalsformið segir til um. Staðfestir hann síðan framtalið með undirskrift sinni (dagsetning, óskammstafað nafn og heimilisfang) og vottar að viðlögðum drengskap, að skýrslan sé gerð eftir beztu vitund. Þeir, sem láta fylgja framtali rekstrar- og efnahagsreikninga, skulu og staðfesta þá með undirskrift sinni eða þess, sem reikningana hefur samið. Reikningar félaga skulu og staðfestir af endurskoðendum þeirra ásamt framkvæmdarstjóra.

Framtalsskýrslur (ásamt tilheyrandi reikningum, landbúnaðarskýrslu, sjávarútvegsskýrslu o. s. frv.) skulu komnar:

a. Til skattstofu Reykjavíkur og til skattanefnda eða skattstjóra í kaupstöðum fyrir lok janúarmánaðar.
b. Í hendur skattanefndar eða formanns skattanefndar annars staðar á landinu fyrir lok febrúarmánaðar.

Skattstjóri eða skattanefnd geta þó, ef sérstaklega stendur á, veitt mönnum frest til að skila framtali til 15. marz.

Þeir, sem reka atvinnu á fleiri stöðum en einum, þurfa þó ekki að skila framtali fyrr en 31. marz í Reykjavík og 20. marz annars staðar á landinu.

Vátryggingarfélög þurfa eigi að skila framtölum fyrr en 30. júní.

86. gr.

Framtalsaðstoð.

Skattanefndir (skattstjóri) eru skyldar til að veita skattþegnum aðstoð við að telja fram til skatts, þegar þess er talin þörf, enda eru og þeir skyldir til að láta skattanefnd í té allar upplýsingar, er hún þarf til að framtal þeirra verði sem réttast. Eigi er þó skattanefndum skylt að aðstoða við framtöl til skatts eftir að framtalsfrestur er liðinn.

147
30. des.
Rekstrar- og efnahagsreikningur fylgi framtali.

Allir þeir, sem eru bókhaldsskyldir, eru skyldir að láta fylgja framtali sínu nákvæman rekstrar- og efnahagsreikning. Sama gildir yfirleitt um alla þá, sem hafa nokkurn verulegan atvinnurekstur með höndum. Þeir, sem landbúnað stunda, gefi landbúnaðarskýrslu (sjá fylgiskjal) og útvegsmenn, sem ekki eru bókhaldsskyldir, útfylli sjávarútvegsskýrslu (sjá fylgiskjal). Enda þótt menn séu eigi bókhaldsskyldir og reki atvinnurekstur í smáum stíl, ber skattanefnd að gera þá kröfu, að þeir geri fulla grein fyrir bruttótekjum sínum og sundurliði rekstrarútgjöld sín eins og þurfa þykir.

Þeir, sem senda með framtali sínu rekstrarreikning og efnahagsreikning eins og að framan segir, skulu færa inn á framtalið aðeins lokaniðurstöðu reikninganna, það er hreinar tekjur eða tap, hreina eign eða eignarhalla, en enga af þeim tekju-, gjalda-, eignar- og skuldaliðum, sem á reikningana eru færðir, skal færa inn á framtalseyðublaðið sjálft.

87. gr.

Endurskoðun framtala.

Þegar lokið er framtalsfresti skulu skattanefndir þegar hefja rannsókn og endurskoðun á framtölum. Verða þær þá að hafa aflað sér þeirra gagna, sem í 81. gr. segir, eftir því, sem þörf krefur á hverjum stað, til samanburðar og hliðsjónar við framtölin. Sumt af þessum upplýsingum er einfaldast að færa inn á framtölin, svo sem fasteignamat, greiddan skatt og útsvar og önnur slík gjöld. Skýrslur frá atvinnurekendum um greidd starfslaun skulu gefnar á þar til gerðum eyðublöðum — launaseðlum — sem eru þannig, að kaupgreiðslur til hvers einstaks starfsmanns eru tilfærðar á sérstökum miða, sem hægt er að festa við framtal hlutaðeigandi gjaldanda. Sama er að segja um skýrslur um arðsúthlutanir úr félögum. Þegar skattanefnd er búin að telja saman uppgefnar launagreiðslur á launamiðum og votta á samtalningarblöð launagreiðanda að rétt sé talið saman, eða geta um óuppgefin laun á samtalningarblöðunum, skulu þau ávallt límd við framtöl viðkomandi launagreiðenda. Yfirleitt eiga allar upplýsingar, sem aflað hefur verið viðvíkjandi hverju framtali, að fylgja því. Ef upplýsingar um framtöl eru þess eðlis að skila beri þeim aftur til framteljenda, svo sem afsalsbréf og bókhaldsfylgiskjöl, ber skattanefndum að skrifa það sem máli skiptir úr þeim á framtölin, eða láta afrit fylgja. Áritanir skattanefndar á framtöl skulu vera með öðrum lit en skrift framteljenda. Upplýsingar, er skattanefnd hefur aflað sér og varðar marga gjaldendur, svo sem um innlegg gjaldenda hjá verzlunum o. fl., skulu, ef þær eru ekki í því formi að fylgt geti framtali hvers gjaldanda fyrir sig, fylgja skattskrám til yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar.

Önnur undirbúningsstörf skattanefnda á hverju skattári eru m. a. að ákveða verð á ýmsum hlunnindum, svo sem húsnæði, einkennisfatnaði og öðru, sem telst til launagreiðslu, einnig að meta til peningaverðs búsafurðir hjá þeim, sem landbúnað stunda, jarðabótadagsverk og aðra slíka tekjuliði, sbr. þó 17. gr. 1. tölulið. Enn fremur að gera tillögur til viðkomandi yfirskattanefndar um matsverð á mjólk og fæði til tekna og gjalda, sbr. 95. gr. 4. tölulið.

Um einstaka liði í skattaframtölum, ákvörðun tekna og frádráttar, eigna og skulda, vísast til þess, sem sagt er hér að framan í 11.—60. gr. Hér skal þó enn fremur drepið á nokkur atriði, sem skattanefndum ber einkum að hafa í huga við athugun framtala.

A. Tekjur.

Tekjur.

Um laun og aðrar framtaldar vinnutekjur ber að athuga, að þær komi heim við það, sem vinnuveitandi hefur gefið upp, og fá fullar skýringar, ef þar er eitthvert ósamræmi á milli eða ef vinnutekjur virðast óeðlilega lágar. Ef menn hafa haft atvinnu á fleiri stöðum en einum, er nauðsynlegt að til-

147 30. des.

greind séu nöfn launveitenda allra og sá tími, sem gjaldandi hefur unnið hjá þeim. Sérstakan vara þarf að hafa á því, að fram séu taldar launauppbætur og þóknanir ýmiss konar, sem oft eru ákveðnar eftir á, og aðrar aukatekjur. Sama er og um hlunnindi öll, að skattanefndir verða að fylgjast vel með, hverjir þau hafa, og meta þau til tekna. Húsaleigur og aðrar leigutekjur ber og að sundurliða eftir föngum og fá sem fyllstar upplýsingar um íbúðir þeirra, sem búa í eigin húsi. Gæta ber þess, hvort samræmi er í leigutekjum frá ári til árs og hvort þær mega teljast eðlilegar miðað við fasteignamat eða verðmæti eignarinnar og húsaleigu almennt á staðnum. Sé leiga talin töpuð, ber að nafngreina þann eða þá leigjendur, sem tapazt hefur á, og færa sönnur fyrir tapinu.

Um vaxtatekjur ber að athuga, að þær svari til eignanna (bankainnstæður, verðbréf, útistandandi skuldir o. s. frv.), og verður í því sambandi að gæta þess, hvernig slíkar eignir kunna að hafa breytzt á árinu. Verða skattanefndir að fá fullar upplýsingar um vaxtakjör. Þá verða og skattanefndir að fylgjast vel með öllum arðsúthlutunum úr félögum, sbr. 81. gr., og kaupum og sölum skuldabréfa og handhafabréfa til þess að ganga úr skugga um, hvort um affallatekjur er að ræða. Sömuleiðis um útdregin bankavaxtabréf. Sé eigi gefinn upp eigandi skulda- eða handhafabréfs, greiðir móttakandi vaxta tekjuskatt af þeim.

B. Frádráttur.

Frádráttur.

Mannahald kemur til frádráttar aðeins hjá þeim, sem atvinnu reka, nema ef ráðskonufrádráttur er samkvæmt 36. gr., eða menn hafa greitt af launum sínum fyrir aðstoð. Sama er um leigu, nema veittur sé frádráttur vegna skrifstofuhalds, sbr. 32. gr., ellegar hluta af leigu vegna íbúðar, sbr. 38. gr. Um framtaldar vaxtagreiðslur athugist fyrst og fremst, hvort þær eru í réttu hlutfalli við skuldir, hvort afföll eru innifalin og hvort nafngreindir eru skuldareigendur. Sé það eigi og ekki úr því bætt, ber að strika út vexti af þeim skuldum. Séu vextir ógreiddir, ber að gera sér grein fyrir því, hvort þeir munu greiddir verða.

Viðhald skal sundurliða og gerð grein fyrir í hverju það er fólgið, ef um verulegar upphæðir er að ræða. Fyrning fasteigna reiknuð samkvæmt fasteignamati. Greiddir skattar og slík gjöld skulu sannprófuð eftir þeim skýrslum, sem skattanefnd ber að hafa þar að lútandi, og athugað um greidd iðgjöld og félagsgjöld, að þau fari ekki yfir lögákveðið hámark.

Um ómagafrádrátt allan skal þess gætt, að fullar upplýsingar séu fyrir hendi: nafn ómaga, aldur og heimili og gengið úr skugga um, að þær upplýsingar séu í samræmi við manntal umdæmisins og að gjaldandi eigi rétt á frádrætti hans vegna.

C. Eignaframtal.

Eignir.

Um fasteignir skal þess gætt, að þær séu taldar með fasteignamati. Mannvirki í smíðum skulu þó talin fram á kostnaðarverði. Búpeningur skal metinn samkvæmt því mati, sem ríkisskattanefnd hefur sett. Hlutabréf og önnur verðbréf skulu sundurliðast í framtali með tilgreindu nafnverði þeirra. Sundurliðun ber og að fá yfir útistandandi skuldir ásamt vaxtakjörum. Skattanefnd ber að athuga rækilega allar upplýsingar um kaup og sölu fasteigna og annarra eigna á árinu, kostnaðarverð nýrra eigna o. s. frv., bera þær upplýsingar saman við framtölin og athuga um sölugróða í því sambandi.

Skattanefnd ber að sjá um, að taldir séu eigendur að öllum skuldum og gæta þess, að skuldafjárhæðir komi heim við það, sem skuldheimtumaður telur fram, svo og vaxtagreiðslur.

D. Athugun á framtölum atvinnurekenda. 147

Skattanefnd ber að rannsaka vandlega framtöl atvinnurekenda og rekstrar- og efnahagsreikninga þeirra. Enda þótt atvinnurekandi sé eigi bókhaldsskyldur, verður skattanefnd að gera kröfu til þess, að hann gefi yfirlitsreikninga um tekjur sínar og gjöld, eignir og skuldir, eins sundurliðað og nákvæmt og kostur er á. Gildir þetta um alla þá, sem einhvern atvinnurekstur stunda, sbr. 12. gr. Einkum verður að ganga ríkt eftir því, að gerð sé grein fyrir „brúttó" tekjum í hverju einstöku tilfelli og frádráttur allur sundurliðaður. 30. des. **Framtöl atvinnurekenda.**

Ef rekstur framteljandans er margþættur, þurfa að fylgja aðalrekstursreikningi sérrekstursreikningar fyrir hvern þátt rekstursins, svo sem reikningur fyrir hvert skip, ef um útgerð fleiri en eins skips er að ræða, sérreikningar fyrir bílaverkstæði, síldarsöltun o. s. frv. Það er ekki nægilegt, að aðeins komi fram á rekstrarreikningi hreinar tekjur (eða tap gjaldamegin) á hinum einstöku þáttum atvinnurekstursins. Rekstrarreikningur verzlunar þarf að sýna, auk vörusölu og vörukaupa á árinu, vörubirgðir í ársbyrjun og í árslok, eða vörureikningar, sem sýna þessi atriði, þurfa að fylgja aðalrekstursreikningi. Séu vörubirgðir ekki taldar fram á raunverulegu kostnaðarverði, þarf að sýna hvernig þær eru metnar og hve miklu afskrift þeirra nemur að hundraðstölu, svo unnt sé að gæta þess að vörubirgðir séu afskrifaðar jafnt frá ári til árs. Gæta þarf þess, að allar tekjur komi fram á rekstrarreikningi, einnig þær, sem varið er til aukningar sjóða. Vaxtatekjur þurfa að koma fram sérstaklega, og vextir til gjalda, en ekki aðeins vaxtamismunur. Þess þarf að gæta, að birgðir í árslok af kostnaðarvörum (svo sem kolum, tunnum, efnivörum til iðnaðar, sem ætlaðar eru til notkunar hjá atvinnurekanda sjálfum) séu dregnar frá gjöldum á rekstursreikningi og að þær séu taldar til eigna á kostnaðarverði. Þarf því rekstursreikningur, eða sérstakir kostnaðarvörureikningar, að sýna birgðir frá fyrra ári, keyptar kostnaðarvörur á árinu og birgðir til næsta árs, auk vörunotkunar á árinu.

Gæta þarf þess að efnahagsreikningar séu vel sundurliðaðir, þannig að unnt sé að fylgjast með hverri eign fyrir sig frá ári til árs. Þeir eiga að sýna hvernig bókfært verð er reiknað, þ. e. kostnaðarverð eigna, afskriftir fyrri ára og afskrift reikningsársins. Hjá stærri fyrirtækjum getur verið hentugra að krefjast þess, að sérstakar fyrningarskýrslur fylgi efnahagsreikningi, svo sem ef sumar fasteignir þeirra eiga að fyrnast af kostnaðarverði, en aðrar af fasteignamati, eða ef fyrirtækið á marga bíla eða vélar. Skattanefnd ber að leitast við að fá sem beztan samanburð á milli hliðstæðra atvinnurekenda eða gjaldenda í sömu starfsgreinum, t. d. um álagningu verzlunar- og framleiðslufyrirtækja, helztu kostnaðarliði og rekstrarútkomu yfirleitt.

Sérstakar gætur verður að hafa á því, einkum þegar einstakir menn eiga í hlut, að öll viðskipti þeirra við eigið fyrirtæki séu réttilega bókfærð, t. d. vöruúttekt úr verzlunar- og framleiðslufyrirtæki, og að engin einkaútgjöld hans séu færð rekstrinum til gjalda.

Hjá félögum verður sérstaklega að fylgjast með breytingum á sjóðum þeirra (varasjóðir, byggingasjóðir, fyrningarsjóðir o. s. frv.) og ráðstöfun tekna, arðsúthlutunum, vaxtagreiðslum af sameignarfé o. s. frv.

E. Hvenær sem er getur skattanefnd krafizt þess að framteljendur leggi bókhaldsgögn sín fyrir hana, einstaka nefndarmenn eða reikningsfróða menn utan nefndarinnar, enda séu þeir ekki keppinautar framteljenda. Á sama hátt getur skattanefnd krafizt að þeir, sem stunda sjálfstæða atvinnu og eru ekki bókhaldsskyldir, láti í té gögn þau, er framtal var samið eftir. **Bókhaldsskoðun.**

Til þessara rannsókna skal aðeins velja reikningsfróða og valinkunna menn, er úrskurða mættu mál þess, er þeir eiga að skoða hjá, ef þeir væru sjálfir í skatta-

147 30. des.

nefnd. Þóknun endurskoðenda greiðist samkv. reikningi, er formaður yfirskattanefndar úrskurðar og greiðir með sama hætti sem reikninga skattanefndar. — Skattanefndum ber sjálfum að skoða bækur og reikninga, nema að sérstaklega standi á (margbrotin eða vafasöm reikningsfærsla, tímaskortur skattanefndar o. s. frv.), enda skipti rannsóknin verulegu máli um skatthæð.

Þeir, sem skattanefnd felur rannsókn þessa skulu vinna nefndinni drengskaparheit um að gæta þagnar um það, sem þeir verða áskynja um varðandi hagi gjaldenda, svo og að vinna starfann með trúmennsku og samvizkusemi.

Eigna- F. hreyfing, lífeyrir.

Við athugun á framtölum gjaldenda, bæði einstaklinga og atvinnufyrirtækja, er nauðsynlegt að hafa til samanburðar framtöl þeirra frá næsta ári á undan.

Auk þess, sem nefndunum er skylt að gefa gaum að hverju einstöku atriði framtals, ber þeim að huga sérstaklega að, hvort samræmi er á milli efnahags gjaldþegns í ársbyrjun og í árslok samkvæmt framtölum miðað við framtaldar hreinar tekjur eða tap og sennilega eigin eyðslu. Er sá samanburður oft bezti leiðarvísir skattanefnda um það, hvort tekjur eru rétt fram taldar. Það er því fyrsta skilyrði fyrir framkvæmd skattalaganna, að eignir og skuldir séu rétt fram taldar hjá öllum gjaldendum, hvort sem þeir ná skatti eða ekki. Efnahagsbreytingar manna eru síðan notaðar sem bendingar um það, hvort tekjur eru rétt fram taldar.

Komi það í ljós t. d., að gjaldþegn eykur hreinar eignir sínar um hærri fjárhæð en sem svarar hreinum tekjum að frádreginni sennilegri eigin eyðslu, þá verður af því dregin sú ályktun, að hann hafi haft meiri tekjur en fram eru taldar.

Þegar reiknaðar eru út hreinar tekjur í þessu sambandi, ber að miða við hreinar peningatekjur. Þá ber að athuga, að húsaleiga í eigin húsi er ekki peningatekjur og fyrning af fasteignum ekki peningaútgjöld, og eins getur verið um fleiri tekju- og gjaldaliði. Við samanburð þennan ber að sjálfsögðu að fara eftir hreinum breytingum á efnahag manna og verður því að taka tillit til þess, ef eignir hafa aukizt eða lækkað af ástæðum sem eru tekjum gjaldanda óviðkomandi. Má þar nefna:

1. Breytingar á mati eigna, t. d. fasteignamati, matsverði verðbréfa eða útistandandi skulda, sem ekki snerta rekstur, mat búpenings, mat innanstokksmuna o. fl.
2. Eignir hafa aukizt eða skuldir lækkað vegna atvika, sem eigi koma tekjum við, t. d. sala fasteignar, sem hefur verið í eigu gjaldþegns meira en 5 ár eða sala lausafjár, t. d. hlutabréf, kaup og sala innanstokksmuna (t. d. keyptir og metnir minna) skuldir verið eftirgefnar, arftaka eða fyrir framgreiðsla upp í arf, séreign konu fengin við giftingu, afföll tekin eða gefin, skipt á 5 ár, áfallnar ábyrgðir, seldur „goodwill“ o. s. frv., auk þess sem verið getur að eignir eða skuldir hafi ekki verið rétt tilfærðar.

   Ef áætla þarf eigin notkun, ber að taka tillit til fjölskyldustærðar, greiddrar húsaleigu, veikindakostnaðar, ómagafjölda nokkur undanfarin ár og annarra ástæðna, sem fyrir hendi eru, og skattanefnd eru kunnar. Hjá einstaklingum t. d. hvort þeir hafa sameiginlegt húshald við fjölskyldu sína.

   Í þessu sambandi er nauðsynlegt að fá sem fyllstar upplýsingar um kaupverð eða kostnaðarverð eigna, einkum fasteigna. Hafi t. d. bílstjóri keypt og selt bíl á árinu, verður að vita um kaup- og söluverð. Þegar hús er keypt eða selt, ber að athuga, hvort það er greitt að einhverju leyti með verðbréfum, sem hafa getað verið keypt með afföllum. Ef gjaldandi hefur byggt hús á árinu, ber að fá uppgefið kostnaðarverð þess sundurliðað, þar sem talin afföll á lánum. Kostnaðarverð er venjulega svipað og brunabótamatsverð. Sé hús byggt á tveimur árum eða fleirum, verður að athuga árin sameigin-

lega. Sé kostnaðarverð eigi gefið upp eða verði eigi um það vitað, verður að áætla það. 147 30. des.

Í sambandi við eignabreytingar þeirra, sem landbúnað stunda, ber að athuga, að hjá þeim er fæðiskostnaður fólks reiknaður út eftir föstum reglum, og ekki hægt að reikna hann út raunverulega, og getur það haft áhrif á eignabreytingar þeirra. Sama er um aðra atvinnurekendur, sem hafa starfsfólk í fæði á heimili sínu.

Hjá þeim, sem bókhaldsskyldir eru, á eignahreyfingin að vera sýnd nákvæmlega í höfuðstólsreikningum þeirra, og ber að sjá um, að það sé gert.

Það skal tekið fram, að þótt fyrirtæki séu rekin með tapi, er eigi að síður nauðsynlegt að rannsaka framtöl þeirra og eignabreytingar, enda getur farið svo, að tapið verði síðar dregið frá tekjum, sbr. 30. gr.

Ef tekjur standast eigi miðað við eignaaukningu, ber að leita skýringa á því, og fáist þær ekki fullnægjandi verður að áætla tekjur, sbr. 89. gr.

88. gr.

Skattanefnd leiðréttir framtöl og fullgerir þau í samræmi við gildandi lög og fyrirmæli og eftir þeim heimildum og upplýsingum, sem henni berast. **Breytingar án tilkynningar eða fyrirspurnar.**

Eftirfarandi atriðum er skattanefnd heimilt að breyta, án þess að tilkynna gjaldendum sérstaklega.

1. Ef framteljandi hefur talið sér til tekna tekjuliði, sem tvímælalaust heyra eigi undir tekjur til skatts, eða fært til frádráttar greiðslu eða gjaldaliði, sem eigi snerta skatttekjur hans, er skattanefnd heimilt að fella niður þá liði úr framtalinu. Af slíkum tekjuliðum má nefna:

   Vinning í skattfrjálsu happdrætti, seldar eignir eða muni, sem eigi teljast til ágóða af seldum eignum, tekjur barna, sem eru sjálfstæðir framteljendur, greiðslur vegna arfs, o. s. frv. Af gjaldaliðum má nefna: Kaup og fæði vinnukonu, eigin húsaleigu, greiðslu fyrir fæði og slík persónuleg útgjöld, afborganir skulda o. s. frv., sbr. þó 36., 38. og 39. gr. A.
2. Ef framteljandi hefur talið sér til eignar eign, sem honum er óviðkomandi, t. d. séreign barna eða eign, sem eigi er skattskyld, svo sem bókasafn. Enn fremur ef taldar eru til skuldar fjárhæðir, sem eigi má draga frá, t. d. skuld við eiginkonu, áfallnar ábyrgðir, veðleyfi o. þ. h.
3. Ef gjaldandi hefur sleppt að færa einhvern lið í framtali sínu, þannig að það stafi auðsjáanlega annaðhvort af óaðgæzlu eða gleymsku, ellegar hann ætlast til, að sá liður sé færður af skattanefnd (skattstofu), eftir þeim gögnum, sem henni berast, enda leiki eigi vafi á um þau atriði.

   Má þar nefna:

   a. Í tekjum: Uppgefin laun og hlunnindi fastra starfsmanna (t. d. vísað í uppgjöf atvinnurekenda), eigin húsaleigu, þegar framteljandi notar allt hús sitt sjálfur, greiddan arð frá hlutafélagi o. þ. h.
   b. Í gjöldum: Frádráttur vegna heimilisaðstoðar, húsaleigufrádráttur, fyrning fasteignar, tryggingariðgjald o. þ. h.
   c. Eignir: Fasteignamat fasteignar, hlutabréfaeign (skv. hlutafjáruppgjöf), innanstokksmunir o. þ. h.
   d. Önnur atriði: Þar má nefna, ef gjaldandi t. d. getur eigi um konu sína og ómagafjölda eða þ. h.
4. Ef þeir liðir framtals, sem um ræðir í 3. tölul. a—d., hafa verið tilfærðir á framtalinu, en eru í ósamræmi við gildandi ákvæði eða við þær heimildir, sem skattstofan hefur í höndum, t. d. fyrning af steinhúsi sett 2% í staðinn fyrir 3%, greiddur skattur tilfærður t. d. kr. 500.00 í staðinn fyrir kr. 400.00

147 30. des.

o. s. frv., má lagfæra það án tilkynningar. Hér fellur einnig undir, ef frádráttur fyrir heimilisaðstoð, iðgjöld og félagsgjöld fer yfir löglegt hámark.

Ef verulegur munur er frá því, sem fram er talið og upp er gefið, ber skattanefnd að fullvissa sig um hið rétta eða tilkynna gjaldanda. Og ef nokkur vafi getur leikið á um framangreind atriði, ber að leita upplýsinga um það hjá aðilum.

Nú reynast þær heimildir, er skattanefnd (skattstjóri) hefur farið eftir við leiðréttingu framtals rangar, og skal hún þá leiðrétta það af sjálfsdáðum eða við kæru, þótt hún komi eigi fram fyrr en kærufrestur er liðinn.

5. Mat á hlunnindum, svo sem fæðisdögum, fatnaði, húsnæði o. þ. h. Enn fremur mat búpenings, og opinberra verðbréfa, enda sé það metið samkv. settum reglum.
6. Ef skattanefnd, yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd hafa fellt fullnaðarúrskurð um eitthvert atriði í sambandi við tekjur eða eign gjaldanda, er skattanefnd eigi skylt að tilkynna á næsta ári, ef hún fylgir þeim úrskurði t. d. um mat á eigin húsaleigu, leyfðan frádrátt fyrir húsaleigu heima, frádrátt fyrir þingmennsku, mat hlunninda og hlutabréfa, enda ástæður óbreyttar.
7. Ef framtöl eru of seint fram komin eða eftir þann frest, sem leyfður hefur verið, er ekki skylt að tilkynna þær breytingar, sem á framtali eru gerðar.
8. Ef gjaldanda hefur verið send viðtalsboðun eða fyrirspurn um eitthvert atriði viðvíkjandi framtali, og hann mætir eigi til andsvara né sendir fullnægjandi skýringar, sbr. 89. gr.
9. Ef framtalið er aðeins til málamyndar eða í rauninni sama sem ekkert framtal, sbr. 90. gr.
10. Ef nefnd er eigi kunnugt um dvalarstað gjaldanda, eða hann er erlendis og hefur eigi umboðsmann hér.

Tilkynningar má gefa í viðtali, bréflega eða símleiðis. Nægilegt er að tilkynna þeim, sem í umboði framteljanda, mæta fyrir skattanefnd til viðtals eða endurskoðanda, sem framtal hefur gert.

Enda þótt skattanefnd séu gefnar nokkuð rúmar hendur um breytingar framtala, er henni þó skylt að gæta þess að brjóta eigi rétt á skattþegnum, og gera þeim aðvart um leiðréttingar, ef hún er eigi viss í sinni sök, og að sjálfsögðu er gjaldendum heimilt að athuga framtöl sín, hvenær sem er.

89. gr.

Tilkynningarskylda.

Skattanefnd er skylt að boða gjaldendur til fundar við sig eða senda þeim skriflegar fyrirspurnir, og krefjast fullra skýringa:

1. Ef framtal er ófullnægjandi, t. d. ef rekstrarreikning vantar frá þeim, sem þá eru skyldir að gefa, eða aðrar lögboðnar fylgiskýrslur með framtali, ef upplýsingar er þörf viðvíkjandi einstökum liðum í framtali eða vafi þykir leika á um einhver atriði, sem snerta ákvörðun skattskyldra eigna og tekna.
2. Ef framtal er tortryggilegt, t. d. óeðlileg rekstrarútkoma fyrirtækis, tekjur standast eigi, miðað við eignaraukningu, eða eignarrýrnun er óeðlileg o. s. frv., (enda þótt einstakir liðir framtalsins séu eða virðist vera í lagi), eða nefndin telur þörf nánari skýringar á einhverju, sem snertir hag gjaldanda.
3. Ef framtal er rangt í einhverjum atriðum, svo að um tilraun virðist vera að ræða til þess að draga undan tekjuskatti eða eignarskatti. Viðtalsáskorun og fyrirspurnir skulu skriflega gerðar og með þeim fyrirvara, sem skattanefnd telur nauðsynlegan á hverjum stað, þó eigi lengra en svo, að skattskrá verði lokið á lögmætum tíma. Getur aðili látið hvern sem er mæta fyrir sína hönd, er hann gefur umboð til þess.

Skattþegnum er skylt að svara fyrirspurnum skattanefndar eins rækilega

og þeim er unnt, og láta henni í té allar upplýsingar og skýringar, sem um er beðið og þeim er unnt að gefa. 147 30. des.

90. gr.

Ófullnægjandi eða röng framtöl, breytingar eftir á.

Nú fullnægir gjaldandi ekki skyldum sínum samkv. 82. gr. og 85. gr., eða bætir eigi úr göllum á framtali þrátt fyrir áskorun skattanefndar, sbr. 89. gr. og skal þá ákvarða tekjur hans og eignir samkv. því, sem segir í 109. gr.

Nú skýrir maður af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi rangt frá einhverju er máli skiptir um tekjuskatt hans eða eignarskatt og skal þá beita ákvæðum 110. gr. Komi í ljós eftir á að tekjur eða eign hefur verið of lágt áætluð, er heimilt að reikna skatt gjaldanda að nýju, þó ekki lengur en 5 ár aftur í tímann.

Nú kemur það í ljós, að skattþegn vantar á skrá og skal þá gera honum skatt eftir á, þó aldrei lengra aftur í tímann en 3 ár, enda sé skattálagningin tilkynnt honum tafarlaust og honum veitt færi á að bera sig upp undan henni með sama hætti og öðrum gjaldendum, eftir því sem við á.

X. KAFLI

Um skattskrár, kærur, fresti, úrskurði, störf yfirskattanefnda og ríkisskattanefndar, eftirlit o. fl.

91. gr.

Hvað greina skuli í skattskrá.

Skattanefnd skal gera skrá um alla þá í umdæmi hennar, sem svara eiga tekjuskatti eða eignarskatti eða hvoru tveggja. Kallist hún skattskrá, og lætur fjármálaráðuneytið gera sérstök eyðublöð fyrir hana.

Skattskrá skal greina:

1. Nafn, stöðu og heimilisfang gjaldanda.
2. Heildartekjur samkv. 11.—20. gr., almennan frádrátt samkv. 21.—40. gr.
3. Hreinar tekjur.
4. Frádrátt samkv. 41.—48. gr.
5. Skattgjaldstekjur.
6. Skattgjaldseign.
7. Tekjuskatta.
8. Eignarskatt.
9. Skatta samtals.

Á skattskrá þeirri, sem lögð er fram í Reykjavík, er þó nægilegt að tilgreina þau atriði, sem talin eru í 1., 7., 8. og 9. tölulíðum.

Enn fremur gerir skattanefnd skrá yfir tekjur og eignir þeirra framteljenda, er eigi ná tekju- og eignarskatti, og heitir það skrá um skattlausa.

92. gr.

Framlagning skattskrár.

Skattanefnd skal hafa lokið ákvörðun tekna og eigna og gengið að fullu frá skattskrá fyrir lok marzmánaðar ár hvert, og skráin lögð fram eigi síðar en 1. dag aprílmánaðar. Í Reykjavík þarf skattskrá þó eigi að vera lögð fram fyrr en 25. dag maímánaðar. Skrána skal leggja fram: Í hreppum á þingstaðnum eða öðrum hentugum stað, í kaupstöðum í bæjarþingstofu, skattstofu eða skrifstofu lögreglustjóra, og í Reykjavík í bæjarþingstofu eða skattstofu. Ber skattanefnd þegar að auglýsa framlagningu skattskrár, á götum, bæjarþingstofu og skrifstofu bæjarfógeta í kaupstöðum og í hreppum með auglýsingu festri á þinghúsið. Enn fremur með götuauglýsingum í kauptúnum og birtingu á samkomum í sveitum eftir hentugleikum. Skráin skal liggja frammi til sýnis í tvær vikur.

Auglýsing.

147
30. des.

93. gr.

Upplýsingar um álagningu.

Sérhver gjaldandi getur snúið sér til skattanefndar eða skattstjóra og fengið vitneskju um, eftir hverju hefur verið farið við ákvörðun tekna hans og eigna. Ef eignir og tekjur hafa verið settar samkvæmt framtali skattþegns að öllu, þá er engra upplýsinga þörf í þessu skyni. Annars kostar verður formaður skattanefndar að skýra aðila stuttlega frá þessu, og er eigi skylt að gera það skriflega.

94. gr.

Kærur til skatta-nefnda og skattstjóra.

Rétt er skattgreiðanda að kæra til skattanefndar, ef hann er óánægður með gerðir hennar. Kæra skal vera skrifleg og komin í hendur formanni nefndarinnar, eða á þann stað, sem hún tiltekur, í síðasta lagi 15. apríl, kl.12 á miðnætti. Í Reykjavík skulu kærur vera komnar í bréfakassa skattstofunnar innan 14 daga, frá því að skráin er lögð fram, það er í síðasta lagi kl. 12 á miðnætti að kvöldi þess dags, er skráin liggur síðast frammi. Ella verður kæra eigi tekin til greina af skattanefnd. Rita skal á kærur, hvenær þær eru mótteknar.

Heimilt er þó skattanefnd að taka til greina munnlegar kærur, ef um augljósar reikningsskekkjur eða þess konar er að ræða.

Kæra má gjaldandi:

Um heimild gjaldenda að kæra.

1. Ákvörðun um tekjur hans sjálfs eða eignir, þar á meðal um frádrátt allan og um viðurlög eftir 89. og 90. gr., að honum séu ranglega taldar tekjur eða eignir, um útreikning skatts, t. d. eftir ákvæðunum um félög, um heimilisfestu og skattskyldu, svo og um sérhvert atriði á skattskránni, sem varðað getur hagsmuni hans.
2. Að skattskyldum manni sé sleppt af skattskrá eða eignir annars manns eða tekjur, annaðhvort eða hvort tveggja, sé of lágt talið, og skattur ákveðinn of lágt af þeim sökum eða öðrum.

Enginn getur kært, nema hann sé gjaldandi (þ. e. á skattskrá), en það nægir, að hann sé annaðhvort greiðandi tekjuskatts eða eignarskatts.

Kærandi skal, í sem stytztu máli, gera grein fyrir, hvað hann telur rangt í skattskrá, og hvers vegna hann gerir það.

Úrskurðir.

Jafnskjótt sem kærufrestur er liðinn, kveður formaður nefndarmenn á fund til að úrskurða kærur, og enn fremur kærendur eða þá, sem kært er yfir, ef ástæða þykir til eða frekari skýringa þarf við, enda séu þeir búsettir í skattumdæminu eða hafi þar umboðsmenn, sem nefndinni er kunnugt um. Skattanefnd á að hafa úrskurðað allar kærur í síðasta lagi 30. dag aprílmánaðar, í Reykjavík 15. dag júnímánaðar, og skal aðilum þegar skýrt skriflega frá úrslitum.

Leiðrétting skattskrár.

Skattanefnd skal síðan leiðrétta skattskrána samkvæmt þeim úrskurðum, sem hún hefur fellt. Skal tilfæra breytingarnar við nöfn þeirra í skránni, sem skattur hefur breytzt hjá, og auk þess skal setja alla, sem skatti hefur verið breytt hjá eða bætzt við, á aukaskrá. Skattanefnd skal síðan tafarlaust senda yfirskattanefnd skattskrána, ásamt framtalsskýrslum, aukaskattskrá, skrá um skattlausa, gerðabók og öðrum gögnum.

95. gr.

Störf yfirskattanefnda eru þessi:

Störf yfir-skatta-nefnda. Skattkærur.

1. Að úrskurða skattkærur. Þeir, sem kært hafa fyrir skattanefnd, og þeir, sem kært er yfir (sbr. 94. gr.), geta skotið málinu til yfirskattanefndar, ef þeir una ekki við úrskurð skattanefndar. Kæra skal vera bréfleg og færð rök fyrir henni, en eigi þarf kærandi að láta fylgja kæru gögn þau, sem skattanefnd hefur haft, því að hún skal afhenda þau yfirskattanefnd. Kærur verða að vera komnar í hendur formanni yfirskattanefndar utan Reykjavíkur fyrir kl. 12 á miðnætti 14. dag maímánaðar, en í Reykjavík 29. dag júnímánaðar. Ella verða þær ekki

teknar til greina, nema þess sé þörf samkvæmt 2. tölul. að neðan, þó er yfir- 147
skattanefnd heimilt að taka til greina kærur, er síðar koma fram: 30. des.

a. ef kærandi gerir sennilegt, að hann hafi eigi haft tök á að kæra, áður en kærufrestur var úti, vegna fjarveru eða annarra forfalla;
b. ef um er að ræða leiðréttingar á augljósum reikningsskekkjum við ákvörðun skatts.

Nefndin skal þó leita álits skattanefndar eða skattstjóra um kærur þessar.

Úrskurðum yfirskattanefndar á kærum skal lokið utan Reykjavíkur fyrir lok maímánaðar og í Reykjavík fyrir 15. júlí.

2. Að úrskurða, hvort og að hve miklu leyti skuli taka til greina umsóknir um Ívilnun sbr. 50. gr.
linun í skattgreiðslu vegna ástæðna þeirra, er um ræðir í 50. gr.
3. Að úrskurða kærur yfir úrskurðun niðurjöfnunarnefnda á útsvörum, sam- Útsvarskærur.
kvæmt fyrirmælum laga um útsvör.
4. Að ákveða verð á fæði, mjólk o. fl. til skatts fyrir hver áramót, eftir tillögum Mat.
skattanefnda.
5. Að hafa eftirlit og umsjón með störfum skattanefnda, skulu þær endurskoða Eftirlit.
allar skattskrár í umdæmi sínu, rannsaka framtalsskýrslur og ganga ríkt eftir því, að skattanefndir gegni skyldum sínum og framkvæmi rétt ákvæði skattalaga og reglugerðar þessarar.

Sérstaklega skal það brýnt fyrir yfirskattanefndum að gæta samræmis milli framtals manna og ákvörðunar eigna, tekna og frádráttar innan skatthéraðsins.

Ef yfirskattanefnd virðist framtalsskýrslur vera ófullnægjandi eða eitthvað Breytingar á skattskrám.
óljóst eða rangt í skattskrám, að einhver sé vantalinn eða tvítalinn á skrá o. s. frv., þá getur hún krafizt nánari skýringar. Er skattanefndum skylt að veita henni alla þá aðstoð og þær upplýsingar, sem þær geta. Enn fremur hefur yfirskattanefnd sama vald sem skattanefndir til að krefjast skýrslna af einstaklingum, félögum og stofnunum. Yfirskattanefnd lagfærir og leiðréttir skattskrárnar eins og henni þykir rétt vera. Jafnan skal hún þó gefa þeim, sem breyting varðar, kost á að láta í té umsögn sína um atriðið.

96. gr.

Yfirskattanefnd tilkynnir gjaldendum bréflega, strax og hún hefur lokið störfum: Tilkynningarskylda.

a. Úrskurði á kærum, sbr. 95. gr., tölul. 1.
b. Ívilnun í skatti samkv. 50. gr.
c. Aðrar breytingar, sem hún kann að gera á skattgreiðslum eða skattskrá, sbr. 95. gr., tölul. 5.

Einnig skal hún tilkynna hlutaðeigandi skattanefnd allar ofantaldar breytingar.

Yfirskattanefndir skulu hafa lokið störfum sínum fyrir 15. júlí í Reykjavík og annars staðar á landinu fyrir lok maímánaðar, þó getur fjármálaráðherra veitt yfirskattanefndum frest til að ljúka störfum, ef um er að ræða stórfelldar breytingar á skattskrá.

Yfirskattanefnd sendir innheimtumanni skattsins skattskrá, ásamt aukaskrám til innheimtu. Þá endursendir hún skattanefndum gerðabækur þeirra, ásamt athugasemdum. Enn fremur sendir hún ríkisskattanefnd afrit af skattskrá, aukaskrá skattanefnda, aukaskrá niðurjöfnunarnefnda og skrá um skattlausa, ásamt framtalsskýrslum og öðrum meðfylgjandi gögnum.

97. gr.

Starfssvið ríkisskattanefndar er:

A. Að úrskurða skattkærur. Úrskurðum yfirskattanefnda á kærum má áfrýja til Störf ríkisskattanefndar.
ríkisskattanefndar.

Kæra skal vera skrifleg og komin til nefndarinnar fyrir júlílok. Berist Úrskurðir á skattkærum.
kæra eigi til nefndarinnar fyrir lögmætan tíma eða hafi eigi verið kært til

147 30. des.

skattanefndar og yfirskattanefndar, verður kæru eigi sinnt. Ríkisskattanefnd skal hafa lokið við að úrskurða kærur úr Reykjavík fyrir lok septembermánaðar og kærur annars staðar að fyrir lok nóvembermánaðar.

Eftirlit.

B. Að hafa eftirlit með störfum skattanefnda og yfirskattanefnda og fylgjast með því, hvort þær gegna skyldum sínum og framfylgja settum reglum. Enn fremur skal nefndin leiðbeina skattanefndum og yfirskattanefndum um starf þeirra og yfirleitt allt, er að skattframtali og skattákvörðun lýtur.

Nefndin fær send skattframtöl úr öllum skattumdæmum samkvæmt 96. gr., ásamt skattskrám og öðrum gögnum. Skal nefndin eða starfsmenn hennar endurskoða skattskrár og rannsaka framtalsskýrslur. Ríkisskattanefnd skal og vinna að því að samræma skattframtöl og skattákvörðun í hinum einstöku umdæmum. Getur hún af eigin hvötum rannsakað og úrskurðað um hvert það atriði, er varðar framkvæmd skattalaganna og reglugerðar þessarar og breytt af sjálfsdáðum ályktun skattanefnda og yfirskattanefnda, þótt eigi hafi verið kært yfir. Jafnan skal hún þó gera aðilum aðvart, áður en hún breytir skattgjaldi þeirra, hafi þeir eigi kært.

Skattanefndum, skattstjórum og yfirskattanefndum er skylt að veita ríkisskattanefnd allar þær upplýsingar, sem hún beiðist. Sama er um einstaka gjaldendur, lánsstofnanir og aðra þá, er um ræðir í 81. gr. Hins vegar geta skattanefndir allar snúið sér til ríkisskattanefndar með fyrirspurnir um hvers konar vafaatriði.

Einnig skulu nefndarmenn, eða aðrir sérfróðir menn í umboði þeirra, ferðast á milli skattanefnda og yfirskattanefnda, þegar við verður komið, leiðbeina þeim og starfa í samráði við þær. Skattstjórar skulu og annast þetta eftirlit og leiðbeiningastarfsemi í umboði fjármálaráðuneytis og ríkisskattanefndar, eftir því sem nánar verður ákveðið.

Mat.

C. Ríkisskattanefnd skal á 5 ára fresti meta búpening til eigna sbr. 57. gr. C.

Útsvarskærur.

D. Enn fremur skal ríkisskattanefnd úrskurða kærur yfir úrskurðum yfirskattanefnda um útsvör samkv. fyrirmælum útsvarslaga.

98. gr.

Tilkynningar.

Ríkisskattanefnd sendir hlutaðeigandi innheimtumanni skrá yfir þær breytingar, sem hún gerir á skattgreiðslum, og skal innheimtumaður tafarlaust tilkynna þær gjaldendum. Enn fremur skal hún tjá skattanefndum og yfirskattanefndum bréflega allt það, sem leiðrétt kann að hafa verið og henni þykir ábótavant við störf þeirra. Að loknu starfi sendir nefndin framtöl fyrir síðasta skattár til yfirskattanefndar. En öll eldri framtöl geymir hún áfram í sínum vörzlum.

Úrskurður ríkisskattanefndar er fullnaðarúrskurður. Þó úrskurðar fjármálaráðherra, hvar menn skuli settir í skatt (sbr. 83. gr.) og um skyldu til að gefa skýrslur og upplýsingar (sbr. 81. gr.).

Áfrýjun.

Enn fremur má áfrýja til dómstóla ágreiningi um öll atriði, sem varða skattskyldu, og einnig getur fjármálaráðherra leitað álits dómstóla um önnur ágreiningsatriði.

99. gr.

Eftirlit fjármálaráðuneytis.

Fjármálaráðuneytið hefur eða lætur hafa eftirlit með því, að skattanefndir, skattstjórar, yfirskattanefndir og ríkisskattanefnd ræki skyldur sínar og fylgi réttum reglum í starfi sínu. Í því skyni hefur ráðuneytið rétt til að fá sendar framtalsskýrslur, og eru ofangreindir aðilar skyldir til að gefa því allar upplýsingar og skýringar, sem það beiðist og þeim er unnt að gefa.

Kæruheimild.

Einnig er fjármálaráðuneytinu heimilt að kæra úrskurði skattanefnda með sama hætti og skattþegni sjálfum. Þó er ráðuneytið eigi bundið við kærufresti. Ákvæði þessarar greinar gilda um alla ríkisskatta, er skattanefndir fjalla um.

Heimilt er fjármálaráðherra að breyta tímaákvörðunum og frestum þeim, er um getur í þessum kafla. 147 30. des. Frestir.

100. gr.

Formaður skattanefndar (skattstjóri) skal árlega láta niðurjöfnunarnefnd í té endurrit af skattskrám umdæmisins, til afnota við niðurjöfnun útsvara. Í sveitum skal það gert ókeypis, en í kaupstöðum gegn endurgjaldi eftir því, sem um semur. Aðstoð skattanefnda við niðurjöfnunarnefndir.

Í Reykjavík fer um endurgjald til skattstofunnar fyrir kostnað vegna álagningar útsvara eftir samningi milli fjármálaráðherra og Reykjavíkurbæjar.

Árlega skulu formenn skattanefnda gefa Hagstofu Íslands skýrslu um skattálagninguna í því formi, sem hún fyrirskipar. Skýrsla þessi skal vera komin til Hagstofunnar eigi síðar en 1. október næst á eftir ákvörðun skattsins. Skýrslugjafir.

Formenn skattanefnda og skattstjórar skulu, hver í sínu umdæmi, gefa Hagstofunni skýrslu í því formi, sem hún ákveður, um búnaðarástandið ár hvert, þar á meðal um heyfeng o. fl., samkvæmt framtali búenda, sem nákvæmlega sé tilgreint, einnig að því er þetta varðar, í landbúnaðarskýrslu þeirra til skattálagningar, enda fellur þá niður skylda til skýrslugerðar um þetta efni, sem 3. gr. laga nr. 29 8. nóv. 1895 gerir ráð fyrir.

Ef útfyllingu á landbúnaðarskýrslu er ábótavant, skal úr því bætt með áætlun skattanefndar.

XI. KAFLI

Um ábyrgð og innheimtu.

101. gr.

Það er aðalreglan, að hver ábyrgist og greiði einungis skatt af tekjum sínum og eignum. Undantekningar eru þessar:

1. Maður greiðir tekjuskatt og eignaskatt af tekjum og eignum konu sinnar, ef þau eru samvistum, sjá 4. gr., en bæði hjónin ábyrgjast greiðslu með öllum tekjum sínum og eignum. Þetta gildir jafnt hvort sem þau eiga séreign eða hafa sératvinnu. Rétt er því hjóna, er skattgreiðslu annast eða erfingjum þess, að krefjast engurgjalds af hinu eða erfingjum þess á þeim hluta skattsins, er að réttum tölum kemur á séreign eða sératvinnu þess hjóna er eigi innti af hendi skattgreiðslu. Ábyrgð á skattgreiðslu: Hjóna.
2. Þeir, sem hafa á hendi fjárforræði ómyndugra, greiða skatt þeirra og bera ábyrgð á skattgreiðslu þeirra (faðir eða foreldrar fyrir börn, stjúpbörn og fósturbörn, skiptaráðendur fyrir dánar- og þrotabú o. s. frv.). Ómyndugra.
3. Aðalumboðsmenn erlendra félaga eða stofnana, sem hér eiga að greiða tekjuskatt eða eignar, bera ábyrgð á greiðslu skattsins fyrir þessa gjaldendur. Erlendis búsettra aðila.
4. Stjórnendur hlutafélaga, sem greiða erlendis heimilisföstum aðilum arð af hlutafé í félögum eða fyrirtækjum hér á landi, skulu við greiðslu halda eftir sem svarar skatti af arðinum og tilsvarandi hlutafjáreign eða stofnfé (lágmark 5% af tekjum og 4% af eign, sbr. VII. kafla). Ef hlutaðeigandi aðilar vanrækja þetta, og greiða eigi skattinn, bera þeir sjálfir ábyrgð á greiðslu hans.
5. Við greiðslu út úr landinu á launum, biðlaunum eða styrk úr ríkissjóði eða frá opinberri stofnun innlendri, skal halda tekjuskattinum eftir, þ. e. greiða fjárhæðirnar að frádregnum skatti.
6. Óheimilt er að slíta félagi og úthluta eignum þess fyrr en opinberir skattar af tekjum þess og eignum hafa að fullu verið greiddir fyrir allan starfstíma félagsins. Við félagsslit.
7. Um ábyrgð kaupgreiðanda á sköttum starfsmanna fer skv. 104. gr. Útlendinga, sem hér dvelja.
8. Sá sem hefur í þjónustu sinni erlenda menn, sem hér dvelja um stundarsakir

147 30. des.

eða samkvæmt atvinnuleyfi um tiltekinn tíma, ber fulla ábyrgð á greiðslu skatta þessara manna, svo sem um hans eigin skatt væri að ræða. Nú eru kaupgreiðendur aðila fleiri en einn á hinu sama ári og bera þeir þá hlutfallslega ábyrgð, miðað við þá fjárhæð, sem þeir hafa greitt honum í kaup.

Til tryggingar ábyrgð þeirri er að framan getur, skal kaupgreiðanda heimilt að halda eftir af kaupi útsvars- eða skattgreiðanda, allt að 20% af launum. Ef kaup aðila er hærra en sem svarar 3000.00 kr. grunnkaups á mánuði, skal kaupgreiðanda þó heimilt að halda eftir allt að 35% af kaupinu.

9. Nú er far látið í té án þess að gætt sé fyrirmæla í 106. og 107. gr. og ábyrgist þá útgerð hlutaðeigandi skips eða flugvélar ógreidd gjöld farþega sem eigin skuld. Hver sá aðili, er með ólöglegu atferli kann að vera valdur eða meðsekur að því, að einhver komist úr landi án þess að greiða gjaldkræfa skatta, ber einnig sams konar ábyrgð á hinum vangoldnu ríkis- eða sveitarsköttum.

102. gr.

Innheimtumenn. Lögreglustjórar (í Reykjavík tollstjóri) skulu innheimta tekju- og eignarskatt á manntalsþingum ár hvert.

Fyrir fram inheimta. Í þeim umdæmum, þar sem henta þykir að dómi ráðherra, skal innheimta fyrir manntalsþing með gjalddaga, sem ráðherra ákveður, upp í skatta yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, er nemi helmingi þeirra þinggjalda, sem honum bar að greiða næstliðið ár.

Dráttarvextir. Sé skattur eigi greiddur innan mánaðar frá gjalddaga, skal greiða dráttarvexti ½% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem greiðslan dregst. Nú er skattur eigi greiddur fyrir næstu áramót eftir að hann var á lagður, og skal þá greiða 1% dráttarvexti fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem greiðsla dregst frá þeim áramótum. Taka má skattinn lögtaki ásamt dráttarvöxtum.

Kæra frestar ekki innheimtu. Það frestar eigi greiðsluskyldu eða innheimtu skatts, þótt skattákvörðun sé kærð, en ef skatti er breytt svo seint að tilkynning um það hefur eigi náð innheimtumanni fyrir gjalddaga skattsins, skal hann innheimta eða endurgreiða þann mismun, sem um er að ræða. Dráttarvexti má þá einnig endurgreiða.

103. gr.

Ábyrgð kaupgreiðenda og skyldur. Kaupgreiðendur bera ábyrgð á greiðslu þinggjalda þeirra manna, sem þeir greiða kaup á þann hátt, sem hér segir:

1. Allir kaupgreiðendur skulu, þegar innheimtumaður þinggjalda krefst þess, skyldir til að láta honum í té skýrslu, munnlega eða skriflega, eftir því sem innheimtumaður óskar um nöfn launþega, sem taka kaup hjá þeim, stöðu þeirra, fæðingardag, fæðingarár, heimilisfang, launakjör, upphæð kaups, hvernig það er greitt, gjalddaga og önnur atriði, sem nauðsynlegt er að upplýst séu, er gera skal kröfu um greiðslu gjalda af kaupi.

   Krefjast má innheimtumaður framangreindra skýrslna með munnlegri kröfu eða skriflegri, svo og með almennri auglýsingu, og skulu skýrslurnar látnar í té innan þess tíma, er innheimtumaður ákveður.

   Allir þeir, sem hafa með höndum atvinnurekstur með aðkeyptu vinnuafli verkafólks, skulu, ef þess er krafizt af innheimtumanni, skyldir til að senda honum kaupskrár sínar eða afrit af þeim það snemma, að unnt sé að gera kröfu um greiðslu á þinggjöldum þeirra, er við kaupi eiga að taka, áður en til útborgunar kemur.

2. Nú hefur launþegi ekki greitt þinggjöld sín að fullu á réttum gjalddaga og skal kaupgreiðanda hans þá skylt, skv. kröfu innheimtumanns, að halda eftir af kaupi

launþega nægilegri fjárhæð til greiðslu gjaldanna ásamt dráttarvöxtum og kostnaði. 147 30. des.

Orðið kaup í reglugerð þessari, tekur til hvers konar kaups, launa, aflahlutar eða annarrar þóknunar, þ. á m. eftirlauna og styrktarfjár, og það jafnt, hvort greiðslan er samkv. vinnusamningi, verksamningi (akkorði), eða öðrum samningum eða ákvörðunum.

Kaupgreiðandi telst sérhver sá, er innir framangreindar greiðslur af hendi, hvort sem er fyrir sjálfan sig eða aðra, þ. á m. kaupgreiðslustöðvar, en launþegi sá, sem rétt á til þeirra greiðslna.

3. Til lúkningar greiðslum þeim, sem um ræðir í 2. tölul. skal þó ekki haldið eftir meira en ⅕ af því kaupi, sem til útborgunar á að koma, ef í hlut á launþegi, sem á fyrir heimili að sjá, en ella ⅓. Nú er kaup greitt að einhverju leyti í öðru en peningum, svo sem fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum, og skulu hlunnindi þessi þá talin með, þegar út er reiknaður sá hluti kaupsins, sem eftir skal haldið, og á því verði, sem þau eru almennt metin til skatts á hverjum stað.
4. Nú skuldar maður þinggjöld eldri en frá síðasta manntalsþingi, og getur innheimtumaður þá ákveðið, að hærri hlutfallstölu skuli haldið eftir af kaupi hans upp í gjöldin.
5. Kaupgreiðandi, sem fyrir hefur verið lagt á þann hátt, sem um ræðir í 2. og 3. tölul., að halda eftir af kaupi, skal við næstu útborgun (þar með taldar hvers konar greiðslur upp í kaup) og framvegis við útborganir, þar til hin umkröfðu gjöld með vöxtum og kostnaði eru að fullu greidd, draga af kaupi gjaldanda þann hluta þess, sem skylt er að halda eftir samkvæmt 2., 3. og 4. tölul. og skal hverri þeirri fjárhæð, sem þannig er haldið eftir, skilað innheimtumanni innan sex virkra daga frá hverjum útborgunardegi talið, og er sú greiðsla bindandi fyrir gjaldandann.
6. Nú hættir launþegi að taka kaup hjá kaupgreiðanda, sem krafinn hefur verið um greiðslur upp í gjöld hans og gjöldin eru ekki að fullu greidd, og skal kaupgreiðandi þá án tafar tilkynna innheimtumanni brottför launþegans, svo og hvenær hann hafi farið og hvert, ef vitað er.

Gjaldandi eða kaupgreiðandi mega ekki slíta vinnusamningi fyrir það eitt, að krafizt hefur verið að gjöld skulu greidd af kaupi gjaldanda.

104. gr.

Viðurlög kaupgreiðanda.

Ef kaupgreiðandi:

a. Vanrækir að láta innheimtumanni í té umkrafðar skýrslur og upplýsingar um launþega innan tiltekins frests;
b. Greiðir kaup, án þess að halda eftir þeirri fjárhæð, sem skylt var samkv. reglugerð þessari;
c. Skilar eigi til innheimtumanns svo sem segir í 5. tl. 103. gr.;
d. Tilkynnir ekki innheimtumanni, svo sem segir í 6. tl. 103. gr., brottför gjaldanda; þá ábyrgist hann sem geymslufé þá fjárhæð, sem haldið hefur verið eftir hjá gjaldanda, en sem eigin þinggjöld það sem halda hefði mátt eftir hjá honum, ef kaupgreiðandi hefði ekki vanrækt skyldur þær, sem honum bar að rækja samkv. reglugerð þessari. Fé þetta má taka lögtaki hjá kaupgreiðanda sem hans eigin þinggjöld væru.

Nú vanrækir kaupgreiðandi að halda fé eftir upp í gjöld launþega, skila innheimtufé eða umkröfðum skýrslum samkv. ákvæðum reglugerðar þessarar og varðar það þá sektum, ef eigi er úr bætt innan hæfilegs frests, er innheimtumaður ákveður, nema þyngri refsing sé við lögð að lögum.

147 30. des.

105. gr.

Um skyldu kaupgreiðanda til að skila innheimtufé.

Kaupgreiðandi skal tilkynna skattstjóra eða skattanefnd mánaðarlega kaupgreiðslu til manna þeirra, sem um ræðir í 8. tölul. 101. gr. og skila tryggingarfénu, sem haldið er eftir af kaupi þeirra, til viðkomandi innheimtumanna innan sex virkra daga frá útborgunardegi.

Ef upphæð sú, sem heimilt er að halda eftir til að fullnægja skatt- og útsvarsskyldum gjaldanda, er sýnilega of há eða of lág, getur gjaldandi eða innheimtumaður skatts eða útsvars, svo og kaupgreiðandi, snúið sér til hlutaðeigandi niðurjöfnunarnefndar og skattanefndar (skattstjóra) og farið fram á að þær úrskurði um, hve miklu skuli haldið eftir af kaupi gjaldanda til að standast téðar greiðslur. Ábyrgð kaupgreiðanda á þeim skatt- og útsvarsgreiðslum, sem umfram kunna að vera þá upphæð, sem haldið er eftir samkvæmt úrskurðunum, fellur niður, enda hafi kaupgreiðandi skýrt rétt frá málavöxtum.

Jafnskjótt og skattar og útsvar gjaldanda hafa verið ákveðin, skal innheimtumanni skylt að endurgreiða gjaldanda það, sem of mikið kynni að hafa verið greitt honum af kaupi gjaldársins eða útsvarsárins.

Taka má áðurnefnd gjöld lögtaki hjá gjaldanda sjálfum, svo og hjá þeim, er ábyrgð bera á þeim.

106. gr.

Tilkynningarskylda um brottför o. fl.

Nú er einhver þeirra gjaldenda, sem um ræðir í 8. tölul. 101. gr., á förum af landi burt, og skal honum þá skylt að tilkynna hlutaðeigandi skattstofu eða skattanefnd um það með a. m. k. einnar viku fyrirvara. Sé kaupgreiðanda kunnugt um brottförina, ber honum einnig að tilkynna hana framangreindum aðilum. Jafnframt gefur kaupgreiðandi skattstofu eða skattanefnd skýrslu um allar kaupgreiðslur til gjaldanda hér á burtfararárinu til brottfarardags.

Hlutaðeigandi skattayfirvöld ákveða skatta og útsvar gjaldanda af tekjum hans frá komudegi til brottfarardags og tilkynna kaupgreiðanda, gjaldanda sjálfum og innheimtumanni skatta og útsvars um álagningu þegar í stað.

Heimilt er ráðherra að ákveða, að innheimta á ríkissköttum og sveitargjöldum hjá þessum aðilum skuli sameinuð á eina hönd í hverju umdæmi, eftir því, sem henta þykir.

Óheimilt er að selja þeim gjaldendum, er um ræðir í 8. tölul. 101. gr., farmiða eða taka þá til flutnings til útlanda, nema færðar séu sönnur á með vottorði innheimtumanns, að annazt hafi verið um greiðslu opinberra gjalda eða full trygging sett fyrir greiðslu þeirra.

Lögreglustjóra eða útlendingaeftirliti er heimilt að banna farþegum að fara úr landi, hafi þeir aflað sér fars án þess að gætt hafi verið ákvæða í næstu málsgr. hér á undan. Einnig getur lögreglustjóri bannað brottför annarra en farþega, ef ætla má að þeir eigi ólokið skatt- og útsvarsgreiðslum hér á landi.

107. gr.

Um bann við að láta í té far til útlanda, nema gjöld séu greidd.

Enginn má selja innlendum manni eða láta honum á annan hátt í té far til útlanda, nema færðar séu sönnur á með vottorði innheimtumanns að annazt hafi verið um greiðslu opinberra gjalda hans eða um hana samið.

Lögreglustjóri skal ekki gefa út eða árita vegabréf til utanfarar nema með samþykki innheimtumanna opinberra gjalda.

Nú ætlar maður af landi brott alfarinn eða til langdvalar erlendis, að því er ætla má að dómi skattayfirvalda, og skal honum þá skylt að greiða áður en hann fer úr landi skatta sína og útsvör til brottfarardags samkv. eftirfarandi reglum.

1. Skatta og útsvör undanfarinna skattára (útsvarsára) skal hann greiða að

fullu, og skulu gjöld þess fyrir síðast liðið skattár ákveðin með sérstakri álagningu fyrir brottför hans, hafi almenn álagning þá ekki farið fram. 147 30. des.

2. Skatt og útsvar fyrir þann hluta brottfararársins, sem liðinn er við brottför, skal hann greiða að fullu miðað við þær tekjur, er hann hefur haft til brottfarardags, og ákveðast skattarnir samkv. 65. gr. C, þó þannig, að persónufrádráttur sé veittur, sbr. síðari hluta 62. og 63. greinar. Þau gjöld, sem ekki eru miðuð við tekjur, en bundin eru við dvöl í landinu við upphaf gjaldársins, skal hann greiða að fullu fyrir allt árið.

108. gr.

Um að setja tryggingu fyrir greiðslum.

Nú ætlar maður af landi brott, en þó ekki til langdvalar, og skal honum þá skylt að greiða áður en hann fer úr landi skatta sína og útsvör til brottfarardags, eða tryggja greiðslu á þeim sem hér segir:

1. Skatta og útsvör vegna undanfarinna skattára (útsvarsára) skal honum skylt að greiða að fullu, eða — ef innheimtumenn telja það nægja — að setja fyrir þeim tryggingu.
2. Skatta og útsvör fyrir þann hluta brottfararársins, sem liðinn er við brottför, skal hann tryggja með greiðslu inn á biðreikning hjá innheimtumönnum, eða — ef innheimtumenn telja það nægja — setja fyrir þeim aðra tryggingu. Sé krafizt greiðslu inn á biðreikning, skal upphæð greiðslunnar ákveðin hlutfallslega eftir dvöl gjaldanda í landinu á brottfararárinu og gjöldum hans fyrir síðastliðið skattár, nema ástæðu þyki til að ákveða greiðsluna hærri eða lægri vegna breytinga á hag gjaldanda.

Víkja má frá ákvæðum þessarar greinar, telji innheimtumenn eigi þörf sérstakrar tryggingar, eða sérstaklega stendur á.

XII. KAFLI
Um viðurlög.

109. gr.

Vanræksla skattgreiðanda.

Nú telur gjaldandi eigi fram til skatts og skal þá skattanefnd áætla hreinar tekjur hans og eignir en svo ríflega að ekki sé hætt við að upphæðin sé sett lægri en hún á að vera í raun réttri, aldrei þó lægri en þær voru næsta ár á undan, og bæta síðan 25% við hina áætluðu upphæð. Sama gildir ef framtal er aðeins til málamynda.

Nú telur maður eigi fram fyrr en framtalsfrestur er liðinn og skal þá, ef framtal hans er ófullnægjandi eða tortryggilegt, áætla tekjur hans og eignir eins og segir í 1. málsgr. og beita þar greindum viðurlögum. Sé framtalið hins vegar fullnægjandi að dómi skattanefndar má hún taka það til greina, en beita skal hún fullum viðurlögum samkv. 1. málsgr., nema ástæða þyki til að lækka þau eða fella niður vegna þess að gildar ástæður lágu til þess að gjaldandi skilaði eigi framtali á tilsettum tíma.

Nú svarar gjaldandi eigi fyrirspurnum skattanefndar, sbr. 89. gr., mætir eigi til viðtals, eða neitar að leggja fram umbeðin gögn. Skal þá áætla tekjur hans og eignir og beita viðurlögum eins og fyrir er mælt í fyrstu málsgr. þessarar greinar, en heimilt er að lækka viðurlögin eða fella þau niður ef um smávægilegan galla á framtali var að ræða. Svari gjaldandi hins vegar fyrirspurn skattanefndar, en svör þau og skýringar er hann gefur eru ófullnægjandi eða tortryggileg að áliti skattanefndar, skal hún áætla tekjur hans og eignir eins og fyrir er mælt í 1. málsgr.

Það, sem sagt er um gjaldanda í grein þessari, gildir einnig þótt sökin sé eigi hans heldur umboðsmanns hans.

Nú hefur viðurlögum samkv. grein þessari verið beitt og skal þá eigi færa niður

147 30. des.

skatt gjaldanda þótt hann kæri, nema hann sanni, að tekjur hans eða eign hafi verið áætluð meira en fjórðungi hærra en í raun og veru var. Sé mismunurinn ¼ eða meiri, skal hann greiða skatt af hinum raunverulegu upphæðum, að viðbættum ¼. Ákvæðum þessarar málsgreinar þarf þó ekki að beita ef gjaldandi færir gildar ástæður sér til afsökunar.

110. gr.

Vísvitandi rangar skýrslur gjaldanda.

Nú skýrir gjaldandi vísvitandi eða af óafsakanlegu gáleysi rangt frá einhverju því, er máli skiptir um tekjuskatt eða eignarskatt, og skal þá svo með fara, sbr. 112. grein.

1. Hinn seki skal greiða sekt, sem sé allt að því tíföld skattfjárhæð sú, sem undan var dregin, þó má aldrei miða við lengri tíma en 10 ár. Ef maður hefur dregið undan af skatti 500 kr. árlega í 15 ár, skal hann gjalda mest kr. 500 × 10 × 10 = 50000 kr. í sekt.

   Ef uppvíst verður við meðferð dánarbús, að hinn látni eða forráðamaður búsins hefur haft skatt af ríkissjóði með vísvitandi röngum skýrslum, þá skal að eins gjalda tvöfalda þá fjárhæð, er á vantar, án tillits til þess, hve lengi brotið hefur verið framið, og hversu stórfelld yfirsjónin kann að hafa verið.
2. Auk sektar skal sá, er sekur verður um brot samkv. 1. tölulið fyrri málsgr., greiða eftir á skatthæð þá, sem undan var dregin.

111. gr.

Rangar skýrslur af misgáningi.

Ef maður gefur ranga skýrslu um eignir sínar eða tekjur af afsakanlegum misskilningi eða misgáningi, þá skal eigi sekta hann eftir 110. gr., en gjalda skal hann þá fjárhæð, sem skatturinn hefur verið vanreiknaður um vegna skýrslu hans.

112. gr.

Um meðferð skattsvika.

Fjármálaráðherra úrskurðar skattsektir samkv. 110. gr. nema hann eða hinn seki óski að málinu sé vísað til dómstólanna.

Ef skattanefnd, skattstjóri, yfirskattanefnd eða Ríkisskattanefnd telur að skattur hafi verið undandreginn á þann hátt er í 110. gr. segir, skal hún tafarlaust láta fjármálaráðuneytinu í té vitneskju um það og senda því öll gögn í málinu ásamt greinargerð sinni. Einnig skal hún láta viðkomandi gjaldanda vita um að máli hans hafi verið vísað til fjármálaráðuneytisins, svo hann geti sent skýringar og gert kröfu til þess að máli hans verði vísað til aðgerða dómstólanna.

Skiptaréttur og skiptaforstjórar skulu, að viðlögðum dagsektum samkv. úrskurði fjármálaráðherra, gefa skattanefnd skýrslu um fjármuni látinna manna.

113. gr.

Dagsektir.

Ef einhver þeirra, sem gefa skulu skattanefndum skýrslur samkv. 81. gr., fullnægir ekki þeirri skyldu sinni, þá getur fjármálaráðherra lagt dagsektir við unz skyldunni er fullnægt. Skattanefnd ber að tilkynna fjármálaráðuneytinu ef óhæfilegur dráttur eða tregða verður á að fullnægja skyldum þeim, sem greinir í 81. gr.

114. gr.

Brot skattanefnda og yfirskattanefnda.

Skattanefndarmenn (skattstjóri), yfirskattanefndarmenn og allir þeir, sem veita kunna þeim aðstoð við starf þeirra, endurskoðun bóka og framtals eða fjalla um framtalsskýrslur manna með öðrum hætti, skulu sæta refsingu eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um embættis- og sýslunarmenn ef þeir skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að sökum starfa sinna, um efnahag skattþegna. Í 136. gr. hegningarlaganna er lagt við varðhald eða fangelsi ef opinber starfs-

Þagnarheit.

maður segir frá nokkru því, er embætti hans varðar og á að fara leynt. Skulu

skattanefndir láta alla aðstoðarmenn sína undirrita drengskaparheit um að gæta þagnarskyldunnar og brýna fyrir þeim, hvað við liggi, ef hún er rofin. 147 30. des.

Nú framkvæmir skattanefnd (skattstjóri), yfirskattanefnd eða ríkisskattanefnd eigi störf sín, áður en lögmætur tími er liðinn og varðar það þá sektum allt að 200 kr. fyrir hvern, sem brotlegur verður, enda séu eigi lögmætar afsakanir. Þar að auki getur fjármálaráðherra skyldað nefndirnar til að ljúka við störf sín að viðlögum dagsektum fyrir hvern nefndarmann, sem eigi ber lögmætar afsakanir fyrir sig.

Skattanefndarmenn allir eru opinberir sýslunarmenn (lögreglustjórar, bæjarstjórar og hreppstjórar eru það þegar fyrir), og sæta þeir því ábyrgð fyrir brot sín yfirleitt eftir einstökum ákvæðum 14. kafla almennra hegningarlaga. Skal sérstaklega vikið að 139. gr., sem leggur sektir, varðhald eða fangelsi við ef opinber starfsmaður notar sér aðstöðu sína ranglega sér til ávinnings eða til að gera nokkuð það, er hallar réttindum einstakra manna eða hins opinbera, 140. gr. er leggur refsingu við óhlýðni opinberra starfsmanna við löglegar skipanir yfirboðara sinna, og 141. gr., þar sem refsingar eru lagðar við stórfelldri eða ítrekaðri vanrækslu eða hirðuleysi.

Hins vegar njóta skattanefndir, skattstjórar, yfirskattanefndir og ríkisskattanefnd og aðstoðarmenn þeirra þeirrar verndar, sem sýslunarmönnum er veitt samkv. ákvæðum XII. kafla almennra hegningarlaga.

115. gr.

Mál út af brotum skv. 110. gr. og 114. gr. 1. mgr., skulu sæta sakamálsmeðferð. Mál út af brotum samkv. 90. gr., 112. gr. 3. mgr., 113. og 114. gr. 2. mgr., skulu sæta meðferð almennra lögreglumála, en ekki skal slíkt mál höfðað nema skattþegn sjálfur, skattanefnd, skattstjóri eða fjármálaráðherra krefjist þess.

116. gr.

Sektir samkvæmt reglugerð þessari renna í ríkissjóð og má innheimta þær með aðför.

117. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. heimildum í lögum nr. 46 frá 14. apríl 1954, lögum nr. 59 7. maí 1946, sbr. lög nr. 44 14. apríl 1954, og lögum nr. 96. frá 28. desember 1946, tekur gildi hinn 30. desember 1955, og skal koma til framkvæmda við álagningu skatta á árinu 1956.

Jafnframt eru úr gildi felldar eftirtaldar reglugerðir:

Nr. 133 28. desember 1936, nr. 18 28. febrúar 1938, nr. 10 22. janúar 1946, nr. 2 8. janúar 1947, nr. 123 12. júlí 1947, nr. 19 6. febrúar 1948, nr. 110 10. ágúst 1949, nr. 178 18. október 1949, nr. 240 18. desember 1950, nr. 181 11. október 1951, nr. 84 4. maí 1953, svo og ákvæði annarra reglugerða og auglýsinga er brjóta í bága við reglugerð þessa.

Fjármálaráðuneytið, 30. desember 1955.

Eysteinn Jónsson.

Sigtr. Klemenzson.

147 **Fylgiskjal I.**

30. des.

Skrá yfir lög er varða tekju- og eignarskatt.

Lög nr.	46	14. apríl	1954	um tekju- og eignarskatt.
— —	96	28. des.	1946	— skatt- og útsvarsgreiðslur útlendinga.
— —	21	31. jan	1952	— sérstakan frádrátt tapaðra skulda vegna skuldaskila bátaútvegsins.
— —	59	7. maí	1946	— sérstakar fyrningarafskriftir, sbr. lög 44/1954.
— —	41	29. apríl	1946	— stofnlánadeild sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands.
— —	50	7. maí	1946	— almannatryggingar (sjá sérstaklega 136. gr.), sbr. auglýsingu nr. 69 31. maí 1949.
— —	21	20. maí	1942	— stríðsgróðaskatt.
— —	37	17. júní	1944	— laun forseta Íslands.
— —	96	23. júní	1936	— skattfrelsi Mjólkursamsölunnar og S.Í.F.
— —	7	11. marz	1930	— skattfrelsi Útvegsbanka Íslands h/f.
— —	44	19. júní	1933	— skattfrelsi vinninga í happdrætti Háskóla Íslands.
— —	83	26. nóv.	1948	— skattfrelsi vinninga í happdrættisláni ríkissjóðs.
— —	69	12. nóv.	1952	— skattfrelsi vinninga í veðmálastarfsemi íþróttasjóðs.
— —	76	26. nóv.	1952	— skattfrelsi vinninga í vöruhappdrætti Sambands ísl. berklasjúklinga.
— —	71	24. apríl	1954	— skattfrelsi vinninga í happdrætti Dvalarheimilis aldraðra sjómanna.
— —	2.	21. febr.	1955	— að gjafir til Krabbameinsfélags Íslands skuli dregnar frá skattskyldum tekjum gefanda, við álagningu skatta til ríkis og bæjar eða sveitar.
— —	40	23. maí	1949	— skattfrelsi Áburðarverksmiðjunnar h/f.
— —	110	19. des.	1951	— lagagildi samnings frá 5. maí 1951, sbr. 7. gr. fylgiskjals um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þeirra.
Augl. nr.	4	4. marz	1930	— tvísköttunarsamning við Stóra-Bretland um hagnað af skipaútgerð.
— —	79	16. jan.	1931	— tvísköttunarsamning við Belgíu um tekjur af siglingum.
— —	36	5. apríl	1938	— tvísköttunarsamning milli Íslands og Svíþjóðar.
— —	4	31. jan.	1939	— tvísköttunarsamning milli Íslands og Danmerkur, sjá einnig lög nr. 85 1946 um réttindi danskra ríkisborgara á Íslandi.
Lög nr.	13	1. marz	1948	— Samningur um réttarstöðu starfsmanna sameinuðu þjóðanna, V. kafli.

Skrá yfir helztu atriðisorð.

Ábyrgðaskuldir, 53. gr. 3. mgr.
Afföll til gjalda, 26. gr. 2. mgr.
Afföll til tekna, 14. gr. C. 1. og 2.
Afgjaldskvöð, 51. gr.
Afnotaréttindi, 54. gr. 4.
Afsláttur, 27. gr. G.
Arður, 30. gr. B.
Arður af hlutabréfum, 14. gr. C. 4, 18. gr. 1.
Arfur, 19. gr. 3.
Aukavinna við eigin íbúð, 19. gr. 11.
Bandaríkjamenn, sjá Varnarliðsmenn.
Barnalífeyrir, 41. gr.
Björgunarlaun, 13. gr. A. 3., 39. gr. C.
Bókhaldsskoðun, 87. gr. E.
Búferlaflutningar, 32. gr. B. 3. mgr.
Bústofnsauki, 17. gr. 4.
Bústofnsskerðing, 17. gr. 4.
Börn, skattskylda, 41. gr. 5. og 6. mgr.
Dagpeningar, 16. gr. E., 19. gr. 7.
Danir, 5. gr. 6. 1. mgr.
Dvöl erlendis um stundarsakir, 4. gr. 1. 3. mgr.
Eftirgjöf skulda, 19. gr. 6.
Eignir, með hvaða verði telja skuli, 52. gr., 57. gr.

Endurbætur, 25. gr.
Erfðafestulönd, 51. gr.

Fasteignamat, 57. gr. A.
Fasteignasala, 15. gr.
Ferðakostnaður, 16. gr. G., 19. gr. 7., 27. gr. F., 32. gr. B.
Fjárfellir, 50. gr.
Fjármálaráðuneyti, ákvörðun dagsekta, 112. gr., 113. gr., 114. gr.
— ákvörðun skattsekta, 112. gr.
— eftirlit, 99. gr.
— heimild til að kæra, 99. gr.
— úrskurðarvald, 81. gr., 83. gr.
Fjölskyldubætur, 16. gr. F.
Fjölskyldufrádráttur, sjá Persónufrádráttur.
Forseti Íslands, 7. gr. 1., 58. gr. 1.
Frádráttur frá heildartekjum, almennt, 31.—40. gr. (IV. kafli), um útlendinga, sjá 43. gr. 1. mgr.
— frá heildartekjum atvinnurekenda, 21.—30. gr. (III. kafli).
— frá hreinum tekjum innlendra einstaklinga og hjóna (persónufrádráttur), 41. gr., 42. gr. um útlendinga, sjá 43. gr. 2. og 3. mgr.
Frádráttur frá hreinum tekjum innlendra félaga, 44. gr., 45. gr., 46. gr., 47. gr.
— frá eign, sjá Skuldir.
Framtalsskylda, 55. og 56. gr.
Framtalsskylda, á hverjum hvíli, 82. gr., sbr. 85. gr. 2. mgr.
Framtöl, aðstoð við útfyllingu, 86. gr.
— atvinnurekenda, 86. gr.
— bænda, 17. gr., 86. gr.
— endurskoðun skattanefnda, 87. gr.
— — skattanefnda, frádráttarliðir, 87. gr. B.
— — — eignir, 87. gr. C.
— — — lífeyrisútreikningur, 87. gr. F.
— — — sérstaklega á atvinnurekstri, 87. gr. D.
— — — tekjur, 87. gr. A.
— frestur til að skila, 85. gr.
— heimild til að breyta án tilkynningar, 88. gr.
— ófullnægjandi eða röng, 89. gr., 90. gr.
— útsending, 84. gr., 85. gr. 1. mgr.
Fyrirframgreidd leiga, 24. gr. 4. mgr.
Fyrningar til gjalda, 28. gr.
— endurgreiddar, 15. gr. 2.
Fæði til frádráttar hjá sjómönnum, 39. gr. A.
— til frádráttar hjá atvinnurekendum, 23. gr.
— — tekna, 13. gr. B. 1.

Giftingarfrádráttur, 37. gr.
Gjafir, 35. gr. 2. mgr.
— til starfsfólks, 23. gr. 6. mgr.
— til tekna 13. gr. A. 6, 16. gr. A.
Gjaldár 20. gr.
Goodwill, 15. gr. i. f., 28. gr. D. 3.

Happdrættisvinningur, 16. gr. C., 19. gr. 10.
Heimilisaðstoð, 36. gr.
Heimilisfesti, 4. gr., sbr. 83. gr.
Hlífðarföt sjómanna, 39. gr. B.
Hlunnindi til tekna, 13. gr. B.
Hlutafjárfrádráttur, 44. gr.
Hús í smíðum, 57. gr. A.
Húsaleigufrádráttur, 38. gr.

Innheimta, ábyrgð gjaldenda, 101. gr.
— ábyrgð kaupgreiðanda, 101. gr. 103. gr., 104. gr., 105. gr.
— hverjir annast, 102. gr.
— hjá þeim, sem fara úr landi, 106. gr., 107. gr., 108. gr.

Jarðabætur, 17. gr. 7.

Kaupgreiðslur, ekki frádráttarbærar, 23. gr. 8. mgr.
Kirkjugarðsgjald og kirkjugjald, 40. gr.
Kærur til ríkisskattanefndar, 97. gr.
— til skattanefndar, 94. gr.
— til yfirskattanefnda, 95. gr.

Lausafé, sala, 15. gr.
Leiga, fyrir fram greidd, 24. gr. 4. mgr.
Leigukúgildi, 51. gr.
Lífeyrissjóðsgjöld, 34. gr. A.
Lífeyristrygging, 34. gr.
Lífsábyrgð, 19. gr. 3., 34. gr. C.
Læknishjálp, 50. gr.
Lögfræðileg aðstoð, 27. gr. E.
Lögtakskostnaður, 27. gr. E. 2. mgr.

Málskostnaður, 27. gr. E.
Meðlög, 41. gr.

Námskostnaður, 35. gr.
Nýbyggingarsjóðir, 48. gr.
Nýrækt, 51. gr.

Orlofsfé, 13. gr. A. 3.
Ómagafrádráttur, 41. og 42. gr.

Persónufrádráttur, almennt, 41. og 42. gr.
— dánarbúa, 42. gr.

Rafstöðvar, 51. gr. 1.
Ráðskonukaup, 36. gr.
Ríkisskattanefnd, skipun, 74. gr. 1. mgr.
— starfsvið, 97. gr.
— tilkynningarskylda, 98. gr.
— að öðru leyti, sjá skattanefnd, sbr. 74. gr. 2. mgr.
Risna, 13. gr. A. 3., 27. gr. 14.

Sambýlisfólk, 36. gr.
Sameignarfélög skipt, 8. gr. 4.
Sameinuðu þjóðirnar, embættismenn, 7. gr.
Samskuldarar, 53. gr. 4. mgr.
Samsköttun hjóna, 4. gr. 2.
Sektir, 27. gr. E. 2. mgr.
Sendimenn erlendir, 7. gr.
— innlendir, 7. gr.
Skaðabætur, 13. gr. A. 5., 16. gr. D., 19. gr. 4.
Skartgripir, 51. gr.
Skattár, 20. gr.
Skattanefndir, aðstoð við framteljendur, 86. gr.
— ályktunarfærar, 71. gr. 3. mgr.
— breytingar framtals án viðtals, 88. gr.
— embættisheit, 78. gr. 3.
— gerðabækur, 78. gr.
Skattfrjálsar eignir, 54. gr., 55. gr., 56. gr. um útlendinga, sjá einnig 5. gr.
— tekjur, 19. gr. um útlendinga, sjá einnig 5. gr.
Skattgjaldseign, ákvörðun, 69. gr. 1. mgr.

147 Skattgjaldstekjur, ákvörðun, 61. gr.
30. des. Skattskrá, hvar gjaldendur skuli settir, 81. gr., 83. gr.
Skattskrár, gerð þeirra, 91. gr.
— framlagning og auglýsing, 92. gr.
Skattskylda (innlendra), einstaklinga og hjóna, 2. gr. 1., 3. gr. 1., 4. gr., 7. gr., 58. gr.
— (innlendra), félaga, sjóða og stofnana, 2. gr. 2., 4. gr. 2., 6. gr., 8. gr., 9. gr., 10. gr., 58. gr.
— — dánarbúa og þrotabúa, 2. gr. 3., 4. gr. 2.
— erlendra, einstaklinga og hjóna, 3. gr. 1., 4. gr., 5. gr., 7. gr., 58. gr., 59. gr.
— — félaga og annarra ópersónulegra aðila, 3. gr., 4. gr., 5. gr., 6. gr., 8. gr., 9. gr., 10. gr., 58. gr., 59. gr.
Skattskyldar eignir heimilisfastra hér á landi, einstaklinga og hjóna, 51 gr., 54. gr., 55. gr., 56. gr.
— eignir heimilisfastra hér á landi, félaga, sjóða og stofnana, 51. gr., 54. gr., 55. gr.
— — heimilisfastra hér á landi, þrotabúa, dánarbúa, sjá um einstaklinga og félög eftir því, sem við á.
— — — erlendis, einstaklinga og hjóna, 5. gr. B., 54. gr. 1., 59. gr.
— — — — félaga og annarra ópersónulegra aðila, 5. gr. B., 54. gr. 1., 59. gr.
— tekjur heimilisfastra hér á landi, einstaklinga og hjóna, 11. gr., 12. gr., 13. gr., 14. gr., 15. gr., 16. gr., 17. gr., 41. gr. 5. og 6.
— — heimilisfastra hér á landi, félaga, sjóða og stofnana, 11. gr., 12. gr., 14. gr., 15. gr., 16. gr., 17. gr., 18. gr.
— — — hér á landi, þrotabúa og dánarbúa, sjá um einstaklinga og félög eftir því, sem við á.
— — — erlendis, einstaklinga og hjóna, 5. gr. A.
— — — — félaga og annarra ópersónulegra aðila, 5. gr. A.
Skattstigar, tekjuskattur, einstaklinga 62. gr., sbr. 65. gr. A. og C.
— — hjóna, 63. gr., sbr. 65. gr. B. og C.
— — dánarbúa og þrotabúa, 66. gr. A.
— — félaga, annarra en samv.fél. og gagnkv. ábyrgðafélaga, 66. gr. A.
— — samvinnufélaga og gagnkvæmra ábyrgðafélaga, 66. gr. B.
— tekjuskattsviðauki félaga, dánarbúa og þrotabúa, 67. gr.
— stríðsgróðaskattur félaga, dánarbúa og þrotabúa, 68. gr.
— eignarskattur einstaklinga, hjóna og félaga, 69. gr.
— eignarskattur, hækkun, 70. gr. 2. mgr.
— einstaklinga og hjóna, breyting vegna vísitölu, 64. gr.
— félaga, dánarbúa, þrotabúa, lækkun, 70. gr. 1. mgr.
Skattstjórar, laun, 80. gr.
— skipun, 72. gr., að öðru leyti sjá skattanefndir, sbr. 72. gr.
Skipsskaðar, 50. gr.
Skrifstofufé, 13. gr. A. 3.
Skuldir heimilisfastra hér á landi, einstaklinga og hjóna og félaga, 53. gr.
— heimilisfastra erlendis, 59. gr.
Skylduómagar, skattskyldir, 41. gr. 5. og 6. mgr.
Skýrslugjafir, embættismenn, ýmsar skrár, 81. gr. B.
Skýrslugjafir, hagstofa, manntal, 81. gr. A.
— stjórnendur banka, o. fl. um inneignir, 81. gr. C.
— stjórnendur hlutafélaga, um hlutafé og arð, 81. gr. D.
— vinnuveitendur, 81. gr. E.
Slysfarir, 50. gr.
Sparifé, félaga, 56. gr. 1.
— skattfrjálst, 55. og 56. gr.
Stéttarfélagagjöld, 27. gr. D., 33. gr. A.
Stimpilgjöld, 27. gr. B. 3. mgr.
Stofnfjárfrádráttur, 44. gr.
Stofnkostnaður, 28. gr. C.
Styrktarfé, 16. gr. B.
Systkini, 50. gr.

Tekjuafgangur, 18. gr., 27. gr. G.
Tvísköttun, 5. gr. síðasta málsgrein.

Uppbætur, 27. gr. G.
Útfararkostnaður, 50. gr.
Útlendingar hérlendis, frádráttur, 43. gr.
— — skattstigar, 65. gr. C.
— — skattskylda, 5. gr. 6.
Útlendir listamenn, frádráttur, 43. gr.
— — skattstigar, 65. gr. C.
— — skattskylda, 5. gr. 6. 3. mgr.

Vandamenn, 50. gr.
Vanhaldaskepnur, 17. gr. 2.
Varasjóðsfrádráttur, 45., 46. og 47. gr.
Varnarliðsmenn, 7. gr.
Vátryggingar, 19. gr. 3.
Vátryggingarfélög, 18. gr. 2. og 3. mgr.
Veðleyfi, 53. gr. 3. mgr.
Veikindi, 50. gr.
Verðhækkun, verðlækkun, 19. gr. 1.
Verðuppbætur, 17. gr. 2., 27. gr. G.
Vextir af ábyrgðarskuldum, 26. gr. B.
Vextir af eigin fé, 26. gr. d.
Vextir vegna húsbygginga, 26. gr. A.
Viðhald, 25. gr.
Viðurlög, framtal ófullnægjandi, 109. gr.
— — of seint, 109. gr.
— — ekki bætt úr göllum, 109. gr.
— skattsektir, 110. gr., 112. gr.
— skattsvik, 110. gr., 111. gr.
Vinnukonukaup, 36. gr.

Yfirskattanefnd, skipun, 73. gr., að öðru leyti sjá skattanefnd, sbr. 74. gr. 2. mgr.
— störf, 95. gr.
— tilkynningarskylda, 96. gr.

Þinglestrargjöld, 27. gr. B. 3. mgr.
Þjóðhöfðingjar, erlendir, 7. gr.

Ættingjar, 50. gr.

Örorkubætur, 19. gr. 3.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1955.

Bráðabirgðalög um að kjörskrá sú, er samin var í febrúar 1955, skuli gilda við bæjarstjórnarkosningar í Kópavogskaupstað 2. október 1955, undirskrifuð af forsetanum 23. júlí 1955, nr. 57.

Auglýsing um aðild Íslands að viðbótarsamningi við Norður-Atlantshafssamninginn um aðild Sambandslýðveldisins Þýzkalands, undirskrifuð af utanríkisráðherra 16. maí 1955, nr. 58.

Auglýsing um framlengingu viðskiptasamkomulags milli Íslands og Sviþjóðar, undirskrifuð af utanríkisráðherra 4. júní 1955, nr. 59.

Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við embættisstörfum, undirskrifuð af forsætisráðherra 11. júní 1955, nr. 60.

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Tyrklands um afnám vegabréfsáritana, undirskrifuð af utanríkisráðherra 15. júlí 1955, nr. 61.

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Grikkands um afnám vegabréfsáritana, undirskrifuð af utanríkisráðherra 15. júní 1955, nr. 62.

Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 73 25. nóv. 1952, um tilkynningar aðsetursskipta, undirskrifuð af forsetanum 25. ágúst 1955, nr. 63.

Lög um lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins, undirskrifuð af forsetanum 2. september 1955, nr. 64.

Lög um lífeyrissjóð hjúkrunarkvenna, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 65.

Lög um lífeyrissjóð barnakennara og ekkna þeirra, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 66.

Auglýsing um breyting á forsetaúrskurði frá 11. september 1953, um skipun og skipting starfa ráðherra o. fl., undirskrifuð af forsætisráðherra 15. ágúst 1955, nr. 67.

Forsetabréf um að reglulegt Alþingi 1955 skuli koma saman til fundar laugardaginn 8. október 1955, undirskrifað af forsetanum 10. september 1955, nr. 68.

Auglýsing um samning milli Íslands og Sviþjóðar um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs, undirskrifuð af utanríkisráðherra 5. október 1955, nr. 69.

Auglýsing um samning milli Íslands og Noregs um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 70.

Auglýsing um samning milli Íslands og Danmerkur um undanþágu frá sköttum af ágóða skipaútgerðar og flugreksturs, undirskrifuð af utanríkisráðherra 11. október 1955, nr. 71.

Auglýsing um aðild Íslands að samningi um alþjóðalánastofnun, undirskrifuð af utanríkisráðherra 9. desember 1955, nr. 72.

Auglýsing um breytingar á starfsreglum Norðurlandaráðs, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 73.

Auglýsing um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stöðu flóttamanna, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 74.

Lög um breyting á lögum nr. 90 25. nóv. 1954, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum 8. desember 1955, nr. 75.

Auglýsing um aðild Íslands að samkomulagi hinna Norðurlandanna frá 22. maí 1954, um að leysa ríkisborgara þessara landa undan skyldu til að hafa í höndum vegabréf og dvalarleyfi við dvöl í öðru norrænu landi en heimalandinu, undirskrifuð af utanríkisráðherra 9. desember 1955, nr. 76.

31. dag desembermánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1956, undirskrifuð af forsetanum 16. desember 1955, nr. 77.

Lög um breyting á lögum nr. 111 27. des. 1954, um greiðslu verðlagsuppbótar á laun opinberra starfsmanna, undirskrifuð af forsetanum 17. desember 1955, nr. 78.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 100/1948, um dýrtíðarráðstafanir vegna atvinnuveganna, undirskrifuð af forsetanum 24. desember 1955, nr. 79.

Auglýsing um framlengingu viðskipta- og greiðslusamnings milli Íslands og Ísrael, undirskrifuð af utanríkisráðherra 9. desember 1955, nr. 80.

Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Danmerkur, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 81.

Auglýsing um framlengingu á greiðslusamningi milli Íslands og Rúmeníu, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 82.

Auglýsing um framlengingu viðskipta- og greiðslusamnings Íslands og Ungverjalands, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 83.

Auglýsing um nýjan greiðslusamning milli Íslands og Austurríkis, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 84.

Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Ítalíu, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 85.

Auglýsing um viðskiptasamkomulag milli Íslands og Sovétríkjanna, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 86.

Auglýsing um samkomulag um viðskipti milli Íslands og Tékkóslóvakíu, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 87.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Kúbu, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 88.

Auglýsing um viðskiptasamning milli Íslands og Sambandslýðveldisins Þýzkalands, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 89.

Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis, undirskrifuð af forsetanum 17. desember 1955, nr. 90.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta ýmis gjöld 1956 með viðauka, undirskrifuð af forsetanum 24. desember 1955, nr. 91.

Lög um laun starfsmanna ríkisins, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 92.

Lög um bráðabirgðabreyting á lögum nr. 90/1954, um tollskrá o. fl., undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 93.

Lög um bráðabirgðafjárgreiðslur úr ríkissjóði á árinu 1956, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 94.

Lög um breyting á lögum nr. 116 29. des. 1954, um breyting á lögum nr. 50 1946, um almannatryggingar, og viðauka við þau, undirskrifuð af forsetanum 29. desember 1955, nr. 95.

Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda, undirskrifað af forsetanum 30. desember 1955, nr. 96.

Auglýsing um aðild Íslands að stofnskrá Evrópunefndar til varnar gin- og klaufaveiki, undirskrifuð af utanríkisráðherra 31. desember 1955, nr. 97.

Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Ísrael um ókeypis vegabréfsáritanir, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 98.

Auglýsing um aðild Íslands að samningum um réttindi Evrópuráðsins, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 99.

Auglýsing um viðbótarsamninga við samninginn frá 7. desember 1944, um alþjóðaflugmál, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 100.

Auglýsing um framlengingu viðskiptasamnings milli Íslands og Frakklands, undirskrifuð af utanríkisráðherra sama dag, nr. 101.

AUGLÝSING

148
30. des.

um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness, nr. 60 4. maí 1951.

Fyrsti kafli gjaldskrárinnar orðist svo:

I. RAFORKUSALA

Rafveita Akraness selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Til lýsingar.

Um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er reiknast þannig:
60 aurar á mánuði af hverjum m² gólfflatar í rúmi því, sem lýsa skal. Þó skal aðeins reikna helming gólfflatar til gjalda í geymslum og göngum o. þ .h.

B. Til heimilisnotkunar.

Um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er reiknast þannig:
5.70 kr. á mánuði fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal reikna sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

C. Til véla.

Um kwst.mæli á 45 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er reiknast þannig:
12.00 kr. á mánuði fyrir hvert kw. í ástimpluðu rafafli fastra vinnuvéla.

D. Til hitunar.

Um kwst.mæli á:

1. 16 aura hverja kwst. með allt að 1½ klst. rofi á sólarhring.
2. 15 ——————„—————— 2½ ——————„——————
3. 12 ——————„—————— 4½ ——————„——————
4. 8,5 ——————„—————— 14½ ——————„——————
5. 30 aura hverja kwst. án rofs.

Gjaldið breytist með útsöluverði á kolum og díselolíu í Reykjavík á hverjum tíma, en miðast hér við grunnverðið 520 kr. á kolatonn og 80 aura á olíulítra, þó þannig, að gjaldið miðast við það eldsneytisverðið, sem er lægra hlutfallslega miðað við grunnverðin. Gjaldið standi jafnan á heilum eða hálfum eyri.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:

a. Að raforka sé aflögu vegna almennrar notkunar (forgangsnotkunar), að dómi rafveitustjóra.
b. Að vélaafl, spennar og línur þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
c. Að straumur sé rofinn á tilskildum tímum með sjálfvirkum rofa, og kosti notandann tengingu rofans og greiði leigu af honum samkvæmt II. kafla.
d. Að tæki, lagnir og allur búnaður í sambandi við rafmagnshitunina, sé samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar og settum reglum, m. a. ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.
e. Að notkun um mæli hitalagnarinnar sé eigi minni en 6000 kwst. á ári.

148 30. des.

E. Til ýmissa nota.

1. *Til véla til matvælaiðnaðar* um kwst.mæli á 30 aura hverja kwst., enda sé uppsett rafvélaafl fastra véla yfir 40 kw. og árlegur nýtingartími vélanna eigi skemmri en 1200 kwst. á hvert uppsett kw. þeirra. Rafveitan áskilur sér rétt til að rjúfa strauminn í allt að 1½ klst. um hádegið, á tíma mesta álags. Eftir þessum gjaldskrárlið má selja raforku til rafsuðu málma.
2. *Til götu- og hafnarlýsingar* um kwst.mæli á 60 aura hverja kwst., og kosti rafveitan þá rekstur og viðhald lýsingarkerfisins.
3. *Til vinnulagna við byggingar í smíðum* um kwst.mæli á 100 aura hverja kwst.
4. *Til lýsingar, án fastagjalds,* og *til ýmissa nota,* sem ekki verða felld undir aðra liði gjaldskrárinnar, um kwst.mæli á 180 aura hverja kwst.
5. *Til atvinnufyrirtækja,* ef uppsett rafvélaafl er yfir 40 kw., um afl- og orkumæli þannig reiknað:
   a. Aflgjald:
      670 kr. fyrir hvert kw. mesta álags á árinu.
   b. Orkugjald:
      8 aurar fyrir hverja kwst. af fyrstu 3000 kwst./kw.
      4 — — — — þar fram yfir.

Þegar sérstaklega stendur á, er rafveitustjóra heimilt, að tilskildu samþykki rafveitunefndar, að selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti.

Gjaldskrárbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing nr. 38 5. apríl 1954, um breyting á gjaldskrá fyrir Rafveitu Akraness, nr. 60 4. maí 1951.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. desember 1955.

Steingrímur Steinþórsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

149

KANADASJÓÐUR

til styrktar íslenzkum námsmönnum.

Ársreikningur 1954.

Höfuðstóll:

1. Eign frá fyrra ári samkv. birtum reikningi	kr.	140658.17
2. Aukning á árinu samkv. eftirfarandi reikningi	—	3388.92
	Kr.	144047.09

Eignir sjóðsins eru:

1. Veðdeildarbréf	kr.	9300.00
2. Veðskuldabréf	—	41462.66
3. Handhafaskuldabréf með ríkisábyrgð	—	62700.00
4. Sparisjóðsinnstæða	—	30584.43
	Kr.	144047.09

149

Tekjur:

1.	Vextir af veðdeildarbréfum	kr. 455.00
2.	— — veðskuldabréfum	— 2574.79
3.	— — handhafaskuldabréfum	— 3866.00
4.	— — sparisjóðsinnstæðu	— 493.13
		Kr. 7388.92

Gjöld:

1.	Styrkur til Björns Sigurbjörnssonar, til náms í búvísindum við Manitobaháskóla	kr. 4000.00
2.	Lagt við höfuðstólinn	— 3388.92
		Kr. 7388.92

Forsætisráðuneytið, 22. júní 1955.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

BERKLAVARNASJÓÐUR

150

Ólafs Halldórssonar konferensráðs.

Ársreikningur 1954.

Höfuðstóll samkvæmt birtum reikningi	kr. 2600.03
Aukning samkvæmt eftirfarandi reikningi	— 127.95
	Kr. 2727.98

Eignir sjóðsins eru:

Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands h/f	kr. 200.00
Innstæða í sparisjóði	— 2527.98
	Kr. 2727.98

Tekjur:

Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr. 119.95
Arður af hlutabréfum	— 8.00
	Kr. 127.95

Gjöld:

Lagt við höfuðstólinn	kr. 127.95
	Kr. 127.95

Forsætisráðuneytið, 20. júní 1955.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

151 STYRKTARSJÓÐUR TIL SVÍÞJÓÐARFERÐA

Ársreikningur 1954.

Höfuðstóll:

Eign frá f. ári samkvæmt birtum reikningi	kr.	9962.59
Aukning samkvæmt eftirfarandi reikningi	—	353.60
	Kr.	10316.19

Eignir sjóðsins eru:

Veðdeildarbréf	kr.	7000.00
Sparisjóðsinnstæða	—	3316.19
	Kr.	10316.19

Tekjur:

Vextir af sparisjóðsinnstæðu	kr.	73.60
Vextir af veðdeildarbréfum	—	280.00
	Kr.	353.60

Gjöld:

Lagt við höfuðstól	kr.	353.60
	Kr.	353.60

Forsætisráðuneytið, 18. júní 1955.

F. h. r.

Birgir Thorlacius.

152 REIKNINGAR SÖFNUNARSJÓÐS ÍSLANDS

Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári			kr. 15355333.56
2. Bætt við innstæður vaxtaeigenda:			
a. Innlög á árinu	kr.	308680.67	
b. Vextir lagðir við höfuðstól	—	597758.16	
c. Verðlaun úr Minningarsjóði próf. E. Briem	—	403.53	
d. Verðlaun úr „Vaxtabæti“ Söfnunarsj. Íslands	—	4446.90	
			— 911289.26
3. Vextir af lánum	kr.	796484.34	
4. Þóknun, lántökugjald, dráttarvextir viðsk.bk. ..	—	25354.43	
5. Vextir 1954, geymdir til útborgunar	—	117095.76	
6. Höfuðstóll, geymdur til útborgunar	—	13111.81	
			— 952046.34
			Kr. 17218669.16

152

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir árið 1954:			
a. Ársvextir 5.2%	kr. 647878.29		
b. Ársvextir 4.5%	— 61435.00		
c. Dagvextir 4.3%	— 5540.63		
		kr.	714853.92
2. Kostnaður		—	73281.57
3. Vextir, er bíða útborgunar		—	112968.92
4. Höfuðstóll, er beið útborgunar		—	664.84
5. Höfuðstóll, er féll á árinu til útborgunar		—	755064.56
6. Bankalán frá fyrra ári		—	163498.02
7. Sjóður í árslok 1954:			
a. Veðskuldabréf	kr. 10480974.74		
b. Skuldabréf bæjar- og sveitarfélaga	— 4304196.34		
c. Bankavaxtabréf	— 203700.00		
d. Innanríkislán	— 47000.00		
Verðbréf samtals	kr. 15035871.08		
e. Óinnheimtir vextir:			
1. Fallnir í gjalddaga .... kr. 46406.71			
2. Ófallnir í gjalddaga ... — 163476.28			
	— 209882.99		
f. Skrifstofugögn	— 14500.00		
g. Sjóður hjá féhirði	— 41703.52		
h. Bankainnstæða	— 96379.74		
		—	15398337.33
		Kr.	17218669.16

Reykjavík, 19. febrúar 1955.

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Vilhj. Briem. Garðar Jónsson. Jóhannes Elíasson.

Efnahagsyfirlit Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1954.

Eignir:

1. Veðskuldabréf og verðbréf		kr.	15035871.08
2. Óinnheimtir vextir:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr. 46406.71		
b. Ekki fallnir í gjalddaga	— 163476.28		
		—	209882.99
3. Skrifstofugögn		—	14500.00
4. Bankainnstæða		—	96379.74
5. Sjóður hjá féhirði		—	41703.52
		Kr.	15398337.33

Skuldir:

1. Innstæður vaxtaeigenda:			
a. Aðaldeild	kr. 8638909.38		
b. Erfingjarentudeild	— 252402.36		
c. Útborgunardeild	— 5842650.37		
d. Bústofnsdeild	— 2138.58		
		kr.	14736100.69

152 2. Vextir fyrir árið 1954, geymdir til útborgunar ..... kr. 117095.76
3. Höfuðstóll, geymdur til útborgunar ..... — 13111.81
4. Varasjóður ..... — 532029.07

Kr. 15398337.33

Reykjavík, 19. febrúar 1955.

SÖFNUNARSJÓÐUR ÍSLANDS

Vilhj. Briem. Garðar Jónsson. Jóhannes Elíasson.

153

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 364):
Innstæða í Landsbankanum ..... kr. 918.85
2. Vextir af bankainnstæðu ..... — 45.90

Kr. 964.75

Gjöld:

Sjóður til næsta árs í Landsbankanum ..... kr. 964.75

Kr. 964.75

Í samgöngumálaráðuneytinu, 12. apríl 1955.

Páll Pálmason.

154

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 361):
Innstæða í Söfnunarsjóði ..... kr. 50552.05
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu ..... — 2628.70

Kr. 53180.75

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:
Innstæða í Söfnunarsjóði ..... kr. 53180.75

Kr. 53180.75

Í samgöngumálaráðuneytinu, 12. apríl 1955.

Páll Pálmason.

REIKNINGUR 155

yfir tekjur og gjöld Lánasjóðs stúdenta og efnahag 31. des. 1954.

Rekstrarreikningur 1954.

Gjöld:

Vextir af lánum hjá tryggingarfél.	kr. 14074.31	
Skrifstofukostnaður Péturs Sigurðssonar	— 2500.00	
Prentun skuldabréfa og fjölritun	— 758.65	
Stimpilgjöld af tveim skuldabréfum	— 720.00	
Umsjón og reikningshald	— 5210.75	
		kr. 23263.71
Tekjuafgangur		— 357544.05
		Kr. 380807.76

Tekjur:

Framlag ríkissjóðs á árinu	kr. 380000.00
Vextir af innstæðu í hlaupareikningi nr. 6476	— 807.76
	Kr. 380807.76

Efnahagsreikningur 31. desember 1954.

Eignir:

Skuldabréf fyrir námslánum	kr. 1471500.00
Inneign á hlaupareikningi nr. 6476	— 97156.54
	Kr. 1568656.54

Skuldir:

Lán hjá tryggingarfélögum		kr. 325000.00
Eignir umfram skuldir:		
Eign 1. jan. 1954	kr. 886112.49	
Tekjuafgangur	— 357544.05	
		— 1243656.54
		Kr. 1568656.54

Reykjavík, 7. febrúar 1955

LANDSBANKI ÍSLANDS — VERÐBRÉFADEILD

Árni Sigurjónsson.

Reykjavík, 22. apríl 1955.

F. h. stjórnar Lánasjóðs stúdenta.

Guðmundur Ásmundsson,
formaður.

156

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtm. Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1954 B., bls. 360):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	24678.76	
b. Innstæða í Búnaðarbanka	—	6141.97	
			kr. 30820.73
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1263.18	
b. Af bankainnstæðu	—	259.38	
			— 1522.56
			Kr. 32343.29

Gjöld:

1. Framlag til vegabótar á Arnarstapa	kr. 1300.00
2. Sjóður til næsta árs:	
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	— 25941.94
b. Innstæða í Búnaðarbanka	— 5101.35
	Kr. 32343.29

Í samgöngumálaráðuneytinu, 12. apríl 1955.

Páll Pálmason.

157

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs hins tíunda og Alexandrine drottningar, árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 369):	
Innstæða í Söfnunarsjóði (nr. 706)	kr. 28613.71
2. Vextir af Söfnunarsjóðsinnstæðu	— 1487.91
	Kr. 30101.62

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 30101.62
	Kr. 30101.62

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR 158

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fiskes til Grímseyinga árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 362):			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði nr. 711	kr.	51143.31	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum nr. 131	—	2301.00	
c. Peningar	—	2519.78	
			kr. 55964.09
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	2659.45	
b. Af bankainnstæðu	—	115.05	
			— 2774.50
			Kr. 58738.59

Gjöld:

1. Styrkur til Grímseyinga			kr. 2519.78
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	51276.33	
b. Bankainnstæða	—	2942.48	
c. Peningar	—	2000.00	
			— 56218.81
			Kr. 58738.59

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR 159

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 310):		
Innstæða í Söfnunarsjóði (nr. 716)	kr.	32800.49
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1705.62
		Kr. 34506.11

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	34506.11
		Kr. 34506.11

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

160

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Þórarins Tulinius árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 307):			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði nr. 709	kr.	19338.54	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum nr. 129	—	3948.17	
			kr. 23286.71
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1005.60	
b. Af bankainnstæðu	—	185.85	
			— 1191.45
			Kr. 24478.16

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:			
a. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	19439.10	
b. Innstæða í Búnaðarbankanum	—	5039.06	
			kr. 24478.16
			Kr. 24478.16

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

161

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Jóhanns Jóhannessonar og Sigurbjargar Guðnadóttur, árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári (Stj.tíð. 1954 B., bls. 309—310):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	827417.34	
b. Bankainnstæða	—	8000.66	
c. Veðskuldabréf	—	358800.00	
d. Skuldabréf með ríkisábyrgð (Siglufj.)	—	100000.00	
e. Sérskuldabréf Óskars G. Jóhannssonar	—	35000.00	
			kr. 1329218.00
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu nr. 385	kr.	43025.70	
b. — bankainnstæðu Útvegsb. nr. 9253	—	212.15	
c. — veðskuldabréfi	—	17940.00	
d. — skuldabréfi með ríkisábyrgð	—	3520.00	
e. — sérskuldabréfi	—	3850.00	
f. — sérskuldabréfi B. S. S. R.	—	600.00	
			— 69147.85
			Kr. 1398365.85

Gjöld: 161

Sjóður til næsta árs:

a.	Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	870443.04
b.	Bankainnstæða	—	11389.47
c.	Veðskuldabréf	—	343200.00
d.	Skuldabréf með ríkisábyrgð (Sigluf.)	—	88000.00
e.	Sérskuldabréf (Óskar G. Jóhannsson)	—	65333.34
f.	Veðskuldabréf B. S. S. R.	—	10000.00
g.	Veðskuldabréf Byggingarsamvinnufélags Reykjavíkur	—	10000.00
		Kr.	1398365.85

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR 162

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs W. Fischers árið 1954.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 306):			
	a. Innritunarskírteini	kr.	20000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði nr. 712	—	36616.37	
	c. Innstæða í Búnaðarb. nr. 123	—	10324.38	
	d. Skuldabréf með ríkisábyrgð	—	4000.00	
				kr. 70940.75
2.	Vextir:			
	a. Af innritunarskírteini	kr.	1654.10	
	b. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	1904.05	
	c. — bankainnstæðu	—	492.36	
	d. — skuldabréfum með ríkisábyrgð	—	160.00	
				— 4210.51
				Kr. 75151.26

Gjöld:

1.	Styrkur veittur			kr. 3000.00
2.	Sjóður til næsta árs:			
	a. Innritunarskírteini	kr.	20000.00	
	b. Innstæða í Söfnunarsjóði nr. 712	—	36806.82	
	c. Innstæða í Búnaðarbankanum nr. 123	—	11344.44	
	d. Skuldabréf með ríkisábyrgð	—	4000.00	
				— 72151.26
				Kr. 75151.26

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

163

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld sjóðsins „Stígur", árið 1954.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 308):	
	Innstæða í Söfnunarsjóði nr. 395	kr. 5744.37
2.	Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 306.63
		Kr. 6051.00

Gjöld:

	Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 6051.00
		Kr. 6051.00

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

164

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum, fyrir árið 1954.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 307—308):			
	a. Ríkisskuldabréf	kr.	16000.00	
	b. Veðskuldabréf	—	12500.00	
	c. Veðdeildarbréf	—	10400.00	
	d. Ríkistryggð skuldabréf	—	15000.00	
	e. Hitaveituskuldabréf	—	6000.00	
	f. Bankainnstæða (Búnaðarb. 121)	—	30876.56	
				kr. 90776.56
2.	Vextir:			
	a. Af ríkisskuldabréfum	kr.	730.00	
	b. — veðskuldabréfum	—	625.00	
	c. — veðdeildarbréfum	—	520.00	
	d. — ríkistryggðum skuldabréfum	—	825.00	
	e. — hitaveituskuldabréfum	—	240.00	
	f. — bankainnstæðu	—	1371.78	
				— 4311.78
				Kr. 95088.34

Gjöld:

1.	Styrkir:			
	a. Til Búnaðarsambands Austurlands	kr.	1200.00	
	b. Til Hallormsstaðarskóla	—	1000.00	
				kr. 2200.00

2. Sjóður til næsta árs: 164

a. Ríkisskuldabréf	kr. 11000.00	
b. Veðskuldabréf	— 11250.00	
c. Veðdeildarbréf	— 10400.00	
d. Ríkistryggð skuldabréf	— 15000.00	
e. Hitaveituskuldabréf	— 6000.00	
f. Bankainnstæða (Búnaðarb. 121)	— 39238.34	
		kr. 92888.34
		Kr. 95088.34

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR 165

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs hjónanna Steinunnar Sighvatsdóttur og Magnúsar Ólafssonar frá Bjargarsteini á Akranesi, árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 309):		
Innstæða í Söfnunarsjóði nr. 487		kr. 7282.98
2. Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði		— 388.76
		Kr. 7671.74

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 7671.74
	Kr. 7671.74

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

REIKNINGUR 166

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Vestur-Ísafjarðarsýslu, árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 309)		kr. 2726.82
2. Vextir af innstæðu í Söfnunarsjóði (nr. 551)		— 141.79
		Kr. 2868.61

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði til næsta árs	kr. 2868.61
	Kr. 2868.61

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

167

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs sjómanna árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 308):		
Innstæða í Landsbanka Íslands nr. 15383		kr. 47.73
2. Vextir		— 2.35
		Kr. 50.08

Gjöld:

Sjóður til næsta árs	kr. 50.08
	Kr. 50.08

Í félagsmálaráðuneytinu, 11. maí 1955.

Hjálmar Vilhjálmsson.

168

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Tryggingarsjóðs sparisjóða 1954 ásamt efnahag 31. des. 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun 1954:			
4% veðdeildarbréf Landsbankans, 14. fl.	kr.	10000.00	
4% skuldabréf Sparisjóðs Raufarhafnar	—	10000.00	
Innstæður í bönkum	—	312762.99	
			kr. 332762.99
2. Tillög sparisjóða fyrir 1952	kr.	376.70	
Tillög sparisjóða fyrir 1953	—	29322.76	
			— 29699.46
3. Vaxtatekjur sjóðsins			— 22086.59
			Kr. 384549.04

Gjöld:

1. Fjölritun á reikningum og burðargjald			kr. 160.00
2. Stjórnarlaun fyrir 1953, samkv. ákvörðun ráðuneytisins			— 600.00
3. Eign sjóðsins 31. des. 1954:			
4% veðdeildarbréf Landsbankans, 14. fl.	kr.	10000.00	
4% skuldabréf Sparisjóðs Raufarhafnar	—	10000.00	
Innstæður í bönkum:			
Á 10 ára bókum kr. 150961.96			
Á 6 mánaða bókum — 212827.08			
	—	363789.04	
			— 383789.04
			Kr. 384549.04

Séreign sparisjóðanna í Tryggingarsjóði sparisjóða, sbr. 1. mgr. 17. gr. laga nr. 69/1941, um sparisjóði, var samkv. ofangreindu kr. 383789.04 í árslok 1954, að meðtöldum vöxtum af árlegum tillögum sparisjóðanna til sjóðsins. 168

Reykjavík, 28. marz 1955.

Stjórn Tryggingarsjóðs sparisjóða

Halldór Stefánsson. Þórhallur Ásgeirsson. Kl. Tryggvason.

Þessi reikningur fyrir árið 1954 er yfirfarinn og ekkert við hann að athuga.

Reykjavík, 29. marz 1955.

Jón Pálmason. Jörundur Brynjólfsson.

REIKNINGUR 169

Minningarsjóðs Þórleifar Kr. Sigurðardóttur, ljósmóður frá Kóngsbakka, fyrir árið 1954.

Tekjur:

1. Eign í Söfnunarsjóði frá fyrra ári	kr.	13613.94
2. Gjafir og áheit á árinu	—	800.00
3. Vextir á árinu	—	734.25
	Kr.	15148.19

Gjöld:

Innstæða í Söfnunarsjóði Íslands	kr.	15148.19
	Kr.	15148.19

Kóngsbakka, 11. maí 1955.

Guðbrandur Sigurðsson. Sigurborg Magnúsdóttir. Ragnheiður Jónsdóttir.

REIKNINGUR 170

yfir tekjur og gjöld sjóðsins „Gerðuminning", árið 1954.

Tekjur:

Eign frá fyrra ári		kr.	32000.45
Gjafir á árinu		—	995.00
Vextir:			
Af innstæðum í Landsbankanum	kr. 1922.12		
Af innstæðu í Útvegsbankanum	— 1.72		
		—	1923.84
		Kr.	34919.29

170

Gjöld:

Eign í árslok:		
Í Landsbankanum	kr. 34683.76	
Í Útvegsbankanum	— 36.53	
		kr. 34719.29
Happdrættislán ríkissjóðs 1948		— 200.00
		Kr. 34919.29

Reykjavík, 19. janúar 1955.

Ragnheiður Jónsdóttir.

171

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Efnahagsreikningur 31. desember 1954.

Eignir:

1. Lán gegn 1. veðrétti	kr.	56783167.05
2. Útlán Styrktarlánasjóðs	—	2188000.00
3. Skuldabréf útgerðar- og fiskiðjuvera með ríkisábyrgð	—	3416666.66
4. Skuldabréf ríkissjóðs	—	572000.00
5. Vaxtabréf Skuldaskilasjóðs	—	1050850.00
6. Önnur verðbréf	—	358000.00
7. Innstæða í Landsbanka	—	1081200.00
8. Innstæða í Útvegsbanka	—	16955755.05
	Kr.	82405638.76

Skuldir:

1. Ríkissjóður Íslands, framlag 28. des. 1954	kr.	4000000.00
2. Viðskiptamenn	—	121599.92
3. Fyrir fram greiddir vextir	—	263948.22
4. Stofnsjóður	—	55000000.00
5. Stofnsjóður Styrktarlána	—	13500000.00
6. Varasjóður	—	3200000.00
7. Jöfnunarsjóður Styrktarlána	—	2188000.00
8. Afskriftareikningur	—	4000000.00
9. Yfirfært til næsta árs	—	132090.62
	Kr.	**82405638.76**

Fyrirliggjandi lánbeiðnir kr. 51000000.00.

Reykjavík, 20. janúar 1955.

FISKVEIÐASJÓÐUR ÍSLANDS

Helgi Guðmundsson. Valtýr Blöndal. Jóhann Hafstein.

Elías Halldórsson.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur og skjöl sjóðsins og ekkert fundið við hann að athuga.

Reykjavík, 25. marz 1955.

Einar Bjarnason. Sverrir Júlíusson.

REIKNINGUR 172

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík 1953.

Tekjur:

1.	Sjóður frá fyrra ári	kr. 184551.65
2.	Árgjöld frá félögum	— 11800.00
3.	Styrkur úr bæjarsjóði	— 20000.00
4.	Styrkur úr ríkissjóði	— 6000.00
5.	Vextir á árinu	— 9471.45
		Kr. 231823.10

Gjöld:

1.	Styrkur veittur á árinu		kr. 38200.00
2.	Ýmis gjöld		— 1382.45
3.	Sjóður:		
a.	Skuldabréf Reykjavíkurbæjar	kr. 5500.00	
b.	— Hitaveitu	— 14000.00	
c.	— Sogsvirkjunar	— 6000.00	
d.	— Byggingarsjóðs verkamanna	— 89000.00	
e.	— Alþýðuhúss Reykjavíkur h.f.	— 10000.00	
f.	— Alþýðuhússins Iðnó	— 39500.00	
g.	Innstæða í Útvegsbankanum	— 1228.90	
h.	Innstæða í Landsbankanum	— 27011.75	
			— 192240.65
			Kr. 231823.10

Reykjavík, 25. janúar 1954.

Sigurjón Á. Ólafsson. Hannes M. Stephensen. Jóna Guðjónsdóttir.

Framanritaðan reikning höfum við undirritaðir endurskoðað og ekkert fundið við hann að athuga.

Reykjavík, 3. marz 1954.

Alfreð Guðmundsson. Magnús Ástmarsson.

REIKNINGUR 173

Styrktarsjóðs læknishjónanna Ingibjargar Ísleifsdóttur og Ólafs Finsens, Akranesi, árið 1954.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun	kr. 15346.65
2.	Vextir 1954	— 773.37
3.	Gjafir	— 1000.00
		Kr. 17120.02

173

Gjöld:

1. Gjöf til glaðnings sjúklingum á sjúkrahúsinu	kr.	600.00
2. Sjóður í árslok:		
Í Söfnunarsjóði, A-deild 589	—	16420.02
Í sjóði hjá gjaldkera	—	100.00
	Kr.	17120.02

Akranesi, 27. janúar 1955.

Ólafur Finsen. Árni Árnason. Þuríður Guðnadóttir. Jón M. Guðjónsson.

174

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík 1954.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	kr.	192240.65
2. Árgjöld frá félögum	—	12518.00
3. Styrkur úr bæjarsjóði	—	20000.00
4. Styrkur úr ríkissjóði	—	6000.00
5. Vextir á árinu	—	9712.13
	Kr.	240470.78

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu		kr.	41575.00
2. Ýmis gjöld		—	701.35
3. Sjóður:			
a. Skuldabréf Reykjavíkurbæjar	kr. 3500.00		
b. — Hitaveitu	— 13000.00		
c. — Sogsvirkjunar	— 5000.00		
d. — Byggingarsjóðs verkamanna	— 104000.00		
e. — Alþýðuhúss Reykjavíkur h.f.	— 8000.00		
f. — Alþýðuhússins Iðnó h.f.	— 38000.00		
g. Innstæða í Útvegsbankanum	— 1259.60		
h. Innstæða í Landsbankanum	— 25434.83		
		—	198194.43
		Kr.	240470.78

Reykjavík, 25. janúar 1955.

Sigfús Bjarnason. Hannes M. Stephensen. Jóna Guðjónsdóttir.

Framanritaðan reikning höfum við undirritaðir endurskoðið og ekkert fundið við hann að athuga.

Reykjavík, 5. maí 1955.

Alfreð Guðmundsson. Magnús Ástmarsson.

ÁBURÐARVERKSMIÐJAN H.F. 175

Ársreikningar 1954.

Rekstrarreikningur frá 7. marz til 31. desember 1954.

Gjöld:

Rekstrarkostnaður	kr.	12549380.79
Vextir	—	4199133.88
Vátryggingar	—	213476.26
Rekstrarhagnaður	—	692142.71
	Kr.	17654133.64

Tekjur:

Seldur áburður	kr.	3690480.00	
Áburðarbirgðir 31. des. 1954	—	13660960.00	
			kr. 17351440.00
Aðrar tekjur			— 302693.64
			Kr. 17654133.64

Rekstrarhagnaður samkvæmt ofanskráðu nemur alls kr. 692142.71. Upphæðin er færð til lækkunar á stofnkostnaði húsa og véla, þar sem litið er á ofangreindan rekstur sem byrjunar- og tilraunarekstur og talið, að eðlilegur rekstur hefjist 1. jan. 1955.

Efnahagsreikningur 31. desember 1954.

Eignir:

Verksmiðjubyggingar, vélar, önnur mannvirki og tæki	kr.	126305782.82
Varahluta- og rekstrarvörubirgðir	—	2961196.37
Áburðarbirgðir	—	13660960.00
Útistandandi skuldir	—	475873.34
Bankainnstæður	—	2256195.36
Peningar í sjóði	—	78276.23
Verðbréf	—	47492.71
Fyrir fram greiddir vextir	—	263937.51
	Kr.	146049714.34

Skuldir:

Hlutafé	kr.	10000000.00
Skuldabréfalán	—	106165350.00
Birgðaveðsetning — rekstrarvíxlar	—	11604400.00
Ýmsar skuldir	—	17270163.34
Ógreiddir áfallnir vextir	—	1009801.00
	Kr.	146049714.34

ÁBURÐARVERKSMIÐJAN H.F.

Gufunesi, 15. apríl 1955.

Hjálmar Finnsson.

175 Stjórn Áburðarverksmiðjunnar h.f.

Gufunesi, 18. apríl 1955.

Vilhjálmur Þór. Pétur Gunnarsson. Ingólfur Jónsson.
Kjartan Ólafsson. Jón Ívarsson.

Við undirritaðir endurskoðendur Áburðarverksmiðjunnar h.f. höfum yfirfarið reikninga félagsins, sem samdir eru eftir bókum og fylgiskjölum af löggiltum endurskoðanda pr. 31. des. 1954. Höfum við engar athugasemdir við þá að gera.

Gufunesi, 15. apríl 1955.

Halldór Kjartansson. Vilhjálmur Hjálmarsson.

176 # REIKNINGAR BÚNAÐARBANKA ÍSLANDS

Ársreikningur 1954.

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 31. des. 1954.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:		
	a. Fasteignaveðslán	kr. 12 544 409.24	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 1 948 038.00	
	c. Sveitarstjórnarlán	— 505 698.23	
	d. Reikningslán	— 13 338 211.85	
			kr. 28 336 357.32
2.	Víxlar		— 85 594 744.20
3.	Lán í hlaupareikningi		— 29 367 477.10
4.	Verðbréf		— 21 020 136.08
5.	Innanstokksmunir		— 706 700.00
6.	Fasteignir		— 1 683 500.00
7.	Veðdeild		— 3 810 174.95
8.	Ræktunarsjóður		— 5 635 884.89
9.	Byggingarsjóður		— 3 587 033.32
10.	Ríkissjóður vegna raforkuframkvæmda		— 2 700 000.00
11.	Tryggingar fyrir ábyrgðum		— 2 108 252.85
12.	Innheimtur		— 3 042 446.18
13.	Ýmsir skuldunautar		— 1 582 638.91
14.	Innleystir tékkar		— 1 835 947.80
15.	Bankainnstæða og peningar í sjóði		— 14 612 424.28
			Kr. 205 623 717.88

Skuldir:

1.	Innstæða í sparisjóði		kr. 139 661 371.87
2.	— á skírteinum		— 5 080 806.02
3.	— í hlaupareikningi		— 35 254 572.10
4.	— í reikningslánum		— 284 596.79

5.	Fóðurlánasjóður	kr.	340 464.49
6.	Smábýladeild	—	289 046.56
7.	Ýmsir kröfuhafar	—	3 954 203.24
8.	Ábyrgðir	—	2 108 252.85
9.	Nýbýlasjóður	—	12 054.21
10.	Afskriftareikningur	—	1 500 000.00
11.	Fyrningarsjóður fasteigna	—	40 000.00
12.	Landsbanki Íslands	—	4 505 162.37
13.	Varasjóður	—	10 783 206.73
14.	Flyzt til næsta árs:		
	Fyrir fram greiddir vextir	—	1 809 980.65
		Kr.	205 623 717.88

176

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands með útibúi 1954.

Tekjur:

1.	Vextir frá fyrra ári	kr.	1 341 333.66
2.	Forvextir af víxlum	—	5 309 191.97
3.	Aðrir vextir	—	6 856 288.52
4.	Ýmislegar tekjur	—	803 577.91
		Kr.	14 310 392.06

Gjöld:

1.	Vextir	kr.	6 854 982.55
2.	Rekstrarkostnaður	—	2 919 446.94
3.	Aukatillag til eftirlaunasjóðs	—	150 000.00
4.	Afskrifað af fasteignum og áhöldum	—	1 104 808.12
5.	Fært á afskriftareikning	—	289 860.00
6.	Til varasjóðs	—	1 181 313.80
7.	Flyzt til næsta árs:		
	Fyrir fram greiddir vextir	—	1 809 980.65
		Kr.	14 310 392.06

Efnahagsreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 31. des. 1954.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:				
	a. Fasteignaveðslán	kr.	11 292 209.24		
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	1 484 738.00		
	c. Sveitarstjórnarlán	—	505 698.23		
	d. Reikningslán	—	11 725 834.06		
				kr.	25 008 479.53
2.	Víxlar			—	78 328 665.46
3.	Lán í hlaupareikningi			—	29 337 553.26
4.	Verðbréf			—	20 940 486.08
5.	Innanstokksmunir			—	700 000.00
6.	Innheimtur			—	3 042 446.18
7.	Fasteignir			—	1 600 000.00

176

8.	Tryggingar fyrir ábyrgðum	kr.	2 108 252.85
9.	Veðdeild	—	3 810 174.95
10.	Rœktunarsjóður	—	5 635 884.89
11.	Byggingarsjóður	—	3 587 033.32
12.	Ríkissjóður vegna raforkuframkvæmda	—	2 700 000.00
13.	Ýmsir skuldunautar	—	1 376 565.12
14.	Innleystir tékkar	—	1 835 947.80
15.	Bankainnstœða og peningar í sjóði	—	14 003 770.12
		Kr.	194 015 259.56

Skuldir:

1.	Innstœða í sparisjóði	kr.	130 056 532.90
2.	— á viðtökuskýrteinum	—	4 966 304.44
3.	— í hlaupareikningi	—	35 033 970.98
4.	— í reikningslánum	—	241 799.59
5.	Útibú á Akureyri	—	27 861.06
6.	Ábyrgðir	—	2 108 252.85
7.	Fóðurlánasjóður	—	340 464.49
8.	Smábýladeild	—	289 046.56
9.	Nýbýlasjóður	—	12 054.21
10.	Ýmsir kröfuhafar	—	3 954 203.24
11.	Afskriftareikningur	—	1 500 000.00
12.	Landsbanki Íslands	—	4 505 162.37
13.	Varasjóður	—	9 383 206.73
14.	Flyzt til næsta árs: Fyrir fram greiddir vextir	—	1 596 400.14
		Kr.	194 015 259.56

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildar Búnaðarbanka Íslands í Reykjavík 1954.

Tekjur:

1.	Vextir frá fyrra ári	kr.	1 148 067.48
2.	Forvextir af víxlum	—	5 309 191.97
3.	Aðrir vextir	—	6 046 034.00
4.	Ýmislegar tekjur	—	716 851.51
		Kr.	13 220 144.96

Gjöld:

1.	Vextir	kr.	6 385 619.09
2.	Rekstrarkostnaður	—	2 662 143.81
3.	Aukatillag til eftirlaunasjóðs	—	150 000.00
4.	Afskrifað af fasteignum og áhöldum	—	1 104 808.12
5.	Fœrt á afskriftareikning	—	289 860.00
6.	Til varasjóðs	—	1 031 313.80
7.	Flyzt til næsta árs: Fyrir fram greiddir vextir	—	1 596 400.14
		Kr.	13 220 144.96

Efnahagsreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 31. des. 1954. 176

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:		
	a. Fasteignaveðslán	kr. 1 252 200.00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 463 300.00	
	c. Reikningslán	— 1 612 377.79	
			kr. 3 327 877.79
2.	Víxlar		— 7 266 078.74
3.	Lán í hlaupareikningi		— 29 923.84
4.	Ýmsir skuldunautar		— 206 073.79
5.	Innanstokksmunir		— 6 700.00
6.	Fasteignir		— 83 500.00
7.	Verðbréf		— 79 650.00
8.	Bankainnstæða og peningar í sjóði		— 636 515.22
			Kr. 11 636 319.38

Skuldir:

1.	Innstæða í sparisjóði	kr. 9 604 838.97
2.	— á viðtökuskírteinum	— 114 501.58
3.	— í hlaupareikningi	— 220 601.12
4.	— í reikningslánum	— 42 797.20
5.	Fyrningarsjóður fasteigna	— 40 000.00
6.	Varasjóður	— 1 400 000.00
7.	Flyzt til næsta árs:	
	Fyrir fram greiddir vextir	— 213 580.51
		Kr. 11 636 319.38

Rekstrarreikningur útibús Búnaðarbanka Íslands á Akureyri 1954.

Tekjur:

1.	Vextir f. f. á.	kr. 193 266.18
2.	Forvextir	— 810 254.52
3.	Ýmislegar tekjur	— 86 726.40
		Kr. 1 090 247.10

Gjöld:

1.	Vextir	kr. 469 363.46
2.	Rekstrarkostnaður	— 257 303.13
3.	Til varasjóðs	— 150 000.00
4.	Flyzt til næsta árs:	
	Fyrir fram greiddir vextir	— 213 580.51
		Kr. 1 090 247.10

176 **Efnahagsreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 31. desember 1954.**

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
1. flokkur	kr.	89 051.26	
2. flokkur	—	6 218 546.80	
			kr. 6 307 598.06
2. Verðbréf			— 62 750.00
			Kr. 6 370 348.06

Skuldir:

1. Skuld við sparisjóðsdeild	kr. 3 810 174.95
2. Varasjóður	— 2 560 173.11
	Kr. 6 370 348.06

Rekstrarreikningur veðdeildar Búnaðarbanka Íslands 1954.

Tekjur:

1. Vextir af lánum	kr. 218 023.15
2. Lántökugjald	— 21 030.00
3. Rekstrarhalli	— 36 309.25
	Kr. 275 362.40

Gjöld:

1. Rekstrarkostnaður	kr. 70 000.00
2. Vextir	— 205 362.40
	Kr. 275 362.40

Efnahagsreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 31. desember 1954.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
4% þjóðjarðasölulán	kr.	5 021.90	
4½% lán í 1. flokki	—	27 475.53	
4½% lán í 3. flokki	—	168 824.26	
4½% lán í 4. flokki	—	272 085.31	
2½% lán í 5. flokki	—	73 369 992.76	
			kr. 73 843 399.76
2. Skuldabréf Viðlagasjóðs			— 162 689.86
3. Verðbréf			— 2 508 469.41
4. Ýmsir skuldunautar			— 17 000.00
			Kr. 76 531 559.03

Skuldir:

1. Ríkissjóður	kr. 28 450 693.75
2. Framkvæmdabanki Íslands	— 17 750 000.00
3. Skuld við sparisjóðsdeild	— 5 635 884.89
4. Höfuðstóll	— 24 694 980.39
	Kr. 76 531 559.03

Rekstrarreikningur Ræktunarsjóðs Íslands 1954. 176

Tekjur:

1. Vextir af lánum	kr.	1 453 565.02
2. Vextir af verðbréfum	—	113 769.19
3. Lántökugjald	—	227 533.00
4. Ríkissjóðstillag	—	500 000.00
	Kr.	2 294 867.21

Gjöld:

1. Vextir	kr.	1 392 888.45
2. Rekstrarkostnaður	—	751 870.00
3. Til höfuðstóls	—	150 108.76
	Kr.	2 294 867.21

Efnahagsreikningur Byggingarsjóðs 31. desember 1954.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:			
a. Endurhýsingarlán, 1. flokkur	kr.	1 804 202.27	
b. Nýbýlalán á ræktuðu landi	—	92 947.56	
c. Nýbýlalán á óræktuðu landi	—	51 366.00	
d. Endurhýsingarlán, 2. flokkur	—	58 170 684.33	
			kr. 60 119 200.16
2. Verðbréf			— 1 616 572.52
			Kr. 61 735 772.68

Skuldir:

1. Ríkissjóður	kr.	10 774 942.01
2. Framkvæmdabanki Íslands	—	10 250 000.00
3. Skuld við sparisjóðsdeild	—	3 587 033.32
4. Höfuðstóll	—	37 123 797.35
	Kr.	61 735 772.68

Rekstrarreikningur Byggingarsjóðs 1954.

Tekjur:

1. Lántökugjald	kr.	103 355.00
2. Vextir af lánum	—	1 204 668.75
3. Vextir	—	74 813.62
4. Ríkissjóðstillag	—	2 500 000.00
	Kr.	3 882 837.37

Gjöld:

1. Vextir	kr.	599 093.40
2. Rekstrarkostnaður	—	1 070 370.00
3. Þátttaka í kostnaði teiknistofu	—	287 375.62
4. Laun byggingafulltrúa	—	40 886.71
5. Til höfuðstóls	—	1 885 111.64
	Kr.	3 882 837.37

176 **Efnahagsreikningur Smábýladeildar 31. desember 1954.**

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr. 22 251.10
2.	Innstæða í sparisjóðsdeild	— 289 046.56
		Kr. 311 297.66

Skuldir:

	Varasjóður	kr. 311 297.66
		Kr. 311 297.66

Rekstrarreikningur Smábýladeildar 1954.

Tekjur:

	Vextir af lánum	kr. 1 594.45
		Kr. 1 594.45

Gjöld:

	Til varasjóðs	kr. 1 594.45
		Kr. 1 594.45

Efnahagsreiknignur Nýbýlasjóðs 31. desember 1954.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum	kr. 617 360.05
2.	Innstæða í sparisjóðsdeild	— 12 054.21
		Kr. 629 414.26

Skuldir:

1.	Nýbýlabréf í umferð	kr. 120 000.00
2.	Varasjóður	— 509 414.26
		Kr. 629 414.26

Rekstrarreikningur Nýbýlasjóðs 1954.

Tekjur:

	Vextir af lánum	kr. 29 279.06
		Kr. 29 279.06

Gjöld:

1.	Vaxtamiðar nýbýlabréfa	kr. 7 500.00
2.	Kostnaður	— 136.00
3.	Til varasjóðs	— 21 643.06
		Kr. 29 279.06

Efnahagsreikningur Fóðurlánasjóðs 31. desember 1954. 176

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	2 708 074.51
2. Innstæða í sparisjóðsdeild	—	340 464.49
	Kr.	3 048 539.00

Skuldir:

Höfuðstóll	kr.	3 048 539.00
	Kr.	3 048 539.00

Rekstrarreikningur Fóðurlánasjóðs 31. desember 1954.

Tekjur:

Vextir af lánum	kr.	22 769.47
	Kr.	22 769 47

Gjöld:

1. Afskrifað tap	kr.	10 650.47
2. Lagt við höfuðstól	—	12 119.00
	Kr.	22 769 47

Reykjavík, 1. janúar 1955.

BÚNAÐARBANKI ÍSLANDS

Hilmar Stefánsson.

Framanritaða reikninga Búnaðarbanka Íslands fyrir árið 1954 höfum við yfirfarið og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við að athuga.

Reykjavík, 1. marz 1955.

Einar Gestsson. *Guðmundur Tryggvason.*

Með tilvísun til ofanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar bankaráð Búnaðarbanka Íslands fyrir reikninginn.

Reykjavík, 22. marz 1955.

Hermann Jónasson. *Þorst. Þorsteinsson.* *Sigurjón Guðmundsson.*

Efnahagsreikningur Landnáms ríkisins 31. desember 1954.

Eignir:

1. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	kr.	2 755 256.12
2. Stofnkostnaður nýbýlahverfa	—	6 486 314.58
3. Innanstokksmunir	—	60 599.85
4. Vélar og áhöld	—	496 038.55
5. Ýmsir skuldunautar	—	1 328 734.62
6. Verðbréf	—	198 149.65
7. Bifreiðar	—	68 052.70
8. Efni	—	48 700.00
9. Innstæða í stofnsjóði Samvinnutrygginga	—	59.89
	Kr.	11 441 905.96

176

Skuldir:

1. Ýmsir kröfuhafar			kr. 123 544.80
2. Höfuðstóll:			
Frá fyrra ári	kr. 10 936 844.51		
— rekstrarreikningi	— 381 516.65		
			— 11 318 361.16
			Kr. 11 441 905.96

Rekstrarreikningur Landnáms ríkisins 1954.

Tekjur:

1. Tillag úr ríkissjóði	kr. 2 500 000.00
2. Vextir	— 113 950.69
	Kr. 2 613 950.69

Gjöld:

1. Rekstrarkostnaður	kr. 431 871.27
2. Styrkveitingar samkv. lögum um landnám og nýbyggðir	— 1 800 562.77
3. Til höfuðstóls	— 381 516.65
	Kr. 2 613 950.69

Reykjavík, 22. janúar 1955.

Pálmi Einarsson
landnámsstjóri.

Reikninga þessa höfum við yfirfarið og borið saman við bækur sjóðsins og fylgiskjöl og ekkert fundið athugavert.

Reykjavík, 12. febrúar 1955.

Guðmundur Tryggvason. *Einar Gestsson.*

Með hliðsjón af ofanritaðri yfirlýsingu endurskoðenda kvittar nýbýlastjórn fyrir reikningana.

Reykjavík, 4. marz 1955.

Jón Pálmason. *Haukur Jörundarson.* *Ásmundur Sigurðsson.*
Jón Sigurðsson. *Steingr. Steinþórsson.*

Eftirlaunasjóður starfsmanna Búnaðarbanka Íslands.

Yfirlit um tekjur og gjöld árið 1954 og efnahag 31. desember 1954.

Tekjur:

1. Eign 1. janúar 1954:			
a. Verðbréf	kr. 1 708 979.99		
b. Innstæða í sparisj. Búnaðarbanka Íslands	— 407 728.11		
c. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 100 000.00		
			kr. 2 216 708.10
2. Vextir	kr. 128 561.63		
3. Tillög bankans og sjóðsfélaga	— 177 415.47		
4. Viðbótartillag bankans	— 150 000.00		
			— 455 977.10
			Kr. 2 672 685.20

Gjöld: 176

1. Endurgreitt tillag		kr.	31 952.49
2. Eign í árslok:			
a. Verðbréf	kr. 2 197 893.20		
b. Innstæða í sparisj. Búnaðarbanka Íslands	— 292 839.51		
c. Innstæða í Búnaðarbanka Íslands	— 150 000.00		
		—	2 640 732.71
		Kr.	2 672 685.20

REIKNINGUR 177

yfir tekjur og gjöld Minningargjafasjóðs Landsspítala Íslands 1954.

Tekjur:

1. Eign í ársbyrjun		kr.	699461.86
2. Minningargjafir		—	1881.00
3. Samúðarskeyti Landssímans		—	94259.61
4. Vextir		—	37678.45
5. Útdregin verðbréf:			
a. Innanríkislán 1941	kr. 5000.00		
b. Veðdeildarbréf Landsbankans	— 2000.00		
c. Byggingarsamvinnufél. starfsmanna ríkisins	— 3000.00		
		—	10000.00
		Kr.	843280.92

Gjöld:

1. Styrkveitingar til sjúklinga		kr.	24470.00
2. Önnur útgjöld á árinu		—	8211.95
3. Til jafnaðar tekjulið 5		—	10000.00
4. Eign í árslok:			
a. Hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands	kr. 950.00		
b. Innanríkislán 1941	— 35000.00		
c. Veðdeildarbréf Landsbankans	— 98000.00		
d. Skuldabréf Siglufjarðarkaupstaðar 1943	— 15000.00		
e. Byggingarsamvinnufél. starfsm. ríkisins	— 56000.00		
f. Í Söfnunarsjóði Íslands	— 289828.12		
g. Bankainnstæður	— 284655.85		
h. Hjá gjaldkera sjóðsins	— 21165.00		
		—	800598.97
		Kr.	843280.92

Reykjavík, 4. janúar 1955.

Ragnheiður Jónsdóttir.

Við undirritaðar höfum yfirfarið ársreikning þennan og borið hann saman við tilheyrandi fylgiskjöl, og höfum ekkert við hann að athuga.

Reykjavík, 4. febrúar 1955.

Ásta Magnúsdóttir. *S. Brynjólfsdóttir.*

178 REIKNINGAR TRYGGINGASTOFNUNAR RÍKISINS

Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1947.

Gjöld:

I.	Bætur:			
	1. Ellilífeyrir	kr.	21345879.41	
	2. Örorkulífeyrir	—	3643844.27	
	3. Örorkustyrkur	—	1097159.24	
	4. Barnalífeyrir	—	5903501.02	
	5. Fjölskyldubætur	—	4271347.10	
	6. Fæðingarstyrkur	—	2323516.04	
	7. Ekkjubætur	—	465490.64	
	8. Makabætur	—	48071.95	
	9. Sjúkrabætur	—	225028.28	
	10. Slysabætur	—	2267762.02	
	11. Ellilaun og örorkubætur jan. 1947	—	114165.53	
				kr. 41705765.50
II.	Bætur frjálsra slysatrygginga			— 977511.68
III.	Iðgjaldshluti endurtryggjenda			— 394254.65
IV.	Innheimtu- og skrifstofukostnaður	kr.	1979431.20	
	÷ Endurgreitt af sérsjóðum	—	80000.00	
				— 1899431.20
V.	Greitt til stofnkostnaðarsjóðs			— 1692832.50
VI.	Vextir:			
	1. Til ellistyrktarsjóða	kr.	86429.71	
	2. — verðlækkunarskattshluta	—	90957.28	
	3. — vörzlufjár Sjúkrasaml. Rvíkur	—	16429.00	
	4. — höfuðstóls slysalífeyris	—	52750.01	
	5. — varasjóðs	—	1727777.22	
				— 1974343.22
VII.	Til sérstakrar ráðstöðunar:			
	1. v/ lækkunar á framlagi ríkissjóðs 1948	kr.	1600000.00	
	2. — endurgr. iðgj. skv. 112. gr.	—	600000.00	
	3. — heilsugæzlu	—	1000000.00	
	4. — slysatrygginga	—	2459012.45	
	5. — sjúkrabóta	—	2774971.72	
				— 8433984.17
VIII.	Til varasjóðs:			
	1. Hluti af iðgj. skv. 112. gr. (v. bifr. 1946)	kr.	655607.45	
	2. Önnur iðgj. skv. alþýðutr.lögum	—	89698.27	
	3. Endurgr. bætur skv. alþýðutr.lögum	—	28009.13	
				— 773314.85
IX.	Til tryggingasjóðs, tekjuafgangur			— 7285049.28
				Kr. 65136487.05

Tekjur:

I.	Iðgjöld:			
	1. Samkv. 107. gr., álögð	kr.	17444572.00	
	Þar af til afskriftarsjóðs	—	1221120.04	
				kr. 16223451.96

	2. Samkv. 112. gr., álögð	kr.	8415233.30	178
	Þar af til afskriftarsjóðs	—	841523.33	
			kr.	7573709.97
	3. Samkv. 113. gr., álögð	kr.	6427801.20	
	Þar af til afskriftarsjóðs	—	642780.12	
			—	5785021.08
II.	Framlög sveitar- og bæjarfélaga		—	10800000.00
III.	Framlög ríkissjóðs:			
	1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	17976724.14	
	2. Samkv. framfærslulögum	—	223684.54	
			—	18200408.68
IV.	Skírteinisgjöld, álögð	kr.	1820250.00	
	Þar af til afskriftarsjóðs	—	127417.50	
			—	1692832.50
V.	Endurkræfur lífeyrir	kr.	2557597.18	
	Þar af til afskriftarsjóðs	—	467964.82	
			—	2089632.36
VI.	Endurgr. bætur skv. alþýðutryggingalögum		—	28009.13
VII.	Iðgjöld skv. alþýðutryggingalögum		—	89698.27
VIII.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga		—	440626.20
IX.	Þóknun og umboðslaun v/frjálsra slysatrygginga		—	47262.45
X.	Tjónshluti endurtryggjenda		—	866684.79
XI.	Úr varasjóði frjálsra slysatrygginga, tekjuhalli		—	10392.89
XII.	Vextir og arður		—	1288756.77
			Kr.	65136487.05

Reykjavík, 31. maí 1948.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1947.

Eignir:

I.	Sjóður		kr.	408552.54
II.	Bankainnstæður		—	20104452.80
III.	Innstæður í Söfnunarsjóði		—	1733176.05
IV.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	1. Ríkissjóður	kr.	4303895.63	
	2. Bæjarsjóður Reykjavíkur	—	4000386.44	
	3. Íslenzk endurtrygging	—	276705.67	
	4. Sjóvátryggingafélag Íslands	—	45303.93	
	5. Aðrar deildir	—	106146.02	
			—	8732437.69
V.	Ógreiddir vextir		—	549532.78
VI.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga		—	93345.00
VII.	Jöfnuður á reikningi umboðsm. og innheimtum.		—	17836915.05
VIII.	Verðbréf		—	21734102.21
IX.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilauna		—	2294798.26

178	X.	Áhöld	kr.	80000.00
	XI.	Til jafnaðar á ógr. áhættufé í Ísl. endurtryggingu	—	60000.00
			Kr.	73627312.38

Skuldir:

I.	Áramótareikningur	kr.		195353.35
II.	Ógreiddur skrifstofu- og innheimtukostnaður	—		219174.52
III.	Ógreitt framlag til sjúkrasamlaga	—		707321.59
IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld	—		4690.00
V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu	—		60000.00
VI.	Ógreiddar slysabætur	—		2478760.65
VII.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga	—		20206.32
VIII.	Afskriftasjóður	—		3195641.31
IX.	Stofnkostnaðarsjóður	—		1692832.50
X.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris	—		2438990.83
XI.	Vörzlufé:			
	1. Ellistyrktarsjóða	kr.	1886919.35	
	2. Verðlækkunarskattshluta	—	3311795.63	
	3. Sjúkrasamlags Reykjavíkur	—	432429.00	
	4. Til sérstakrar ráðstöfunar vegna öryrk.	—	34043.08	
	5. v/ lækkunar á framlagi ríkissjóðs 1948	—	1600000.00	
	6. — endurgr. iðgj. skv. 112. gr.	—	600000.00	
	7. — heilsugæzlu	—	1000000.00	
	8. — slysatrygginga	—	2459012.45	
	9. — sjúkrabóta	—	2774971.72	
			—	14099171.23
XII.	Tryggingasjóður:			
	Tekjuafgangur 1947		—	7285049.28
XIII.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr.	344372.22	
	2. Tekjuhalli 1947	—	10392.89	
			—	333979.33
XIV.	Varasjóður Tryggingastofnunar ríkisins:			
	1. Frá fyrra ári	kr.	38395049.40	
	2. Aukning 1947	—	2501092.07	
			—	40896141.47
			Kr.	73627312.38

Reykjavík, 31. maí 1948.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1948.

Gjöld:

I.	Bætur samkv. almannatryggingalögum:		
	1. Ellilífeyrir	kr.	21654930.38
	2. Örorkulífeyrir	—	4483130.84
	3. Örorkustyrkur	—	1063466.67
	4. Barnalífeyrir	—	7058644.06

	5. Fjölskyldubætur	kr.	4314738.34		178
	6. Fæðingarstyrkur	—	2621639.18		
	7. Ekkjubætur og lífeyrir	—	462711.95		
	8. Makabætur	—	58829.12		
	9. Sjúkrasaml. iðgj. elli- og örorkulaunþ.	—	835258.66		
	10. Til læknisvitjana og sjúkraflutninga	—	79624.20		
	11. Slysabætur	—	2794158.90		
	12. Sjúkrabætur	—	1253163.50		
				kr.	46680295.80
II.	Tillag til sjúkrasamlaga			—	3360084.29
III.	Bætur frjálsra slysatrygginga			—	130350.00
IV.	Iðgjaldahluti endurtryggjenda			—	602011.51
V.	Úrgengin iðgjöld skv. alþýðutryggingalögunum			—	140034.73
VI.	Innheimtu- og skrifstofukostnaður	kr.	2002884.41		
	Endurkræfur af sérsjóðum	—	80000.00		
				—	1922884.41
VII.	Til stofnkostnaðarsjóðs			—	57790.20
VIII.	Vextir:				
	1. Til ellistyrktarsjóða	kr.	90572.13		
	2. — verðlækkunarskattshluta	—	115912.85		
	3. — vörzlufjár S. R.	—	17297.16		
	4. — höfuðstóls slysalífeyris	—	65434.53		
	5. — stofnkostnaðarsjóðs	—	50784.98		
	6. — varasjóðs frjálsra slysatrygginga	—	10019.38		
	7. — varasjóðs almannatrygginga	—	2044807.08		
				—	2394828.11
IX.	Til sérstakrar ráðstöfunar:				
	1. v/ slysatryggingar, tekjuafgangur	kr.	3139113.00		
	2. — sjúkrabóta, greiðsluafgangur	—	4746836.50		
	3. — læknisvitjana og sjúkraflutninga	—	220375.80		
	4. — öryrkjasjóðs	—	239374.09		
	5. — 112. gr., endurgr.kröfur bifreiðarstj.	—	1000000.00		
				—	9345699.39
X.	Til varasjóðs frjálsra slysatrygginga			—	110359.42
XI.	Til varasjóðs almannatrygginga			—	562677.74
XII.	Til tryggingasjóðs, tekjuafgangur			—	5483069.17
				Kr.	70790084.77

Tekjur:

I.	Iðgjöld:				
	1. Samkv. 107. gr., álögð	kr.	18031086.00		
	2. Til afskriftasjóðs	—	1262176.02		
				kr.	16768909.98
	3. Samkv. 112. gr., álögð	kr.	8719210.96		
	4. Til afskriftasjóðs	—	871921.10		
				—	7847289.86
	5. Samkv. 113. gr., álögð	kr.	7102900.41		
	6. Til afskriftasjóðs	—	710290.04		
				—	6392610.37
II.	Skírteinagjöld skv. 127. gr.	kr.	62140.00		
	Til afskriftasjóðs	—	4349.80		
				—	57790.20

178

III.	Framlög bæjar- og sveitarfélaga			kr. 11160000.00
IV.	Framlög ríkissjóðs:			
	1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	18100000.00	
	2. Samkv. alþýðutryggingalögum	—	3360084.29	
	3. Samkv. framfærslulögum	—	102043.94	
				— 21562128.23
V.	Endurkræfur lífeyrir o. fl.	kr.	3774613.05	
	Þar af til afskriftasjóðs	—	696105.30	
				— 3078507.75
VI.	Endurfærðar bætur samkv. alþýðutryggingalögunum			— 637463.62
VII.	Iðgjöld samkv. alþýðutryggingalögunum			— 65248.85
VIII.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 657936.42
IX.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 66322.01
X.	Tjónahluti endurtryggjenda			— 118462.50
XI.	Vextir og arður			— 2377414.98
				Kr. 70790084.77

Reykjavík, 31. maí 1949.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1948.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæða			kr. 33398397.25
II.	Innstæður í Söfnunarsjóði			— 2606328.50
III.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	1. Ríkissjóður	kr.	3514785.75	
	2. Aðrar deildir	—	279036.51	
	3. Sjúkrasamlög	—	122378.93	
	4. Sjóvátryggingarfélag Íslands	—	6040.97	
				— 3922242.16
IV.	Ógreiddir vextir			— 894570.44
V.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 373067.97
VI.	Verðbréf			— 33704259.54
VII.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilaunareikninga			— 2039820.67
VIII.	Áhöld			— 110000.00
IX.	Áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu			— 60000.00
X.	Umboðs- og innheimtumenn:			
	1. Sjóður og bankainnstæður	kr.	9980072.53	
	2. Óinnheimt iðgjöld almannatrygginga	—	4161928.48	
	3. Óinnheimt iðgjöld alþýðutrygginga	—	68503.82	
	4. Óinnheimtur barnalífeyrir	—	2737642.44	
	5. Skuldir sveitar- og bæjarfélaga	—	1244557.18	
	6. Ýmislegt	—	28087.22	
	7. Mism. vegna framl. bæjar- og sveitarfél.	—	4255.75	
				— 18225047.42
				Kr. 95333733.95

178

Skuldir:

I.	Áramótareikningur		kr.	303193.86
II.	Ógreiddir kostnaðarreikningar		—	258103.08
III.	Inneignir sjúkrasamlaga		—	581466.97
IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld		—	4170.00
V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu		—	60000.00
VI.	Ógreiddar slysabætur		—	2147357.73
VII.	Iðgjaldsvarasjóður frjálsra slysatrygginga		—	23812.40
VIII.	Afskriftasjóður		—	6303407.09
IX.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris		—	3342436.37
X.	Stofnkostnaðarsjóður		—	1801407.68
XI.	Vörzlufé:			
	1. Ellistyrktarsjóðs	kr. 1979401.07		
	2. Verðlækkunarskattshluta	— 3427708.48		
	3. Sjúkrasamlags Reykjavíkur	— 449726.16		
	4. Til sérstakrar ráðstöfunar v/ öryrkja	— 273417.17		
	5. Vegna 112. gr. iðgj. bifr.stj.	— 1000000.00		
	6. — heilsugæzlu	— 1000000.00		
	7. — slysatryggingar	— 5598125.45		
	8. — sjúkrabóta	— 7521808.22		
	9. — sjúkraflutn. og læknisvitj.	— 220375.80		
			—	21470562.35
XII.	Inneign Íslenzkrar endurtryggingar		—	75458.67
XIII.	Umboðs- og innheimtulaun:			
	1. Ógreiddar bætur	kr. 1324468.42		
	2. Inneignir bæjar- og sveitarfélaga	— 488774.24		
	3. Ógreiddur kostnaður og innheimtulaun	— 281487.87		
	4. Aðrar skuldir umboða	— 141524.35		
			—	2236254.88
XIV.	Tryggingasjóður:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 7285049.28		
	2. Tekjuafgangur 1948	— 5483069.17		
			—	12768118.45
XV.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 333979.33		
	2. Tekjuafgangur 1948	— 120378.80		
			—	454358.13
XVI.	Varasjóður almannatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 40896141.47		
	2. Aukning 1948	— 2607484.82		
			—	43503626.29
			Kr.	95333733.95

Reykjavík, 31. maí 1949.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

178 **Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1949.**

Gjöld:

I.	Bætur samkv. almannatryggingalögum:			
	1. Ellilífeyrir	kr.	21994299.81	
	2. Örorkulífeyrir	—	5050692.80	
	3. Örorkustyrkur	—	873909.14	
	4. Barnalífeyrir	—	7594093.79	
	5. Fjölskyldubætur	—	4537584.86	
	6. Fæðingarstyrkur	—	2694370.00	
	7. Ekkjubætur og lífeyrir	—	598964.01	
	8. Makabætur	—	66482.88	
	9. Sjúkrasaml.iðgj. elli- og örorkulífeyrisþ.	—	987455.72	
	10. Til læknisvitjana og sjúkraflutninga	—	75739.42	
	11. Slysabætur	—	2233043.79	
	12. Sjúkrabætur	—	2111357.20	
				kr. 48817993.42
II.	Tillag til sjúkrasamlaga			— 3638463.17
III.	Bætur frjálsra slysatrygginga			— 33000.00
IV.	Iðgjaldshluti endurtryggjenda			— 552778.86
V.	Endurgreidd iðgjöld skv. alþýðutryggingalögunum			— 13352.15
VI.	Innheimtu- og skrifstofukostnaður	kr.	2349017.88	
	Endurgreiddur af sérsjóðum	—	100000.00	
				— 2249017.88
VII.	Til stofnkostnaðarsjóðs			— 57909.24
VIII.	Vextir:			
	1. Til ellistyrktarsjóða	kr.	95011.25	
	2. — verðlækkunarskattshluta	—	119969.80	
	3. — vörzlufjár S. R.	—	17989.05	
	4. — höfuðstóls slysalífeyris	—	110118.28	
	5. — stofnkostnaðarsjóðs	—	54042.23	
	6. — varasjóðs frjálsra slysatr.	—	13630.74	
	7. — varasjóðs almannatrygginga	—	2614858.41	
				— 3025619.76
IX.	Til sérstakrar ráðstöfunar:			
	1. v/ slysatryggingar, tekjuafgangur	kr.	2613565.91	
	2. — sjúkrabóta, greiðsluafgangur	—	2888642.80	
	3. — sjúkraflutninga og læknisvitjana	—	224260.58	
	4. — öryrkja	—	326090.86	
	5. — bótahækkana 1949	—	1400000.00	
				— 7452560.15
X.	Til varasjóðs frjálsra slysatrygginga			— 107362.77
XI.	Til tryggingasjóðs, tekjuafgangur			— 2986276.70
				Kr. 68934334.10

Tekjur:

I.	Iðgjöld:			
	1. Samkv. 107. gr., álögð	kr.	18203649.99	
	Til afskriftasjóðs	—	1274255.49	
				kr. 16929394.50

	2. Samkv. 112. gr., álögð	kr.	8701233.15	
	Til afskriftasjóðs	—	870123.31	kr. 7831109.84
	3. Samkv. 113. gr., álögð	kr.	5799136.71	
	Til afskriftasjóðs	—	579913.67	— 5219223.04
II.	Skírteinagjöld samkv. 127. gr.	kr.	62268.00	
	Til afskriftasjóðs	—	4358.76	— 57909.24
III.	Framlög bæjar- og sveitarfélaga			— 10800000.00
IV.	Framlög ríkissjóðs:			
	1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	17300000.00	
	2. Samkv. alþýðutryggingalögum	—	3638463.17	— 20938463.17
V.	Endurkræfur lífeyrir	kr.	4196106.89	
	Til afskriftasjóðs	—	769986.12	— 3426120.77
VI.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 605553.18
VII.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 62538.45
VIII.	Tjónahluti endurtryggjenda			— 25050.00
IX.	Vextir og arður			— 3025619.76
X.	Úr varasjóði almannatr. úrg. iðgj.			— 13352.15
				Kr. 68934334.10

Reykjavík, 31. maí 1950.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1949.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæður			kr. 35244704.46
II.	Innstæður í Söfnunarsjóði			— 2618917.24
III.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	1. Ríkissjóður	kr.	12165550.97	
	2. Aðrar deildir	—	14409.03	
	3. Sjúkrasamlög	—	199896.85	— 12379856.85
IV.	Ógreiddir vextir			— 1010607.22
V.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 501151.32
VI.	Verðbréf			— 33592137.12
VII.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilaunareikninga			— 1784843.08
VIII.	Áhöld			— 120000.00
IX.	Áhættufé Íslenzkrar endurtryggingar			— 60000.00
X.	Umboðs- og innheimtumenn:			
	1. Sjóður og bankainnstæður	kr.	12482765.55	
	2. Óinnheimt iðgjöld almannatrygginga	—	5574368.80	
	3. Óinnheimt iðgjöld alþýðutrygginga	—	52384.65	
	4. Óinnheimtur barnalífeyrir	—	3534650.04	
	5. Skuldir bæjar- og sveitarfélaga	—	4491619.00	
	6. Ýmislegt	—	15361.71	— 26151149.75
				Kr. 113463367.04

178

Skuldir:

I.	Áramótareikningur		kr.	196075.82
II.	Ógreiddir kostnaðarreikningar		—	438167.92
III.	Inneignir sjúkrasamlaga		—	1168065.45
IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld		—	3650.00
V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkra endurtryggingu		—	60000.00
VI.	Ógreiddar slysabætur almannatrygginga ..	kr. 2231155.45		
VII.	Ógr. slysabætur frjálsra slysatrygginga ..	— 41401.08		
			—	2272556.53
VIII.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga		—	19307.97
IX.	Afskriftasjóður		—	9282797.65
X.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris		—	3241125.52
XI.	Stofnkostnaðarsjóður		—	1913359.15
XII.	Vörzlufé:			
	1. Ellistyrktarsjóða	kr. 2074412.32		
	2. Verðlækkunarskattshluta	— 3547678.28		
	3. Sjúkrasamlags Reykjavíkur	— 467715.21		
	4. Til sérstakrar ráðstöfunar v/ öryrkja	— 599508.03		
	5. Vegna slysatryggingar	— 8211691.36		
	6. — sjúkrabóta	— 10410451.02		
	7. — heilsugæzlu	— 1000000.00		
	8. — endurgr. 112. gr. iðgj. bifrstj. ..	— 1000000.00		
	9. — hækkunar bóta 1949	— 1400000.00		
	10. — sjúkraflutn. og læknisvitjana .	— 444636.38		
			—	29156092.60
XIII.	Inneignir endurtryggjenda		—	55711.69
XIV.	Ýmsar iðgjaldainneignir		—	6614.93
XV.	Umboðs- og innheimtumenn:			
	1. Ógreiddar bætur	kr. 1115045.26		
	2. Inneignir bæja- og sveitarfélaga	— 1062244.67		
	3. Ógreiddur kostnaður og innheimtulaun	— 299117.46		
	4. Aðrar skuldir umboða	— 738555.08		
			—	3214962.47
XVI.	Tryggingasjóður:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 12768118.45		
	2. Tekjuafgangur 1949	— 2986276.70		
			—	15754395.15
XVII.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 454358.13		
	2. Tekjuafgangur 1949	— 120993.51		
			—	575351.64
XVIII.	Varasjóður almannatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr. 43503626.29		
	2. Aukning 1949	— 2601506.26		
			—	46105132.55
			Kr.	113463367.04

Reykjavík, 31. maí 1950.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1950. 178

Gjöld:

I.	Bætur samkv. almannatryggingalögum:			
	1. Ellilífeyrir	kr.	26973271.17	
	2. Örorkulífeyrir	—	6794446.21	
	3. Örorkustyrkur	—	1122164.97	
	4. Barnalífeyrir	—	8870888.43	
	5. Fjölskyldubætur	—	5149106.37	
	6. Fæðingarstyrkur	—	3015583.40	
	7. Ekkjubætur og lífeyrir	—	802145.95	
	8. Makabætur	—	104603.06	
	9. Sjúkrasaml.iðgj. elli- og örorkulífeyrisþ.	—	1243637.95	
	10. Til læknisvitjana- og sjúkraflutninga ..	—	146657.73	
	11. Slysabætur	—	3443456.53	
	12. Sjúkrabætur	—	2516233.94	
				kr. 60182195.71
II.	Tillag til sjúkrasamlaga			— 4147606.40
III.	Bætur frjálsra slysatrygginga			— 23265.50
IV.	Iðgjaldshluti endurtryggjenda			— 517637.18
V.	Endurgreitt iðgjald skv. alþýðutryggingalögum			— 48923.59
VI.	Innheimtu- og skrifstofukostnaður	kr.	2558179.66	
	Endurgreiddur af sérsjóðum	—	100000.00	
				— 2458179.66
VII.	Til stofnkostnaðarsjóðs			— 53098.35
VIII.	Vextir:			
	1. Til ellistyrktarsjóðs	kr.	99571.79	
	2. — verðlækkunarskattshluta	—	124168.74	
	3. — vörzlufjár S. R.	—	18708.61	
	4. — höfuðstóls slysalífeyris	—	93370.60	
	5. — stofnkostnaðarsjóðs	—	57400.77	
	6. — varasjóðs frjálsra slysatrygginga ..	—	17260.54	
	7. — varasjóðs almannatrygginga	—	2933870.92	
				— 3344351.97
IX.	Til sérstakrar ráðstöfunar:			
	1. v/ slysatryggingar, tekjuafgangur	kr.	414980.10	
	2. — sjúkrabóta, greiðsluafgangur	—	1483766.06	
	3. — sjúkraflutninga og læknisvitjana ..	—	153342.27	
	4. — öryrkja	—	77835.03	
				— 2129923.46
X.	Til varasjóðs frjálsra slysatrygginga			— 135780.71
				Kr. 73040962.53

Tekjur:

I.	Iðgjöld:			
	1. Samkv. 107. gr., álögð	kr.	18410401.57	
	2. Til afskriftasjóðs	—	1288728.11	
				kr. 17121673.46
	3. Samkv. 112. gr., álögð	kr.	8396850.36	
	4. Til afskriftasjóðs	—	839685.04	
				— 7557165.32

178

	5. Samkv. 113. gr., álögð	kr.	4714163.10	
	6. Til afskriftasjóðs	—	471416.31	
				kr. 4242746.79
II.	Skírteinagjöld samkv. 127. gr.	kr.	57095.00	
	Til afskriftasjóðs	—	3996.65	
				— 53098.35
III.	Framlag bæja- og sveitarfélaga			— 10800000.00
IV.	Framlög ríkissjóðs:			
	1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	17300000.00	
	2. Samkv. alþýðutryggingalögum	—	4147606.40	
				— 21447606.40
V.	Endurkræfur lífeyrir	kr.	5011930.03	
	Til afskriftasjóðs	—	903059.71	
				— 4108870.32
VI.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 558729.06
VII.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 94954.48
VIII.	Tjónshluti endurtryggjenda			— 22999.82
IX.	Vextir og arður			— 3344351.97
X.	Úr vörzlufé 1949:			
	1. Vegna 112. gr., iðgjalda bifreiðarstjóra	kr.	1000000.00	
	2. — hækkunar bóta 1950	—	1400000.00	
				— 2400000.00
XI.	Úr varasjóði almannatrygginga:			
	Vegna útgenginna iðgjalda skv. alþýðutryggingalögum			— 48923.59
XII.	Úr tryggingasjóði, tekjuhalli 1950			— 1239842.97
				Kr. 73040962.53

Reykjavík, 31. maí 1951.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1950.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæður			kr. 35719997.41
II.	Innstæður í Söfnunarsjóði			— 2448705.45
III.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	1. Ríkissjóður	kr.	6266356.40	
	2. Aðrar deildir	—	167303.82	
	3. Sjúkrasamlög	—	319440.55	
	4. Endurtryggjendur	—	86783.51	
				— 6839884.28
IV.	Ógreiddir vextir			— 1935030.37
V.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 200042.15
VI.	Verðbréf			— 39736434.37
VII.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilaunareiknings			— 1784843.08

VIII.	Áhöld			kr.	108026.53 178
IX.	Áhættufé Íslenzkrar endurtryggingar			—	60000.00
X.	Umboðs- og innheimtumenn:				
	1. Sjóður og bankainnstæður	kr.	10545976.07		
	2. Óinnheimt iðgjöld almanntrygginga	—	6763650.57		
	3. Óinnheimtur barnalífeyrir	—	4361968.85		
	4. Skuldir bæja- og sveitarfélaga	—	9012728.04		
	5. Ýmislegt	—	2061.75		
				—	30686385.28
				Kr.	119519348.92

Skuldir:

I.	Áramótareikningur			kr.	225912.96
II.	Ógreiddir kostnaðarreikningar			—	447904.36
III.	Inneignir sjúkrasamlaga			—	1306427.34
IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld			—	3130.00
V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu			—	60000.00
VI.	Ógreiddar slysabætur almannatrygginga			—	2359793.43
VII.	Ógreiddar slysabætur frjálsra slysatrygginga			—	51182.50
VIII.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga			—	14561.79
IX.	Afskriftasjóður			—	12266907.14
X.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris			—	3626538.36
XI.	Stofnkostnaðarsjóður			—	2023858.27
XII.	Vörzlufé:				
	1. Ellistyrktarsjóða	kr.	2174099.11		
	2. Verðlækkunarskattshluta	—	3671847.02		
	3. Sjúkrasamlags Reykjavíkur	—	486423.82		
	4. Til sérstakrar ráðstöfunar v/ öryrkja	—	675743.06		
	5. Vegna slysatryggingar	—	8626671.46		
	6. — sjúkrabóta	—	11894217.08		
	7. — heilsugæzlu	—	1000000.00		
	8. — sjúkraflutninga og læknisvitj.	—	597978.65		
				—	29126980.20
XIII.	Inneignir endurtryggjenda			—	10275.92
XIV.	Ýmsar iðgjaldainneignir			—	1200.00
XV.	Umboðs- og innheimtumenn:				
	1. Ógreiddar bætur	kr.	1395079.11		
	2. Inneignir bæjar- og sveitarfélaga	—	922821.89		
	3. Ógreiddur kostnaður og innheimtulaun	—	571144.06		
	4. Aðrar skuldir umboða	—	622441.65		
				—	3511486.71
XVI.	Tryggingasjóður:				
	1. Frá fyrra ári	kr.	15754395.15		
	2. Tekjuhalli 1950	—	1239842.97		
				—	14514552.18
XVII.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:				
	1. Frá fyrra ári	kr.	575351.64		
	2. Tekjuafgangur 1950	—	153041.25		
				—	728392.89

178	XVIII. Varasjóður almannatrygginga:			
	1. Frá fyrra ári	kr.	46105132.55	
	2. Aukning 1950	—	3135112.32	
				kr. 49240244.87
				Kr. 119519348.92

Reykjavík, 31. maí 1951.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1951.

Gjöld:

I.	Bætur samkv. almannatryggingalögum:			
	1. Ellilífeyrir	kr.	32250314.67	
	2. Örorkulífeyrir	—	8683090.43	
	3. Örorkustyrkur	—	994345.90	
	4. Barnalífeyrir	—	11874995.71	
	5. Fjölskyldubætur	—	6526134.39	
	6. Fæðingarstyrkur	—	3090865.50	
	7. Ekkjubætur og lífeyrir	—	950715.25	
	8. Makabætur	—	140970.10	
	9. Sjúkrasamlagsiðgjöld lífeyrisþega	—	1742805.73	
	10. Til læknisvitjana og sjúkraflutninga	—	81398.90	
	11. Slysabætur	—	4239381.79	
	12. Sjúkrabætur	—	2676752.08	
				kr. 73251770.45
II.	Tillag til sjúkrasamlaga			— 5730954.09
III.	Bætur frjálsra slysatrygginga			— 1490829.24
IV.	Iðgjaldshluti endurtryggjenda			— 535462.51
V.	Innheimtu- og skrifstofukostnaður ÷ endurgr. af sérsjóðum			— 3144666.25
VI.	Skírteinagjöld til stofnkostnaðarsjóðs			— 53037.90
VII.	Vextir til sérstakra sjóða:			
	1. Ellistyrktarsjóða	kr.	104356.76	
	2. Verðlækkunarskattshluta	—	128514.65	
	3. Vörzlufjár Sjúkrasaml. Reykjavíkur	—	19456.95	
	4. Höfuðstóls slysalífeyris	—	108139.80	
	5. Stofnkostnaðarsjóðs	—	60715.75	
	6. Varasjóðs frjálsra slysatrygginga	—	21851.79	
	7. Varasjóðs almannatrygginga	—	3217817.31	
				— 3660853.01
VIII.	Til sérstakrar ráðstöfunar:			
	1. Vegna sjúkrabóta, greiðsluafgangur	kr.	1323247.92	
	2. — sjúkraflutninga o. fl.	—	218601.10	
	3. — öryrkja	—	205654.10	
				— 1747503.12
IX.	Iðgjöld skv. alþýðutr.lögum til varasjóðs almannatrygginga			— 526.14
				Kr. 89615602.71

Tekjur: 178

I.	Iðgjöld:			
	1. Samkv. 107 gr.	kr.	22565384.90	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	1579576.94	
				kr. 20985807.96
	2. Samkv. 112. gr.	kr.	10258519.33	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	1025851.93	
				— 9232667.40
	3. Samkv. 113. gr.	—	5205462.74	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	520546.27	
				— 4684916.47
II.	Skírteinagjöld samkv. 127. gr.	kr.	57030.00	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	3992.10	
				— 53037.90
III.	Framlag bæjar- og sveitarfélaga			— 12987000.00
IV.	Framlag ríkissjóðs:			
	1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	20923500.00	
	2. Samkv. alþýðutryggingalögum	—	5730954.09	
				— 26654454.09
V.	Endurkræfur lífeyrir	kr.	6814659.16	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	681465.92	
				— 6133193.24
VI.	Iðgjöld samkv. alþýðutryggingalögum			— 526.14
VII.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 581572.53
VIII.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 47071.47
IX.	Tjónahluti endurtryggjenda			— 1198990.87
X.	Vextir og arður			— 3660853.01
XI.	Til jafnaðar:			
	1. Úr vörzlufé vegna slysatryggingar	kr.	680.23	
	2. Úr tryggingasjóði	—	3196174.52	
	3. Úr varasjóði frjálsra slysatrygginga	—	198656.88	
				— 3395511.63
				Kr. 89615602.71

Reykjavík, 31. maí 1952.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1951.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæður			kr. 33049381.42
II.	Innstæður í Söfnunarsjóði			— 2833705.39
III.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	1. Ríkissjóður	kr.	1334515.67	
	2. Aðrar deildir	—	427111.52	
	3. Sjúkrasamlög	—	519585.68	
	4. Endurtryggjendur	—	378865.71	
				— 2660078.58

178	IV.	Ógreiddir vextir		kr.	2096398.07
	V.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga		—	184807.14
	VI.	Verðbréf		—	41797398.75
	VII.	Fyrir fram greiddur örorkulífeyrir		—	4000.00
	VIII.	Áhöld		—	149820.92
	IX.	Áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu		—	60000.00
	X.	Umboðs- og innheimtumenn:			
		1. Sjóðir og bankainnstæður	kr. 15789728.63		
		2. Óinnheimt iðgjöld	— 9021219.55		
		3. Óinnheimtur barnalífeyrir	— 5456055.07		
		4. Skuldir bæjar- og sveitarfélaga	— 10420332.82		
		5. Barnalífeyriskröfur í innheimtu	— 536631.45		
		6. Ýmislegt	— 2294576		
				—	41246913.28
	XI.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilauna		—	1274887.90
				Kr.	125357391.45

Skuldir:

	I.	Áramótareikningur		kr.	353648.99
	II.	Ógreiddir kostnaðarreikningar		—	167513.80
	III.	Inneignir sjúkrasamlaga		—	1494163.17
	IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld		—	2496.00
	V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu		—	60000.00
	VI.	Ógreiddar slysabætur skyldutryggingar		—	3039053.35
	VII.	Ógreiddar slysabætur frjálsra slysatrygginga		—	174953.82
	VIII.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga		—	20584.77
	IX.	Afskriftasjóður		—	12774326.26
	X.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris		—	4181155.96
	XI.	Stofnkostnaðarsjóður		—	4754904.71
	XII.	Vörzlufé:			
		1. Ellistyrktarsjóður	kr. 2278485.87		
		2. Verðlækkunarskattshlutur	— 3800361.67		
		3. Sjúkrasamlag Reykjavíkur	— 505880.77		
		4. Til sérstakrar ráðstöfunar öryrkja	— 881397.16		
		5. Vegna slysatryggingar	— 8625991.23		
		6. — sjúkrabóta	— 13217465.00		
		7. — heilsugæzlu	— 1000000.00		
		8. — sjúkraflutn. og læknisvitjana	— 816579.75		
				—	31126161.45
	XIII.	Umboðs- og innheimtumenn:			
		1. Ógreiddar bætur	kr. 1781542.44		
		2. Inneignir sveitarfélaga	— 94710.28		
		3. Ógreiddur kostnaður og umboðslaun	— 581522.69		
		4. Ýmislegt	— 422099.98		
				—	2879875.39
	XIV.	Tryggingasjóður:			
		1. Frá fyrra ári	kr. 14514552.18		
		2. Tekjuhalli 1951	— 3196174.52		
				—	11318377.66
	XV.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:			
		1. Frá fyrra ári	kr. 728392.89		
		2. Tekjuhalli 1951	— 176805.09		
				—	551587.80

XVI.	Varasjóður almannatrygginga:			178
	1. Frá fyrra ári	kr.	49240244.87	
	2. Aukning 1951	—	3218343.45	
			kr. 52458588.32	
			Kr. 125357391.45	

Reykjavík, 31. maí 1952.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1952.

Gjöld:

I.	Bætur samkv. almannatryggingalögum:			
	1. Ellilífeyrir	kr.	38655473.46	
	2. Örorkulífeyrir	—	11149653.57	
	3. Örorkustyrkur	—	1028859.42	
	4. Barnalífeyrir	—	14879064.00	
	5. Fjölskyldubætur	—	7743694.38	
	6. Fæðingarstyrkur	—	3694329.00	
	7. Ekkjubætur og lífeyrir	—	1200690.90	
	8. Makabætur	—	155700.00	
	9. Sjúkrasamlagsiðgjöld lífeyrisþega	—	2059033.45	
	10. Til læknisvitjana og sjúkraflutninga	—	129913.12	
	11. Slysabætur	—	5788496.37	
	12. Sjúkrabætur	—	3764550.51	
			kr.	90249458.18
II.	Styrkur til alm. heilsuverndarstarfsemi og slysavarna		—	151913.38
III.	Tillag til sjúkrasamlaga		—	6605693.44
IV.	Til höfuðstólsandvirðis slysalífeyris vegna vísitöluhækkunar		—	1417710.09
V.	Endurgreidd iðgjöld samkv. alþýðutryggingalögum		—	3520.14
VI.	Bætur frjálsra slysatrygginga		—	95613.05
VII.	Iðgjaldshluti endurtryggjenda		—	614357.01
VIII.	Innheimtu- og skrifstofukostnaður	kr.	3844861.28	
	÷ Endurgreidd af sérsjóðum	—	212245.00	
			—	3632616.28
IX.	Skírteinagjöld til stofnkostnaðarsjóðs		—	53298.30
X.	Eftirstöðvar afskriftasjóðs 1948:			
	1. Til Tryggingasjóðs	kr.	2239610.40	
	2. Til Stofnkostnaðarsjóðs	—	2759.80	
	3. Til vörzlufjár slysatryggingar	—	654126.94	
			—	2896497.14
XI.	Vextir til sérstakra sjóða:			
	1. Ellistyrktarsjóða	kr.	109367.32	
	2. Verðlækkunarskattshluta	—	133012.66	
	3. Vörzlufjár Sjúkrasamlags Reykjavíkur	—	20235.23	
	4. Höfuðstólsandvirði slysalífeyris	—	125541.62	
	5. Stofnkostnaðarsjóðs	—	285294.28	

178

	6. Varasjóðs frjálsra slysatrygginga	kr.	16547.63	
	7. Varasjóðs almannatrygginga	—	3770432.20	
				kr. 4460430.94
XII.	Til sérstakrar ráðstöfunar:			
	1. Vegna sjúkrabóta, greiðsluafgangur ..	kr.	235449.49	
	2. — sjúkraflutn. og læknisvitjana ..	—	170086.88	
	3. — öryrkja	—	171140.58	
				— 576676.95
XIII.	Til jafnaðar:			
	Til varasjóðs frjálsra slysatrygginga			— 70667.07
				Kr. 110828451.97

Tekjur:

I.	Iðgjöld:			
	1. Samkvæmt 107. gr.	kr.	27508495.18	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	1925594.66	
				kr. 25582900.52
	2. Samkvæmt 112. gr.	kr.	12789361.02	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	1278936.10	
				— 11510424.92
	3. Samkvæmt 113. gr.	kr.	6171535.72	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	617153.57	
				— 5554382.15
II.	Skírteinagjöld skv. 127. gr.	kr.	57310.00	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	4011.70	
				— 53298.30
III.	Úr afskriftasjóði 1948:			
	1. Iðgjöld skv. 107. gr.	kr.	768021.59	
	2. Iðgjöld skv. 112. gr.	—	775483.51	
	3. Iðgjöld skv. 113. gr.	—	654126.94	
	4. Skírteinagjald samkvæmt 127. gr.			— 2759.80
	5. Endurkræfur lífeyrir	—	696105.30	
				— 2896497.14
IV.	Framlag bæjar- og sveitarfélaga			— 15984000.00
V.	Framlag ríkissjóðs:			
	1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	25752000.00	
	2. Samkv. alþýðutryggingalögum	—	6605693.44	
				— 32357693.44
VI.	Endurkræfur lífeyrir	kr.	8737407.93	
	÷ Til afskriftasjóðs	—	873740.79	
				— 7863667.14
VII.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 664274.53
VIII.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 40501.07
IX.	Tjónahluti endurtryggjenda			— 75861.53
X.	Vextir og arður			— 4460430.94
XI.	Úr vörzlufé slysatryggingar:			
	1. Vegna vísitöluhækkunar slysalífeyris .	kr.	1417710.09	
	2. Halli á slysatryggingu	—	833964.49	
				— 2251674.58
XII.	Úr varasjóði almannatrygginga:			
	Vegna endurgr. alþýðutryggingaiðgjalda			— 3520.14

XIII.	Til jafnaðar:			178
	Úr tryggingasjóði, tekjuhalli 1952		kr. 1529325.57	
			Kr. 110828451.97	

Reykjavík, 31. maí 1953.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1952.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæður		kr.	31461750.86
II.	Innstæður í Söfnunarsjóði		—	2878443.39
III.	Ýmsir viðskiptamenn:			
	1. Sjúkrasamlög	kr. 1060389.03		
	2. Endurtryggjendur	— 201517.41		
	3. Aðrar deildir	— 803370.32		
			—	2065276.76
IV.	Ógreiddir vextir		—	2238966.81
V.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga		—	292973.35
VI.	Verðbréf		—	48110790.16
VII.	Fyrir fram greiddur örorkulífeyrir		—	8000.00
VIII.	Áhöld		—	237558.80
IX.	Áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu		—	60000.00
X.	Umboðs- og innheimtumenn:			
	1. Sjóðir og bankainnstæður	kr. 21752604.34		
	2. Óinnheimt iðgjöld	— 10679385.65		
	3. Óinnheimtur barnalífeyrir	— 6571663.71		
	4. Skuldir bæjar- og sveitarfélaga	— 7978501.59		
	5. Ýmislegt	— 59252.41		
			—	47041407.70
XI.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilaunareiknings		—	1274887.90
			Kr.	135670055.73

Skuldir:

I.	Ógreiddur kostnaður og ýmislegt greitt eftir áramót	kr.	689916.54
II.	Inneign ríkissjóðs	—	1687312.76
III.	Inneignir sjúkrasamlaga	—	1299474.89
IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld	—	1726.00
V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu	—	60000.00
VI.	Ógreiddar slysabætur skyldutrygginga	—	3539979.21
VII.	Ógreiddar slysabætur frjálsra trygginga	—	152377.73
VIII.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga	—	19555.16
IX.	Afskriftasjóður	—	13940159.00
X.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris	—	6987928.34
XI.	Stofnkostnaðarsjóður	—	5096257.09
XII.	Vörzlufé:		
	1. Ellistyrktarsjóður	kr.	2621891.56
	2. Verðlækkunarskattshlutur	—	3933374.33

178

3.	Sjúkrasamlag Reykjavíkur	kr.	526116.00	
4.	Vegna örorkubóta	—	1052537.74	
5.	— slysabóta	—	7028443.59	
6.	— sjúkrabóta	—	13452914.49	
7.	— heilsugæzlu	—	1000000.00	
8.	— sjúkraflutn. og læknisvitjana..	—	986666.63	
			kr.	30601944.34
XIII.	Umboðs- og innheimtumenn:			
1.	Ógreiddar bætur	kr.	283347.77	
2.	Inneignir sveitarfélaga	—	647361.35	
3.	Ógr. umboðakostn. og innheimtulaun .	—	781870.01	
4.	Ýmislegt	—	987880.17	
			—	2700459.30
XIV.	Tryggingasjóður:			
1.	Frá fyrra ári	kr.	11318377.66	
2.	Frá afskriftasjóði 1948	—	2239610.40	
	Samtals	kr.	13557988.06	
3.	Tekjuhalli 1952	—	1529325.57	
			—	12028662.49
XV.	Varasjóður frjálsra slysatrygginga:			
1.	Frá fyrra ári	kr.	551587.80	
2.	Vextir 1952	—	16547.63	
3.	Tekjuafgangur 1952	—	70667.07	
			—	638802.50
XVI.	Varasjóður almannatrygginga:			
1.	Frá fyrra ári	kr.	52458588.32	
2.	Vextir 1952	—	3770432.20	
	Samtals	kr.	56229020.52	
3.	Endurgreiðslur 1952	—	3520.14	
			—	56225500.38
			Kr.	135670055.73

Reykjavík, 31. maí 1953.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Rekstrarreikningur almannatrygginga árið 1953.

Gjöld:

I.	Bætur samkv. almannatryggingalögum:			
1.	Ellilífeyrir	kr.	42233004.40	
2.	Örorkulífeyrir	—	12506743.59	
3.	Örorkustyrkur	—	1140850.00	
4.	Barnalífeyrir	—	16973676.85	
5.	Fjölskyldubætur	—	20902289.50	
6.	Mæðralaun	—	986073.65	

178

7. Fæðingarstyrkur	kr.	4039977.00		
8. Ekkjubætur og lífeyrir	—	1292970.93		
9. Makabætur	—	174335.00		
10. Sjúkrasamlagsiðgjöld lífeyrisþega	—	2544315.81		
11. Til læknisvitjana og sjúkraflutninga	—	128333.23		
12. Slysabætur	—	6206566.49		
13. Sjúkrabætur	—	4149258.20		
			kr.	113278394.65
II. Styrkur til alm. heilsuverndarstarfsemi og slysavarna			—	70000.00
III. Tillag til sjúkrasamlaga			—	7981874.13
IV. Endurgreidd iðgjöld samkv. alþýðutryggingalögum			—	4172.04
V. Hluti endurtryggjenda af endurf. bótum frjálsrar slysatr.			—	18537.13
VI. Iðgjaldahluti endurtryggjenda			—	618784.26
VII. Innheimtu- og skrifstofukostnaður	kr.	4875280.90		
÷ Endurgreiddur af sérsjóðum	—	244000.00		
			—	4631280.90
VIII. Skírteinagjöld til stofnkostnaðarsjóðs			—	55936.00
IX. Eftirstöðvar afskriftasjóðs 1949:				
1. Til Tryggingasjóðs	kr.	2302031.06		
2. Til stofnkostnaðarsjóðs	—	2338.26		
3. Til vörzlufjár slysatryggingar	—	560826.92		
			—	2865196.24
X. Vextir til sérstakra sjóða:				
1. Ellistyrktarsjóða	kr.	128946.56		
2. Verðlækkunarskattshluta	—	137668.10		
3. Vörzlufjár Sjúkrasamlags Reykjavíkur	—	21044.64		
4. Höfuðstólsandvirði slysalíftrygginga	—	188371.59		
5. Stofnkostnaðarsjóðs	—	305775.43		
6. Varasjóðs frjálsra slysatrygginga	—	19164.08		
7. Varasjóðs almannatrygginga	—	4039712.99		
			—	4840683.39
XI. Til sérstakrar ráðstöfunar:				
1. Erfðafjárskattur	kr.	525025.28		
2. Vegna sjúkraflutn. og læknisvitjana	—	344916.77		
3. — öryrkja	—	752150.00		
			—	1622092.05
XII. Til jafnaðar:				
Til varasjóðs frjálsra slysatrygginga			—	155724.72
			Kr.	136142675.51

Tekjur:

I. Iðgjöld:				
1. Samkv. 107. gr.	kr.	34529133.68		
÷ Til afskriftasjóðs	—	1726456.68		
			kr.	32802677.00
2. Samkv. 112. gr.	kr.	16087797.44		
÷ Til afskriftasjóðs	—	804389.87		
			—	15283407.57
3. Samkv. 113. gr.	kr.	7064512.06		
÷ Til afskriftasjóðs	—	353225.60		
			—	6711286.46

178	II.	Skírteinagjöld skv. 127. gr.	kr.	58880.00	
		÷ Til afskriftasjóðs	—	2944.00	
					kr. 55936.00
	III.	Erfðafjárskattur			— 525025.28
	IV.	Úr afskriftasjóði 1949:			
		1. Iðgjöld samkv. 107. gr.	kr.	731848.12	
		2. Iðgjöld samkv. 112. gr.	—	800196.82	
		3. Iðgjöld samkv. 113. gr.	—	560826.92	
		4. Skírteinagjöld samkv. 127. gr.	—	2338.26	
		5. Endurkræfur lífeyrir	—	769986.12	
					— 2865196.24
	V.	Framlag bæjar- og sveitarfélaga			— 19782000.00
	VI.	Framlag ríkissjóðs:			
		1. Samkv. almannatryggingalögum	kr.	32000000.00	
		2. Samkv. alþýðutryggingalögum	—	7981874.13	
					— 39981874.13
	VII.	Endurkræfur lífeyrir o. fl.	kr.	10292449.70	
		÷ Til afskriftasjóðs	—	1029244.97	
					— 9263204.73
	VIII.	Iðgjöld frjálsra slysatrygginga			— 672071.50
	IX.	Þóknun og umboðslaun frjálsra slysatrygginga			— 100781.26
	X.	Endurfærðar bætur frjálsra slysatrygginga			— 20193.35
	XI.	Vextir og arður			— 4840683.39
	XII.	1. Úr vörzlufé sjúkrabóta	kr.	149258.20	
		2. Úr vörzlufé slysatrygginga:			
		Hall á slysatryggingum	—	169214.02	
					— 318472.22
	XIII.	Úr varasjóði almannatrygginga			
		Vegna endurgreiðslu alþýðutryggingaiðgjalda			— 4172.04
	XIV.	Til jafnaðar:			
		Úr tryggingasjóði, tekjuhalli 1953			— 2915694.34
					Kr. 136142675.51

Reykjavík, 31. maí 1954.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

Efnahagsreikningur almannatrygginga 31. des. 1953.

Eignir:

I.	Sjóður og bankainnstæður				kr. 33623552.63
II.	Innstæður í Söfnunarsjóði				— 2473443.39
III.	Ýmsir viðskiptamenn:				
	1. Sjúkrasamlög	kr.	1303042.62		
	2. Endurtryggjendur	—	146615.59		
	3. Ríkissjóður	—	1353581.94		
					— 2803240.15
IV.	Ógreiddir vextir				— 2295966.81
V.	Óinnheimt iðgjöld frjálsra slysatrygginga				— 10864.86

VI.	Verðbréf			kr. 55000413.40	178
VII.	Fyrir fram greiddur örorkulífeyrir			— 12000.00	
VIII.	Áhöld og allsherjarspjaldskrá			— 600000.00	
IX.	Áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu			— 60000.00	
X.	Umboðs- og innheimtumenn:				
	1. Sjóður og bankainnstæður	kr. 22614456.28			
	2. Óinnheimt iðgjöld	— 10539879.40			
	3. Óinnheimtur barnalífeyrir	— 8634978.80			
	4. Skuldir bæjar- og sveitarfélaga	— 3105019.58			
	5. Ýmislegt	— 611464.18			
				— 45505798.24	
XI.	Inneign hjá ríkissjóði vegna ellilaunareiknings			— 764932.72	
				Kr. 143150212.20	

Skuldir:

I.	Ógr. kostnaður og ýmislegt greitt eftir áramót			kr. 643346.77	
II.	Inneign sérsjóða			— 265707.83	
III.	Inneignir sjúkrasamlaga			— 1481108.81	
IV.	Fyrir fram innborguð iðgjöld			— 770.00	
V.	Ógreitt áhættufé í Íslenzkri endurtryggingu			— 60000.00	
VI.	Ógreiddar slysabætur skyldutrygginga			— 3835482.36	
VII.	Ógreiddar slysabætur frjálsra trygginga			— 33000.00	
VIII.	Iðgjaldavarasjóður frjálsra slysatrygginga			— 17877.86	
IX.	Afskriftasjóður			— 14343143.20	
X.	Höfuðstólsandvirði slysalífeyris			— 8414433.56	
XI.	Stofnkostnaðarsjóður			— 5460306.78	
XII.	Vörzlufé:				
	1. Ellistyrktarsjóður	kr. 2750838.12			
	2. Verðlækkunarskattshluti	— 4071042.43			
	3. Sjúkrasamlag Reykjavíkur	— 547160.64			
	4. Erfðafjárskattur	— 525025.28			
	5. Vegna örorkubóta	— 1804687.74			
	6. — slysabóta	— 7420056.49			
	7. — sjúkrabóta	— 13303656.29			
	8. — heilsugæzlu	— 1000000.00			
	9. — sjúkraflutn. og læknisvitjana	— 1331583.40			
				— 32754050.39	
XIII.	Umboðs- og innheimtumenn:				
	1. Ógreiddar bætur	kr. 592060.76			
	2. Inneignir sveitarfélaga	— 948505.98			
	3. Ógr. umboðskostn. og innheimtulaun	— 664480.00			
	4. Ýmislegt	— 1146206.06			
				— 3351252.80	
XIV.	Tryggingasjóður:				
	1. Frá fyrra ári	kr. 12028662.49			
	2. Frá afskriftasjóði 1949	— 2302031.06			
		Samtals	kr. 14330693.55		
	3. Tekjuhalli 1953		— 2915694.34		
				— 11414999.21	

178 XV. Varasjóður frjálsra slysatrygginga:

1. Frá fyrra ári	kr.	638802.50	
2. Vextir 1953	—	19164.08	
3. Tekjuafgangur 1953	—	155724.72	
		kr.	813691.30

XVI. Varasjóður almannatrygginga:

1. Frá fyrra ári	kr.	56225500.38	
2. Vextir 1953	—	4039712.99	
Samtals	kr.	60265213.37	
3. Endurgreiðslur 1953	—	4172.04	
		—	60261041.33
		Kr.	143150212.20

Reykjavík, 31. maí 1954.

TRYGGINGASTOFNUN RÍKISINS

Haraldur Guðmundsson.

Sverrir Þorbjörnsson.

179

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Frederiks konungs Áttunda árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 445):			
a. Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	27297.23	
b. Bankainnstæða	—	8060.67	
		kr.	35357.90
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1419.45	
b. — bankainnstæðu	—	348.59	
		—	1768.04
		Kr.	37125.94

Gjöld:

1. Heiðurslaun til Magnúsar Jónssonar, sparisjóðsstjóra, Borgarnesi	kr.	800.00
Heiðurslaun til dr. Helga Tómassonar, yfirlæknis, Kleppi	—	800.00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Innstæða í Söfnunarsjóði kr. 27439.18		
b. Innstæða í Búnaðarbankanum — 8086.76		
	—	35525.94
	Kr.	37125.94

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGAR LANDSBANKA ÍSLANDS 180

ÁRIÐ 1954.

I. SEÐLABANKINN

Efnahagur seðlabankans 31. desember 1954.

Eignir:

1.	Gulleign	kr.	5731033.23
2.	Inneign hjá erlendum bönkum	—	151114566.86
3.	Erlend verðbréf	—	142717490.42
4.	Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	16467494.70
5.	Lán til ríkissjóðs vegna Alþjóðabankans og Alþjóðagjaldeyrissjóðsins	—	15040000.00
6.	Skuldabréf ríkissjóðs vegna stofnlána útvegsins	—	16645500.00
7.	Ríkissjóður, ýmsir reikningar	—	103609593.96
8.	Ríkissjóður vegna vangreiddra afborgana af stofnlánadeildarlánum	—	2803820.40
9.	Skuld á millireikningi vegna Mótvirðissjóðs	—	2851419.16
10.	Skuld erlendra viðskiptamanna í hlaupareikningi	—	1021866.92
11.	Endurkeyptir víxlar:		
	a. Frá sparisjóðsdeild Landsbankans ..... kr. 222000000.00		
	b. Frá Útvegsbanka Íslands ..... — 52770988.00		
	c. Aðrir víxlar ..... — 698000.00		
		—	275468988.00
12.	Lán til innlendra banka og sparisjóða	—	39042776.17
13.	Skuld stofnlánadeildarinnar	—	71090889.59
14.	Bankabyggingar með búnaði	—	1.00
15.	Tékkar á innlenda banka	—	11472431.56
16.	Innlend verðbréf ..... kr. 11041409.24		
	Lækkuð í verði 1954 ..... — 652070.45		
		—	10389338.79
17.	Ýmsir skuldunautar	—	40962.00
18.	Ógreiddir vextir	—	1072691.30
19.	Peningar í sjóði	—	264333.12
		Kr.	866845197.18

Skuldir:

1.	Seðlar í umferð	kr.	277735000.00
2.	Innlán banka og sparisjóða	—	132832864.32
3.	Skuld við erlenda banka	—	97648969.01
4.	Inneign erlendra viðskiptamanna í erlendum gjaldeyri	—	29372.59
5.	Inneign erlendra viðskiptamanna í hlaupareikningi	—	21751013.87
6.	Innstæðufé vegna skuldar við E.P.U.	—	97437343.10
7.	Gjaldeyrisinnstæða sparisjóðsdeildarinnar	—	9024767.40
8.	Mótvirðissjóður	—	71039788.35
9.	Innstæða ríkissjóðs og ríkisstofnana í hlaupareikningi	—	36833681.24
10.	Inneign sparisjóðsdeildarinnar	—	734400.29
11.	Ýmsir skuldheimtumenn	—	5663790.79
12.	Fyrir fram greiddir vextir	—	694163.07

180	13. Stofnfé		kr.	4800000.00
	14. Varasjóður		—	73000000.00
	15. Afskriftareikningur		—	9000000.00
	16. Gengisreikningur		—	15625051.62
	17. Húsbyggingarsjóður		—	11960000.00
	18. Óráðstafaður tekjuafgangur:			
	a. Frá árinu 1953	kr. 1005947.49		
	b. Samkvæmt rekstrarreikningi 1954	— 5069044.04		
		kr. 6074991.53		
	Frá dregst:			
	a. Fært á afskriftareikning	kr. 680000.00		
	b. Lagt í varasjóð	— 4360000.00		
		— 5040000.00		
			—	1034991.53
			Kr.	866845197.18

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 15. janúar 1955.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Gunnar Viðar. Vilhjálmur Þór.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur seðlabankans árið 1954.

Gjöld:

1.	Útborgaðir vextir á árinu	kr. 8054107.16		
	Að viðbættum vöxtum af eigin fé	— 3994002.00		
			kr.	12048109.16
2.	Kostnaður við rekstur bankans	kr. 4820122.90		
	Kostnaður við seðlagerð	— 316506.99		
			—	5136629.89
3.	Innlend verðbréf lækkuð í verði		—	652070.45
4.	Vextir af stofnfé		—	180000.00
5.	Rekstrarhagnaður		—	5069044.04
			Kr.	23085853.54

Tekjur:

1.	Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári		kr.	666684.88
	Innb. vextir og forvextir	kr. 21339243.73		
	Þar af tilheyrandi næsta ári	— 694163.07		
		kr. 20645080.66		
	Ógreiddir vextir	— 1072691.30		
		— 21717771.96		
			kr.	22384456.84
2.	Ýmsar tekjur		—	701396.70
			Kr.	23085853.54

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið 180
saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. *Jón Kjartansson.*

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 10. marz 1955.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

II. SPARISJÓÐSDEILDIN

Efnahagur sparisjóðsdeildarinnar ásamt útibúum bankans 31. desember 1954.

Eignir:

1.	Bankavaxtabréf		kr.	10450049.02
2.	Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf		—	100321505.05
3.	Víxlar innlendir og ávísanir		—	437554076.94
4.	Afborgunarlán:			
	a. Fasteignaveðslán	kr. 9227320.48		
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 17122955.80		
	c. Handveðslán	— 29500.00		
	d. Lán veitt opinberum aðilum	— 2100924.00		
			—	28480700.28
5.	Lán í hlaupareikningi		—	255600188.23
6.	Reikningslán		—	4536228.98
7.	Viðskiptalán		—	48419446.03
8.	Greiddar, óinnleystar ábyrgðir		—	26414220.46
9.	Inneign hjá erlendum bönkum		—	923087.48
10.	Erlend mynt		—	555648.67
11.	Gjaldeyriseign í vörzlu seðlabankans		—	9024767.40
12.	Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða		—	38531393.97
13.	Inneign hjá seðlabankanum		—	734400.29
14.	Inneign hjá innlendum bönkum		—	85598.77
15.	Mismunur á færslum aðalbankans og útibúanna		—	5341320.37
16.	Fasteignir:			
	a. Bankahús og húsbúnaður	kr. 1007046.00		
	b. Aðrar fasteignir	— 1102600.00		
			—	2109646.00
17.	Ýmsir skuldunautar		—	1075212.04
18.	Ógreiddir vextir		—	3680631.03
19.	Peningar í sjóði		—	1097832.05
			Kr.	974935953.06

180 **Skuldir:**

1.	Innstæðufé í hlaupareikningi		kr. 137699903.71
2.	Innstæðufé í reikningslánum		— 96192.53
3.	Innstæðufé í viðskiptalánum		— 1463580.67
4.	Innstæðufé í sparisjóði:		
	a. Ávísanabækur	kr. 37504648.62	
	b. Almennar bækur	— 358608270.98	
	c. 6 mánaða bækur og viðtökuskírteini	— 48261826.90	
	d. 10 ára bækur	— 6518132.48	
			— 450892878.98
5.	Skuld við erlenda banka		— 319125.15
6.	Víxlar endurseldir seðlabankanum		— 222000000.00
7.	Ábyrgðir vegna viðskiptamanna		— 38531393.97
8.	Inneign veðdeildarinnar		— 3578627.08
9.	Innheimt fé fyrir aðra		— 955885.98
10.	Ýmsir skuldheimtumenn		— 270432.16
11.	Fyrir fram greiddir vextir		— 5485819.35
12.	Veðskuldir á fasteignum		— 34738.12
13.	Varasjóður		— 53000000.00
14.	Afskriftareikningur		— 46200000.00
15.	Gengisreikningur		— 5845753.53
16.	Húsbyggingarsjóður		— 4050000.00
17.	Óráðstafaður tekjuafgangur:		
	a. Frá árinu 1953	kr. 2992937.32	
	b. Greitt upp í áður afskrifað á Eskifirði	— 9550.00	
	c. Samkvæmt rekstrarreikningi 1954	— 11575019.23	
		kr. 14577506.55	
	Frá dregst:		
	a. Afskr. af áhöldum á Ísaf.	kr. 27561.14	
	b. Afskrifað af fasteignum:		
	Á Ísafirði	— 400000.00	
	Á Selfossi	— 250000.00	
	c. Afskr. af lánum á Eskif.	— 488351.97	
	d. Afskr. af verðbr. á Self.	— 775000.00	
	e. Lagt í húsbyggingarsjóði:		
	Á Akureyri	— 1000000.00	
	Á Selfossi	— 270000.00	
	Í Reykjavík	— 2500000.00	
	f. Lagt í varasjóð	— 2120000.00	
	g. Fært á afskriftareikning.	— 2234971.61	
		— 10065884.72	
			— 4511621.83
			Kr. 974935953.06

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 15. janúar 1955.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Gunnar Viðar. Vilhjálmur Þór.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur sparisjóðsdeildarinnar ásamt útibúum bankans árið 1954. **180**

Gjöld:

1. Útborgaðir vextir	kr. 37417252.30		
Að viðbættum vöxtum af eigin fé	— 5545472.76		
		kr.	42962725.06
2. Kostnaður við rekstur bankans		—	9895340.41
3. Verðbréf lækkuð í verði		—	6144422.25
4. Fasteignarekstur		—	142512.73
5. Rekstrarhagnaður		—	11575019.23
		Kr.	70720019.68

Tekjur:

1. Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári		kr.	1328156.50
2. Innborgaðir vextir og forvextir	kr. 63074005.56		
Þar af tilheyrandi næsta ári	— 5485819.35		
	kr. 57588186.21		
Ógreiddir vextir	— 3680631.03		
		—	61268817.24
3. Ýmsar tekjur		—	8123045.94
		Kr.	70720019.68

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans, og er hann í samræmi við þær. Einnig höfum við á árinu sannreynt, að verðbréf og aðrar bókfærðar eignir bankans og útibúa hans eru fyrir hendi.

Guðbrandur Magnússon. *Jón Kjartansson.*

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 10. marz 1955.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

180 Sundurliðun á efnahagsreikningi sparisjóðs-

Eignir:		Sparisjóðsdeildin í Reykjavík
1. Bankavaxtabréf	kr.	9109849.02
2. Ríkissjóðsskuldabréf og önnur innlend verðbréf	—	87634174.04
3. Víxlar innlendir og ávísanir	—	274430994.97
4. Afborgunarlán:		
a. Fasteignaveðslán	—	2051900.48
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	12628175.00
c. Handveðslán	—	29500.00
d. Lán veitt opinberum aðilum	—	213270.00
Afborgunarlán alls	kr.	14922845.48
5. Lán í hlaupareikningi	—	218101750.77
6. Reikningslán	—	—
7. Viðskiptalán	—	48419446.03
8. Greiddar, óinnleystar ábyrgðir	—	26414220.46
9. Inneign hjá erlendum bönkum	—	—
10. Erlend mynt	—	535391.31
11. Gjaldeyriseign í vörzlu seðlabankans	—	9024767.40
12. Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	38531393.97
13. Inneign hjá seðlabankanum	—	734400.29
14. Inneign hjá innlendum bönkum	—	—
15. Inneign aðalbankans hjá Ísafjarðar-útibúinu	—	11269731.17
16. Inneign aðalbankans hjá Akureyrar-útibúinu	—	42746832.12
17. Inneign aðalbankans hjá Eskifjarðar-útibúinu	—	43613070.45
18. Inneign aðalbankans hjá Selfoss-útibúinu	—	15802279.78
19. Mismunur á færslum aðalbankans og útibúanna	—	5341320.37
20. Bankahús og húsbúnaður	—	1.00
21. Aðrar fasteignir	—	500000.00
22. Ýmsir skuldunautar	—	69591.25
23. Ógreiddir vextir	—	3100783.51
24. Peningar í sjóði	—	804663.79
	Kr.	851107507.18
Skuldir:		
1. Innstæðufé í hlaupareikningi	kr.	117363382.93
2. Innstæðufé í reikningslánum	—	—
3. Innstæðufé í viðskiptalánum	—	1463580.67
4. Innstæðufé í sparisjóði:		
a. Ávísanabækur	—	26950222.93
b. Almennar bækur	—	287391017.02
c. 6 mánaða bækur og viðtökuskírteini	—	37914212.20
d. 10 ára bækur	—	4644172.66
Innstæðufé í sparisjóði alls	kr.	356899624.81
5. Skuld við erlenda banka	—	—
6. Víxlar endurseldir seðlabankanum	—	222000000.00
7. Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	38531393.97
8. Inneign veðdeildarinnar	—	3578627.08

deildarinnar ásamt útibúum 31. desember 1954. 180

Útibúið á Ísafirði	Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi	
kr. 160000.00	kr. 386300.00	kr. 28900.00	kr. 765000.00	1.
— 3507236.99	— 1268150.00	— 1858316.66	— 6053627.36	2.
— 25417375.47	— 67256499.61	— 42786852.54	— 27662354.35	3.
				4.
— 135100.00	— 2748750.00	— 802245.00	— 3489325.00	a.
— 9300.00	— 609010.00	— 2557340.80	— 1319130.00	b.
— —	— —	— —	— —	c.
— —	— 1887654.00	— —	— —	d.
kr. 144400.00	kr. 5245414.00	kr. 3359585.80	kr. 4808455.00	
— 1915067.57	— 4979590.71	— 6924039.04	— 23679740.14	5.
— 701823.69	— 3834405.29	— —	— —	6.
— —	— —	— —	— —	7.
— —	— —	— —	— —	8.
— 385538.47	— 39671.55	— 497877.46	— —	9.
— 2029.90	— 18227.46	— —	— —	10.
— —	— —	— —	— —	11.
— —	— —	— —	— —	12.
— —	— —	— —	— —	13.
— —	— —	— 85598.77	— —	14.
— —	— —	— —	— —	15.
— —	— —	— —	— —	16.
— —	— —	— —	— —	17.
— —	— —	— —	— —	18.
— —	— —	— —	— —	19.
— 50000.00	— 692045.00	— 15000.00	— 250000.00	20.
— 165000.00	— 403100.00	— 34500.00	— —	21.
— 2189.45	— 975601.59	— 26736.95	— 1092.80	22.
— 84400.52	— 264931.00	— —	— 230516.00	23.
— 99022.59	— 60887.40	— 91053.94	— 42204.33	24.
kr. 32634084.65	kr. 85424823.61	kr. 55708461.16	kr. 63492989.98	
kr. 2444662.28	kr. 8979486.68	kr. 1840762.42	kr. 7071609.40	1.
— 38370.56	— 48816.90	— —	— 9005.07	2.
— —	— —	— —	— —	3.
				4.
— 1200972.46	— 2366059.12	— 489558.56	— 6497835.55	a.
— 12398583.30	— 23346349.80	— 5164162.07	— 30308158.79	b.
— 2184198.09	— 5173155.83	— 957445.96	— 2032814.82	c.
— 936895.29	— 398176.80	— 83748.02	— 455139.71	d.
kr. 16720649.14	kr. 31283741.55	kr. 6694914.61	kr. 39293948.87	
— —	— 319125.15	— —	— —	5.
— —	— —	— —	— —	6.
— —	— —	— —	— —	7.
— —	— —	— —	— —	8.

180

		Sparisjóðsdeildin í Reykjavík
9. Skuld útibúa við aðalbankann	kr	—
10. Innheimt fé fyrir aðra	—	955885.98
11. Ýmsir skuldheimtumenn	—	58917.15
12. Fyrir fram greiddir vextir	—	2988568.53
13. Veðskuldir á fasteignum	—	34738.12
14. Varasjóður	—	53000000.00
15. Afskriftareikningur	—	45000000.00
16. Gengisreikningur	—	5845753.53
17. Húsbyggingarsjóður	—	2500000.00
18. Óráðstafaður tekjuafgangur	—	887034.41
	Kr.	851107507.18

Sundurliðun á rekstrarreikningi sparisjóðs-

Gjöld:		Sparisjóðsdeildin í Reykjavík
1. Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári, nettó	kr.	106626.89
2. Útborgaðir vextir	—	33972886.45
3. Kostnaður við rekstur bankans	—	7434925.37
4. Verðbréf lækkuð í verði	—	6144422.25
5. Fasteignarekstur	—	—
6. Rekstrarhagnaður	—	7079645.86
	Kr.	54738506.82
Tekjur:		
1. Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári, nettó	kr.	—
2. Innborgaðir vextir og forvextir	—	46990093.85
3. Ýmsar tekjur	—	7748412.97
	Kr.	54738506.82

III. VEÐDEILDIN

Efnahagur veðdeildarinnar 31. desember 1954.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
4. flokkur	kr.	195550.37
5. —	—	154970.36
6. —	—	379470.34
7. —	—	558643.49
8. —	—	705941.60
9. —	—	831665.65
10. —	—	1984901.07
11. —	—	2264720.59
12. —	—	2357005.26
13. —	—	3622952.21
14. —	—	4178073.91

Útibúið á Ísafirði	Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi	
kr. 11269731.17	kr. 42746832.12	kr. 43613070.45	kr. 15802279.78	9.
— —	— —	— —	— —	10.
— —	— 11515.01	— —	— 200000.00	11.
— 445557.27	— 947917.05	— 161650.00	— 942126.50	12.
— —	— —	— —	— —	13.
— —	— —	— —	— —	14.
— —	— 500000.00	— 700000.00	— —	15.
— —	— —	— —	— —	16.
— 1500000.00	— 50000.00	— —	— —	17.
— 215114.23	— 537389.15	— 2698063.68	— 174020.36	18.
kr. 32634084.65	kr. 85424823.61	kr. 55708461.16	kr. 63492989.98	

deildarinnar ásamt útibúum bankans árið 1954.

Útibúið á Ísafirði	Útibúið á Akureyri	Útibúið á Eskifirði	Útibúið á Selfossi	
kr. —	kr. —	kr. —	kr. —	1.
— 1627853.01	— 3297720.93	— 1632950.92	— 2431313.75	2.
— 442061.08	— 958134.34	— 374341.18	— 685878.44	3.
— —	— —	— —	— —	4.
— 10705.82	— —	— 131806.91	— —	5.
— 407869.68	— 1280965.02	— 1824825.59	— 981713.08	6.
kr. 2488489.59	kr. 5536820.29	kr. 3963924.60	kr. 4098905.27	
kr. 306658.02	kr. 536514.57	kr. 120200.00	kr. 471410.80	1.
— 2109876.86	— 4797662.61	— 3786980.31	— 3584203.61	2.
— 71954.71	— 202643.11	— 56744.29	— 43290.86	3.
kr. 2488489.59	kr. 5536820.29	kr. 3963924.60	kr. 4098905.27	

15. flokkur ..... kr. 4358487.38
16. — ..... — 6255843.33
17. — ..... — 7034082.18
kr. 34882307.74

2. Verðbréfaeign:
4. flokkur ..... kr. 25000.00
7. — ..... — 300.00
9. — ..... — 2500.00
12. — ..... — 450.00
14. — ..... — 2800.00
15. — ..... — 2250.00
— 33300.00

3. Inneign hjá sparisjóðsdeildinni:
4. flokkur ..... kr. 494608.76
5. — ..... — 245560.65
6. — ..... — 42872.21
9. — ..... — 76763.07

180

10.	flokkur	kr.	254550.12		
11.	—	—	241458.63		
12.	—	—	263072.66		
13.	—	—	477960.31		
14.	—	—	458366.69		
15.	—	—	448726.63		
16.	—	—	495487.79		
17.	—	—	430575.62		
				kr.	3930003.14

4. Ógreiddir vextir og varasjóðstillög:

4.	flokkur	kr.	6358.58		
5.	—	—	3578.12		
6.	—	—	10004.89		
7.	—	—	11755.76		
8.	—	—	19179.32		
9.	—	—	23265.77		
10.	—	—	52497.54		
11.	—	—	54411.37		
12.	—	—	66334.97		
13.	—	—	85210.38		
14.	—	—	107240.85		
15.	—	—	101140.92		
16.	—	—	116393.81		
17.	—	—	190596.27		
				—	847968.55

5. Vextir af verðbréfum:

4.	flokkur	kr.	1500.00		
9.	—	—	150.00		
				—	1650.00

6. Ýmsir skuldunautar:

4.	flokkur	—	815.91
		Kr.	39696045.34

Skuldir:

1. Bankavaxtabréf í umferð:

4.	flokkur	kr.	1500.00		
7.	—	—	2100.00		
8.	—	—	89500.00		
9.	—	—	603200.00		
10.	—	—	1793600.00		
11.	—	—	2246500.00		
12.	—	—	2455200.00		
13.	—	—	3940800.00		
14.	—	—	4467600.00		
15.	—	—	4662800.00		
16.	—	—	6559000.00		
17.	—	—	7252000.00		
				kr.	34073800.00

2. Skuld við sparisjóðsdeildina:

7.	flokkur	kr.	105856.30		
8.	—	—	245519.76		
				—	351376.06

3.	Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:				180
	4. flokkur	kr.	4236.25		
	6. —	—	1787.50		
	7. —	—	1087.50		
	8. —	—	4680.00		
	9. —	—	25255.00		
	10. —	—	76802.50		
	11. —	—	92677.50		
	12. —	—	91740.00		
	13. —	—	98472.00		
	14. —	—	115342.00		
	15. —	—	115596.00		
	16. —	—	133220.00		
	17. —	—	249250.00		
				kr.	1010146.25
4.	Varasjóður:				
	4. flokkur	kr.	718097.37		
	5. —	—	404109.13		
	6. —	—	430559.94		
	7. —	—	461655.45		
	8. —	—	385421.16		
	9. —	—	305889.49		
	10. —	—	421546.23		
	11. —	—	221413.09		
	12. —	—	139922.89		
	13. —	—	146850.90		
	14. —	—	163539.45		
	15. —	—	132208.93		
	16. —	—	175504.93		
	17. —	—	154004.07		
				—	4260723.03
				Kr.	39696045.34

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 15. janúar 1955.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Gunnar Viðar. Vilhjálmur Þór.

Svanbjörn Frímannsson.

Framanritaðan reikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 10. marz 1955.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

180 **Rekstrarreikningur veðdeildarinnar árið 1954.**

Gjöld:

1.	Vextir af bankavaxtabréfum	kr. 1502436.25
2.	Kostnaður við rekstur veðdeildar	— 224400.00
3.	Vextir af skuld við sparisjóðsdeild	— 15037.75
4.	Vextir af innleystum bréfum	— 1652.90
5.	Rekstrarhagnaður	— 182563.73
6.	Varasjóðsreikningur yfirfærður á 4. flokk	— 30605.59
		Kr. 1956696.22

Tekjur:

1.	Vextir af lánum	kr. 1558603.81
2.	Til varasjóðs vegna rekstrarkostnaðar	— 174417.41
3.	Dráttarvextir og umboðslaun	— 55941.92
4.	Vextir af verðbréfum	— 2339.20
5.	Vextir af inneign hjá sparisjóðsdeild	— 68417.01
6.	Lántökugjald af nýjum lánum	— 8090.00
7.	Vextir af útgefnum bankavaxtabréfum	— 13105.55
8.	Varasjóðsreikningur yfirfærður af 3. flokki	— 30605.59
9.	Vaxtayfirfærsla	— 45175.73
		Kr. 1956696.22

IV. STOFNLÁNADEILDIN

Efnahagur stofnlánadeildar sjávarútvegsins 31. desember 1954.

Eignir:

1.	Skuldabréf fyrir lánum:			
	A-lán	kr. 60693924.55		
	B-lán	— 10418160.50		
			kr.	71112085.05
2.	Ógreiddir vextir		—	898925.26
3.	Verðbréf skuldaskilasjóðs		—	1953850.00
4.	Ýmsir skuldunautar	kr. 982094.18		
	Afskrifað	— 272202.49		
			—	709891.69
			Kr.	74674752.00

Skuldir:

1.	Stofnlánadeildarbréf í umferð:			
	a. 4% til 15 ára, 1946, nafnverð	kr. 1768000.00		
	b. 4% til 15 ára, 1949, nafnverð	— 840000.00		
	c. 3% til 5 ára, (seld með vöxtum dregnum frá nafnverði), nafnverð	— 245000.00		
			kr.	2853000.00
2.	Skuld við seðlabankann	kr. 68826885.59		
	Að viðbættri skuldbindingu ríkissjóðs vegna vangr. afborgana af A-lánum 31. des. 1954	— 2264004.00		
			—	71090889.59

3. Fyrir fram greiddir vextir			kr.	356459.28 180
4. Óráðstafaður tekjuafgangur:				
a. Frá árinu 1953		kr. 518509.83		
b. Samkv. rekstrarreikningi 1954		— 128095.79		
		kr. 646605.62		
Tap á v/s Ásþóri	kr. 257202.49			
Tap á v/s Jóni Dan	— 15000.00			
		— 272202.49		
			—	374403.13
			Kr.	74674752.00

LANDSBANKI ÍSLANDS, Reykjavík, 15. janúar 1955.

Framkvæmdastjórnin:

Jón G. Maríasson. Gunnar Viðar. Vilhjálmur Þór.

Svanbjörn Frímannsson.

Rekstrarreikningur stofnlánadeildar sjávarútvegsins árið 1954.

Gjöld:

1. Vaxtayfirfærsla frá fyrra ári		kr.	37011.46
2. Innleystir vaxtamiðar		—	111520.00
3. Vextir af skuld við seðlabankann		—	1704217.75
4. Kostnaður við rekstur		—	72781.58
5. Tekjuafgangur		—	128095.79
		Kr.	2053626.58

Tekjur:

1. Innborgaðir vextir og dráttarvextir		kr. 1511160.60		
Tilheyrandi næsta ári:				
Fyrir fram greiddir vextir af lánum	kr. 269762.55			
Óinnleystir vaxtamiðar	— 86696.73			
		— 356459.28		
		kr. 1154701.32		
Ógreiddir vextir:				
Af lánum	kr. 847636.70			
Af 4½% skuldabréfum skuldaskilasjóðs	— 51288.56			
		— 898925.26		
			kr.	2053626.58
			Kr.	2053626.58

Framanritaðan efnahags- og rekstrarreikning höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðbrandur Magnússon. Jón Kjartansson.

180 Með skírskotun til framanskráðrar yfirlýsingar endurskoðenda kvittar Landsbankanefndin fyrir reikninginn.

Reykjavík, 10. marz 1955.

Gunnar Thoroddsen,
forseti.

V. LÁNADEILD SMÁÍBÚÐA

Efnahagur Lánadeildar smáíbúða 31. desember 1954.

Eignir:

1.	Vaxtayfirfærsla frá f. á.		kr. 289141.37
2.	Skuldabréf fyrir lánum		— 32307664.20
3.	Ógreiddir vextir af lánum:		
	a. Gjaldfallnir	kr. 81637.21	
	b. Ekki gjaldfallnir	— 498055.42	
			— 579692.63
			Kr. 33176498.20

Skuldir:

1.	Framlag ríkissjóðs		kr. 4000000.00
2.	Skuld við seðlabanka		— 27875846.03
3.	Óráðstafað frá fyrra ári	kr. 100231.97	
	Rekstrarafgangur	— 1200420.20	
			— 1300652.17
			Kr. 33176498.20

Rekstrarreikningur Lánadeildar smáíbúða árið 1954.

Gjöld:

1.	Kostnaður við rekstur		kr. 229175.45
2.	Rekstrarafgangur		— 1200420.20
			Kr. 1429595.65

Tekjur:

1.	Vextir af lánum		kr. 842678.62
2.	Dráttarvextir		— 7224.40
3.	Ógreiddir vextir af lánum:		
	a. Gjaldfallnir	kr. 81637.21	
	b. Ekki gjaldfallnir	— 498055.42	
			— 579602.63
			Kr. 1429595.65

VI. EFTIRLAUNASJÓÐUR STARFSMANNA LANDSBANKA ÍSLANDS 180

Yfirlit yfir tekjur og gjöld árið 1954 og efnahagur 31. des. 1954.

Tekjur:

1. Eign 1. janúar 1954:			
a. Verðbréf, að nafnverði kr. 3514249.25	kr.	3367403.25	
b. Innst. í sparisjóði hjá Landsbankanum, Rvk	—	432440.70	
c. Vextir af verðbr. pr. 2. jan. 54	—	73441.74	
d. Lán til Byggingarsamvinnufélags starfsmanna Landsbanka Íslands	—	3077145.80	
			kr. 6950431.49
2. Vaxtatekjur á árinu			— 364910.49
3. Tillag bankans og sjóðfélaga			— 595063.13
4. Ýmsar tekjur			— 610.00
			Kr. 7911015.11

Gjöld:

1. Greidd eftirlaun	kr.	43797.51	
÷ endurgreitt af Landsbankanum samkv. 2. gr. eldri reglug. sjóðsins	—	10269.97	
			kr. 33527.54
2. Endurgreidd tillög			— 8453.05
3. Eign 31. des. 1954:			
a. Verðbréf að nafnverði kr. 3442168.65	kr.	3291778.15	
b. Innstæða í sparisjóðsbók	—	670021.13	
c. Vextir af verðbréfum pr. 2. jan. 1955	—	58837.50	
d. Lán til Byggingarsamv.félags starfsmanna Landsbanka Íslands	—	3848397.74	
			— 7869034.52
			Kr. 7911015.11

REIKNINGAR ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F. 181

1. janúar — 31. desember 1954.

Rekstursreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 1954.

Gjöld:

Kostnaður við bankareksturinn	kr.	7941056.35
Fært á afskriftareikning	—	2000000.00
Arður til hluthafa 4%	—	292616.00
Til varasjóðs	—	2000000.00
Til húsbyggingasjóðs	—	1000000.00
Framlag til eftirlaunasjóðs	—	500000.00
Gjöf á aldarfjórðungsafmæli bankans 12. apríl 1955 til rannsókna í þágu sjávarútvegsins	—	500000.00
Til næsta árs yfirfærist	—	343641.10
	Kr.	14577313.45

181 Tekjur:

Yfirfært frá fyrra ári	kr.	233847.48
Vextir, umboðslaun og aðrar tekjur	—	14343465.97
	Kr.	14577313.45

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f. og útibúa hans 31. desember 1954.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	151966.15
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	3743458.07
Reikningslán	—	42189117.18
Skuldir á hlaupareikningi	—	96354484.96
Víxlar	—	275341795.06
Ýmsir skuldunautar	—	24906321.05
Verðbréf	—	14699056.08
Erlend mynt	—	81135.48
Húseignir bankans og útibúa hans og aðrar fasteignir	—	402873.28
Erlendir bankar	—	6569226.56
Ógoldnir vextir	—	74626.10
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	41734704.80
Sjóður	—	9617310.50
	Kr.	515866075.27

Passiva:

Hlutafé	kr.	7315400.00
Varasjóður	—	20000000.00
Afskriftareikningur	—	20000000.00
Gengisreikningur	—	1500000.00
Ógreiddur arður 1943—1953	—	291200.00
Arður til hluthafa fyrir árið 1954	—	292616.00
Hlaupareikningur	—	68978716.71
Sparisjóðsfé	—	211578031.38
Ýmsir skuldheimtumenn	—	53643251.80
Endurseldir víxlar	—	53209738.00
Innlendir bankar	—	32210898.09
Erlendir bankar	—	1038375.67
Fyrir fram greiddir vextir	—	3729501.72
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	41734704.80
Yfirfært til næsta árs	—	343641.10
	Kr.	515866075.27

Reykjavík, 29. janúar 1955.

ÚTVEGSBANKI ÍSLANDS H.F.

Helgi Guðmundsson. Valtýr Blöndal. Jóhann Hafstein.

Einar E. Kvaran.

Reikningur þessi er í fullu samræmi við bækur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, og ársreikninga útibúanna.

Reykjavík, 7. maí 1955.

H. Guðmundsson. Björn Steffensen.

Með skírskotun til áritunar endurskoðenda, kvittar fulltrúaráðið hér með fyrir 181
reikningi þessum til úrskurðar aðalfundar.

Reykjavík, 17. maí 1955.

FULLTRÚARÁÐ ÚTVEGSBANKA ÍSLANDS H.F.

Stefán Jóh. Stefánsson. Lárus Fjeldsted. Eyjólfur Jóhannsson.
Björn Ólafsson. Gísli Guðmundsson.

Efnahagsreikningur Útvegsbanka Íslands h.f., Reykjavík, 31. desember 1954.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	57884.32
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	684208.07
Reikningslán	—	28337103.29
Skuldir á hlaupareikningi	—	69204099.34
Víxlar	—	182380569.51
Ýmsir skuldunautar	—	19311114.81
Verðbréf	—	14414347.18
Erlend mynt	—	30254.26
Bankahúsið og aðrar fasteignir	—	3.00
Erlendir bankar	—	6569226.56
Útibúið á Ísafirði	—	7568343.71
Útibúið á Seyðisfirði	—	21562248.03
Útibúið í Vestmannaeyjum	—	47553636.17
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	39604702.42
Sjóður	—	8517403.59
	Kr.	445795144.26

Passiva:

Hlutafé	kr.	7315400.00
Varasjóður	—	20000000.00
Afskriftareikningur	—	20000000.00
Gengisreikningur	—	1500000.00
Ógreiddur arður 1943—1953	—	291200.00
Arður til hluthafa fyrir árið 1954	—	292616.00
Hlaupareikningur	—	55186118.13
Sparisjóðsfé	—	158931685.43
Ýmsir skuldheimtumenn	—	48723811.43
Endurseldir víxlar	—	53209738.00
Innlendir bankar	—	32210898.09
Erlendir bankar	—	1038375.67
Útibúið á Akureyri	—	4725064.05
Fyrir fram greiddir vextir	—	2421893.94
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	39604702.42
Yfirfært til næsta árs	—	343641.10
	Kr.	445795144.26

Við höfum endurskoðað reikninga Útvegsbanka Íslands h.f. fyrir árið 1954 og vottum, að efnahagsreikningur þessi er í fullu samræmi við bækur bankans.

181 Við höfum einnig fullvissað okkur um, að birgðir bankans af víxlum, verðbréf og aðrar eignir samkvæmt reikningi þessum er fyrir hendi.

Reykjavík, 7. maí 1955.

H. Guðmundsson. *Björn Steffensen.*

Efnahagsreikningur útibúa Útvegsbanka Íslands h.f. 31. desember 1954.

I. Útibúið á Akureyri.

Activa:

Inneign hjá Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	4725064.05
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	2628250.00
Reikningslán	—	4966317.58
Skuldir á hlaupareikningi	—	5876991.63
Víxlar	—	8078122.31
Ýmsir skuldunautar	—	968061.23
Verðbréf	—	59058.90
Húseign útibúsins	—	2.00
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	998823.73
Sjóður	—	317045.87
	Kr.	28617737.30

Passiva:

Hlaupareikningur	kr.	6792179.92
Sparisjóðsfé	—	18350530.30
Ýmsir skuldheimtumenn	—	2234695.80
Fyrir fram greiddir vextir	—	241507.55
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	998823.73
	Kr.	28617737.30

II. Útibúið á Ísafirði.

Activa:

Fasteignaveðslán	kr.	94081.83
Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	2000.00
Reikningslán	—	1706194.29
Skuldir á hlaupareikningi	—	2162830.17
Víxlar	—	14595402.86
Ýmsir skuldunautar	—	143490.09
Húseign útibúsins	—	1.00
Sjóður	—	376134.40
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	17178.65
	Kr.	19097313.29

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	7568343.71
Hlaupareikningur	—	1733243.86
Sparisjóðsfé	—	8692785.36
Ýmsir skuldheimtumenn	—	832857.11

Fyrir fram greiddir vextir	kr.	252904.60	181
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	17178.65	
	Kr.	19097313.29	

III. Útibúið á Seyðisfirði.

Activa:

Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr.	429000.00
Reikningslán	—	2445599.16
Víxlar	—	11162823.18
Verðbréf	—	225650.00
Skuldir á hlaupareikningi	—	9204291.82
Ýmsir skuldunautar	—	1948248.35
Erlend mynt	—	47374.14
Húseign útibúsins og aðrar fasteignir	—	402866.28
Ógreiddir vextir	—	74626.10
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	15000.00
Sjóður	—	282373.81
	Kr.	26237852.84

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	21562248.03
Hlaupareikningur	—	877895.75
Sparisjóðsfé	—	3669948.39
Ýmsir skuldheimtumenn	—	12069.30
Fyrir fram greiddir vextir	—	100691.37
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	15000.00
	Kr.	26237852.84

IV. Útibúið í Vestmannaeyjum.

Activa:

Reikningslán	kr.	4733902.86
Víxlar	—	59124877.20
Skuldir á hlaupareikningi	—	9906272.00
Erlend mynt	—	3507.08
Ýmsir skuldunautar	—	2535406.57
Húseign útibúsins	—	1.00
Skuldir viðskiptamanna vegna ábyrgða	—	1099000.00
Sjóður	—	124352.83
	Kr.	77527319.54

Passiva:

Skuld við Útvegsbanka Íslands h.f.	kr.	47553636.17
Hlaupareikningur	—	4389279.05
Sparisjóðsfé	—	21933081.90
Ýmsir skuldheimtumenn	—	1839818.16
Fyrir fram greiddir vextir	—	712504.26
Ábyrgðir vegna viðskiptamanna	—	1099000.00
	Kr.	77527319.54

182

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Christians konungs Níunda árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 442):			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	11644.15	
c. Bankainnstæða	—	9133.86	
			kr. 29378.01
2. Vextir:			
a. Af innritunarskírteini	kr.	711.26	
b. — söfnunarsjóðsinnstæðu	—	608.11	
c. — bankainnstæðu	—	438.70	
			— 1758.07
			Kr. 31136.08

Gjöld:

1. Heiðursgjöf veitt Stefáni Guðmundssyni, bónda, Hrafnhóli			kr. 800.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Innritunarskírteini	kr.	8600.00	
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	11796.86	
c. Bankainnstæða	—	9939.22	
			— 30336.08
			Kr. 31136.08

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

183

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 444):		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	23801.48
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1237.67
	Kr.	25039.15

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	25039.15
	Kr.	25039.15

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR 184

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsteds og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteds, árið 1954.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 443)	kr. 7290.28
2.	Óafhentir trjárækturtarsjóðir	— 775.90
3.	Vextir árið 1954 af aðalsjóðnum	— 379.09
4.	Vextir árið 1954 af sparisjóðsinnstæðum trjárækturtarsjóða	— 38.65
		Kr. 8483.92

Gjöld:

	Í sjóði til næsta árs:	
1.	Í Söfnunarsjóði	kr. 7669.37
2.	Í Landsbankanum:	
a.	Trjárækturtarsjóður Úlfljótsvatnskirkjugarðs	— 214.13
b.	— Þingvallakirkjugarðs	— 210.49
c.	— Hlíðar í Grafningi	— 199.29
d.	— Keldnakots í Stokkseyrarhreppi	— 190.64
		Kr. 8483.92

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

REIKNINGUR 185

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs C. Liebe's árið 1954.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 443):	
	Söfnunarsjóðsinnstæða	kr. 14960.70
2.	Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	— 777.95
		Kr. 15738.65

Gjöld:

1.	Greitt Búnaðarfélagi Íslands	kr. 700.11
2.	Sjóður í árslok:	
	Söfnunarsjóðsinnstæða	— 15038.54
		Kr. 15738.65

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

186

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 444):			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	19391.93	
b. Í Landsbankanum	—	736.33	
			kr. 20128.26
2. Vextir:			
a. Af söfnunarsjóðsinnstæðu	kr.	1008.38	
b. — bankainnstæðu	—	12.24	
			— 1020.62
			Kr. 21148.88

Gjöld:

1. Veittir styrkir			kr. 600.00
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Í Söfnunarsjóði	kr.	19728.07	
b. Í Landsbankanum	—	820.81	
			— 20548.88
			Kr. 21148.88

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

187

REIKNINGUR

yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta í hinu fyrrverandi Suðuramti, árið 1954.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1954 B., bls. 442):		
Söfnunarsjóðsinnstæða	kr.	29447.55
2. Vextir af söfnunarsjóðsinnstæðu	—	1531.27
		Kr. 30978.82

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr.	30978.82
		Kr. 30978.82

Í atvinnumálaráðuneytinu, 3. júní 1955.

Gunnlaugur E. Briem.

HÚSALEIGUVÍSITALA 188

miðað við grunntöluna 100 á tímabilinu jan.—marz 1939.

Fyrir fyrsta ársfjórðung 1955	213	stig
Fyrir annan ársfjórðung 1955	214	—
Fyrir þriðja ársfjórðung 1955	225	—
Fyrir fjórða ársfjórðung 1955	228	—
Meðaltal	220	stig

VÍSITALA 189

framfærslukostnaðar í Reykjavík árið 1955.

Janúar	161 stig	Júlí	165 stig
Febrúar	161 —	Ágúst	165 —
Marz	161 —	September	165 —
Apríl	162 —	Október	172 —
Maí	162 —	Nóvember	173 —
Júní	163 —	Desember	174 —

Meðaltal 165.2 stig

SKRÁ 190

um ný hlutafélög samkvæmt Lögbirtingablaðinu 1955.

1. Adolph Bergsson & Co. h.f., Reykjavík.
2. Akur h.f., Akureyri.
3. Anilinprent h.f., Reykjavík.
4. Álfsnesmjöl h.f., Kjalarneshreppi, Kjósarsýslu.
5. Bananar h.f., Reykjavík.
6. Bifreiðastöðin Bæjarleiðir h.f., Reykjavík.
7. Birtingur h.f., Reykjavík.
8. Bjarkey h.f., Reykjavík.
9. Búðarfell h.f., Búðum, Fáskrúðsfirði.
10. Cosmos h.f., Reykjavík.
11. Dieselvélar h.f., Reykjavík.
12. Efnagerðin Valur h.f., Reykjavík.
13. Efnalaug Austurbæjar h.f., Reykjavík.
14. Efnalaugin Hjálp h.f., Reykjavík.
15. Eignabankinn h.f., Reykjavík.
16. Elding Trading Company h.f., Reykjavík.
17. Fasteignir h.f., Reykjavík.
18. Fiskiðjan h.f., Ísafirði.
19. Fiskimjöl h.f., Sauðárkróki.

190 20. F. Jóhannsson & Co., Reykjavík.
21. Flugfélagið Vængir h.f., Reykjavík.
22. Funi h.f., Reykjavík.
23. Grunnur h.f., Keflavíkurkaupstað.
24. Gunnvör h.f., Ísafjarðarkaupstað.
25. Hafnarnes h.f., Þorlákshöfn.
26. Hárgreiðslustofan Perla h.f., Reykjavík.
27. H.f. Súlur, Reykjavík.
28. H.f. Sæbjörg, Akranesi.
29. Hilmir h.f., Reykjavík.
30. Hótel Borgarnes h.f., Borgarnesi.
31. Húsgagnabúðin h.f., Reykjavík.
32. Ísbarinn h.f., Akureyri.
33. Jón J. Barðason & Co., Reykjavík.
34. Karl Ó. Jónsson h.f., Grindavík.
35. Kerfi h.f., Reykjavík.
36. Klæðaverzlun Sigurður Guðmundssonar h.f., Akureyri.
37. Kópur h.f., Hafnarfirði.
38. Krosseyri h.f., Hafnarfirði.
39. Lagnir h.f., Reykjavík.
40. Línubyggingar h.f., Reykjavík.
41. Logi h.f., Patreksfirði.
42. Marco h.f., Reykjavík.
43. Matvælaiðjan h.f., Reykjavík.
44. M. Þorsteinsson h.f., Reykjavík.
45. Námsbækur h.f., Reykjavík.
46. Niðursuðuverksmiðjan h.f., Ísafjarðarkaupstað.
47. Norðlendingur h.f., Ólafsfirði.
48. Nýbyggingar h.f., Reykjavík.
49. Nývirki h.f., Reykjavík.
50. Olíustöðin í Hvalfirði h.f., Borgarfjarðarsýslu.
51. Regnbogaútgáfan h.f., Reykjavík.
52. Salmo h.f., Garðahreppi, Gullbringu- og Kjósarsýslu.
53. Séð og lifað h.f., Reykjavík.
54. Skjólakjötbúðin h.f., Reykjavík.
55. Sport h.f., Ísafirði.
56. Stálprýði h.f., Reykjavík.
57. Stuðlaberg h.f., Vestmannaeyjum.
58. Stuðlar h.f., Reykjavík.
59. Svanur h.f., Húsavíkurkaupstað.
60. Sælgætisgerðin Silja, Reykjavík.
61. Söltunarstöð Ólafs Ragnars h.f., Siglufirði.
62. Teppi h.f., Reykjavík.
63. Timburverzlun Árna Jónssonar & Co., Reykjavík.
64. Tómasarhagi h.f., Keflavík.
65. Traust h.f., Reykjavík.
66. Trausti h.f., Seyðisfjarðarkaupstað.
67. Trésteypan h.f., Reykjavík.
68. Tungufell h.f., Reykjavík.
69. Útnes h.f., Reykjavík.
70. Vefnaðarvörubúð V. B. K., Reykjavík.
71. Veitingasalan h.f., Reykjavík.

72. Verklegar framkvæmdir h.f., Reykjavík. 190
73. Verksmiðjan Sunna h.f., Reykjavík.
74. Verzlun Sigurðar Pálmasonar h.f., Hvammstanga.
75. Verzlunin Túngata 1 h.f., Siglufirði.
76. Verzlunin Vaggan h.f., Reykjavík.
77. Véla- og raftækjaverzlunin h.f., Reykjavík.
78. Vélsmiðjan Bjarmi h.f., Reykjavík.
79. Vinnufélagar h.f., Esjubergi, Kjalarnesi, Kjósarsýslu.
80. Þorgrímur h.f., Súðavík.
81. Þórsnes h.f., Stykkishólmi.
82. Örkin h.f., Dalvík.

SKRÁ 191

um ný samvinnufélög samkvæmt Lögbirtingablaðinu 1955.

1. Byggingarsamvinnufélagið Framtak, Reykjavík.
2. Pöntunarfélag Sogsfossa, við Sogsfossa í Árnessýslu.
3. Pöntunarfélag starfsmanna pósts og síma, Ísafirði.
4. Samvinnufélag rafvirkja, Reykjavík.

SKRÁ 192

yfir firmatilkynningar, sem birtar hafa verið í Lögbirtingablaðinu 1955.

I. Reykjavík.

1. Adolph Bergsson & Co.
2. Albert Guðmundsson & Eyjólfsson.
3. Almenna bílaverkstæðið h.f.
4. Amatörverzlunin.
5. Auglýsingamyndir s.f.
6. Áfengisvarnafélagið Bláa bandið.
7. Árnason, Pálsson & Co. h.f.
8. Árni B. Björnsson, úra- og skartgripaverzlun.
9. „Ásar".
10. Benedikt & Gissur h.f.
11. Benedikt og Hörður.
12. Bifreiðastöð Íslands.
13. Bílamiðstöðin s.f.
14. Bjarkey h.f.
15. Bjarni Gíslason og Svan Magnússon, málarameistarar s.f.
16. Borgarfell h.f.
17. Brjóstsykurgerðin Nói h.f.
18. Bjarni Björnsson, umboðs- og heilverzlun.
19. Byggingarfélagið Laugarás s.f.
20. Daníel Ólafsson & Co. h.f.
21. Dráttarvélar h.f.
22. Efnagerðin Valur.
23. Elding Trading Company.

192

24. Eldorado.
25. Elektro-Import.
26. Fasteignalánafélag samvinnumanna
27. Fasteignastofan s.f.
28. Fatíma.
29. Faxabúð.
30. Faxaver h.f.
31. Fáfnir.
32. Fálkinn h.f.
33. Félagsprentsmiðjan h.f.
34. Fossar h.f.
35. Funi h.f.
36. G. Einarsson & Lunddal, umboðs- og heildverzlun.
37. Gardínubúðin.
38. Geirabúð.
39. Geirsútgáfan.
40. Geislinn.
41. Glitsteinn h.f.
42. Guðmundur Guðmundsson & Co.
43. Guðm. Jónsson.
44. Gúmmí h.f.
45. H. Benediktsson & Co. h.f.
46. Hamrafell.
47. Haraldarbúð h.f.
48. Hattabúð Reykjavíkur.
49. Haukur & Agnar s.f.
50. Hárgreiðslustofan Lotus.
51. Hárgreiðslustofan Ondula.
52. Heimdallur.
53. Herkúles h.f.
54. Hið ísl. steinolíuhlutafélag.
55. Hilmarsbúð.
56. Hlíðarbúðin.
57. Holtsbúðin.
58. Hornbjarg h.f.
59. Hreingerningarmiðstöðin.
60. Hreinsir.
61. Hrímnir h.f.
62. Húsakostur s.f.
63. Húseignin Bræðraborgarstígur 19.
64. Húsgagnabólstrun Ólafs Daðasonar.
65. Íslendingasagnaútgáfan h.f.
66. Íslenzk-ungverska verzlunarmiðstöðin.
67. Íslenzk-þýzka verzlunarfélagið.
68. J. Bjarnason & Co.
69. Jason & Co.
70. Jónas Hallgrímsson & Co.
71. Jósef og Stefán s.f.
72. Jötunn h.f.
73. K. Þorsteinsson & Co.
74. Kaffibrennsla O. Johnson & Kaaber h.f.
75. Kaffibætisverksmiðja O. Johnson & Kaaber h.f.

76. Katla h.f. 192
77. Kaupfélag Reykjavíkur og nágrennis.
78. Keðja s.f.
79. Kirkjusandur h.f.
80. Kjalarútgáfan.
81. Kjöt og álegg.
82. Kjötbúð Laugarness.
83. Kjötbúð Smáíbúðanna.
84. Konfektgerðin Silja.
85. Laugavegur 20 A s.f.
86. Lárus G. Lúðvígsson.
87. Líftryggingarfélagið Andvaka.
88. Loftur h.f.
89. Lübeck.
90. Lýsing.
91. Marteinn Einarsson & Co.
92. Málarastofan Litir.
93. Málmsmiðjan Hella h.f.
94. Mánaútgáfan.
85. M.b. Gullborg RE 38 s.f.
96. Múr h.f.
97. North Atlantic Trading Company.
98. Númi s.f.
99. Nýja blikksmiðjan.
100. Nýja raftækjavinnustofan.
101. Nýja skóverksmiðjan h.f.
102. Nýja þvottahúsið.
103. Nylon Plast h.f.
104. Nærfataefna- og prjónlesverksmiðjan h.f.
105. Nærfatagerðin s.f.
106. O. Johnson & Kaaber h.f.
107. Ó. Sigurðsson & Hvanndal.
108. Óhm.
109. Olíufélagið h.f.
110. Olíusalan h.f.
111. Orbis, umboðs- og heildverzlun.
112. Óskar Sigurðsson, umboðs- og heildverzlun.
113. P. Stefánsson h.f.
114. Pappírsiðjan.
115. Páll Jóh. Þorleifsson, umboðs- og heildverzlun.
116. Páll S. Pálsson, málflutningsskrifstofa s.f.
117. Pólar h.f.
118. Pressan h.f.
119. Pöntunarfélagið á Grímsstaðaholti.
120. Radíóverkstæðið Hljómur.
121. Rafeind.
122. Rafföng s.f.
123. Raftækjatryggingar h.f.
124. Raftækjavinnustofa Jóns Ólafssonar.
125. Rafvélaverkstæði Austurbæjar.
126. Ragnar Blöndal h.f.
127. Rauðará h.f.

192

128. Reynisbúð.
129. Rofi.
130. Rydens kaffi h.f.
131. H.f. Ræsir.
132. Samband íslenzkra samvinnufélaga.
133. Sameignarfélag verðbréfa og skipa.
134. Sameinaða verksmiðjuafgreiðslan (skammst. SAVA).
135. Samkaup h.f.
136. Samtíðin.
137. Samvinnutryggingar.
138. Samvinnutryggingar g. t.
139. Sannar frásagnir s.f.
140. Sápverksmiðjan Hreinn h.f.
141. Sendibílastöðin Þröstur h.f.
142. Setberg s.f.
143. H.f. Shell á Íslandi.
144. Sigurður Þorsteinsson h.f.
145. Silfurtunglið.
146. Síldar- og fiskimjölsverksmiðjan h.f.
147. Sjófataverksmiðjan h.f.
148. Skipafélagið Fold h.f.
149. Skóverksmiðjan Hænir h.f.
150. Skúli Jóhannsson & Co.
151. Skyggnir s.f.
152. Sláturfélag Suðurlands.
153. Smyrill.
154. Solana, umboðs- og heildverzlun.
155. Spákonufell, bótaútgáfa.
156. Steiniðjan.
157. Stimplagerðin.
158. Stjörnubíó h.f.
159. Studio, ljósmyndastofa.
160. Stundin.
161. Súkkulaðiverksmiðjan Sirius h.f.
162. Sútunarverksmiðjan h.f.
163. Sveinn Egilsson h.f.
164. Sælgætisgerðin Amor.
165. Timburverzlun Árna Jónssonar.
166. Tjarnarbakarí.
167. Tóbaks- og sælgætisverzlunin ABC.
168. Transit Trading.
169. Tréiðjan h.f.
170. Tún.
171. Úlfar Skæringsson, umboðs- og heildverzlun.
172. Útvarpsvirkinn.
173. Vatnsstígur 4.
174. Vefnaðarvörubúð V. B. K. h.f.
175. Veitingastofan Vega.
176. Véla- og raftækjaverzlunin.
177. Vélar & Skip h.f.
178. Vélar og Verkfæri h.f.
179. Vélsmiðjan Dynjandi.

180. Ver, umboðs- og heildverzlun. 192
181. Verðbréfaverzlun Hermanns Haraldssonar.
182. Verklegar framkvæmdir h.f.
183. Verksmiðjan Minerva.
184. Verksmiðjan Sunna.
185. Verzlun Haraldar Hagan h.f.
186. Verzlunin Bjarmi.
187. Verzlunin Chic.
188. Verzlunin Faco.
189. Verzlunin Geislinn.
190. Verzlunin Gullfoss h.f.
191. Verzlunin Hrund.
192. Verzlunin Lana.
193. Verzlunin Lübeck.
194. Verzlunin Nanna.
195. Verzlunin Rauðaberg.
196. Verzlunin Straumnes s.f.
197. Victor Kr. Helgason.
198. Víkurútgáfan.
199. Vinnuvélar h.f.
200. Vogue h.f.
201. Þórelfur.
202. Þórsbar.
203. Ægisbúð.
204. H.f. Ölgerðin Egill Skallagrímsson.
205. Örninn.

II. Akranes.

1. Akraness Apótek.
2. Bifreiðaverkstæði Akraness h.f.
3. Verzlunin Skemman.

III. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

1. Flóabáturinn Baldur h.f., Stykkishólmi.
2. Kaupfélag Ólafsvíkur.
3. Kaupfélag Stykkishólms, Stykkishólmi.
4. Þórsnes h.f., Stykkishólmi.

IV. Barðastrandarsýsla.

1. Drangur h.f., Patreksfirði.
2. Trésmíðaverkstæðið Ösp, Patreksfirði.

V. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.

1. Elías & Ólafur, skósmiðir, Ísafirði.
2. Fiskimjölsverksmiðja Bolungarvíkur h.f., Bolungarvík.
3. Frosti h.f., Súðavík.
4. Guðmundur E. Sæmundsson & synir, Ísafirði.
5. Hraðfrystihúsið h.f., Hnífsdal.
6. Ísfell h.f., Flateyri.

192

7. Ísfirðingur h.f., Ísafirði.
8. Pamela, sætindagerð, Ísafirði.
9. Vísir h.f., Súðavík.

VI. **Húnavatnssýsla.**

Kaupfélag Skagstrendinga.

VII. **Skagafjarðarsýsla og Sauðárkrókskaupstaður.**

1. Fiskimjölsverksmiðjan h.f., Hofsósi.
2. Kaupfélag Austur-Skagfirðinga.

VIII. **Siglufjörður.**

1. Íslenzkur Fiskur h.f.
2. Milly h.f.

IX. **Ólafsfjörður.**

Stígandi s.f.

X. **Eyjafjarðarsýsla og Akureyri.**

1. Bifreiðastöð Oddeyrar h.f., A.
2. Bifreiðastöðin Stefnir, A.
3. Bifreiðaverkstæðið Þórshamar h.f., A.
4. Diddabar, A.
5. Eiðsvallarbúðin, A.
6. Filman, A.
7. Herrabúðin, A.
8. Hóll s.f., A.
9. Jón & Vigfús (Polyfoto), A.
10. Kaupfélag neytenda, Dalvík.
11. Kjöt og fiskur, A.
12. Netagerðin Oddi h.f., A.
13. Raforka h.f., A.
14. Sendibílastöðin s.f., A.
15. Smjörlíkisgerð Akureyrar h.f., A.
16. Tómas Steingrímsson & Co., A.
17. Valbjörk h.f., A.
18. Verzlunin Esja, A.
19. Vörubílstjórafélagið Valur, A.
20. Öl og gosdrykkir h.f., A.
21. Örkin h.f., Dalvík.

XI. **Þingeyjarsýsla og Húsavík.**

1. Bræðurnir Einarsson, Raufarhöfn.
2. Fiskiðjusamlag Húsavíkur.
3. Kaupfélag Langnesinga.
4. Útgerðarfélag Húsavíkur h.f., Húsavík.

XII. **Norður-Múlasýsla og Seyðisfjörður.**

Vélsmiðjan Stál.

XIII. Neskaupstaður. 192

Freyfaxi h.f.

XIV. Suður-Múlasýsla.

1. Búðarfell h.f., Búðum í Fáskrúðsfirði.
2. Fiskimjölsverksmiðjan h.f., Búðum í Fáskrúðsfirði.
3. Hraðfrystihús Fáskrúðsfjarðar h.f., Búðum í Fáskrúðsfirði.
4. Kaupfélag Fáskrúðsfirðinga, Búðum í Fáskrúðsfirði.
5. Útgerðarfélag S. Í. S., Reyðarfirði.

XV. Rangárvallasýsla.

Rangársandur s.f.

XVI. Vestmannaeyjar.

1. Einar Lárusson & Co. h.f.
2. Einar Sigurðsson.
3. Gísli & Ragnar.
4. Gunnar Ólafsson & Co. h.f.
5. Hraðfrystistöð Vestmannaeyja.
6. Hrímfell.
7. Verzlunin Geysir.
8. Vöruhús Vestmannaeyja h.f.

XVII. Árnessýsla.

1. Efnalaug Selfoss.
2. Pöntunarfélag verkamanna, Stokkseyri.

XVIII. Gullbringu- og Kjósarsýsla, Hafnarfjörður, Keflavík.

1. Álftá, Keflavík.
2. Áætlunarbílar Mosfellssveitar h.f.
3. Biðskýlið s.f., Hafnarfirði.
4. Biðskýli s.f., Keflavíkurflugvelli.
5. Byggingarfélag alþýðu, Hafnarfirði.
6. Efnalaug Hafnarfjarðar h.f., Hafnarfirði.
7. Fiskur h.f., Hafnarfirði.
8. Fiskveiðahlutafélagið Venus, Hafnarfirði.
9. Funi h.f.
10. Garður h.f., Sandgerði.
11. Gíslabúð.
12. Gísli Súrsson h.f., Hafnarfirði.
13. Grunnur h.f., Keflavík.
14. Hraðfrystihús Þórkötlustaða h.f.
15. Hraðfrystistöð Hafna, Höfnum.
16. H.f. Húsdýr, Hafnarfirði.
17. Lýsi & Mjöl h.f., Hafnarfirði.
18. Nýja Efnalaugin h.f., Keflavík.
19. Olíustöðin í Hafnarfirði h.f., Hafnarfirði.
20. Radíóvinnustofan, Keflavík.

192

21. Reginn h.f., Kjósarsýslu.
22. Sölvabúð s.f., Keflavík.
23. Tréiðjan, Hafnarfirði.
24. Trésmiðjan Silfurtún h.f.
25. Valur h.f., Grindavík.
26. Verzlunin Dvergasteinn s.f., Seltjarnarneshreppi.
27. Verzlunin Stapi, Ytri-Njarðvík.
28. Vinnuvélar h.f., Esjubergi.

XIX. **Kópavogskaupstaður.**

1. Byggingarfélagið í Kópavogi s.f.
2. Gunnarshólmi s.f.
3. Hraun- og vikursteypan h.f., Kópavogi.

193

AUGLÝSING

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík um skrásetningar þær, sem gerðar hafa verið árið 1955.

I.

Skrás. 1955, nr. 1. Tilkynnt 23. nóvember 1954, kl. 11 f. h., af Deutche Solvay-Werke G. m. b. H., efnagerð, Solingeen-Ohligs, Þýzkalandi, og skrásett 3. janúar 1955.

Orðið:

Fluralsil

Samkvæmt tilkynningu 17. september 1908, er merkið skrásett í Berlín 23. apríl 1909, 2. flokki, fyrir jurtaeyðingarefni, varnarefni fyrir timbur-, stein- og múrbyggingar, sótthreinsunarefni, fernis.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 11. september 1952.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. ágúst 1948.

Skrás. 1955, nr. 2. Tilkynnt 23. nóvember 1954, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 3. janúar 1955.

Orðið:

XYLAMON

Samkvæmt tilkynningu 8. júlí 1927, er merkið skrásett í Berlín 14. febrúar 1928, 37. flokki, fyrir olíu til að varna skemmdum á timbri, svo og efni framleidd úr henni til að verja timbur skemmdum.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 11. nóvember 1952.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 8. júlí 1947.

Skrás. 1955, nr. 3. Tilkynnt 23. nóvember 1954, kl. 11 f. h., af sama, og skrá- **193**
sett 3. janúar 1955.
Orðið:

Pyromors

Samkvæmt tilkynningu 9. júní 1952, er merkið skrásett í Berlín 11. desember 1952, 2. flokki, fyrir efni til útrýmingar dýra og jurta, gerilsneyðingar- og sóttvarnarefni, efni til að eyða sveppagróðri í húsum, myglu, sagga og fúalykt, efnavörur til iðnaðar, eldvarnarefni og efni til að gera eldfima hluti óeldfima, efni til að blanda í steinlím, efni til að vatnsþétta steina og gervisteina, efni til að eyða brennisteini, málningarefni til einangrunar, steypumálningu, málningu, blönduvökvamálningu, bindiefni úr blönduvökva, bindimálningu, litarefni, liti, olíuliti, grunnmálningu, fernis, lökk, vefjar- og viðarbæs, viðarkvoðu, lím, bindiefni fyrir liti, málningarefni, er innihalda bitumen, tjöru og kátsjúk, svo sem lökk og sparslkvoður, bletthreinsunarefni, ryðvarnarefni, efni til að fága og gljáa (nema fyrir leður), sóda, steinþétti- og steinvarnarefni, litlaus efni til að þétta húsveggi. efni til að verja og vatnsþétta tré, olíur til að varna skemmdum á tré, efni til verndar byggingum, svo sem bitumenmálningu, og málningu, er inniheldur bitumen, þéttiefni til blöndunar í steypu og múrverk, þaklökk, vatnsþéttiefni fyrir timbur, samskeytaþétti til bygginga.

Skrás. 1955, nr. 4. Tilkynnt 4. desember 1954, kl. 11 f. h., af Ernu Maríu Elísabetu Graas, eiganda firmans Index Tekniska Fabriker, G. Ohlson, verksmiðjurekstur og verzlun, Stokkhólmi, Svíþjóð, og skrásett 3. janúar 1955.
Orðið:

COLLAN

Samkvæmt tilkynningu 1. október 1897, er merkið skrásett í Stokkhólmi 1. nóvember 1897 fyrir olíu, leður, sóla, slöngur, kaðla og snyrtivörur.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. ágúst 1947.

Skrás. 1955, nr. 5. Tilkynnt 6. desember 1954, kl. 4 e. h., af British Glues & Chemicals Limited, verksmiðjurekstur, Weluryn Garden City, Hertfordshire, Englandi, og skrásett 3. janúar 1955.
Brúsi og yfir hann þveran stendur: B. G. C., en þar undir „CHURN" BRAND.

Merkið er skrásett í London 7. marz 1923, 42. flokki, fyrir nautgripafæðu.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 7. marz 1951.

193 **Skrás. 1955, nr. 6.** Tilkynnt 7. desember 1954, kl. 2 e. h., af Lloyd Motoren Werke G. m. b. H., vélaverksmiðja, Bremen, Þýzkalandi, og skrásett 3. janúar 1955.

Svartur, tvöfaldur þríhyrningur og innan í honum sjö svört strik, en þar fyrir neðan innan í þríhyrningnum stendur orðið: LLOYD.

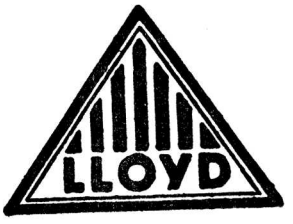

Samkvæmt tilkynningu 17. nóvember 1950, er merkið skrásett í München 26. febrúar 1952, 23. flokki, fyrir tæki til flutninga á landi, í lofti og á sjó, bifreiðar, einstaka hluta úr flutningatækjum, vélar til þeirra, verkfæravélar, vélar til vefnaðar.

Skrás. 1955, nr. 7. Tilkynnt 10. desember 1954, kl. 11 f. h., af Carreras Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 3. janúar 1955.

Ferstrendur einkennismiði. Efst á miðanum er mynd af ketti. Á miðjum miðanum er sporöskjulagaður reitur og inni í reitnum er letrað: CRAVEN „A". Neðst á einkennismiðanum stendur: CARRERAS LIMITED. LONDON. ENGLAND.

Merkið er skrásett í London 2. apríl 1954, 34. flokki, fyrir unnið tóbak.

Skrás. 1955, nr. 8. Tilkynnt 11. desember 1954, kl. 10 f. h., af Hlutafélaginu „SHELL" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 3. janúar 1955.

Orðið:

ALEXIA

Merkið er skrásett fyrir olíur og feiti, smurningsefni, eldsneyti og ljósmeti.

Skrás. 1955, nr. 9. Tilkynnt 13. desember 1954, kl. 10 f. h., af Franke & Heidecke Fabrik photogr. Präzisions-Apparate, iðjurekstur, Braunschweig, Þýzkalandi, og skrásett 10. janúar 1955.

Orðið: **Rollei** 193

Samkvæmt tilkynningu 25. febrúar 1932, er merkið skrásett í Berlín 2. júní 1932, 22. b-flokki, fyrir ljósfræðileg og ljósmyndagerðar áhöld, tæki og hluta af þeim, ljósmyndavörur.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 24. júní 1936.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 25. febrúar 1952.

Skrás. 1955, nr. 10. Tilkynnt 13. desember 1954, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 10. janúar 1955.

Orðið: **Rolleicord**

Samkvæmt tilkynningu 10. ágúst 1935, er merkið skrásett í Berlín 12. desember 1935, 22. b-flokki, fyrir: Lýsingartæki og áhöld, einkum til ljósmynda og kvikmynda markmiða; upptökulampa, lampa til heimilisnotkunar, myrkvaklefalampa; eðlisfræðileg áhöld, tæki og verkfæri; undirstöður og hluta af þeim, nefnilega undirstöðufætur, rennivarútbúnað fyrir undirstöður, útbúnað til festingar á undirstöðufótum á undirstöðuhöfuðið og útbúnað til að festa áhöldum á undirstöðuna, kúluliði; hallahöfuð og sveifluútbúnað; hallamæla, sjónfræðileg áhöld, tæki og verkfæri; safngler, aukasafngler, lýsigler, stækkunargler; augngler og viðtökugler; glerstrendinga, ljósfræðilega spegla og umgerðir um alla ljósfræðilega frumhluta; ljóssíur, ljós- og litarmæla, lýsingarmæla (fotometre); fjarlægðarmæla; útbúnað til skoðunar á myndum, rúmsjár; útbúnað til ljósfræðilegra auglýsinga, nefnilega áhöld til ljósauglýsinga, t. d. með renniborðum, fyrir gangandi skrift, fyrir skrift á gólfi og öðrum gangflötum, blikljósagagnsæismyndum, auglýsingabirtingartækjum með gagnsæum speglum og ljóskösturum, útbúnað til neonljósauglýsinga og rafljósauglýsinga; ljósmynda og kvikmynda upptöku- og sýningaráhöld, einkum spegilendurkastsvélar og hluta af þeim, nefnilega, viðtökuglershöldur og móðuglersútbúnaði, hallamæla og hölduútbúnaði fyrir hjálpartæki; skuggamyndaáhöld og hluta af þeim, nefnilega lýsingargler og safnglerjakerfi, lýsingarspegla og ljósgjafa, myndaskiptir, kæliútbúnaði, lýsiglersumgerðir, myndatjöld og hölduútbúnaði þeirra; kviksjár og skuggamyndaáhöld til munsturgerðar, töfralampa, leitarútbúnað; stokka fyrir plötur og filmur, skiptistokka, ljóstemprara og viðtökuglerlokur; verkfæri handa ljósmyndastofum og myrkvaklefum, nefnilega leifturljósatæki, útbúnað til ákvörðunar á þykkt fráhverfanna (negatífanna), áhöld til geymslu og útsendingar á plötum og filmum, framköllunartæki, ljósmyndaskálar, trog, ílát og tregtir úr hvaða efni sem er og til allra notkunarmarkmiða ljósmyndagerðar, þurrkunaráhöld, þurrkunarundirstöður, þurrkunarklemmur, fíngljáaþurrkunaráhöld, eftirmyndaáhöld til ljósmyndatæknilegra markmiða, lýsingarúr og klukkur, myndstækkunaráhöld, fjöldamyndgerðartæki og áhöld til ljósmyndatæknilegra markmiða, áhöld til litunar, afskurðar, hreinsunar, eftirlits og samtengingar á ljósmyndum og myndaborðum, gljáfergjunartæki, upplímingarþerritæki, snyrtingarspegla og titti, efnafræðileg, landmælinga og raftæknileg áhöld, prófunaráhöld, -tæki og -verkfæri, mælitæki, ljós-

193 myndagerðar afurðir og prentsmiðjuafurðir, póstkort, myndamót, söðlasmíða- og leðurvörur, burðarólar, verndar- og viðbúnaðartöskur fyrir ljósmyndavélar.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 10. ágúst 1945.

Skrás. 1955, nr. 11. Tilkynnt 13. desember 1954, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 10. janúar 1955.
Orðið:

Rolleiflex

Samkvæmt tilkynningu 7. júlí 1928, er merkið skrásett í Berlín 9. október 1928, 22. b-flokki, fyrir ljósmyndavélar og tæki til þeirra, rúmsjártæki og hluti til þeirra, stækkunargler.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 7. júlí 1948.

Skrás. 1955, nr. 12. Tilkynnt 17. desember 1954, kl. 3 e. h., af AGFA Aktiengesellschaft für Photofabrikation, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 10. janúar 1955.
Orðið:

Isochrom

Samkvæmt tilkynningu 23. nóvember 1931, er merkið skrásett í Berlín 13. apríl 1932, 6. flokki, fyrir ljósnæmar ljósmyndafilmur og plötur.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 16. júní 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 23. nóvember 1951.

Skrás. 1955, nr. 13. Tilkynnt 20. desember 1954, kl. 3 e. h., af Radio Corporation of America, verksmiðjurekstur og verzlun, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 12. janúar 1955.
Á hringmynduðum svörtum fleti standa stafirnir: RCA. Utan um flötinn er hvítur og svartur hringur.

Samkvæmt tilkynningum 14. júní 1952 og 12. febrúar 1953, er merkið skrásett í Washington 17. nóvember 1953 og 11. maí 1954, 34. flokki, fyrir loftkælitæki, hluta þeirra og varahluti, svo og hvers konar aukahluti, sem seldir eru með þeim vörum eða sem hlutar þeirra, einnig afrakatæki, hluta þeirra og varahluti, svo og hvers konar aukahluti, sem seldir eru með þeim vörum eða sem hlutar þeirra; gaseldavélar, hluta þeirra og aukahluti, svo sem grindur og ristar, sem gerðar eru í sérstökum tilgangi, svo og feitispönnur.

Skrás. 1955, nr. 14. Tilkynnt 21. desember 1954, kl. 10 f. h., af Taylorix Organisation Stiegler, Hausser & Co., iðjurekstur, Stuttgart, Þýzkalandi, og skrásett 12. janúar 1955. 193

Orðið:

Zeilomatik

Samkvæmt tilkynningu 6. maí 1953, er merkið skrásett í München 28. apríl 1954, 32. flokki, fyrir bókfærsluvélar, bókfærsluáhöld og ritvélar, sem eru útbúnar með fyrirkomulagi til innskots á lausum bókfærslufyrirmyndum.

Skrás. 1955, nr. 15. Tilkynnt 27. desember 1954, kl. 2 e. h., af Brown-Forman Distillers Corporation, verksmiðjurekstur og verzlun, Louisville, Kentucky, Bandaríkjum, Norður-Ameríku, og skrásett 12. janúar 1955.

Orðin:

EARLY TIMES

Samkvæmt tilkynningu 2. ágúst 1933, er merkið skrásett í Washington 13. ágúst 1953, 49. flokki, fyrir whisky og/eða aðra áfenga drykki.

Skrás. 1955, nr. 16. Tilkynnt 27. desember 1954, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 12. janúar 1955.

Orðin:

OLD FORESTER

Samkvæmt tilkynningu 1. apríl 1905, er merkið skrásett í Washington 4. júlí 1905, fyrir whisky.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 4. júlí 1945.

Skrás. 1955, nr. 17. Tilkynnt 9. nóvember 1954, kl. 11 f. h., af Verksmiðjunni Fram h.f., iðjurekstur, Reykjavík, og skrásett 20. janúar 1955.

Þríhyrningur og stendur innan í honum orðið: Gloria, en utan um þríhyrninginn er þrefaldur hringur. Út frá hringnum ganga lárétt strik.

Merkið er skrásett fyrir karlmannsskyrtur.

Skrás. 1955, nr. 18. Tilkynnt 28. desember 1954, kl. 11 f. h., af American Home Products Corporation, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 20. janúar 1955.

193 Hringur. Innan í hringnum standa stafirnir: SMA.

Samkvæmt tilkynningu 1. marz 1939, er merkið skrásett í Washington 11. júlí 1939, 46. flokki, fyrir fæðu, sérstaklega útbúna handa ungbörnum.

Skrás. 1955, nr. 19. Tilkynnt 28. desember 1954, kl. 11 f. h., af Thomas Hedley & Co. Limited, iðjurekstur, Newcastle-on-Tyne, Englandi, og skrásett 20. janúar 1955.
Orðið:

CAMAY

Merkið er skrásett í London 22. janúar 1948, 3. flokki, fyrir andlits- og handsápu (toilet-sápu).

Skrás. 1955, nr. 20. Tilkynnt 28. desember 1954, kl. 11. f. h., af sama, og skrásett 20. janúar 1955.
Ferstrendur, hvítur einkennismiði, sem skipt er í tvo reiti með svörtu striki. Í efri reitnum er mynd af konu og þar fyrir neðan orðið: CAMAY. Í neðri reitnum er þessi áletrun: THE SOAP OF BEAUTIFUL WOMEN CAMAY.

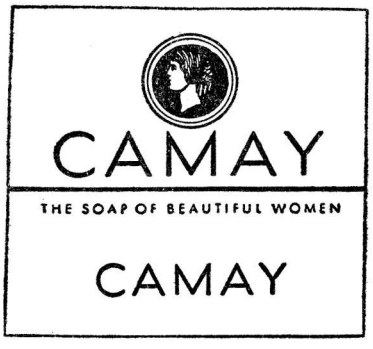

Merkið er skrásett í London 26. janúar 1950, 3. flokki, fyrir andlits- og handsápu (toilet-sápu).

Skrás. 1955, nr. 21. Tilkynnt 3. janúar 1955, kl. 4 e. h., af Koninklijke Verkade Fabriken N. V., iðjurekstur og verzlun, Zaandam, Hollandi, og skrásett 20. janúar s. á.
Orðið:

DIPS

Samkvæmt tilkynningu 28. febrúar 1936, er merkið skrásett í Hague 3. marz 193
1936 fyrir kakaó, súkkulaði, konfekt, kex, ávaxtasultu, niðursuðuvörur (nema kjötafurðir), bakaravörur.

Skrás. 1955, nr. 22. Tilkynnt 3. janúar 1955, kl. 4 e. h., af Jurid Werke Aktiengesellschaft, iðjurekstur og verzlun, Düsseldorf-Grafenberg, Þýzkalandi, og skrásett 20. janúar s. á.

Orðið:

Jurid

Samkvæmt tilkynningu 28. júní 1949, er merkið skrásett í München 18. júlí 1951, 10. flokki, fyrir bremsuborða, bremsubönd og kúplingsborða, kúplingsdiska, teygjukúplingar, hluta í ökutæki, vélahluta, varahluti í bifreiðar.

Skrás. 1955, nr. 23. Tilkynnt 7. janúar 1955, kl. 2 e. h., af R. S. Hudson Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 20. janúar s. á.

Ferstrendur einkennismiði. Efst á miðanum stendur orðið: Rinso, en fyrir neðan orðið er þvottur á snúru.

Merkið er skrásett í London 17. apríl 1950, 3. flokki, fyrir efni og efnablöndur til þvotta, sápur, þvottaefni, hreinsunarefni, fægiefni og fægiduft.

Skrás. 1955, nr. 24. Tilkynnt 7. janúar 1955, kl. 12 á h., af Société Anonyme Mido, iðjurekstur, Bienne, Sviss, og skrásett 20. janúar s. á.

Orðin: Mido Powerwind, það síðara neðan við í boglínu með stuttum fínstrikum framan og aftan við, ofan og neðan við það.

193

Samkvæmt tilkynningu 11. júní 1954, er merkið skrásett í Bern fyrir úr og klukkur og aðrar vörutegundir úrsmíðaiðnarinnar, gangverk, kassa og umgerðir fyrir úr og klukkur, úra- og klukkuskífur og fylgitæki alls konar til úra og klukkna.

Skrás. 1955, nr. 25. Tilkynnt 23. nóvember 1954, kl. 2 e. h., af Verksmiðjunni Herkúles h.f., iðjurekstur, Reykjavík, og skrásett 18. febrúar 1955.
Orðið:

HERKÚLES

Merkið er skrásett fyrir alls konar fatnaðarvörur.
Ber að skoða orðið HERKÚLES sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1955, nr. 26. Tilkynnt 23. nóvember 1954, kl. 11 f. h., af Agrostroj Prostejov, národni podnik, iðjurekstur og verzlun, Prostejov, Tékkóslóvakíu, og skrásett 18. febrúar 1955.
Bókstafurinn a en til hægri við bókstafinn er mynd af hálfu tannhjóli og þá orðið agrostroj.

agrostroj

Merkið er skrásett í Praha 2. október 1948 fyrir hvers konar vélar til nota við landbúnað, garðrækt og skógrækt, svo og hluta þessara véla og vélahluta.

Skrás. 1955, nr. 27. Tilkynnt 9. desember 1954, kl. 10 f. h., af Centrotex ceskoslovenska ackiová spolecnost pro dovaz a vývos textilniho a kozeného, zbozí iðjurekstur og verzlun, Praha, Tékkóslóvakíu, og skrásett 18. febrúar 1955.

Gullin úlfaldamynd á rauðum grunni með hringlaga, gylltum borða. 193

Merkið er skrásett í Praha 27. júní 1953 fyrir vasaklúta.

Skrás. 1955, nr. 28. Tilkynnt 9. desember 1954, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 18. febrúar 1955.

Fjólublá og gyllt konumynd í rókokóstíl á sporöskjulaga gylltum grunni með orðinu:

Merkið er skrásett í Praha 12. september 1953 fyrir vasaklúta.

Skrás. 1955, nr. 29. Tilkynnt 8. janúar 1955, kl. 10 f. h., af **Ásgarður h.f.**, smjörlíkis- og sápugerð, Reykjavík, og skrásett 18. febrúar s. á.

Orðið:

MAN

Merkið er skrásett fyrir alls konar sápur, þvottaduft, þvottaefni, sóda og sódablöndur, þvottablákku, ræstiduft, þvottalög og yfirleitt hvers konar hreinlætisvörur, ilmvörur, alls konar fegrunarvörur, vax og vaxblöndur, húsgagnaáburð, gólfáburð, skóáburð, kerti, lím, sterkju, lakk, blek, málningar- og litarvörur, alls konar vörur sem innihalda olíur, feiti, vax, lút, sóda, sulfonöt, upplausnarefni, ilmefni, sótthreinsandi efni, litarefni eða blöndur úr þeim, og alls konar vörur sem heyra undir kemisk-tekniska framleiðslu.

Ber að skoða orðið MAN sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1955, nr. 30. Tilkynnt 19. febrúar 1955, kl. 10 f. h., af Aladdin Industries Limited, iðjurekstur, Greenford, Middlesex, Englandi, og skrásett 19. febrúar s. á.

Orðið:

A L A D D I N

Merkið er skrásett í London 23. marz 1925, 23. febrúar 1926, 26. júní 1936 og 23. desember 1947, 11., 13., og 18. flokki, fyrir olíkynnt- og rafmagnstæki til hitunar og lýsingar og hluta þeirra.

193 **Skrás. 1955, nr. 31.** Tilkynnt 11. janúar 1955, kl. 2 e. h., af Mostex, bavlnárské závady, iðjurekstur, Mostek, Tékkóslóvakíu, og skrásett 19. febrúar s. á.

Einkennismiði með gylltum röndum og mynd af rauðum svepp á dökkum borða með orðunum:

Merkið er skrásett í Praha 1. ágúst 1947 fyrir vasaklúta.

Skrás. 1955, nr. 32. Tilkynnt 19. febrúar 1955, kl. 10 f. h., af „Ronette" Piezoelectrische Industrie (Ronette p. e. i.) N. V., iðjurekstur, Amsterdam, Hollandi, og skrásett 19. febrúar s. á.

Orðin:

RONETTE-FONOFLUID

Samkvæmt tilkynningu 3. desember 1954, er merkið skrásett í Hague 15. desember 1954 fyrir hljóðnemaútbúnað, óyfirbyggða hljóðnema og önnur tæki til að breyta vélrænum sveiflum í rafsveiflur og rafsveiflum í vélrænar sveiflur, óyfirbyggðar grammófónhljóðdósir, hljóðdósir (óyfirbyggðar grammófónhljóðdósir settar upp á arma) og önnur tæki til að breyta vélrænum sveiflum í rafsveiflur, málmofinn og varinn þráð, mótstöðu-jafnvægisleiðslur fyrir grindarspenna, þráðar- og sambandstengi, hljóðnemastæði, hljóðnemarofa, krystalplötur, nálahaldara með safírstílum, festivinkla, sambandspinna og eyru svo og aðra hluta og aukahluta ofangreindra tækja.

Skrás. 1955, nr. 33. Tilkynnt 12. janúar 1955, kl. 10 f. h., af Société Anonyme ETERNIT, iðjurekstur, Kapelle-op-den Bos, Belgíu, og skrásett 5. marz s. á.

Orðið:

INTERNIT

Merkið er skrásett í Bruxelles 27. september 1954 fyrir plötur, þynnur og þilspjöld og aðra framleiðslu fyrir byggingar og skreytingar.

Skrás. 1955, nr. 34. Tilkynnt 22. nóvember 1954, kl. 11 f. h., af The Murine Company, Inc., verksmiðjurekstur og verzlun, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. marz s. á.

Orðið:

MURINE

Samkvæmt tilkynningu 22. maí 1905, er merkið skrásett í Washington 21. nóv- 193
ember 1905 fyrir efni til heilsuverndar fyrir augun.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 21. nóvember 1945.

Skrás. 1955, nr. 35. Tilkynnt 24. janúar 1955, kl. 2 e. h., af Aktiengesellschaft für Feinmechanik vormals Jetter & Scheerer, verksmiðjurekstur, Tuttlingen, Baden-Würtemberg, Þýzkalandi, og skrásett 5. marz s. á.
Orðið: AESCULAP, og þar fyrir neðan mynd af kórónu og slöngu, er vefur sig um staf.

Samkvæmt tilkynningu 10. desember 1951, er merkið skrásett í München 14. marz 1952, 22a.-flokki, fyrir lyf, efnavörur til lækninga og heilsuverndar, lyfjaefni og blöndur, plástra, sárabindi, efni til útrýmingar dýrum og jurtum, efni til gerilsneiðingar og sótthreinsunar, skóhlífar, tæki og verkfæri til líkamsræktar og snyrtingar, tæki til hárskrýfingar, steypukvoðu til tannlækninga, efni til tannfyllinga, bitjárn, sniðjárn, hárklippuvélar, rakvélar, vindlaskæri, hnífapör, stálbrýni, smávörur úr járni, lása- og járnsmíði, skrár, málmleggingar fyrir ílát, tæki, smávélar, áhöld og verkfæri, símavörur, pjáturvörur, tappatogara, stálkúlur, króka og lykkjur, peningaskápa og málmkassa, hluti úr formuðum málmi gerða í vélum eða höndum, hluti til bygginga, valsaða eða steypta vélasteypumuni, tæki, smávélar, áhöld og gúmvörur til líkamsræktar og snyrtingar, líffærafræði, skurðlækninga, líffeðlisfræði, smásjárrannsókna, sjúkdómsgreininga, sóttvarna, tannlækninga og tannsmíða, svo og til dýralækninga, dýravörzlu og dýraræktar, bindingar og bönd til lækninga, kvoðu til gervilimasmíði, gerviaugu, gervitennur, húsgögn til skurðlæknastofa og sjúkrastofa, verkfæra- og lyfjaskápa, varahluti til rafvéla, slípitæki fyrir rakhnífa, eldhúshnífa og bitjárn, einkum til afnota fyrir hárskera, lækna og vísindastofnanir, húsgögn, vörur til prentverks, kennslutæki, brýni.

Skrás. 1955, nr. 36. Tilkynnt 1. febrúar 1955, kl. 10 f. h., af E. I. du Pont de Nemours and Company, iðjurekstur, Wilmington, Delaware, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. marz s. á.
Orðið:

TASLAN

Samkvæmt tilkynningu 11. janúar 1954, er merkið skrásett í Washington 19. október 1954, 43. flokki, fyrir þráð og garn.

Skrás. 1955, nr. 37. Tilkynnt 26. janúar 1954, kl. 4 e. h., af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, verksmiðjurekstur og verzlun, Leverkusen–Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 9. marz 1955.

193 Orðið:

Sanamycin

Samkvæmt tilkynningu 12. febrúar 1952, er merkið skrásett í München 17. desember 1952, 2. flokki, fyrir læknismeðöl, kemiska framleiðslu til lækninga og heilsuræktar, lyfjablöndur, plástra, sáraumbúðir, efni til eyðingar á dýrum og jurtum, gerilsneiðingar- og sótthreinsunarefni, efni til að halda matvælum óskemmdum.

Skrás. 1955, nr. 38. Tilkynnt 2. febrúar 1955, kl. 3 e. h., af General Mills, Inc., verzlun, Minneapolis, Minnesota, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 12. marz s. á.

Orðið:

KIX

Samkvæmt tilkynningu 12. júlí 1937, er merkið skrásett í Washington 9. nóvember 1937, 46. flokki, fyrir fæðuvörur úr korni, sérstaklega korni til morgunverðar.

Skrás. 1955, nr. 39. Tilkynnt 2. febrúar 1955, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 12. marz s. á.

Orðið:

CHEERIOS

Samkvæmt tilkynningu 12. janúar 1945, er merkið skrásett í Washington 5. júní 1945, 46. flokki, fyrir korntegundir tilreiddar til átu.

Skrás. 1955, nr. 40. Tilkynnt 2. febrúar 1955, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 12. marz s. á.

Orðin:

Betty Crocker

Samkvæmt tilkynningu 28. febrúar 1949, er merkið skrásett í Washington 16. janúar 1951, 46. flokki, fyrir hveiti, kornmeti í morgunverð, þurrkaða súpuframleiðslu, þ. e. a. s. baunasúpuduft, súpuduft úr yfirskornum grænum baunum, súpuduft úr grænmetisnúðlum, tilbúinn skorpubúðing úr sampakkaðri skorpublöndu og eplasneiðum, tilbúnum kökublöndum og skorpublöndum.

Skrás. 1955, nr. 41. Tilkynnt 2. febrúar 1955, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 12. marz s. á.

Orðið:

JETS

Samkvæmt tilkynningu 12. júní 1953, er merkið skrásett í Washington 23. febrúar 1954, 46. flokki, fyrir korntegundir tilreiddar til átu. 193

Skrás. 1955, nr. 42. Tilkynnt 4. febrúar 1955, kl. 11 f. h., af Nærfataefna- og prjónlesverksmiðjunni h.f., iðnaður, Reykjavík, og skrásett 12. marz s. á.
Orðið:

Tempo

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af nærfatnaði.

Skrás. 1955, nr. 43. Tilkynnt 10. febrúar 1955, kl. 2 e. h., af Lammix Limited, iðjurekstur, Newcastle-upon-Tyne, Englandi, og skrásett 15. marz s. á.
Orðið:

LAMMIX

Merkið er skrásett í London 14. janúar 1950, 7. flokki, fyrir eldhús hræri- og hakkavélar.

Skrás. 1955, nr. 44. Tilkynnt 25. febrúar 1955, kl. 4 e. h., af W. & J. Knox Limited, iðjurekstur, Kilbirnie, Ayrshire, Skotlandi, og skrásett 15. marz s. á.
Mynd af lunda, sem stendur á kletti, og í fjarsýn sjór og fuglar.

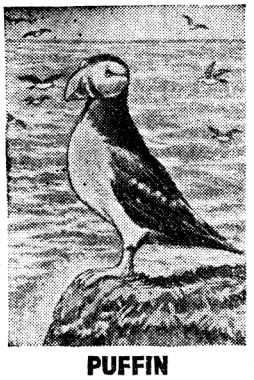

PUFFIN

Merkið er skrásett í London 6. maí 1954, 22. flokki, fyrir net og tvinna og garn án málms.

Skrás. 1955, nr. 45. Tilkynnt 9. marz 1955, kl. 4 e. h., af Capitol Records, Inc., iðjurekstur, Los Angeles, Californiu, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 15. marz s. á.

193 Orðið: Capitol og yfir því mynd af turni og fjórum stjörnum.

Samkvæmt tilkynningu 26. marz 1946, er merkið skrásett í Washington 31. desember 1946, 36. flokki, fyrir grópaðar hljóðritaplötur og sívalninga.

Skrás. 1955, nr. 46. Tilkynnt 10. marz 1955, kl. 11 f. h., af Nigrin-Werke Carl Gentner, iðjurekstur og heildsala, Göppingen, Þýzkalandi, og skrásett 15. marz s. á.

Á rauðum, kringlóttum miða er mynd af gangandi manni, en þvert yfir mynd mannsins eru letruð orðin: GENTNER Nigrin Extra. Þar fyrir neðan stendur: Mit dem lederpflegenden Lanolin, en þar fyrir neðan á hvítum grunni orðið: schwarz. Neðst á miðanum á hálfhring standa orðin: Nigrin Werke Carl Gentner Göppingen, en fyrir ofan sams konar áletrun í hálfhring.

Samkvæmt tilkynningu 11. desember 1953, er merkið skrásett í München 8. október 1954, 13. flokki, fyrir skóvörur, fernis, lökk, bæs, viðarkvoðu, lím, kveiki, efni til að gljá leður og varðveita, steiningar- og sútunarefni, bónkvoðu, áburð fyrir alls konar skó, ilmvörur, snyrtivörur, eterískar olíur, sápur, þvotta- og bleikiefni, sterkju og sterkjublöndur til þvotta, litarefni til þvotta, bletthreinsunarefni, ryðvarnarefni, efni til að fægja og gljá ýmislegt (nema leður), slípiefni.

Skrás. 1955, nr. 47. Tilkynnt 10. marz 1955, kl. 11 f. h., af Eau de Cologne — 193
& Parfümerie — Fabrik Glockengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mülhens, ilmvatns- og sápuframleiðsla, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, og skrásett 16. marz s. á.

Orðið:

Colognette

Samkvæmt tilkynningu 25. marz 1937, er merkið skrásett í Berlín 24. nóvember 1937, 34. flokki, fyrir ilmvörur, efni til líkams- og andlitshirðingar, eterolíur, þvotta- og bleikiefni, sterkju og sterkjuefni til þvotta og líkamshirðingar, blett-hreinsunarefni, efni til að fægja og gljáa (annað en leður), slípiefni.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 25. marz 1947.

Skrás. 1955, nr. 48. Tilkynnt 10. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 16. marz s. á.

Orðið:

SHAHI

Samkvæmt tilkynningu 9. júní 1936, er merkið skrásett í Berlín 9. desember 1941, 34. flokki, fyrir kölnarvatn, snyrtivörur, efnablöndur og tæki til snyrtingar, ilmvörur, sápur alls konar, hreinlætisvörur, hreinlætisefni, hreinlætistæki.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 9. júní 1946.

Skrás. 1955, nr. 49. Tilkynnt 10. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 16. marz s. á.

Orðið:

Yolai

Samkvæmt tilkynningu 3. maí 1924, er merkið skrásett í Berlín 9. apríl 1925 fyrir hreinlætistæki, efnavörur til iðnaðar, einkum ilmefni og efni unnin úr úrgangsefnum ilmvöruframleiðslu, litarefni, efni til að gljá leður, leðursteiningarefni, ilmvörur, kölnarvatn, sápur, handsápur, raksápur, þvotta- og fægiefni (nema fyrir leður), tannkrem, tann- og munnskolvatn, naglafægismyrsl og hörundsmyrsl fegrunarduft og fegrunarlit, sterkju og sterkjuefni. bletthreinsunarefni.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. maí 1954.

Skrás. 1955, nr. 50. Tilkynnt 10. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 16. marz s. á.

Orðið:

Opal

Samkvæmt tilkynningu 29. febrúar 1924, er merkið skrásett í Berlín 19. maí 1925, 34. flokki, fyrir kölnarvatn, ilmvörur, snyrtivörur, eterolíur, efni til andlitsfegrunar, sterkjuefni til snyrtingar.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 28. febrúar 1954.

193 **Skrás. 1955, nr. 51.** Tilkynnt 15. marz 1955, kl. 2 e. h., af Société des Usines chimiques Rhône-Poulenc, efnaframleiðsla, París Frakklandi, og skrásett 31. marz s. á.

Orðið: **ALAMASK**

Samkvæmt tilkynningu 15. apríl 1954, er merkið skrásett í París fyrir efnavörur til notkunar í iðnaði, vísindum, ljósmyndun, jarðrækt, garðrækt, skógrækt og sérstaklega lykteyðandi efni í iðnaðarvöru, ilmvötn.

Skrás. 1955, nr. 52. Tilkynnt 15. marz 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 31. marz s. á.

Orðið: **COLLOIDAROME**

Samkvæmt tilkynningu 15. apríl 1954, er merkið skrásett í París fyrir efnavörur til notkunar í iðnaði, vísindum, ljósmyndun, jarðrækt, garðrækt, skógrækt og sérstaklega lykteyðandi efni í iðnaðarvöru, ilmvötn.

Skrás. 1955, nr. 53. Tilkynnt 21. marz 1955, kl. 3 e. h., af Kellogg Company, verzlun, Battle Creek, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 31. marz s. á.

Orðið: **ALL·BRAN**

Samkvæmt tilkynningu 1. október 1947, er merkið skrásett í Washington 25. marz 1952, 46. flokki, fyrir kornmeti til morgunverðar.

Skrás. 1955, nr. 54. Tilkynnt 17. marz 1955, kl. 2 e. h., af Geo., A. Hormel & Company, iðjurekstur, Austin, Minnesota, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 31. marz s. á.

Orðið: **SPAM**

Samkvæmt tilkynningu 24. júlí 1947, er merkið skrásett í Washington 22. ágúst 1950, 46. flokki, fyrir niðursoðnar kjötafurðir, samanstandandi aðallega af svínakjöti, sem hlutað er sundur og lagað í hleifalögum í dósinni.

Skrás. 1955, nr. 55. Tilkynnt 26. marz 1955, kl. 3 e. h., af Kellogg Company, verzlun, Battle Creek, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 31. marz s. á.

Orðin: **RICE KRISPIES**

Samkvæmt tilkynningu 17. marz 1928, er merkið skrásett í Washington 27. nóvember 1928, 46. flokki, fyrir kornmeti til morgunverðar. 193

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 27. nóvember 1948.

Skrás. 1955, nr. 56. Tilkynnt 28. júní 1954, kl. 11 f. h., af Société á Responsabilité Limitée Etablissements Cousin Fréres, P. Ferrant, J. & P. Cousin & Files, verksmiðjurekstur og verzlun, Wervicq-Sud (Nord), Frakklandi, og skrásett 22. apríl 1955.

Orðið: WERCORD

Samkvæmt tilkynningu 28. ágúst 1948, er merkið skrásett í Paris fyrir netagarn, kaðla og tóg, og garn í fiskilínur.

Skrás. 1955, nr. 57. Tilkynnt 12. febrúar 1955, kl. 11 f. h., af A/S Cerfaden, verksmiðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 22. apríl s. á.

Orðið:

CUNILATE.

Samkvæmt tilkynningu 22. október 1953, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 31. desember 1953 fyrir efnavörur, þéttiefni, steiningarefni, liti, lökk, málningu, vefnaðarvörur, leðurvörur og pappírsvörur.

Skrás. 1955, nr. 58. Tilkynnt 13. febrúar 1955, kl. 2 e. h., af Reckitt & Colman Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, og skrásett 22. apríl s. á.

Á hringlaga fleti, sem skipt er í tvo jafna hluta, er á efri hlutanum, á dökkum grunni, mynd af höfði af zebradýri og þverrákir til hliðar. Efst á neðri hlutanum stendur orðið: ZEBRA.

Merkið er skrásett í London 5. september 1935, 50. flokki, fyrir efnablöndur til fágunar (þar á meðal efnablöndur, sem bæði hreinsa og fága).

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 18. nóvember 1938.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 5. september 1949.

193 **Skrás. 1955, nr. 59.** Tilkynnt 11. marz 1955, kl. 4 e. h., af C. Schous Fabriker A/S, iðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 23. apríl s. á.
Orðið:

DAPHNE

Samkvæmt tilkynningu 30. desember 1932, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 21. janúar 1933 fyrir ilmvörur og snyrtivörur.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 21. janúar 1953.

Skrás. 1955, nr. 60. Tilkynnt 11. marz 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.
Orðið: PERLETAND, hvítir stafir á svörtum grunni.

PERLETAND

Samkvæmt tilkynningu 12. apríl 1912, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 4. maí 1912 fyrir tannduft, tannsápu, tannpasta, tannkrem og tannvatn.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 4. maí 1952.

Skrás. 1955, nr. 61. Tilkynnt 11. marz 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.
Orðið:

LECITON

Samkvæmt tilkynningu 28. nóvember 1933, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 23. desember 1933 fyrir sápur (þó eru undanteknar sápur til lækninga), ilmvötn og vörur til hreingerninga, efni til hreinsunar, svertu, gólfbón og efni gegn möl og öðrum skorkvikindum.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 23. desember 1953.

Skrás. 1955, nr. 62. Tilkynnt 11. marz 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið: Piccolo. Mynd af ungum dreng, sem heldur á flösku í hendinni merktri 193
Piccolo, en sú mynd er fyrsti stafurinn í orðinu. Stafirnir eru svartir og lágstafir. Fyrir ofan nafnið eru línur, sem merkja gljáa.

Samkvæmt tilkynningu 18. marz 1953, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 13. júní 1953 fyrir efnavörur, sápu, þvotta- og hreingerningaefni, uppþvottaefni, hreinsiefni ásamt gljáefnum og fægiefnum.

Skrás. 1955, nr. 63. Tilkynnt 12. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið:

Tamari

Samkvæmt tilkynningu 10. ágúst 1934, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 13. október 1934 fyrir alls konar sápur og sápuduft, ilmvörur, snyrtivörur, hreinlætisvörur, þvotta- og skúriduft, bónvax, fægilög og önnur fægiefni, bleikiefni, sterkju, bláma, uppþvotta- og litarefni, efni til að taka burt bletti, vikur, gljákvoðu, lakk, tylgiskerti, eldspítur, sótthreinsunarefni, höfuðverkjalyf, efni til eyðingar á möl og öðrum skorkvikindum, vörur úr tréni, rotvarnarefni, glæolíu, vínanda, æter, glycerin, sáraumbúðir, bursta, skóáburð, rakhnífa, rakblöð, rakvélar, rakbursta, tæki til að nudda með, nuddunartæki, dömubindi, alls konar umbúðir og pappírsvörur, prjóna- og vefnaðarvörur, þar á meðal sokka og garn, alls konar kvenskraut og kvenvörur, kamba, sjúkravatt, kaffipoka, fatapoka, æterolíur og kjarna, grammófónplötur, efni til að móta úr, hálfunnin efni auk fullunninna efna úr þeim sömu, formaldehyd og phenol í hreinni mynd.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 13. október 1954.

Skrás. 1955, nr. 64. Tilkynnt 12. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið:

Perle-blue

Samkvæmt tilkynningu 18. september 1954, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 11. desember 1954 fyrir alls konar sápu, efni til þvotta og hreingerninga, efni til íbleytinga, þar á meðal sóda, bleikiefni, bláma, ilmefni, fegrunar- og snyrtivörur.

Skrás. 1955, nr. 65. Tilkynnt 12. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið:

Cremfix

Samkvæmt tilkynningu 13. júní 1946, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 19. október 1946 fyrir ilmvörur, fegrunar- og snyrtingarvörur, þar á meðal vörur, sem varða hirðingu hárs og tanna, en ekki sápu.

Skrás. 1955, nr. 66. Tilkynnt 12. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.

193 Orðið:

Zyma

Samkvæmt tilkynningu 5. desember 1942, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 1. maí 1943 fyrir sápu, sápuduft, ilmvörur, snyrtivörur, hárnálar, hárspennur, hárklemmur, pappírsvafninga (til að skrýfa hár með), þvotta- og skúriduft, bónvax, skóáburð, skósvertu, fægilög og önnur fægiefni, bleikiefni, sterkju, efni til þess að ná burt blettum, vikur, gljákvoðu, eldspítur, sótthreinsunarefni, efni, sem eyða möl og öðrum skorkvikindum, rotvarnarefni, tæki til að nudda með, vínanda, æter, glycerin, æterolíur og kjarna, alls konar höfuðbúnað, prjónavörur, þar á meðal sokka, vefnaðarvörur, þar á meðal efni eftir metramáli, tilbúnar fatnaðarvörur, hanzka, smávörur tilheyrandi vefnaðarvöru, hálsbindi, lífstykki, sokkabandabelti, sokkabönd, ermabönd, axlabönd, kaffipoka, borðdúka, léreft, sængurfataefni, sængurföt, dömubindi og belti, sáraumbúðir, þar á meðal vatt, þvottasvampa, svefnhárnet, teygju, enn fremur tóbak í unnu og óunnu ástandi.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. maí 1953.

Skrás. 1955, nr. 67. Tilkynnt 12. marz 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið:

Nita

Samkvæmt tilkynningu 26. febrúar 1927, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 23. apríl 1927 fyrir snyrtivörur, hárolíur, andlitsduft, andlitsfarða, hársmyrsl, fegrunarvörur, háreyðandi efni, baðsölt, tannsápu, munnskolvatn.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 23. apríl 1947.

Skrás. 1955, nr. 68. Tilkynnt 16. marz 1955, kl. 3 e. h., af Fabriken Ilka A/S, iðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið:

Ilka

Samkvæmt tilkynningu 28. maí 1943, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 26. júní 1943 fyrir sápu, sápuduft, ilmefni, fegrunarvörur, hreinlætisvörur, hreinlætisveski, sápuöskjur, svampapoka, ferðaívafninga, hreinlætisvörur, hreinlætisáhöld, þar á meðal hárgreiður, rakvélar, hárnálar, hálklemmur, hárspennur, hárspangir, pappírsvafninga (til að skrýfa með hár), hárliðunarbönd, hárliðunarnálar, þvotta- og skúriduft, hreinsunar- og hreingerningarefni, bónvax, ofnsvertu, skóáburð, skósvertu og önnur fægiefni, bleikiefni, sterkju, bláma, skolunarliti og litarefni, efni til að ná af blettum, vikur, gljáolíu, lakk, málningu, eldspítur, ljósmyndaralím, lím, blek, sótthreinsunarefni, efni til að eyða möl og öðrum skorkvikindum, rotvarnarefni, tæki til að nudda með, nuddáhöld, glæolíu, vínanda, æter, glycerin, æterolíur og kjarna, burstavörur, þ. á m. tannburstar, pappaumbúðir og pappírsvörur, ljósmyndafilmur, ljósmyndapappír, tréni, tréning, korkvörur, gúmmívörur, hrágúmmí og vörur úr hrágúmmí, listhrágúmmí og vörur úr því, grammófóna, grammófónplötur, grammófónnálar, lindarpenna, skrúfblýanta og tilheyrandi ritblý, lampa, vasaljós, ljósastjaka, umgerðir um dagatöl, skrifstofuvörur, vörur sérstaklega ætlaðar reykingamönnum,

leikföng, sólgleraugu, sólhlífar, höfuðbúnað, heimilisvörur búnar til úr plasti, tæki og áhöld til skurðar, þ. á m. rakblöð, efni úr hörðum steini, sem notuð eru til skurðar, pappírshnífar, skóhorn, hesputré, skófatnaður, úr, eldhúsáhöld, fötur, katlar, hitaflöskur, dyraspjöld, rafmagnsperur, leirvörur, leir og tilheyrandi glerung, gler, postulín, steinung, prjónavörur, þ. á m. sokka, vefnaðarvöru, þ. á m. efni eftir metratali, tilbúinn fatnaður, leirvörur, smávörur tilheyrandi vefnaðarvöru, garn og þráður, hálsbindi, lífstykki, brjóstahaldarar, sokkabandabelti, sokkabönd, ermabönd, ermablöð, axlabönd, kaffipokar, borðdúkar, léreft, sængurfataefni, sængurföt, dömubindi og belti, hjúkrunarvörur, sáraumbúðir, þ. á m. vatt, þvottasvampa, hárnet, teygjur, sykurvörur, gervisykur, sykurtöflur, nýlenduvörur, kjötkraftur, kaffibætir og gervikaffi, gervite, niðursuðuvörur, mjölvörur, grjón, krydd, kryddsósa, gervikrydd, tómatsósa, bökunarduft, búðingsduft, rjómaduft, jafningduft, baunasafi, matarlitur, ávaxtalitur og kjarnar, vörur úr vanilju, salatolíur, edik, salt, duft til sultunar, gervihunang, súkkulaði bökunarvörur, þ. á m. hrökkbrauð, kex, smákökur, vöfflur, eggjaefni, rjómi, rjómahleypir, makkaroni, appelsínusafi, ávaxtasafi, glómauk, saltfiskur, ostur. 193

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 26. júní 1953.

Skrás. 1955, nr. 69. Tilkynnt 25. marz 1955, kl. 11 f. h., af C. Schous Fabriker A/S, iðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 23. apríl s. á.

Orðið:

ALADDIN

Samkvæmt tilkynningu 29. janúar 1935, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 16. febrúar 1935 fyrir kerti.

Skráning merkisins var síðast endurnýjuð 16. febrúar 1955.

Skrás. 1955, nr. 70. Tilkynnt 9. marz 1955, kl. 10 f. h., af Aktiesalskabet „Ota" De forenede Havre- og Rismöller, haframjölsframleiðsla, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 5. maí s. á.

Orðið:

MINUT

Samkvæmt tilkynningu 19. nóvember 1930, er merkið skrásett í Kaupmannhöfn 24. janúar 1931 fyrir landbúnaðar- og mölunarafurðir (þó ekki tapioca), afurðir brauðgerðarhúsa, hrísgrjón og umbúðir um mölunarafurðir.

Skrás. 1955, nr. 71. Tilkynnt 22. marz 1955, kl. 2 e. h., af The Manhattan Shirt Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. maí s. á.

Orðið:

193 Samkvæmt tilkynningum 16. september 1914, 30. júlí 1920 og 18. apríl 1935, er merkið skrásett í Washington 20. apríl 1915, 29. marz 1921 og 1. október 1935, fyrir sportskyrtur, manchetskyrtur, kven-undirskyrtur, karlmannanærfatnað, svo sem nærskyrtur, stuttar og langar nærbuxur úr vefnaði, flibba, náttföt og hálsbindi.

Skrásetningarnar 1915 og 1921 hafa síðast verið endurnýjaðar 20. apríl 1955 og 29. marz 1941.

Skrás. 1955, nr. 72. Tilkynnt 23. marz 1955, kl. 4 e. h., af Jenaer Glaswerk Schott & Gen., iðjurekstur, Mainz, Þýzkalandi, og skrásett 5. maí s. á.

Orðið:

Durax

Samkvæmt tilkynningu 16. desember 1938, er merkið skrásett í Berlín 17. ágúst 1942, 22 b flokki, fyrir gler, pípur, stengur og plötur úr gleri, kvarzi eða leirsmíðaefnum, efnafræðileg og lyffræðileg tæki, áhöld og verkfæri, tæki til lækninga og tannlækninga (að undanskildum sögum hvers konar, sagarbogum og sögunarvélum), ljós-, hita- og suðutæki og áhöld (að undanteknum rafmagnstækjum og hluta úr þeim.

Skrás. 1955, nr. 73. Tilkynnt 23. marz 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 5. maí s. á.

Ferhyrningur með tvöföldum hring innan í. Inni í hringnum standa þessi orð: SHCOTT & GEN, MAINZ. Undir ferhyrningnum standa þessi orð: JENA^{ER} GLAS

Samkvæmt tilkynningu 3. apríl 1954, er merkið skrásett í München 13. janúar 1955, 22 b flokki, fyrir sjóntækjagler, gleráhöld og glertæki, glerpípur, glerplötur, ílát úr gleri, lampa úr gleri, lampaglös, holgler, rafmagnstæknileg áhöld og verkfæri.

Skrás. 1955, nr. 74. Tilkynnt 29. marz 1955, kl. 4 e. h., af Kaffibrennslu Ó. Johnson & Kaaber, verzlun, Reykjavík, og skrásett 5. maí s. á.

Orðið:

BRANCO

Merkið er skrásett fyrir brennt og malað kaffi.

Ber að skoða orðið BRANCO sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

Skrás. 1955, nr. 75. Tilkynnt 4. apríl 1955, kl. 4 e. h., af James Buchanan & Company, Limited, áfengisgerð, London, Englandi, og skrásett 6. maí s. á. 193
Orðið:

BUCHANAN'S

Merkið er skrásett í London 1. nóvember 1907, 43. flokki, fyrir whisky.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. nóvember 1949.

Skrás. 1955, nr. 76. Tilkynnt 5. apríl 1955, kl. 4 e. h., af Laporte Titanium Limited, iðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 6. maí s. á.
Orðið:

RUNA

Merkið er skrásett í London 11. febrúar 1943, 1. flokki, fyrir titanium dioxid notað við tilbúning á málningu, glerung, fernis, gljákvoðum og plasti.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 11. febrúar 1950.

Skrás. 1955, nr. 77. Tilkynnt 5. apríl 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 6. maí s.á.
Orðið:

TIONA

Merkið er skrásett í London 11. febrúar 1936 og 23. nóvember 1940, 1. og 2. flokki, fyrir titanium oxid og titanium liti og málningu, fernis (annan en fernis til einangrunar), gljákvoðu, efni til að verja ryði og gegn skemmdum í viði, litarefni (önnur en til þvotta og snyrtingar), litunarefni, litfestuefni, náttúrlegt harpeis, málma í þynnum og dufti fyrir málara og skreytingamenn.
Skrásetningar merkisins hafa síðast verið endurnýjaðar 11. febrúar 1950 og 23. nóvember 1947.

Skrás. 1955, nr. 78. Tilkynnt 5. apríl 1955, kl. 4 e. h., af The Coca-Cola Export Corporation, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 6. maí s. á.
Orðið:

FANTA

Samkvæmt tilkynningu 20. október 1948, er merkið skrásett í Washington 16. ágúst 1949, 45. flokki, fyrir óáfenga drykki, ávaxtasafa, síróp, kjarna og aðrar efnablöndur til að gera úr slíka drykki og ávaxtasafa.

Skrás. 1955, nr. 79. Tilkynnt 18. janúar 1954, kl. 10 f. h., af Paulaner — Salvator — Thomasbräu A. G., verzlun, München, Þýzkalandi, og skrásett 11. maí 1955.
Á hringfleti er brjóstmynd af manni og orðið: SALVATOR framan við hana, en krossmark að baki og á baug um flötinn orðin: PAULANERBRÆU MÜNCHEN.

193

Samkvæmt tilkynningu 19. október 1953, er merkið skrásett í München 27. ágúst 1954, 16a flokki, fyrir öl, vín, vínanda, gosdrykki, óáfenga drykki.

Skrás. 1955, nr. 80. Tilkynnt 18. janúar 1954, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 11. maí 1955.

Á hringfleti mynd af manni og orðin ST. THOMAS yfir henni og baug um flötinn orðin: THOMASBRÆU MÜNCHEN.

Samkvæmt tilkynningu 19. október 1953, er merkið skrásett í München 27. ágúst 1954, 16a flokki, fyrir öl, vín, vínanda, gosdrykki, óáfenga drykki.

Skrás. 1955, nr. 81. Tilkynnt 12. apríl 1955, kl. 3 e. h., af Capitol Records, Inc., iðjurekstur, Los Angeles, California, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 11. maí s. á.

Stafirnir FDS ásamt gormlagaðri mynd. 193

Samkvæmt tilkynningu 7. febrúar 1952, er merkið skrásett í Washington 3. febrúar 1953, 36. flokki, fyrir grópaðar hljóðrita plötur og sívalninga.

Skrás. 1955, nr. 82. Tilkynnt 12. apríl 1955, kl. 11 f. h., af Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Glockengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mülhens, verksmiðjurekstur og verzlun, Köln — Ehrenfeld, Þýzkalandi, og skrásett 11. maí s. á.

Orðið:

Friscolon

Samkvæmt tilkynningu 19. maí 1954, er merkið skrásett í München 24. september 1954, 34. flokki, fyrir ilmvörur, efni til andlits- og líkamssyrtingar, eterolíur, sápur, þvotta- og bleikiefni, sterkju- og sterkjuefni til þvotta og snyrtingar, blettahreinsunarefni, ryðvarnarefni, efni til að fægja og gljá (nema fyrir leður), slípiefni.

Skrás. 1955, nr. 83. Tilkynnt 14. apríl 1955, kl. 2 e. h., af Lady h.f., iðjurekstur, Reykjavík, og skrásett 11. maí s. á.

Orðið:

SARONG

Samkvæmt tilkynningu 14. apríl 1955, er merkið skrásett fyrir mjaðmabelti, lífstykki, sokkabandabelti, teygjubelti, corselett, strandföt og sundföt.

Ber að skoða orðið SARONG sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1955, nr. 84. Tilkynnt 19. apríl 1955, kl. 4 e. h., af C. H. Knorr A. G., iðjurekstur, Heilbronn/Necker, Þýzkalandi, og skrásett 11. maí s. á.

Orðið:

Knorr

Samkvæmt tilkynningu 16. ágúst 1913, er merkið skrásett í Berlín 23. október 1913, 26c flokki, fyrir lækningameðöl, efnafræðilega framleiðslu til lækninga og heilsuverndar, lyfjablöndur og lyfjaefni, plástra, sáraumbúðir, meðöl (efni til að eyða dýrum og jurtum, sótthreinsunarfeni, efni til að halda matvælum óskemmdum, vín, áfenga drykki, sódavatn, óáfengi drykki, brumsalt og baðsalt, kjöt- og fiskvörur, kjötkjarna, niðursuðuvörur, ávexti, ávaxtasafa, hlaup, grænmeti, egg, mjólk,

193 smjör, ost, smjörlíki, matarolíu og matarfeiti, kaffi, gervikaffi, te, sykur, síróp, hunang, mjöl og forrétti, deigvörur, krydd, sósur, edik, sinnep, matarsalt, kakaó, súkkulaði, sykurvörur, baksturs- og bakarívörur, ger, lyftiduft, næringarefni til sjúkrafæðu, malt, fóðurefni, ís.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 14. júlí 1953.

Skrás. 1955, nr. 85. Tilkynnt 20. apríl 1955, kl. 2 e. h., af Lever Brothers, Port Sunlight, Limited, iðjurekstur, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, og skrásett 11. maí s. á.

Orðið:

Lux

Merkið er skrásett í London 26. júlí 1911, 48. flokki, fyrir ilmvörur og ilmefni, þ. á m. snyrtivörur, efni fyrir hár og tennur og ilmsápur.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 31. desember 1937.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 26. júlí 1953.

Skrás. 1955, nr. 86. Tilkynnt 26. apríl 1955, kl. 3 e. h., af The Flintkote Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 16. maí s. á.

Orðið:

FLINTKOTE

Samkvæmt tilkynningu 7. nóvember 1929, er merkið skrásett í Washington 8. apríl 1930, 12. flokki, fyrir asfaltupplausn.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 8. apríl 1950.

Skrásett 1955, nr. 87. Tilkynnt 29. apríl 1955, kl. 11 f. h., af British-American Tobacco Company Limited, tóbaksframleiðsla, London, Englandi, og skrásett 16. maí s. á.

Orðin:

PLAYER'S PLEASE

Merkið er skrásett í London 17. júní 1952, 34. flokki, fyrir unnið tóbak.

Skrás. 1955, nr. 88. Tilkynnt 2. maí 1955, kl. 2 e. h., af John Dewar & Sons Limited, áfengisgerð, London, Englandi, og skrásett 16. maí s. á.

Ferstrendur einkennismiði. Efst á einkennismiðanum stendur orðið: ANCESTOR og þar fyrir neðan DEWAR'S RARE OLD SCOTCH WHISKY. Neðst á miðanum stendur: SPECIALLY SELECTED & BLENDED BY JOHN DEWAR & SONS LTD. PERTH. SCOTLAND. Á milli þessara áletrana er sporöskjulöguð mynd. Sést þar maður í samkvæmisfötum, er situr að drykkju, en á efri hluta myndarinnar sést fólk í sérkennilegum búningum. Fyrir neðan myndina standa orðin: THE WHISKY OF HIS ANCESTORS,en til hliðar Product of Scotland.

ANCESTOR
DEWAR'S
RARE OLD SCOTCH WHISKY
Product of Scotland

SPECIALLY SELECTED & BLENDED BY
JOHN DEWAR & SONS LTD
PERTH · SCOTLAND

Merkið er skrásett í London 7. júlí 1954, 33. flokki, fyrir skozkt whisky.

Skrás. 1955, nr. 89. Tilkynnt 9. maí 1955, kl. 2 e. h., af William Grant & Sons Limited, The Glenfiddich Distillery, áfengisgerð, Dufftown, Skotlandi, og skrásett 16. maí s. á.
Orðin:

STAND FAST

Merkið er skrásett í London 27. apríl 1923, 43. flokki, fyrir whisky.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 27. apríl 1951.

Skrás. 1955, nr. 90. Tilkynnt 9. maí 1955, kl. 3 e. h., af American Cigarette Company S. A. Limited, verzlun, Bromfontein, Johannesburgh, Transvaal, Sambandsríkjum Suður-Afríku, og skrásett 16. maí s. á.
Orðin:

PETER STUYVESANT

Merkið er skrásett í Pretoria 8. júní 1954 fyrir sígarettur af Virginia tegund með amerískri síu.

Skrás. 1955, nr. 91. Tilkynnt 10. maí 1955, kl. 11 f. h., af J. P. Bemberg Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Wuppental-Oberbarmen, Þýzkalandi, og skrásett 16. maí s. á.
Orðið:

Bemberg á dökkum grunni.

193 Samkvæmt tilkynningu 2. júlí 1949, er merkið skrásett í München 19. apríl 1951, 41. flokki, fyrir prjónles, ofnar og prjónaðar flíkur, fatnað, línfatnað, borðlín og rúmfatnað, lífstykki, hálsbindi, axlabönd, hanzka, garn kaðlaravörur, net, spunatægjur, bólsturefni, umbúðaefni, voðir og vefnaðarvörur, flóka.

Skrás. 1955, nr. 92. Tilkynnt 3. maí 1955, kl. 11 f. h., af Amanti h.f., iðjurekstur, Reykjavík, og skrásett 16. maí s. á.

Orðið CLOROFIX í gulum lit, á grænum ferhyrndum grunni, og þar fyrir neðan orðin ULTRA-WASHING-COMPOUND í hvítum stöfum. Því næst er mynd af stúlku, sem er að hengja upp þvott. Til hliðar er gulur reitur og stendur í honum með rauðum stöfum: Bleikivatn, SÓTTHREINSANDI, LYKTEYÐANDI. Neðst í hægra horni miðans stendur orðið: AMANTI.

Merkið er skrásett fyrir bleikivatn.

Skrás. 1955, nr. 93. Tilkynnt 10. maí 1955, kl. 11 f. h., af A/S Cufaden, verksmiðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 16. maí s. á.

Orðin:

L I Q U I D E N V E L O P E.

Samkvæmt tilkynningu 26. október 1953, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn, Danmörku, 16. janúar 1954 fyrir plastlög til sprautunar.

Skrás. 1955, nr. 94. Tilkynnt 7. marz 1955, kl. 10 f. h., af Mölnlycke Väferiaktiebolag, iðjurekstur, Göteborg, Svíþjóð, og skrásett 2. júní s. á.

Orðið:

VICKERTEX

Samkvæmt tilkynningu 1. júní 1954 er merkið skrásett í Stokkhólmi 17. desember 1954 fyrir vefanlegt plast til notkunar við töskugerð, smíði ferðamuna, bifreiðayfirbygginga, bygginga og húsgagna.

Skrás. 1955, nr. 95. Tilkynnt 7. marz 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 2. júní s. á. 193

Orðið:

VICKERHIDE

Samkvæmt tilkynningu 8. september 1954, er merkið skrásett í Stokkhólmi 30. desember 1954 fyrir vefanlegt plast til notkunar við töskugerð, smíði ferðamuna, bifreiðayfirbyggingar, bygginga og húsgagna.

Skrás. 1955, nr. 96. Tilkynnt 14. apríl 1955, kl. 10 f. h., af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 2. júní s. á.

Orðið:

ORATREN

Samkvæmt tilkynningu 3. janúar 1923 er merkið skrásett í Berlín 9. marz 1923, 2. flokki, fyrir læknislyf, blóðvatn til lækninga, blöndur af smálífverum til lækningamarkmiða, efnafræðilegar afurðir til lækningamarkmiða, lyffræðileg lyfjaefni og efnablöndur, efni til útrýmingar jurta, sóttvarnarefni.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. janúar 1953.

Skrás. 1955, nr. 97. Tilkynnt 29. apríl 1955, kl. 11 f. h., af Anstalt für Montage-Tecknik, iðjurekstur og verzlun, Vaduz, Lichtenstein, og skrásett 2. júní s. á.

Orðið:

með hvítum stöfum á mynd af svörtum skrúfbolta.

Merkið er skrásett í Vaduz 15. apríl 1954 fyrir nagla, hnoðnagla, skrúfur, bolta, skrúfubolta, skrúfustög, blindnagla, lykkjur, króka, stálbönd, rörbindingar, keðjur, kranaskildi, verkfæri, áhöld og vélar til að reka nagla, hnoðnagla, bolta, blindnagla, króka og alls konar bindingar í efni, einkum skotefni, hlöður og skothylki, skothylkjahaldara, stýrihringi, stýrihólka og stýrisfjaðrir, uppsetningarefni, lagnir, innlagningarefni, járnvörur, steypumót og grindur, flísahlífar og annan öryggisútbúnað við að reka bindingar með sprengiefni, múffur, bindimúffur, fjarlægðarmúffur, verkfæri alls konar, áhöld alls konar, tæki alls konar og vélar alls konar.

Skrás. 1955, nr. 98. Tilkynnt 9. maí 1955, kl. 4 e. h., af Þorvarði Árnasyni & Co., verzlun, Reykjavík, og skrásett 2. júní s. á.

Mynd af bikar með ís í. Á bikarnum standa orðin: DAIRY QUEEN og stafirnir: DDD QQQ. Undir myndinni stendur: DAIRY QUEEN og þar fyrir neðan MJÓLKURÍS.

DAIRY QUEEN

MJÓLKURÍS

Merkið er skrásett fyrir mjólkurís.

Skrás. 1955, nr. 99. Tilkynnt 17. maí 1955, kl. 3 e. h., af Catalina Inc., iðjurekstur, Los Angeles, California, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 2. júní s. á.
Orðið: Catalína ásamt mynd af flugfiski.

Samkvæmt tilkynningu 12. maí 1953 er merkið skrásett í Washington 15. júní 1954, 39. flokki, fyrir sundföt karla, kvenna og barna, baðfatnað, pajamas, utanhafnarskyrtur, treyjur, strandyfirhafnir, strandskó, nærbuxur, íþróttafatnað, buxur (slacks), hatta, sundboli, sólfatnað fyrir konur og börn, leikfatnað, íþróttabindi (halters) og brjósthaldara.

Skrás. 1955, nr. 100. Tilkynnt 20. maí 1955, kl. 10 f. h., af Hauff G. m. b. H., iðjurekstur, Stuttgart, Þýzkalandi, og skrásett 3. júní s. á.
Orðið:

METOL

Samkvæmt tilkynningu 24. október 1896 er merkið skrásett í Berlín 13. janúar 1897, 6. flokki, fyrir ljósmyndaframkallara, nefnilega monomethylparamidophenol.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 16. nóvember 1945.

Skrás. 1955, nr. 101. Tilkynnt 23. maí 1955, kl. 3 e. h., af Þórði Sveinssyni & Co. h.f., innflutningsverzlun, Reykjavík, og skrásett 3. júní s. á. 193

Mynd af sitjandi konu með strengjahljóðfæri og undir stendur nafnið: ÍSABELLA.

ÍSABELLA

Merkið er skrásett fyrir kvensokka úr mismunandi efni, einnig alls konar kvenfatnað.

Skrás. 1955, nr. 102. Tilkynnt 23. maí 1955, kl. 3 e. h., af Rembrandt Tobacco Corporation (Overseas), Limited, iðjurekstur og verzlun, Stellenbosch, Cape Province, Sambandsríkjum Suður-Afríku, og skrásett 3. júní s. á.

Orðið:

REMBRANDT

Merkið er skrásett í Pretoria 6. desember 1949, 45. flokki, fyrir cigarettur, vindla, smávindla, cheroots og þesshättar vörur.

Skrás. 1955, nr. 103. Tilkynnt 25. maí 1955, kl. 4 e. h., af Radio Corporation of America, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 3. júní s. á.

Orðin: RCA Estate

Samkvæmt tilkynningu 12. febrúar 1953, er merkið skrásett í Washington 24. ágúst 1954, 34. flokki, fyrir gaseldavélar, hluta þeirra og viðbótartæki, svo sem grindur eða ristar til sérstakra verka, svo og pönnur fyrir feiti.

Skrás. 1955, nr. 104. Tilkynnt 24. júlí 1954, kl. 11 f. h., af The Dow Chemical Company, verzlun, Midland, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 25. júní 1955.

Orðið: Dow á tígli.

Samkvæmt tilkynningu 22. janúar 1953 er merkið skrásett í Washington 5. október 1954, 6. flokki, fyrir ólífræn efni almennt — þ. e. frumefni, sýrur, basa, sölt, yldi (oxyd), og vetnisyldi (hydroxyd), lífræn efni almennt, þ. e. aliphatic, carbocyclic og heterocyclic efnasambönd; liti og litarefni; lyktandi efni í ilmvötn, hvata, klofa, iðnaðarupplausnir, hitaleiðandi efni, rakaleiðandi efni, afrakaefni (þurrkefni) og frystilög; efni, sem notuð eru við námugröft og eirhúðun — þ. e. námusölt og eiruppleysara; efni, sem notuð eru við landbúnað — þ. e. sótthreinsunarefni, sveppeyðandi efni, skordýraeitur, illgresiseitur, efni til að eyða blöðum af jurtum og trjávara; ionskiptiresin; gerviresin og plastduft og upplausnir til frekari framleiðslu, svo og plastefni í gerviresín.

193 **Skrás. 1955, nr. 105.** Tilkynnt 26. apríl 1955, kl. 2 e. h., af Francisco Fernandez Barranco, Hijos Y Cia. S. L., iðjurekstur og verzlun, Villena (Alicante), Spáni, og skrásett 25. júní s. á.

Orðið: Areli og mynd af sitjandi dreng að fara í skó. Til vinstri efst er orðið CALZADOS.

Merkið er skrásett í Madrid 20. apríl 1953 fyrir alls konar skófatnað.

Skrás. 1955, nr. 106. Tilkynnt 11. maí 1955, kl. 3 e. h., af Aktiebolaget Bofors, verzlun, Bofors, Svíþjóð, og skrásett 25. júní s. á.

Orðið:

C A R B O C A I N

Samkvæmt tilkynningu 2. september 1952 er merkið skrásett í Stokkhólmi 21. nóvember 1952 fyrir læknislyf og lyfjafræðilegar samsetningar.

Skrás. 1955, nr. 107. Tilkynnt 27. maí 1955, kl. 4 e. h., af Ligner-Werke Gesellschaft G. m. b. H., iðnaður og verzlun, Düsseldorf, Þýzkalandi, og skrásett 25. júní s. á.

Orðið:

ODOL

Samkvæmt tilkynningu 25. apríl 1896 er merkið skrásett í Berlín 6. október 1896, 2. flokki, fyrir læknislyf og umbúðir handa mönnum og dýrum, fyrir efni til að eyða dýrum og jurtum, efni til geymslu og niðursuðu, sótthreinsunarefni, fyrir bursta og burstavörur (bursta, kústa, gólfkústa og pensla), enn fremur fyrir greiður, svampa, fernis, lökk, harpix, límefni, gljásvertu, gljávax; fyrir drykki: bjór, vín og áfenga drykki, drykkjarvatn og kolsýrublandað vatn, þar með talið baðvökvi, brunna- og baðsölt; fyrir kjötvörur, hlaup og bragðbæti, egg, mjólk, smjör, osta, gervismjör, matarfeiti og matarolíu; fyrir sápur, fægi- og gljáefni, ryðvarnarefni, þvottaefni, ilmvötn, hreinlætisvörur, fyrir tóbaksvörur, vindla, vindlinga, reyktóbak, munntóbak og neftóbak.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 31. maí 1951.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 13. apríl 1946.

Skrás. 1955, nr. 108. Tilkynnt 1. júní 1955, kl. 12 á h., af Hlutafélaginu „Shell" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 25. júní s. á. 193

Orðið:

ENDREX

Merkið er skrásett fyrir efnafræðilegar afurðir notaðar til landbúnaðar, garðyrkju, dýralækningar og heilbrigðis markmiða; skordýra eyðandi efni, þar með talin þau almennt kunnu eins og aldrin, dieldrin, endrin og isodrin; lirfu eyðandi efni og sveppa eyðandi efni.

Ber að skoða orðið ENDREX sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1955, nr. 109. Tilkynnt 14. júní 1955, kl. 3 e. h., af The Governor and Com-Company of Adventurers of England trading into Hudson's Bay (Incorporated by Charter), trading as Hudson's Bay Company, verzlun, London, Englandi, og skrásett 25. júní s. á.

Á ferstrendum einkennismiða innan ramma sést efst skjaldarmerki og á bandi undir því stendur: PRO PELLE CUTEM. Þar fyrir neðan stendur: The Governor and Company of Adventurers of England Trading into Hudson's Bay — INCORPORATED 2ND MAY 1670 — HUDSON'S BAY JAMAICA RUM — Bottled in Great Britain by — Hudson's Bay Company. EDINBURGH SCOTLAND PRODUCE OF JAMAICA.

Merkið er skrásett í London 25. október 1949, 33. flokki, fyrir Jamaica romm.

193 **Skrás. 1955, nr. 110.** Tilkynnt 11. maí 1955, kl. 10 f. h., af AB. Åtvidabergs Butiksinredningar, iðjurekstur, Stokkhólmi, Svíþjóð, og skrásetta 6. júlí s. á.
Orðið:

CARDA

Samkvæmt tilkynningu 25. janúar 1954, er merkið skrásett í Stokkhólmi 26. marz 1954 fyrir rimlagluggatjöld, með rimar og snúrur úr óunnum vefjarefnum, hurðir og glugga og aðrar trésmíðabyggingarvörur, hengsli og handföng hurða og glugga.

Skrás. 1955, nr. 111. Tilkynnt 15. maí 1954, kl. 11 f. h., af P. Ballantine & Sons, iðjurekstur, Newark, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 6. júlí 1955.
orðið: BALLANTINE, bogadregið.

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1953, er merkið skrásett í Washington 1. marz 1955, 48. flokki, fyrir bjór, öl, porter og stout.

Skrás. 1955, nr. 112. Tilkynnt 8. júní 1955, kl. 10 f. h., af Mölnlycke Väfveriaktiebolag, iðjurekstur, Göteborg, Svíþjóð, og skrásett 6. júlí s. á.
Orðið: MÖLNLYCKE í boga og neðan við mynd af stjörnu.

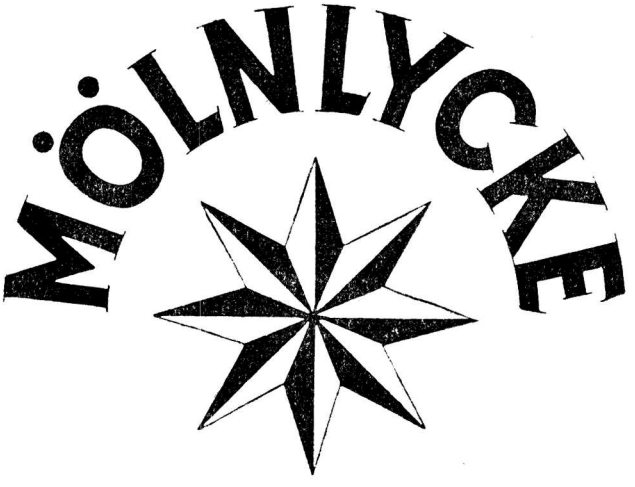

Samkvæmt tilkynningu 29. október 1941, er merkið skrásett í Stokkhólmi 20. desember 1941 fyrir þráð, garn, vefnað ásamt prjónuðum og hekluðum vörum.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 9. nóvember 1951.

Skrás. 1955, nr. 113. Tilkynnt 8. júní 1955, kl. 10 f. h., af Aktiebolaget Volvo, 193
iðjurekstur, Göteberg, Svíþjóð, og skrásett 6. júlí s. á.

Hringur með ör, sem stefnir skáhalt upp og á fleti með bogadregnum endum þvert yfir hringinn orðið: VOLVO.

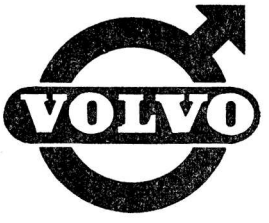

Samkvæmt tilkynningu 5. apríl 1955, er merkið skrásett í Stokkhólmi 29. apríl 1955 fyrir: Kúluleg og rúlluleg, vélar og aflsyfirfærslutengsl, dráttarvélar, bifreiðar, reiðhjól, hjólbarða, mótora ásamt flutningafyrirkomulagi og flutningatækjum af vöruvagnagerð, dráttarvagna, hjólbörur, og færibönd og hluti til allra fyrrnefndra vörutegunda og eftirtalda fylgihluti til mótorfarartækja, nefnilega loftnet, öskubikara, bökkunarlampa, bökkunarspegla, benzíndunka, benzíngeymalok, dráttarkaðla, hemlaolíur, vindlakveikjara, reiðhjólastöðla, héluþýðara, þokuluktir, vagnlyftur, smelllása, ferskloftsspeldi, frostlög, sjúkrakassa, glerlím, glólampa, neistafangara, varagangsetningartæki, húddlyftir, höldur fyrir skattkvittun og útvarpsleyfi, hátalara, fatageymslur, fatahengi, farangursbera, púða, stuðningshöldur, vatnskassahlífar, vatnskassaskraut, stefnuvísara, lökk, loftdælur, mottur, millileggspúða, þjóðernismerki, númeraskildi, gljáunarefni, útvarpsmóttökutæki, endurskinssmáhluti, ræstiefni, viðgerðarverkfæri, ferðateppi, þrýstingsmæla, handlampa, sólhlífar, stopp- og bakluktir, slettuhlífar, sæta- og bakstuðning, leitarluktir, hitamæla, þjófalása, kveikjukerti, rúðuþurrkur, hitatæki, töskur og ermahlífar, auglýsingarit og leiðbeiningarbækur.

Skrás. 1955, nr. 114. Tilkynnt 8. júní 1955, kl. 10 f. h. af sama, og skrásett 6. júlí s. á.

Orðið: VOLVO

Samkvæmt tilkynningu 7. maí 1954, er merkið skrásett í Stokkhólmi 11. júní 1954 fyrir: Kúluleg og rúlluleg, vélar og aflsyfirfærslutengsl, dráttarvélar, bifreiðar, reiðhjól, hjólbarða, mótora ásamt flutningafyrirkomulagi og flutningatækjum af vöruvagnagerð, dráttarvagna, hjólbörur, og færibönd og hluti til allra fyrrnefndra vörutegunda og eftirtaldra fylgihluta til mótorfarartækja, nefnilega loftnet, öskubikara, bökkunarlampa, bökkunarspegla, benzíndunka, benzíngeymalok, dráttarkaðla, hemlaolíur, vindlakveikjara, reiðhjólastöðla, héluþýðara, þokuluktir, vagnalyftur, smelllása, ferksloftsspeldi, frostlög, sjúkrakassa, glerlím, glólampa, neistafangara, varagangsetningartæki, húddlyftir, höldur fyrir skattakvittun og útvarpsleyfi, hátalara, fatageymslur, fatahengi, farangursbera, púða, stuðningshöldur, vatnskassahlífar, vatnskassaskraut, stefnuvísa, lökk, loftdælur, mottur, millileggspúða, þjóðernismerki, númeraskildi, gljáunarefni, útvarpsmóttökutæki, endurskinssmáhluti, ræstiefni, viðgerðarverkfæri, ferðateppi, þrýstingsmæla, handlampa, sólhlífar, stopp- og bakluktir, slettuhlífar, sæta- og bakstuðning, leitarluktir, hitamæla, þjófalása, kveikjukerti, rúðuþurrkur, hitatæki, töskur og ermahlífar.

193 **Skrás. 1955. nr. 115.** Tilkynnt 10. júní 1955, kl. 10 f. h., af Companie Francaise Societe Anonyme, verksmiðjurekstur og verzlun, París, Frakklandi, og skrásett 6. júlí s. á.

Blás hringur með rauðum loga.

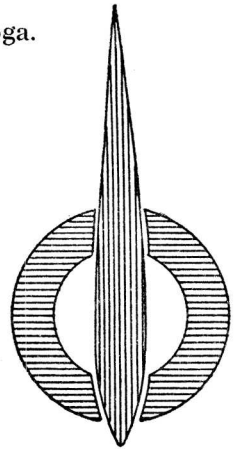

Samkvæmt tilkynningu 2. febrúar 1955, er merkið skrásett í París fyrir efnafræðilega framleiðslu til notkunar við iðnað, vísindi, ljósmyndagerð, landbúnað, garðyrkju og skógrækt, náttúrlegan og tilbúinn áburð, slökkviefni, herzluefni og efnafræðilegar blöndur til kveikinga, efnafræðilega framleiðslu til varðveizlu matvæla, sútunarefni, límefni til notkunar við iðnað, þvotta- og bleikiefni, efni til að hreinsa, leysa upp fitu, fæja, gljáa og slípa, sápur, ilmvörur, eteriskar olíur, fegrunarvörur, snyrtivörur, efni til hársnyrtingar, efni til tannhirðingar, tekniskar olíur og tekniska feiti (undanskilið matarolía og matarfeiti), smurningsefni, rykbindandi og rykeyðandi efni, eldsneyti (þar með talið eldsneyti til hreyfla) og ljósmeti, ljós, vaxkerti, næturljós og kveiki, gatnagerðarefni, einkum bik, malbik og jarðbik.

Skrás. 1955, nr. 116. Tilkynnt 13. júní 1955, kl. 2 e. h., af Wessanen's Koninklijke Fabrieken N.V., verksmiðjurekstur og verzlun, Vormerveer, Hollandi, og skrásett 8. júlí s. á.

Mynd af stúlku er heldur á spjaldi, er á standa orðin: All purpose FLOUR. Fyrir ofan stúlkumyndina stendur: Snow white's choice, en fyrir neðan myndina: WESSANEN, Wormerveer, Hollandi. 193

Samkvæmt tilkynningu 3. maí 1955, er merkið skrásett í Hague 13. maí 1955 fyrir hveiti og mjöl.

Skrás. 1955, nr. 117. Tilkynnt 16. júní 1955, kl. 11 f. h., af Henkel & Cie G. m. b. H., kemísk-verksmiðja, Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, og skrásett 8. júlí s. á.

Orðið: Wipp.

Wipp

Samkvæmt tilkynningu 15. desember 1934, er merkið skrásett í Berlín 7. marz 1935, 34. flokki, fyrir ilmvörur, snyrtivörur, baðvatn, eterolíur, sápur, sápuduft, sóda, bleikisóda, þvotta- og bleikiefni, litarefni til þvotta, bletthreinsunarefni, hreinsunarefni, ryðvarnarefni, riðhreinsunarefni, efni til að gljáa og fægja (nema leður) ræstiefni, skolunar- og þvottaefni fyrir hús og eldhúsmuni, vélahluta, flöskur, þvott og klæði, efni til flösku-, kerja- og tunnuþvotta, gluggaþvottaefni, glófteppaþvottaefni, fituupplausnarefni, efni til að nema brott olíubletti og hreinsa málma og postulín, sterkju og sterkjuefni.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 15. desember 1954.

Skrás. 1955, nr. 118. Tilkynnt 20. júní 1955, kl. 3 e. h., af Lewis-Howe Company, verzlun, St. Louis, Missouri, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 8. júlí s. á.

Orðið: TUMS.

TUMS

Samkvæmt tilkynningu 21. nóvember 1929, er merkið skrásett í Washington 18. marz 1930, 6. flokki, fyrir kvalastillandi og sýrueyðandi lyf við magakvillum.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 18. marz 1950.

Skrás. 1955, nr. 119. Tilkynnt 28. júní 1955, kl. 11 f. h., af Vent-Axia Limited, verksmiðjurekstur, London, Englandi, og skrásett 8. júlí s. á.

Orðin: VENT-AXIA.

VENT-AXIA

Merkið er skrásett í London 11. marz 1936 og 27. janúar 1948, 6. og 11. flokki, fyrir vindsnældur eða drifskrúfur af sömu tegund og skrúfur eða loftskrúfur (sem eru vélar eða vélahlutar til annars en jarð- eða garðræktar), loftræstingarsnældur og sjálfstæðar rafmagnssnældur til loftræstingar.

Skrásetningar merkisins hafa síðast verið endurnýjaðar 11. marz 1950 og 27. janúar 1955.

193 **Skrás. 1955, nr. 120.** Tilkynnt 5. júlí 1955, kl. 3 e .h., af Lewis-Howe Company, verzlun, St. Louis, Missori, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 8. júlí s. á.
Orðin: Natures-Remedy og á bandi undir stendur: NR — TABLETS — NR.

Samkvæmt tilkynningu 15. maí 1922, er merkið skrásett í Washington 15. apríl 1924, 6. flokki, fyrir lifrar stilliefni (regulator) og blóðhreinsandi efni.
Skrásetning 15. apríl 1944.

Skrás. 1955, nr. 121. Tilkynnt 14. apríl 1955, kl. 10 f. h., af Socony-Vacuum Oil Company, Incorporated, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 23. júlí s. á.
Orðið:

Mobilube

Samkvæmt tilkynningu 26. desember 1951, er merkið skrásett í Washington 11. nóvember 1952, 15. flokki, fyrir smurningsolíur og smurningsfeiti.

Skrás. 1955, nr. 122. Tilkynnt 4. júlí 1955, kl. 10 f. h., af Abbott Laboratories, iðjurekstur, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 13. ágúst s. á.
Orðið:

NEMBUTAL

Samkvæmt tilkynningu 26. nóvember 1930, er merkið skrásett í Washington 14. júli 1931, 6. flokki, fyrir dáleiðandi, róandi og deyfandi efnablöndu.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 14. júlí 1951.

Skrás. 1955, nr. 123. Tilkynnt 4. júlí 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 13. ágúst s. á.
Orðið:

PENTOTHAL

Samkvæmt tilkynningu 6. desember 1935, er merkið skrásett í Washington 28. apríl 1936, 6. flokki, fyrir lyffræðilega efnasamsetningu, er hefur dáleiðandi, róandi og deyfandi áhrif.

Skrás. 1955, nr. 124. Tilkynnt 4. júlí 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 13. ágúst s. á.
Orðið:

SELSUN

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1951, er merkið skrásett í Washington 17. febrúar 1953, 18. flokki, fyrir læknandi lyfjabindiefni við of örri húðfitukirtlastarfsemi hins mannlega líkama.

Skrás. 1955, nr. 125. Tilkynnt 4. júlí 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 13. ágúst s. á. 193

Orðið:

SUCARYL

Samkvæmt tilkynningu 2. júlí 1949, er merkið skrásett í Washington 16. janúar 1951, 46. flokki, fyrir efnasamsetningu úr cyclohexylsulfamate notað til sætunaráhrifa án hitaverkana.

Skrás. 1955, nr. 126. Tilkynnt 5. júlí 1955, kl. 2 e. h., af Hlutafélaginu „Shell" á Íslandi, verzlun, Reykjavík, og skrásett 13. ágúst s. á.

Átthyrndur einkennismiði með svörtum takmarkalínum. Á rauðum grunnfleti miðans að ofan með horni, sem veit niður, er hvítur hringflötur og í honum mynd af hörpudiski, gul að lit með orðinu: SHELL í rauðum lit. Á neðri hluta miðans er orðið: SHELLSMURNING, á gulum grunni.

Merkið er skrásett fyrir smurningsolíur og smurningsfeiti.

Skrás. 1955, nr. 127. Tilkynnt 7. júlí 1955, kl. 2 e. h., af Chemische Werke Albert, kemisk-verksmiðja, Wiesbaden-Kastel (Amöneburg), Þýzkalandi, og skrásett 13. ágúst s. á.

Orðið:

Plasmal

Samkvæmt tilkynningu 1. október 1948, er merkið skrásett í München 27. júní 1951, 6. flokki, fyrir dýra- og plöntueyði, gerilsneyðingar- og rotnunarefni, efni til að halda matvælum ferskum og auka geymsluþol þeirra, efni til notkunar í iðnaði, vísindum og ljósmyndatækni, slökkvitæki, herðingar- og lóðunarefni, límefni, efni til fágunar leðurs og til þess að auka endingu þess, efni til steiningar og sútunar, fóðurefni, efni til slípunar, efni til þess að auka endingu viðar, byggingarefni.

193 **Skrás. 1955, nr. 128.** Tilkynnt 7. júlí 1955, kl. 2 e. h., af A/S Kosangas, verksmiðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 13. ágúst s. á.
Mynd af gasgeymi á svörtum ferhyrndum grunni. Þvert yfir myndina stendur orðið: Kosangas.

Samkvæmt tilkynningu 18. júlí 1953, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 7. nóvember 1953 fyrir ljósa-, hitunar-, suðu-, steikar-, bökunar-, kæli-, þurrkunar-, loftræstingar- og baðtæki, hluta af og allt, sem við kemur þessum ofangreindu vörutegundum, alls konar gastæki, fljótandi kveikiefni, þéttaðar og fljótandi lofttegundir, efni unnin úr hráolíu, geyma og afgreiðslutæki fyrir þau, hluta af þeim og allt þeim viðkomandi, efni til lýsingar og sjálfsala.

Skrás. 1955, nr. 129. Tilkynnt 7. júlí 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 13. ágúst s. á.
Orðið:

K O S A N .

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1952, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 29. nóvember 1952 fyrir ljósa-, hitunar-, suðu-, steikar-, bökunar-, kæli-, þurrkunar-, loftræstingar- og baðtæki, hluta af og allt, sem kemur við þessum ofangreindu vörutegundum, alls konar gastæki, fljótandi kveikiefni, þéttaðar og fljótandi lofttegundir, geyma og afgreiðslutæki fyrir þær, hluta af þeim tækjum og annað þeim viðkomandi, þétti- og pökkunarefni, hitaeinangrunar- og önnur einangrunarefni, vörur gerðar úr asbesti, verkfæri, togleður, efni, er nota má í stað togleðurs, og vörur gerðar úr þeim efnum í tæknilegum tilgangi, lækninga-, heilbrigðis-, björgunar- og slökkvitæki og verkfæri, eðlisfræðileg, efnafræðileg og raftæknileg tæki og sjálfsala.

Skrás. 1955, nr. 130. Tilkynnt 7. júlí 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 13. ágúst s. á.

Orðið: KOSANGAS. 193

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1952, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 15. nóvember 1952 fyrir ljósa-, hitunar-, suðu-, steikar-, bökunar-, kæli-, þurrkunar-, loftræstingar- og baðtæki, hluta af og allt, sem við kemur þessum ofangreindu vörutegundum, alls konar gastæki, fljótandi kveikiefni, þéttaðar og fljótandi lofttegundir, efni unnin úr hráolíu, geyma og afgreiðslutæki fyrir þau, hluta af þeim og allt þeim viðkomandi, efni til lýsingar og sjálfsala.

Skrás. 1955, nr. 131. Tilkynnt 9. júlí 1955, kl. 11 f. h., af Tatra, národni podnik, verksmiðjurekstur og verzlun, Koprivnice, Tékkóslóvakíu, og skrásett 25. ágúst s. á.

Orðin:

Tatra – synchron

Samkvæmt tilkynningu 3. marz 1954, er merkið skrásett í Praha 25. marz 1954 fyrir hvers konar vélknúin farartæki til flutnings á landi, legi og lofti, hluta til þeirra, bílagrindur, bílayfirbyggingar með aflvélum og hluta þeirra, járnbrautarvagna og hluta þeirra, mótorvagna, strætisvagna, rafknúna strætisvagna og hluta þeirra.

Skrás. 1955, nr. 132. Tilkynnt 11. júlí 1955, kl. 2 e. h., af Birkshire Knitting Mills, verksmiðjurekstur og verzlun, Wyomissing, Berks, Pennsylvanía, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 25. ágúst s. á.

Orðið: Berkshire, en þar fyrir ofan bókstafurinn B á svörtum grunni.

Berkshire

Samkvæmt tilkynningu 15. september 1949 og 16. júlí 1953, er merkið skrásett í Washington 18. marz 1952 og 16. nóvember 1954, 39. flokki, fyrir kven- og barnafatnað, þ. e. sokka, undirföt, öklahlífar, skyrtur, undirpils, buxur, náttkjóla og fullunna kvensokka.

Skrás. 1955, nr. 133. Tilkynnt 18. júlí 1955, kl. 2 e. h., af Norsk Hydro-Elektrisk Kvælstofaktieselskab, verksmiðjurekstur, Osló, Noregi, og skrásett 25. ágúst s. á.

Mynd af víkingaskipi innan sporöskjulagaðrar umgerðar.

Samkvæmt tilkynningu 13. júlí 1923, er merkið skrásett í Osló 13. nóvember 1923 fyrir áburð, tækniframleiðslu úr köfnunarefni, svo sem Sodium nitrate, Sodium nitrite, Nitric acid, Ammonium nitrate, Liquid ammonia, Ammonia vatn, Ammonium bicarbonate, Urea (Carbamide); — Sodium carbonade, Calcium chloride, sjaldgæfar lofttegundir, Hydrogen, Oxygen, Nitrogen, Carbone dioxide, Deuterium oxide, Sodium hypochlorite, Sodium hydroxide, Caustic soda, Chlor, Hydrochloric acid, Magnesium

193 oxide, Magnesium málm, Magnesium blöndur, Polyaminostyrene, Phosphates, Chlorinsted paraffins og olefines, gervi resins, svo sem Polyvinylchlorid, Polyacrylnitrile, Polyvinylformate, Polyvinylalcohol, svo og trefjar, filmur og pípur úr því efni.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 22. apríl 1953.

Skrás. 1955, nr. 134. Tilkynnt 20. júlí 1955, kl. 2 e. h., af P. Beiersdorf & Co. A. G., verksmiðjurekstur, Hamburg, Þýzkalandi, og skrásett 25. ágúst s. á.
Orðið:

Zeozon

Samkvæmt tilkynningu 14. maí 1909, er merkið skrásett í Berlín 19. febrúar 1910, 2. flokki, fyrir lyf, kemískar (efnafræðilegar) framleiðsluvörur til notkunar í heilsufræðilegu skyni, efni í lyf og lyfefnablöndur, plástur, sárabindi, dýra- og plöntueitur, sótthreinsunarefni, kemísk (efnafræðileg) efni til notkunar í iðnaði, vísindum og ljósmyndatækni, slökkviefni, herðingar- og lóðunarefni, hráefni úr steinaríkinu, litunarefni og litir, vax, lýsingarefni, gervi- olíur og feiti, smurning, benzín, vörur úr beini, skjaldbökuskel, fílabeini og selluloid, læknisfræðileg og heilsufræðileg tæki og áhöld, sáraumbúðir, ilmvötn og fegurðarlyf, eterískar olíur, sápur, þvotta- og bleikingarefni, línsterkja og sterkjublöndur, litbætir í þvotta, blettavatn, ryðvarnarefni, bón- og fægingarefni, slípunarefni.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. maí 1949.

Skrás. 1955, nr. 135. Tilkynnt 20. júlí 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 25. ágúst s. á.
Orðið:

Elastocorn

Samkvæmt tilkynningu 4. marz 1930, er merkið skrásett í Berlín 13. ágúst 1930, 2. flokki, fyrir lyf, kemískar (efnafræðilegar) framleiðsluvörur til notkunar í læknisfræðilegu og heilsufræðilegu skyni, efni í lyf og lyfjaefnablöndur, plástur, sárabindi, dýra- og jurtaeitur, sótthreinsunarlyf, rotvarnarefni fyrir matvæli.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 4. marz 1950.

Skrás. 1955, nr. 136. Tilkynnt 20. júlí 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 25. ágúst s. á. **193**

Orðið: **Hexamon**

Samkvæmt tilkynningu 5. marz 1921, er merkið skrásett í Berlín 13. maí 1921, 2. flokki, fyrir lyf, kemískar (efnafræðilegar) framleiðsluvörur til notkunar í læknisfræðilegu og heilsufræðilegu skyni, efni í lyf og lyfjaefnablöndur, plástur, sárabindi, sótthreinsunarlyf, rotvarnarefni fyrir matvæli.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð frá 5. marz 1951.

Skrás. 1955, nr. 137. Tilkynnt 20. júlí 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 25. ágúst s. á.

Orðið: **Tesa**

Samkvæmt tilkynningu 26. maí 1939, er merkið skrásett í Berlín 24. apríl 1940, 13. flokki, fyrir límbönd, límfilmur og límpappír til tæknilegra nota.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð frá 26. maí 1949.

Skrás. 1955, nr. 138. Tilkynnt 22. júlí 1955, kl. 4 e. h., af Olíuverzlun Íslands h.f., verzlun Reykjavík, og skrásett 25. ágúst s. á.

Orðið: ALBOL í rauðum lit með hvítri rönd á grænum grunni og þar fyrir

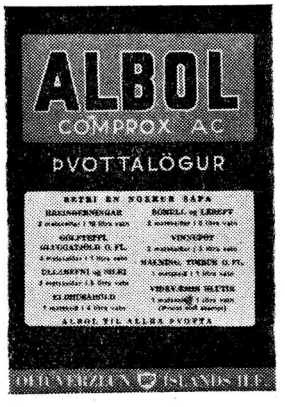

neðan orðið: COMPROX AC með hvítum stöfum, einnig á grænum grunni. Um græna grunninn er dökkblár rammi. Þar fyrir neðan stendur orðið: ÞVOTTALÖGUR með hvítum stöfum á rauðum borða. Þar fyrir neðan standa notkunarreglur í dökkbláum ramma á hvítum grunni, og eru þær prentaðar með dökkbláu letri, en fyrir ofan efstu línuna standa með rauðu letri orðin: BETRI EN NOKKUR SÁPA og fyrir neðan neðstu línuna einnig með rauðu letri orðin: ABOL TIL ALLRA ÞVOTTA. Neðst og neðan við ramman stendur firmanafnið: OLÍUVERZLUN ÍSLANDS H.F. með hvítu letri á grænum grunni, en á milli orðanna Olíuverzlun og Íslands eru stafirnir BP með grænu letri í hvítum skildi.

Merkið er skrásett fyrir þvottalög.

193 Skrás. 1955, nr. 139. Tilkynnt 25. júlí 1955, kl. 3 e. h., af Kötlu h.f., verzlun, Reykjavík, og skrásett 25. ágúst s. á.
Orðin:

Merkið er skrásett fyrir hvers konar matvöru.

Skrás. 1955, nr. 140. Tilkynnt 22. marz 1955, kl. 2 e. h., af Franck und Kathreiner G. m. b. H., verksmiðjurekstur, Ludwigsburg (Württ), Þýzkalandi, og skrásett 7. september s. á.
Orðin:

Caro
Instant

Samkvæmt tilkynningu 30. júlí 1954, er merkið skrásett í München 15. febrúar 1955, 26c flokki, fyrir þurrkjarna úr kaffi, gervi- og aukaefni til drykkjarfanga, kaffi, brennt kaffi, koffeinlaust kaffi, kaffikjarna, dósakaffi, kaffiefni, gervikaffi og kaffibætir (þar á meðal kornkaffi, maltkaffi, fíkjukaffi), maltkaffiefni, te, teefni, tekjarna, alls konar vörur til matar og matargerðar, format, deigvörur, krydd, sósur, edik, mustarð, matarsalt.

Skrás. 1955, nr. 141. Tilkynnt 18. júlí 1955, kl. 4 e. h., af John White Footwear Holdings Limited, iðjurekstur, Higham Ferrers, Northamptonshire, Englandi, og skrásett 7. september s. á.
Orðið:

PLEXOR

Merkið er skrásett í London 3. febrúar 1913, 38. flokki, fyrir stígvél og skó.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 13. desember 1935.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð frá 3. febrúar 1955.

Skrás. 1955, nr. 142. Tilkynnt 18. júlí 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 7. september s. á.

Orðið: **PLEXOR** 193

Merkið er skrásett í London 12. janúar 1946, 18. flokki, fyrir leður og gervileður, og vörur gerðar úr þessum efnum, og ekki teljast í öðrum flokkum, skinn, húðir, koffort og ferðatöskur, regnhlífar, sólhlífar og göngustafi, keyri, aktygi og söðlasmíðavörur.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 27. október 1953.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð frá 12. janúar 1955.

Skrás. 1955, nr. 143. Tilkynnt 27. júlí 1955, kl. 10 f. h., af Arthur Bell & Sons Limited, iðjurekstur, Perth, Skotlandi, og skrásett 7. september s. á.

Orðið:

BELL'S

Merkið er skrásett í London 5. marz 1943, 33. flokki, fyrir skozkt whisky.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 5. marz 1950.

Skrás. 1955, nr. 144. Tilkynnt 27. júlí 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 7. september s. á.

Á ferhyrndum fleti er mynd af þremur bjöllum með orðunum ESTD, BELL'S og 1825 og neðan við þær orðin: The Celebration Scotch.

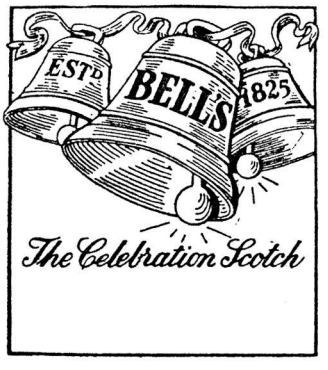

Merkið er skrásett í London 4. október 1951, 33. flokki, fyrir skozkt whisky.

Skrás. 1955, nr. 145. Tilkynnt 6. ágúst 1955, kl. 2 e. h., af Tavaro S. A., iðjurekstur, Genf, Sviss, og skrásett 7. september s. á.

Orðið:

Plana

Samkvæmt tilkynningu 9. maí 1955, er merkið skrásett í Bern fyrir saumavélar, þar á meðal einnig þær, sem eru með rafmagnsútbúnaði, viðbótartæki við þær.

193 Skrás. 1955, nr. 146. Tilkynnt 6. ágúst 1955, kl. 2 e. h., af Patons & Baldwins Limited, iðjurekstur, Darlington, Durham, Englandi, og skrásett 8. september s. á.
Orðið:

BEEHIVE

Merkið er skrásett í London 19. febrúar 1951, 23. flokki, fyrir garn eingöngu úr ull eða úr blöndum af ull með gervivefnaðar trefjum.

Skrás. 1955, nr. 147. Tilkynnt 6. ágúst 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 8. september s. á.
Orðið:

PATONS

Merkið er skrásett í London 19. febrúar 1951, 23. flokki, fyrir prjóna- og sokkagarn og þráð allt úr náttúrlegum vefnaðarefnum, gervivefnaði eða úr blöndum af náttúrlegum vefnaðarefnum og gerviefnum.

Skrás. 1955, nr. 148. Tilkynnt 6. ágúst 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 8. september s. á.
Stafirnir: P & B innan í ramma.

Merkið er skrásett í London 19. febrúar 1951, 23. flokki, fyrir garn og þráð (annað en saumaþráð), allt úr náttúrlegum vefnaðarefnum, gervivefnaði eða úr blöndum af náttúrlegum vefnaðarefnum og gervivefnaði.

Skrás. 1955, nr. 149. Tilkynnt 9. maí 1955, kl. 3 e. h., af Nicholas Products Laboratories Limited, iðjurekstur og verzlun, Slough, Buckinghamshire, Englandi, og skrásett 24. september s. á.
Orðið:

DAPTAZOLE

Merkið er skrásett í London 25. janúar 1955, 5. flokki, fyrir lyfjafræðilegar efnablöndur og efni til afnota fyrir menn og til dýralækninga, allt azole samsetningar.

Skrás. 1955, nr. 150. Tilkynnt 9. maí 1955, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 24. september s. á.
Orðið:

MEGIMIDE

Merkið er skrásett í London 25. janúar 1955, 5. flokki, fyrir lyfjafræðilegar efnablöndur og efni til afnota fyrir menn og til dýralækninga, allt gervisamsetningar.

Skrás. 1955, nr. 151. Tilkynnt 28. júní 1955, kl. 11 f. h., af P. Beiersdorf & Co. 193
A. G., verksmiðjurekstur, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 24. september s. á.
Mynd af bláu dósarloki með hvítum mjóum hring, en innan í hringnum standa orðin: NIVEA CREME ZUR HAUTPFLEGE.

Samkvæmt tilkynningu 30. október 1950, er merkið skrásett í München 25. apríl 1952, 34. flokki, fyrir hörundskrem.

Skrás. 1955, nr. 152. Tilkynnt 20. júlí 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 24. september s. á.
Orðið:

ABC-Pflaster

Samkvæmt tilkynningu 13. janúar 1928, er merkið skrásett í Berlín 15. júní 1928, 2. flokki, fyrir plástur.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 13. janúar 1948.

Skrás. 1955, nr. 153. Tilkynnt 10. ágúst 1955, kl. 2 e. h., af Macleans Limited, iðnaður, Brentford, Middlesex, Englandi, og skrásett 24. september s. á.
Orðið:

MACLEANS

Merkið er skrásett í London 10. apríl 1945, 3. flokki, fyrir hvers konar efni til að hreinsa tennur.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 10. apríl 1952.

Skrás. 1955, nr. 154. Tilkynnt 12. ágúst 1955, kl. 4 e. h., af Liggett & Myers Tobacco Company, verzlun, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 24. september s. á.

193 Stafirnir:

Samkvæmt tilkynningu 21. október 1953, er merkið skrásett í Washington 7. september 1954, 17. flokki, fyrir cigarettur.

Skrás. 1955, nr. 155. Tilkynnt 24. ágúst 1955, kl. 11 f. h., af Efnagerð Reykjavíkur h.f., framleiðsla og heildsala, Reykjavík, og skrásett 4. október s. á.

Á hringlaga, bláum fleti er hvítur hringur. Efst í honum er mynd af sól, er kastar frá sér geislum. Innan í hringnum stendur með hvítum stöfum: RÓSÓL CREME MEÐ A VITAMÍNI. Verndar og mýkir húðina.

Merkið er skrásett fyrir hörundskrem.

Skrás. 1955, nr. 156. Tilkynnt 31. ágúst 1955, kl. 3 e. h., af Tesla národni podnik, verksmiðjurekstur og verzlun, Praha, Tékkóslóvakíu, og skrásett 4. október s. á.

Innan í hring er orðið: TESLA og mynd af keilu með stjörnu yfir.

Merkið er skrásett í Praha 20. marz 1947 fyrir útvarpsviðtæki, útvarpsstöðvar (senditæki), rafmagnshljómtæki og stöðvar, rafmagnslampa, magnara alls konar, hljómtæki fyrir kvikmyndahús, alls konar rafmagnslampa (radio-lampa), úthlaðara,

ljósnæma lampa og fóto-cellur, alls konar ljósnæm tæki, elektróniskt fóðruð tæki, 193
alls konar síma- og símskeytatæki og stöðvar, þ. á m. hátíðnissenditæki fyrir straumleiðara og loftþétt tæki, afriðla fyrir riðstraum, rafsuðutæki, lampa og tilheyrandi, rafmagnstæki til afnota við læknisaðgerðir (skurðaðgerðir), stuttbylgjutæki og ultra-stuttbylgjutæki alls konar, varahluti og tæki fyrir ofangreinda framleiðslu, varahluti, hluta og tæki fyrir straumjafnara og elektrótekniskan hátíðniútbúnað og stöðvar.

Skrás. 1955, nr. 157. Tilkynnt 31. ágúst 1955, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 4. október s. á.

Innan í hring er mynd af keilu með stjörnu yfir.

Merkið er skrásett í Praha 20. marz 1947 fyrir útvarpsviðtæki, útvarpsstöðvar (senditæki), rafmagnshljómtæki og stöðvar, rafmagnslampa, magnara alls konar, hljómtæki fyrir kvikmyndahús, alls konar rafmagnslampa (radio-lampa), úthlaðara, ljósnæma lampa og fóto-cellur, alls konar ljósnæm tæki, elektróniskt fóðruð tæki, alls konar síma- og símskeytatæki og stöðvar, þ. á m. hátíðnissenditæki fyrir straumleiðara og loftþétt tæki, afriðla fyrir riðstraum, rafsuðutæki, lampa og tilheyrandi, rafmagnstæki til afnota við læknisaðgerðir (skurðaðgerðir), stuttbylgjutæki og ultra-stuttbylgjutæki alls konar, varahluti og tæki fyrir ofangreinda framleiðslu, varahluti, hluta og tæki fyrir straumjafnara og elektrótekniskan hátíðniútbúnað og stöðvar.

Skrás. 1955, nr. 158. Tilkynnt 31. ágúst 1955, kl. 3 e. h., af sama, og skrásett 4. október s. á.

Orðið: T e s l a

Merkið er skrásett í Praha 26. október 1946 fyrir útvarpsviðtæki, útvarpsstöðvar (senditæki), rafmagnshljómtæki og stöðvar, rafmagnslampa, magnara alls konar, hljómtæki fyrir kvikmyndahús, alls konar rafmagnslampa (radio-lampa), úthlaðara, ljósnæma lampa og fóto-cellur, alls konar ljósnæm tæki, elektróniskt fóðruð tæki, alls konar síma- og símskeytatæki og stöðvar, þ. á m. hátíðnissenditæki fyrir straumleiðara og loftþétt tæki, afriðla fyrir riðstraum, rafsuðutæki, lampa og tilheyrandi, rafmagnstæki til afnota við læknisaðgerðir (skurðaðgerðir), stuttbylgjutæki og ultra-stuttbylgjutæki alls konar, varahluti og tæki fyrir ofangreinda framleiðslu, varahluti, hluta og tæki fyrir straumjafnara og elektrótekniskan hátíðniútbúnað og stöðvar.

Skrás. 1955, nr. 159. Tilkynnt 3. september 1955, kl. 4 e. h., af Square D Company, verksmiðjurekstur, Detroit, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 4. október s. á.

193 Innan rétthyrndrar, jafnhliða umgerðar stendur stafurinn D.

Samkvæmt tilkynningum 20. nóvember 1914, 16. marz 1921 og 20. marz 1925, er merkið skrásett í Washington 16. marz 1915, 5. september 1922 og 27. júlí 1926, 21. og 26. flokki, fyrir öryggi, rofa, vélarofa, klemmur, bakstraumssambönd, eyru (flangsa) og mótstöðubreyta, postulínsframleiðslu til afnota við rafleiðslur svo sem fleyga, hólka, rósaskraut, veggmóttök, töflumóttök, röratengi, álagseinangrara o. fl., raffangapróftæki og þá sérstaklega voltpróftæki.

Skrásetningarnar hafa verið endurnýjaðar.

Skrás. 1955, nr. 160. Tilkynnt 7. september 1955, kl. 4 e. h., af P. Beiersdorf & Co. A. G., verksmiðjurekstur, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 5. október s. á.

Tölustafirnir: 8×4, en þar fyrir neðan orðið desodorierende og orðin: TOILETTE-u. BADESEIFE MIT DEM WIRKSTOFF B 32.

Samkvæmt tilkynningu 21. október 1950, er merkið skrásett í München 16. janúar 1954, 34. flokki, fyrir lykteyðandi sápu.

Skrás. 1955, nr. 161. Tilkynnt 7. september 1955, kl. 4 e. h., af Eau de Cologne- & Parfümerie-Fabrik Gloekengasse No. 4711 gegenüber der Pferdepost von Ferd. Mühlens, verksmiðjurekstur, Köln-Ehrenfeld, Þýzkalandi, og skrásett 5. október s. á.

Orðið:

Mascota

Samkvæmt tilkynningu 19. marz 1934, er merkið skrásett í Berlín 9. janúar 1935, 34. flokki, fyrir: Kölnarvatn, ilmvötn, snyrtiefni, eteriskar olíur, sápur, handsápur, raksápur, fegrunarmeðöl, tann- og höfuðvötn, duft, snyrtikrem, sterkju og sterkjuefni, bletteyðingarmeðöl.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 19. marz 1954.

193 **Skrás. 1955, nr. 162.** Tilkynnt 10. september 1955, kl. 11 f. h., af Kaffibætisverksmiðju O. Johnson & Kaaber h.f., kaffibætisframleiðsla, Reykjavík, og skrásett 10. október s. á.

Mynd af gamaldags kaffikvörn, sem prentuð er silfurlituð með svörtum línum á rauðan pappír.

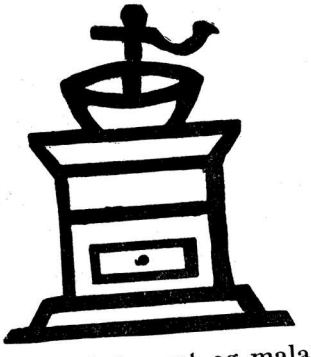

Merkið er skrásett fyrir kaffibæti, brennt og malað kaffi, kaffibaunir hráar og brenndar, kaffilíki, kaffiessens, kaffiextrakt, kaffibúðinga, kaffikex, kaffibætisgerðarvélar og hluta til þeirra, kaffibrennsluvélar og hluta til þeirra, kaffikvarnir, kaffikönnur, kaffidúka, kaffibolla, kaffikönnupoka, instant-kaffi.

Skrás. 1955, nr. 163. Tilkynnt 14. september 1955, kl. 4 e. h., af American Chicle Company, verksmiðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 10. október s. á.

Orðin: SEN-SEN, er standa fyrir ofan skáband með lykkju á.

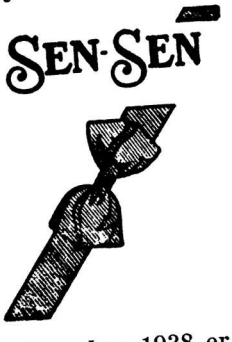

Samkvæmt tilkynningu 25. nóvember 1938 er merkið skrásett í Washington 25. apríl 1939, 46. flokki, fyrir munngúm og cachous.

Skrás. 1955, nr. 164. Tilkynnt 16. september 1955, kl. 11 f. h., af H.f. Mjöll, sápugerð, Reykjavík, og skrásett 10. október s. á.

Orðið: KVIKK, prentað með rauðum lit á hvítan miða.

KVIKK

Merkið er skrásett fyrir þvottalög.

Ber að skoða orðið KVIKK sem sérstaklega tilbúið heiti fyrir ofangreinda vörutegund.

193 **Skrás. 1955, nr. 165.** Tilkynnt 20. september 1955, kl. 3 e. h. af Sölumiðstöð hraðfrystihúsanna, framleiðslu, Reykjavík, og skrásett 10. október s. á.

Ílangur einkennismiði. Vinstra megin á miðanum er skrá orðið: ICELANDIC, og þar fyrir neðan Fresh Frozen FILLETS Cleaned — READY TO COOK. NET WT. Hægra megin á miðanum er matarfat og á því steiktur fiskréttur. Þá er auður reitur neðarlega á myndinni hægra megin.

Merkið er skrásett fyrir hvers konar hraðfryst fiskflök.

Réttur er áskilinn til þess að nota vörumerkið í hvers konar litbrigðum og í hvers konar stærð og gerð.

Skrás. 1955, nr. 166. Tilkynnt 22. september 1955, kl. 11 f. h., af Aktiebolaget Leo, lyfjaverksmiðja, Hälsingborg, Svíþjóð, og skrásett 11. október s. á.

Orðið: POLYVITIL.

POLYVITIL

Samkvæmt tilkynningu 29. maí 1935, er merkið skrásett í Stokkhólmi 3. ágúst 1936 fyrir læknisfræðilegar, lyffræðilegar og efnafræðilegar samsetningar.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 26. júlí 1946.

Skrás. 1955, nr. 167. Tilkynnt 22. september 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 11. október s. á.

Orðið: GRASINOL á myndskreyttum miða. Fyrir ofan orðið stendur: Flaskan omskakas mycket kraftigt för användandet!, en fyrir neðan stendur: Framställt av särskilt behandlad A-vitaminrik fiskolja, kontrollerad av professorn i medicinsk- och fysiologisk kemi vid Lunds Universitet Med. D:r Erik M. P. Widmark, en þar fyrir neðan stendur: AKTIEBOLAGET LEO HÄLSINGBORG.

Samkvæmt tilkynningu 31. ágúst 1936 er merkið skrásett í Stokkhólmi 12. október 1936 fyrir efnafræði- og lyfjafræðilegar samsetningar og lyf til lækninga.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 11. október 1946.

Skrás. 1955, nr. 168. Tilkynnt 22. september 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 11. október s. á.
Orðið:

VITASOL

Samkvæmt tilkynningu 19. apríl 1947 er merkið skrásett í Stokkhólmi 2. júlí 1948 fyrir læknisfræðilega næringarfæðu.

Skrás. 1955, nr. 169. Tilkynnt 22. september 1955, kl. 11 f. h., af W. Hartmann & Co., málmheildsala, Hamborg, Þýzkalandi, og skrásett 11. október s. á.
Orðið:

Arfis

Samkvæmt tilkynningu 9. nóvember 1951 er merkið skrásett í München 26. febrúar 1953, 9 f flokki, fyrir málmprófíla fyrir sýningarglugga, steypta smíðisgripi, rúllaða, steypta og lagaða prófíla, óunna og að nokkru leyti unna óekta málma.

193 **Skrás. 1955, nr. 170.** Tilkynnt 3. desember 1954, kl. 3 e. h., af Ötker A/S., iðjurekstur, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 5. nóvember 1955.

Ferhyrndur einkennismiði með röndóttum hornum, sem vita niður, og vinstra horni, sem veit upp, og pokalagaðri eyðu yfir meginhluta flatarins og hægra horni miðans, sem veit upp.

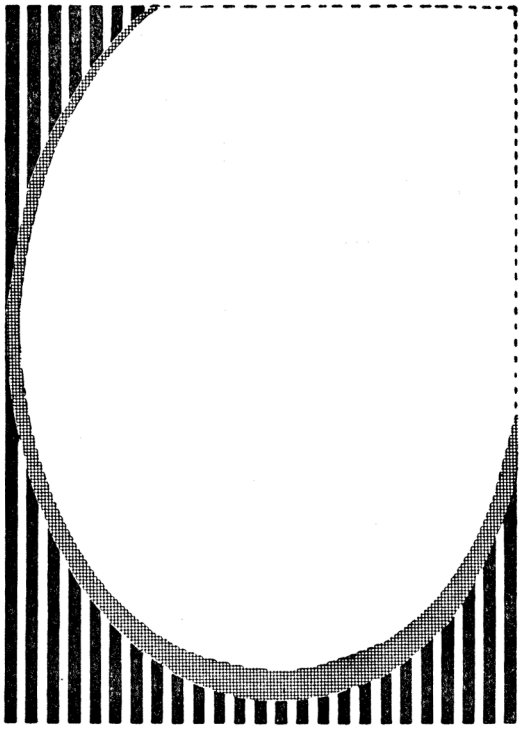

Samkvæmt tilkynningu 12. nóvember 1954, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 30. apríl 1955 fyrir allar vörur.

Skrás. 1955, nr. 171. Tilkynnt 6. september 1955, kl. 10 f. h., af Ami Incorporated, iðjurekstur, Grand Rapids, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. nóvember s. á.

Orðið:

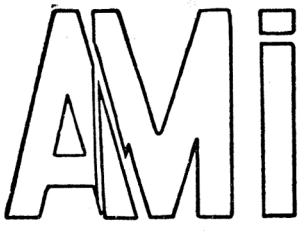

Samkvæmt tilkynningu 24. september 1948, er merkið skrásett í Washington 6. júní 1950, 21. flokki, fyrir rafknúna grammófóna og hluta af þeim.

Skrás. 1955, nr. 172. Tilkynnt 10. október 1955, kl. 11 f. h., af Excelsior Accordions, Inc., iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 5. nóvember s. á. 193

Orðið:

EXCELSIOR

Samkvæmt tilkynningu 20. október 1950, er merkið skrásett í Washington 18. desember 1951, 36. flokki, fyrir harmóníkur.

Skrás. 1955, nr. 173. Tilkynnt 9. október 1955, kl. 11 f. h., af Reckitt & Colman Limited, iðjurekstur, Hull, Yorkshire, Englandi, og skrásett 5. nóvember s. á.

Innan rétthyrndrar umgerðar stendur orðið: Silvo á dökkum fleti innan skrautumgerðar, en neðst er ljósastika með tveim kertum.

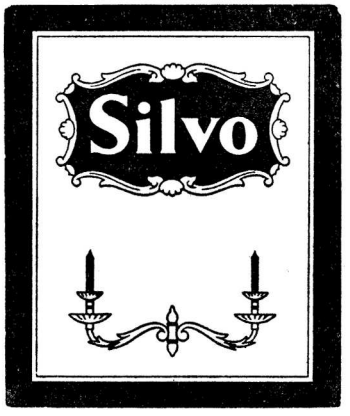

Merkið er skrásett í London 19. marz 1954, 3. flokki, fyrir efni til að fægja með og hreinsa.

Skrás. 1955, nr. 174. Tilkynnt 24. september 1955, kl. 11 f. h., af Trubenised (Gt. Britain) Limited, verzlun, London, Englandi, og skrásett 5. nóvember s. á.

Orðið:

TRUON

Merkið er skrásett í London 23. ágúst 1949, 25. flokki, fyrir fatnað, þar á meðal stígvél, skó og inniskó.

Skrás. 1955, nr. 175. Tilkynnt 27. september 1955, kl. 11 f. h., af Verksmiðjunni Mínerva, iðnrekstur, Reykjavík, og skrásett 5. nóvember s. á.

Orðið:

ásamt mynd af gyðju.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af fatnaði.

193 **Skrás. 1955, nr. 176.** Tilkynnt 27. september 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 5. nóvember s. á.
Orðið:

og mynd af riddara undir.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af tilbúnum fatnaði.

Skrás. 1955, nr. 177. Tilkynnt 27. september 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 5. nóvember s. á.
Orðið: Victory og mynd af seglskipi á skildi í efra horni.

Merkið er skrásett fyrir allar tegundir af tilbúnum fatnaði.

Skrás. 1955, nr. 178. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af AGFA Aktiengesellschaft für Photofabrikation, iðjurekstur og verzlun, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Agfacolor

Samkvæmt tilkynningu 17. nóvember 1931, er merkið skrásett í Berlín 17. febrúar 1932, 6. flokki, fyrir kemisk efni til ljósmyndagerðar, ljósmyndaplötur, ólýstar ljósmyndafilmur, lýstar og ólýstar kvikmyndafilmur.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 11. júní 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 17. nóvember 1951.

Skrás. 1955, nr. 179. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Agfastat

Samkvæmt tilkynningu 14. marz 1929, er merkið skrásett í Berlín 29. maí 1929, 6. flokki, fyrir ljósmyndapappír.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 14. marz 1949.

Skrás. 1955, nr. 180. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrá- 193
sett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Atomal

Samkvæmt tilkynningu 28. ágúst 1935, er merkið skrásett í Berlín 14. október 1935, 6. flokki, fyrir ljósmyndaframkallara.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 28. ágúst 1945.

Skrás. 1955, nr. 181. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Copyrapid

Samkvæmt tilkynningu 26. apríl 1950, er merkið skrásett í München 20. desember 1951, 6. flokki, fyrir ljósmyndapappír, ljósmyndaframkallara.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 26. maí 1952.

Skrás. 1955, nr. 182. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Final

Samkvæmt tilkynningu 12. janúar 1931, er merkið skrásett í Berlín 20. febrúar 1931, 6. flokki, fyrir ljósmyndaframkallara.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 12. janúar 1951.

Skrás. 1955, nr. 183. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Isopan

Samkvæmt tilkynningu 15. maí 1934, er merkið skrásett í Berlín 12. janúar 1935, 6. flokki, fyrir ljósnæmar ljósmyndaplötur, ólýstar ljósmyndafilmur og ljósmyndapappír.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 15. maí 1954.

Skrás. 1955, nr. 184. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Rodinal

193 Samkvæmt tilkynningu 2. október 1894, er merkið skrásett í Berlín 4. apríl 1895, 6. flokki, fyrir ljósmyndaefni, svo sem kemisk efni til ljósmyndagerðar, lýstar og ólýstar filmur, ljósmyndaplötur, ljósmyndapappír, ljósmyndatæki.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 29. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 6. marz 1954.

Skrás. 1955, nr. 185. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Lupex

Samkvæmt tilkynningu 15. janúar 1926, er merkið skrásett í Berlín 31. marz 1926, 6. flokki, fyrir ljósmyndapappír.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 15. janúar 1946.

Skrás. 1955, nr. 186. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Neutol

Samkvæmt tilkynningu 30. nóvember 1934, er merkið skrásett í Berlín 12. janúar 1935, 6. flokki, fyrir ljósmyndaframkallara.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 30. nóvember 1954.

Skrás. 1955, nr. 187. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Printon

Samkvæmt tilkynningu 13. marz 1928, er merkið skrásett í Berlín 20. september 1928, 6. flokki, fyrir kemisk efni til ljósmyndagerðar, ljósmyndaplötur, filmur og pappír, ljósmyndaframleiðsluvörur.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjað 13. marz 1948.

Skrás. 1955, nr. 188. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið: Portriga

Samkvæmt tilkynningu 28. desember 1928, er merkið skrásett í Berlín 15. marz 1929, 6. flokki, fyrir kemisk efni til vísinda, iðnaðar og ljósmyndanotkunar ljósmyndaplötur og filmur (ljósnæmar filmur og ljósmyndir), ljósmyndapappír.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 28. desember 1948.

Skrás. 1955, nr. 189. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrá- 193
sett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Copex

Samkvæmt tilkynningu 13. nóvember 1934, er merkið skrásett í Berlín 25. marz 1935, 6. flokki, fyrir ólýstan ljósmyndapappír.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 13. nóvember 1954.

Skrás. 1955, nr. 190. Tilkynnt 13. október 1955, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 9. nóvember s. á.
Orðið:

Brovira

Samkvæmt tilkynningu 3. desember 1927, er merkið skrásett í Berlín 16. janúar 1928, 6. flokki, fyrir ljósmyndapappír.
Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. maí 1952.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 3. desember 1947.

Skrás. 1955, nr. 191. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af The Singer Manufacturing Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 16. nóvember s. á.
Ferhyrndur, grænn flötur með rauðum ramma.

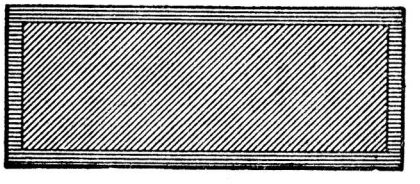

Samkvæmt tilkynningu 6. febrúar 1942, er merkið skrásett í Washington 28. júlí 1942, 15. flokki, fyrir smurningsolíur.

Skrás. 1955, nr. 192. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 16. nóvember s. á.
Orðin:

Singer Manufacturing Co.

Samkvæmt tilkynningu 25. október 1905, er merkið skrásett í Washington 13. febrúar 1906, fyrir saumavélar og hluta af þeim og fylgihluti.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 13. febrúar 1946.

193 **Skrás. 1955, nr. 193.** Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 16. nóvember s. á.
Orðið:

SIMANCO

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1952, er merkið skrásett í Washington 15. september 1953, 13., 21., 22., 23. og 25. flokki, fyrir: Beltiskróka og skápa og húsgagnajárnvörur, nefnilega hengsli, krappa, stoðir og handföng, rafmagnsmótora, rafmagnsvéladrif, rafmagnssendi, rafeindabandvélar til verka á varmaplast torleiðnum efnum, rafmótorgangstilla, þar á meðal rafstraumsrofa og stillimótstöður til stjórnar á ræsingu, stöðvun og ganghraða rafmagnsmótora, rafmagnsvindsnældur, snúrustuðning rafmagnstraujárna, naglfastan rafljósabúnað, rafstraumsrofa, rofakassa, rafskautakassa og viðgerðar og endurnýjunarhluti til fyrrgreindra vöruteguna, leikfangasaumavélar, heimilis- og atvinnurekstrarsaumavélar, stoppu, útsaums, varnings áfestingar, húllsums, hnappagatagerðar, smáaugagerðar og skrautútsaumsvélar, spóluvindur, liðunar, ræmuskurðar, þráðardráttar, jöfnunar og bekk fágunarvélar, saumavélanálar, beltisgatara, brýnsluútbúnað til brýnslu hnífa og hnífsblaða, vélareimastrekkjara til að taka slaka af aflsyfirfærsluvélareimum, skrúfjárn, handafls og vélaaflsknúnar klæðisgötunarvélar, klæðishöldur til festingar verkefnis við eða á borð, fingurhlífar af gerð sem vír eða glerhlífar til að hindra að fingur starfsmanns nemi við hreyfanlega vélahluti, spenniklemmur, spennitengur til saumanotkunar og saumspretti, knippasamstæður, sem vinda má snúru um áður en þær eru saumaðar, saumavélatengihluti, nefnilega útsaums, borðaleggingar, borðaleggingar án sýnilegs saums, kantföldunar, rykkingarplötu, pípulaga bryddingar, leggginga, snúrulegginga, rennilásafót, stoppufót, undirborðaleggingar, breytilegrar heftingar, útflúrsföldunar og þráðarskurðartengihluti, saumavélaaflsborð og statíf og hluta af þeim, lása og lykla, strengvélareimar, samsett belti og aflsyfirfærsluvélareimar.

Skrás. 1955, nr. 194. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 16. nóvember s. á.
Sporbaugsflötur með bókstafnum S með krosslögðum nálum, spólu og kefli yfir blómsveig.

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1952, er merkið skrásett í Washington 8. september 1953, 21., 22., 23., 38. og 40. flokki, fyrir: Rafeindabandvélar til verka á varmaplast torleiðnum efnum, tómrúmsriðilslampa til notkunar við rafeindabandvélar, rafmagnsvéladrif, rafmagnssendi, naglfastan rafljósabúnað, rafmagnsmótora, rafmagnsmótorgangstilla til stjórnar á ræsingu, stöðvun, snúningsumskiptis og ganghraða rafmagnsmótora, ryksugur og hluti til þeirra, leikfangasaumavélar, heimilis- og atvinnurekstrarsaumavélar, stoppu, útsaums, varnings áfestingar, húllsaums, hnappagatagerðar, smáaugagerðar og skrautútsaumsvélar, spóluvindu, liðunar, ræmuskurðar, þráðardráttar, jöfnunar, fellingar og fágunarvélar, vélasaumnálar, saumavélatengihluti, nefnilega heftara, fellingartæki, földunartæki, pípufellingartæki, vöttunartæki, kantfaldara, randsaumatæki, margraufa heftara og hluti

til þeirra og saumsprettingartæki af gerð sem þráðarskurðarblöð, saumavélastatíf 193
og hentugar striga og beygðar viðarhlífar og lausa burðarkassa fyrir saumavélar, bækur, bæklinga, fræðslurit og tilkynningar, handsaumanálar.

Skrás. 1955, nr. 195. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 16. nóvember s. á.

Orðið:

SINGER

Samkvæmt tilkynningu 23. maí 1952 og síðar, er merkið skrásett í Washington 8. desember 1953, 1., 2., 3., 4., 13., 15., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 32., 34., 35., 37., 38., 40., 42., 43., 44., 50. og 52. flokki, fyrir: Varmaplastefni af blað- og ræmulögun, rykposa fyrir ryksugur og ílát fyrir smurningsefni, nefnilega olíusmurkönnur, þrýstitúbur, tunnur, dósir og pappahylki og kassa eða hulstur, ferðakoffort, smergilstreng, beltiskróka og skápa og húsgagnajárnvörur, nefnilega hengsli, krappa, stoðir og handföng og algengar járnvörur, nefnilega, bólur, skrúfbolta, nagla, skrúfur og rær, smurningsolíur og feiti, rafmagnsmótora, rafmagnsvéladrif, rafmagnssenda, rafeindabandvélar til verka á varmaplast torleiðnum efnum, tómrúmsriðilslampa til notkunar við rafeindabandvélar, þétta, rafmótorgangstilla, rafmagnsviftur, rafmagnsstraujárn og snúrustilla fyrir þau, rafmagnsgufupressujárn, rafmagnsofna, naglfastan rafljósabúnað, lampasæti, rafmagnstengla, rafstraumsrofa, rofakassa, rofalok, rafskautakassa, spenna, stillimótstöður, ryksugur og viðgerða- og endurnýjunarhluti fyrir ofangreindar vörur, leikfangasaumavélar, brúður, brúðuföt og leikfangaferðakoffort, heimilis- og atvinnurekstrarsaumavélar, ístoppunar, útsaums, varnings áfestingar, húllsaums, hnappagatagerðar, smáaugagerðar og skrautútsaumsvélar, spóluvindur, liðunar, ræmuskurðar, pressu, ræmuvindu, þráðardráttar, jöfnunar, fellingar og fágunarvélar, saumavélanálar, blásturstæki notuð til kælingar á saumavélanálum og sáralinsbreiðslu, slaufugerðaráhöld, beltisgatara, brýnsluútbúnað til brýnslu hnífsblaða, vélareimastrekkjara til að taka slaka af aflsyfirfærsluvélareimum, skæri, handafls og vélaaflsknúin klæðisgötunrútbúnað, skrúflykla, skrúfjárn, spennuklemmur, klæðishöldur til festingar verkefnis við eða á borð, efnishölduáhöld til að halda og færa verkefni að saumavél, skurðarblöð fyrir handafls og vélaafls knúin skurðartæki, fingurvarnir af gerð sem málm- eða glerhlífar til hindrunar fingrahreyfinga starfsmanns undir stungu- eða skurðarverkfæri, þráðarsmyrjara til að koma smurningi á saumþráð, stunguhnífa, spennitengur til saumanotkunar og saumspretta, sokkastoppunartæki og knippasamstæður, sem vefja má snúru um áður en þær eru saumaðar, saumavélatengihluti, þar meðtalið útsaums, randsaums, margraufaheftara, sauma án sýnilegs saums, siksaksauma, húllsauma, hnappagatara, heftingar, fellingar, földunar, pípufellingar, borðaleggingar, borðaleggingar án sýnilegs saums, kantföldunar, vatteringar, rykkingarplötu, pípulaga bryddingar, snúruleggingar, rennilásafót, stoppufót, undirborðaleggingar, breytilegrar sporvíddar, klæðisfarbeina, breytilegrar heftingar, útflúrsföldunar, skrautsauma og þráðarskurðartengihluti, saumavélaaflsborð og statíf, hentugar segldúks og beygðar viðarhlífar og lausa burðarkassa fyrir saumavélar og feitisprautur og hluta af þessu,pressuvélar til pressunar, leggingar og fellingar klæðis, strauborð, ermabretti, ermabrettispúða, ermabrettisáklæði og strauborðsáklæði og pressuhanzka, lása og lykla, varmasnerturafmagnsmæliútbúnað til hitastigsákvörðunar nála og svipaðra verkfæra á meðan þau eru starfandi og mælingaútbúnað, nefnilega yard-mælistikur, skápa, skammel, stóla, borð, spilaborð og lausar vinnuhillur, hitunartæki herbergja og vindsnældur til herbergishitunartækja, kílvélareimar, strengbelti, samsett belti, sívöl leðurbelti

193 og aflsyfirfærsluvélareimar, merkjakrít, bækur, bæklinga, fræðslurit, verðlista, tilkynningar og myndir yfirfærðar á gler, handsaumanálar, nálhús, nálþræðara, pilsmál, hnappa, spennur og sylgjur og sokkastoppu og útsaumsgjarðir, stykkjavörur úr ull, baðmull, silki og tilbúnum trefjum, saumþráð, skurðlækningastunguverkfæri, hluta af þeim og tengihluti, nefnilega nálar, spólur og spóluvindur og snyrtingaskæri, fatafyrirmyndir og statíf fyrir fatafyrirmyndir, steinolíuafleiðsluefni til notkunar við hreinsun vélahluta úr málmi.

Skrás. 1955, nr. 196. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 16. nóvember s. á.

Kona við saumavél bak við bókstafinn S.

Samkvæmt tilkynningu 23. apríl 1952 og síðar, er merkið skrásett í Washington 29. desember 1953, 1., 2., 3., 4., 13., 15., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 32., 34., 35., 37., 38., 40., 42., 43., 44., 50. og 52. flokki, fyrir: Varmaplastefni af blað- og ræmulögun, rykposa fyrir ryksugur og ílát fyrir smurningsefni, nefnilega olíusmurkönnur, þrýstitúbur, tunnur, dósir og pappahylki og kassa eða hulstur, ferðakoffort, smergilstreng, beltiskróka og skápa og húsgagnajárnvörur, nefnilega hengsli, krappa, stoðir og handföng og algengar járnvörur, nefnilega bólur, skrúfbolta, nagla, skrúfur og rær, smurningsolíur og feiti, rafmagnsmótora, rafmagnsvéladrif, rafmagnssenda, rafeindabandvélar til verka á varmaplast torleiðnum efnum, tómrúmsriðilslampa til notkunar við rafeindabandvélar, þétta, rafmótorgangstilla til temprunar á ræsingu, stöðvun og ganghraða rafmagnsmótora, rafmagnsviftur, rafmagnsstraujárn og snúrustuðning fyrir þau, rafmagnsgufupressujárn, rafmagnsofna, naglfastan rafljósabúnað, lampasæti, rafmagnstengla, rafstraumsrofa, rofakassa, rofalok, rafskautakassa, spenna, stillimótstöður, ryksugur og viðgerða- og endurnýjunarhluti fyrir ofangreindar vörur, leikfangasaumavélar, brúður, brúðuföt og leikfangaferðakoffort, heimilis- og atvinnurekstrarsaumavélar, ístoppunar, útsaums, varnings áfestingar, húllsaums, hnappagatagerðar, smáaugagerðar og skrautútsaumsvélar, spóluvindur, liðunar, ræmuskurðar, pressu, ræmuvindu, þráðardráttar, jöfnunar, fellingar og fágunarvélar, saumavélanálar, blásturstæki notuð til kælingar á saumavélanálum og sáralínsbreiðslu, slaufugerðaráhöld af sniðlögun, sem vefja má þræði og garni um áður en það er saumað, beltisgatara, brýnsluútbúnað til brýnslu hnífa og hnífsblaða, vélareimastrekkjara til að taka slaka af aflsyfirfærsluvélareimum, skæri, götunarskæri, skrúflykla, vélareimakróka til öruggrar samfestingar á endum aflsyfirfærsluvélareima, skrúfjárn, handafls og vélaaflsknúnar klæðisgötunarvélar, spenniklemmur, klæðishöldur til festingar verkefnis við eða á borð, efnishölduáhöld til viðhalds efnisstykkis í starfsafstöðu við saumavél, skurðarvél, fingurvarnir af gerð sem vír eða glerhlífar til hindrunar að fingur starfsmanns nemi við hreyfanlega vélahluta, þráðarsmyrjara af lögun sem gler eða málmílát gerð til að innihalda þráðarsmurning, stunguhnífa, spennutengur til saumanotkunar og saumspretta af hnífagerð, sokkastoppunartæki af gerð sem efnishöldurammi til aðfærslu verkefnis að saumavél og knippasamstæður, sem vinda má snúru um áður en það er saumað,

saumavélatengihluti, nefnilega útsaums, randsaums, margraufa heftara, sauma án sýnilegs saums, siksaksauma, húllsauma, hnappagatara, heftingar, fellingar, földunar, pípufellingar, borðaleggingar, borðaleggingar án sýnilegs saums, kantföldunar, vatteringar, rykkingarplötu, pípulaga bryddinga, legginga, snúruleggingar, rennilásafót, stoppufót, undirborðaleggingar, breytilegrar sporvíddar, klæðisfarbeina, breytilegrar heftingar, útflúrsföldunar, skrautsauma og þráðarskurðartengihluti, saumavélaaflsborð og statíf, hentugar segldúks og beygðar viðarhlífar og lausa burðarkassa fyrir saumavélar og feitisprautur og hluta af þeim, pressuvélar til pressunar, leggingar og fellingar klæðis, strauborð, ermabretti, ermabrettispúða, ermabrettisáklæði og strauborðsáklæði og pressuhanzka, lása og lykla, varmasnerturafmagnsmæliútbúnað til að fá hitastigsákvörðun nála og svipaðra verkfæra og mælingaútbúnað, nefnilega yard-mælistikur, skápa, skammel, stóla, borð, spilaborð og lausar vinnuhillur, hitunartæki herbergja og vindsnældur til herbergishitunartækja, kílvélareimar, strengbelti, samsett belti, sívöl leðurbelti og aflsyfirfærsluvélareimar, merkjakrít, bækur, bæklinga, fræðslurit, verðlista, tilkynningar og myndir yfirfærðar á gler, handsaumavélar, nálþræðara, nálhús, pilsmál, hnappa, spennur og sylgjur og sokkastoppu og útsaumsgjarðir, stykkjavörur úr ull, baðmull, silki og tilbúnum trefjum, saumþráð, skurðlækningastunguverkfæri, hluta af þeim og hluti þeim tengda, nefnilega nálar, spólur og spóluvindur og snyrtingaskæri, fatafyrirmyndir og statíf fatafyrirmynda, steinolíuafleiðsluefni til notkunar við hreinsun málmvélahluta. 193

Skrás. 1955, nr. 197. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 16. nóvember s. á.

Mynd af sfinx.

Samkvæmt tilkynningu 31. desember 1902, er merkið skrásett í Washington 10. febrúar 1903 fyrir saumavélar og saumavélafylgihluti og hluta af þeim.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 10. febrúar 1953.

Skrás. 1955, nr. 198. Tilkynnt 8. september 1955, kl. 2 e. h., af Kraft Foods Company, iðnaður, Chicago, Illinois, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 19. nóvember s. á.

Orðið: **KRAFT**

Samkvæmt tilkynningu 8. október 1949, er merkið skrásett í Washington 29. janúar 1952, 46. flokki, fyrir ost, rifinn ost, gerilsneyddan ost, gerilsneydda ostafæðu, gerilsneyddan smurost, gerilsneyddan smurost úr rjóma, gerilsneyddan hvítan neufchatel smurost, ostabragð, aðallega ost uppleystan í matarolíu, ostasósu, aðallega úr osti, franska kryddsósu, kryddaða eggjarauðusósu í matarolíu, saladsósu, sterkjusósu, tartarsósu, smursósu á brauð aðallega úr saladsósu eða eggjarauðusósu og matarolíu, þurrmjólk með malti og súkkulaðibragði, venjulega þurrmjólk með malti, rjómasósublöndu fyrir rjómaisframleiðslu, sterka mjólkursýru, súrmjólkur-

193 fitu í maltblönduísing til að búa til sætindi, blandaða smjörmjólk, mysu og hveitipúlver fyrir bakstur, efni til að gera rjómaís þykkan, efni til að gera súpur, sósur, svaladrykki, krem, eggjasósur, ísing og aðrar matartegundir þykkar, steikarafeitipúlver úr grænmetisolíum og undanrennu eða mysu, sósur á salad, fiskmeti og kjöt, blásið maís með ostbragði.

Skrás. 1955, nr. 199. Tilkynnt 8. september 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 19. nóvember s. á.

Upphafsstafurinn K í tvöfaldri, sexstrendri umgerð.

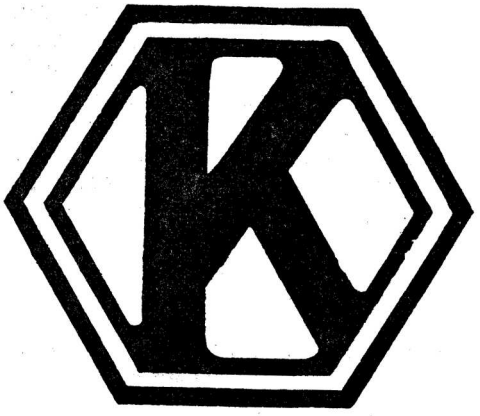

Samkvæmt tilkynningu 2. febrúar 1927, er merkið skrásett í Washington 17. apríl 1928, 46. flokki, fyrir ost.

Skrás. 1955, nr. 200. Tilkynnt 6. október 1955, kl. 10 f. h., af Benedictine Distillerie de la Liqueur de l'Ancienne Abbaye de Fecamp, Société Anonyme, iðjurekstur og verzlun, Fecamp (Seine-Martime), Frakklandi, og skrásett 19. nóvember s. á.

Orðið:

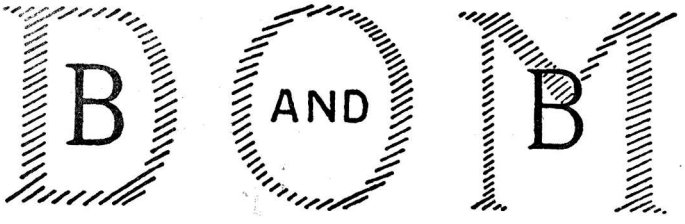

með stórum, skástrikuðum bókstöfum og í þeim í sömu röð B AND B.

Samkvæmt tilkynningu 3. marz 1951, er merkið skrásett í París fyrir vín, freiðandi vín, eplavín, öl, áfenga drykki, konjak og önnur frönsk, eimd vín, líkör og áfengi.

Skrás. 1955, nr. 201. Tilkynnt 12. október 1955, kl. 10 f. h., af Sanka-Brücke Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Zürich, Sviss, og skrásett 19. nóvember s. á.

Mynd af hjarta. 193

Samkvæmt tilkynningu 30. júní 1955, er merkið skrásett í Bern fyrir kaffi, kaffibæti, kaffi-extrakt, te, kakaó, súkkulaði, kjarna til gosdrykkjaframleiðslu, sjúkramatvæli.

Skrás. 1955, nr. 202. Tilkynnt 12. október 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 19. nóvember s. á.

Innan í tveim ferhyrningum er mynd af björgunarhring, en þar innan í standa orðin: KAFEE HAG.

Samkvæmt tilkynningu 30. júní 1955, er merkið skrásett í Bern fyrir kaffi og kaffi-extrakt, hvoru tveggja án coffein-innihalds.

Skrás. 1955, nr. 203. Tilkynnt 14. október 1955, kl. 4 e. h., af Williams & Humbert Limited, vín- og áfengisverzlun, London, Englandi, og skrásett 19. nóvember s. á.

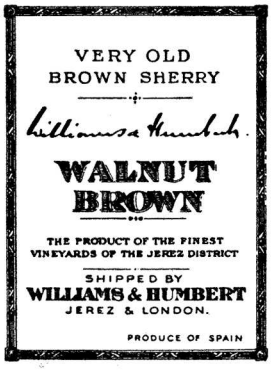

193 Innan rétthyrndrar skrautumgerðar stendur efst: VERY OLD BROWN SHERRY, og þar fyrir neðan: WALNUT BROWN og þar fyrir neðan stendur: THE PRODUCT OF THE FINEST VINEYARDS OF THE JEREZ DISTRICT. Neðst stendur: SHIPPED BY WILLIAMS & HUMBERT JEREZ & LONDON PRODUCE OF SPAIN.

Merkið er skrásett í London 20. ágúst 1924, 43. flokki, fyrir brúnt sherry vín, framleitt á Spáni.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 21. febrúar 1942.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 20. ágúst 1952.

Skrás. 1955, nr. 204. Tilkynnt 14. október 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 19. nóvember s. á.

Orðin:

WILLIAMS & HUMBERT

Merkið er skrásett í London 28. janúar 1931, 43. flokki, fyrir sherry vín.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins frá 21. febrúar 1942.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 28. janúar 1945.

Skrás. 1955, nr. 205. Tilkynnt 15. október 1955, kl. 4 e. h., af Twentieth Century-Fox Film Corporation, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 21. nóvember s. á.

Orðið:

CINEMASCOPE

Samkvæmt tilkynningu 12. júní 1953, er merkið skrásett í Washington 16. marz 1954, 26. flokki, fyrir kvikmyndafilmur með tali og tón, og linsur í myndavélar og sýningar (projection) linsur.

Skrás. 1955, nr. 206. Tilkynnt 17. október 1955, kl. 3 e. h., af Wella A. G., iðjurekstur, Darmstadt, Þýzkalandi, og skrásett 21. nóvember s. á.

Orðið:

Koleston

Samkvæmt tilkynningu 28. nóvember 1949, er merkið skrásett í München 21. apríl 1951, 34. flokki, fyrir ilmvörur, efni til líkams- og andlitssnyrtingar, eterolíur, sápur, þvotta- og bleikiefni, hársnyrtiefni, hárlitunarefni, vökva til varanlegrar hárlitunar.

Skrás. 1955, nr. 207. Tilkynnt 20. október 1955, kl. 11 f. h., af Henkel & Cie, kemisk verksmiðja, Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, og skrásett 21. nóvember s. á.

Orðið:

CLIN

Samkvæmt tilkynningu 10. júlí 1953, er merkið skrásett í München 11. marz 193
1955, 34. flokki, fyrir: Efnavörur til iðnaðar, þeirra meðal: ryðleysandi og ryðvarnarefni til afnota við rör og tæki, blöndunarefni í vatn, hreinsunarefni í vatn, efni til vefnaðar- og leðurvöruframleiðslu, tróðefni fyrir gúm- og gúmlíkisefni, tróðefni fyrir plastefni svo sem kátsjúk og línóleum, feitisýrur, málningarefni til vatnsþéttingar, alkalífósföt, efni til að lina hart vatn, frostvarnarefni, bæs fyrir málma, fituupplausnarefni, olíur, lökk og bæs, emúlsjónarefni til tæknilegra afnota, hráefni til þvotta, slökkviefni, efni til þess að gera pappír og vefnað vatnsþéttan, einnig til eldvarna, katalýsatora, hráefni úr steinaríkinu, bórax, glerlög, glýserín, litarefni, liti, kemisk efni til þess að smyrja á fleti í eldvarnaskyni, blaðmálma, fernis, viðarkvoðu, gerviviðarkvoðu sem hráefni í dufti eða vökva, leðurbæs, lökk, límefni, bindi- og þéttiefni fyirr liti og lökk, dextrín, kítti, efni til að fága leður og gera endingarbetra, kveiki, efni til að bera á gólf, bónkvoðu, steiningar- og sútunarefni, vatnsþéttiefni fyrir leður, sparsl- og málningarkvoðu, ilmvörur, efni til líkams- og andlitssnyrtingar, ætluð til útflutnings, ilmefni fyrir baðvatn, eterolíur, sápur, sápuduft, sóda, bleikisóda, efni til þvotta og bleikingar, efni til að skola þvott, leggja hann í bleyti og bleikja hann, litarefni til þvotta, þvottasterkju, bletthreinsunarefni, efni til að fága og gljá (nema leður), skúrunarefni, efni til að skola úr leirvarning, ryðvarnar- og ryðhreinsunarefni, efni til að ná burtu bæsi, efni til að hreinsa og nema brott feiti og olíur af vélum, málmum, tré, steini, postulíni, gleri, gerviefnum og vefnaði, efni til að vatnsþétta tré og einnig til þess að bera á tré til eldvarna, bítúmenefni til málningar, þakpappa, efni til að bera á þakpappa til vatnsþéttingar á þökum, veggjum og gólfum, byggingarefni, plastísk efni til að bera á eða sprauta á fleti í stað veggfóðurs.

Skrás. 1955, nr. 208. Tilkynnt 29. október 1955, kl. 2 e. h., af Koninklijke Verkade Fabriken N. V., iðjurekstur og verzlun, Zaandam, Hollandi, og skrásett 21. nóvember s. á.

Orðið:

KEPS

Samkvæmt tilkynningu 19. desember 1931, er merkið skrásett í Hague 24. desember 1931 fyrir kakaó, súkkulaði, súkkulaðivörur og sætindi, brjóstsykur, töggur, kökur, tvíbökur, kex, brauð og alla aðra framleiðslu tvíböku-, köku-, kex-, súkkulaði- og sætindaiðnaðarins (nema mjöl), svo og kerti til næturlýsingar, til að brenna undir tekötlum og í borðofnum, til morgunlýsingar og skrautlýsingar, mjó kerti og allar aðrar vörur úr vaxi, hverju nafni sem nefnast, og efni til innpökkunar, sem framleiðandi setur sérstaklega á markað.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. marz 1951.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 4. október 1951.

Skrás. 1955, nr. 209. Tilkynnt 29. október 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 21. nóvember s. á.

Orðið:

BISKOVITE

Samkvæmt tilkynningu 10. febrúar 1949, er merkið skrásett í Hague 24. febrúar 1949 fyrir brauð, kökur, smákökur, kex, hrökkbrauð, tvíbökur, sætabrauð, bakaravörur með bætiefnum og aðrar bakaravörur ætlaðar til sjúkrafæðu.

Tilkynnandi er skráður eigandi merkisins 28. marz 1951.

193 **Skrás. 1955, nr. 210.** Tilkynnt 23. febrúar 1955, kl .3 e. h., af Merck & Co., Inc., iðjurekstur, Rahway, New Jersey, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 9. desember s. á.

Orðið:

FLUDROCORTONE

Samkvæmt tilkynningu 15. desember 1954, er merkið skrásett í Washington 11. október 1955, 18. flokki, fyrir hormóna og hormónaefni.

Skrás. 1955, nr. 211. Tilkynnt 26. ágúst 1955, kl. 10 f. h., af The Ohio Brass Company, iðjurekstur, Mansfield, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 9. desember s. á.

Bókstafurinn O og innan í honum bókstafurinn B.

Samkvæmt tilkynningu 14. júlí 1947, er merkið skrásett í Washington 27. júlí 1948 fyrir: Tengingar rafknúinna vagna, fyrir trissustangargreipar og sporhunda, trissustangarfótstykki og trissuhörpur, hjól, skó og innlegg í skó, rafmagnstæki, vélar og vörur notaðar við byggingu og starfrækslu rafknúinna umferðakerfa, nefnilega ökuþráðarhengsli, deildareinangrara, þensluklemmur og þenslueinangrara fyrir rafmagnsleiðslur, einangraða skrúfbolta, ökuþráðareyru og klemmur, rafstrengja- og ökuþráðartengla, trissunef og yfirferðarbúnað, þensluburðarvirki fyrir ökuþráðarhengsli, ökuþráðarverjur, rafmagnsteinabönd, mótanlegt plast til rafmagnseinangrara, straumnærisrofa, hengsli fyrir raðakerfi, merkjabandspotthettur, aðgangstoppa fyrir trissunef, rafmagnsbogljósalogsuðuvélar, ökuþráðartappa, tengingar og leiðsluendaútbúnað fyrir boðberarafstrengi, smyrjara til uppgöngu á trissustangir til að koma fljótandi smurningi á ökuþræði, sveigjugeira og millistykki fyrir ökuþráðarkerfi, rafmagnstæki og vörur til rafmagnsleiðara, þar með talið rafmagnseinangrara og burðarstykki úr postulíni og málmbúnað notað til þeirra, nefnilega prjónlaga einangrara, einangrara af upphengisgerð, veggja- og inntakseinangrara, pípur og hólka, hengi og spenniklemmur, súlu- og varðstöðvareinangrara, vagnstangareinangrara og klemmur, potthettur, spennubreytihólka, postulínsrafmagnsþétta, varðstöðvarlínu einangrara og bogastillihettur, tengiþétta og fasaskipta, einskautastraumrofa og tvískautasameiningarkassa og öryggisnærisleiðslurofa fyrir opnun og lokun rafstraums, mótorstjórnarstilla til ræsingar, stöðvunar og snúningsumskiptis rafmagnsmótora og dreifikassa fyrir rafmagnsstraum.

Skrás. 1955, nr. 212. Tilkynnt 10. október 1955, kl. 11 f. h., af Textilane, céské vlnarské závody, národni podnik, iðjurekstur, Liberec, Tékkóslóvakíu, og skrásett 9. desember s. á.

Mynd af hesti með orðinu: HANSEL og neðan við hana orðið: ORGINAL í öldulínu. 193

Merkið er skrásett í Praha 19. júní 1947 fyrir nrosshársfóðurinnlegg í karlmannafrakka, ofin efni, prjóna- og flókavörur.

Skrás. 1955, nr. 213. Tilkynnt 31. október 1955, kl. 10 f. h., af Henry Sandoz a Fils, iðjurekstur, La Chaux-de-Fonds, Sviss, og skrásett 9. desember s. á.

Skjaldmerki með bókstafnum S og neðan við það orðið: Sandoz.

Samkvæmt tilkynningu 26. desember 1951, er merkið skrásett í Bern fyrir allar klukku- og úrsmíðaafurðir, úr, armbandsúr, vasaúr, hluta af úrum, varahluti til úra, gangverk, úrskífur, úrnysti, öskjur og kassa, litlar pendúlluklukkur og úrhulstur og úrhylki.

Skrás. 1955, nr. 214. Tilkynnt 9. nóvember 1954, kl. 2 e. h., af Aktieselskabet Engelsk-Dansk Biscuits Fabrik, iðjurekstur, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 9. desember 1955.

Á svörtum fleti stendur orðið: Bisca með hvítu letri. Fyrir ofan bókstafinn a er mynd af myllu.

193 Samkvæmt tilkynningu 1. febrúar 1954, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 10. júlí 1954 fyrir matvæli, lyfti-, búðings- og kremduft, krydd og önnur bragðbætandi bætiefni í matvæli, sykurvörur, kaffi, te, kakaó, súkkulaði og súkkulaðivörur, lakrís og lakrísvörur, ískrem, brjóstsykur, vín, áfengi, líkör, öl, gosdrykki, drykki með kolsýru og aðra áfenga drykki, saft og aðrar efnasamsetningar til framleiðslu á drykkjarvörum, alls konar tóbaksvörur og vörutegundir fyrir reykingamenn.

Skrás. 1955, nr. 215. Tilkynnt 23. nóvember 1955, kl. 11 f. h., af Kazeto národni podnik, iðjurekstur og verzlun, Prerov, Tékkóslóvakíu, og skrásett 9. desember s. á.

Innan í óreglulegum ferhyrningi er mynd af ferðatösku, en ofan á henni liggur ljón. Fyrir neðan ferðatöskuna stendur orðið: KAZETO.

Merkið er skrásett í Praha 31. janúar 1928 fyrir ferðatöskur tilbúnar úr leðri og/eða gerviefnum (plastik), einkum vulkanfiber og gervifiber.

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 1. febrúar 1947.

Skrás. 1955, nr. 216. Tilkynnt 24. nóvember 1955, kl. 4 e. h., af The United States Time Corporation, iðjurekstur og verzlun, Middlebury, Connecticut, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 9. desember s. á.

Orðið:

TIMEX

Samkvæmt tilkynningu 2. desember 1944, er merkið skrásett í Washington 16. október 1945, 27. flokki, fyrir klukkur og úr.

Skrás. 1955, nr. 217. Tilkynnt 3. nóvember 1955, kl. 10 f. h., af Øtker A/S, iðjurekstur og verzlun, Kaupmannahöfn, Danmörku, og skrásett 15. desember s. á.

Orðin: ØTKER og Flang undir konumynd á dökkum sporbaugsfleti, hvorutveggja á ljósum sporbaugsfleti, sem takmarkast af beinum línum utan við hann til vinstri og að neðan, en er án takmarkalína að ofan til hægri.

Samkvæmt tilkynningu 29. nóvember 1954 er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 11. júní 1955 fyrir: Efnafræðilegar afurðir til heilsuverndarmarkmiða, lyffræðilegar efnablöndur og lyfjaefni, fæðu- og kryddefnablöndur til lækningamarkmiða, lyfjavín, sætuefni, efni til varðveizlu matvæla, sótthreinsunarefni, lækninga grasate, salisylsíru, benzoesur og maurasúr sölt og blöndur úr þeim, kaffi, kaffiseyði, te til nautnamarkmiða, teseyði, sykur, síróp, hunang, gervihunang, mjöl, forrétti, deigvörur, grjón, kartöflumjöl, hafraflögur, sterkju og sterkjuafurðir til atvinnurekstrar, bökunarmjöl, súpumjöl, barnamjöl, kökumjöl, undirbúið og óundirbúið mjöl með og án íblöndunar kakós og súkkulaðis, maísafurðir, hrísmjöl, hrísflögur,

hrísgrjón, krydd, kryddlyfjaefni, kryddsölt, sósu, sósuduft, edik, edikkjarnaseyði, sinnep, matarsalt, kökukrydd, vanilju, vanilju- og vanilínsykur, sykurkaramellu, tilbúinn sykur, mjólkursykur, jafningsefni, límefni til heimilisnotkunar, límefnablöndur til atvinnurekstrar, kakó og blöndur úr kakó og mjöli, hafrakakó, súkkulaði, súkkulaðiduft með og án íblöndun mjöls eða sterkju og sterkjuafurða, sykurvörur, bökunar og kökubúðarvörur, ger, kefirgerðarefni, bökunarduft, búðingsduft með og án íblöndunar þurrkaðra ávaxta, kökuduft, ísduft, sjúkrakosts næringarefni, maltefnablöndur, maltseyði, kakóríkar efnablöndur íblandaðar matarsöltum og malteggjahvítu, alls konar ávexti, saft, sósur og kremduft, búðinga og efni og efnishluta til framleiðslu þeirra.

Skrás. 1955, nr. 218. Tilkynnt 12. desember 1955, kl. 2 e. h., af Bristol-Myers Company, iðjurekstur, New York, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 15. desember s. á.

Orðið: IPANA

Samkvæmt tilkynningu 22. marz 1915, er merkið skrásett í Washington 6. júlí 1915, fyrir tanndeig (tooth paste).

Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 6. júní 1955.

Skrás. 1955, nr. 219. Tilkynnt 12. desember 1955, kl. 2 e. h., af sama, og skrásett 15. desember s. á.

Orðið: TRUSHAY

Samkvæmt tilkynningu 6. desember 1943, er merkið skrásett í Washington 25. apríl 1944, 6. flokki, fyrir handáburð.

193 Skrás. 1955, nr. 220. Tilkynnt 12. desember 1955, kl. 10 f. h., af Ford Motor Company, Limited, iðjurekstur og verzlun, London, Englandi, og skrásett 15. desember s. á.
Orðið: ENFO

Merkið er skrásett í London 10. júlí 1951, 7. flokki, fyrir: Landbúnaðarverkfæri meiri háttar, landbúnaðarvélar, lofthreinsara fyrir blöndunga, kúluleg fyrir vélar, leghringrásir, vélaleg (sjálfsmyrjandi), blöndunga, rafala, kveikjur, eldsneytisdælur, vatnsdælur, ventla fyrir mótora og vélar, smurningsdælur fyrir mótora, og hluta af öllum slíkum vörum, strýtur fyrir kúluleg, bullustengur, milliöxla, stangartengingar, sveifarass tengihjól, sveifarása, dósir fyrir kúluleg, rafmagns rafala, rafkveikju útbúnað, hraða stjórnartæki, rafkerti, útblástursgreinar, kælingar miðstöðvar, miðstöðvarviftur, viftureimar, olíupönnur og knastöxla, allt fyrir brennsluvélar, gras sláttuvélar, smurningssprautur, feiti hringa, vökvaþrýstilyftur, vökvaþrýstihamra, brennsluvélar og mótora (engar fyrir landfarartæki), lyftutjakkar (ekki handverkfæri), vélareimar, olíusíur sem hluta af vélum, bulluhringi, bullur fyrir vélar, plógstengur, plógjárn, plógskera, trissur (ekki fyrir renniglugga eða gluggatjöld), rúlluleg fyrir vélar, hljóðdeyfara fyrir vélar (aðrar en vélar landfarartækja), risaámur, vélakasthjól, ræsisveifar fyrir vélar og mótora, fjaðrir sem hluta af vélum, og aflsyfirfærslusköft, ræsiútbúnað fyrir vélar og mótora (ekki fyrir vélar landfarartækja).

Skrás. 1955, nr. 221. Tilkynnt 12. desember 1955, kl. 10 f. h., af sama, og skrásett 15. desember s. á.
Orðið: ENFO

Merkið er skrásett í London 10. júní 1951, 12. flokki, fyrir: Landfarartæki, benzíngjafarpedala, leg, skygni. stuðara (höggdeyfa), drifkeðjur, vagngrindur, gangtengipedala, gangtengsl fyrir framvindukerfi, hluti, sem vélar og mótorar eru gerðir úr, varahjól eða hjólbarðahlífar, stefnuvísa, brennsluvélar og mótora, samfellu leiðslupípur, gangskiptistengur, mótorhetturamma, ofnar, mótorhettur, loftflautur, rafflautur, hjólanöf, gúmmí-pípu tengingar, innri pípur úr gúmmí og tengingar þeirra, vagnajárnvörur, farangurshöldur og bera, baksviðsspegla, aurverjukrappa, aurverjur, tannhjóladrif fyrir ræsa, toppstykkja tappaskrúfur, verndarhlífar fyrir fjaðrir, vatnskassagrindur og net, fótþrep, höggdeyfa, hliðargardínur, aðallega úr tréni, hljóðdeyfa, varahjólsbera, fjaðrahengsli, stýrigangskassa, stýrishjól, hjöruliðahlífar, þrýstiloftshjól, hjöruliði fyrir framvindukerfi, sólhlífar, vindhlífar, lok á benzín- og olíugeyma, eldsneytis- og olíugeyma, öxla, yfirbyggingar, hemla, rafræsiútbúnað, gangskiptikassa, gangskiptiútbúnað, fjaðrir, framvindu aflsyfirfærslubúnað, hjól, mælaborð, mótaða plasthluti, rúðuþurrkur og stýrisgangvélar, og hluta af öllum fyrrnefndum vörum, sem allar eru hlutar af eða tæki til vélknúinna landfarartækja, og dælur fyrir þrýstiloftshjólbarða, hjólbarða viðgerða útbúnað, viðgerðarvagna og ventla og hluta af þeim fyrir mótor, hjólbarða.

Skrás. 1955, nr. 222. Tilkynnt 19. nóvember 1955, kl. 11 f. h., af Fa. Hans Schwarzkopf, iðjurekstur, Hamburg — Altona, Þýzkalandi, og skrásett 20. desember s. á.

Vangamynd af manni og orðið fit. 193

Samkvæmt tilkynningu 16. júlí 1951, er merkið skrásett í München 10. febrúar 1955, 34. flokki, fyrir læknislyf, efnafræðilegar afurðir til lækninga og heilsuverndar, lyffræðileg, lyfjaefni, plástra, sáraumbúðaefni, efni til útrýmingar jurta og dýra, kímeyðingar og sveppaeyðingarefni (sótthreinsunarefni), efni til ferskgeymslu og varðveizlu matvæla, bursta, burstavörur, pensla, greiður, svampa, áhöld til hár-, líkams- og fegurðarumhirðu, hárliðunarklemmur, ilmvörur, efni til líkams- og fegurðarumhirðu, fegurðarlyf, ilmolíur, hárþvottaefni, hárvatn, efni til hárumhirðu, hárliti, hárlitunarefni, hárfestingar, sápur, þvotta- og bleikiefni, sterkju og sterkjuefnablöndur til fegrunarmarkmiða og þvottanotkunar, liti til blöndunar í þvotta, blettatökuefni, ryðvarnarefni, fægi- og gljáunarefni (nema fyrir leður), brýnsluefni.

Skrás. 1955, nr. 223. Tilkynnt 7. desember 1955, kl. 4 e. h., af The Procter & Gamble Company, iðjurekstur, Cinncinnati, Ohio, Bandaríkjum Norður-Ameríku, og skrásett 20. desember s. á.

Orðið:

Samkvæmt tilkynningu 15. desember 1914, er merkið skrásett í Washington 24. júlí 1917, 46. flokki, fyrir suðufeiti.

Skrásetningin endurnýjuð 18. júní 1953.

Skrás. 1955, nr. 224. Tilkynnt 12. desember 1955, kl. 10 f. h., af Minimax Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Stuttgart, Þýzkalandi, og skrásett 20. desember s. á.

Mannsmynd með handslökkvitæki á dökkum hringfleti og ljósari hringbaug umhverfis hann.

193 Samkvæmt tilkynningu 13. júní 1919, er merkið skrásett í Berlín 6. febrúar 1920, 22 a flokki, fyrir eldslökkvara, eldslökkvitæki, eldslökkviefni.

Skrás. 1955, nr. 225. Tilkynnt 13. desember 1955, kl. 4 e. h., af Hogg & Mitchell Limited, iðjurekstur, Manchester, Lancaster, Englandi, og skrásett 20. desember s. á.
Orðið:

T A F A T E X

Merkið er skrásett í London 10. október 1948, 24. og 25. flokki, fyrir skyrtur, flibba (til að bera) og náttföt (pyjamas), ekkert af þessu prjónað; og skyrtuefni og pyjama-efni, allt ofin vefnaðar-metravara.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 10. október 1955.

Skrás. 1955, nr. 226. Tilkynnt 13. desember 1955, kl. 4 e. h., af sama, og skrásett 20. desember s. á.
Mynd af ljóni, og undir því stendur: Old England.

Merkið er skrásett í London 2. maí 1950, 24. og 25. flokki, fyrir skyrtuefni og pyjama-efni, allt metravara og vasaklúta úr vefnaðarefni, flibba, bindi og axlabönd og skyrtur og náttföt (pyjamas).

Skrás. 1955, nr. 227. Tilkynnt 13. desember 1955, kl. 11 f. h., af Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, iðjurekstur, Leverkusen — Byerwerk, Þýzkalandi, og skrásett 20. desember s. á.
Orðið:

á dökkum fleti og yfir honum hjóllaga kringla og öfug komma til hægri við hana.
Samkvæmt tilkynningu 25. september 1953, er merkið skrásett í München 14. apríl 1954, 6. flokki, fyrir tilbúin efni og gúmmístaðgengilsefni sem fullunnar og hálfunnar afurðir að lögun sem harður, mjúkur, mótanlegur eða skreppinn massi, plötur, blakkir og blöð.

Skrás. 1955, nr. 228. Tilkynnt 15. desember 1955, kl. 4 e. h., af May & Baker Limited, efnaverksmiðja, Dagenham, Essex, Englandi, og skrásett 28. desember s. á. 193
Orðið:

LARGACTIL

Merkið er skrásett í London 27. marz 1953, 5. flokki, fyrir lyfsala-, dýralækna- og hreinlætisvörur, fæðu barna og sjúklinga, plástra til lækninga, efni til sjúkraumbúða, efni til tannfyllinga, tannvax, sóttvarnarlyf, efni til útrýmingar á illgresi og meindýrum.

Skrás. 1955, nr. 229. Tilkynnt 15. desember 1955, kl. 4 e. h., af Benger Laboratories Limited, efnaverksmiðja, Holmes-Chapel, Cheshire, Englandi, og skrásett 28. desember s. á.
Orðið:

IMFERON

Merkið er skrásett í London 21. maí 1953, 5. flokki, fyrir lyfsala-, dýralækna- og hreinlætisvörur, fæðu barna og sjúklinga, plástra til lækninga, efni til sjúkraumbúða, efni til tannfyllinga, tannvax, sóttvarnarlyf, efni til útrýmingar á illgresi og meindýrum.

Skrás. 1955, nr. 230. Tilkynnt 16. desember 1955, kl. 2 e. h., af P. Beiersdorf & Co. Aktiengesellschaft, kemisk verksmiðja, Hamburg, Þýzkalandi og skrásett 28. desember s. á.
Orðið:

ATRIX

Samkvæmt tilkynningu 22. júní 1905, er merkið skrásett í Berlín 1. maí 1906, 2. flokki, fyrir efnavörur og lyfjavörur, lyf handa mönnum og dýrum, einkum lyfjablöndur, extrakta, duft, töggur, töflur, pillur, plástra, sápur, áburð, pasta, eterolíur og essensa, efni til heilsuverndar og snyrtingar, einkum munnhár og tannsnyrtiefni í blöndum, extröktum, dufti, töggum, töflum, pillum, plástrum, sápum, áburði, pasta, eterolíum og essensum, sárabindi, plástra, efni til sótthreinsunar og varðveizlu matvæla.
Skrásetning merkisins var síðast endurnýjuð 13. júní 1955.

II.

Samkvæmt 10. gr. laga nr. 43 13. nóvember 1903, um vörumerki, hefur skráning eftirgreindra vörumerkja verið endurnýjuð á árinu 1955:

Skrás. 1915, nr. 2. A. & F. Pears Limited, London, Englandi, frá 6. ágúst 1955.
Skrás. 1925, nr. 1. Svenska Aktiebolaget Gasaccumulator, Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 15. janúar 1955.
Skrás. 1925, nr. 2. Celotex Corporation, Chicago, Illionis, U. S. A., frá 15. janúar 1955.
Skrás. 1925, nr. 7. Bovril Limited, London, Englandi, frá 27. febrúar 1955.
Skrás. 1925, nr. 8. O. Mustad & Sön, Oslo, Noregi, frá 27. febrúar 1955.
Skrás. 1925, nr. 10. John Mackintosh & Sons, Limited, Halifax, Yorkshire, Englandi, frá 14. marz 1955.
Skrás. 1925, nr. 11. Socony Mobil Oil Company, New York, U. S. A., frá 28. marz 1955.

193 Skrás. 1925, nr. 13—14. A/S H. E. Gosch & Co's Tændstikfabriker og Aktietændstikfabriken Godthaab, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 9. maí 1955.

Skrás. 1925, nr. 22. Wilhelm Benger Söhne, Stuttgart, Þýzkalandi, frá 25. júní 1955.

Skrás. 1925, nr. 23—24. Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag, Helsingborg, Svíþjóð, frá 25. júní 1955.

Skrás. 1925, nr. 28. Esso Standard Oil Company, Wilmington, Delaware og New York, U. S. A., frá 15. ágúst 1955.

Skrás. 1925, nr. 30. Wilhelm Benger Söhne, Stuttgart, Þýzkalandi, frá 15. ágúst 1955.

Skrás. 1925, nr. 39. A/S Dalen Portland-Cementfabrik, Brevik, Noregi, frá 14. nóvember 1955.

Skrás. 1925, nr. 40. Chrysler Corporation, Highland Park, Detroit, Michigan, U. S. A., frá 20. nóvember 1955.

Skrás. 1925, nr. 45. Reiðhjólaverksmiðjan Fálkinn, Reykjavík, frá 3. desember 1955.

Skrás. 1935, nr. 1—3. Lever Brothers, Port Sunlight, Limited, Port Sunlight, Cheshire, Englandi, frá 5. janúar 1955.

Skrás. 1935, nr. 7. Barnängens Tekniska Fabrikers Aktiebolag, Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 22. janúar 1955.

Skrás. 1835, nr. 8. Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co., Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 22. janúar 1955.

Skrás. 1935, nr. 13—16. John Walker & Sons, Limited, London, Englandi, frá 19. marz 1955.

Skrás. 1935, nr. 19. Diamond T Motor Car Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 5. apríl 1955.

Skrás. 1935, nr. 21. The Marconiphone Company, Limited, Hayes, Middlesex, Englandi, frá 27. júní 1955.

Skrás. 1935, nr. 22. H.f. Súkkulaðiverksmiðjan Sirius, Reykjavík, frá 27. júní 1955.

Skrás. 1935, nr. 24—28. Henkel & Cie, G. m. b. H., Düsseldorf-Holthausen, Þýzkalandi, frá 10. júlí 1955.

Skrás. 1935, nr. 32. Geo. G. Sandeman, Sons & Co., Ltd., London, Englandi, frá 10. ágúst 1955.

Skrás. 1935, nr. 35. Aktiebolaget Jönköpings Motorfabrik. Jönköping, Svíþjóð, frá 10. ágúst 1955.

Skrás. 1935, nr. 37. Simonsen & Nielsen A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 12. október 1955.

Skrás. 1935, nr. 38. White Horse Distillers, Limited, Glasgow, Skotlandi og London, Englandi, frá 12. október 1955.

Skrás. 1935, 40. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen-Bayerwerk, Þýzkalandi, frá 29. október 1955.

Skrás. 1935, nr. 42. C. H. Boehringer Sohn A/G., Nieder-Ingelheim a. Rhein, Þýzkalandi, frá 19. nóvember 1955.

Skrás. 1935, nr. 43. Esso Standard Oil Company, Wilmington, Delavare og New York, U. S. A., frá 19. nóvember 1955.

Skrás. 1935, nr. 44. Aktiebolaget Bolinder-Munktell, Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 19. nóvember 1955.

Skrás. 1935, nr. 56. Loftur Guðmundsson, Reykjavík, frá 30. nóvember 1955.

Skrás. 1935, nr. 57. H.f. Máninn, Reykjavík, frá 5. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 1. Geo. E. Keith Company, Brockton, Massachusetts, U. S. A., frá 11. janúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 2. The Hallicrafters Co., Chicago, U. S. A., frá 11. janúar 1955. 193

Skrás. 1945, nr. 5. Reckitt & Colman, Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 14. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 7. Reckitt & Colman, Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 14. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 9—10. Alfred D. McKelvy Company, New York, U. S. A., frá 26. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 12. Guðmundur Einarsson, Reykjavík, frá 27. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 13. Sölufélag garðyrkjumanna, Reykjavík, frá 9. marz 1955.

Skrás. 1945, nr. 14. Pal Blade Corporation, Limited, Montreal, Quebec, Canada, frá 14. apríl 1955.

Skrás. 1945, nr. 16. Zenith Radio Corporation, Chicago, U. S. A., frá 25. apríl 1955.

Skrás. 1945, nr. 17. The County Chemical Company, Limited, Shirley, Birmingham, Englandi, frá 25. apríl 1955.

Skrás. 1945, nr. 18. Zenith Radio Corporation, Chicago, U. S. A., frá 28. apríl 1955.

Skrás. 1945, nr. 19. Beech-Nut Packing Company, Canajoharie, New York, U. S. A., frá 28. apríl 1955.

Skrás. 1945, nr. 22—23. Bulova Watch Company, Inc., New York, U. S. A., frá 18. maí 1955.—

Skrás. 1945, nr. 24. Wrights' Ropes Limited, Birmingham, Englandi, frá 18. maí 1955.

Skrás. 1945, nr. 25—26. Thor Corporation, Chicago, Illionis, U. S. A., frá 18. maí 1955.

Skrás. 1945, nr. 27. Beech-Nut Packing Company, Canajoharie, New York, U. S. A., frá 19. maí 1955.

Skrás. 1945, nr. 28—31. Canada Dry Ginger Ale, Incorporated, New York, U.S.A., frá 16. júní 1955.

Skrás. 1945, nr. 33. Day-Brite Lighting, Inc., St. Louis, Missouri, U. S. A., frá 20. júní 1955.

Skrás. 1945, nr. 34—35. Otis Elevator Company, New York, U. S. A., frá 20. júní 1955.

Skrás. 1945, nr. 40. Stewart-Warner Corporation, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 7. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 41. Winthrop-Stearns, Inc., New York, U. S. A., frá 7. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 43. Hepburn & Ross, Limited, Glasgow, Skotlandi, frá 7. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 44—48. Orange-Crush Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 14. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 52. Goya Limited, London, Englandi, frá 10. ágúst 1955.

Skrás. 1945, nr. 53. Sydney Benskin & Co., Limited, London, Englandi, frá 10. ágúst 1955.

Skrás. 1945, nr. 55. Reckitt & Colman, Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 10. ágúst 1955.

Skrás. 1945, nr. 56—58. E. I. du Pont de Nemours and Company, Wilmington, Delaware, U. S. A., frá 20. ágúst 1955.

Skrás. 1945, nr. 66. Scott Paper Company, Chester, Pennsylvania, U. S. A., frá 5. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 67. Avon Products Inc., New York, U. S. A., frá 5. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 68. Pye Limited, Cambridge, Englandi, frá 26. september 1955.

193 Skrás. 1945, nr. 69. Meggeson & Company, Limited, London, Englandi, frá 26. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 72. Linguaphone Institute, Limited, London, Englandi, frá 26. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 73. O. Johnson & Kaaber h.f., Reykjavík, frá 26. sept. 1955.

Skrás. 1945, nr. 74. Weston Foods Limited, London, og Slough, Buckinghamshire, Englandi, frá 8. október 1955.

Skrás. 1945, nr. 75. David D. Doniger & Co., Inc., New York, U. S. A., frá 8. október 1955.

Skrás. 1945, nr. 76—77. Union Carbide and Carbon Corporation, New York, U. S. A., frá 20. október 1955.

Skrás. 1945, nr. 78. Master Lock Company, Milwaukee, Wisconsin, U. S. A., frá 30. október 1955.

Skrás. 1945, nr. 79—80. J. & P. Coats Limited, Paisley, Skotlandi, frá 30. október 1955.

Skrás. 1945, nr. 81. English Sewing Cotton Company, Limited, Paisley, Skotlandi, frá 30. október 1955.

Skrás. 1945, nr. 82. J. & P. Coats, Limited, Paisley, Skotlandi, frá 30. okt. 1955.

Skrás. 1945, nr. 83. Shenley Industries, Inc., New York, U. S. A., frá 6. nóv. 1955.

Skrás. 1945, nr. 84. Joseph S. Finch and Company, New York, U. S. A., frá 6. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 85. Old Charter Distillery Co., Wilmington, Delavare, U. S. A., frá 6. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 86. Weston Foods Limited, London, og Slough, Buckinghamshire, Englandi, frá 7. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 87. Almänna Svenska Elektriska Aktiebolaget, Vesterås, Svíþjóð, frá 8. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 90. Schenley Distillers, Inc., New York, U. S. A., frá 13. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 91. Schenley Industries, Inc., New York, U. S. A., frá 13. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 94—103. Esso Standard Oil Company, Wilmington, Delaware, og New York, U. S. A., frá 19. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 113. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut, U. S. A., frá 7. desember 1955.

Skrás. 1945, nr.115. S. Allcock & Company, Limited, Redditch, Englandi, frá 12. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 116. American Motors Corporation, Kenosha, Wisconsin, U.S.A., frá 12. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 117. Schenley Distillers, Inc., New York, U. S. A.,, frá 12. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 119. Coca-Cola Company, Wilmington, Delavare, U. S. A., frá 13. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 121—122. Scripto, Inc., Atlanta, Georgia, U. S. A., frá 13. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 127. Selincourt & Sons, Limited, London, Englandi, frá 18. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 130. Newton Shakespeare & Company, Limited, Birmingham, Englandi, frá 19. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 131. The International Silver Company, Meriden, Connecticut, U. S. A., frá 19. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 132. Radio Corporation of America, New York, U. S. A., frá 19. desember 1955. 193

Skrás. 1945, nr. 134. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut, U. S. A., frá 29. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 135. Swift & Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 29. desember 1955.

III.

Enn fremur hafa verið afmáð úr vörumerkjaskránni samkvæmt 10. og 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1925, nr. 12 og 15. A/S H. E. Gosch & Co's Tændstikfabriker og Aktietændstikfabriken Godthaab, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 9. maí 1955.

Skrás. 1925, nr. 17. Blyantfabriken Viking A/S, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 9. maí 1955.

Skrás. 1925, nr. 38. Arthur Guinness Son & Co., Ltd., London, Englandi, frá 14. nóvember 1955.

Skrás. 1935, nr. 4. R. S. Hudson, Limited, Liverpool, Englandi, frá 5. janúar 1955.

Skrás. 1935, nr. 9. H.f. „Shell" á Íslandi, Reykjavík, frá 2. marz 1955.

Skrás. 1935, nr. 10. Hodgson & Simpson, Limited, London, Englandi, frá 19. marz 1955.

Skrás. 1935, nr. 11. John Crabbie & Co., Limited, Leith, Skotlandi, frá 19. marz 1955.

Skrás. 1935, nr. 23. G. Helgason & Melsted h.f., Reykjavík, frá 29. júní 1955.

Skrás. 1935, nr. 29. Vacuum Oil Company A/S, Kaupmannahöfn, frá 23. júlí 1955.

Skrás. 1935, nr.. 30. Esso Standard Oil Company, Wilmington, Delaware, og New York, U. S. A., frá 30. júlí 1955.

Skrás. 1935, nr. 31. A/S H. E. Gosch & Co's Tændstikfabriker og Aktietændstikfabriken Godthaab, Kaupmannahöfn, Danmörku, frá 30. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 3. Durex Abrasives Corporation, Jerney City, New Jersey, U. S. A., frá 12. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 4. Edward Sharp & Sons, Limited, Maidstone, Englandi, frá 12. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 6. Reckitt & Colman, Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 14. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 8. Renown Stone Company, Owosso, Michigan, U. S. A., frá 26. febrúar 1955.

Skrás. 1945, nr. 11. Gustaf Ruben Nordfelt, Stokkhólmi, Svíþjóð, frá 26. febr. 1955.

Skrás. 1945, nr. 15. Herts Parmacurticals Limited, Welvyn Garden City, Hertsfordshire, Englandi, frá 18. apríl 1955.

Skrás. 1945, nr. 21. Thomas Kerfood & Co., Limited, Bardsley, Lancashire, Englandi, frá 14. maí 1955.

Skrás. 1945, nr. 23. Bulova Watch Company, Inc., New York, U. S. A., frá 18. maí 1955.

Skrás. 1945, nr. 32. Mojud Hosiery Co., Inc., New York, U. S. A., frá 20. júní 1955.

Skrás. 1945, nr. 36. R. C. Williams & Co., Inc., New York, U. S. A., frá 27. júní 1955.

193 Skrás. 1945, nr. 37. Lektrolite Corporation, New York, U. S. A., frá 27. júní 1955.

Skrás. 1945, nr. 38 og 39. Minnesota Valley Canning Company, Le Sueur, Minnesota, U. S. A., frá 27. júní 1955.

Skrás. 1945, nr. 42. The Chiswick Polish Company (Overseas) Limited, London, Englandi, frá 7. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 49—51. A. Stein & Company, Chicago, Illinois, U. S. A., frá 31. júlí 1955.

Skrás. 1945, nr. 59. The Stamford Foundry Company, Stamford, Fairfield, Connecticut, U. S. A., frá 27. ágúst 1955.

Skrás. 1945, nr. 60. Henny Motor Company, Inc., New York, U. S. A., frá 27. ágúst 1955.

Skrás. 1945, nr. 61—64. Moffats Limited, Weston, Ontario, U. S. A., frá 5. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 65. Treet Safety Razor Corporation, New York, U. S. A., frá 5. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 70. Öl og Gosdrykkir h.f., Akureyri, frá 26. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 71. Niðursuðuverksmiðjan á Bíldudal h.f., Bíldudal, frá 26. september 1955.

Skrás. 1945, nr. 88. Cresta Blanca Wine Company, Inc., Livermore, Alameda County, California, U. S. A., frá 12. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 89. Continental Motors Corporation, Detroit og Muskegon, U. S. A., frá 12. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 92. Three Feathers Distributors, Inc., New York, U. S. A., frá 14. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 93. Schenley Import Corporation, New York, U. S. A., frá 14. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 104. Berkshire Knitting Mills, Wyomissing, Pennsylvania, U. S. A., frá 26. nóvember 1955.

Skrás. 1945, nr. 105—112. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut, U. S. A., frá 7. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 114. United Aircraft Corporation, East Hartford, Connecticut, U. S. A., frá 7. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 118. Rumford Chemical Works, Rumford, Rhode Island, U. S. A., frá 12. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 123. Aktiebolaget Gustaf Erikson Metalfabrik, Eskiltuna, Svíþjóð, frá 13. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 124—125. Thomas Kerfoot & Co., Limited, Bradsey, Lancashire, Englandi, frá 17. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 126. Julius Schmidt, Inc., New York, U. S. A., frá 18. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 128. Selincourt & Sons, Limited, London, Englandi, frá 18. desember 1955.

Skrás. 1945, nr. 133. Reckitt & Colman, Limited, Hull, Yorkshire, Englandi, frá 20. desember 1955.

Skrás. 1949, nr. 9. British Beusberg, Ltd., Doncaster, Englandi, frá 10. maí 1955.

Skrifstofa vörumerkjaskráritarans í Reykjavík, 31. desember 1955.

Páll Pálmason.

EMBÆTTI, SÝSLANIR M. M.

4. janúar var Ingólfur Þórðarson skipaður kennari í siglingafræði við Stýrimannaskólann í Reykjavík frá 1. s. m.

20. janúar var Hannes Guðmundsson, cand. jur., skipaður til þess að vera fulltrúi 1. flokks í utanríkisráðuneytinu frá 1. s. m.

1. febrúar var séra Ragnar Fjalar Lárusson skipaður sóknarprestur í Siglufjarðarprestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi.

8. febrúar var Páli Ólafssyni, samkv. eigin ósk, veitt lausn frá embætti sem ræðismaður Íslands í Þórshöfn, Færeyjum.

12. febrúar var Friðjón Þórðarson, lögreglustjórafulltrúi í Reykjavík, skipaður til þess að vera sýslumaður í Dalasýslu frá 1. marz.

S. d. var Knut Björge skipaður vararæðismaður Íslands í Sarpsborg, Noregi.

15. febrúar var Garðari Þ. Guðjónssyni, héraðslækni í Flateyjarhéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. marz.

S. d. var Guðjóni Guðnasyni veitt lausn frá héraðslæknisembættinu í Höfðahéraði frá 10. s. m., en hann hafði veitingu fyrir embættinu frá 1. apríl 1955.

25. febrúar var Björn Ingvarsson, cand. jur., skipaður lögreglustjóri á Keflavíkurflugvelli.

28. febrúar var Margrét Guðnadóttir, stud. med. & chir., sett til þess að vera héraðslæknir í Flateyjarhéraði frá 1. marz.

8. marz var Hans Edward Evensen skipaður vararæðismaður Íslands í Hammerfest, Noregi.

29. marz var Lárus Jónsson, læknir á Sauðárkróki, settur til þess að vera héraðslæknir í Höfðahéraði frá 1. apríl.

1. apríl var Brynjúlfur Árnason, cand. jur., skipaður deildarstjóri í félagsmálaráðuneytinu.

4. apríl var Hrafnkell Helgason, stud. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Flateyjarhéraði frá 15. s. m.

12. apríl var Guðmundur Óli Ólafsson, cand. theol., skipaður sóknarprestur í Skálholtsprestakalli í Árnesprófastsdæmi frá 1. júní.

27. apríl var séra Gunnar Jóhannesson, sóknarprestur í Skarði, skipaður til þess að vera prófastur í Árnesprófastsdæmi frá 1. júní.

2. maí var Einar Jóhannesson, stud. med. & chir., settur til þess að vera staðgöngumaður héraðslæknisins í Stórólfshvolshéraði, vegna veikindaforfalla hans, frá 1. marz.

31. dag desembermánaðar 1955. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. maí var gefið út leyfisbréf handa Alicia Zofia Skarzyuska-Markússon til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

11. maí var séra Þorsteini Jóhannessyni, sóknarpresti í Vatnsfjarðarprestakalli og prófasti í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi, veitt lausn frá embætti frá 1. júlí.

11. maí var séra Sigurði Norland, sóknarpresti í Tjarnarprestakalli í Húnavatnsprófastsdæmi, veitt lausn frá embætti frá 1. júní.

12. maí var Knúti Kristinssyni, héraðslækni í Laugaráshéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. júlí.

26. maí var Rögnvaldur Jónsson, cand. theol., settur til þess að þjóna Ögurþingaprestakalli í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi frá 1. júlí.

S. d. var séra Sigurður Kristjánsson, sóknarprestur á Ísafirði, frá 1. júlí settur til þess að gegna prófastsstörfum í Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi.

Vegna utanfarar Ólafs Thors, forsætisráðherra, í embættiserindum, hefur Bjarna Benediktssyni, dóms- og menntamálaráðherra, verið falið að gegna forsætisráðherrastörfum um stundarsakir.

28. maí var Þorleifur Kristmundsson, cand. theol., skipaður sóknarprestur í Kolfreyjustaðarprestakalli í Suður-Múlaprófastsdæmi frá 1. júní.

31. maí var séra Þórði Oddgeirssyni, sóknarpresti í Sauðanesprestakalli og prófasti í Norður-Þingeyjarprófastsdæmi, veitt lausn frá embætti frá 1. júní. — Jafnframt hefur hann verið settur til þess að þjóna prestakallinu áfram frá þeim tíma og þar til öðruvísi verður ákveðið.

S. d. var séra Grímur Grímsson skipaður sóknarprestur í Sauðlauksdalsprestakalli í Barðastrandarprófastsdæmi frá 1. júní.

3. júní var Sigurður Haukur Guðjónsson, cand. theol., skipaður sóknarprestur í Hálsprestakalli í Suður-Þingeyjarprófastsdæmi frá 1. júní.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Rósari V. Eggertssyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

S. d. var gefið út leyfisbréf handa Magnúsi R. Gíslasyni til þess að mega stunda tannlækningar hér á landi.

Ólafur Thors, forsætisráðherra, kom hinn 7. júní s. l. úr för sinni til útlanda og tók þá þegar við forsætisráðherrastörfum, er falin höfðu verið Bjarna Benediktssyni, dóms- og menntamálaráðherra, í fjarveru hans.

7. júní var staðfest ráðning Ólafs Sveinssonar, cand. med. & chir., til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins á Sauðárkróki frá 1. þ. m.

S. d. var staðfest ráðning Þorgils Benediktssonar, cand. med. & chir., til þess að vera aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Borgarnesi frá 1. s. m.

16. júní var Brynjúlfur Dagsson, héraðslæknir á Hvammstanga, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Kópavogshéraði frá 1. janúar 1956.

20. júní var Hannes Jónsson, félagsfræðingur, skipaður til þess að vera fulltrúi 1. flokks í utanríkisráðuneytinu frá 1. marz.

21. júní var Tryggvi Þorfinnsson, bryti, skipaður skólastjóri Matsveina- og veitingaþjónaskólans í Reykjavík frá 1. júlí.

22. júní var séra Þórir Stephensen skipaður sóknarprestur í Staðarhólsþingum í Dalaprófastsdæmi frá 1. júní.

22. júní var Knútur Kristinsson, læknir, settur til þess að vera héraðslæknir í Laugaráshéraði frá 1. júlí.

23. júní var Walter R. Koltonski skipaður aðalræðismaður Íslands í Montevideo, Uruguay.

30. júní var séra Árni Sigurðsson skipaður sóknarprestur í Hofsósprestakalli í Skagafjarðarprófastsdæmi frá 1. júlí.

1. júlí var Snorri Jónsson, læknir, Reykjavík, ráðinn aðstoðarlæknir héraðslæknisins í Eyrarbakkahéraði.

S. d. var dr. Helga P. Briem, sendiherra, veitt lausn frá embætti sem sendiherra Íslands í Finnlandi, frá 1. júlí.

Frá 1. júlí hefur Vilhjálmi Finsen, sendiherra, verið veitt lausn frá embætti fyrir aldurs sakir sem sendiherra Íslands í Sambandslýðveldinu Þýzkalandi.

4. júlí var gefið út leyfisbréf handa Kolbeini Kristóferssyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í geislalækningum

6. júlí var gefið út leyfisbréf handa Halldóri Arinbjarnar, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

10. júlí var Hannes Guðmundsson, cand. theol., skipaður sóknarprestur í Fellsmúlaprestakalli í Rangárvallaprófastsdæmi.

22. júlí var Ferdinando Spinelli, vararæðismaður Íslands í Torino, skipaður ræðismaður Íslands þar í borg.

23. júlí var Aksel Kristensen, cand pharm., veitt lyfsöluleyfi í Kópavogskaupstað.

28. júlí var Pétur Thorsteinsson, sendiherra Íslands í Moskvu, jafnframt skipaður sendiherra Íslands í Ungverjalandi.

10. ágúst var Sigurgeir Jónsson skipaður bæjarfógeti í Kópavogskaupstað frá 15. ágúst.

22. ágúst var Helga Jónassyni, héraðslækni í Stórólfshvolshéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1956.

S. d. var Ólafur Björnsson, héraðslæknir í Súðavík, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Helluhéraði frá 1. janúar 1956.

3. september var séra Ingimar Ingimarsson skipaður sóknarprestur í Sauðanessprestakalli í Norður-Þingeyjarprófastsdæmi frá 1. september.

S. d. var séra Robert Jack skipaður sóknarprestur í Tjarnarprestakalli á Vatnsnesi í Húnavatnsprófastsdæmi frá 1. september.

5. september var Þorgils Benediktsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Hafnarhéraði frá 1. s. m.

7. september var Jakob Mellegård veitt viðurkenning sem aðalræðismaður Íslands í Teheran.

8. september var ungfrú Valgerður Vilhjálmsdóttir skipuð símastúlka í stjórnarráðinu frá 1. s. m.

12. september var staðfest ráðning Ólafs Jenssonar, cand .med. & chir., sem aðstoðarlæknis héraðslæknisins á Hvammstanga frá 1. ágúst s. l. til loka mánaðarins, en síðan Kristjáns Sigurðssonar, cand. med. & chir., frá 1. þ. m. til ársloka.

14. september var Kjartan Árnason, héraðslæknir í Hafnarhéraði, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Laugaráshéraði frá 1. september.

20. september voru eftirtaldir menn skipaðir til næstu sex ára í Öryggisráð samkvæmt 7. gr. laga nr. 52/1955: Júlíus Sigurjónsson, prófessor, formaður ráðsins, Guðmundur J. Guðmundsson, Sveinn B. Valfells, forstjóri, Eggert G. Þorsteinsson, múrari, og Benedikt Gröndal, verkfræðingur.

30. september var Katrín Thoroddsen, læknir, skipuð til þess að vera yfirlæknir við barnavernd Heilsuverndarstöðvar Reykjavíkur frá 1. október.

Frá 1. október hefur héraðslæknirinn í Reykhólahéraði verið settur til þess fyrst um sinn, unz öðruvísi verður ákveðið, ásamt héraðslækninum í Stykkishólmshéraði, að gegna Flateyjarhéraði.

10. október var Thor Thors, sendiherra, skipaður til þess að vera ambassador Íslands í Bandaríkjum Ameríku.

12. október var John Kent Lutey, sem gegnt hefur ræðismannsstörfum fyrir Ísland í Rio de Janeiro, skipaður aðalræðismaður Íslands þar í borg.

Frá 15. október hefur séra Stefán Lárusson verið skipaður sóknarprestur í Vatnsendaprestakalli í S.-Þingeyjarprófastsdæmi.

19. október var gefið út leyfisbréf handa Páli Gíslasyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í handlækningum.

24. október var Árna Árnasyni, héraðslækni í Akraneshéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1956.

S. d. var Víkingi H. Arnórssyni, héraðslækni í Hólmavíkurhéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. febrúar 1956.

25. október var Bjarni Ásgeirsson, sendiherra, skipaður til þess að vera ambassador Íslands í Noregi.

S. d. var dr. Sigurður Nordal, sendiherra, skipaður til þess að vera ambassador Íslands í Danmörku.

26. október var Erlendi Konráðssyni, héraðslækni í Kópaskershéraði, veitt lausn frá embætti frá 1. janúar 1956.

28. október var Knútur Hallsson, cand. jur., skipaður fulltrúi í menntamálaráðuneytinu frá 1. september.

31. október var Tómas Á. Tómasson, hagfræðingur, skipaður fulltrúi í utanríkisþjónustu Íslands frá 1. október 1955 að telja, til þess að starfa fyrst um sinn við sendiráð Íslands í Moskva.

7. nóvember var Kjartani Árnasyni, héraðslækni í Laugaráshéraði, veitt héraðslæknisembættið í Hafnarhéraði frá 1. desember.

15. nóvember var Victor Prost skipaður aðalræðismaður Íslands í Luxembourg.

S. d. var Henrik Linnet, héraðslækni í Bolungarvík, veitt héraðslæknisembættið í Stórólfshvolshéraði frá 1. janúar 1956.

24. nóvember var dr. med. Sigurður Samúelsson skipaður prófessor í lyflæknisfræði í læknadeild Háskóla Íslands frá 1. desember.

28. nóvember var gefið út leyfisbréf handa Kjartani Magnússyni, cand. med. & chir., til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

30. nóvember var Pétri Benediktssyni veitt lausn frá embætti samkv. eigin ósk, sem sendiherra Íslands í Frakklandi, Belgíu, Ítalíu, Sviss, Portúgal, Spáni og Írlandi, frá 1. febrúar 1956.

1. desember var Hannes Jónsson, fulltrúi í utanríkisráðuneytinu, skipaður sendiráðsritari við sendiráð Íslands í Bonn.

2. desember var Þorgils Benediktsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Laugaráshéraði frá 1. s. m.

5. desember löggilti atvinnumálaráðuneytið Björn Helgason, lögfræðing, til þess að annast niðurjöfnun sjótjóns.

7. desember var Þorgils Benediktsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Kópaskershéraði frá 1. janúar n. á.

S. d. var Torfi Bjarnason, héraðslæknir á Sauðárkróki, skipaður til þess að vera héraðslæknir í Akraneshéraði frá 1. janúar 1956.

13. desember var Jón G. Hallgrímsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Laugaráshéraði frá 1. janúar 1956.

S. d. var héraðslæknirinn í Hólmavíkurhéraði settur til þess að gegna, ásamt sínu héraði, Djúpavíkurhéraði (áður Árneshéraði) frá 1. janúar 1956.

14. desember var gefið út leyfisbréf handa Þórði Möller, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í tauga- og geðsjúkdómum.

16. desember var gefið út leyfisbréf handa cand. med. & chir. Garðari P. Jónssyni til þess að mega stunda almennar lækningar hér á landi.

19. desember var Kristján Sigurðsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Hvammstangahéraði frá 1. janúar 1956.

23. desember var Guðmundur Jóhannesson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Bolungarvíkurhéraði frá 1. janúar 1956.

S. d. var Arnbjörn Ólafsson, cand. med. & chir., settur til þess að vera héraðslæknir í Hólmavíkurhéraði frá 1. febrúar 1956.

S. d. var Ólafur Sveinsson, cand. med. & chir., settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Súðavíkurhéraði frá 1. janúar 1956.

24. desember var Friðrik Friðriksson, læknir, settur til þess að gegna héraðslæknisembættinu í Sauðárkrókshéraði frá 1. janúar 1956.

28. desember var Kristján Thorlacius, stjórnarráðsfulltrúi, skipaður deildarstjóri í fjármálaráðuneytinu frá 1. janúar 1956.

29. desember var gefið út leyfisbréf handa Snorra P. Snorrasyni, lækni, til þess að mega starfa sem sérfræðingur í lyflækningum og sérstaklega í hjartasjúkdómum.

30. desember var Baldur Möller, stjórnarráðsfulltrúi, skipaður deildarstjóri í dómsmálaráðuneytinu frá 1. janúar 1956.

S. d. var dr. Helgi P. Briem skipaður ambassador Íslands með umboði í Sambandslýðveldinu Þýzkalandi.

S. d. var Agnar Kl. Jónsson skipaður ambassador Íslands með umboði í Hollandi.

S. d. vard Pétur Thorsteinsson skipaður ambassador Íslands með umboði í Ráðstjórnarríkjunum.

S. d. var Johannes Obermann veitt lausn frá embætti sem aðalræðismanni Íslands í Amsterdam, samkv. eigin ósk.

31. desember var Sigurður Jóhannsson, verkfræðingur, skipaður til þess að vera vegamálastjóri frá 1. febrúar 1956.

ERLENDIR SENDIHERRAR OG RÆÐISMENN

20. janúar 1955 var William H. Witt veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkjanna í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna hefur Donald E. Nuechterlein tekið við störfum sem aðstoðar-attaché við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá þýzka sendiráðinu, dags. 29. janúar 1955, hefur dr. Herwig Effenberg látið af störfum sem verzlunarráðunautur við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá þýzka sendiráðinu, dags. 1. febrúar 1955, hefur dr. Hans C. Cassens tekið við störfum sem verzlunarráðunautur við sendiráðið.

12. febrúar 1955 var Hjalta Björnssyni, stórkaupmanni, veitt viðurkenning sem ræðismanni Uruguay í Reykjavík.

Samkv. tilkynningu frá brezka sendiráðinu er sendiherrann, J. Thyne Henderson, kominn til landsins aftur og hefur á ný tekið við forstöðu brezka sendiráðsins.

3. marz 1955 var Benedikt Jónassyni veitt viðurkenning sem vararæðismanni Sambandslýðveldisins Þýzkalands með aðsetri á Seyðisfirði. Nær umdæmi hans yfir Norður-Múlasýslu, Suður-Múlasýslu og Austur-Skaftafellssýslu.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna, dags. 18. marz 1955, hefur William C. Simenson tekið við störfum í sendiráðinu sem aðstoðar-attaché.

Samkvæmt tilkynningu frá sænska sendiráðinu, dags. 25 marz 1955, verður sænski sendiherrann, Leif Öhrvall, fjarverandi um skamma stund í embættiserindum og veitir Gunnar Rocksen, vararæðismaður, sendiráðinu forstöðu á meðan.

Samkv. tilkynningu frá þýzka sendiráðinu, dags. 9. apríl 1955, verður dr. Kurt Oppler, sendiherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, fjarverandi um tveggja mánaða skeið, og veitir dr. Herbert Kuhle, sendiráðsritari, sendiráðinu forstöðu í fjarveru sendiherrans.

Samkv. tilkynningu frá sænska sendiráðinu, dags. 12. apríl, er sænski sendiherrann, Leif Öhrvall, kominn aftur til Reykjavíkur eftir stutta fjarveru og hefur tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna hefur William Edward Knight tekið við störfum sem 2. sendiráðsritari og ræðismaður við sendiráð Bandaríkjanna í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Ráðstjórnarríkjanna, dags. 27. apríl, hefur Vassili Ivanov, annar sendiráðsritari, látið af störfum við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna, dags. 3. maí, verður J. J. Muccio, sendiherra, fjarverandi um tíma. Í fjarveru hans mun Thomas P. Dillon veita sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Norðmanna, dags. s. d., fór Thorgeir Andersen-Rysst, sendiherra Norðmanna, sama dag til útlanda. Í fjarveru hans mun Thorbjörn Christiansen, attaché, veita sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a. i.

Sendiherra Svía, Leif Öhrvall, verður fjarverandi um nokkra vikna skeið og veitir Gunnar Rocksén, vararæðismaður, sendiráðinu forstöðu í fjarveru hans.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna hefur Forrest Shivers tekið við störfum sem attaché við sendiráð Bandaríkjanna í Reykjavík.

14. maí 1955 afhenti Glauco Ferreira de Souza forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Brazilíu á Íslandi, með aðsetri í Osló.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna, dags. s. d., hefur J. J. Muccio sendiherra tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkv. tilkynningu aðalræðismannsskrifstofu Hollands, 20. maí, verður aðalræðismaðurinn, Arent Claessen, fjarverandi 27. apríl til 19. maí n. k., og mun Jean E. Claessen gegna aðalræðismannsstörfum í fjarveru hans.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu mun Viggo Christensen veita sendiráðinu forstöðu um nokkurra vikna skeið í fjarveru frú Bodil Begtrup.

Samkvæmt tilkynningu frá sænska sendiráðinu, dags. 25. maí 1955, er sænski sendiherrann, Leif Öhrvall, kominn aftur til Reykjavíkur eftir stutta fjarveru og hefur á ný tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá hollenzku aðalræðismannsskrifstofunni er aðalræðismaðurinn, A. Claessen, kominn aftur til landsins og hefur tekið við aðalræðismannsstörfum.

Samkvæmt tilkynningu frá þýzka sendiráðinu, dags. 1. júní 1955, er Dr. Kurt Oppler, sendiherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, kominn heim úr utanför sinni og hefur á ný tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu er frú Bodil Begtrup, sendiherra, komin aftur til landsins frá Danmörku og hefur nú tekið við forustu sendiráðsins frá 2. júní að telja.

Hinn 23. júní 1955 var William E. Knight veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkja Ameríku í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna, dags. 8. júlí 1955, verður J. J. Muccio, sendiherra, fjarverandi um tíma. Thomas P. Dillon veitir sendiráðinu forstöðu í fjarveru sendiherrans.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna, dags. 15. júlí, er J. J. Muccio, sendiherra, kominn aftur til landsins og hefur á ný tekið við forstöðu sendiráðsins.

26. júlí 1955 afhenti dr. Luiz de Castro e Almeida Mendes Norton de Natos forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Portúgals á Íslandi, með aðsetri í Osló.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sovétríkjanna, dags. 27. júlí 1955, er P. K. Ermochine, sendiherra, farinn í sumarleyfi til Rússlands og mun V. M. Ivanov, sendiráðsritari, veita sendiráðinu forstöðu í fjarveru hans.

4. ágúst 1955 var Theodór S. Georgssyni veitt viðurkenning sem vararæðismanni Bretlands með aðsetri í Vestmannaeyjum.

9. ágúst 1955 afhenti Makso Bace forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Júgóslavíu á Íslandi, með aðsetri í Stokkhólmi.

29. ágúst 1955 var William M. Gibson veitt viðurkenning sem ræðismanni Bandaríkjanna í Reykjavík.

30. ágúst 1955 var E. G. Harman, fyrsta sendiráðsritara við brezka sendiráðið, veitt bráðabirgðaviðurkenning sem ræðismanni Stóra Bretlands í Reykjavík.

31. ágúst 1955 afhenti Fernando Garcia Olano forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Argentínu á Íslandi, með aðsetri í Osló.

9. september 1955 afhenti Sten Hansson von Eulen-Chelpin forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Svíþjóðar á Íslandi.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna verður ameríski sendiherrann, J. J. Muccio, fjarverandi um nokkurt skeið. Í fjarveru hans veitir William M. Gibson sendiráðinu forstöðu.

Aðalræðismaður Belgíu, Carl Olsen, verður fjarverandi um eins mánaðar skeið og mun í fjarveru hans Hilmar Fenger, Öldugötu 19, gegna störfum sem belgiskur ræðismaður.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu mun Viggo Christensen veita sendiráðinu forstöðu um nokkurra vikna skeið í fjarveru frú Bodil Begtrup.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Sovétríkjanna 19. september er P. K. Ermochine kominn til baka úr orlofi sínu og hefur hann aftur tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu verður brezki sendiherrann, J. Thyne Henderson, fjarverandi um stundarsakir. Í fjarveru hans veitir fyrsti sendiráðsritari, E. G. Harman, sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu aðalræðismannsskrifstofu Hollands 21. september 1955 verður Arent Claessen, aðalræðismaður, fjarverandi frá 23. september um tveggja mánaða skeið, og mun Jean E. Claessen gegna aðalræðismannsstörfum í fjarveru hans.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu, dags. 28. september 1955, kom J. Thyne Henderson, sendiherra, þann sama dag frá Bretlandi og tók við forstöðu sendiráðsins á ný.

29. september 1955 afhenti Iason Urban forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Tékkóslóvakíu á Íslandi með aðsetri í Osló.

Hinn 11. október 1955 afhenti Thorgeir Anderssen-Rysst forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Noregs á Íslandi.

Samkvæmt tilkynningu sendiráðs Norðmanna fór ambassador Thorgeir Anderssen-Rysst í leyfi af landi burt hinn 15. október. Í fjarveru hans veitir attaché Torbjörn Christiansen sendiráðinu forstöðu sem chargé d'affaires a. i.

Hinn 18. október 1955 afhenti Paolo Vita Finzi forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Ítalíu á Íslandi með aðsetri í Osló.

Hinn 19. október 1955 afhenti frú Bodil Begtrup forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Danmerkur á Íslandi.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Bandaríkjanna er ameríski sendiherrann, J. J. Muccio, kominn aftur til landsins og hefur á ný tekið við forstöðu sendiráðs Bandaríkjanna.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu er frú Bodil Begtrup, sendiherra, komin aftur til landsins og hefur nú tekið við forustu sendiráðsins á ný.

1. nóvember 1955 afhenti József Hajdu forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem sendiherra Ungverjalands á Íslandi með aðsetri í Stokkhólmi.

3. nóvember 1955 afhenti John J. Muccio forseta Íslands trúnaðarbréf sitt sem ambassador Bandaríkja Ameríku á Íslandi.

8. nóvember 1955 var Jakob Óskari Ólafssyni veitt viðurkenning sem vararæðismanni Sambandslýðveldisins Þýzkalands í Vestmannaeyjum.

S. d. var Vladimir I. Toumanoff veitt viðurkenning sem vararæðismanni Bandaríkjanna í Reykjavík.

Samkvæmt tilkynningu frá aðalræðismanni Belgíu er hann kominn aftur til landsins og hefur á ný tekið við forstöðu ræðismannsskrifstofunnar.

22. nóvember 1955 var Björgvini Jónssyni veitt viðurkenning sem vararæðismanni Noregs á Seyðisfirði.

Samkvæmt tilkynningu frá danska sendiráðinu lætur Viggo Christensen af störfum sem sendiráðsritari frá 1. desember 1955 að telja, en við störfum hans tekur Gunnar Blæhr, cand. jur.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Sambandslýðveldisins Þýzkalands verður dr. Kurt Oppler, sendiherra, fjarverandi um tveggja vikna skeið, en í fjarveru hans veitir dr. Herbert Kuhle, sendiráðsritari, sendiráðinu forstöðu.

Samkvæmt tilkynningu frá sendiráði Ráðstjórnarríkjanna hefur Alexei G. Shcelokov, verzlunarfulltrúi, verið skipaður verzlunarráðunautur við sendiráðið.

Samkvæmt tilkynningu frá þýzka sendiráðinu, dags. 20. desember 1955, er Dr. Kurt Oppler, sendiherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, kominn heim úr utanför sinni og hefur á ný tekið við forstöðu sendiráðsins.

Samkvæmt tilkynningu frá brezka sendiráðinu verður brezki sendiherrann J. Thyne Henderson, fjarverandi um stundarsakir. Í fjarveru hans veitir E. G. Harman, fyrsti sendiráðsritari, sendiráðinu forstöðu.

HEIÐURSMERKI FÁLKAORÐUNNAR

Þessa Dani hefur herra forsetinn sæmt heiðursmerkjum fólkaorðunnar árið 1954 í sambandi við hina opinberu heimsókn sína til Danmerkur:

Sigurd Christensen, utanríkisráð, stjarna stórriddara.
Ernst Meinstorp, fulltrúi, riddarakross.
Hans Severin Müller, fulltrúi, riddarakross.

Hinn 21. desember 1954 voru þau
Walter Líndal, dómari, Winnipeg,
ungfrú Margrét Pétursdóttir, ritari, Winnipeg, og
Lárus A. Sigurðsson, læknir, Winnipeg,
sæmd riddarakrossi fálkaorðunnar.

Herra forsetinn hefur á árinu 1955 sæmt þessa menn heiðursmerki fálkaorðunnar:

Íslendingar:

1. janúar. Davíð Stefánsson, skáld, stórriddarakross.
S. d. Frú Guðrún Pétursdóttir, Reykjavík, stórriddarakross.
S. d. Helgi Arason, Fagurhólsmýri, riddarakross.
S. d. Ólafur Bjarnason, bóndi í Brautarholti, riddarakross.
S. d. Ólafur Thorarensen, bankastjóri, Akureyri, riddarakross.
S. d. Páll Ísólfsson, tónskáld, stórriddarakross.
S. d. Sigtryggur Klemenzson, skrifstofustjóri, riddarakross.

27. janúar. Páll V. G. Kolka, héraðslæknir, riddarakross.
S. d. Birgir Thorlacius, skrifstofustjóri, stórriddarakross.

8. febr. Magnús V. Magnússon, skrifstofustjóri, stórriddarakross.
S. d. Eiríkur Benedikz, sendiráðunautur, riddarakross.
S. d. Hans G. Andersen, fastafulltrúi hjá NATO, riddarakross.

26. febr. Jón Ásbjörnsson, hæstaréttardómari, stjörnu stórriddara.
S. d. Jón Pálmason, alþingismaður, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Jörundur Brynjólfsson, forseti sameinaðs Alþingis, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Bernharð Stefánsson, alþingismaður, stórriddarakross.
S. d. Gísli Jónsson, forseti efri deildar Alþingis, stórriddarakross.
S. d. Sigurður Bjarnason, forseti neðri deildar Alþingis, stórriddarakross.

28. febr. Frú Guðrún Jónasson, formaður kvennadeildar Slysavarnafélags Íslands, stórriddarakross.

17. júní. Alexander Jóhannesson, prófessor, dr. phil., stórkross.
S. d. Jakob Möller, fv. sendiherra, stórkross.
S. d. Gunnar Thoroddsen, borgarstjóri í Reykjavík, stórriddarakross.
S. d. Ásgeir Þorsteinsson, verkfræðingur, riddarakross.
S. d. Helga Sigurðardóttir, skólastjóri, riddarakross.
S. d. Þórarinn K. Eldjárn, bóndi, Tjörn, riddarakross.
S. d. Þórarinn Þórarinsson, skólastjóri, Eiðum, riddarakross.

Erlendir ríkisborgarar:

17. janúar. Friedrich, fríherra von Lupin, deildarstjóri, Bonn, stórriddarakross.
S. d. Gerard Meseck, deildarstjóri, dr., Bonn, stórriddarakross.
S. d. Hans Nelson, fv. ministeraldirigent, Bonn, stórriddarakross.

27. janúar. Ole Widding, dr. phil., lektor, Kaupmannahöfn, riddarakross.

29. janúar. Herra Theodor Heuss, forseti Sambandslýðveldisins Þýzkalands, stórkross með keðju.
S. d. Dr. Konrad Adenauer, forsætisráðherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands, stórkross.
S. d. Dr. Manfred Kaiber, ríkisritari (staatssekretär), stórkross.
S. d. Prófessor Dr. Walter Hallstein, ríkisritari, stórkross.

29. jan. Dr. Kurt Oppler, sendiherra Sambandslýðveldisins Þýzkalands á Íslandi, stórkross.
S. d. Hans Heinrich v. Bittenfeld, þýzkur sendiherra, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Felix v. Eckardt, upplýsingastjóri sambandsstjórnar, Bonn, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Dr. Hans Kilb, skrifstofustjóri, Bonn, stórriddarakross.
S. d. Heinz Weber, túlkur, Bonn, riddarakross.
S. d. Otto Ratkje, fulltrúi, Bonn, riddarakross.
S. d. Dr. Rolf Friedmann-Pants, sendiráðunautur, Bonn, riddarakross.

10. febr. Francisco Suarez, ræðismaður Íslands, Havana, Kúba, riddarakross.
S. d. Vilhelm Borchenius, hæstaréttarlögmaður, Oslo, riddarakross.
S. d. Finn Hartmann, forstjóri, Oslo, riddarakross.
S. d. Hother Dupont-Nielsen, pósteftirlitsmaður, Árósum, riddarakross.

22. febr. Anders Skåsheim, rithöfundur, Bergen, stórriddarakross.

7. maí. J. W. M. Snouck Hurgronje, fv. sendiherra Hollands á Íslandi, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Chr. H. Olesen, forstjóri, Kaupmannahöfn, stórriddarakross.
S. d. Jussi Jalas, hljómsveitarstjóri, Helsinki, stórriddarakross.
S. d. Armas Maasalo, prófessor, Helsinki, stórriddarakross.
S. d. Olle Herold, framkvstj., Helsinki, riddarakross.
S. d. John Sundberg, hljómsveitarstjóri, Helsinki, riddarakross.
S. d. Gunnar Wilkens Sörensen, vélstjóri, Reykjavík, riddarakross.
S. d. Sebastio Gomes Barroso, forstjóri, Lissabon, riddarakross.

18. maí. Joseph Beck, forsætisráðherra Luxembourg, stórkross.
S. d. Victor Bodson, samgöngumálaráðherra, Luxembourg, stórkross.
S. d. Arne Skaup, viðskiptamálaráðherra, Oslo, stórkross.
S. d. Dr. Pierre Hamer, flugmálastjóri, Luxembourg, stórriddarakross.
S. d. Andrés Fjeldsted Oddstad, læknir, San Fransisco, riddarakross.
S. d. John Y. Bearnson, Utah, riddarakross.
S. d. Kate B. Carter, frú, Utah, riddarakross.

16. júní. Hans K. Madsen, vélaumsjónarmaður, Kaupmannahöfn, riddarakross.

17. júní. Valdimar J. Eylands, prestur, Winnipeg, stórriddarakross.

17. júlí. Charles Vierset, fv. sendiherra Belgíu á Íslandi, stórkross
S. d. Peter Skovgaard, Viborg, riddarakross.
S. d. Erik Brüel, ritstjóri, dr. juris, Kaupmannahöfn, riddarakross.
S. d. Hakon Stangerup, ritstjóri, dr. phil., Kaupmannahöfn, riddarakross.
S. d. Birgir Rasmussen, fiskifræðingur, Bergen, riddarakross.

5. ágúst. Donald R. Hutchinson, hershöfðingi, Bandaríkjunum, fv. yfirmaður varnarliðsins á Íslandi, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Knud Haraldsson Krabbe, dr. med., Kaupmannahöfn, stórriddarakross.
S. d. Björn Björnsson, ræðismaður Íslands í Minneapolis, riddarakross.

26. ágúst. Emilius Bangert, prófessor, Roskilde, stórriddarakross.
S. d. David Åhlén, hljómsveitarstjóri, Stokkhólmi, stórriddarakross.
S. d. Viggo Christensen, sendiráðsritari við danska sendiráðið í Reykjavík, riddarakross.

28. sept. Hans Adolf Hansen, framkvstj., Kaupmannahöfn, riddarakross.

1. okt. Johan Sigfrid Sirén, prófessor, Helsinki, stórriddarakross.

16. nóv. Dr. Hans Kuhn, forstjóri Nordische Institut við háskólann í Kiel, stórriddarakross.
S. d. Dr. H. Grothues, yfirbókavörður í Kiel, stórriddarakross.

5. des. Peter Hallberg, docent, Gautaborg, riddarakross.
S. d. Joseph H. Rogatnick, fv. starfsm. sendiráðs Bandaríkjanna, riddarakross.

Í sambandi við hina opinberu heimsókn forseta Íslands til Noregs vorið 1955, voru þessir menn sæmdir heiðursmerkjum fálkaorðunnar, sem hér segir:
25. maí. Hans konunglega tign Harald, Noregsprins, stórkross.
S. d. Ingv. Smith-Kielland, hirðstallari Noregskonungs, stórkross.
S. d. Arne Vincent Bommen, konungsritari, stórkross.
S. d. Richard Andvord, kammerherra, stórkross.
S. d. Nicolai Ramm Östgaard, ofursti, stórkross.
S. d. Trygve Sandvik, hershöfðingi, stórkross.
S. d. Rasmus Ingvald Skylstad, utanríkisráð, stórkross.
S. d. Johannes Brun, ofursti, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Ottar Birting Engvik, ofursti, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Magne Braadland, kommandör, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Egil Andreas Nygaard, deildarstjóri í norska utanríkisráðuneytinu, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Thore Albert Boye, deildarstjóri í norska utanríkisráðuneytinu, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Bredo Stabell, deildarstjóri í norska utanríkisráðuneytinu, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Christian Mohr, protokollsjef, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Frede Castberg, háskólarektor, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Kristian Welhaven, fv. lögreglustjóri, stórriddarakross með stjörnu.
S. d. Leif Sunde, ofursti, stórriddarakross.
S. d. A. J. T. Petersson, undirofursti, stórriddarakross.
S. d. Svein Skalmerud, lögreglustjóri, stórriddarakross.
S. d. Gustav Heiberg, skrifstofustjóri, stórriddarakross.
S. d. Arnt-Jakob Jakobsen, skrifstofustjóri, stórriddarakross.
S. d. Reidar Omang, skjalavörður, stórriddarakross.
S. d. Lars Geelumyden Onsager, soussjef, stórriddarakross.
S. d. Sven Brun, rithöfundur, stórriddarakross.
S. d. Ivar Giæver Krogh, aðalræðismaður Íslands í Osló, stórriddarakross.
S. d. F. K. Siegwarth, skipherra, riddarakross.
S. d. J. A. Örner, kapteinlautinant, riddarakross.
S. d. Sverre Oskar Knutsen, major, riddarakross.
S. d. Jens Gram Dunker, hallarstjóri, riddarakross.
S. d. Arne J. Röed, hallarintendant, riddarakross.
S. d. Narve Nordbö, höfuðsmaður, riddarakross.
S. d. Odd Grönvold, höfuðsmaður, riddarakross.
S. d. G. B. Falsen, ráðhússtjóri, riddarakross.
S. d. E. K. Johanssen, framkvstj., riddarakross.
S. d. Alfred Maurstad, leikari, riddarakross.
S. d. Einar Sissener, leikari, riddarakross.

25. maí Arvid Fladmo, hljómsveitarstjóri, riddarakross.
S. d. Thomas Jacobsen, hafnarstjóri, riddarakross.
S. d. Sverre Julius Gjellum, fulltrúi, riddarakross.
S. d. Olav Lydvo, fulltrúi, riddarakross.
S. d. Egil Winsnes, fulltrúi, riddarakross.
S. d. Ella Hval, leikkona, riddarakross.
S. d. Frank M. Falch, forstjóri, riddarakross.
S. d. Arild Sandvold, dómorganisti, riddarakross.
S. d. Ivar Orgland, sendikennari, riddarakross.
S. d. Oscar Larsen, ræðismaður Íslands í Álasundi, riddarakross.
S. d. Ragnar Nösen, ræðismaður Íslands í Haugasundi, riddarakross.
S. d. Otto Christiansen, ræðismaður Íslands í Kristianssand, riddarakross.
S. d. Christoffer Sörensen, ræðismaður Íslands í Stavanger, riddarakross.
S. d. Erling Hövik, ræðismaður Íslands í Trondheim, riddarakross.

S. d. Ásta Jónsdóttir, sendiherrafrú, riddarakross.

ERLEND HEIÐURSMERKI

Á árinu 1955 hafa þessir menn fengið leyfi forseta Íslands til að bera erlend heiðursmerki:

Agnar Kofoed-Hansen, flugmálastjóri, kommandörkross Eikarkórónu-orðu Luxembourg.

Bjarni Benediktsson, dómsmálaráðherra, stórkross Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Bjarni Guðmundsson, blaðafulltrúi, riddarakross, 1. stig Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland; kommandörkross St. Olavsorðunnar.

Birgir Thorlacius, skrifstofustjóri, stórriddarakross með stjörnu og axlarborða Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Dr. Einar Ólafur Sveinsson, prófessor, riddarakross hinnar konunglegu sænsku Norðstjörnuorðu.

Eiríkur Kristófersson, skipherra, riddarakross 1. stigs Dannebrogsorðunnar.

Guðmundur Hlíðdal, póst- og símamálastjóri, stórriddarakross með stjörnu og axlarborða Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Gunnar Gíslason, skipstjóri, riddarakross Dannebrogsorðunnar.

Helgi Elíasson, fræðslumálastjóri, riddarakross 1. stigs Dannebrogsorðunnar.

Henrik Sv. Björnsson, forsetaritari, stórriddarakross með stjörnu og axlarborða Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Hörður Bjarnason, húsameistari ríkisins, stórriddarakross Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Ingólfur Jónsson, viðskiptamálaráðherra, stórkross Eikarkórónuorðu Luxembourg.

Jón Magnússon, fréttastjóri Ríkisútvarpsins, riddarakross Dannebrogsorðunnar.

Dr. Kristinn Guðmundsson, utanríkisráðherra, stórkross St. Olavsorðunnar; stórkross Eikarkórónuorðu Luxembourg; stórkross Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Magnús V. Magnússon, skrifstofustjóri, stórriddarakross með stjörnu og axlarborða Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Niels Sigurðsson, stjórnarráðsfulltrúi, riddarakross 1. stigs Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Ólafur Bjarnason, bóndi í Brautarholti, riddarakross Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Ólafur Thors, forsætisráðherra, stórkross Eikarkórónuorðu Luxembourg, stórkross Verdienstorden der Bundesrepublik Deutschland.

Pétur Sigurðsson, forstjóri Landhelgisgæzlunnar, kommandörkross Dannebrogsorðunnar.

Þorleifur Thorlacius, sendiráðsritari, riddarakross 1. stigs St. Olavsorðunnar.

EINKALEYFI

Hinn 8. janúar 1955 var British Glues and Chemicale Limited, Welwyn Garden City, Hertfordshire, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 300, á vinnslu á fitu úr efnum sem innihalda fitu.

Hinn 1. febrúar 1955 var The Sharples Corporation, Philadelphia, Pennsylvania, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 301, á endurbótum á eða varðandi meðferð á hvallímvatni.

Hinn 4. febrúar 1955 var Pieter Kees Steem, Borgerhout við Antwerpen, Belgíu, veitt einkaleyfi nr. 302, á flutningstæki.

Hinn 19. febrúar 1955 var frú Hildur Kyrre, Wallaceburg, Ontario, Canada, veitt einkaleyfi nr. 303, á flotholti fyrir fiskitæki, sérstaklega net og nætur.

Hinn 16. marz 1955 var American Trust Company, San Francisco, California, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 304, á hylki, tæki og aðferð til að búa það til.

Hinn 4. apríl 1955 var Sören Johannes Höjsgaard, verkfræðingi, Hundested, Danmörku, veitt einkaleyfi nr. 305, á útbúnaði til að verjast ofhitun á brennslumótorum.

Hinn 28. apríl 1955 var Knut Hår Tenfjord, verkfræðingi, Tenfjord pr. Ålesund, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 306, á vökvastýrisútbúnaði fyrir skipsstýri.

Hinn 6. maí 1955 var Wilts United Dairies Limited og verkfræðingi Gerald Taunton, Towbridge, Wiltshire, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 307, á aðferð og áhaldi til að minka með sogi súrefnisinnihald í pökkum í beygjanlegum loftþéttum umbúðum.

Hinn 6. maí 1955 var Hjalmar Minde, verksmiðjueiganda, Oslo, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 308, á aðferð og tæki til framleiðslu á saltfiski og svipuðum fiskafurðum.

Hinn 7. maí 1955 var Parker, Davis & Company, Detroit, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 309, á aðferð til að framleiða antibiotísk efni.

Hinn 10. júní 1955 var Commisariat a Lénergie Atomique, París, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 310, á tæki til orkuframleiðslu með því að kljúfa úrankjarna eða kjarna svipaðra frumefna.

Hinn 6. júlí 1955 var Hydranlik AS., Brattvåg, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 311, á vökvaþrýstispili.

Hinn 25. júlí 1955 var Etablissements Neyrpic, Grenoble, Isère, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 312, á sérstaklega tilbúnum steini úr steinsteypu eða úr náttúrlegum steini, til að gera úr þess háttar mannvirki úr upphlöðnum steinum, sem verða fyrir áhrifum af vatni á hreyfingu.

Hinn 25. júlí 1955 var Etablissements Neyrpic, Grenoble, Isère, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 313, á mannvirki til þess að verjast eyðileggingaráhrifum af vatnsbylgjum

Hinn 3. ágúst 1955 var Parke, Davis & Company, Detroit, Michigan, Bandaríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 314, á aðferð til framleiðslu á N-Acylamido Doilum.

Hinn 10. september 1955 var Etablissements Neyrpic, Grenoble, Isère, Frakklandi, veitt einkaleyfi nr. 315, á varnargarði úr sérstaklega tilbúnum steinum.

Hinn 10. september 1955 var Dr. ing. Öyvind Helgerud, Oslo, og dr. ing. Alf Olsen, Drammen, Noregi, veitt einkaleyfi nr. 316, á aðferð við geymslu á matvælum.

Hinn 10. september 1955 var Nordischer Maschinenbau Rud. Baader, Lübeck, Þýzkalandi, veitt einkaleyfi nr. 317, á aðferð og útbúnaði til þess að ná beinum úr fiski án þess að skipta fiskinum í tvö flök.

Hinn 14. desember 1955 var The Union Stock Yard and Transit Company of Chicago, Chicago, Illenois, Bandríkjum Norður-Ameríku, veitt einkaleyfi nr. 318, á aðferð til kælingar og frystingar á óvaranlegum afurðum.

Hinn 15. desember 1955 var verkfræðingi Gerald Taunton og Wilts United Dairies Limited, Trowbridge, Wiltshire, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 319, á aðferð við framleiðslu á beyjanlegum loftþéttum umbúðum úr blaðefni, sem stenzt áhrif súrefnis, ásamt poka og efni til notkunar við beitingu aðferðarinnar.

Hinn 15. desember 1955 var John William Phillips, verkfræðingi, Hill House Farm, Osgodby, nálægt Lincoln, Englandi, veitt einkaleyfi nr. 320, á endurbótum á eða varðandi botnvörpurúllur.